

வெகுமல் துடிசூர் வறலாறு

பகுதி - 1

ம.சோ. விக்டர்

தொல் தமிழர் வரலாறு

(பகுதி - 1)

ம. சேர. லிக்டர்

யாத்திசைப் பதிப்பகம்

50, அண்ணா நகர்

அரியலூர் - 621 713

அலைபேசி: 98432 73914

தொல் தமிழர் வரலாறு
(பகுதி - 1)

Dr. Ma.So. Victor, M.A., Ph.D.,
Cell : 9843273914

© ஆசிரியர்

முதற்பதிப்பு : 2019

பக்கம் : 480

படிகள் : 1200

பதிப்பு :

யாத்திசைப் பதிப்பகம்

50, அண்ணா நகர்

அரியலூர் - 621 713

அலைபேசி: 98432 73914

வடிவமைப்பு :

எஸ். தனசேகர்

விலை : 500/-

அச்சிட்டோர்: _____

ஸ்ரீராகவேந்திரா லேசர் பிரிண்டர்ஸ்

15, தானப்ப தெரு, திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை - 600 005.

தொலைபேசி : 044-42664695, 90031 81586

**ஆய்வாளர் ம.சோ. வீக்டர் ஐயாவின்
தொல் தமிழர் வரலாறு
என்கின்ற வரலாற்று சிறப்புமிக்க நூலை
தமிழர்குடிகள், பிரித்தானியா - இங்கிலாந்து
வெளியீட உதவி புரிந்தவர்கள்:**

ஆர்.பி.சாமி பரையர் இங்கிலாந்து,
 இராதாகிருஷ்ணன் ஆறுமுகம் பள்ளர் இங்கிலாந்து,
 அ.கெர்மிசு பரவர் இங்கிலாந்து,
 ஜான் மைக்கேல் கவுண்டர் இங்கிலாந்து,
 கவி (எ)காளிதாஸ் வீரகுடி வெள்ளாளர் இங்கிலாந்து,
 செந்தூர்பாண்டியன் நாராயணன் நாடார் இங்கிலாந்து,
 க.நவநீதிகுட்டிணன் பரையர் ஸ்காட்லாந்து,
 ப.அன்பழகன் வேளார் (குயவர்குடி) புதுக்கோட்டை
 சிங்கப்பூர்,
 வ. வேல்குமரன் முதலியார், வேளாளர்குடி இங்கிலாந்து,
 க. செந்தில்நாதன், கொங்குவெள்ளாளர் இங்கிலாந்து,
 ஆ. பா. கார்த்திகேயன்பிள்ளை (வெள்ளாளர்குடி) சவுதி,
 த. விக்னேஸ்வரன் பிள்ளை (சைவ வெள்ளாளர்)
 போலந்து,
 முனைவர் கு.மோகன்ராஜ் பரையர் (சசரேல்நாடு),
 ச.சேதுராமலிங்கம் தேவர் (கள்ளர்குல தொண்டை
 மான்) இந்தோனேசியா,
 நாகராஜன் சண்முகம் செங்குந்த முதலியார் இங்கிலாந்து,
 ம.ச.கருணாகரன் வன்னியக்கவுண்டர் இங்கிலாந்து,
 மேலும் பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத மற்ற தமிழர்
 குடி உறவுகளும்...

செம்மொழிச் சித்தர், முதுமுனைவர், செந்தமிழ் அந்தணர்
இளங்குமரனாரின் சான்றுரை

வெற்றியர் திரு. விக்டர்

இரா. இளங்குமரன்

திருவள்ளுவர் தவச்சாலை,

அல்லூர் - 620 101.

திருச்சி மாவட்டம்.

தமிழ்த் திருவாளர் ம.சோ. விக்டர் அவர்கள் அரிய தமிழ்ப் பற்றாளர்; ஆழ்ந்த ஆய்வாளர், பாவாணர் கருத்துகளில் பயின்ற தோய்வாளர்; அவர் கண்ட கொள்கைகளைப் பலப்பல நூல்களால் நிறுவி வரும் மொழி நல மீட்பாளர்.

தமிழன் தோன்றிய குமரிக் கண்டம்;

அவன் பேசிய மொழி தமிழ்;

அத்தமிழே உலக மொழிகளின் தாய்மொழி;

தமிழே ஆரியத்துக்கு மூலம்;

திராவிட மொழிகளுக்குத் தாய்மொழி ஆவது தமிழே;

என்னும் கொள்கைகளை உலகப் பேரறிவர் சான்றொடும் உள்ளார்ந்த ஆய்வொடும் நிறுவுவதே தமது வாழ்வாகக் கொண்டு, அசைக் கொணர்ச் சான்றுகளுடன் நூல்களைப் படைத்தவர் பாவாணர்.

திரு. ம.சோ. விக்டர் அவர்கள், தம் ஆழிய ஆய்வொடும், கால வளர்ச்சியாலும் தம் உள்ளொளியாலும் மேலும் மேலும் அக்கொள்கைகளை நிறுவ ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப்

படைத்துவரும் தமிழ்த் தாயின் தவப்புதல்வர். அவர் தம் நூல்களை இயல்பான ஓட்டத்தில் தடையின்றிக் கற்கவும் தெளிவுறவும் வாய்ப்பாம் வகையில், வனப்புற ஓர் ஒழுங்கில், நல்ல கட்டமைப்பில் அச்சிட்டு, உலகத் தமிழர்க்குக் கொடையாக வழங்க வல்ல “யாத்திசைப் பதிப்பகமாம்.

திரு. ம.சோ. விக்டர் அவர்கள் பன்மொழிப் புலமையாளர்; நுனிப்புல் மேயாத நுண்ணிய கல்வியர். தொல்காப்பியச் செல்வம், சங்க நூல்வளம், திருக்குறள் தோய்வு, காப்பியக் கவின் யாவும் ஒருங்கே கைவரப் பெற்றவர். புலமையர் வழக்கோடு பொதுமக்கள் வழக்கையும் ஊன்றி அறிந்து, உரிய வகையில் போற்றும் ஆற்றலர். இயல்பான ஆற்றோட்ட நடையில் எழுதவும் வல்லவர். ஆதலால், தம் பெயரை நிறுவு வார் போல், “வெற்றி” மேல் வெற்றிப் படைப்புகளைச் செய்து வருகின்றார்.

“க” என்னும் எழுத்துப் பற்றி விளக்கி ஒரு நூல்,

“எல்-யா” என்னும் இருமை ஒரு சொல் பற்றி ஒரு நூல்,

உலகளாவிய தமிழ், உலக மொழிகளில் தமிழின் வேர்ச் சொற்கள், எபிறேய மொழியில் தமிழின் வேர், தமிழும் சமற்கிருதமும், தமிழும் செமிட்டிக் மொழியும், இந்திய மொழிகளின் தாய் தமிழே, பஹுளி - யூப்ரடெசு, குமரிக்கண்டம், குமரிக்கண்டமும் ஆப்பிரிக்கக் கண்டமும், தமிழும் ஆரியமும், மேற்கிலும் தமிழ், வாழும் தமிழ், தமிழ் மணம், சேயோன், சேயன், தமிழரின் எண்ணியல், வானியலும் தமிழரும், சிந்துவெளி நாகரிகம், தமிழும் எபிறேயமும், பாபிலோனியர் தமிழ், தமிழ்நாட்டுக் கிறித்துவம், இசுலாம் தமிழர் சமயமே என அடுக்கடுக்காக ஆய்வு நூல்களைப் படைத்து வருபவர்.

ஓய்விலாப் படைப்பாளியாம் திரு. ம.சோ. விக்டர் அவர்களின் நூல்கள் “தனித்தனி முனைவர் பட்டம் பெறத் தக்கவை” எனினும், பட்டம் பற்றிக் கவலைப்படாமல், கருதாமல், கடமை புரிதலே பிறவிப் பேறு எனக் கொண்டு, தொண்டு புரிந்து வரும் தோன்றல் அவர்.

பன்முகப் பார்வைப் படைப்பவராம் திரு. ம.சோ. விக்டர், நன்முகத் தோற்றத்தர்; நவில் தோறும் நயமாம் நூல்போல், பழகுந்தொறும் “தேனோடு பால் கலந்த” இனியர். தமிழ்த் தொண்டரை மதிப்பவர். தமிழ்த் தொண்டரோடு தாமும் தொண்டராய் ஊன்றி நிற்பவர். மேலும் மேலும் அவர் படைப்புகள் தமிழ் வளமாய்த் தொடருமாக! இன்பமே மல்குக.

இரா. இளங்குமரன்

ஆசிரியர் உரை

தமிழருடைய வரலாறு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குட்பட்டதுதான் என்றும், தமிழ் இலக்கியங்களின் வரலாறு ஆயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுப் பழமை கொண்டதுதான் என்றவாறு, தமிழ்ப் பகைவர்கள் அடிக்கடி கூறி வருகின்றனர். தமிழைச் செம்மொழியாக அறிவித்த நடுவண் அரசு, தமிழ் மொழியில் இலக்கியங்கள் தோன்றி ஆயிரம் ஆண்டுகளாகிவிட்டன; அதனால் தமிழைச் செம்மொழியாக அறிவிக்க முடிவு செய் தோம் எனக்கூறினர். இவ்வறிவிப்பினைக் கேட்ட தமிழர்கள் கொதித்துப் போயினர். தங்களது எதிர்ப்புகளைத் தெரிவித்தனர். சரிபரவாயில்லை, இன்னும் ஐநூறு ஆண்டுகளைக் கூட்டிச் கொள்ளுங்கள் என்று பிச்சையிடுவதைப் போல், செய்பால் ரெட்டி என்ற அமைச்சர் அறிவித்தார். செம்மொழித் தகுதி அறிவிப்பிலேயே தமிழ் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டது. அதுபற்றி எவரும் கவலைப்பட வேண்டாம், செம்மொழி என்று அறிவித்துவிட்டார்களே, அதுவே போதும் என்று இங்குள்ளவர்கள் பெருமிதம் கொண்டனர்.

தமிழைச் செம்மொழியாக நடுவண் அரசு அறிவித்ததால், தமிழுக்கு என்ன பயன்? ஆண்டுக்கு சில கோடிகள் நடுவண் அரசு வழங்கும் என்றனர். அத்தொகையினைக் கொண்டு தமிழை வளர்த்து விடலாம் என்றனர். நடுவண் அரசு அளிக்கும் தொகை, தமிழ்நாட்டு அரசிடம் இல்லையா? அதனைத் தமிழக அரசே செலவிட முடியாதா? செம்மொழித் தகுதியைப் பெற்றுத் தந்ததில் தமிழின் பெருமை உயர்ந்துவிட்டதா? தமிழ் மொழி உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருந்தது போலவும், நடுவணரசு அதற்கு உயிர் கொடுத்துவிட்டது போலவும், ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்றினர். கடந்த நான்காண்டுகளில், செம் மொழி நிறுவனம், தமிழ் மொழிக்கெனப் பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருவதாகவும் அறிவித்துள்ளனர்.

தமிழ்மொழியின் வரலாறு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குட் பட்டதா? சங்க காலத்தின் அளவுகோல் என்ன? தொல்காப்பியருடைய காலம் யாது? முதல், இடைச் சங்கங்கள் உண்மையில் இருந்தனவா? உலக நாகரிகங்களின் வரிசையில், தமிழர் நாகரிகம் எந்தக் கால அளவைக் கொண்டது? தமிழ்மொழிக்கும் மூத்த மொழி இருந்ததா? தமிழருடைய வரலாறுதான் என்ன? தமிழருடைய வரலாறு எக்கால அளவில் தொடங்கிற்று?

மேற்கண்ட கேள்விகளுக்கு விடைகாண இதுவரை எவரும் முன்வரவில்லை. அவ்வாறு முன் வருவோருக்கும் எந்த உதவியும் கிட்டவில்லை. செம்மொழித் தமிழுக்கென்று மாநாடு நடத்தப்பட்டது. பல கோடிகள் செலவு செய்யப்பட்டன. 800க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் பெறப்பட்டு, மலராக வெளிவந்தது. அக்கட்டுரைகளில் தமிழ் மொழி, தமிழர் நாகரிகம், தமிழர் வரலாறு பற்றி ஏதாவது புதிய செய்திகள் வந்தனவா?

சிந்துவெளி நாகரிகம், தமிழர் நாகரிகம் அன்று, அது திராவிட நாகரிகம் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. சிந்துவெளி மொழியில், தமிழ்ச் சொற்களைவிட, கன்னடச் சொற்களே மிகுந்து காணப்படுகின்றன என கட்டுரைகள் படிக்கப்பட்டன. திராவிடம் என்ற மூலத்தினின்றே தமிழ் என்றவொரு மொழி பிரிந்தது என்பதை நிலைநாட்ட முற்பட்டனர். குமரிக் கண்டத்திலேயே திராவிட நாகரிகம் வேரூன்றியிருந்தது என ஒருவர் கட்டுரை படித்தார். திராவிடம் என்பது மூத்தமொழியென்றால், அம்மொழி எக்காலத்தில் தோன்றியது? அதற்கு எழுத்து வடிவங்கள் உண்டா? திராவிடர் என்போர் யாவர்? என்ற கேள்விகளுக்கெல்லாம் விடைகளை எவரும் சொல்லவில்லை. செம்மொழி மாநாட்டில், திராவிடம் போற்றப்பட்டது.

தமிழருடைய வரலாற்றைத் தோண்டியெடுத்து அவற்றைக் காலவாரியாகத் தொகுக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை எவருக்கும் இல்லை. உலகின் மூப்புடைய இனம் எது? அது வாழ்ந்திருந்த காலம் எது? அவர்கள் பேசிய மொழி என்ன? அவர்களுடைய நாகரிகம் எவ்வாறு வளர்ந்தது? இக்கேள்விகள், மனித இனத்தின் மாண்புகளை வெளிக்கொணர வைக்கும். மேற்கண்ட கேள்விகளுக்கு விடை காண முற்பட்ட ஆய்வாளர்களின் குழு, உலகின் முதல் இனம் ஆப்பிரிக்க இனமே என

அறிவித்தது. இந்த ஆய்வினை, அய்க்கிய நாட்டு அவையின் ஒரு கிளையாகிய “யுனெஸ்கோ” நிறுவனமே மேற்கொண்டது. பதின்மூன்று தொகுதிகளாக பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களில், அத்தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது. இன்று உலகமொழிகளில் 52க்கும் மேல், அவ்வாய்வுத் தொகுப்பை மொழிமாற்றம் செய்து கொண்டுள்ளனர்.

ஆப்பிரிக்க வரலாற்றுத் தொகுப்பு, பல்வேறு உண்மைச் செய்திகளை வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளது. அத்தொகுப்பு வெளிவந்து 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டன. அத்தொகுப்பு பற்றிய செய்திகள்கூட, தமிழ்நாட்டுத் தமிழ் வளர்ச்சி நிறுவனங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அத்தொகுப்பில் காணப்படும் பல்வேறு செய்திகள், தமிழருடைய வரலாற்றைத் தொட்டு நிற்கின்றன. ஆப்பிரிக்க மொழிகள் பற்றி ஆய்வு செய்த மதாம் பிளாவட்ஸ்கி, “ஆப்பிரிக்க மொழிகளின் மூல மொழிகளாக மூன்று மொழிகளைக் கூறுகின்றார். அம்மூன்று மொழிகளும் எகிப்திய, எத்தியோப்பிய, மெசப்பத்தோமிய மொழிக் குடும்பத்தின் கிளைகளாக உள்ளன என்றும் அதன் வழியில் கிளைத் தவையே என உறுதி செய்துள்ளார். இந்தப் பின்னணியில், இம்மூன்று மொழிகளும் எவ்வாறு தோன்றின என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இம்மொழியினை “முன்மொழி” (Proto - language) என்று கூறுகின்றனர். மதாம் பிளாவட்ஸ்கி பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்தவர். தமிழ்மொழியை உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையில்லாதவர். உண்மையான, நடுநிலையான ஆய்வாளர். மேற்கண்ட மூன்று மொழிகளும் தமிழ் மொழியினின்றும் கிளைத்தவைகளே என்கிறார். தமிழ்மொழிக்கு அவர் அளித்துள்ள சான்றிதழ், தமிழ் அறிஞர்களின் கண்களைத் திறந்திருக்க வேண்டாமா?

தமிழாய்வு நிறுவனங்கள் செய்ய வேண்டிய பணிகளை, பல்கலைக்கழகங்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை, அரசுகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகளை, வாய்ப்புகள் இல்லாத, பொருள் இல்லாத, ஒரு சில தமிழ் அறிஞர்கள் செய்து வருகின்றனர். அம்முயற்சிக்குக்கூட ஒத்துழைப்புக் கிடைப்பதில்லை.

தொல் தமிழர் வரலாற்றைத் தோண்டியெடுத்து ஆராய்வதற்கு, தமிழ் இலக்கியங்களில் தேவையான சான்றுகள் இல்லை. குடியேற்றத் தமிழர்கள் பதிவு செய்துள்ள பல்வேறு

ஆவணங்களே இன்று நமக்குத் துணை நிற்கின்றன. களிமண் தட்டுகளிலும், பாப்பிரஸ் தாள்களிலும், கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படும் பல்வேறு ஆவணங்களும், அகழ்வாய்வுகளில் தோண்டி எடுக்கப்பட்ட பொருட்களும், சமய நூல்களும், மரபுச் செய்திகளும், மூத்தோர் குறிப்பிடும் செய்திகளுமே இன்றைக்கு ஆய்வுகளுக்கேற்ற சான்றுகளாக எடுக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, மெசபத்தோமிய - பாபிலோனியச் சமயக் குறிப்புகள், அசிரியச் சமயக் குறிப்புகள், போனீசியச் சமயக் குறிப்புகள், எகிப்தியச் சமயக் குறிப்புகள் துணை நிற்கின்றன. சிறப்பாக எபியேற மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள தோரா (விலிலியம்), அரபு மொழியில் தொகுக்கப்பட்ட குர்ஆன் ஆகிய சமய நூல்கள் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. இந்திய இலக்கியங்களில் இரிக்கு வேதம், தமிழரின் வரலாற்றை விளக்கும் சிறந்த ஆவணமாகும். இரிக்கு வேதத்தின் உட்பொருளை உணர்ந்து கொண்டால், தொல்தமிழர் பற்றிய ஏராளமான செய்திகளை நாம் அங்கே காணலாம்.

சமய இலக்கியங்களைச் சான்றுகளாக எடுப்பதால், சமயக்கொள்கைகளைப் பரப்புவரை செய்வதாகக் கருதக்கூடாது. ஆனாலும் சமய இலக்கியங்கள் தரும் வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் மறுக்க இயலாது. மேற்கித்திய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து தமிழர் வரலாற்றைக் காண எடுக்கப்பட்ட இம் முயற்சி, முற்றிலும் முதன்மையானதும், தமிழ் ஆய்வுலகத் துக்குப் பொருத்தமானதுமாகும். இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ள செய்திகளை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் எனக் கருத இயலாது. அப்படிக் கருதினால் அது ஆய்வாக இருக்காது. இந்நூலைப் படிப்பவர்கள், ஆய்வுக் குறிப்பு களைக் கூர்ந்து நோக்கி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இது ஒரு முயற்சியின் தொடக்கமே. படித்துப் பயன் பெறுங்கள்.

ம.சோ. விக்டர்

பொருளடக்கம்

சான்றுரை	7
ஆசிரியர் உரை	10
1. உலகப் படைப்பு	17
2. தோரா நூல்	23
3. விவிலிய முதல் அதிகாரம் எபிறேய மொழி மூலத்திலிருந்து	25
4. விளக்கவுரை	31
5. திங்கள்	60
6. நிலவு பற்றிய தமிழ்ச் சொற்கள்	63
7. ஆதாம் - மாந்தன்	77
8. இடன்	89
9. கிழக்குத் திசை	90
10. ஆறுகள்	94
11. ஆயா என்கிற ஏவாள்	102
12. நாகம்	109
13. காயன்	122
14. தொல்தமிழ் இசை	145
15. ஆரியரும் இசையும்	147
16. இசுராயெல் மக்களின் இசை	150
17. பாலியல் நுகர்வுகள்	154

18. வெள்ளக் கதை	157
19. தொல்தமிழரின் வரலாற்று பார்வை	161
20. நோவா - வரலாற்றுப் பார்வை	168
21. தமிழரின் கடல் சார்ந்த அறிவுத்திறன்	172
22. நோவாவின் மக்கள்	180
23. கிழக்கிலிருந்து வந்தவர்கள்	188
24. மெசபத்தோமியப் படைப்புக் கதை	198
25. பாபிலோனியச் சமயம்	210
26. கில்காமேஷ் கதை	219
27. செசபத்தோமிய வெள்ளக்கதை	225
28. சுமேரியர் வரலாறு	227
29. சுமேரியப் படைப்புக்கதை	237
30. சுமேரியச் சூத்திரன்	239
31. சுமேரிய இலக்கியங்கள்	241
32. சுமேரியத் தமிழுக்கடவுள்	246
33. எபிறேயர் (யூதர்)	249
34. எபிறேயர் கழுக்கம் விலகியது	253
35. எபிறேயர் - புதிய பார்வை	257
36. அப்புறத்து மக்கள்	260
37. எபிறேய மொழி	272
38. எபிறேய இலக்கியம்	283
39. எபிறேயர்கள் - வாழ்க்கையும் நம்பிக்கைகளும்	287
40. விவிலியம் தொகுக்கப்பட்டது	295
41. எபிறேயத்திலிருந்து கிரேக்கத்துக்கு	300
42. எபிறேயரின் முதுபெரும் தந்தை	312

43. அபிறகாமின் இளமைக் காலம்	320
44. அபிறகாம் பற்றிக் குர்ஆன் கூறுவது	324
45. காபா	326
46. தமிழின் வழக்குகளும் வழக்காறுகளும்	328
47. திருமணங்கள்	333
48. தமிழின் காதல் வாழ்க்கை	342
49. நீத்தார் சடங்குகள்	348
50. சட்டத் தொகுப்பு	350
51. தூய்மை - தூய்மையற்றவை	351
52. உடைகள்	353
53. எகிப்தியர்	359
54. பிரமிடு தமிழ்ச்சொல்லே	376
55. எகிப்தியர் சமயம்	381
56. போனீசியர்கள்	391
57. கடல்மேலாண்மை	397
58. உலகை வலம் வந்த போனீசியர்	399
59. எழுத்துச் சீர்திருத்தம்	402
60. போனீசியச் சமயம்	406
61. போனீசியரின் வழக்குகளும் வழக்காறுகளும்	409
62. நகர ஆட்சிகள்	411

1. உலகப்படைப்பு

நாம் வாழும் உலகமும், நம்மைச் சுற்றியுள்ள கோள்களும், கதிரவனும், வான்வெளியில் சிதறிக்கிடக்கும் விண்மீன்களும், குறிப்பாக அண்டமும் பேரண்டமும் தன்னிலே தோன்றியவைகளா? அல்லது படைக்கப்பட்டவைகளா? தொடக்ககால மாந்த இனம், அவை கடவுளால் படைக்கப்பட்டவைகளே என நம்பியது. அறிவு வளர்ச்சியின் பயனாக, அவை ஏன் தன்னிலே தோன்றியிருக்கக் கூடாது என்ற சிந்தனையும் எழுந்தது. படைப்புக் கொள்கையை மாந்த இனத்தின் முதல் இனமே உருவாக்கியது. அவ்வினம் தமக்கென ஒரு கடவுளைப் படைத்துக் கொண்டது. அக்கடவுளையே படைப்பாளனாகவும் நம்பியது.

உலகின் முதல் இனம் பல்கிப் பெருகியபோதும், பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று குடியமர்ந்தபோதும் ஏற்பட்ட கொள்கையில் பல்வேறு நிகழ்வுகளும் இணைக்கப்பட்டன. முதல் இனம் வகுத்துக் கொடுத்த படைப்புக்கொள்கை. பின்வந்த அவர்தம் மக்களால் மேலும் மெருகூட்டப்பட்டது. மக்கள் வாழ்ந்திருந்த சூழல்களுக்கு ஏற்ப, சிந்தனைகளும் விரிந்தன என்றாலும், முதல் கொள்கையை ஒட்டியே பல்வேறு கதைகளும் இணைந்தன. முதல் மாந்த இனம் கண்டுதெளிந்த கடவுள், மாந்தனின் பண்புகளையே கொண்டிருந்தான். எனினும் மாந்தனை விஞ்சிய ஆற்றல் கடவுகளுக்கு இருந்ததாகக் கருதப்பட்டது. மாந்தனின் உணவுப் பழக்கம், அகவாழ்க்கை, புற வாழ்க்கை, விருப்பு, வெறுப்பு, மகிழ்வு, இல்லறம், பிள்ளைப் பேறு, அகவை, முதிர்வு போன்ற மாந்தனின் அனைத்து வாழ்க்கைக் கூறுகளும் கடவுளுக்கும் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டன.

வரலாற்றுக்காலத்துக்கு முந்திய உலகம் என்பது நடுத்தரைக் கடல் தொடங்கி, சிந்துவெளிப் பகுதி வரையிலான

நாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. மேற்கிலும், கிழக்கிலும் விரிந்து கிடந்த நாடுகளைப் பற்றிய புவியியல் அறிவு அந்நாடுகளின் மக்களுக்கு இல்லை. அப்பகுதிகளில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் பல்வேறு நம்பிக்கைகளில் அறியப்பட்டிருந்தனர். பலவாறான வழிபாட்டு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. தற்போது அறியப்படும் சமயம் என்ற நிலை அக்காலத்து மக்களால் அறியப்படவில்லையென்றாலும், வழிபாட்டு முறைகளே சமயங்களுக்கு முன்னோடிகள் என மறுப்பதற்கில்லை. வழிபாட்டு முறைகள் குழுக்கள் சார்ந்தவை. சமயம் என்பது சமூகம் சார்ந்தது.

அறிவியல் கூறும் செய்திகள் சமயங்களின் படைப்புக் கொள்கைக்கு முரணானது. ஆதியில் இருந்து ஓரணு விரிந்தே அனைத்து உயிர்களும், அண்டமும் பேரண்டமும் தோன்றி வளர்ந்தன என்றும், படைத்தவன் என்ற ஒருவனால் எவையும் தோற்றுவிக்கப்படவில்லை என்றும் அறிவியல் கூறுகிறது. தற்கால அறிவியல் கூற்றுக்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையும் இருந்தது. சமயங்கள் கூறுவது போன்று ஒரு படைத்தவன் இருந்திருந்தால், அவன் பண்பில்லாதவனே என்று பக்குடுக்கை நன்கணியார் கூறுவார். முரண்பாட்டுக் கொள்கைகளால்தான் இவ்வுலக மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிப் பெருகியது என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சமயங்களும், சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் அறிவியலும் கோர்க்கப்படுகின்றன. எந்தக் கொள்கைச் சரியானது என்பதை இதுவரையிலும் கூட எவரும் மெய்ப்பிக்கவில்லை. அறிவியல் கொள்கையிலும் விளக்கவியலாதப் புதிர்களும் உள்ளன. படைப்புக் கொள்கைச் சரியானதா அல்லது அறிவியல் கொள்கை நம்பகத்தன்மை கொண்டதா என்பதை இவ்வுலகம் முடியு மட்டும் ஆய்வு செய்து கொண்டு தானிருப்பர். எனவே, அவ்விருவருடைய கொள்கைகளும் தொடரட்டும்.

உயிரினத் தோற்றம், உலகத் தோற்றம், அண்டப் பேரண்டங்களின் தோற்றங்கள் பற்றிச் சமயங்கள் எவ்வாறான கருத்தைக் கொண்டிருந்தன என்பதை அறிவது, அறிய முற்படுவது, தொன்மைக்கால மக்களின் சிந்தனைத் திறன்களை அறிந்துகொள்ள உதவும். சமயங்கள் கூறும் படைப்புக் கொள்கையில், நம்பிக்கைகள் மட்டுமே இடம் பெற்றிருந்தன எனக் கூறவும் இயலாது. அறிவியலும்கூட நிறைந்திருந்தன.

நம்பிக்கைகளுக்குச் சிறப்பளித்ததால், அறிவியல் கொள்கைகள் சிந்திக்கப்படவில்லை. சமயம் என்பது அறிவியல் சார்ந்ததே என்பதைச் சிலர் ஏற்க மறுத்தனர். சமயக் கொள்கைகளில் அறிவில் கூறுகளும், அறிவியல் கொள்கைகளில் கருதுகோள்களும் (hypothesis) உள்ளன என்பதை மறுக்க இயலாது.

தொன்மைக்கால மக்கள், தங்களுடைய கண்டுபிடிப்பு களை, சிந்தனைகளை, கொள்கைகளை, பல்வேறு தொன்மக் கதைகள் வாயிலாகவே வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அத்தொன்மக் கதைகள், வாய்மொழிகள் வழியே பல தலைமுறைகளுக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டன. முறையான பதிவுகள் எவையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட சமய நூல்களில் அவை இடம் பெற்றுள்ளன. இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. சமய நூல்கள் தாம் ஏற்றிப் போற்றும் கடவுளரைப் பற்றிப் பரவலாகப் பேசினாலும், அக்காலத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறை, நாகரிகம், அறிவியல் சிந்தனை போன்ற பல்வேறு வரலாற்று உண்மைகளும் சமயநூல்களில் பொதிந்து கிடப்பதை மறுக்க இயலாது. தொன்மக் கதைகளையும் ஆய்வுகளுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், எழுதப்படாத வாய்மொழி மரபுச் செய்திகளையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் எனவும், ஆப்பிரிக்க வரலாற்றைத் தொகுத்த ஆய்வறிஞர்கள் உறுதிபடக் கூறினர். ஆனால், ஆங்கிலேய ஆய்வு முறைகளால் தொன்மைக் கால வரலாற்றை மீட்டெடுக்க இயலாது என்பதையும், அவ்வாய்வு முறை குறிப்பிட்ட வெள்ளை இனத்தை உயர்த்தவும், மேன்மைப் படுத்தவும் தன்னல நோக்குடன் திணிக்கப்பட்டதே என்பதையும் தற்கால ஆய்வுமுறைகளை வகுத்துள்ள அறிஞர்கள் தெரி வித்துள்ளனர். தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்கள் மிகவும் பிற்போக்கான ஆங்கில ஆய்வு முறைகளைப் பின்பற்றி வருவது, தமிழர்கள் இன்னும்கூடத் தங்கள் அடிமைத் தனங்களிலிருந்து மீண்டு வரவில்லை என்பதையே உணர்த்துகின்றது.

எனவே தற்கால ஆய்வுமுறைகள் வகுத்துக் கொடுத்துள்ள விதிகளின்படி, தொன்மைக் காலச் சமயங்கள் கூறும் படைப்புக் கொள்கைகள் பற்றி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் உலக சமயங்கள் கூறும் படைப்புத் தொழில் பற்றிய ஆய்வினை இந்தப் பகுதியில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம். தொடர்ந்து சமய

இலக்கியங்கள் கூறும் பல்வேறு செய்திகளையும் ஆய்வுப் பொருளாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம். தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கப்படும் முதல் ஆய்வு இதுவென்றும் கூறலாம். இன்று அறியப்படும் சமயங்களில் கிறித்துவம், இசுலாம், ஆரியம் ஆகிய சமயங்கள் பரவலாகவும், பெருவாரியான மக்களாலும் பின்பற்றப்படுகின்றன. தமிழர்களுக்கென ஒரு சமயம் இருந்தது. தமிழர் சமயம் முற்றிலும் தமிழ்க் கடவுளரையும், தமிழ் நடைமுறைகளையும் கொண்டிருந்த சமயமாகும். இடைக்காலத்தில் தமிழர் சமயம் ஆரியக் கலப்பினால், பிராமண அல்லது ஆரிய சமயமாகி, ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்து சமயம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. தற்கால இந்து சமயம் என்பது, தமிழர் சமயத்தின் மூலக் கூறுகளையும், கொள்கைகளையும் தன்வயமாக்கிக் கொண்டு, ஆரியக் கொள்கைகளைத் தம் நலத்திற்காகக் கலந்து திணிக் கப்பட்ட சமயமே. விற்பனைக்கான கடைப் பொருள்கள் எல்லாம் தமிழருடையவை. பெயர்ப் பலகையும் முதலாளியும் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றனர் எனத் தெளிக.

கிறித்துவம், இசுலாம், இந்து ஆகிய சமயங்கள் இன்றைக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தோன்றியவைகளே. கிறித்துவம் இசுலாம் ஆகிய சமயங்களுக்கு மூலச் சமயமாக யூத சமயமும், இந்து சமயத்துக்கு மூலமாகத் தமிழர் சமயமும் உள்ளன. தமிழருடைய சமயம், தமிழர்களால், தமிழ் மக்களுக்காக, தமிழ்மொழிக்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமயமாகும். இதன் தோற்ற காலம் எதுவென்பதைக் கூற இயலாது. தமிழர்கள் நான்கு நிலங்களாகத் தம்நாட்டை எக்காலத்தில் வகுத்தார்களோ அக்காலத்தில் தோன்றியதே தமிழர் சமயமாகும். இதன் தோற்றகாலம் எதுவென்பதைக் கூற இயலாது. நமது புரிதலுக்கும் அறிவுக்கும் எட்டிய அளவில், தமிழர் சமயம் கி.மு. 50,000 ஆண்டுகளிலோ அதற்கு முன்போ நடைமுறையில் இருந்திருக்க வேண்டும். யூதர் சமயம் என்பது கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே அறியப்பட்டதாகும். யூதர் சமயமும் தனக்கு முன்பு நடைமுறையில் இருந்த பாபிலோனிய, அசீரிய, கல்தேயச் சமயங்களின் பல்வேறு கூறுகளைத் தமதாக்கிக் கொண்டு, அச்சமயங்களிலிருந்து மாறுபட்டு, ஒரே கடவுள் கொள்கையை வகுத்துக் கொண்ட சமயமாகும். வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன்பே அறியப்பட்ட ஆப்பிரிக்கச் சமயம் (வழிபாட்டு முறைகள் என்றே ஆய்வாளர்கள்

கருதுகின்றனர்), எகிப்தியச் சமயம், பாபிலோனியச் சமயம், சுமேரியர் சமயம் ஆகியவைகளின் பதிவுகள் ஓரளவுக்குக் கிடைத்துள்ளன. இந்தச் சமயங்கள் பல்வேறு கடவுளரைப் பற்றியும், அவர்களுக்கிடையே நிகழ்வுற்ற போர்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே இச்சமயங்கள், பல கடவுளரை வழிபட்ட சமயங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இருப்பினும் பல்வேறு செய்திகள், இச்சமயங்களிடையே பொதுவானவைகளாக அறியப்படுகின்றன. அதன் அடிப்படையில், இச்சமயங்களுக்கான மூலச் சமயம் ஒன்று இருந்தது என்றும், மக்கள் பல்வேறு நாடுகளில் குடியேறியதைத் தொடர்ந்து, அம்மூலச் சமயத்தின் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தங்கள் நாட்டுச் சூழல்களில் புதுப்புது சிந்தனைகளை இணைத்துக் கொண்டனர் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட மேற்கித்திய, கிழக்கித்திய சமயங்களுக்கெல்லாம் மூலச்சமயமாகவும், முதல் சமயமாகவும் இருந்தது எது? அம்மூலச் சமயத்தைப் பின் பற்றிய மக்கள் யாவர்? அச்சமயம் தோன்றிய நிலப்பகுதி எது? இக்கேள்விகளுக்கான விடையை ஒருவரியில் சொன்னால் எவரும் ஏற்க மாட்டார்கள்.

உலகின் முதல் சமயம் எது? அதனைத் தோற்றுவித்துப் பின்பற்றியவர்கள் யாவர்? அம்மக்கள் வாழ்ந்திருந்த நாடு எது? என்ற கேள்விகளுக்கான விரிவான விடையை இந்நூல் விளக்க முற்பட்டுள்ளது. பல்வேறு செய்திகள் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில், சமயங்களை ஆய்வு செய்வதால் என்ன பயன் ஏற்பட்டு விடப்போகின்றது எனப் பலரும் கருதலாம். உலக வரலாற்றின் தொடக்கமே அம்மூலச் சமயத்தைச் சார்ந்துதான் உள்ளதென்பதைப் புரிந்து கொளல் வேண்டும். முதல் சமயம் பற்றிய செய்திகளை அறிய தெளிவான குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லை. இருப்பினும் அம்முதல் சமயத்தின் தொடர் விழுதுகளாகவே, வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட சமயங்கள் அமைந்துள்ளன என்பதால், அவைகளின் வழியே முதல் சமயத்தை நோக்கிச் செல்லலாம். ஆய்வு முறைகளில் பின்னதைக் கொண்டு, முன்னதைத் தெளிவதும் ஒரு முறையாகும். குறிப்பாக உலகப் படைப்புத் தொடர்பாகப் பிற்காலச் சமயங்கள் என்ன கூறுகின்றன என்பதை அறிய முற்படலாம். குறிப்பிட்ட ஒரு சமயத்தை ஆய்வு செய்யுங்கால், அதன்வழியே

அச்சமயத்தைப் பின்பற்றிய மக்களின் வாழ்க்கை முறையும் வரலாறும் வெளிப்படுவது உறுதி.

மேற்கித்திய சமயங்களான யூதம், பாபிலோனியம், அசிரியம், கல்தேயம், சுமேரியம், எகிப்தியம் போன்ற சமயங்களில் அறியப்படும் படைப்புக் கொள்கை பற்றிய உண்மைகளை அறிய, அச்சமயங்கள் விடுத்துச் சென்றுள்ள குறிப்புகளும், இலக்கியங்களும் பெரிதும் துணை நிற்கின்றன. மேற்கண்ட சமயங்களில் யூதச் சமயத்தின் குறிப்புகள் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் உள்ளன. இன்றும் அவை பதிவு செய்யப்பட்ட நூல்களின் அடிப்படையில் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. மற்ற சமயங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லையென்றாலும், சிறு பகுதிகளாக அறியப்படுகின்றன.

சமயங்கள், அவை சார்ந்துள்ள மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை விளக்குவனவாக உள்ளன. என்றாலும், வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட சமயங்கள், வானியலைத் தழுவிய சமயங்களாகவே அறியப்படுகின்றன. வானியலும் சமயமும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளதை நோக்கும் போது, அறிவியலான வானியலே, சமயங்களுக்கு அடிப்படைகளாக அமைந்துள்ளது என்பதை உறுதி செய்யலாம். வானியலின் பல்வேறு உண்மைகளைத் தொன்மக் கதைகளாக மாற்றி சமயங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. முதலில் யூதர்களின் சமய நூலான தோரா (Torah) வின் குறிப்புகள் தரும் உலகப் படைப்பு பற்றிய செய்திகளைக் காணலாம். தோரா தரும் குறிப்புகளுக்கும், தோரா விற்கு முன்பு பதிவு செய்யப்பட்ட குறிப்புகளுக்கும் பல்வேறு ஒற்றுமைக் கூறுகள் உள்ளன. தொடர்ந்து முரண்பாடுகளும் உள்ளன. அம்முரண்பாடுகள் காலமாற்றங்களாலும், வாழ்க்கைச் சூழல்களாலும், புதிய சிந்தனைகளாலும் வெளிப்படுகின்றன. தோரா என்ற யூதச் சமய நூலில், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக அறியப்பட்டிருந்த உலகப்படைப்பு பற்றிய செய்திகளை தமது நோக்கில் கூறுவதைக் காணலாம். கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட செய்திகளைத் தொகுத்துக் கூறும் தோரா, அக்கால அளவிற்குப் பிறகு நிகழ்வுற்ற செய்திகளையும் தருகின்றது.

தோரா கூறும் படைப்புக்காலச் செய்திகளும், அதன் தொடர் நிகழ்வுகளும், அந்நூலின் முதல் பதினோரு பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இக்குறிப்புகள், கி.மு. 1300-1250

ஆண்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டவை என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இந்நூல் யூதர்களின் தாய்மொழியான எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மூல எபிரேய மொழியிலிருந்து இன்று உலகின் அனைத்து மொழிகளிலும் அதன் மொழி பெயர்ப்புகள் உள்ளன. தமிழிலும் கூட அம்மொழி பெயர்ப்பு நூலை அறியலாம்.

தோரா நூல் பற்றிய சிறு அறிமுகம்:

இந்நூலை, யூதச் சமயத்தின் நிறுவனரும் யூத மக்களின் தன்னிகரில்லாத் தலைவனுமாவான மோசே (Moseh) என்பான் எழுதியதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். தோரா தரும் செய்திகளின் படி, யூத மக்களின் கடவுளாகிய தேவன் (யாவே, யாகோஆ என்றவாறு) மோசேக்கு அறிவித்த நற்செய்திகளே எனலாம். தோரா நூல், ஐந்துப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. பெந்தே தியூக் (Pentateuk) என கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பு குறிப்பிடுகின்றது. தோராவை எழுதிய மோசே, தனது முதன்மைத் தொண்டனான ஓசவா (யோசவா எனவும் கூறுவர்) என்பவனுக்குக் கூறிய அறிவுரையில், “தோரா தேவனால் அருளப்பட்டது. அதன் ஒவ்வொரு சொல்லும், வாக்கியமும் தேவன் அளித்துள்ள சட்டங்களாகும். அவற்றை நம் மக்களின் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்து. தோராவைத் துணை கொள். விலகி நடந்தால், தேவனும் உங்களைவிட்டு விலகிப் போவார். நம் மக்களின் ஊனோடும், உயிரோடும் தோரா பின்னிப் பிணைந்திருக்கட்டும். இப்புனித நூலை, தேவன் தந்த இந்த நூலை, நம் இனத்தின் செல்வமாகப் போற்றிப் பாதுகாத்துக் கொள்,” எனத் தெளிவுபடுத்துகிறான்.

எச்செல்வத்தை இழந்தாலும், யூதர்கள் தோராவை இழக்க ஒப்பமாட்டார்கள். ஒரு சமயத்தின் நூல் சொல்லும் சட்டங்களை, நூற்றுக்கு நூறு அப்படியே பின்பற்றுபவர்கள் எவரும் இருக்க இயலாது. ஆனால் யூதர்களோ, தோராவை அப்படியே பின்பற்றி வாழ்பவர்கள். இப்போதும் கூட, தோராவே அவர்களுக்கு வழிகாட்டி. கடந்த ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக, தங்கள் நாட்டையும், செல்வங்களையும் இழந்து, பல்வேறு நாடுகளில் ஏதிலிகளாய் திரிந்த காலத்தும், ஐரோப் பாவில் இன அழிப்பு நடந்த காலத்தும், தோராவை அவர்கள் பாதுகாத்தனர்.

தோரா முதலில் கிரேக்கத்திலும் பின்னர் இலத்தீனிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, இறுதியாக ஐரோப்பிய மொழிகளில் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இன்று உலகின் அனைத்து மொழிகளிலும் தோரா அறியப்படுகின்றது. தமிழிலும் உள்ளது. ஐரோப்பிய மொழிகளில் மாற்றம் செய்யப்பட்ட தோரா, அதன் மூலமான எபிரேய மொழியின் சிந்தனைகளுக்கும் கொள்கைகளுக்கும் மாறுபட்ட வகையில் பல்வேறு இடங்களில் முரண்பாடான செய்திகளை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு கொண்டுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்கள் தமது ஐரோப்பியச் சிந்தனைகளைத் தோராவில் புகுத்தி விட்டனர். ஆங்கிலத்தினின்றும் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தமிழ்மொழி பெயர்ப்பிலும் அக்குறைபாடுகள் உள்ளன.

தோரா என்ற நூல் தமிழில் இல்லையே எனப் பலரும் கருதக்கூடும். தோராவின் “ஐந்து தூக்கு”ப் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய நூலே, விவிலியம் (Biblion) எனப்படும் கிறித்தவர்களின் பழைய ஏற்பாடு என்ற நூலாகும். யூத சமயத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, வாழ்க்கை முறை ஆகிய செய்திகளின் தொகுப்பே பழைய ஏற்பாட்டு நூலாகும். கிறித்துப் பிறப்புக்கு முற்பட்ட நிகழ்வுகள் பழைய ஏற்பாடு என்றும், கிறித்துவின் கால நிகழ்வுகள் புதிய ஏற்பாடு எனவும் அறியப்படும். பழைய ஏற்பாடு என்ற நூலின் முதல் பதினோரு தலைப்புகளில் முதல் தலைப்புதான் உலகப் படைப்பைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்ட தோரா நூலின் அப்பகுதியை, எபிரேய மூலத்தினின்று மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்துள்ளோம். தமிழுக்கும் எபிரேய மொழிக்கும் உள்ள தொடர்புகளைப் பற்றி விரிவான ஆய்வுகளை நாம் மேற்கொண்டதின் அடிப்படையில், அவை பற்றிய செய்திகள் நூலில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில் வினைச் சொற்களை முன்னிறுத்திக் கூறும் சொற்றொடர்கள் உண்டு. அவை தமிழின் மொழி நடையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும் கூட எனலாம். கம்ப இராமாயணம் கூறும் “கண்டேன் சீதையை” என்ற முன்வினை வழக்கு தமிழ் வழக்கே. கண்டேன், மகிழ்ந்தேன், தெளிந்தேன். உங்களைப் பார்த்ததும் என்ற நடையை நோக்குங்கள். வெட்டுவேன் கையை, துண்டிப்பேன் நாவை, புலர்ந்தது பொழுது, பெய்தது மழை என்பன போன்ற சொற்றொடர்கள் தமிழில் உண்டு. எபிரேய மொழி, இவ்வகையான

சொற்றொடர்களுையே பயன்படுத்துகிறது. தோராவும் இந்த நடையில் எழுதப்பட்டதே. மொழி பெயர்ப்புகளில், ஐரோப்பிய மொழிகள் மற்றும் தமிழிலும், வினைச் சொற்கள் பின்வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளன.

முற்றிலும் உரைநடையாகவே எழுதப்பட்டுள்ள தோரா, முற்காலத் தமிழ் வழக்கான செய்யுள் நடையினின்றும் மாறு பட்டுள்ளதென்றாலும், அதுவும் தமிழ் வழக்குகளில் ஒன்றே என அறிதல் வேண்டும். வினைச் சொற்களைப் பின்வைத்த மொழி பெயர்ப்புகள், தோராவின் உண்மைப் பொருளினின்றும் பல்வேறு இடங்களில் தடம் புரண்டுள்ளன. தோராவின் “ஐந்து தூக்கு”களுக்கும் அதன் ஆசிரியர் தலைப்புப் பெயர்களைச் சூட்டவில்லை. அத்தொகுதிகளின் முதற்சொல்லையே தலைப்பாகப் பிற்காலத்தில் இணைத்தனர். அந்த வகையில் படைப்புப் பகுதியின் முதல் சொல்லான தொடக்கம் என்ற சொல்லையே அப்பகுதிக்கான தலைப் பாகவும் தேர்வு செய்தனர். கிரேக்க மொழியில் Genesis என்று சொல்லப்பட்டது. இச்சொல்லுக்கு “தொடக்கம் முதல் தொடர்வது” என்பதே பொருளாகும். Genesis என்ற சொல், சினையாகத் தொடங்கி, கைகால்கள் முளைத்து, குழவியாக உருப்பெற்று, பிள்ளையாகப் பிறந்து, பெரியவராய் வளர்ந்து, வாழ்க்கையை முடிக்கின்ற மாந்தனின் தொடக்க வளர்ச்சி என்ற சிந்தனையில் உருவாக்கப்பட்ட சொல்லே. மாந்த வாழ்க்கையின் தொடக்கமே சினை என்பதால், சினை - சினையிஸ் என கிரேக்கத்தில் திரிந்தது. இதே பொருளைத் தாங்கிய எபிரேய மூலச்சொல் பெரிசித் (bereshith) என்பதாகும். தொடக்கம் முதல் நிகழ்வுகளை வரிசைப்படுத்துதல் என்பதே பெரிசித் எனப்பட்டது. வரிசை - வரிசைப்படுத்து என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, வகரம் பகரமாகத் திரிந்து, பெரிசித் எனப்பட்டது. தோராவை (பழைய ஏற்பாட்டு நூலை)த் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர்கள், அப்பகுதிக்கு “ஆதிஆகமம்” என்ற தலைப்பைக் கொடுத்துள்ளனர். இவையிரண்டும் தமிழ்ச் சொற்களே.

முதல் அதிகாரம்

பெரிசித் - செனசிஸ் - ஆதியாகமம், எபிரேய மொழி மூலத்திலிருந்து தமிழில்:

1. தொடக்கத்தில் படைத்தார் விண்ணுலகையும் மண்ணுலகையும் தேவனாகிய கடவுள்.
2. இருந்திருக்கவில்லை அப்போது உலகம் என்ற ஒன்று; மண்டிக்கிடக்கின்றது உருவறியா காரிருள்; அறிய இயலவில்லை அவ்விருளின் ஆழத்தை; அசைவாடிக் கொண்டிருந்தார் தேவன் ஆற்றலுள்ள வளியாக அக்காரிருள் வெள்ளத்தின் மேல்.
3. சொல்கிறார் தேவன், “ஒளி தோன்றுக என்று” வெளிச்சம் என்று; உண்டாயிற்று ஒளி.
4. காண்கிறார் தேவன் ஒளியின் செம்மையை; பிரிக்கிறார் தேவன் இருளினின்று ஒளியைத் தனித்தனியாக.
5. அழைக்கிறார் தேவன் ஒளியைப் பகலென்றும், கூறுகிறார் இருளை இரவென்றும், விரைந்தது காலை, நிறைந்தது முதல் ஊழி.
6. கூறுகிறார் தேவன், “தோன்றட்டும் வான்வளைவு, பிரிந்து போகட்டும் நீர், வான்நீர் மண்ணீர்,” என்று.
7. விரிவாக்குகிறார் வான்வளைவை; உருவாக்கினார் நீர்களின் இடைவெளியை; வான் வளைவுக்கு மேலும் கீழும் உள்ள நீர்களாக.
8. அழைக்கிறார் வான்வளைவை வானம் என்று; உருவாக்கினார் நீர்களின் இடைவெளியை; வான் வளைவுக்கு மேலும் கீழும் உள்ள நீர்களாக.
9. உரைக்கின்றார் தேவன் “இணையட்டும் வானத்துக் கீழுள்ள நீரெல்லாம் ஓரிடத்தில்” என்று; தோன்றியது தரைப்பகுதி இணைந்தன. அவ்வாறே வானத்துக்கு கீழுள்ள நீரெல்லாம் பெரும் பள்ளத்தில், தோன்றியது காய்ந்தது தரை.
10. பெயரிடுகின்றார் தேவன் காய்ந்த தரையை “நிலம்” என்றும், பெயரிட்டார் பெரும் பள்ள நீரை “ஆழி” என்றும்; உணர்கின்றார் தேவன் அதன் செம்மையை.
11. கூறுகிறார் மேலும் தேவன், “மாறட்டும் நிலம் வேளாண்மைக்குரியதாக; கொண்டிருக்கட்டும் ஒவ்வொரு செடி கொடியும் தனக்கான விதைகளை; மேலும், பெற்றிருக்கட்டும் நிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு கனிமரத்தின் கனிகளும் தனக்கான விதைகளை” நிகழ்ந்தது அவ்வாறே:

12. பெற்றன நிலத்தின் ஒவ்வொரு செடியும், தாங்கின தனக்கான விதைகளை, (அவ்வாறே) பெற்றன நிலத்தின் ஒவ்வொரு கனி மரமும், தாங்கின தனக்கான விதைகளை; உணர்ந்தார் தேவன் அதன் செம்மையை.
13. மறைந்தது மாலை, விரைந்தது காலை, நிறைந்தது மூன்றாம் ஊழி.
14. (பிறகு) சொல்கிறார் தேவன், “உண்டாகட்டும் ஒளி வெள்ளம், வான் வளையில், பிரியட்டும் இருளினின்றும் ஒளி. குறிக்கட்டும் பொழுதுகளையும் நாட்களையும் ஆண்டுகளையும்.
15. (மேலும்) ஒளிரட்டும் தன்னொளிகளாக வான் வளைவிலிருந்து, பாய்ச்சட்டும் ஒளிக்கற்றைகளைப் புவியின் மீது” நிகழ்வுற்றன அவ்வாறே.
16. படைத்தார் தேவன் இரு பேரொளிகளை, உரைத்தார் தேவன் ஆளட்டும் பேரொளி பகலையும் சிற்றொளி இரவையும்; (மேலும்) படைத்தார் விண்மீன்களையும்.
17. அமைத்துக் கொடுக்கின்றார் தேவன் அவைகளை, பாய்ச்சுவதற் காகப் புவியின் மீது ஒளிக் கதிர்களை,
18. ஆளட்டும் அவை பகலையும் எனக் கூறிப் பிரித்தார் இருளி லிருந்து ஒளியை. உணர்ந்தார் தேவன் அதன் செம்மையை.
19. மறைந்தது மாலை, விரைந்தது காலை, நிறைந்தது நான்காம் ஊழி.
20. (பிறகு) சொல்கிறார் தேவன், “பல்கிப் பெருகட்டும் நீரில் உயிரி னங்கள் மிகுதியாக, பறக்கட்டும் பறவையினங்கள் வான் வளை வுக்குக் கீழாக இப்புவியில்,” நிகழ்ந்தன சொன்னவாறே.
21. படைத்தார் தேவன், கொடுங்கடல் உயிரினங்களையும், பல் வகையான மீன்களையும், நீரில் பல்கிப் பெருகுவதற்காக, படைத் தார் மேலும் சிறகுகள் கொண்ட அனைத்துப் பறவையினங் களையும், கண்டுணர்ந்தார் தேவன் அவை நன்றாக இருந்ததை.
22. மறைந்தது மாலை, விரைந்தது காலை; அவைகளைப் பார்த்து, “வளமாகுங்கள் பல்கிப் பெருகுங்கள், நிரம்புங்கள் கடல் நீரில்; பெருகட்டும் பறவைகள் புவி மீது.”
23. மறைந்தது மாலை, விரைந்தது காலை, நிறைந்தது ஐந்தாம் ஊழி.

24. (மேலும்) சொல்கிறார் தேவன், “தோன்றட்டும் புவியில் அனைத்து வகையான உயிரினங்களும்; கால்நடைகள், ஊர்வன, கொடிய விலங்குகளின் அனைத்து வகைகளும்” நிகழ்வுற்றன அவ்வாறே.
25. படைக்கிறார் தேவன் புவியில், அனைத்து வகையான கொடும் விலங்குகளையும், அனைத்து வகையான கால் நடைகளையும், அனைத்து வகையான ஊர்வனவற்றையும். கண்டார் தேவன் நன்றென அவைகளை.
26. (மேலும்) சொல்கிறார் தேவன், “படைப்போம் மாந்தனை (மாந்தர்களை) நம் உருவில், நம் விருப்பப்படியே. செலுத்தட்டும் தமது ஆளுமையை கடல்வாழ் மீன்கள் மீதும், காற்றில் அலையும் பறவைகள் மீதும், கால் நடைகள் மீதும், அனைத்து வகையான கொடிய விலங்குகள் மீதும், நிலத்தின் மீது ஊர்கின்ற உயிரினங்கள் மீதும்.”
27. படைக்கிறார் தேவன் தன் சாயலாக மாந்தனை; படைக்கிறார் அவனைத்தும் தெய்வ உருவில்; படைக்கிறார் அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாக.
28. சொல்கிறார் அவர்களை வாழ்த்தித் தேவன், “வளமாயிருங்கள், பெருகுங்கள் பல்கி, நிரப்புங்கள் புவியை, மேலாண்மை கொள்ளுங்கள் அவைகளின் மீது. பெறுங்கள் ஆளுமையை நம்மிடமிருந்து செலுத்துங்கள் உங்கள் ஆளுமையை கடலின் மீன்கள் மீதும், வானத்துப் பறவைகள் மீதும், புவியில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்கள் (ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன, நீந்துவன) மீதும்.”
29. மேலும் உரைக்கின்றார் தேவன், “நோக்குங்கள்! கொடுக்கிறோம் உங்களுக்காக புவியின் மீதுள்ள அனைத்தையும், விதைகளைத் தாங்கியுள்ள செடிகொடிகளையும், வித்துக்களைத் தோற்று விக்கும் ஒவ்வொரு பழமரத்தையும், அவைதரும் கனிகளையும், கொடுக்கின்றேன். உங்களின் உணவுக்காக.
30. (மேலும்) கொடுக்கின்றோம் பசுந்தாய்வரங்களை உணவாக, நிலத்தில் வாழும் விலங்குகளுக்காகவும், வானத்துப் பறவைகளுக்காகவும், தரையைப் பற்றி வாழும் அனைத்து உயிரினங்களுக்காகவும்,” நடந்தன சொன்னது சொன்னபடியே.
31. காண்கிறார் தேவன் தாம் படைத்த ஒவ்வொன்றையும், உணர்கிறார் அவை யாவும் மிகவும் செம்மையும் சிறப்பாயுமிருப்பதை. மறைந்தது மாலை, விரைந்தது காலை, நிறைந்தது ஐந்தாம் ஊழி.

அதிகாரம் இரண்டு

1. இவ்வாறாக, முடிக்கப்பட்டன பேரண்டமும் உலகமும் அவை சார்ந்துள்ள ஒழுங்குகளுடன்.
2. முடிக்கிறார் தேவன் தமது படைப்புப்பணிகளை, அமைதியாகி நார் ஏழாம் ஊழியில், தமது படைப்புப் பணிகளிலிருந்து.
3. வாழ்த்துகிறார் தேவன் ஏழாம் ஊழியை, உணர்த்துகிறார் அந்நாள் தூய்மையானதென்று, ஏனெனில் அமைதியாகிறார் அவ்வூழியில், தாம் மேற்கொண்ட படைப்புப் பணிகளிலிருந்து.
4. (இவ்வாறாக) இருக்கின்றது பேரண்டமும் உலகமும் படைக்கப் பட்ட செய்தி.

படைப்பு பற்றிய மற்றொரு செய்தி

5. படைத்தார் தேவன் அவ்வூழிகளில் உலகையும் பேரண்டத் தையும். படைத்திருக்கவில்லை தேவன் அப்பொழுது நிலத்தில் எவற்றையும் புதர்ச் செடிகளையும் புல் பூண்டுகளையும் படைக்குமுன், பெய்விக்கவில்லை மழையை நிலத்தின் மீது, இல்லையொரு மாந்தன் அங்கே கமத்தொழில் செய்வதற்கு.
6. (ஆனால்) அறியப்பட்டது நிலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட வெண்பனிப் படலம், ஈரமாக்கிற்று தரைப் பகுதிகளை.
7. உருவாக்குகிறார் தேவன் மாந்தனை நிலத்தினின்றும் எடுக்கப் பட்ட களிமண்ணிலிருந்து, ஊதுகிறார் அவன் நாசி வழியே தம் உயிர்க்காற்றை, (எனவே) உருவெடுத்தான் மாந்தன் (ஆதாம்) உயிர் பெற்றவனாக.
8. (பிறகு) உருவாக்குகின்றார் தேவன் ஒரு சோலையை இடனில், உலவச் செய்கிறார் அதன் கிழக்குத் திசையில், தாம் உருவாக்கிய மாந்தனை (ஆதாமை).
9. (மேலும்) தோற்றுவிக்கிறார் தேவன் நிலத்திலிருந்து பல்வேறு மரங்களை, அவை காட்சிக்கு அழகூட்டுபவைகளாகவும், நல்லுணவிநீர்கேற்றவைகளாகவும் இருக்க; படைக்கிறார். உயிரோட்டமுள்ள மரமொன்றை அச்சோலையின் நடுவே, அது இருக்கின்றது நன்மை தீமைகளை அறியும் பகுத்தறிவின் மரமாக.
10. எழுந்தோடியது ஒரு நகர் (ஆறு) இடன் சோலையை நத்தப் படுத்த (ஈரப்படுத்த) அங்கிருந்து பிரிந்தது அந்நகர், விரிந்தது நான்கு கிளைகளாக.

11. அறியப்படுகின்றது முதல் நகர் “பைசொன்” என; சுற்றிச் செல்கிறது “அவிலம்” என்ற பொற்கள நிலப்பகுதியை நிறைத்து.
12. பெற்றிருந்தது பேரெழிலை அப்பொன்னிலம்; நிறைந்திருந்தன பைத்தோவியமும், நீலக் கற்களும்.
13. இருக்கின்றது இரண்டாம் நகர் கைகான் என்ற பெயரில்; சுற்றி வருகின்றது முற்றிலுமாக குயப்பகுதி நிலத்தை.
14. பெற்றிருக்கின்றது மூன்றாம் நகர் இடிக்கல் எனும் பெயரை; பாய்கின்றது அசூர்ப் பகுதிக்குக் கிழக்காக; அறியப்படுகின்றது நான்காம் நகர் இப்புறத்து என.
15. கொணர்கிறார் தேவன் ஆதாமை, குடியமர்த்துகிறார் இடன் சோலையில் அவனை, கமப்படுத்தவும், கவனித்துக் கொள்ளவும், காக்கவும் என.
16. ஆணையிடுகிறார் ஆதாமைப் பார்த்துத் தேவன்: உண்ணலாம் நீ உன் விருப்பப்படி சோலையிலுள்ள எம்மரக் கனிகளையும்,
17. தவிர்ப்பாய் நன்மை தீமைகளையும் விளக்கும் பகுத்தறிவு மரக் கனிகளை, உண்ணாதே ஒரு போதும் கனிகளை அம்மரத்தினின்று; மடிவைத் தேடிக் கொள்வாய் உறுதியாக அம்மரக் கனிகளை உண்ணுங்கால்.
18. எண்ணினார் தேவன் ஆதாமைக்கண்டு, அவன் தன்னந்தனியே இருப்பது சரியன்று; உருவாக்குவோம் அவனுக்கேற்றதொரு இணையை.
19. நிறுத்துகிறார் தேவன் ஆதாமுக்கு முன், தாம் நிலத்தினின்றும் படைத்த கொடும் விலங்குகளையும் பல்வேறு வகையான வானத்துப் பறவைகளையும், தகுதியான பெயர்களைச் சூட்டும் படியாக; சூட்டிய சொல் ஒவ்வொன்றும் எதுவாயிருந்ததோ பெயராயிற்று அச்சொல்லே அவைகளுக்கு.
20. சூட்டினான் பெயர்களை ஆதாம் அனைத்துக் கால் நடைகளுக்கும், அனைத்து வானத்துப் பறவைகளுக்கும் மேலும் அனைத்துக் கொடும் விலங்குகளுக்கும்; ஆனால் மெய்ப்படவில்லை தகுதியானது எதுவும், ஆதாமுக்கு இணையாக.
21. எனவே, ஆழ்த்துகிறார் தேவன், ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் ஆதாமை; பெயர்த்தெடுக்கிறார் அவனது விலா எலும்பிலொன்றை; மூடுகிறார் அவ்விடத்தில் தசையை அப்பி.

22. கட்டமைத்தார் தேவன் அவளை இசையாக, ஆதாமிடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட எலும்பிலிருந்து; கொணர்ந்தபோது அவர் அவளை ஆதாமிடம்,
23. சொல்கிறான் ஆதாம்:
இருக்கின்றான் இறுதியாக இவள் என் எலும்பின் எலும்பாகவும் என் தசையின் தசையாகவும்; அழைப்பேன் இவளை “இசை”யென்று; எடுக்கப்பட்டதால் அவள் ஆதாமிமிருந்து.
24. (அதனால் அன்றோ) விலகுகிறார் மாந்தன் தன் தந்தை தாயிடமிருந்து, ஒட்டிக் கொள்கிறான் தன் இணையுடன், மாறுகின்றனர் இருவரும் ஒருடலாக.
25. இருந்தார்கள் ஆதாமும் அவன் இணையும் அம்மணமாக, இன்னும் உணரவில்லை அவர்கள் வெட்கத்தை.

விளக்கவுரை

தோரா என அழைக்கப்படும் யூதர்களின் சமயநூலில், முதல் ஐந்து தூக்குகள் அல்லது கட்டுகள் (bundles), பெந்தெ தியூக் என கிரேக்கத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. தோரா எபிரேய மொழியிலேயே முதன்முதலில் எழுதப்பட்டது. கிறித்துப் பிறப்பாண்டுகளுக்கு சற்று முன்னரே அது கிரேக்கத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. ஏற்கனவே கூறியுள்ளபடி, அடுத்து இலத்தீன், இலத்தீனிலிருந்து ஐரோப்பிய மொழிகள், இறுதியில் ஆங்கிலம், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழ் என்றவாறு மொழிபெயர்ப்பு நிகழ்வுகள் நீண்டன. தமிழில் மொழி பெயர்ப்பு செய்யப்பட்டபோது, அது தோரா என்ற பெயரில் சொல்லப்படாமல், விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாடு என்றே உணரப்பட்டது.

ஐரோப்பிய விடையூழியர்கள் (Missionaries) கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு தமிழகம் வந்தனர். ஒரு கையில் துலையையும், மறுகையில் விவிலியத்தையும் கொண்டு தமிழகம் வந்தனர் என்றும் கூறுவார் உண்டு. விவிலியத்தைத் தமிழர் களிதம் கொடுத்துவிட்டு, தமிழ்ச் செல்வங்களை அள்ளிக் கொண்டு போயினர் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறுபவர்களும் உண்டு. தமிழகம் வந்த ஐரோப்பியக் குழுவினர் தங்களுடன் விடையூழியர்களையும் அழைத்து வந்தனர். வணிகமும் சமயமும் இணைந்தே செயல்பட்டன. வணிகம் ஆட்சி அதிகாரமாக

மாறியபோது, சமயப் பணி மேலும் விரிவடைந்தது. ஐரோப்பியர் தமிழகம் வருமுன்னரே, கிறித்துவ சமயம் தமிழகத்திலும், தமிழர் பகுதியான சேர நாட்டிலும் நிலைபெற்றிருந்தது. அக்காலத் தமிழ்க் கிறித்துவம், யூத மரபுகளைக் கொண்டிருந்த இசுரேலிய - சிரியக் கிறித்துவமாகும். ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பிறகு, தமிழ்நாட்டில் புதிய கிறித்துவ மரபு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அது ஐரோப்பியக் கிறித்துவம் ஆகும். மூலக்கிறித்துவ மரபு இப்போது தமிழ்நாட்டில் அறியப் படவில்லை. கேரளத்தில் இப்போதும் வழக்கில் உள்ளது.

கிறித்துவத்தில் ஐரோப்பிய மரபுகளின் தாக்கங்கள், விவிலியத்திலும் உணரப்பட்டுள்ளன. ஐரோப்பிய மொழிகளில், குறிப்பாக ஆங்கிலத்தில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்ட விவிலியம், மூல நூலான எபிறேய மொழிச் சிந்தனைகளிலிருந்தும், நடையினின்றும் மாறுபட்டது. ஐரோப்பியரின் பல்வேறு வாழ்க்கை முறைமைகள், விவிலியத்தில் இடம் பெற்றன. எபிறேய மொழியில் உணரப்பட்ட மூலச் சொற்கள், ஐரோப்பிய மரபில் எழுதப்பட்டன. தமிழில் உணவு என்று சொல்லப்படுவது பிரெட் (bread) என்றவாறு பொருள் விரியும். அலகு என்ற தமிழ்ச் சொல், லகு - லெக - லெகம் என்றவாறு எபிறேய மொழியில் திரிந்தது. இயேசு பிறந்த ஊரான பெத் - லெகம் என்ற பெயரில் உள்ள லெகம் என்ற பின்னொட்டுச் சொல்லுக்கு பிரெட் என்றவாறு ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு அமைந்துள்ளது. இதுபோன்று ஆயிரக்கணக்கான எடுத்துக் காட்டுகளைக் கூறலாம். ஐரோப்பியரின் விவிலியம் மொழியோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை, மூலக் கொள்கைகளையும் சிதைத்துள்ளன.

ஐரோப்பியரின் தமிழக வருகையின்போது, ஐரோப்பிய மொழிகளை, குறிப்பாக ஆங்கில மொழியை அறிந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஒரு சிலரே இருந்தனர். அவர்களும் கூட பிராமணர்களே. தமிழர்களில் எவரும் ஆங்கிலம் கற்றிருக்கவில்லை. அக்காலத்தில் கற்றறிந்தார் என்பவர்களும் பிராமணர்களே. ஐரோப்பியர்கள் விவிலியத்தை தமிழில் மாற்றம் செய்ய பிராமணர்களின் உதவியை நாடினர். பிராமணர்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரிந்திருந்ததே தவிர யூத - கிறித்துவ சமயக் கொள்கைகளும், சிந்தனைகளும் தெரிந்திருக்கவில்லை. மொழி பெயர்ப்பென்பது ஓர் அறிவார்ந்த, திறமைமிக்க,

தனித்திறமை கொண்ட மொழிக் கலையாகும். அவ்வாறான தகுதிகள் இல்லாத பிராமணர்கள், விவிலியத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனர்.

இடைக்காலத்தில் தமிழின் மீது திணிக்கப்பட்ட சமற்கிருதச் சொற்கள், பல்வேறு நிலைகளிலும் தமிழ்ச் சொற்களைச் சிதைத்தன. இப்போக்கு மேலும் வளர்ந்து, ஐரோப்பியரின் வருகையின் போது, “மணிப்பிரவாளம்” என்ற நிலைக்குத் தமிழ்மொழி இலக்காயிற்று. ஏற்கனவே, எபிரேய மொழிச் சொற்கள் கிரேக்கத்தில் திரிபுபடுத்தப்பட்டன. எபிரேய மொழியில் இல்லாத ஜ, ஜா, ஜே போன்ற ஒலிகள், கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பில் இடம் பெற்றன. அதனை மேலும் மேலும் விரிவுபடுத்திக் கொண்டது ஆங்கில மொழி. ஆயா என்ற எபிரேய மொழிச் சொல், ஈவ் என ஆங்கிலத்தில் திரிந்தது. தமிழ்நாட்டு பிராமணர்கள், அதனை ஏவாள் என மொழி மாற்றம் செய்தனர். ஆயா (தமிழ்ச்சொல்லே) என்ற சொல்லின் பொருளாக முதல்பெண், முதியவன், தாய் என்றவாறு எபிரேய மொழி கூறுகிறது. ஏவாள் என்ற பெயரில் அவ்வாறான பொருள் இல்லை. மாறாக, தன் கணவனைக் குற்றம் செய்ய ஏவிய (தூண்டிய) வளை, ஏவாள் (தூண்டாதவன்) என மொழி மாற்றம் செய்தது, அப்பெயரின் பொருளையே தலைகீழாக மாற்றியுள்ளதை அறியலாம். இவ்வாறு பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூற இயலும்.

மொழி மாற்றம் செய்து கொடுத்த பிராமணர்கள் மீது குறை சொல்ல இயலாது. கொடுக்கப்பட்டவைகளுக்கு, அவர்கள் அறிந்திருந்த தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்தனர் என்பதே உண்மை நிலையாகும். அவ்வாறு மொழி பெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட தமிழ் விவிலியத்தில் பாதிக்கும் மேலான சமற்கிருதச் சொற்கள் இடம் பெற்றன. பொருளற்ற பல சொற்களும் இணைந்தன. விவிலியம் என்ற சொல்லுக்குத் தமிழில் பொருளே இல்லை. அது பிப்ளியோன் (Biblion) என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் ஒலி பெயர்ப்பேயன்றி, மொழி பெயர்ப்பன்று. சமற்கிருதம் கலந்த தமிழ் மொழி பெயர்ப்பில் உள்ள குறை பாடுகள் பற்றி, அக்காலத்தில்; கிறித்துவ சமயத்தில் இணைந்தவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. கர்த்தர், சர்வேசுரன், அனாதி கர்த்தா, ராசாதி ராசா, கர்த்தாதி கர்த்தா போன்ற சமற்கிருதச் சொற்களால், கடவுள் குறிக்கப்பட்டார். இச்சொற்களின்

மூலமும் வேரும் தமிழில் உள்ளனவென்றாலும், சமற்கிருதச் சொற்களையே முதன்மையாகக் கொண்டு தமிழ்ப்படுத்தினர். கரு - கருத்தன் - கார் போன்ற தமிழ்ச் சொற்கள் கடவுளைக் குறித்தவை. கருத்தன் - கர்த்தா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. கர்த்தா - கர்த்தர் என தமிழில் திணிக்கப்பட்டது.

அண்மையில் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட விவிலியத்திலும், சமற்கிருதத்தினின்றும் எடுக்கப்பட்ட சொற்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. மொழி பெயர்ப்பாளர் களுக்கு, எது தமிழ்ச்சொல் எது சமற்கிருதச் சொல் என்று அறியும் இவ்விரு மொழிகள் பற்றிய ஆழமான தெளிவு இருந்தாலொழிய, நல்ல மொழி பெயர்ப்புக்கு வாய்ப்பு இல்லை. தமிழகத் திருச்சபைகள், விவிலிய விற்பன்னர்களைக் கொண்டு மொழிமாற்றம் செய்தனரேயன்றி, தமிழின் ஆழமும் பொருளும் தெரிந்த அறிஞர் எவரையும் அணுகி அறிவுரை பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு விவிலியம் என்பது, பழைய மணிப் பிரவாளத்தை மாற்றி, சற்றே மாறிய தமிழ்நடையில் அளிக்கப் பட்டதே. அதனைத் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு எனக் கூற இயலாது. மேலும் அது எபிரேய மொழியின் மூலத்தைக் கொண்டு மொழி பெயர்க்கப்பட்டதாகவும் அறிய இயல வில்லை.

முன்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள படைப்பதிகாரத்தின் இருபகுதிகளும், எபிரேய மூலத்தினின்று, அம்மொழி நடையைப் பின்பற்றி, தமிழில் மொழி பெயர்ப்பு செய்யப்பட்டவைகளாகும். எபிரேய மொழியில் வினைச் சொற்களே சொற்றொடர்களுக்கு முதலில் வைக்கப்படும். பயனிலை முன்பும் எழுவாய் பின்புமாக எபிரேய மொழி நடை உள்ளது. இம் மொழி நடையை விவிலிய எபிரேயம் (Biblical Hebrew) என்பர். தமிழ்ச் சங்க இலக்கியங்கள் செய்யுள் நடையிலும், எபிரேய இலக்கியங்கள் உரை நடையிலும் உள்ளன. தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்பும், குமரிக் கண்ட இலக்கியங்களும், எபிரேய மொழி நடையில் கூட இருந்திருக்கலாம். ஏவ்வாறெனில், எபிரேய மொழி தமிழின் கிளை மொழியே என அறியப் படுவதாலும் தொல்தமிழின் திரிபு மொழியாக எபிரேயம் உள்ளதாலும், எபிரேய மொழி நடையும் தமிழ் வழக்கில் இருந்த நடையே எனக் கொள்வதில் தவறேதுமில்லை.

தமிழ்மொழியின் பிற்கால வளர்ச்சியில் எழுவாய், பயனிலை என்றவாறு வழக்குகள் தோன்றின. தொல்காப்பியம் கூட அவ்வாறு எழுதப்பட்டதே. உரைநடையின் உயர்ந்த நிலையாகவே தொல்காப்பியத்தைக் கருதவேண்டும். எனவே, தமிழ் வழக்கில் உரைநடையில் எழுதும் போக்கு இருந்திருக்க வில்லை என்ற கருத்தும் தவறானதே. மேலும் தொல்காப்பியத்திலும் எபிறேய நடையின் சான்றுகளாகப் பல வரிகள் உள்ளன.

இயங்குபடை அரவம்

வயங்கல் எய்திய பெருமை

கொடுத்தல் எய்திய கொடைமை

- தொல்காப்பியம், பொருள். 1009.

ஆக்கச் சொல்லைக் கூறும்போது காரணத்தை முன் வைக்க வேண்டும் என்ற தொல்காப்பியத்தின் விதியும் கூட, மாறுபடுவதுண்டு.

காரணம் முன்பும் காரியம் பின்பும் என்பது தற்போதுள்ள தமிழ் வழக்கு.

காரியம் முன்பும் காரணம் பின்பும் என்பது எபிறேய மொழி வழக்கு.

இவ்விரு வழக்குகளும் தமிழில் உள்ளன என்பதை நோக்க வேண்டும். செயலின் விரைவு கருதி காரியச் சொல்லை (வினையை) முதலில் சொல்லும் வழக்கும் தமிழில் இப்போதும் உண்டு.

கண்டு கொண்டேன் கண்டு கொண்டேன்

காதலன் கண்ணன் தானென்று

கண்டு கொண்டேன் கண்டு கொண்டேன்.

இன்றும் நாட்டுப் புறங்களில் மக்கள் பேசும் வட்டார, வழக்கு மொழிகளில் வினையை முன்னிறுத்திப் பேசும் வழக்கு உள்ளதை அறியலாம்.

போனியா ஊருக்கு நேத்து,

இடிச்சிட்டுது கல்லு,

பயப்படாதே அதுக்கெல்லாம்,

சாப்பிட்டியா சோறு,

மேற்கண்ட வழக்குச் சொற்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழர்கள் பயன்படுத்தி வருபவை. தமிழில் அறியப்படும் ஆத்திச் சூடியில் உள்ள வரிகள், எழுவாய் - பயனிலை முறையில் உள்ளன. அச்சம் தவிர என்பதை தவிர அச்சம் என மாற்றியுரைப்பதே எபிறேய முறையாகும்.

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்ற முக்காலங்களை வரையறுத்துக் கூறுவது தமிழ் இலக்கணம். இம்முறை மேற்கித்திய மொழிகளாலும் ஏற்றுப் பின்பற்றப்பட்டது. கிரேக்கத்தில் தொடங்கிய அம்முறை பின் அனைத்து ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் வழக்கிற்கு வந்தது. தமிழில் சில இடங்களில், நிகழ்கால வினைகள், முக்காலங்களையும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

“உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும்”, என வள்ளலார் கூறுகிறார்.

“இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவைகளையே செய்க”, என வள்ளுவர் கூறுகிறார்.

இறந்த காலத்தில் சொல்லப்பட்டதை எதிர்கால வினையைக் கொண்டு உரைப்பதும் கூடத் தமிழ் வழக்கே எனலாம்.

“உலகின் முதன் மொழி தமிழே,” எனப் பாவாணர் கூறுவார்.

“ஆரியம் போலல்லாது, என்றும் சீரிளமை கொண்டது தமிழ்”, என சுந்தரனார் கூறுவார்.

“வாய்மையே வெல்லும்”, என காந்தியார் கூறுவார்.

மாற்றவியலாத உண்மைகள், அறிவுரைகள், தொடர் நிகழ்வுகள் ஆகியவை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது நிகழ்காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் கூடச் சொல்வதும் தமிழ் வழக்கே. குறிப்பாகக் கடவுள் பற்றிய கருத்துக்களை, நிகழ்காலத்தில் குறிப்பர். கடவுள் நேற்றும் இருந்தார், இன்றும் இருக்கிறார், நாளையும் இருப்பார் என்ற கருத்தில், கடவுளுக்கு நிகழ்கால வினை சொல்லப்பட்டது. இந்த முறையை, எபிறேய மொழியிலும் காணலாம்.

படைத்தார் தேவன் இவ்வுலகை - இறந்தகால வினை கடவுளின் படைப்புத் தொழில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதோடு, எதிர்காலத்திலும் நிகழும் என்பதால்,

“படைக்கின்றார் தேவன்”, என நிகழ்காலத்தில் சொல்லப் பட்டது. ஒரு சொல்லே, ஒரு வாக்கியமாகவும் தமிழில் அறியப்படும்.

அஞ்சாதே, திருடாதே, பாராதே, உண்ணாதே, முறிக் காதே போன்ற விளைவுகள் ஆணைப்படுத்தப்படும் வாக்கியச் சொற்களாகும். நீ அஞ்சாதே, அஞ்சாதே நிழலைப் பார்த்து, எவர் பொருளையும் திருடாதே, தீயதைப் பாராதே என விரியும்.

எபிறேய மொழியிலும் ஆணையிடப்படும் வினைகள் ஏராளமாக உண்டு.

தோரா இலக்கியத்துக்கு மேற்கோள்களைத் தருவதைக் காட்டிலும் விளக்கவுரையாகக் கொடுப்பதே சிறந்தது என்ற அடிப்படையில், அடுத்து விளக்கவுரையைக் காணலாம்.

தோரா நூலில், படைப்பதிகாரம் என்ற தலைப்பில் சொல் லப்பட்டுள்ள செய்திகள், அதன் ஆசிரியராகக் கருதப்படும் மோசே கண்டுபிடித்த செய்திகள் இல்லை. மோசேவுக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்தவர்கள் பதிவு செய்து வைத்திருந்த பல்வேறு செய் திகளையே மோசே தொகுத்துக் கொடுத்துள்ளார். தொல்காப் பியரின் பணிகளைப் போல எனக் கருதலாம். மோசேவுக்கு முந்திய செய்தித் தொகுப்பாளர்கள் யாவர்? அவர்களுடைய பெயர்கள் அறியப்படவில்லை. ஆனாலும் படைப்பு பற்றிய செய்திகளை, பாபிலோனிய - அசீரிய இலக்கியங்கள் குறிப் பிடுகின்றன. இவையிரண்டும் முதன் முதலில் அறிவித்தனவா என ஆராயும் போது, இவ்விரு இலக்கியங்களுக்கும் முற்பட்ட சுமேரிய இலக்கியத்தில் படைப்புத் தொழில் பற்றிக் கூறப் பட்டுள்ளது. எனவே, மேற்கித்திய வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட இலக்கியங்களில், படைப்புத் தொழில் பற்றிய பதிவு சுமேரிய இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. சுமேரியர் → பாபிலோனியம் → அசீரியம் வழியில், இறுதியாக எபிறேய மொழியின் தோராவில் பதிவுகள் செய்யப்பட்டன. எனவே தோராவின் பதிவு, வழிமொழியப்பட்டதேயன்றி, முதன் முதலில் சொல்லப்பட்டதன்று.

சுமேரிய - பாபிலோனிய - அசீரிய இலக்கியங்கள், தோரா போன்று முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லையென்றாலும், படைப்பு பற்றிய சில குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. மேலும்

இம்மூன்று இலக்கியங்களும் தருகின்ற செய்திகளின்படி, அம் மக்கள் பல கடவுளரை வழிபட்டவர் என்பது தெளிவாகின்றது. பல கடவுளரில், தனியொரு கடவுள் இவ்வுலகைப் படைத்த செய்தியும் அறியக் கிடக்கின்றது. இவ்விலக்கியங்கள் தரும் படைப்புச் செய்திகள் அடுத்தடுத்த தலைப்புகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தோராவில் கண்டுள்ள செய்திகளின்படி, பல கடவுளர் ஆங்கே காணப்படவில்லை. ஒரு கடவுளே, தன்விருப்பப்படி, எவ்வகையான போராட்டங்கள், எதிர்ப்புகளுமின்றி, படைப்புத் தொழிலைப் பதிவு செய்துள்ளார். சுமேரிய - பாபிலோனிய - அசீரிய - எபிரேய மொழிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்புகளை ஆய்வாளர்கள் விளக்கியுள்ளனர். இவர்களிடையே காணப்படும் பல்வேறு ஒற்றுமைக் கூறுகளிலிருந்து விலகி, தோராவின் படைப்புக் கதை சொல்லப்பட்டுள்ளது என்பதை நோக்க வேண்டும்.

தோராவின் படைப்புக் கதையை கிறித்துவர்களின் விவிலியமும், இசுலாமியர்களின் குர்ஆனும் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டன. அதன் விளைவாக இன்று உலகில் பெரும்பாலான மக்களுக்கு தோரா பற்றியும் அதன் படைப்புக் கதை பற்றியும் தெரியவந்தது எனலாம். அக்கதையை விவிலியம், தனது பழைய ஏற்பாடு என்ற நூலில் முதல் பகுதியாக, ஆதியாகமம் என்ற தலைப்பிலும், குர்ஆனில் பல்வேறு இடங்களிலும் குறிப்பிடுகின்றன.

விவிலிய நூலை ஆய்வு செய்தவர்களும், செய்து வருபவர்களும், ஆதி ஆகமத்தின் முதல் பதினோரு அதிகாரங்களை, மற்றைய விவிலியப் பகுதிகளிலிருந்தும் தனியாகப் பிரித்துள்ளனர். ஏனெனில் அப்பதினோரு அதிகாரங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்வுகள் எந்நாட்டில் நடந்தன, அந்நிகழ்வுகளில் சொல்லப்பட்டுள்ள மக்கள் யாவர், அவர்கள் பேசிய மொழி என்ன, எந்த இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு ஆய்வாளர்களால் பதில் கொடுக்க இயலவில்லை. பல்வேறு ஊகங்களின் அடிப்படையில், ஆதாம் படைக்கப்பட்ட இடம் பாபிலோன் பகுதியே எனவும், பாரதீகம் எனவும், இலங்கையே எனவும், அரேபியா எனவும் பல்வேறு கருதுகோள்களை முன்வைக்கின்றனர். அவர்தம் கருதுகோள்களை மெய்ப்பிப்பதற்கானச் சான்றுகளை அவர்களால் தரவியலவில்லை. குழப்பங்கள் மிகுந்த அப்பகுதிகளை

தொன்மக்கதைகள் எனவும், கிறித்தவர்கள் அப்பகுதியை நம்புவதும் விடுப்பதும் அவரவர் விருப்பத்தைச் சார்ந்தது எனக் கூறிவிட்டனர். இக்கருத்தைச் சில பிரிவினைச் சபையினர் ஏற்கவில்லை. ஆதியாகமத்தின் 12ஆம் அதிகாரத்திலிருந்து, அதாவது ஆபிறகாம் என்பானது வருகைக்குப்பிறகு சொல்லப்பட்டுள்ளவை கிறித்துவர்களால் ஏற்கப்படல் வேண்டும் என்று திருச்சபை அறிவித்துள்ளது.

திருச்சபையாலும், விவிலிய விற்பன்னர்களாலும் தொன்மக் கதையென்றும், நம்ப இயலாத நிகழ்வுகள் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள, அந்த பதினோரு அதிகாரங்களையும் அவைகளில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்வுகளையும் வரும் பக்கங்களில் நாம் ஆய்வு செய்ய இருக்கின்றோம். நம்முடைய ஆய்வுகளை, கருதுகோள்களே எனப் புறந்தள்ளவும், ஓரளவுக்கு உண்மைகள் உள்ளன என எண்ணவும், முற்றிலும் உண்மைகளே எனக்கொள்ளவும், நூலைப் படிக்கின்ற அனைவருக்கும் உரிமையுண்டு. எந்தக் கருத்தையும் வலிந்துத் திணிக்க நாம் முயலவில்லை.

பொதுவாக விவிலியம் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும்போது, அது கிறித்துவம் சார்ந்தது என்றும், கிறித்துவ சமயம் பற்றிய மறைமுகமான பரப்புரையென்றும், கிறித்துவ சமயத்தைத் தாங்கிப் பிடிப்பதற்கான உத்திகளில் ஒன்றென்றும் சிலர் எண்ணக்கூடும். நாம் முன்வைக்கும் ஆய்வுகள் முற்றிலும் சமயம் சார்ந்ததன்று எனவும், வரலாற்று நோக்கில் அணுகப்பட்டது எனவும் முற்றிலுமாக நம்பலாம். எந்தவொரு சமயம், இனம், மொழி, நாடு, வட்டாரம் ஆகிய கூறுகளைச் சார்ந்து ஓராய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டால், அது ஆய்வு என்ற இலக்கண வரம்பில் வராது. ஓராய்வின் முடிவுகள் எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என, எந்த ஆய்வாளரும் எதிர்பார்க்கவும் கூடாது.

உலகில் மாந்தன் தோன்றிய வரலாறு, மக்கள் பல்கிப் பெருகிய கால அளவுகள், அவர்தம் அறிவியல், சமயவியல், வாழ்க்கை முறைமைகள் ஆகியவற்றை தற்காலக் குறிப்புகள் போன்று அக்காலத்தில் எவரும் பதிவு செய்யவில்லை. மேற்கண்ட சமய இலக்கியப் பதிவுகளிலேயே அவை ஒளிந்திருக்கின்றன. இந்திய நாட்டின் தொன்மை வரலாற்றை தொல் காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள், ஆரிய வேதங்கள், இதிகாசங்கள்,

உபநிடதங்கள் ஆகியவை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆரிய வேதங்களில் ஏராளமான வரலாற்றுச் செய்திகள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. வேதங்கள் ஆரியருடையவை என்ற ஒருதலைப் பக்கமான கண்ணோட்டத்தை முற்றிலுமாகத் தவிர்க்க வேண்டும். கடந்த நூற்றாண்டில் தூண்டிவிடப்பட்ட இன வேறுபாட்டுக் கண்ணோட்டங்களால், பல்வேறு தமிழர் தொடர்பான செய்திகளை, அவை ஆரியருடையவை எனக் கருதி, அணுகாமல் விட்டுவிட்டோம். இந்தியர்கள், குறிப்பாகத் தமிழர்களுடைய வரலாற்றை ஆரிய இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துவதை, உன்னிப்பார்த்து உணர்ந்தவர்களால் அறிந்து கொள்ள இயலும். ஆகவே, தொன்மைக்காலச் சமய இலக்கியங்களே பழங்கால வரலாற்றைத் தாங்கி நிற்கும் பதிவுகள் என அறியலாம்.

யூதர்களுடைய எபிரேய மொழி இலக்கியமான தோரா நூலில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ்ச் சொற்கள் திரிந்தும், திரியாமலும் நிறைந்து கிடக்கின்றன. இதனை முதன்முதலில் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தியவர் பிரான்சிச வொயிட் எல்லிசு என்ற ஆங்கிலேய ஆட்சித் தலைவரே என்பது, அண்மையில் அறியப்பட்ட அவரது குறிப்புகளிலிருந்து தெரியவந்துள்ளது. எல்லிசு முன் மொழிந்ததையே, கால்டுவெல் வழிமொழிந்துள்ளார் என்பதே உண்மைநிலையாகும். ஞானப்பிரகாசர், பாவாணர் போன்றவர்களும் அவ்வப்போது சில குறிப்புகளை வெளியிட்டனர். அண்மையில்தான் எபிரேய மொழி பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவை மேலும் தொடர்கின்றன. அவ்வாறே அரபு மொழிக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் பற்றியும் முறையான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அடுத்த பத்தாண்டுகளில், வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட மொழிகளுக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள உறவுகள் மெய்ப்பிக்கப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பழைய மொழிகளாகக் கருதப்படும் சுமேரியம், அக் காடியம் (பாபிலோனியம்), அசீரியம், எபிரேயம், எகிப்தியம் போன்ற மொழிகள் கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவை. அம்மொழிகளில் காணப்படும் தமிழ்ச்சொற்களில் பல, இன்று தமிழில் வழக்கிழந்துவிட்டன. அதைப்போலவே, இரிக்கு வேதத்தில் தமிழினினறும் திரிபுபட்டுள்ள பலநூறு சொற்களும் தற்போது வழக்கில் இல்லை. இதனால் மேற்கண்ட

இலக்கியங்களில் காணப்படும் தமிழ்ச் சொற்களை இனம் காண்பதில் சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, எபிறேய மொழியில், ஆண்குறியின் நுனித் தசையை, ஆரலோத்து (Haraloth) என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அதற்குத் தேவையற்று நீண்டுள்ள தசை என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. அச்சொல்லை நுணுகிப் பார்க்கும்போது, ஆரல் + ஊத்தை என்ற தமிழ்ச் சொற்கள் வெளிப்படுகின்றன. ஆரல் = நீண்ட அல்லது உயரமான; ஊத்தை = தேவையற்ற தசை. எனவே, ஆரலூத்தை என்ற தமிழ்ச்சொல், அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்திருக்க வேண்டும். தமிழில் எவ்விதத்திலும் அச்சொல் காணப்படவில்லை. என்றாலும் அது தமிழ்ச் சொல்லே. இவ்வாறு சொல்லையும் பொருளையும் அறிந்து, அதன் மூலச் சொற்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றைத் தமிழோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

சில எபிறேயச் சொற்கள் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் உள்ளன. யாறு - யோறு; குட்டி - கிட்டி, மட்டு - மக்கு, அலகு - லெகு என விரியும்.

தொல்தமிழ் இனத்துக்கும் மேற்கித்திய இனங்களுக்குமான தொடர்புகள் பற்றி அடுத்தடுத்த தலைப்புகளில் விளக்கப்படும்.

ஆதி ஆகமம் - முதல் அதிகாரம் - விளக்கவுரை

சொற்றொடர் வரிசை எண் 1:

தொடக்கத்தில், In the beginning, பிரிசித் (எபிறேயம்) என்றவாறு முதற்சொல்லைத் தாங்கித் தொடங்குகிறது தோரா. இம்முதற் சொல்லே, இந்த ஆகமத்தின் தலைப் பாகவும் ஏற்கப்பட்டது. இரண்டாம் ஆகமத் தலைப்பு “பெயர்கள்”, சுமோத் (எபி.), Names (ஆங்.) மூன்றாவது ஆகமத் தலைப்பு, “அழை”, இக்கர (எபி.) Call (ஆங்.) நான்காவது ஆகமத் தலைப்பு, “பாலையில்”, பெமிதெப்பர் (எபி.) In the wilderness of (ஆங்.) ஐந்தாம் ஆகமத்தின் தலைப்பு, “சொற்கள்”, திவரீம் (எபி.) The words (ஆங்.) நான்கு தலைப்புகளின் சொற்களுக்கேற்ற நிகழ்வுகளும், விளக்கங்களும் உள்ளன வென்பதால், அத்தலைப்புகள் இடப்பட்டன.

பேரண்டமும், அண்டமும் படைக்கப்படுமுன் இப்பெரு வெளி எவ்வாறு இருந்தது? கற்பனை செய்துகூட பார்க்க

இயலவில்லை. ஆனாலும் இருள் போன்ற கடலாயிருந்தது; இருளாய் இருந்தது. இதனை அல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லால் அறியலாம். எங்கும் இருள் மண்டிக் கிடந்தது, அப்பிக் கிடந்தது.² அப்பிக்கிடந்த இருளை Abyss³ என்ற சொல்லால் செமிட்டிக் மொழிகள் விளக்குகின்றன.

சொ.வ.எண் 2:

அவ்விருள் அப்பிக்கிடந்த காலத்தில் பேரண்டம், அண்டம், உலகம் என்று சொல்லப்படும் எதுவுமில்லை. இம் மூன்று நிலைகளையும் ஓலம் (Olam) என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது.⁴ உலகம் என்ற சொல்லே, ஓலம் எனத்திரிந்தது என்றாலும், அது பூவுலகை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. பேரண்டம் என்ற பொருளையே தந்தது. உலகம் முழுவதும் எண்ணத்தில் உணரப்படாத இருள் மண்டிக்கிடந்தது. அவ்விருளை பெருங்கடல் போன்று உருவகம் செய்தனர். அவ்விருட் பெருங்கடலில் இறைவனின் பேராற்றல், வளி வடிவில் அவ்விருளை அசைத்துக் கொண்டிருந்தது. ஆறுமுக நாவலர், விவிலியத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்த போது, அவ்வளியை “ஆவி” என்று முதல் முதலாகத் தமிழில் அறிமுகம் செய்தார்.⁵ அதன்வழியில், இறைவன், ஆவியாய் அசைவாடிக் கொண்டிருந்தார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் பரலோக ராஜ்ஜியம், கிருபை போன்ற சமற்கிருதச் சொற்களை, விவிலியத்தில் அறிமுகம் செய்தவரும் நாவலரே என்பர்.

உல் - உலம் என்ற சொல், திரண்டுள்ள - உருண்டுள்ள - கோளவடிவில் பருத்துள்ள, என்ற பொருளில் அறியப்படும். சுழலுதல், சுற்றி வருதல் என்ற பொருளிலும் உணரப்படும். தொன்மைக்காலத்தில் உலகம் என்ற தமிழ்ச்சொல், பேரண்டத்தையே குறித்திருக்க வேண்டும். எவ்வாறெனில், உலகம் மட்டும் உருண்டையாக இல்லை; நிலவும் கதிரவனும் விண்மீன்களும், ஏன் பேரண்டத்தின் வடிவம் கூட உருண்டையாக இருந்ததால், உலகம் என்ற சொல் பேரண்டத்தையே குறித்திருக்க வேண்டும். பழைய தமிழ்ப் பொருளில்தான், எபிரேய மொழி ஓலம் என்ற சொல்லைக் குறிப்பிடுகின்றது. மேலே ஆங்கிலத்தில் விளக்கப் பட்டுள்ள செமிட்டிக் கருத்தில், ஓலம் என்பது உருண்டை வடிவத்தைக் குறிக்கவில்லை. பேரண்டத்தில் பலநூறு கடவுளரிடையே ஏற்பட்ட போரினால், பேரண்டமே பல்வேறு

ஒலிகளால் அதிர்ந்து போனதாக பாபிலோனிய படைப்புக் கதை கூறுகிறது. (விளக்கம் தனித்தலைப்பில்) எங்கும் பேரிரைச்சல் எழுந்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றது. செமிட்டிக் கண்ணோட்டத்தில், ஓலம் என்பது சரியான தமிழ்ச்சொல்லே.

ஓலம் (தமிழ்) : பேரொலி, கூப்பாடு, பேரிரைச்சல், ஓசை என விரியும்.
ஓலம் - ஒலோலம் - ஆலோலம் என்ற சொற்களை ஒப்பு நோக்குக.

பிற்காலத்தில் தமிழ் வழக்கில் சொல்லப்பட்டுள்ள, “உலகெலாம் ஒதர்க்கரியவன்”, “உலகம் யாவையும் தாழுள வாக்கலும்” போன்ற இலக்கியங்களின் முதல் அடிகள், பேரண்டத்தைக் குறித்தே சொல்லப்பட்டன எனக் கருதலாம். மூவுலகம், ஈரேமூலகம் ஆகியவை மிகவும் பிற்கால வழக்கே.

உலகம் என்பது தற்போதைய பொருளில், நாம் வாழும் கோளையே குறிக்கின்றது. உலகம் உருண்டையா, தட்டையா என்பது பற்றி கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில்கூட, ஐரோப்பியர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. உலகம் உருண்டை வடிவமானதே என்று கூறிய கோப்பர் நிக்கம், கலிலேயோவும் ஒறுக்கப்பட்டனர். உலகம் என்பது தமிழன் கண்டுபிடித்த அறிவியல் தமிழ்ச் சொல்லாகும். உல் என்ற வேர்ச்சொல், உல - உலா - உலாவு என்றவாறு நீண்டது. உலகு என்பதற்குச் சுற்றிவருவது என்பது பொருளாகும். எனவே அது உருண்டையானது என்ற உட்பொருளும் அதில் அடங்கும். அண்டமும் பேரண்டமும் கூட வட்டவடிவமானதே என்பதையே ஓலம் என்ற எபிரேயச் சொல் விளக்குகிறது. தற்போது அது கோளவடிவமானது என்று அறிவியல் கூறுகிறது. எனவே உலகம் (த), ஓலம் (எபி.) ஆகிய சொற்கள், அறிவியல் பொருள் நிறைந்து அதன் தன்மைகளை விளக்கும் சொற்களாகும்.

சொ.வ.எண் 3:

தேவன், “ஒளியே! தோன்றுக”, என ஆணையிடுகிறார். ஒளி தோன்றியது. அதுவரையில் ஒலத்தை அப்பிக்கிடந்த காரிருள் மறைந்தது. அந்த ஒளி எவற்றினின்று வெளிப்பட்டது என்பதற்கு விளக்கமில்லை. கடவுளுக்கு உருவம் உண்டா? உண்டு. கடவுள் தன்னையே முதலில் இந்த ஒலத்துக்கு வெளிப்படுத்தினார். அந்த உருவம் தான் ஒளி. எனவே கடவுளின் உருவம் ஒளியே என விவிலியம் கூறுகிறது. இறைவனிடமிருந்தே வெளிப்பட்டதாகக் கூறுவர். அல் என்பது இருள். அது

தொடக்கத்தில் இருந்தது. அல் மறைந்து எல் தோன்றியது. எல் என்பது ஒளி. அல் - எல் ஆகிய இரண்டும் அழகான தனித் தமிழ்ச் சொற்களே. எனவே அல் என்ற சொல்லில் இருந்தே எல் என்ற சொல் நீண்டது என்க. சிலர் கூறுவதுபோல், எல் என்ற சொல்லில் இருந்து அல் தோன்றவில்லை. அல் என்பது இருளைக் குறித்தது, கருமையைக் குறித்தது. கருமையில் அசைவாடிக் கொண்டிருந்த அந்த ஆவியானவரையே, அதாவது கருமையையே கடவுளாகக் கண்டவர் தமிழர். கரு என்ற சொல், கடவுளையே குறித்தது.

கரு - கார் என விரிந்து மால்வண்ணனைக் குறித்ததை நோக்குக.

கரு (த) → க்ரு (சமற்கிருதம்) → க்ரி (கிரேக்கம்)⁶

கருத்தன் - கர்த்தா எனவும், கருப்பன் - க்ருணன் எனவும் சமற்கிருதத்தில் திரிந்தன.

கர்த்தா என்ற (ச) சொல்லை மூலச்சொல் எனத் தவறாகக் கருதியவர்கள், கர்த்தர் என்ற சொல்லை அறிமுகம் செய்தனர். கர்த்தாவின் மூலச்சொல், முதல்சொல் கருத்தர் என்பதே.

அல் மற்றும் கரு ஆகிய சொற்கள் கடவுளைக் குறித்தன.

அல் என்ற சொல்லுக்கு, மறைவு என்ற பொருளும் உண்டு. ஒளிபடாதவை மறைந்துள்ளவையே. கண்ணுக்குப் புலனாகாத மறைவு, அல் என்றே சொல்லப்படும்.

அரபு மொழி கூறும் அல்லா என்ற சொல், பொருள் பொதிந்ததாகும். அதற்கு இறைவன் மாந்தக் கண்களுக்குப் புலனாகாதவன், உருவம் அற்றவன் எனப் பொருள் விரியும்.

அல்லா - அல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் நீட்சியாகும்.⁷

கரு - க்ரு - க்ரி என்று நீண்ட, க்ரி (Kri) என்ற கிரேக்கச் சொல்லும் கடவுளைக் குறித்ததே. க்ரி - Krist என விரிந்தது கிறித்து : கடவுள், மீட்பர் என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டது.

அல் என்ற இருளில் இருந்து எல் என்ற ஒளி தோன்றியது. அல்லும் எல்லும் ஆண்டவனைக் குறித்த தமிழ்ச் சொற்களே.

அல் என்ற சொல்லை அரபு மொழியும், எல் என்ற சொல்லை எபிரேயமும் ஏற்றுக் கொண்டன.⁸

ஒளி உண்டாகுக எனக் கூறிய இறைவனையே, எல் என்று யூதர்கள் போற்றினர்.

எபிரேய மொழியில் எல் என்ற பின்னொட்டைக் கொண்டு முடியும் சொற்கள் நிறைய உள்ளன. தான் - எல்; இசுரா - எல்; காபிரி - எல்; சாமு - எல்; என விரியும். இசுரா -

எல் என்ற சொல், Isra - el என்று எழுதப்பட்டது. தமிழில் அதனை இசுரவேல் எனத் திரித்தனர். எல் என்பதும் வேல் என்பதும் இருவேறு பொருள் கொண்ட சொற்களாகும். மூலப்பொருளையே மாற்றிக் கூறும் “வேல்” என்ற சொல்லைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

தொல் தமிழர்கள் ஒளியையே இறைவனாகப் போற்றினர். எல் என்பது தமிழரின் கடவுள்.

அல் : கருமை, இருள், இரவு என விரியும்.

அல் = அல்லுதல் என்றால் படைத்தல், தோற்றுவித்தல், உருவாக்குதல் என்றவாறும் பொருள் விரியும்.

அல்லுதல் : பொருத்துதல், முடைதல்.

கூடை முடைதலை அல்லுதல் என்பது உலக வழக்கு.

அல்லுதல் : இணைதல், பொருத்துதல்.

முட்செடிகள் ஒன்றோடொன்று அல்லிக்கொண்டன.

அல் : அந்திப்பொழுது, மாலையும் இரவும் இணைகின்ற வேளை. அந்தி.

அல் + தீ = மாலை நேரத்துக் கதிரொளி; அந்தி.

அல் - மல் - மால் - மாலை என விரிந்தது. மாலை = அந்திப் பொழுது.

அல் - அல்வி = இரவில் பூக்கும் மலர்.

அல் - அல - அலவன் = இரவில் தோன்றும் நிலா; இரவிலும் காணும் பூனை.

அல்லோன் = நிலவு; எல்லோன் = ஞாயிறு; எல்லோன் (எபிரேயம்).

எல் : ஒளி, தீ, கதிரவன், பகல், வெயில் என்று விரியும்.

எல் : இருளையும் கூடக் குறித்தது; எல்லிருள்.⁹

எல்லிற் கருங்கொண்மூ வாய்திறந்த - நாலடியார், 8.

தீ என்ற சொல்லும் ஒளியைக் குறித்தது. தேய் என்ற மூலச் சொல்லினின்றும் தீ என்ற சொல் பிறந்தது. கட்டைகளை அல்லது கற்களைத் தேய்ப்பதால் தீ தோன்றும். தமிழில் தீ என்ற சொல் பொதுவாக ஒளியையும், குறிப்பாகக் கதிரவனையும் குறித்தது.

தொடர்ந்து விண்மீன்களும் தியெனப்பட்டன.

தீ - தியன் - தீவன் - தேவன் என விரிந்தது.

தேவன் (தமிழ்) → தேவ் (சமற்கிருதம்) → Deo (Greek) → Deo (Latin).

Deo gratias = Thanks be to god. கடவுளுக்கு நன்றி.

தெய்வம் (தமிழ்) → தேவ் (சமற்கிருதம்) → Deus (Greek) → Divinus (Latin) → Divine (English).

கட = தாண்டிச் செல், அப்பால் செல்.

கடவு = செலுத்துதல், கண்காணித்தல், மேற்பார்வையிடுதல்.

மாந்தனின் சிந்தனை, எண்ணம், அறிவு ஆகிய எல்லைகளைக் கடந்தவன் - யார்?

பேரண்டத்தையும், அண்டத்தையும் முறையாக இயக்கிச் செலுத்துபவன் - யார்?

கட - கடவு - கடவுள்.

கட என்ற தமிழ் மூலத்திலிருந்தே, God என்ற ஆங்கிலச் சொல் பிறந்தது.

மேலும் உலக சமயங்களில் கடவுளைப் பற்றிப் பல்வேறு சொற்கள் உள்ளன. (நூலின் உள்ளே உரிய இடத்தில் விளக்கம் அளிக்கப்படும்).

ஒளி தோன்றட்டும் என தேவன் ஆணையிட்டவுடன் ஒளி தோன்றியது.

பேரண்டம் முழுவதும் ஒளியால் நிறைந்தது.

கடவுள் தம்மையே ஒளி வடிவில், பேரண்டம் முழுவதும் நிறைத்துக் கொண்டார் என்ற கருத்து, தமிழருடைய இயற்கைக் கொள்கையாகும். ஒளிக்கு முந்திய இருளையும் கடவுளாகக் கண்டவர் தமிழர். எனவே, அல்லும் எல்லும் தமிழ் கடவுளின் உருவங்களே என்க.

சொ.வ.எண் 4:5:

தேவன் இருளிலிருந்து ஒளியைப் பிரித்தது, பகலையும் இரவையும் தோற்றுவித்த நிகழ்வே. ஒரிரவும், ஒரு பகலும் ஒரு நாளாயிற்று. இரவென்பது குழப்பம் (chaos), பேயின் பொழுது (time of evil), பேரழிவு போன்ற பொருளைத் தரும் செய்திகள் தோராவில் உள்ளன. பகல் என்பது தேவனின் ஆளுகைப் பொழுதாகவும் உணரப்பட்டது. அந்திப் பொழுதில் கதிரவன் மறைந்து இருள் குழும் நேரமே, நாளின் தொடக்கமாகக் கருதப்பட்டது. தொடர்ந்த இரவும், விடிந்த பொழுதின் பகல் நேரமும் இணைந்து ஒரு நாள் எனக் கணக்கிடப்பட்டது. இரவு தொடங்கும் போதே நாளும் தொடங்கியது. தற்காலத்தில் இரவு 12 மணிக்குத் தொடங்கும் நாள் கணக்கு அக்காலத்தில்

இல்லை. சில நாடுகளில் காலை முதல் மறுநாள் காலை வரையிலும் ஒரு நாளெனக் கருதப்பட்டது.

பாபிலோனிய கணக்குப்படி, இரவும் பகலும் சேர்ந்த ஒரு நாள் 48 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. பகல் 24, இரவு 24 பகுதிகளாயிருந்தன. இரவுப் பொழுதில் 8 பகுதி நேரத்துக் கொருமுறை பறையடித்தோ, தீமூட்டியோ காவல் நேரத்தை அறிவிப்பர். மூன்று முறை காவல் நேரம் அறிவிக்கப்பட்டது. கிரேக்கர்கள், பகல் 12 மணி நேரம், இரவு 12 மணி நேரம் என்றவாறு நாளைக் குறித்தனர். கிறித்துப் பிறப்பாண்டு களுக்குப் பிறகு, யூதர்களும் இவ்வழக்கை மேற்கொண்டனர்.¹⁰

தமிழர்கள் ஒரு நாளை 60 பகுதிகளாகப் பிரித்தனர். அது நாழிகை என்று கணக்கிடப்பட்டது. பகல் 30, இரவு 30 என்று ஒரு நாள் பிரிக்கப்பட்டது. அந்திப் பொழுது முதல் நாழிகையாகவும், காலைப் பொழுது முதல் தொடர்ந்தும் கணக்கிடப்பட்டன. சென்ற நூற்றாண்டில் கூட, நாழிகைப் பொழுது நாட்டுப்புற மக்களின் வழக்காயிருந்தது. நடுநிசியை 15 நாழிகை என அழைத்தனர். “15 நாழிக்கு மேல்தான் தூங்கப் போனேன்” என்பது போன்ற பேச்சு வழக்கு நாட்டுப்புறங்களில் அறியப்பட்டது. இக்குறிப்பு, நாளில் தொடக்கம் மாலையே என்பதை விளக்கும்.

தொடக்கத்தில் நிலவின் வளரும், தேயும் நிலைகளைக் கொண்டே நாள் கணக்கிடப்பட்டது. நிலவின் பக்கம் அல்லது தோற்றத்தைக் கொண்டு, அந்நாளின் பெயர் அழைக்கப்பட்டது. அதனால் நாளைப் பக்கல் என்றே தமிழர் குறித்தனர். வளர்பிறையின் முதல் நாள் தொடங்கி அடுத்து வரும் மறைமதி அல்லது காருவா நாள் வரை ஒரு மாதம் எனக் கணக்கிடப்பட்டது. இம்மாதம் 29 நாள், 12 மணி, 44 நிமையம், 2.8 நொடிகளாக இருந்தது.¹¹ இதனை மதிமாதம் (Lunar month) என அழைத்தனர். மதிமாதம் பற்றிய குறிப்பினை,

கலையென் காட்சி உழைக்கும் உரித்தே

என்ற தொல்காப்பிய வரிகள் உணர்த்தும்.¹²

தமிழரும், யூதரும் மதிமாதக் கணக்கையே தொடக்கத்தில் பயன்படுத்தி வந்தனர். மதியின் சுற்றில், வானத்தில் அறியப்பட்ட 27 மீன் கூட்டங்களை, அது கடந்து செல்வதாகக் குறிக்கப்பட்டது. எனவே, மதிமாதம் 27 விண்மீன்

கூட்டங்களையும் இணைத்துக் கொண்டதாகும். ஒவ்வொரு நாளும், மதி ஒரு மீன் கூட்டத்தில் தங்கிச் செல்வதாக உருவகம் செய்யப்பட்டது. இதன் அடிப்படையிலேயே நாள் காட்டியும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. பிற்காலத்தில் கதிரவனின் சுழற்சி முறையும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.¹³ தற்காலத்திலும் யூத - இசுலாமிய நாள்காட்டிகள், மதி மாதங்களைக் கொண்டவையே.

மாலை மறைந்து, காலை தொடர்ந்து, மாலையில் ஒரு நாள் முடிந்தது. இவ்வாறான நாள் கணக்கு தமிழருடையது என்பதை அறிக. அதே கணக்கீட்டினை யூதரும் பின்பற்றினர் என்பதை தோரா விளக்குகின்றது. எபிரேய மொழியில்,

பகற்பொழுது = யோம் (Yom); இரவு = லயில (layla); அந்திப் பொழுது = இரவ் (erev); விடியற்காலைப் பொழுது = போக்கற் (boker), என்று பொருள்படும்.¹³

யோம் (எபி.), ஒரு வினாடி முதல் ஒரு ஊழி வரையிலான கால அளவைக் குறிக்கும். நொடி, நிமையம், மணி, நாள், வாரம், மாதம், ஆண்டு ஊழி என விரியும்.

படைப்புப் பணிகள் ஆறுநாள் தொடர்ந்து நடந்ததாகக் கூறப் பட்டாலும், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அதனை நாள் எனக் குறித்தனர். எபிரேயப் பொருளில் அது ஊழியைக் குறிக்கும்.

ஊழி¹⁴: நெடுங்காலம், பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளைக் கொண்ட அளவு.

யுகம்: ஊழி என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் பொருளில் சொல்லப்பட்ட சமற்கிருதச் சொல்.

உக்கம்: பெருவட்டம், விரிந்தது, நீண்ட என்றவாறு.

உகை: நீண்ட பயணம், நெடுந் தொலைவாக விரிதல், நீளுதல்.

உகம்: நீண்ட காலம், பல்லாயிரம் ஆண்டுகள்.

உகம், ஊழி ஆகிய இரண்டும் தமிழ்ச் சொற்களே. உகம் (த) → யுக (ச)¹⁵

யுக - யுக - யுகம் என்றவாறு தமிழில் திரித்துக் கொண்டனர்.

ஒளிம் (olim): ஊழியைக் குறித்த எபிரேயச் சொல்.

ஊழி - ஊளி - ஒளி - ஒளிம் எனத் திரிந்தது.

உகம் → யுகம் → அவர் (இலத்தீன்).

யோம் (எபி.): ஒரு நொடி முதல் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் வரை.

ஒளிம் (எபி.): ஊழி, நெடுங்காலம்.

எனவே, படைப்புத் தொழில் ஆறு நாளில் நிகழ்வுற்ற தன்று. ஆறு ஊழிகளில் நடந்தது. இரவும் பகலும் சேர்ந்த பொழுதை நாள் எனக் குறித்தனர். ஆங்கிலத்தில் Day எனப் பட்டது. அச்சொல்லுக்கான மூலம் தெரியவில்லை என்பர். Date என்பது தேதி எனப்பட்டது. பேரிச்சம் பழத்திற்கும் Date என்பதே சொல்லாகும். தேதியும் பேரிச்சம் பழமும் வெவ்வேறு, தொடர்பற்ற பொருள் கொண்டவை. எவ்வாறு ஒரே சொல் இருபொருளைக் குறித்தது.

தாமர் (Taamar) : பேரிச்சை மரம் (எபிரேயம்).

தக்டில் (Dactyl) : பேரிச்சமரம் (கிரேக்கம்).

தாமரிகா மண்ணா பெர்ரா (Taamarika Manna Ferra) : குற்றீச்சமரம்.

இது தற்போது தாய்வரவியலில் (Botanical) கலைச் சொல்லாக உள்ளது.

மேற்கண்ட மூன்று பெயர்களும் தமிழ்ச் சொற்களே.

தாமர் - தாமரை = சொற்களின் ஒற்றுமையை ஒப்பு நோக்குக.

தாமம் + மரம் = தாமரம் → தாமர் (எபி)

தாமம் + அரை = தாமரை (தமிழ்). தாமம் = சிவப்பு.

முன்னது, செம்பழங்களைத் தரும் மரம். பின்னது செம்மலரைத் தரும் கொடி.

தாமம் + மண் + பிரிவு (Taamarika Manna Ferra) : செம்மண்ணில் பிரிந்து கிளைவிட்டு வளரும் குறுஞ்செடி; குற்றீச்சை. திரிபுத் தன்மையை நோக்குக.

தாமர், கிரேக்கத்தில் தக்டில் எனப்பட்டது. தகடு + இலை என்ற சொற்களின் திரிபு.

தகடு = கூர்மை, குத்தும் தன்மை, ஊசி போன்ற அமைப்பு.

தகடு + இலை = தகட்டினால்; பேரிச்ச மரத்தின் கூர்மையான இலை.

தகட்டிலை → தக்டில் எனக் கிரேக்கத்தில் திரிந்து, பேரிச்ச மரத்தைக் குறித்தது.

அக்காலத்தில் வணிகர்கள் நாளைக் கணக்கிட, பேரிச்ச மட்டையின் இலைகளை ஒவ்வொன்றாக மடித்து வைப்பர். மடிக்கப்படாத நாட்களைக் கணக்கிடவும் அது பயன்பட்டது. குறிப்பாகப் பாலைவனத்தைக் கடக்கும் அரபு வணிகர்கள் இம்முறையைப் பயன்படுத்தினர்.

Dactyl இலை மடிக்கும் வழக்கு, Date எனச் சுருங்கியது. (ஈச்ச இலை விரல் போன்று இருப்பது Dactyl எனப்பட்டதாக, தவறான பொருளை ஆக்கப்போட்டு அகரமுதலி கூறுகிறது.)

அதே மரம் தந்த பழமும் Date எனப்பட்டது.

தமிழில் தேதி என்றும், இலங்கையில் தியதி என்றும் நாளைக் குறிப்பிடுவர். Date என்ற சொல்லில் இருந்தே தேதி என்ற சொல் பிறந்ததாகச் சிலர் தவறாகக் கூறுவர். தீ என்ற சொல் வான்மண்டலத்து மீன்கள், ஞாயிறு, மதி ஆகிய வற்றைக் குறித்த பொதுச் சொல்லாகும். குறிப்பாக ஞாயிறும் திங்களும் இரு தீக்களாகச் சொல்லப்பட்டன. மதியாகிய தீ தேய்ந்து, வளர்ந்து வருவதைக் கொண்டே நாள் கணக்கிடப்பட்டது. தேய்தீ என்பது நிலவின் பக்கங்களைக் குறித்தது. தேய்தீ → தேதி என்ற வழக்குச் சொல்லாயிற்று.

பகலையும் இருளையும் தேவன் படைத்தது முதல் நாள் பணியென மொழிபெயர்ப்புகள் கூறுகின்றன. முதல் நாள் என்பதை, முதல் ஊழி எனக் கொள்வதே சாலச் சிறந்ததாகும். (விளக்கம் தமிழர் படைப்புக் கதையில் காண்க).

தமிழர் வகுத்துக் கொடுத்த காலக்கணக்கு, யூதரின் சமய நூலில் அப்படியே பின்பற்றப்பட்டுள்ளதோடு, தமிழரின் திங்கள் நாட்காட்டியும் யூதர்களின் நாட்காட்டியாக இருந்துள்ளதை ஒப்பு நோக்குக. தமிழரை, குறிப்பாகப் பாண்டியரைத் திங்கள் மரபினர் (சோம குலம்) எனக் கூறுவர். யூதரும், அராபியரும் சோம குலத்தவரே என்று சென்ற நூற்றாண்டில், கொச்சியில் வாழ்ந்திருந்த, இராமகிருட்டிண மடத்துறவி, சாக்கியானந்தர் அடிகள் உறுதிபடக் கூறுகிறார்.

சொ.வ.எண். 6:7:8

ஒளி தோன்றியவுடன், வானம் தென்பட்டது. வானம் என்பது பேரண்டத்தின் வளைவைக் குறிக்கும். பேரண்டம் முழுமையும் மூடுபனி போன்ற நீர்த்திவலைகள் மிதந்து கொண்டிருந்தன. நீரை தேவன் படைத்தது பற்றிய விளக்கம் இல்லை. நீர்த்திவலைகள் உலகைச் சுற்றியும், உலக வெளிப் பரப்பிலும், அண்டம் முழுவதில் மிதந்து கொண்டிருந்த நிலையையே தண்ணீர் என்ற சொல் குறிக்கலாம். அண்டத்தின் பனித்துளிகளை, உலகை ஒட்டியதெனவும், உலகின் புவியீர்ப்பு வெளிக்கு அப்பால் உள்ளதெனவும் இரு பகுதிகளாகப் பிரித்த நிலையை, வான்வளைவைத் தோற்றுவித்த செய்தியாக அளிக் கப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் வான்வளைவுக்கு மேலும், கீழும் நீர் நிறைந்தன. மேல் நீர் பற்றிய குறிப்புகளில் தெளிவில்லை.

வான் வளைவு : குடை கவிழ்த்தால் போல் தெரியும் வான் வளைவு.

: சாமாயிம், (Shamaim) எபிரேய மொழியில்

: தோம், (Dome) கிரேக்க மொழியில்.

: Dome (Greek) → Dumo (Italian) → Domus (Latin) →

: Dome (French) → Dome (English).

: Domus (Latin) = House; Dumo (Italian) = Cathedral.

தொம்பு - தோம்பு : வளைவு, வளைவான பகுதி.

தோம்பு - தோம்பை - தொம்பை : வயிற்றுப்புறம் வளைந்து விரிந்த குதிர், நெற்குதிர்.

தொம்பன் : காட்டுக் கொடிகளை வளைத்துக் கூடை பின்னுபவன்.

தோம்பு (தமிழ்) → Dome (ஐரோப்பிய மொழிகள்).

சாய் மாயம் (தமிழ்) அல்லது சேய் மாயம் (தமிழ்) :

மாயம் : மாயத்தோற்றம்; வளைவு போல் தோன்றினாலும் உண்மையில் அது வளைவில்லை. மாயம் (த) → மாயிம் (எபிரேயம்).

சா : கீழ் இறங்குதல், சாய்தல்; வானத்தின் சுவர்கள் நிலத்தைத் தொடுவது போன்ற தோற்றம்.

சாமாயம் : மாயத் தோற்றமான வானம்.

சேமாயம் : தொலைவில் நீண்டு விரிந்துள்ள தோற்றம்; சே = தொலைவு.

சா மாயம் அல்லது சேமாயம் (தமிழ்) → சாமாயிம் (எபிரேயம்)

தொம்பைபோல் விரிந்து பரந்துள்ள மாயத் தோற்றமுள்ள பரந்தவெளி, வானம் என்று தேவனால் அழைக்கப்பட்டது.

சொ.வ.எண். 9:10

இவ்வுலகைச் சூழ்ந்துள்ள வான்வெளியிலும், தரைப்பரப்பிலும்கூட சூழ்ந்திருந்த நீரை இரண்டாகப் பிரித்தல் என்பது, நீர்த்தன்மையுடைய பனி, மூடுபனி, முகில் என்றவாறும், நீருமாக என்பதாம். இவ்வுலகின் மேற்பரப்பிலுள்ள நீரை ஆழமான பகுதியில் குவித்ததால், நீரற்ற பகுதி தரையெனப் பட்டது. உலகின் தரைப்பகுதியும், கடற்பகுதியும் தோன்றின. தரைப்பகுதி தெர்ரா (Terah) என்றும், கடற்பகுதி யாம் (yam) என்றும் எபிரேய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

உயிரினங்களின் தேவைகள் அனைத்தையும் தருகின்ற நிலம் தரை எனப்பட்டது. மண், மணல், மணல்பாறை, கெட்டிப்பாறை, மலை, குன்று என அமைப்புக்கேற்றவாறு அழைக்கப்பட்டன.

தா என்ற மூலச் சொல் நீண்டு, தரு எனப்பட்டது. தரு = மரம்.

மரத்தை விளைத்த பகுதி தரை. பெரும்பாலும் உயிரினங்களுக்குத் தேவையானவற்றை அளிக்கும் பகுதி மண் சார்ந்த தரையே.

தரை, த்ர (Dra) என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. கடல் த்ர (Tra) எனப்பட்டது.

தகரத்தின் ஒலி மெல்லினமாகவுள்ள தரை, வல்லினமாக உள்ளது கடல். ஒலியில் உள்ள வேறுபாட்டால், தரையும் கடலும் சமற்கிருதத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

திரை (தமிழ்) என்ற சொல், த்ர (Tra) எனத் திரிந்தது.

வெளியே தெரிந்தது தரை; உள்ளே இருந்தது கடல்; இந்த சிந்தனையின் அடிப்படையில் உள் திரை (த) → உத்ர (Udra) என்றவாறு பிற்காலத்தில் குறிக்கப்பட்டது.

செம் அல்லது சம் என்ற சமற்கிருதச் சொல்லுக்கு, இணைப்பு - கூட்டு - நெருக்கம் என்பதே பொருளாகும். சம் + உத்ர (sam + udra) = சமுத்ர எனப்பட்டது.

சமுத்ர = கடல்கள் இணைந்த பெருங்கடல் (Ocean).

நீர் மற்றும் தரை பற்றிய சமற்கிருதச் சொற்கள் தெளிவில்லாதவை. தொடக்கத்தில் இவையிரண்டிற்கும் தெளிவான சொற்கள் காணப்படவில்லை. சமீன் (Zamin), பூமி (Bhoomi) போன்றவை பிற்காலச் சொற்களே.

கடலையொட்டிய நிலப்பகுதியை, த்ர (Dra) என்று சமற்கிருத அகரமுதலி கூறுகிறது. த்ராவிட (Dravid) என்ற சொல், த்ர என்ற சொல்லின் நீட்சியே எனவும் கூறுகிறது. த்ர (Dra) என்ற பகுதி எங்கேயிருந்தது? கலிங்கப் பகுதியே த்ர என்றவாறு சொல்லப்பட்டதாக மேலும் கூறுகிறது. வங்கக் கடலை அடுத்துள்ள நிலப்பகுதி.¹⁶ பிற்காலத்தில் குசராத் முதல் வங்காளம் வரையிலான கடற்கரைப் பகுதிகள் அடங்கிய நிலப்பகுதிகள் திராவிடம் என்று கூறப்பட்டது. சமற்கிருத அறிஞர்களிடையே, த்ர - உத்ர - த்ராவிட போன்ற சொற்களுக்குச் சரியான வேர்ச்சொல் எதுவெனக் கூறுவதில் குழப்பங்கள் உள்ளன.

த்ர, தரையினின்றும்; த்ர, திரையினின்றும் திரிந்த சமற்கிருதச் சொற்களே என்பதை இதுவரையிலும் கூட எந்தச் சமற்கிருத அறிஞரும் அறிந்திருக்கவில்லை.

எபிரேய மொழியில், தெரா (Terah) என்ற சொல் காணப்படுகிறது. அது பெயர்ச்சொல்லாகவும் உள்ளது.¹⁷ ஆபிரகாம் என்ற யூத இனத்தலைவனுடைய தந்தையின் பெயராக, தெரா என்ற சொல் காணப்படுகிறது. ஆபிரகாமின் தந்தை, ஊர் நகரில் வாழ்ந்திருந்தவன். அவன் காலத்தில் (கி.மு. 2000 என்க), பல கடவுளரை வழிபடும் நடைமுறைகள் இருந்தன. அக் காலத்தில் கடவுளுக்குச் சிலைகளோ, பொம்மைகளோ இல்லை. முதன்முதலாக, அபிரகாமின் தந்தை, மண்ணால் பல்வேறு கடவுளரின் உருவங்களைச் செய்து, அதனை உலையில் இட்டுச் சுட்டு விற்பனை செய்தான். இந்த மண் சிலைகளுக்கு நல்ல வரவேற்பு மக்களிடையே காணப்பட்டது. குறுகிய காலத்திலேயே மண் பொம்மைகளை விற்றுச் செல்வந்தன் ஆனான். அபிரகாம் தனது தந்தையின் போக்கில் வெறுப்புற்று, தந்தையைக் கண்டித்ததாக திருக்குர் ஆன் செய்தி கூறுகிறது. அபிரகாமின் தந்தையின் உண்மையான பெயர் எதுவெனத் தெரியவில்லை. மண்ணால் சிலைகளை அவன் செய்ததால், தெரா எனப்பட்டான்.

தெரா (Terah) என்பதற்கு மண் என்பதே பொருள். ஆனால் தெரா என்ற பெயர், எம்மொழிச் சொல், அதன் பொருள் என்ன என்பதை அறிய இயலவில்லையென மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். (Terah : Etymology and meaning uncertain) தரை (தமிழ்) → த்ர (சமற்கிருதம்) → தெரா (எபிரேயம்). த்ர, தெராவுக்குப் பிந்திய சொல். தெரா (எபி) → டெர்ர (Terra) எனக் கிரேக்கத்தில் திரிந்தது.

Terra (Greek) = Earth, இலத்தீனும் ஆங்கிலமும் அச் சொல்லை அப்படியே ஏற்றன. மண்ணால் செய்து சுடப்பட்ட பொம்மைகள், தெர கோட்டா (Terra cotta) எனப்பட்டது.

கடலை, யாம் - யம் (yam) என்றவாறு எபிரேய மொழி குறிப்பிடுகின்றது. யூத மக்கள் அறிந்திருந்த கடல்கள் நடுத்தரைக் கடலும், செங்கடலுமே. தோரா மேலும் சில கடல்களைக் குறிப்பிட்டாலும் அவை பெரிய ஏரிகளே அன்றி கடல்களாகா. (சாக்கடல், கலிலிக்கடல்). அக்காடிய மொழியில் கடல், யா (Yaa or Ea) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு மொழிச் சொற்களுக்கும் மூலம் சுமேரிய மொழியில் இருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

கடல், திரை, பரவை என்றவாறு தமிழில் கடல் பற்றிய சொற்கள் விரியும். யா - யாம் போன்ற அக்காடிய (பாபி லோனிய), எபிரேய, எகிப்தியச் சொற்கள் தமிழில் தற்கால வழக்கில் இல்லை. யா என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்குக் கடல் என்ற பொருளும் இருந்தது. காலப்போக்கில் வழக்கிழந்தது. இருந்தாலும் யா என்ற சொல், கடலைக் குறித்தது என்பதற்கான குறிப்புகள் தமிழில் உள்ளன. பாலை நிலத்தில் அறியப்படும் மரங்களில் ஒன்று, யாமரம். இம்மரம் தனது தடித்த பட்டைகளில் நீரைத் தேக்கி வைத்துக் கொள்ளும்.

தலைவனது பிரிவை ஆற்றாத தலைவியை நோக்கி தோழி கூறுகிறாள், “தலைவர் உன்மீது அன்புடையவர்; அவர் கடந்து செல்லும் பாலை நிலத்தில், களிறு தன் பிடிக்கு யாமரத்தின் பட்டையைப் பிழிந்து நீரைத் தரும் காட்சியைக் காண்பார். பிடியைப் பாதுகாக்கும் களிற்றின் செயலைக் கண்டு, உன்னையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றி, விரைவில் உன்னிடம் வந்து சேர்வார்.” குறுந்தொகை விளக்கும் அப்பாடலில் நீரை யா என்ற சொல்லால் பெருங்கடுங்கோ குறிப்பிடுகிறார்.¹⁸

நசைபெரி துடையர் நல்கலு நல்குவர்

பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்

மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்

அன்பின தோழியவர் சென்ற வாறே

- குறுந்தொகை, 37.

யா என்ற சொல் நீரைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நோக்குக.

யாயம் = கடல்; அது ஆயம் என்றும் சொல்லப்படும்.

ஆயக்காரன் : கடற்கரையில் சுங்கவரி தண்டிப்பவன். பிற்காலத்தில் அனைத்து வரிகளைத் தண்டிப்பவருக்கும் உரியதாயிற்று.

ஆயம் - அயம் என்று சுருங்கிற்று. நெடில் கடலையும், குறில் ஏரியையும் குறித்தன.

அயம் வெள் ஆம்பல் அம்பகை நெறிதழை - குறுந்தொகை, 293.

அயம் வெள் ஆம்பல் : ஏரியில், குளத்தில் அல்லது நீர்நிலையில் வளர்ந்த வெள்ளை ஆம்பல் தமிழ் மூலச் சொல்லான யா, யா என்றவாறே அக்காடிய மொழியிலும், யாம் என்றவாறு எபிரேய, எகிப்திய மொழிகளிலும் திரிந்தன.

யாம் - சப் (Yam - Sub) : செங்கடல். இது கோரைக்கடல் (Reed sea not red sea) என்று சொல்லப்பட்டது. சம்பு என்ற கோரை, சப் எனத் திரிந்துள்ளது.

யா சம்பு - யாம்சப் எனத் திரிந்தது என்க.¹⁹

யாம் அம்மள (Yam - ammalah) : உப்புக்கடல் என்ற சாக்கடல்.²⁰

உமணம் = உப்பு; உமணர் = உப்பு விற்போர் அல்லது விளைவிப்போர்.

உமணத்தி : பெண்பாற் பெயர்.

உமணம்; அம்மள எனத் திரிந்துள்ளது.

யாம் அக்கட்மோனி (Yam - akkadmoni) : இசராயெல் நாட்டின் கிழக்கு எல்லையில் சாக்கடல் உள்ளதால், இதனை கிழக்கு முனைக்கடல் என்றும் அழைத்தனர்.

கிழக்குமுனை, அக்கமுனை → அக்கமோனி எனத்திரிந்தது.

தரைப்பகுதியும், கடலும் மிக அழகாக அமைந்தன என, தனது படைப்பின் அழகைத் தாமே தேவன் வியந்து கொள்கிறார். படைப்பதிகாரத்தில், தமது படைப்பின் அழகைத் தாமே வியந்து கொள்ளும் குறிப்புகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. இக் குறிப்புகள், முழுமையையும் நிறைவையும் குறித்தன என்க.

சொ.வ.என். 11:12:13

பேரண்டம் படைத்தாயிற்று; அண்டம் படைத்தாயிற்று; அண்டத்தில் இவ்வுலகையும் படைத்தாயிற்று; உலகில் நீரையும் தரையையும் படைத்தாயிற்று. நிலத்தில் வாழும் உயிரினங்களைப் படைக்கவேண்டும் என தேவன் எண்ணினார். பைப்புற் பூண்டுகள், செடிகொடிகள், வித்துக்களைக் கொண்டிருக்கும் பழமரங்கள் ஆகியவைகளை நிலம் உண்டாக்கிக் கொள்ளட்டும் எனப்பணித்தார். அவ்வாறே நிலம் தாய்வரங்களைத் தோற்றுவித்தது. (தாவரம் என்ற சொல்லைத் தவிர்க்கவும்).

தருவதால் மரங்கள் தரு எனப்பட்டன.²¹ மாந்தன் ஏற்றாலும் ஏற்காவிட்டாலும் அவை பருவங்கள் தோறும் கனிகளைத் தந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கேட்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது கொடை - கொடுத்தல்;

ஈயென இறைஞ்சுபவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது ஈகை - ஈதல்;

அள்ளி அள்ளிக் கொடுப்பது - அளித்தல்;

இடு என இரப்போர்க்கு இடுவது - இடுதல்; (இட்டார் பெரியோர், இடாதார் இழிகுலத்தோர்) தேவைக்கும் மிகுதியாகவே தருவதை இடுவது என்கிறோம்.

மரங்கள் அப்பணிகளையே செய்கின்றன, இடுகின்றன.

எபிறேய மொழியில் மரங்களை இட் (et) என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இடு → இட் எனத் திரிந்தது என்க.

மரங்கள் தரும் கனிகளைக் கடித்துத் தின்றால்தான் கவைக்கும்.

கடித்தல் : பற்களால் கடித்து, நாவால் சுழற்றி உண்ணுவதே கவையானது.

கடி என்பது வினைச் சொல்லாகவும், சிறிய துண்டு என்ற பொருளில் பெயர்ச்சொல்லாகவும் அறியப்படும்.

எபிறேய மொழியில் கடிப் (Katif) என்ற சொல் கனியைக் குறிக்கும்.

கடி - கடித்தல் - கடிப்பு என்றவாறு விரிந்து, கடிப் எனத் திரிந்தது.

மாந்தன் பிறப்பதே பிறருக்கு உதவத்தான்; மரங்கள் வளர்வதே கனிகளைக் கொடுக்கத்தான்.

கனி கொடாத மரங்களை வெட்டித் தீயிலிடுங்கள் - இயேசுவின் உரை.

சொ.வ.எண் 14-19

“வான்வளைவிற்குள் ஒளிகள் தோன்றட்டும், அது இரவையும் பகலையும் குறிப்பதற்குப் பயன்பட்டும்; ஞாலத்தின் மீது ஒளிகளைப் பாய்ச்சவனவாக அவை அமையட்டும். அவ்வாறே நடந்தேறியது.” ஏற்கனவே ஒளி தோன்றுக என்று தேவன் கூறி, ஒளியைத் தோற்றுவித்ததாக குறிப்பிடப்படுவதில், எவற்றினின்று அவ்வொளி தோன்றியது என்று விளக்கப்படவில்லை. அது தேவனிடமிருந்தே தோன்றியது என சமயவியலாளர் கூறுகின்றனர். ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பில் Luminary என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதற்கு, இயற்கையாகத் தன்னிடமிருந்தே ஒளியைத் தரும் பொருள் என்று உணரலாம். (Natural light giving body).

மின் ஒளி = மின்னுகின்ற ஒளி. இச்சொல் முன்பின்னாக ஒளிமின் என்றவாறு, இலத்தீன் மொழியில், Lumin (ஒளியென்றே பொருள்) எனத் திரிந்துள்ளது.

ஒளிமின் (தமிழ்) → Lumin (Latin) Luminaire (French) → Luminary (English) இயற்கையான ஒளி தருபவைகளாக உடுக்களும், ஞாயிறும்

உள்ளன. ஞாயிற்றிடமிருந்து கொள்ளும் ஒளியைக் கொடுப்பதே கோள் எனப்படும் (Planet)²²

கோள் (கொள்ளுதல், பெறுதல்), கோள் எனப்பட்டது.

கோள் : ஒன்றிடமிருந்து (ஞாயிற்றிடமிருந்து) ஒன்றை (ஒளியை)ப் பெறுவதுகோள். அது, தான் பெற்ற ஒன்றை (ஒளியை) பிறருக்கு அளிக்கின்றது (உலகிற்கு).

கோள் (சொல்லுதல்) : ஒருவரிடமிருந்து பெறும் செய்தியை ஒன்று பலவாக பிறரிடம் கொடுப்பதும் கோள் (சொல்லுதல்) எனப்படும். தமிழ்ச் சொற்கள் எத்தனை பொருள் பொதிந்தவை என்பதை உணருங்கள். பேரொளி ஞாயிறு எனப்பட்டது, சிற்றொளி நிலவு எனப்பட்டது. நிலவும் ஒரு கோளே. பகலை ஆள ஞாயிற்றையும், இரவை ஆள நிலவையும் தேவன் படைத்தார். தேவனால் படைக்கப்பட்ட உடுக்கள், ஞாயிறு, திங்கள், கோள்கள் அனைத்தும் இடம் தொலைவு, வழிப்பயணம், நாள், வாரம், மாதம், ஆண்டு போன்ற கணக்கீட்டு அளவைகளாக தேவனின் எண்ணத்தின்படியே மாந்தனால் பின்பற்றப்படல் வேண்டும். தேவனின் படைப்புப் பொருட்களைக் கொண்டு, அதன் கழற்சி நகர்வுகளைப் பார்த்து, சோதிடம் சொல்லாதே என திட்டவட்டமாகத் தேவன் அறிவித்த செய்தியும் விவிலியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சோதிடம் : தமிழ் மூலத்தைக் கொண்ட சமற்கிருதச் சொல் (Jyotishta)

சேய் + தீ = சேய்த்தீ = தொலைவிலுள்ள ஒளிரும் உடுக்கள், கதிரவன் முதலானவை.

சேய் : தொலைவு. அண்மை x சேய்மை.

சேய் + தீ + இடம் = சேய்த்தீயிடம் = தீக்கள் பெயரும் இடங்கள்.

சேய்த்தீ = சோதீ - சோதி எனத் திரிந்தது. சேய்த்தீயிடம் (தமிழ்) → சோதிடம் (சமற்.) Shamesh²³ Akkadian = ஞாயிறு, பகல், ஒளியென விரியும் (Sun) Semes (Hebrew) : ஞாயிறு.

பண்டைக்கால மெசபத்தோமிய, சுமேரிய, எகிப்திய நாகரிகங்களில், ஞாயிறு சிறப்பானதொரு சமயக் குறியீடாகக் கருதப்பட்டது. மேற்கூறிய நாகரிகங்களில், பல்வேறு கடவுள்கள் ஞாயிற்றோடு தொடர்புடையவர்களாயிருந்தனர். சூரியக்கடவுள், நீதியின் கடவுளாகக் கருதப்பட்டது. யூத சமயத்தில் சூரியனைப் பற்றிய செய்திகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. இசராயெல் மன்னன் ஓசையா (Josaiiah) சூரியக்கடவுள் தொடர்பான அனைத்து வழிபாட்டிடங்

களையும் அழித்தான். அசீரிய நாட்டில் பரவலாக அறியப் பட்டிருந்த சூரிய வழிபாடு, மெனம் (Menaham), அமான் (Amon) போன்ற இசுராயெல் மன்னர்கள் காலத்தில் இசுராயெலில் பரவத் தொடங்கியது (எசக்கியெல், 8:16), புரவிகளும், தேர் களும் யாவே (Yehweh) என்ற யூதரின் கடவுளுக்கு அடிமைப் படுத்தப்பட்டன. எசக்கியல் என்ற அறிஞர் காலத்தில், சூரியக் கடவுளர் கோயில்களில், பாலியல் நுகர்வும் ஒரு வழிபாடாகக் கருதப்பட்டது.²⁴ சூரியனை வைத்து சோதிடம் பார்க்காதே என்ற ஆணையை கடவுளே கொடுத்ததாக, ஆதியாகமத்தை எழுதிய ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

சில இறைச் செய்தியாளர்கள், கடவுளின் அருளால், சூரியனை நிறுத்தி வைத்தும் இருளச் செய்ததுமான நிகழ்வுகள் விவிலியத்தில் காணப்படுகின்றன. சூரியன் பகல் நேரத்திலேயே இருண்ட செய்திகளை இசையா, 13:10; எசக்கியெல், 32:7; மத்தேயு, 24:29 ஆகிய ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். மத்தேயு, இயேசு இறந்தபோது, சூரியன் இருண்டு போனதாகக் கூறுகிறார் (27:45-50). மோசேயின் தொண்டன் ஓகவா (Joshua) என்பவன் இறைவனிடம் வேண்டி, சூரியனுடைய இயக்கத் தையே நிறுத்தியதாக விவிலியம் கூறுகிறது. (ஓசவா, 10:12-13).²⁵

தமிழர்களிடையே கூட இவ்வாறான தொன்மங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். அவை பற்றி நேரிடையானச் சான்றுகள் இல்லை. ஆரியத் தொன்மங்கள், அனுகூலம் என்ற பெண், சூரிய இயக்கத்தை நிறுத்தியதாக ஒரு தொன்மம் கூறுகிறது. அறிவியல் இச்செய்திகளை மறுத்தாலும், அதிசெய் நிகழ்வுகள், மேலை மற்றும் கீழை நாட்டுத் தொன்மங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஞாயிறு போற்றுவது ஞாயிறு போற்றுவது - சிலப்பதிகாரம், 1:4

திங்களையும், ஞாயிறையும், மாமழையையும் இளங்கோ வடிகள் போற்றுவது, தமிழர்களின் ஞாயிற்று வழிபாட்டினை யுணர்த்தும். இளங்கோவடிகள் தன் உடன்பிறப்பான குட்டுவனை “ஞாயிற்றுச்சோழன் மகள் ஈன்ற மைந்தன்” என்று குறிப்பிடுகிறார். (வாழ்த்துக்காதை உரைப்பாட்டு மடை). சோழர்கள், ஞாயிற்று மரபினர் என்பது மரபுச் செய்தி. தமிழில் ஞாயிற்றுக்கான சொற்கள் வருமாறு:

சூரியன், சுடரோன், சேய்தீ, ஆதித்தன், எல், எல்லை, அரியமா, அருக்கன், தீக்கரன், அலரி, பனிப்பகை, பகுக்கன், நாள்மணி, பங்கையன், பகலோன், ஞாயிறு, சூரன், விண்மணி, பகல், பகலவன், கனலி, உதியன், கதிரவன், வானன், அனலி, நாள்கரன், அழலவன், வெஞ் சுடர், ஏழ்பரியோன், ஒளியோன், விரிச்சி, கதிரோன், செங்கதிரோன், தரணி, சான்றோன், வெய்யோன், இருள் வலி, அரி, பரிதி, மாறுதாண்டன், சிவன், ஆதவன், கதிர், எல்லோன் எனவிரியும்.

தமிழ் மூலத்தில் பிறந்த சமஸ்கிருதப் பெயர்கள்:

ஆதித்தன், விகத்தன், திவாகரன், தினமணி, நபோ மணி, சோதி, தினகரன், மித்திரன், சவிதா, விரோசனன், சண்டன், அண்டயோனி, அரிகிரணமாலி, தபனன், அருணன், சித்திரபானு என விரியும்.

செமசு (Semes) : சிவன், சிவந்தவன், சிவப்பு, செஞ்சுடர்²⁶ போன்ற தமிழ்ச் சொற்கள் சிவந்த தன்மையை அல்லது செம்மையைக் குறிப்பன.

செம்மை + சுடர் → செம் + சுடர் → செஞ்சுடர் என்றவாறு சொல்லப்படும். எல் என்ற தமிழ்ச்சொல், எபிறேய மொழியில் திரிபின்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.²⁷

செம் + சுடர் என்ற சொற்களில், சுடர் விடுபட்டு, செம் என்ற சொல், எபிறேய மொழியில் நிலைத்தது. செம் என்ற பெயர்ச்சொல் கதிரவனையே குறித்தது.

செம் என்ற சொல், நோவா என்பவனின் முதல் மகனையும் குறித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.²⁸

நோவா, தன் தலைமகனுக்கு ஞாயிற்றின் பெயரையே சூட்டியுள்ளான் என்க.

செம் என்பானின் மரபினர் பேசி வந்த மொழி, செமிட்டிக் (Semitic) என திரிந்தது.²⁹

ஞாயிற்றைக் குறித்த செமசு என்ற சொல், செம்மை - செம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்க.

Sun என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான மூலம் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை.

சுள் என்ற வேர்ச்சொல், சுடுதல் என்றவாறு பொருள்படும்.

சுள்ளென்று வெயில் சுட்டெரிக்கின்றது - வழக்குச் சொற் றொடர்.

சுள் - சுன் - சுர் என விரிந்தது. தீ, சுர்ரெனச் சுட்டது - வழக்கு.

சுள் - சுன் - சுர் - சூர் = கதிரவன், ஞாயிறு. சூர் - ஆசூர் எனத் திரிந்தது.

ஆசூர் (செமிட்டிக் மொழி) = கதிரவன்.

அசூர் என்பது சரியான தமிழ்ச் சொல்லே.

சூர் - சூரன் = கதிரவனைப் போன்ற ஆற்றலுள்ளவன். முருகனின் பகைவன்.

ஆசூர் என்பதே, ஆசூரியர் - ஆசீரியர் (Assyrian) எனத் திரிந்தது.³⁰

ஆசீரியரின் கடவுள், ஆசூர் என்ற கதிரவனே.

சுள் - சுன் = வளைவு, வட்டம்.

சுன் = சுருங்குதல், சுருக்கெனச் சுடுதல்.

சுன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, சுன் (sun) என்று சொல்லப்பட்டு, சுன் என்று ஒலிமாற்றி உரைக்கப்பட்டது.

சுள் என்ற தமிழ்ச்சொல், sol எனத் திரிந்தது. sol - solar = சூரியன் தொடர்பான sol என்பது பழைய கிரேக்கச் சொல்லாகும். அது சூரியனையே குறித்தது.

sol (Greek) → solaris (Latin) → solar (English).

உலக மொழிகளில், ஞாயிற்றைக் குறிப்பிடும் அனைத்துச் சொற்களும், தமிழ் வேரினின்றும் தமிழ் மூலத்தினின்றும் பிறந்து திரிந்தவைகளே.

சுள் - சுன் - சுர் - சூரி - சூரியன், தமிழ்ச் சொல்.

சூரியன் → சூர்யா என்றவாறு சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

எபிரேய மொழி கூறும் செமசு, செம்மை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்க.

திங்கள்

தேவனின் மற்றொரு படைப்பு திங்களாகும். மேற்கில் வாழ்ந்திருந்த தொன்மைக்கால யூதர், எகிப்தியர், பாபிலோனியர், அராபியர் அனைவரும் திங்களின் சுழற்சியை மையமாகக் கொண்ட நாள் காட்டியையே பயன்படுத்தினர். அது பற்றியே அம்மக்களை, திங்கள் மரபினர் (சோம குலம்) என்றழைக்கும் வழக்கு தோன்றியது. இம்மக்களுக்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் முன்பு வாழ்ந்திருந்த குமரிக்கண்ட மன்னர்களான பாண்டியர்களும் திங்கள் மரபினராகவே கருதப்படுகின்றனர். அவர்களது கடவுளானவரும் சோம சுந்தரர் என்றே சொல்லப்பட்டார். குமரிக்கண்டத்தில் திங்கள் வழி நாள் காட்டியே பயன்பாட்டில் இருந்தது எனக் கருத இடமுண்டு.

பண் என்ற சொல், காலத்தைக் குறிப்பிடும் சொல்லாகும் (A time, season, year etc.)

பண் : சிறந்திருத்தல், உயர்ந்திருத்தல், பண்படு : மேலும் சிறப்புப் பெறுதல்.

பண்படு - பண்பாடு என விரிந்தது.

பண் - பண்டை - பண்டைய : காலத்தால் முந்திய.

பண் = மகிழ்வு, இன்பம், நுகர்வு, இசை என விரியும்.

பண்பாடு = (வினைச் சொல்லாக,) பெருமைகளை விரித்துக் கூறு.

பண்பாடு = உள்ளம் தொடர்பான உணர்வுகள், நுகர்ச்சிகள், ஒழுக்க வெளிப்பாடுகள், பெயர்ச் சொல்லாக அறியப்படும்.

பண் + தை = பண்டை; பழங்கால நிகழ்வுகளை, நிகழ்காலத்தில் இணைப்பது.

பாண் : பண் - பாண் என விரிந்தது; மகிழ்வு, இன்பம், இன்ப மயக்கம், இசை, பாடல், ஒலியென விரியும்.

பாண் + தீயர் = மகிழ்வான ஆட்சியைத் தந்தவர்கள், தீயாகிய நிலவின் மக்கள், இசையைப் போற்றியவர்கள், மொழியை வளர்த்தவர்கள்.

பாண் தீயர் → பாண்டியர் எனப்பட்டனர்.

பண் என்ற மூலச் சொல், பாண் - பாண்தீயர் - பாண்டியர் என நிலைத்தது.

நிலவைக் குறித்த தீ என்ற சொல், பாண்டியர் என்ற சொல்லில் அடங்கியுள்ளது.

தொல்தமிழ்க்குடியான பாண்டியர் குடி, நிலவின் மரபுக்குடி எனலாம்.

நிலவைத் தலைவனாகவும், விண்மீனைத் தலைவியாகவும் கொண்டது தமிழ் மரபு.

மின்னுவதால் வானத்து உடுவும், நீரின் மச்சமும் மீன் எனப் பட்டன.

பாண்டியரின் மீன் சின்னம் வானத்து மீனையும், நீரின் மீனையும் குறித்தது.

பாண்டியர் மீனைத் தேர்வு செய்தது போல், யுதமன்னன் தேவது (தாவீது) விண்மீனையே தனது அரச முத்திரையாகத் தேர்வு செய்தான். தற்காலத்து இசுராயெல் நாட்டு அரசும் மீனையே சின்னமாகக் கொண்டுள்ளது.

சிலப்பதிகாரத்தின் தொடக்க வரிகளே,

திங்களைப் போற்றுவும், திங்களைப் போற்றுவும் என்பதாகும்.

அங்கண் வானத்து அணிநிலா விரிக்கும்

திங்களஞ் செல்வன்¹ - சிலப்பதிகாரம், 4:3-4

ஞாயிற்றையும் திங்களையும் உயர்திணையாக வைத்துத் தமிழர் போற்றினர்.

திங்களஞ் செல்வன் : காலமுலகம் (தொல். கிளவி 58) என்ற சூத்திரம், திங்களை உயர் திணையாகக் கூறுகிறது.

மயக்கம் தருவதும் இனிப்பை அளிப்பதும் தேனும் கள்ளுமாகும்.

தேன் + கள் = தேங்கள் என்ற சொல்லே, திங்கள் என வழக்குச் சொல்லாயிற்று.

சோம்புதல் என்றால் மயங்குதல் என்று பொருள்.

சோம்பு - சோம என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. சோம (சம.) = நிலவு.

சோம சந்தரக் கடவுள் : நிலவைத் தலையில் சூடிய அழகன், சிவன்.

சிவன் என்ற சொல், ஞாயிற்றைக் குறிப்பதாகும். ஞாயிற்றையும் திங்களையும் பிரிக்க நினைக்காத தொல்தமிழர்கள், ஞாயிற்றின் (சிவனின்) தலையில் நிலவைச் சூடினர்.

சோமவார் (சம.) = திங்கட்கிழமை.

நிலவு, இரவில் மட்டும் வருவதில்லை. சில நாட்களில் பகலிலேயே தோன்றும். இரவுக்கும் முந்தி அல்லது முன்னி வருவதால், Moon என்ற சொல் உருவாயிற்று. மூன் என்ற சொல்லுக்கான மூலம் ஐரோப்பிய மொழிகளில் இல்லை.

மதியிலிருந்து மாதம் என்ற சொல் பிறந்தது போல்,

மூன் என்ற சொல்லிலிருந்தே மன்த் (month) என்ற சொல் பிறந்தது.

சோலார் என்று ஞாயிற்றுத் தொடர்பைக் கூறுவது போல், லூநார் (Lunar) என்று திங்கள் தொடர்பானவற்றைக் கூறினர்.

இலத்தீன் மொழியில் லூநா (Luna) என்றால் நிலவு என்று பொருளுகும்.

நில்லாமல் ஊர்ந்து செல்வதால், நிலா + ஊ = நிலவு எனப்பட்டது.

(முகிற் கூட்டத்துள் புகுந்து, விரைந்து செல்வது போன்ற மாயத் தோற்றம்.)

தமிழில் ந என்ற எழுத்தும், ல என்ற எழுத்தும் நீண்டு நி - லா எனப்பட்டன. இச்சொல்லே இலத்தீன் மொழியில் இடம் வலம் மாறி, லூ - நா எனத் திரிந்துள்ளது.

Lunatic : மயக்கம், சோம்புதல். A person who is mentally ill.

பொல் - பொல்லாதல் : ஒளிர்தல், கண்ணுக்குப் புலனாதல்.

அம் = அழகு. அம் + பொல்லி = அம்பொல்லி → அம்புலி எனப் பட்டது.

நிலவு பற்றிய தமிழ்ச் சொற்கள்:

களங்கன், அலவன், அம்புலி, நிலா, நிலவு, உடு வேந்தன், குரங்கி, கிரங்கி, அல்லோன், தானவன், ஆலோன், கலையினன், வெண்கதிர், மதி, கலைநிதி, பசங்கதிர், முயற்கூடு, இராக்கதிர், தண் கடர், வெண்கடர், அஞ்சுடர், தண்ணவன், அமுதக் கதிரோன், சிந்து, அரி, குழை நண்பன் என விரியும்.

தமிழ் மூலத்திலிருந்து திரிந்த சமற்கிருதச் சொற்கள்:

சோமன், நிசாபதி, சசி, நிசாகரன், உடுபதி, அருச் சிகன், விதுமதி, வீபத்து, இமகரன், சீதன், தாராபதி, சந்திரன், இந்து என விரியும்.

முழுநிலவை வெள்ளுவா என்றும், மதிமறை நாளைக் காருவா நாள் என்றும், பிறை நிலவை நிலாக் குழவி என்றும் கூறுவர்.

மேற்கித்திய நாகரிகத்தில் நிலா வணக்க முறை பரவலாக அறியப்பட்டுள்ளது.

1. அராபியர்கள் நிலவை வாட் (Wadd) என அழைத்தனர். வாடுதல் : தேய்தல். தேய்பிறையைக் குறிக்கும் சொல். வாடு - வாட் எனத் திரிந்தது.
2. அர்மீனியர்கள், சாகர் (shahar) என்றனர். சாய் கரன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபு. நேர்கரன் = ஞாயிறு; சாய்கரன் = நிலவு. கடாத தண்ணொளியைத் தரும் நிலவு என்பது பொருளாகும். சாய்கரன் - சாகர் எனத் திரிந்தது.
3. அமோரியர்கள், யாரா (yarah) என்றனர். அடுத்த சொல்லைக் காண்க.
4. யூதர்கள், ஈரா (yerah) என்றனர்.³⁷ எபிரேய மொழியில் ஈரா என்ற சொல், மாதத்தையும் நிலவையும் குறிக்கும். (In Hebrew month is yerah which means moon). தமிழில் திங்கள் என்ற சொல், மாதத்தையும் நிலவையும் குறிப்பதை ஒப்பு நோக்குக. ஈரா என்ற சொல்லை, அமோரியர்கள் யாரா என்றனர்.

ஈரா என்பது தமிழ் மூலத்தினின்றும் திரிந்த எபிரேயச் சொல்லே.

ஈர் என்ற தமிழ்ச்சொல்லுக்கு, பிரி - துண்டாக்கு - இரண்டாக்கு என்பதே பொருளாகும்.³²

ஈர் - ஈரண்டு என்ற சொல்லே, இரண்டு (two) என்றானது.

நிலவை அடிப்படையாகக் கொண்ட மாதம், வளர்பிறை தேய் பிறை (சுக்ல பட்சம், கிருஷ்ண பட்சம் - சமற்கிருதம்) என இரு நிலைகளில் அறியப்படும். ஒரு மாதத்தை ஈரும் இவ்விரு நிலைகளைக் கொண்டே, நிலவு ஈர் - ஈரா எனத் திரிந்தது.

ஈர் = மாதத்தை இரு அளவுகளாகப் பிரித்தல்.

இயர் (year) = ஆண்டை இரு அளவுகளாகப் பிரித்தல். வடபயணம், தென்பயணம் (உத்ராயணம், தட்சிணாயணம் - சமற்கிருதம்) என்றவாறு பிரியும்.

ஈர் என்ற தமிழ் மூலச் சொல்லே, ஈரா என்ற எபிரேயச் சொல்லையும், இயர் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லையும் தோற்றுவித்தது.

சிலர், ஆண்டு - ஆண் - யாண் - யார் - இயர் எனத் திரிந்ததாகக் கூறுவது பொருத்தமற்றது.

ஆள் என்ற தமிழ் மூலச் சொல், ஆண்டை (தலைவன்) என விரிந்தது.

ஆண்டை - ஆண்டு: காலத்தை ஆள்வது. ஆண் + து = ஆண்டு.

ஆண் + து என்ற மூலச் சொல்லின் திரிபே Annum, annual எனத் திரிந்தது.

மாதத்தின் தொடக்க நாள் காருவா நாளாகும். அதனை மக்களுக்கு அறிவிக்க தீப்பந்தங்களைக் கொளுத்திக் காட்டுவர்; முரககளையும் அறைவர் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. காருவா நாளன்று குழந்தை தாயைப் பார்த்து, “அம்மா! நிலா எங்கே” என்றது.

“அது எங்கோ ஓடிப் போய்விட்டது,” தாய் தந்தபதில்.

குழந்தைத்தனமான விளக்கம் எனக் கருதி விடாதீர்கள். ஆம் யூதர்களுடைய எண்ணப்படி நிலா எங்கோ ஓடிப்போய் விட்டது. அதனாலேயே, காருவா நாளை, ஓடிஸ் (odes) என அழைத்தனர். odes அல்லது hodes என்ற சொல்லுக்கு to run, to disappear என்று பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது.³³

5. ஊர் நகரத்தை உருவாக்கியவர்களும், அங்கு வாழ்ந்திருந்தவர்களும் சுமேரியர்களே. அந்நகரில் நிலவுக்கான கோட்டம் (நிக்கந்தக் கோட்டம், நிலாக் கோட்டம் - சிலப்பதிகாரம்) இருந்தது. அரண் (Haran - கோட்டைச் சுவர்களைக் கொண்ட நகரம்) நகரிலும் ஒரு நிலாக் கோட்டம் இருந்தது. சுமேரியர்கள் நிலாக் கடவுளை, சின் (sin) என அழைத்ததாகக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.³⁴ சுமேரிய மொழியில் சின் என்பதற்கு சிறிய (small) என்பதே பொருளாகும். சின்ன என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, சின்

என்று பிற்காலத்து ஆய்வாளர்களால் படிக்கப்பட்டது. (சுமேரிய சொற்களைச் சிதைத்துப் படித்துள்ளனர்). பெரிய கடவுள் என்பது ஞாயிற்றையும், சின்னக் கடவுள் என்பது நிலைவையும் குறிக்கும். சின் (sin), நன்னர் (Nannar) என்ற இரு சொற்கள் பாபிலோனிய மொழியில் காணப்படுகின்றன.³⁵ இவற்றில் எது சுமேரிய மூலம் என்பதில் ஆய்வாளர்கள் முரண் படுகின்றனர். நன்னர் என்ற சொல், தவறாகப் படிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. சில சொற்கள் வலமிருந்து இடமாகவும் படிக்கப்பட்டன. பொருள் வராதபோது இடமிருந்து வலமாகவும் படித்துப் பார்த்தனர். சுமேரிய மொழி தமிழே என்பதாலும், தமிழ்ச் சொற்களை அறிந்திராத மேலை நாட்டு ஆய்வாளர்கள், சுமேரியச் சொற்களை தாறுமாறாகப் படித்துப் பதிவு செய்துள்ளனர். இத்தகைய முரண்பாடுகளின் ஊடேதான் நாம் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. Nannar என்ற சொல்லை வலமிருந்து இடமாகப் படித்தால் Rannan என்ற சொல் தெரிகிறது. இரவை ஆள்பவன் இரன்னன் (நிலவு) என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். நாராம் (Naram) என்றோர் மன்னனின் பெயரைப் பதிவு செய்துள்ளனர். அதனை வலமிருந்து இடமாகப் படித்தால் மாறன் (Maran) என்ற தமிழ்ச் சொல் கிடைக்கிறது.

எபிரேய மொழிக் குறிப்புகள் (தால்மட் - Talmud) மற்றும் விவிலியத்தில் ஒரு ஆண்டின் நான்கு மாதங்களே அறியப்பட்டுள்ளன. யூதர்கள் தொடக்கத்தில் கணானிய நாள் காட்டியைப் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அபிப், சிவ், இதானிம், புல் (Abib, Ziwi முறையே மார்ச் - ஏப்ரல், ஏப்ரல் - மே எனவும் Ethanim, Bul முறையே செப்தம்பர் - அக்தோபர், அக்தோபர் - நவம்பர்) ஆகிய நான்கு மாதங்களே குறிப்புகளில் உள்ளன. மற்ற எட்டு மாதங்களின் பெயர் தெரியவில்லை.

கி.மு. 587 ஆம் ஆண்டில், பாபிலோனில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த இசுராயெல் மக்கள் விடுதலை பெற்றனர். அதன் பின்னர் பாபிலோனிய நாள்காட்டியையே அவர்கள் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர்.³⁶

1. நிசான் (Nissan) - மார்ச், ஏப்ரல் (Abib - Hebrew)
2. இய்யர் (Iyyar) - ஏப்ரல், மே (Ziwi - Hebrew)
3. சிவன் (Siwan) - மே, சூன்

4. தமூழ் (Tammuz) - சூன், சூலை
5. அப் (Ab) - சூலை, ஆகத்து
6. எலுல் (Elul) - ஆகத்து, செப்தம்பர்
7. திசிரி (Tishri) - செப்தம்பர், அக்தோபர் (Ethamim - Hebrew)
8. மாரிகுவான் (Marheswan) - அக்தோபர், நவம்பர் (Bul - Hebrew)
9. கிகலு (Kislew) - நவம்பர், திசம்பர்
10. திபே (Tebet) - திசம்பர், சனவரி
11. செபத் (shebat) - சனவரி, பிப்ரவரி
12. அடர் (Adar) - பிப்ரவரி, மார்ச்.

மேற்கண்ட 12 மாதங்களின் பெயர்கள் பற்றிய பொருள் விளக்கம் சரியாகத் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் சில கருதுகோள்கள்:

1. நிசான் : நிசா என்ற சமற்கிருதச் சொல் இரவைக் குறிப்பதாகும். ஏற்கனவே நேர்சாய் (ஞாயிறு), நீள் சாய் (நிலவு) என்ற சொற்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. நீள் சாய்கரன் = நிலவு; நிசாகரன் எனத் திரிந்துள்ளது. நிலவைப் போற்றும் மாதமாக இருக்கலாம்.
அபிப் (abib) = எபிரேய மாதம், முதல் மாதம்.
அவிழ் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாக இருக்கலாம்.
அவிழ் : மலர்தல், தோன்றுதல், முளைத்தல், தொடக்கம் என்ற பொருளில்.
2. இய்யர் : அய்யர் என்ற சொல்லின் ஒலி உள்ளது. உயர்வு, மேன்மையைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம்.
3. சிவன் : சரியான தமிழ்ச் சொல். சங்க இலக்கியங்களில்கூட சிவன் என்ற சொல் காணப்படவில்லை. தமிழில் திருமூலரே அச் சொல்லை அறிமுகம் செய்தார் என தமிழ்நாட்டு ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர். ஆனால் சிவன் என்ற சொல்லை பாபிலோனியரும், எகிப்தியரும் (எகிப்துக்கு மேற்கே, லிபியாவிற்குக் கிழக்கேயுள்ள பாலை நிலம், சிவன் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டது) பயன்படுத்தியிருந்தது பதிவுகளிலிருந்து தெரிய வருவதால், சிவன் பழமையான தமிழ்ச் சொல்லே என்க.
4. தமூழ் : தமிழ் என்ற சொல்லே, தமூழ் எனத் திரிந்துள்ளது. பாபிலோனியர்கள், தமிழை (தமுழை) ஒரு கடவுளாக வணங்கி

வந்தனர். தமிழ்நாட்டில் இளைஞனாகவும், கடவுளாகவும் கருதப்படும் முருகனைப் போன்று, பாபிலோனியரின் இளம் வயதுக் கடவுளாகத் தழுழ் அறியப்படுகின்றான். பாபிலோனியரிடம் தமிழின் தாக்கங்கள் இருந்துள்ளன என்பதற்கு இச்சொல்லே சான்றாகும். அவன் இறப்பதும் உயிர்ப்பதுமாக இருந்தான். ஆண்டின் இருநாட்களில் அவனது இறப்பும் உயிர்ப்பும் விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டன. இறைச் செய்தி யாளர் இசைக்கியெல் என்ற அறிஞர் தழுழ் இறந்த நினைவு நாளில், எருசலேம் நகரத்துக் கோயிலின் வடக்குப்புற வாயிலில், பெண்கள் மாரடித்துக் கொண்டு அழுததாகக் குறிப்பிடுகிறார். (இசைக்கியெல், 8:14) ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு விவிலியம் இந்நிகழ்வை, breast beating என்று குறிப்பிடுகின்றது. மார்பில் அடித்துக் கொள்வதும், கும்பலாகச் சேர்ந்து பாடுவதும் (ஒப்பாரி - ஒப்பு ஓரி என்க) எந்நாட்டு மக்களுடைய வழக்காறு என்பது தெரியவில்லை என மேற்கித்திய விவிலிய ஆய்வாளர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். (The origin of breast beating and chorus song are uncertain) வெள்ளக் காலத்துக்கு 36000 ஆண்டுகளுக்கு முன் தழுழ், ஊர் என்ற நாட்டை ஆண்டு வந்தான் என்று பாபிலோனியத் தொன்மம் கூறுகிறது. (மேலும் விரிவான செய்தி களைத் தமிழ் என்ற தலைப்பில் காண்க).

5. அப் : அப்பா என்ற தமிழ்ச்சொல், சற்று மென்மையாக அப்பா (Abba) என்றவாறு எபிரேய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதன் சுருக்கம்தான் அப் (Ab) என்ற சொல்லாகும். அறமாயிக் மொழியிலும் அவ்வாறே சொல்லப்பட்டுள்ளது. கிரேக்க மொழியைப் பேசிய தொடக்ககாலக் கிறித்துவர்கள் Ab, Abba ஆகிய இரு சொற்களையும் பயன்படுத்தி வந்தனர். யூதர் இனக் குழந்தைகளும் தங்கள் தந்தையரை இவ்விரு சொற்களால் அழைத்தனர். இயேசுவும் கூட இவ்விரு சொற்களையும் பயன் படுத்தினார் என்க. தந்தையை அல்லது கடவுளைப் போற்ற அப் என்ற சொல்லை ஒரு மாதப் பெயராகச் சூட்டினர் எனலாம்.
6. எலுல் : சுமேரிய மொழியில் என்லில் (Enlil) என்று சொல்லப் பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். என்லில் என்பது ஒரு கடவுளின் பெயராகும். இதற்கு நிழல் என்பது பொருளாம். பாபிலோனிய மொழியில் Elul என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.
7. திகிரி : சரியான விளக்கம் இல்லை.
8. மாரீசுவான் : தமிழ்நாட்டைப் போலவே பாபிலோன், இசுராயெல், எகிப்து நாடுகளில் புரட்டாசி , ஐப்பசி மாதங்களே

மழைக் காலமாகும். மாரி வானம் என்ற சொல் மழையைக் குறிப்பது. அக்தோபர், நவம்பர் மாதக் காலம், மழையைக் குறித்ததாக இருக்கலாம்.

9. கிகலு : இருளைக் குறித்த சொல்லாக இருக்கலாம். கச்சளம் = இரவு, இருள்.
10. திபே : தை மாதத்திற்கிணையான தொடக்க மாதம். இக்கால அளவை, உரோமையர்கள் Tibe என எழுதி, அதனைத் தை என்றே ஒலித்தார்கள். தை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் தாக்கமாக இருக்கலாம்.
11. செவத் : செந்நிறம். செபா (Sheba) என்ற எத்தியோப்பியச் சொல்லும், சீபா (Sheeba) என்ற எபிரேயச் சொல்லும் செந்நிறத்தைக் குறிப்பன.
12. அடர் : புத்தாண்டை வரவேற்கும் மாதம். அடர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, தொடர் தொடர்ச்சி என்பதே பொருளாகும். தொடக்கத்தை வரவேற்கும் முடிவு மாதம். அடர் சரியான தமிழ்ச் சொல்லே.

புத்தாண்டு எம்மாதத்தில் தொடங்கியது என்பதில் இரண்டு கருத்துகள் உள்ளன. பட்டியலில் கண்டுள்ளபடியே நிசான் மாதமே முதல் மாதம் என மோசே காலத்திய குறிப்புகள் கூறுகின்றன. (பயணம், 12:20). பாபிலோனியர் நிசான் மாதத்தையே முதல் மாதமாகவும் கொண்டாடினர். அந்நாட்டின் விழாக்களில், ஆண்டுத் தொடக்க விழாவே மிகவும் சிறப்பானது. (தமிழ் நாட்டின் இந்திர விழாவைப் போல் என்க). மோசே காலத்துக்குப் பிந்திய யூதமக்கள், ஏழாம் மாதமாகிய திசிரி மாதத்தையே முதல் மாதமாகக் கொண்டாடினர். பாபிலோனியர், தொடக்க காலத்திய எபிரேயர் ஆகியோர் நிசான் மாதமே முதல் மாதம் என வகுத்தனர்.³⁷ தமிழ்நாட்டில் இக்கால அளவு சித்திரை மாதத்துக்குச் சரியானது. சுமேரியர், பாபிலோனியர், எபிரேயர் ஆகியோரின் வானியல் தொடர்பான செய்திகள், தமிழரின் வானியலோடு ஒற்றுமைப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டில் ஆண்டுத் தொடக்கமாக தைமாதம், சித்திரை மாதம், ஆவணி மாதம் என மூன்று மாதங்களிலும் ஆண்டுத் தொடக்கம் இருந்துள்ளன. மருத நிலமக்கள் தையிலும், முல்லை நிலமக்கள் ஆவணியிலும், நெய்தல் நிலமக்கள்

சித்திரையிலும் ஆண்டுத் தொடக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்தினர். தை மாதமே தமிழர்களின் ஆண்டுத் தொடக்கமாகத் தைமாதம் எனக் கூறுவது ஓரளவு உண்மையே அன்றி முழுதும் உண்மையன்று. ஆரியர்களே சித்திரையில் ஆண்டைத் தொடங்கினர் என்று தமிழறிஞர்களில் சிலரே தவறாகக் கருதினர். இந்து தர்ம சாத்திரம் சித்திரையே ஆண்டுத் தொடக்கம் எனக் கூறுவதாகவும் சிலர் கருதி, சித்திரையை எதிர்த்தனர். எந்த இந்து தர்ம சாத்திரம் அவ்வாறு கூறுகிறது என்பதை எவரும் சொல்லமுடியாது. ஏனெனில் சித்திரைத் தொடக்கம் பற்றி எந்த ஆரிய இலக்கியங்களிலும் குறிப்புகள் இல்லை. மேலும் ஆண்டுத் தொடக்கம் என்பது வானியலோடு தொடர்புடையது. ஆரியர்களுக்கும் வானியலுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. வானியல் தொடர்பாக வேதங்கள் கூறுவன யாவும் ஆரியருக்கு 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்த இந்தியப் பழங்குடிகள் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தவைகளே என்ற உண்மையை மோனியர் வில்லியம்சு என்ற சமற்கிருத அறிஞர் விரிவாகத் தமது அகராதி நூலில் விளக்கியுள்ளார்.³⁸

ஆவணியில் தொடங்கிய ஆண்டுத் தொடக்கம் அடுத்த ஆடியில் முடிந்தது. மழைக்காலத்தில் தொடங்கியதால், வருடை (வரும் + அடை மழை) என்ற சொல், ஆண்டிற்குரியதாயிற்று. அதனை வருச (Varusha) என சமற்கிருதம் திரித்துக் கொண்டது.³⁹ ஆண்டைக் குறித்த சொல், மழையையும் குறித்தது. (வருஷித்தல் = மழை பெய்தல்) எனவே ஆவணித் தொடக்க ஆண்டைத் தமிழர்கள் கடைப்பிடித்து வந்ததுபோல், யூதர்களும் திசிரி மாதத்தைத் தொடக்கமாக ஏற்றனர். தமிழ்நாட்டின் முல்லை நிலத்தாக்கம், யூதர் நாள் காட்டியிலும் எதிரொலிப்பதைக் காண்க.

சுமேரியரும் பாபிலோனியரும் சித்திரைத் தொடக்கத்தை (நிசான்)க் கொண்டிருந்தனர். எனவே, ஆரிய முறைப்படி அவர்கள் சித்திரையைக் கொண்டனர் என கூற இயலுமா? தொல் தமிழரின் வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களும், மற்றவரும் தமக்குத் தெரியாத செய்திகள் அனைத்தையும் ஆரியர்களே நடைமுறைப்படுத்தினர் என்ற தவறான முடிவுக்கு வந்துவிடுகின்றனர்.

பாபிலோனிய ஆண்டுத் தொடக்க நாள், மன்னன் தனக்குக் கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட ஆளும் உரிமையைப்

புதுப்பித்துக் கொள்ளும் விழாவாகக் கொண்டாடப் பட்டது.⁴⁰ யூதர்கள் அந்நாளைத் தங்களது கடவுளை ஏற்றிப் போற்றும் நாளாகக் கொண்டாடினர்.⁴¹ தமிழ்நாட்டில் புத்தாண்டு விழா நிகழ்வுற்றதற்கானச் சான்றுகள் சங்க இலக்கியங்களில் இல்லை.

உடுக்கள் : வானில் மின்னுகின்றவை மீன்கள் அல்லது விண்மீன்கள் எனப்பட்டன. வானவெளியை ஆடைபோல் உடுத்துவதால் ஒளிர்வதால் தார் என்றும் சொல்லப்பட்டன. விண்மீன்கள் இரவின் காலத்தை அறியப் பயன்பட்டன. புவியின் சுழற்சியால் அவை இடம் பெயர்வது போன்ற தோற்றத்தை உருவாக்குகின்றன. தொல்தமிழர்கள் விண்மீன்களின் இடங்களை ஆராய்ந்து, அவைகளுக்குப் பெயர்களைச் சூட்டினர். கூட்டம் கூட்டமாகவுள்ள மீன்களின் வடிவங்களைக் கொண்டு அவைகளை மாந்த, விலங்கின பறவையினங்களின் உருவகங்களாக்கி விளக்கினர். தமிழர்கள் உடுக்களைத் தீக்களாகக் குறித்தனர். வானில் தெரியும் மீன் கூட்டங்களை 27 தொகுதிகளாக்கி அவற்றிற்குப் பெயர்களையும் கொடுத்தனர். அப்பெயர்கள் அம்மீன் கூட்டங்களை அறியவும் நினைவில் கொள்ளவும் பயன்பட்டன. நிலவு, தனது சுழற்சியில் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு மீன் கூட்டத்தைக் கடந்து செல்வதை உணர்ந்தனர். 27 கூட்டங்களையும் 27 நாளில் கடந்த மதியின் காலக் கணக்கில், வெள்ளுவாவும் (நிறைமதி) காருவாவும் (மறைமதி) இணைந்து 29 நாள் கணக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, ஒரு மாதம் என்று வகுக்கப்பட்டது. 27 மீன் கூட்டங்களுக்கான பெயர்களை, பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, தமிழர்கள் பதிவு செய்தனர். அவை யாவும் சங்க இலக்கியங்களில் பரவலாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவைகளை சமற்கிருதத்தில் பிற்காலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர்கள், சில பெயர்களைத் தமிழ்ச் சொற்களாகவே எடுத்துக் கொண்டனர். தமிழருடைய வானியல் பழமையானது மட்டுமின்றி, முதன்மையானது. உலகில் எந்த நாகரிகமும் தமிழரைப் போன்று விண்மீன்களுக்குப் பெயரிடவில்லை. வரலாற்றைத் திசை திருப்பியவர்கள், வானியலின் முன்னோடிகள் ஆரியர்களும் கிரேக்கர்களும் என்று வலிந்து பதிவு செய்தனர்.

தாலமி என்ற கிரேக்க வானியாலர், கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்தவர். அவர் தனது “அல்மாகஸ்ட்”

(Al-magest) என்ற நூலில் 1022 விண்மீன்களுக்கான பெயர்ப் பட்டியலைக் கொடுத்துள்ளார்.⁴² அவருடைய பட்டியலில் காணப்படும் பெரும்பாலான பெயர்கள் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டவைகளே. (ஆசிரியரின் வானியலும் தமிழரும் என்ற நூலைக் காண்க). கிரேக்கர்களின் 27 விண்மீன் கூட்டப் பட்டியலில், 14 கூட்டங்களுக்குப் பெயரிடப்படவில்லை. துருவமீன் என்ற வடமீனைக் கண்டுபிடித்தவர்களும் தமிழர் களே. அம்மீனைக் கடற்செலவின்போது திசை காட்டப் பயன்படுத்தினர். குடியேற்றத் தமிழர்களான போனீசியர்கள், மேலை நாடுகளில் அம்மீனை அறிமுகம் செய்ததால், அதற்கு போனீசியரின் விண்மீன் (Phonicee star) எனக் கிரேக்கர்கள் பெயர் சூட்டினர்.⁴³

இரவில் காணப்படும் விண்மீன்களை, கடவுளோடு தொடர்புபடுத்திய தமிழர், அவை உச்சம் பெறும் நாளில் அக்கடவுளுக்கு விழா எடுத்தனர். திருவாதிரை, திருவோணம், திருக்கார்த்தீ போன்றவை அவற்றுள் சில. கடவுள் படைத்த ஞாயிறு, திங்கள், உடுக்களில் கடவுளையே தமிழர்கள் கண்டனர். தமிழர் சமயத்தில் விண்மீன்களின் தொடர்பு சிறப் புக்குரியதாகக் கருதப்பட்டது. வெள்ளக் காலத்துக்குப்பிறகு (குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப் பிறகு) கிழக்கிலும் மேற்கிலும் குடியேறிய தமிழர்கள், தங்களுடன் தங்களின் முன்னோர் கண்டுபிடித்துச் சொன்ன வானியல் அறிவையும் எடுத்துச் சென்றனர். சுமேரிய, பாபிலோனிய, எகிப்திய வானியல் தமிழரின் வானியலே எனத் தக்க சான்றுகளுடன் நிறுவலாம்.

வானியல் வளர்ந்தபோது, கூடவே சோதிடமும் வளர்ந் தது. விண்மீன்களின் நகர்வுகள், எரிகொள்ளிகள் விழுதல் ஆகிய நிகழ்வுகளைக் கொண்டு எதிர்காலத்தை உரைக்கும் கலையும் வளர்ந்த நிலையில், அக்கலையைக் கடிந்தோரும் இருந்தனர். வானியலை உருவாக்கிய இனத்தில்தான் சோதிடக் கலையும் உருவாயிற்று. சோதிடக் கணிப்புகள் பற்றி சங்க இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. பாபிலோனிய இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. எகிப்திய இலக்கியங்களும் பேசுகின்றன. சோதிடக் கலையை ஆரியர்கள்தான் கண்டுபிடித்தார்கள் என்பதும் தவறான செய்தியாகும். தமிழரிடமிருந்து கற்ற அக்கலையை பிற்காலத்தில் தமது வருவாய்க்கான தொழி லாகவும் கொண்டனர். சோதிடம் கூறி வந்த வள்ளுவ

மரபினையும் வீழ்த்தினர். அம்மரபினைத் தீண்டத் தகாத வரெனவும் அறிவித்தனர்.

வானத்திலுள்ள கடவுளால் படைக்கப்பட்ட உடுக்கள், ஞாயிறு, கோள்களின் நகர்வுகளைக் கொண்டு குறிகள் சொல்லாதீர் என யூத, கிறித்துவ, இசுலாமியச் சமயங்கள் கூறுகின்றன. இயேசு பிறந்த செய்தியையே, சோதிடத்துடன் இணைத்துள்ள பதிவும் விவிலியத்தில் காணப்படுகின்றது. பெத்லெகம் ஊரில் இயேசு பிறந்தபோது, வானத்தில் தோன்றிய விண்மீன், உலக மீட்பர் பிறந்திருக்கும் செய்தியை அறிவித்தது. அந்த மீனைப் பற்றித் தற்கால சோதிடம் வேறு வகையான செய்தியைக் கூறுகிறது. வானியல் அறியப்பட்ட நாளிலிருந்து, வியாழனும் சனியும் (காரியும்) மீனத்துக்குள் நுழைந்ததில்லை எனவும், முதன் முதலாக அந்நிகழ்வு இயேசு பிறந்தபோதே நிகழ்ந்தது எனவும் கூறுகின்றனர்.¹⁴ கீழ்த்திசை நாட்டு சோதிட வல்லுநர்கள், இந்நிகழ்வைக் கணித்து, இயேசுவைக் காணவந்த செய்தியும், விவிலியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மேலை நாடுகளில் சோதிடக் கலைக்குப் புத்துயிர் கொடுத்தவர்கள் பாபிலோனியரே. அவர்கள் எண்களுக்குக் கூட, ஆற்றல் உள்ளதாகக் கருதினர். எகிப்திய மன்னர்கள், சோதிடர்களைத் தம் அவையில் வைத்துப் போற்றினர். உடுக்கள் ஒளிர்தல், இருண்டு போதல், வீழ்தல் பற்றிய ஏராளமான செய்திகளை விவிலியம் கூறுகிறது.

பாபிலோனிய மொழியில், ஞாயிற்றை உடு (utu) என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஞாயிறும் ஓர் உடுவே என்பதை தற்கால வானியல் கூறுகிறது. உடுவுக்கு இலார்சா என்ற ஊரில் கோயில் இருந்தது. உச்சிக்கிழான் கோட்டம் என்ற சிலப்பதிகாரச் செய்தியை ஒப்பு நோக்குக. தார் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, கூட்டம் என்ற பொதுப் பொருளும், விண்மீன் என்ற சிறப்புப் பொருளும் உண்டு. தார், தாரகை என்றும் சொல்லப்பட்டது. தாரா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது தார், அசுத்தார் (Astare) என்று பாபிலோனிய மொழியிலும் திரிந்தது. Star என ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்பட்டது. எசுத்தேர் என்ற பெயரைச் சில கிறித்துவப் பெண்கள் குடிக்கொள்வதை நோக்குக. எசுத்தேர் என்ற யூதப் பெண் பற்றித் தனித்தலைப்பில் ஒரு பகுதியும் விவிலியத்தில் காணப்படுகின்றது. தாவீது என்ற

யூத மன்னன் தனது அரசுச் சின்னமாக, ஒரு விண்மீனையே வைத்துக் கொண்டான். இரண்டு முக்கோணங்களைக் கொண்ட அக்குறியீடு, ஆண் பெண் உறவைக் குறிப்பிடுவதாக, சில ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

உலகச் சமயங்களில் சொல்லப்படும் வானியல் தொடர் பான செய்திகளும், குறிப்பாக ஞாயிறு, திங்கள், கோள்கள், உடுக்கள் ஆகியவற்றின் பெயர்களும், தமிழ் மூலத்தையே கொண்டுள்ளன. தமிழரின் வானியல் அறிவே இன்றும் உலகை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது என்ற கருத்து சிலருக்கு மிகையாகத் தோன்றினாலும் உண்மை அதுவே என்பதில் ஐயமில்லை. யூத சமயமான தோரா, தனது படைப்புக் கதைப் பதிவில், தேவனால் படைக்கப்பட்ட அனைத்தின் மீதும் உண்மையற்ற செய்திகளை ஏற்றி, சோதிடம் சொல்லாதே எனத் தெளிவாக கூறுகிறது. இசுலாம் அச்செய்தியில் பற்றுறுதி கொண்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள சில கிறித்துவர்கள் சோதிடம் பார்ப்பது, அவர்களின் தமிழ் மரபுத் தாக்கங்களே என்க.

சொ.வ.எண்: 24-25

உயிரினங்கள் முதன்முதலில் கடலில் தோன்றின என்பது தற்கால அறிவியல். ஓரணுவாகத் தோன்றிய உயிர், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளில் வால்மீன் (வேல் - whale எனத் திரிந்தது) என்கிற திமிங்கலம் வரை, பல்வேறு உருவங்களில் பல்கியது. திமிலை, மட்டி, நண்டு, விலாங்கு (உலங்கு), கோலா, இறால், மடவை, இப்பி, சிப்பி, வாள்மீன், வஞ்சரம், வெள்ளரா, சுறா, கிளிஞ்சல், சின்னக்கூனி, நத்தை, கொம்புச்சுறா, திருக்கை, படங்கை, ஆமை, கடற்புரவி, சீல் (சேல்) வால்மீன் (திமிங்கலம்), கிழங்கை என அவை விரியும். இவையன்றியும் நீரிலும் நிலத்திலும் வாழும் தவளை, ஆமை, முதலை போன்ற உயிரினங்களும் தோன்றின. தொடக்கத்தில், உயிரினங்கள் ஆண் - பெண் வகைகளாக இருந்திருக்கவில்லை என அறிவியல் கூறுகிறது. நத்தைகள் ஓடுகளின்றியே காணப்பட்டன. நத்தையின் முதுகில் உருவாகும் ஒரு கோடு, மேலும் தடித்து, அந்நத்தையை இரண்டாகப் பிளந்தது. பிளவுபட்ட இரண்டும், இரண்டு நத்தைகளாயின.

ம. சோ. விக்டர்

ஊர்வன: விரியன், எறும்பு, வண்டு, தேள், பாம்பு, கம்பளிப்பூழு, பூரான், தெள்ளுப் பூச்சி, வெட்டுக்கிளி, அட்டை, பல்லி, சிலந்தி, தேரை என அப்பட்டியல் விரியும்.

விலங்குகள்: குரங்கு, கரடி, கழுதை, மான், காளை, ஒட்டகம், நாய், யானை, நரி, ஒட்டை, ஆடு, முயல், யானை, பன்றி, புரவி, புலி, ஆடு, கீரி, முள்ளம்பன்றி, ஒற்றைக் கொம்பன் (காண்டா), அணில், ஆமை, எருமை என விரியும்.

பறப்பன: தேன்சிட்டு, மைனா, கிளி, புறா, காக்கை, குயில், மயில், மரங்கொத்தி, வாலாட்டி, தவிட்டுக் குருவி, காடை, கௌதாரி, கழுகு, பருந்து, வல்லூறு என விரியும்.

தினோசார் எனப்படும் விலங்கே, மிகப்பெரிய உருவம் கொண்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. இயற்கையின் விதிகளை அவை மீறின என்பதால், இயற்கையே அவ்விலங்கினத்தை அழித்து விட்டதாகக் கூறுவர். உலகம் தோன்றிய நாள் முதல் பல்வேறு வகைகளான ஊர்வன, பறப்பன, நீந்துவன, நடப்பன, தவழ்வன, குதிப்பன, தாண்டுவன என்ற இனங்கள் இயற்கையின் பேரிடர்களால், அழிந்தன; புதிய உருவில் பிறந்தன; இச்சுழற்சி தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதாக அறிவியல் கூறுகின்றது.

காற்று: நிலம், நீர், தீ, காற்று என்பவை நான்கு அணுக்கள் என்றும், அவை நான்கிலும் குறிப்பிட்ட அளவில் கலந்துள்ளன என்றும், எவ்வகை அணுக்கள் பெருமளவில் உள்ளனவோ, அப்பெயரால் அவ்வணு அழைக்கப்படும் என்றும் தமிழர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.⁴⁵ இவற்றோடு ஆகாயம் என்ற வானத்தையும் இணைத்து ஐம்பூதங்கள் எனவும் உரைத்தனர். பூதம் என்பது தமிழ்ச் சொல்லே. பூ என்றால் மலர்தல், விரிதல் என்று பொருள்.

பூ - பூது - பூதம். பொது என்பதும், பூ என்ற வேரின் விரிவுச் சொல்லே.

இவ்வைம்பூதங்களில், காற்றைக் கடவுள் படைத்தது பற்றி தோரா விளக்கவில்லை. உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கும், நீர் தோன்றுவதற்கும், பறவைகள் பறப்பதற்கும் காற்று தேவை. ஒளியோடு சேர்ந்து காற்றும் படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். செய்திகளைத் தொகுத்த ஆசிரியர் அதனை விடுத்திருக்கலாம்.

சொ.வ.எண்: 26 - 27

ஐந்து நாள் அல்லது ஐந்து ஊழிகளில் படைக்கப் பட்டவைகள் அனைத்தும், அறிவியல் கூறும் ஓரணுத் தோற்ற வழியில் (anthropology) வளர்ந்து, விரிந்த முறையில் கதையாகச்

சொல்லப்பட்டிருப்பதாக விவிலிய ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஏறக்குறைய ஐம்பூதங்களின் அடிப்படைகள் படைப்புக் கதையில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இவ்வுலகில் இன்று வாழும் உயிரினங்களில் குறைந்த வயதுடையவன் மாந்தனே என்பது அறிவியல் கூற்று. அதன் அடிப்படையிலேயே, இறுதிப்படைப்பாக மாந்தன் தோன்றுகிறான். தேவன் தனது சாயலாக, உருவாக மாந்தனைப் படைத்தார் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

எபிரேய மொழியில் ருவ (Rua) என்ற சொல்லுக்கு, image என்ற சொல்லை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு கூறுகிறது. சாயல் அல்லது நகல் போன்ற என்னும் பொருளை தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு கூறுகிறது. ருவ என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு இணையான கிரேக்க, இலத்தீன், ஆங்கிலச் சொற்கள் அம் மொழிகளில் இல்லையென, மொழி ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். Rua Elohim (ருவ எலோயிம்) என்ற சொற்களுக்கு, தேவனுடைய ஆற்றல்மிக்க வளி அல்லது காற்று எனப் பொருள் கூறுகின்றனர். சிலர் அக்கருத்தினின்றும் மாறுபடுகின்றனர்.⁴⁶

உரு என்பது நல்ல தமிழ்ச் சொல்லாகும். உரு - உருவம் என விரிந்தது.

உருவம் (uruvam); இச்சொல்லே கருங்கி அல்லது திரிந்து, ruah எனப்பட்டது.

ருவ என்ற சொல்லுக்கான சரியான விளக்கத்தை மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள் கொடுக்கவில்லை.

1. உரு (தமிழ்) : அழல் (வெப்பம்), சினம் (சிவத்தல்), முதிர்நல் (பழுத்தல்). இம்மூன்றும் பொருளும் வெப்பம், வெப்பத்தால் சிவந்துபோதல் என்ற பொருளைத் தருவன.

உரு (தமிழ்) : தீ, அழல், நெருப்பு.

எபிரேய மொழியில் உர் (ur) என்பது நெருப்பையும், ருவ (uva) என்பது உருவத்தையும் குறிப்பன.

உரோ (uro) : இலத்தீன், எரிதல்;

ஓர் (or) : அர்மீனிய மொழியில் எரிதல் அல்லது நெருப்பு.

ஓர் (or) : ஆப்கானிய மொழியில் போரைக் குறிப்பது.

2. உரு - உருகு : வெப்பத்தாக்கத்தின் அடுத்த நிலை, இளகுதல் (to melt).

3. உரு - உருகு - உருக்கு : இளகுதலின் அடுத்த நிலை; இளகியது குளிர்ந்ததும் கெட்டிப்படுதல், உரு - உருக்கு = உருக்கப்பட்டது, எஃகு போன்று கடினத்தன்மையைப் பெறுதல்.

உரு என்பது வெப்பத்தையும், உருவ என்பது ஓர் உருவத்தையும் குறித்தன.

உரு (தமிழ்) → ரூப (சமற்கிருதம்) → ருவ (எபிரேயம்).

ரூப - ரூப் - ரூப்யா என தற்காலத்தில் விரிந்தது.

ரூப்யா (Rupée) : உருவம் பொறிக்கப்பட்ட பணம் அல்லது காசு. பொன், வெள்ளி, இரும்பு போன்ற மாழங்களை உருக்கி, பின் உருவத்தைப் பொறித்தனர். வெப்பத்துக்கும், உருவத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை, உரு என்ற தமிழ்ச்சொல் விளக்கும்.

4. உரு - உருத்தல் : தோன்றுதல்; உரு = தோற்றம், வடிவம்.⁷

உரு = தொட, பார்க்க, உணர என்ற நிலைகளில் அறியப்படும் பொருள்.

உருப்படி = ஒரு பொருள். மேற்சொல்லப்பட்டநிலை.

செய்வதை உருப்படியாகச் செய் - உலக வழக்கு.

5. உரு - உருத்தல் : முளைத்தல், தோன்றுதல், அரும்புதல், அவிழ்தல்.

உரு - சுரா என்று இரிக்கு வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சுரா (sans) = தளிர், முள் இலை, முளை, முளை என விரியும்.

உரு - உருத்து : வலியைத் தோற்றுவித்தல், சினப்பார்வையை வெளிப்படுத்துதல்.

உருத்து : சினம் கொள்; விளைவு கண்கள் சிவந்து போதல்.

உருத்து - உருத்திரன் = சிவன், சிவந்த கண்களையுடையவன். (ச)

உருத்திரன் - ருத்ர எனத் திரிந்தது. ருத்ர தாண்டவம் = சின வெளிப்பாட்டு நடனம்.

எனவே, எபிரேய ருவ (Ruah Elohim), தமிழின் உரு ஆகியவற்றி கிடையே, சொல்லிலும் சொற்பொருளின் ஆழத்திலும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு.

Ruah Elohim (Heb.)⁴⁸: The wind of God. (Interpretation by H. Holinsky Jewish Quarterly Review, pp. 174-182).

தேவனின் வளியை அல்லது காற்றை, ஆவி என்று ஆறுமுக நாவலர் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். தேவனிடமிருந்து வெளிப்பட்டது ஆவியே என்பதால், காற்றையே முதலில் படைத்தார் என்ற கருத்து உள்ளடங்கியுள்ளது. அகாற்று ஆற்றலுள்ளதாய் உருவெடுத்தது; செந்நிறத்தில் வடிவெடுத்தது. முதல் படைப்பில் பயன்படுத்தப்பட்ட ருவ என்ற சொல், இறுதிப் படைப்பான மாந்தப் படைப்பிலும், பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது மேலும் அச்சொல்லின் மூலச்

சொல்லான உரு என்ற தமிழ்ச் சொல், படைப்புத் தொழிலின் உட்பொருளையும் உணர்த்துகின்றது.

உரு : தோற்றம், படைப்பு, ஆற்றல், வலிமை, காற்று, தீ, வெப்பம், உருவம் என்றவாறு தமிழில் விரிவதை ஒப்பு நோக்குக.

இவ்வாறு பொருள் பொதிந்த உரு என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் ஆழத்தை விவிலிய ஆய்வாளர்கள் உணரவில்லை. காற்று (wind), நிழல் (shadow), ஆவி (Spirit) என்று பொருள் கூறினர். ஆனாலும் ruah என்ற சொல்லுக்கு இணையான மேற்கித்திய மொழிச் சொல் இல்லை என்பதையும் உறுதி செய்துள்ளனர். (There is no meaningful word for Ruah found in European languages).

இறுதியாகப் படைக்கப்பட்ட மாந்தனை ஆதாம் என்று எபிரேய மொழி கூறுகிறது. ஆதாம் என்பது பெயரன்று. அது மாந்தனைக் குறித்த சொல்லாகும். அச்சொல் ஒருமையாக முதலிலும் பன்மையாகப் பிறகும் சொல்லப்பட்டுள்ளதால், அச்சொல், ஆண்பாலில் பலர் பாலைக் குறித்தது.

ஆதாம் = மாந்தன், ஆதாம் = மக்கள்.

“Let us make man in our image; Let them have dominion.” Man என்பது ஒருமையையும், them என்பது பன்மையைக் குறிக்கும் இச்சொற்றொடர், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாகும். In our image என்பதை, “தம்சாயலாக” என்று தமிழில் மொழிபெயர்த்தனர்.⁴

சாயல் : ஒன்றைப் போல் அனைத்துக் கூறுகளிலும் தோன்றாத மற்றொரு பொருள். ஒரு சில கூறுகளில் ஒற்றுமை தெரியும்.

உரு : ஒன்றைப் போலவே தோன்றும் மற்றொன்று.

தேவன், மாந்தனைத் தம் சாயலாகப் படைக்கவில்லை. தன்னுடைய உருவிலேயே படைத்தார் எனக் கொள்க. கடவுள் எப்படியிருப்பார்? இக்கருத்தின்படி மாந்தனைப் போலவே இருப்பார். அதனால்தான் மாந்தன் எவனையும் சிதைக்கவோ, அழிக்கவோ, உயிரைப்பறிக்கவோ, எந்தவொரு மாந்தனுக்கும் உரிமையில்லையென்றும், மாந்தன் எந்த மாந்த அதிகாரத்துக்கும் உட்பட்டவன் அல்லன் என்றும், தமக்கு மட்டுமே மாந்தன் மீது மேலாண்மையுள்ளதென்றும், கடவுள் கூறியதாக விவிலியம் கூறுகிறது. உள்ளம் என்பது கருவறை, உடல் என்பது கடவுளின் கோயில் என்று தமிழ்ச்சித்தர்கள் கூறியுள்ளதை ஒப்பு நோக்குக. ஆகவே, தன் உடல் மீது கூட, எந்த

மாந்தனுக்கும் அதிகாரம் இல்லை என்பதையும், அது கடவுளுக்குரிய உடைமை என்றும் கருதப்படுவதால், ஒருவன் தற்கொலை செய்து கொள்வதை, கடவுளின் ஒழுங்குக்குப் புறம்பானதாகக் கருதுகின்றனர்.

ஆதாம் என்று முதல் மாந்தனை எபிரேய மொழி குறிப்பிடுகிறது. சுமேரிய மற்றும் பாபிலோனிய மொழியில் முதல் மாந்தன் ஆதப்பா (Adappa) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.⁵⁰ உலகில் தோன்றிய, தோன்றப் போகும் மாந்த இனத்தின் முதல் தந்தை என்ற பொருளை ஆதப்பா என்ற சொல் விளக்குகிறது. ஆதாம் + அப்பா = ஆதப்பா என்க.

ஆதன் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, ஆதாம் எனத் திரிந்ததாகச் சிலர் தவறாகக் கருதுகின்றனர்.

ஆதன் என்ற சொல்லின் பொருள், ஆதாம் என்ற சொல்லுக்கு மாறுபட்டது.

ஆதன் - யாதன் என்றவாறு உணரப்படும். யாதன் - ஆதன்; யாண்டு - ஆண்டு; யாடு - ஆடு; என விரியும். யா எனத் தொடங்கும் முதலெழுத்து ஆ எனவும் சொல்லப்படும்

ஆதன் என்பது ஆண்பாற் சொல் எனவும், ஆதி என்பது பெண்பாற் சொல் எனவும் சிலர் கூறுவர். உழவன் x உழத்தி; குறவன் x குறத்தி; வண்ணான் x வண்ணாத்தி.

யா = தெற்கு, நீர் என்றவாறு தமிழில் விரியும். எபிரேய மொழியில் இன்னும் பலபொருள் உண்டு.

யாதன் = தென்னாட்டவன், தெற்கித்தியான்; யாதன் x யாதி அல்லது ஆதி = பெண்பால்.

திருவள்ளுவர் கூறும் ஆதி பகவன் இரு பெயர்களா? ஒரு பெயரா?

ஆதியைப் பெண் என்றும், பகவனை ஆண் என்றும் சிலர் உரைக்கின்றனர். (சக்தியும் சிவனும் என்ற பார்வையில்)

ஆதாம் = சிவந்தவன், செந்நிறமானவன், செம்மையானவன்.

ஆதாம் என்பது தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் இரண்டு சொற்களாக உள்ளன.

ஆ = தொடக்கம், முதலில், முதன் முதலில்.

ஆநா ணிறைமதி யலர்தரு பக்கம்போல்⁵¹ - பரிபாடல், 11:31

ஆ = தொடக்கம்; நாள் நிறைமதி = பிறையாகத் தோன்றி வளரும் நிலவு.

நிலவின் தோற்றம் தொடங்குதலை ஆ என்ற சொல் விளக்குகிறது.

தாம் - தாம் - தாம் = சிவப்பு, செம்மை.

தாம் + அரை = தாம்ரை; அரை = கொடி; தாம்ரை = கொடியில் பூத்த செம்மலர்.

தாம்ரை என்பதே இரண்டு சொற்கள் இணைந்த சொல்லாகும்.

ஆதாம் = முதலில் தோன்றிய செம்மை.

உலகம் தோன்றி, உயிரினங்கள் தோன்றிய காலத்தில், தரைப்பகுதி செந்நிறமாகவே இருந்ததாக புவியியல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இயற்கையின் சீற்றம், எரிமலைகளின் வெடிப்புகளால், தரைப்பகுதி கருமை நிறமாயிற்று என்பர். செம்மண்ணே இயற்கையான மண் என்றும், கருமண் செயற்கையான மண் என்றும் அறியப்படும். இப்போதும் பல்வேறு இடங்கள் செம்மண் நிலங்களாக, செம்புலங்களாக உள்ளதைக் காணலாம். அவையெல்லாம் இயற்கையின் சீற்றத்துக்குட்படாத பகுதிகளாக அறியப்படும். ஒரு பகுதிக்குட்பட்ட நிலப்பகுதிகள், இருவேறு நிலங்களாக இருப்பதையும் காணலாம்.

சுமேரிய, மெசப்பத்தோமியப் பகுதிகள், மருதநிலம் சார்ந்தவை என்பதால், அவை கருமண் நிலங்களாக இருந்தன. அவை செயற்கையான நிறத்தைப் பெற்றவை. அதனால் கருமண் அல்லது களி மண்ணிலிருந்தே முதல் மாந்தன் படைக்கப்பட்டதாக அவ்விவக்கியங்கள் கூறின. செம்மண் என்பது முதல் என்பதால், செம்மண்ணிலிருந்து முதல் மாந்தன் படைக்கப்பட்டதாக, தோரா கூறுகிறது.

செம்மண்ணிற்கு ஆதாமா என்ற சொல்லும், செம் மண்ணின் முதல் மாந்தனுக்கு ஆதாம் என்ற சொல்லும் எபிரேய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.⁵² இது ஒரு சொல் விளையாட்டு. தமிழிலும் இவ்வாறான சொல் விளையாட்டுகள் நிறைய உள்ளன.

செம்மண் = செம்புலம், சிவந்த நிலம்.

செம்மண் = செம்மாந்த மாந்தன், சிறப்பான மாந்தன்.

மண் : பலவாறு உடைந்து தூளாகிய மணல்.

மண் : பகுத்தறிவுள்ள மனிதன் அல்லது மாந்தன்.

மன்பது அல்லது மன்பதை : மக்கள் இனம், கூட்டம்.

மன்பது மறுக்கத் துன்பங் களவோன்⁵³ - பரிபாடல் 15:52

மன்பதை காக்குநின் புரைமை⁵⁴ - புறநானூறு, 210

மன்பதை பெயர⁵⁵ - பதிற்றுப்பத்து, ஏழாம்பத்து, 77:3

மன் - மன்னுதல் : சிந்தித்தல், எண்ணுதல், பகுத்தறிதல்.

மன் + திரம் = மந்திரம். ஒரு சிறுகுழு கூடி கலந்துரையாடி முடிவெடுத்தல் (மந்திர-ஆலோசனை).

மந்திரம் - திருமந்திரம் = திருமூலரின் நூல்.

மந்திரி - மனத்திறத்தால் மன்னனுக்கு அறிவுரை கூறுபவன்.

மன்மகன் → மனுமகன் என்ற வழக்குச் சொல்லாகி, இயேசுவைக் குறித்தது.

மன்மகன் : ஆழ்ந்த சிந்தனையாளன், அறிவாளி, ஒழுக்கங்களின் தலைவன், உயர்ந்தோன்.

மன் - மனு என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. எமனு என்றும் சொல்லப்படும்.

எமனு = சட்ட நூலாளன், பிரம்மாவின் மகன்.

Man என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான மூலம், மனு - எல் (Manu - el) என்ற எபிரேயச் சொல்லே. எம் - மனு - எல் = எம்மானுயெல் எனப்பட்டது.⁵⁶

Origin : man (n) - old English, menn (p lural), mannian (verb), related to Manu (sanskrit)⁵⁷ - concise oxford, p. 865.

ஆங்கில விளக்கங்கள், மனு என்ற சமற்கிருதச் சொல்லை மூலமாகக் காட்டுகின்றன. மனுவுக்கு மூலம் மன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

மன் (தமிழ்) → மனு (சமற்கிருதம்) → மீனாக (கிரேக்கம்) → மனஸ் (லிடியம்) → மினோஸ் (கிரீத்து) → மீனாக (எகிப்தியம்).⁵⁸

எம் - மனு - எல் (Em - manu - el): அறிஞர் இசையா பயன்படுத்திய சொல். கடவுள் மனிதனாகப் பிறக்கப் போகிறார் என்பதை முன்கூட்டியே உரைத்தவர். அத்தெய்வக் குழந்தையை எம் - மனு - எல் என அழைத்தார். (இசையா, 7:10-17) இதற்கு விவிலிய அறிஞர்கள் “கடவுள் நம்மோடு இருக்கட்டும்” (May god be with us) என்று பொருள் கூறினர். எம் கடவுள் (எல்) மனிதன் ஆனார் என்பதே அதன் மெய்ப்பொருளாகும். ஆதாம் என்ற தமிழ்ச்சொல், ஆதாம் என்றே எபிரேய மொழியிலும், ஆதப்பா என்று பாபிலோனிய மொழியிலும் சொல்லப்பட்டதை, மேன் (man) என்று ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.⁵⁹

தம் உருவாக கடவுள் மாந்தனைப் படைத்தார்;

தெய்வீக உருவில் அவனைப் படைத்தார்;

ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைப் படைத்தார் ஆதி, 1:27

“ஆணும் பெண்ணுமாக” என்ற மொழிபெயர்ப்புகூட தவறான சிந்தனையே. “ஆண்மையையும் பெண்மையையும்” எனப் பொருள் கொள்வதே சரியானதாக இருக்கும் (Not man and woman but male and female).

ஆணை, இச (isa) என்றும், பெண்ணை இசா (issa) என்றும் எபிரேயம் கூறுகிறது. இதுவும் கூட ஒரு சொல் விளையாட்டாகத்தான் உள்ளது.⁶⁰

இசை (தமிழ்) - இச என்றும், இசைவு (தமிழ்) - இசா என்றும் திரிபுபட்டுள்ளன.

இசை : இணைந்து கொள், சேர்ந்து கொள், பெண்மையுடன் கலப்பது.

இசைவு : இணைந்து கொள்ள, சேர்ந்து கொள்ள, ஆண்மையுடன் கலக்க ஒப்புதல் அளிப்பது.

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் - குறள்.

ஆண் - பெண் என இரு சொற்களும், பிற்காலத்தில் வழக்குச் சொற்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். தொடக்கத்தில் பெண்ணே குடும்பத்தை ஆண்டாள். ள் விகுதி பெண்ணையும், ன் விகுதி ஆணையும் குறித்த சொற்களை ஒப்பு நோக்குக.

ஆள் = பெண்ணுக்குரிய சொல்; அன் = ஆணுக்குரியது.

அவள், இவள், எவள், உவள் = பெண்பால்.

அவன், இவன், எவன், உவன் = ஆண்பால்.

ஆளும் தகுதி பிற்காலத்தில் ஆணுக்குரியதாகி, ஆள் - ஆண் என விரிந்தது.

குடும்பத்தைப் பேணுதற்குரிய பொறுப்பு பெண்ணுடையதாகி, பேண் - பெண் என்றானது.

ஆணும் பெண்ணும் இணைந்த இல்லறம், இறைவனால் வகுக்கப்பட்ட ஒழுங்கு. இசையும், இசைவும் இணைந்ததே அறம் - இல்லறம். இவ்விணைப்பின் நோக்கம், மக்கள் பேறு. பல்கிப் பெருகவும், அவ்வாறே பல்கிப் பெருகிய உயிரினங்களை உணவாகக் கொள்ளவும், முதல் இணைக்குக் கடவுள் வாழ்த்துத் தெரிவித்தார். படைக்கப்பட்ட உயிரினங்கள் அனைத்தும், மாந்தனின் உரிமைகளாயின. அவற்றுள் நாவுக்குச்

சுவையான எவற்றையும் உண்ணவும், சுவையற்றவைகளை விலக்கவும் மாந்தனுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. கொல்லாமை என்ற கருத்து மிகவும் பிற்காலத்தில் உருவானதே. கொல்லாமைக் கொள்கையையும் மாந்தனால் பின்பற்ற இயலும். அதற்கான வாய்ப்புகளையும் கடவுள் படைத்துள்ளார் என்பதும் ஓர் உட்கருத்து.

இவ்வாறு ஆறு ஊழிகளில் பேரண்டம், அண்டம், சூரியக்கும்பம் ஆகியவைகளையும் உலகம், உலகிலுள்ள உயிரினங்களையும், இறுதியாக மாந்தனையும் கடவுள் படைத்தார் என்று தோரா கூறுகிறது.

ஆதி ஆகமம் - அதிகாரம் 2 - சொல் வரிசை எண் : 1, 2, 3, 4

ஆறு ஊழிகளில் அனைத்தையும் படைத்த இறைவன், ஏழாம் ஊழியில் ஓய்வு கொள்கிறார். ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி என்றவாறு அந்த ஆறு ஊழிகளும் உருவகப்படுத்தப்பட்டன. ஏழாம் நாளான காரியை (சனியை) ஓய்வு நாளாகக் கடவுள் கொண்டார்.⁶¹ ஆறு நாள் (ஊழி) படைப்பில் கடவுள் களைத்துப் போய்விட்டாரா? அவருக்கு ஓய்வு தேவைப்பட்டதா? இவை மாந்தக் கண்ணோட்டத்தில் சொல்லப்பட்டாலும், ஆறுநாள் உழைக்கும் மாந்தன், ஏழாம் நாளில் ஓய்வெடுக்க வேண்டும் என உளவியல் கருத்துப்படி, ஓய்வு நாள் சொல்லப்பட்டது. அந்த ஏழாம் நாள் ஓய்வு, அடுத்து மேற்கொள்ள இருக்கும் பணிகளை செம்மைப்படுத்தும். ஓய்வு புத்துணர்ச்சியைத் தரும் என்பதாலும், அந்நாளில் கடவுளை மாந்தன் நினைவு கூற வேண்டும் என்பதாலும், ஓய்வு நாள் கட்டாயமாக்கப்பட்டது. தற்காலத்தில் ஐரோப்பியர் வழிவந்த கிறித்துவம் ஞாயிற்றுக் கிழமையை ஓய்வு நாளாக்கியது. ஆனால் யூத மக்கள் காரிக் கிழமையையே இப்போதும் ஓய்வு நாளாகக் கொண்டுள்ளனர். ஏழாம் நாள் திருச்சபை (Seventh day church) போன்ற கிறித்துவ அமைப்புகளும் உண்டு.

காரிக்கிழமையை சாபாத் (sabt) நாள் என்று எபிரேய மொழியில் கூறுவர். இதற்கு ஏழாம் நாள் என்பதே பொருளாகும்.⁶²

Sabbath என்று எபிரேய மொழியிலும், Sabatu என்று அரபு மொழியிலும் சொல்லப்பட்டது. சப்த (sabt) என்ற மூலச்

சொல்லினின்றும் விரிந்ததே சபாத் என்ற சொல்லாகும். இதன் உண்மையான பொருள் தெளிவாக்கப்படவில்லை யென்றாலும், எண் ஏழு (Seven) என்பது பொதுப் பொருளாகவும், மூடு - சாத்து (to cease) என்பது சிறப்புப் பொருளாகவும் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

cease : bring to an end or stop or close.⁶³

ஒரு வாரத்தின் நாட்களை மூடுகின்ற அல்லது சாத்து கின்ற நாள் சாப்த் நாள் அல்லது சாத்தும் நாள். சாத்து என்பதே, சாப்த் எனத்திரிந்துள்ளது. அது ஏழாம் நாளாக இருந்தால், ஏழு என்ற எண்ணாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

சமற்கிருத மொழியில் சாத் என்பது ஏழைக் குறிக்கும்.

சாத் (சம.) → சாப்த் (எபி.) → செப்த் (கிரேக்கம்) → செப்தோ (இலத்தீன்) → செப்தம் (ஆங்கிலம்) மேற்கண்ட மொழிகளில், எபிரேய மொழியே காலத்தால் முந்தியது என்பதால், எபிரேயச் சொல்லான சாப்த் என்பதிலிருந்தே மற்ற மொழிச் சொற்கள் விரிந்தன எனலாம்.

சமற்கிருதம், தமிழின் கிளை மொழியே என்பதால், சாத்து என்ற சொல்லையே, சமற்கிருதம் சாத் எனக் கூறியிருக்கிறது எனலாம். தமிழில் சாத்து என்ற சொல், எண் ஏழைக் குறித்துச் சொல்லப்படவில்லை. தமிழ் இலக்கியங்கள் அது பற்றிக் குறிப்பிடவும் இல்லை.⁶⁴ ஆனாலும் சாத்து என்ற தமிழ் மூலத்திலிருந்தே அச்சொல் திரிந்து, தமிழ்ப் பொருளையே தருவதால், சாத்து என்ற சொல், எண் ஏழைக் குறித்து முற்காலத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும். சிந்துவெளிக் குறியீட்டில், எண் ஏழைக் குறிக்க ஏழு கோடுகளைக் கொண்டு, கதவு போன்ற குறியீடு காணப்படுகிறது.

சாத்து என்பது, எண் ஏழைக் குறித்த பழந்தமிழ்ச் சொல்லே என அறியலாம்.

சார்த்து - சாத்து : மூடு (to shut), அடை (to close).

தமிழில் சாத்து - சாத்தன் என்ற சொல் பரவலாக அறியப்படுகின்றது.

சாத்தன், சீத்தலைச் சாத்தன் போன்ற பெயர்களை நோக்குக.

சார்த்தன் - சாத்தன் என வழக்கில் வந்தது. சாத்தனூர், சாத்தம்

பாடி, சாத்தமங்கலம் என்பன போன்ற ஊர்கள் தமிழகத்தில்

பரவலாக அறியப்படுகின்றன. சமணக் கடவுளான அருகனை,

சாத்தன் எனப் பொதுவாகக் கூறுவர்.

சாய்த்தன் = ஒறுப்பவன், தண்டிப்பவன், காவலன், கொல்பவன், அறிவிப்பவன் என விரியும்.

சாய் = கொல், வீழ்த்து, வெற்றி பெறு என விரியும்.

சாய்த்தன், சாத்தன் என்ற வழக்குச் சொல்லாயிற்று; சாத்தன் = அய்யனார்.

சாத்தன் - சாஸ்த்தா என்ற பெயரில், அய்யப்பன் எனப்பட்டான்.

சாத்தன் - ஏழு, ஆகியவற்றிற்கிடையே எந்தத் தொடர்பும் இல்லை.

சாத்து = குழு, கூட்டம் எனவும் பொருள்படும்; வணிகச் சாத்து = வணிகர்களின் குழு. சாத்துக்களின் கடவுள் சாத்தன் எனப்பட்டான். சாத்துக்களின் வாகை ஏனமான (வாகனம்) புரவி, சாத்தனின் ஊர்தியாயிற்று. அய்யனார் கோயில் புரவிச் சிலைகளை நோக்குக.

வணிகர்கள் தங்கள் பயணத்தின் தொடக்க நாளிலும், பயணம் முடிந்து ஊர் திரும்பி நாளிலும் அய்யனாருக்குப் படையல் செய்து, உண்டியைச் சார்த்தினர் (சாத்தினர்) என்றும், அதனால் அக்கடவுளுக்குச் சாத்தன் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது என்பது ஒரு கருத்து.

சிப (Sheba) என்ற எபிரேயச் சொல், எண் ஏழைக் குறித்ததாகவும், ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.⁶⁵ நசீப் (Nageb) என்ற நகரத்தில் ஏழு கிணறுகள் இருந்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது. நீர் என்ற தமிழ்ச்சொல், பீர் (Beer) எனத் திரிந்துள்ளது. அச்சொல்லையே ஆங்கிலம் ஏற்றுக் கொண்டு ஒருவகையான தேறலைக் குறிக்கின்றது. பீர் சிப (Beer Sheba) : ஏழு கிணறுகள். பீர் = நீர் அல்லது நீருள்ள கிணறு. நீர் ஊற்று (Springs) என்ற தமிழ்ச் சொல், பீருட்டு எனத் திரிந்துள்ளது.⁶⁶

பீருட்டு - பெய்ருட் என தற்போது அழைக்கப்படுகின்றது. (இலெபனான் நாட்டின் தலைநகர்) சிப என்பது, சிவ என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. வகரம், பகரமாக மாறியுள்ளது. சிவ என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கும் ஏழு என்ற பொருள் தமிழில் இருந்திருக்க வேண்டும். ஏழு சுரங்களைக் கொண்ட இசையின் நாயகனாக சிவன் போற்றப்படுகிறான். ஏழு என்பது தமிழர்களின் தெய்வீக எண்ணாகக் கருதப்படுகின்றது. திருவள்ளுவரும் தமது குறளில் ஏழு என்ற எண்ணை மையப்படுத்தியுள்ளார். (1330 குறள் = கூட்டுத் தொகை 7; 133 அதிகாரங்கள் = கூட்டுத் தொகை 7; ஏழு சொற்களைக் கொண்ட குறள்பா என விரியும்).

ஏழு கடல், ஏழு நிலைக் கோபுரம், ஏழனுருபு, ஏழாங்கால், ஏழு கோணம், ஏழு தீவு, ஏழுலகம், ஏழு பருவம், ஏழு தலைமுறை, ஏழு சுரம் என விரியும்.

பாபிலோனியர்கள், எண் ஏழை மந்திர எண்ணாகவும், தெய்வீக எண்ணாகவும் கருதினர். யூதர்களின் வழக்கிலும் ஏழு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

“என் அயலானை நான் எத்தனை முறை மன்னிப்பது எனக்கேட்ட ஒருவனிடம், ஏழு எழுபது முறை மன்னிக்க”, என்று இயேசு கூறியதாக விவிலியம் சொல்கிறது. (யூதரின் ஏழு எண்கள் பற்றிய செய்திகளை மேற்கோளில் காண்க.)

மெசபத்தோமியர், உகாரியர், கனானியர், எகிப்தியர் ஆகியோருக்கும் ஏழு என்ற எண் சிறப்புக்குரியது. கிரேக்கர்கள் எண் எழுபதை Septuagint எனக் குறிப்பர்.

தமிழர்கள் உயர்த்திய எண் ஏழு, மேலை நாடுகளிலும் போற்றப்பட்டுள்ளது. அதன் தாக்கம் படைப்புத் தொழிலின் இறுதி நாளிலும் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏழாம் நாள் தூயநாள் என்றும், கடவுளுக்குரிய நாள் என்றும், ஓய்வு நாள் என்றும் போற்றப்பட்டது.⁶⁷

ஏழு - எழுதல் என்ற சொல்லின் விரிவாக ஏழ் - ஏழு என்று அறியப்படும்.

ஏழு நரம்புகளைக் கொண்ட இசைக்கருவி, எழும் ஓசையை அடிப்படையாகக் கொண்டே, ஏழு என்ற சொல் தமிழில் பிறந்தது. ஏழ் - யாழ் என விரிந்தது.

எத்தியோப்பிய நாட்டு அரசியின் பெயர் சிப (sheba) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அச்சொல் ஏழு எண்ணையே குறித்தது. ஏழு பகுதிகளை அல்லது நாடுகளை அவள் ஆண்டிருக்கலாம்.

படைப்பு பற்றிய இரண்டாவது தொகுப்பு

உலகப் படைப்பு பற்றிய செய்திகளை, இருவேறு குழுக்கள் பதிவு செய்திருந்தன. அவை, குருமார்களின் மரபு (Priestly tradition), யாகோவியர் மரபு (Jehovite tradition) எனப்படும். முன் சொல்லப்பட்ட ஏழுநாள் படைப்பு, குருமார்களின் பதிவினின்றும் எடுக்கப்பட்டவைகளாகும். இங்கு

விளக்கப்படும் தொகுப்பு யாகோவியரின் பதிவினின்றும் எடுக்கப்பட்டவை. ஒரே செய்தியை இரு கோணங்களில், கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ அம்மரபுகள் பதிவு செய்திருந்தன. யாகோவியரின் படைப்புத் தொகுப்பைக் காணலாம்.⁶⁸

பேரண்டம், அண்டம், விண்மீன்கள், சூரியன், நிலவு, ஒளி போன்ற படைப்புச் செய்திகள் எவையும் யாகோவியர் மரபுக் குறிப்புகளில் காணப்படவில்லை. நேரிடையாக உலகம் தொடர்பான செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளன. நிலங்களை உழவும், வேளாண் தொழில் செய்யவும் மாந்தன் அப்போது இல்லை. நிலத்தடி நீர் பீறிட்டுக் கிளம்பி தரைப்பகுதிகளை ஈரமாக்கியிருந்தது. தேவன் களி மண்ணிலிருந்து மாந்தனை உருவாக்கி, அவன் நாசியில் தம் உயிர்க்காற்றைச் செலுத்தினார். களிமண் மாந்தன் உயிர் பெற்று எழுந்தான்.

குருமார்களின் மரபு செம்மண்ணிலிருந்து மாந்தன் படைக்கப்பட்டான் என்று கூறுகிறது. யாகோவியர் மரபு களிமண் என்கிறது. மெசபத்தோமிய, சுமேரியப் படைப்புக் கதைகளும் களிமண்ணிலிருந்தே மாந்தன் படைக்கப்பட்டான் என்று கூறுகின்றன. கவனத்துக்குரிய செய்தி என்ன வென்றால், இரு மரபுகள் கூறும் படைப்புச் செய்திகளும், மெசபத்தோமிய, சுமேரியக் கதைகளைத் தழுவினே சொல்லப்பட்டுள்ளன. எனவே தோரா - விவிலியச் செய்திகள், முதன் முதலில் சொல்லப்பட்டவைகளன்று என்பதையும், யூதச் சமயச் சூழலுக் கேற்றவாறு, மாற்றியமைக்கப்பட்ட கதையே என்றும் உணர்தல் வேண்டும்.

களிமண்: மாந்தனின் பெரும்பலான தேவைகளை, வேளாண்மையின் மூலம் தரும் மண்.

மாந்தன் களிப்புடன் வாழ உதவும் மண் களிமண். களி என்ற சொல்லே, clay எனத்திரிந்துள்ளதை நோக்குக. களி: கெட்டித் தன்மையற்ற குழைவுத் தன்மை கொண்ட மண். களி என்ற உணவுப் பொருளை ஒப்பு நோக்குக. (நீர்த்தன்மையும் கெட்டித் தன்மையும் கலந்த உணவு)

நாசி: மூக்கு, மூக்கின் இரு வழிகள். நாசி - நாசில்ஸ் (Nostrils) எனத்திரிந்தது.

நாசி - Nose எனத்திரிந்தது. Nosu (German), Nose (Eng)

நா = நீண்ட; சில்லு = மெல் லெலும்பு; நாசில்லு - Nostrils

மூக்கு உடைந்து குருதி கொட்டுவதை, சில்லுமூக்கு உடைந்து விட்டது என்பது உலக வழக்கு

(மாந்தனை, Man என்று கூறுகூது பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப் பட்டுள்ளது. Man என்று தற்காலத்தில் கூறும் வழக்கு இல்லை. அது பழைய நடைமுறை. தற்போது human being என்றே பதிவு செய்கின்றனர். Fire man, Police man என்று எழுதுவதைத் தவிர்க்கின்றனர். Firefighter, Police officer என்றே தற்காலத்தில் குறிப்பிடுகின்றனர்.)

கடவுளைக் குயவனைப் போல உருவகம் செய்து, களி மண்ணால் ஒரு மாந்த பொம்மையைச் செய்து, அதற்கு உயிருட்டினார் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. (தமிழ்நாட்டில் பிள்ளையார் பிடிப்பது எனக் கூறுவர்) Human being = Man, woman/ child being alive, Homosepians. Being என்பதற்கு ஆன்மா (soul) என்று ஆங்கில விவிலியம் விளக்கம் தந்துள்ளது. மோசேயின் குறிப்புகளில் ஆன்மா (ஆள்+மா) பற்றிய விளக்கங்கள் எவையுமில்லை. தற்காலச் சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் விளக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆன்மா என்பதற்கான எபிரேயச் சொல் எதுவுமில்லை; கிரேக்கம், இலக்தீனில் கூட இல்லை.

“பின்னர் கடவுள் கிழக்குப் பகுதியில் இடன் (Eden) என்ற தோட்டத்தை உருவாக்கி, அங்கே மாந்தனைக் குடியமர்த்தினார்.”

1. முதல் மாந்தன் குடியமர்த்தப்பட்ட இடம்.
2. அது கிழக்குத் திசையில் இருந்தது (ஆதி.2:8)
3. மரங்கள் செறிந்து காட்சியளித்தது(2:9)
4. நான்கு சிறப்பான ஆறுகள் தோன்றிய இடமாக இருந்தது.
5. பாபிலோனிய மொழியில் (அக்காடிய) இடினு (edinu) எனப் பட்டது.
6. இடினு என்பதற்குச் சமவெளி (Plain) அல்லது கழிமுகம் (டெஸ்டா) என்பது பொருள்.
7. இடன், கடவுளின் அழகிய தோட்டம் (இசையா, 51:3; எசக்கியெல், 31:8-9)
8. பல்வேறு நிலைகளிலும் இன்பம் நிறைந்த அவ்விடத்தில் மாந்தன் குடியிருந்தான். அங்கே தேவதூதர்கள் காவலுக்கு இருந்தனர். (எச28:13)

9. தேனும் பாலும் சுரக்கும் இசுராயல் நாட்டைப் போல் அவ் விடம் இருந்தது. (இசை, 51:3)
10. முதல் இணை இடனிலிருந்து கிழக்குத் திசை நோக்கி வெளி யேற்றப்பட்டனர்: (ஆதி 3:23)
11. ஆயெல்லை (Abel)க் கொன்ற பிறகு காயின், இடனுக்குக் கிழக்கேயிருந்த நாட்டில் வாழ்ந்து வந்தான்
12. “இடன்” இடம்பெற்றிருந்த நாடு அல்லது பகுதி பற்றிய குறிப் புகள் எவையும் எபிரேய மொழிப்பதிவுகளில் காணப்படவில்லை. புவியியலாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் அவ்விடம் பற்றிய விளக்கங்கள் இல்லை.
13. கனானிய, உகாரிய, மெசபத்தோமிய இலக்கியங்களிலும் “இடன்” பற்றிய புவியியல் குறிப்புகள் இல்லை.
14. சுமரியக் கதையில் சொல்லப்படும், வெள்ளக் காலத்துக்குப்பிறகு மாந்தன் குடியேறிய இடமாக “தில்மண்” (Dilmun) என்ற நிலப் பகுதி சொல்லப் படுகின்றது. அதுவே இடன் என்பது சிலரது கருத்து.
15. இடன் என்ற நிலப்பகுதி பற்றிய செய்திகளை, வெளி நாட்டு இலக்கியங்களிலிருந்தோ, கதைகளிலிருந்தோ, எபிரேய இலக்கியம் கடன் பெற்றதாகவே ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.
16. “இடன்” பற்றிய தெளிவான சிந்தனை எபிரேய மொழி ஆசிரி யருக் கிருந்திருக்கவில்லை.
17. தமக்கு முன் வாழ்ந்திருந்தவர்கள் சொன்ன வழக்காற்றுச் செய்தி களின் அடிப்படையில், இடன் பற்றிய குறிப்புகளை ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.
18. இடன், யூப்ரதீசு - தைகிரீசு ஆறுகள் இணைந்த கழிமுகப் பகுதியில் இருந்தது என சிலர் கருதுகின்றனர். பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள் அக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.
19. இடன், கிழக்குத் திசையில் இருந்தது என எபிரேய மொழி ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். தனது நாடாகிய இசுராயெல்லுக்குக் கிழக்கே என்பது அதன் பொருளாகும்.

இடன் (Eden):⁶⁹ இச்சொல்லின் பொருள் தெரியாத மேலை நாட்டு ஆய்வாளர்கள், இச்சொல்லை “எடன்” என்று தவறாக ஒலித்துவிட்டனர். கடந்த காலத்திய, தற்காலத்திய ஆய்வாளர்கள் எவரும் இச்சொல்லுக்கான பொருளை உணர

வில்லை. சமவெளி என்றும், கழிமுகம் என்றும் கருதினர். இடன் என்பது திரிபுபடாத தமிழ்ச் சொல்லே என்பதை மேலைநாட்டவர் அறியவில்லை. பொதுவாக, படைப்பதி காரத்தைத் தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் அவர்கள் அணுக வில்லை. எபிறேய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள செய்தி களுக்கும் தமிழுக்கும் என்ன தொடர்பு உள்ளது. இவற்றை யெல்லாம் எப்படி நம்புவது, எனக் கேலியும் கிண்டலும் செய்யும் “அறிவாளிகளையும்” நாம் அண்மைக் காலத்தில் காண நேர்ந்தது. எபிறேயம் என்பது ஒருமொழியா? அது எங்கே பேசப்பட்டது? இப்போதும் அதுவழக்கில் உள்ளதா என கேட்கும் பேராசிரியர்கள் கூட உள்ளனர்.

இடம்: தமிழில் இடம் ஆறு வகையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் (48) அதனைத் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

தாவு: அவையில் ஒருவன் அமர்ந்திருக்கும் இடம்.

குடுகுடுப்பைக்காரன், இடம்விட்டு, இடம், தாவுவிட்டுத் தாவு என உரைப்பதை நோக்குக

இருக்கை: ஒன்றின் மேல் (நாற்காலி போன்று) அமர்ந்திருப்பது.

வைப்பு: ஒருவனுக்கு உரிமையான நிலம்.

வரைப்பு: எல்லைகளைக் கொண்ட இடம்.

நிலை: பேருந்து, தொடர்வண்டி போன்றவை நிற்கும் இடம்.

களம்: அடிப்படையான இடம்.

இடம் - இடன் எனவும் சொல்லப்படும். ஈற்றெழுத்துப் போலி என்பர்.

கடம் - கடன்; வலம் - வலன், நலம் - நலன், புலம் - புலன் என விரியும்.

ஒருபிடி படியும் சீறிடம்

எழுகளிறு புரக்கும் நாடு⁷⁰ - புறநானூறு, 40:10 -11

பிடியானை படுக்கும் அளவுக்குச் சிறிய இடமாயினும், ஏழு யானைகளுக்கு அச்சிறிய இடம் உணவளிக்க வல்ல வளமை கொண்டது சோழநாடு.

இரவிருள் பகலாக இடமரிது செலவென்னாது⁷¹ - பரிபாடல், 7:5.

வையை ஆறு செல்லும் இடம் அரிதென்னாது இரவு பகலாக ஒடுகிறது.

இடன்: இடம் என்கிற பொருளிலேயே சொல்லப்பட்டது.

ஓவத் தன்ன இடன்உடை வரைப்பிற்பாவை

அன்ன குறுந்கொடி மகளிர்⁷²

புறநானூறு, 251:1-2

ஒலியம் போலும் அழகிய இடனுடைய இல்லத்தில் குறுந்தொடி மகளிரின் அணியை மன்னன்க் கண்டு நெகிழ்ந்தான்.

தாமறி செம்மைச் சான்றோர்க் கண்ட

கடனறி மாக்கள் போல இடன் விட்டு⁷³ - குறுந்தொகை, 265:2-3.

சான்றோரைக் கண்டு வரவேற்கும் மக்கள் போல வண்டுகளுக்கு இடன்விட்டு இதழ்கள் தளையிழந்தன.

இடன் (Eden) என்பது தமிழ்ச் சொல்லே என்பதும், எபிறேய மொழி அச்சொல்லை அப்படியே பயன்படுத்தியுள்ள தென்பதும் தெளிவாகிறது. இடன், ஈடன் எனத் தவறாகச் சொல்லப் பட்டு, அது தோட்டம் (garden) என்றும் தவறாக உரைக்கப்பட்டது. இடன், ஈடன் என்று ஐரோப்பியர்களால் சொல்லப்பட்டு, தமிழ் மொழி பெயர்ப்பில் ஏதேன் என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஈடன், ஏதேன் ஆகியவை பொருள் தராத சொற்கள் என்பது ஒருபுறமிருக்க, தமிழ்மூலத்தை வேறு திசைக்குக் கொண்டு சென்றுள்ளது என்க.

இடன் (தமிழ் மற்றும் எபிறேயம்): பரந்து விரிந்த நிலம் (Spacious land) என்க. ஆய்வாளர்கள் தரும் விளக்கங்கள்:

இடன் (Eden) = சுமேரியச் சொல், இதன் பொருள் வளமான சமவெளி (fertile plain)

இடன்: எபிறேயச் சொல், மகிழ்வு (delight) என்பது பொருள். அதன் வழியில் மகிழ்வான தோட்டம் (garden of delight) எனப்பட்டது.

இடன்: கிரேக்க மொழியில், விண்ணுலகம் (Paradise) எனப்பட்டது. மகிழ்வான பூங்கா (Pleasure Park) என்று மொழி பெயர்க்கப் பட்டது.⁷⁴

ஏதேன்: தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, சிங்காரத் தோட்டம் எனப்பட்டது.

கிழக்குத் திசை: ஆதியாகமத்தின் முதல் 11 அதிகாரங்களில், கிழக்கு (hakkad moni) என்ற சொல், 4 முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிழக்குத் திசையென்பது, இசுராயெல் நாட்டுக்குக் கிழக்கே என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.⁷⁵ புவியியல் அமைப்பில், இசுராயெல்லுக்குக் கிழக்கே அரேபியா உள்ளது. அது பாலை நிலமாதலால் அங்கு ஆறுகள் பாய்ந்து, சமவெளிகள் இருக்க வாய்ப்பில்லை. மேலும் கிழக்கு என்பது பார்த்தியா எனப்படும் பாரசீகம் ஆகும். மேலும் கிழக்கு காந்தாரம் (இன்றைய ஆப்கானித்தான்) இவை சமவெளிகளைக் கொண்ட நாடுகளன்று. இறுதியாக ஏற்கப்படும் கருத்து சிந்துச் சமவெளியே. சிந்து வெளி, அக்காலத்தில் இந்தியா என அழைக்கப்படவில்லை.

பாரதீகக் குறிப்புகள் சிந்துவெளியை, இந்தூயீஸ் (Ind-u-is) எனக் குறிப்பிடுகின்றன.⁷⁶ எபிரேய மொழியில் சிந்துவெளியையே ஒடு (Oddu or hoddu) எனக் குறித்துள்ளனர்.⁷⁷ ஒடு என்பது ஆற்றைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லாகும். (விளக்கம் கீழ்வரும் தலைப்பு களில்) எனவே, கிழக்கு என்று சொல்லப்படும் கருத்து, இந்திய நாட்டையோ, தமிழ் நாட்டையோ அல்லது அழிந்து போன குமரிக் கண்டத்தையோ குறித்தது என்க.

கிழக்குத் திசை என்பதற்கு, தென் மெசபத்தோமியப் பகுதியே என சில ஆய்வாளர்கள் விளக்கம் கூறுகின்றனர். சுமேரிய இலக்கியத்தில், இடன் என்ற நிலப்பகுதியை, தில்மண் (Dilmun) என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.⁷⁸ தில்மண், இடன் என்று விவிலியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. தில்மண் என்ற இடம் எங்கேயிருந்தது என்று தெளிவு படுத்தப்படவில்லை. தில்மண் என்ற சொல்லுக்கு, “வாழும் இடம் (land of living) என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. தில்மண் சுமேரியச் சொல்; அது தலை மண் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்க. சுமேரியர் களுக்கு, தெற்கு மெசபத்தோமியா, குடியேற்ற மண்ணாகும். அவர்களது தலை மண் (home land) கிழக்கே இருந்ததாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். கிழக்குத் திசையிலிருந்து, பாரதீக வளைகுடாவில் நுழைந்து, தெற்கு மெசபத்தோமியாவை போரிட்டு வென்றதாக, குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. சுமேரிய மொழிக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள நெருங்கிய உறவினை ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். சுமேரியர்கள் தமிழர்களே என்று ஈராஸ் பாதிரியார் கூறுகிறார். எனவே தலைமண் என்று சுமேரியர் குறிப்பிடுபது தமிழ்நாட்டையே எனக் கொள்ளலாம். சுமேரியர் காலம் கி. மு. 4000 - 3000 என ஆய்வாளர்கள் கருதுவதால், தலைமண் என்பது, குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப் பிறகு, எஞ்சியிருந்த தமிழ் நாட்டையே என்பது தெளிவு.

இடன் பற்றிய இசுலாத்தின் செய்திகள்: மேற்கித்திய இலக்கியங்கள், இடன் தோட்டம் கிழக்குத் திசையில் இருந்தது என விளக்க, திருக்குரான் குறிப்புகள், தெற்கே இருந்ததாகக் கூறுகின்றன. அரபுமொழியில், இடன் - அடன் (Adn) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இசுலாமிய அறிஞர்கள், “Jannatu adn” என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.⁷⁹

Jannatu = தொடக்க கால அரபு மொழியில், ஜ என்ற ஒலி இல்லை. எபிரேய மொழியைப் போலவே, யா என்ற ஒலியே அதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

யா நாட்டு அல்லது யா நாடு என்ற சொல்லே, Jannatu எனத் திரிபு பட்டுள்ளது.

யா என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, தெற்கு என எபிரேய மொழி பொருள் கூறுகிறது.

யாத்திசை = தென்திசை யென்பது, தமிழ் வழக்கு.

யா நாட்டு இடன் (Jannuatu adn): தென்னாட்டில் இருந்த இடன் பகுதி.

அரபு இலக்கியங்கள் கூறும் யாநாடு எது வென்பதை எவரும் விளக்கவில்லை.

இடன் என்பது இவ்வுலகில் இருந்திருக்கவில்லையென்றும், அது விண்ணுலகில் இருந்தது என்றும் (fourth heaven) அரபுக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

அல் - பைசாவி (Al - Baizawi) என்ற இசுலாமிய அறிஞர் கூறுகிறார்", சிலர் கூறுவது போல், இடன்தோட்டம் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்திருக்கவில்லை, (not in the country of Philistines or between Faris and Kirman) அது விண்ணுலகில் இருந்தது.⁸⁰ ஆதாமும் ஏவாளும் அங்கிருந்து துரத்தப்பட்டவுடன், ஆதாம் இலங்கையில் விழுந்தான்.⁸¹ (இலங்கை, சரண்தீவு எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆதாம் சரண் அடைந்த தீவு என்பது பொருள். அரபு மொழியில் அது saran dip என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.) ஏவாள், அரேபியாவிலுள்ள ஜிட்டா (Jiddah) என்ற இடத்தில் விழுந்தான். (Jiddha - இடம் என்ற சொல்லின் திரிபு). 200 ஆண்டுகள் இருவரும் வெவ்வேறு நாட்டில் வாழ்ந்திருந்தனர். தேவதூதன் சுபிரியெல்லின் துணையால், ஏவாள் இருக்கும் மலைப்பகுதியை ஆதாம் அறிந்து கொண்டான்.⁸² (அறிதல் - அறஃபா எனத்திரிந்தது) அம்மலைப்பகுதி, அறபா என்றே அழைக்கப்படுகிறது. இருவரும் இணைந்த பிறகு, இலங்கையிலேயே இருவரும் இறுதிவரை வாழ்ந்திருந்து, மக்களைப் பெற்று மடிந்து போனார்கள்."

இந்தச் செய்தியின் அடிப்படையிலேயே, ஆதாமின் மலை (Adam speak) என்று இலங்கையில் தற்போதும் வழக்கில் உள்ளது. தனது வாழ்நாளில், இறைவனின் தூதுவராக ஆதாம் தனது பணிகளை மேற்கொண்டான். தனது பணிகளுக்காக தமிழ் நாட்டுக்கு ஆதாம் வர, இடையில் கடல் தடையாக இருந்ததால், பாலம் ஒன்றை கடவுளின் அருளால் உருவாக்கினான். அதுவே ஆதாம் பாலம் (சேதுப் பாலம் எனவும் சொல்லப்படும்) எனப்பட்டது. ஆதாமின் மக்களான காயினும்

ஆயெல்லும் இராமேசுவரத்தில் இறந்துபட்டதாகவும், அவர்கள் இருவருடைய கல்லறைகள் இப்போதும் ஒரு இசுலாமியரின் பாதுகாப்பில் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.

மேற்கண்ட செய்திகளில், வரலாற்று அடிப்படையிலான சான்றுகள் இல்லையென்றாலும், சில வரலாற்று உண்மைகள் வெளிப்படுகின்றன. இடன் தோட்டம் கிழக்கேயிருந்தது என்ற விவிலியச் செய்தியும், ஆதாம் - ஏவாள் இலங்கையில் வாழ்ந்திருந்தனர் என்ற இசுலாமியச் செய்தியும், அத்தோட்டத்தின் இருப்பிடத்தைத் தமிழ்நாட்டுடன், இணைக்கின்றன. எனவே, இடன் தோட்டம், தமிழ்நாட்டிலோ அல்லது இலங்கையிலோ இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருதுகோள், மேலும் பல செய்திகளால் உறுதிப்படுகின்றது.

அறிவின் மரம் (Tree of the knowledge): இடன் தோட்டத்தில் ஏராளமான மரங்கள் இருந்ததாகவும், நடுவேயிருந்த மரம் அறிவின் மரமாக இருந்தது என்றும் படைப்புக் கதை கூறுகிறது.⁸³ அம்மரத்தின் கனிகளை உண்ண, ஆதாம் ஏவாளுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் மேலும் அக்கதை கூறுகிறது. இக்கதை, ஒருண்மையை வெளிப்படுத்த உருவகமாகச் சொல்லப்பட்டதே என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியும் ஆறாம் அறிவை கடவுள் மாந்தனுக்கு அளித்தார் அவ்வறிவைச் சரியாக மாந்தன் பயன்படுத்துகிறானா அல்லது தவறாகச் சிந்திக்கிறானா என்பதை கடவுள் அறிய முற்பட்டார் என்றும், இறைவன் வைத்த அத்தேர்வில் மாந்தன் தவறிப்போய் விட்டான் என்றும், மாந்தனின் வீழ்ச்சியை விளக்கும் கதையே பகுத்தறிவு மர உருவகம் என்றும் மெய்யியல் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு பகுத்தறிவுத் தேர்வு, இதற்கு முந்திய படைப்புக்கதைகளில் (மெசபத் தோமிய - சுமேரிய) காணப்படவில்லை. எனவே, இக்கதையைத் தொகுத்த ஆசிரியர், தமது சமயக் கொள்கைக்கு ஏற்ப, இதனைப் புனைந்துள்ளார் என்று கருத இடமுண்டு. மாந்தனின் செயல்பாடுகளில் கடவுள் தலையிடுவதில்லை என்ற கொள்கையும் இக்கதை வழியே விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவன் செய்யும் குற்றத்துக்கு அவனே பொறுப்பேற்க வேண்டும், பழியைப் பிறர் மீது சொல்லித் தப்பிக்க முயலக் கூடாது என்ற அறநெறியும் இக்கதை வழியே விளக்கப்பட்டுள்ளது. புகழ்ச்சிப் பேச்சில் பெண் மயங்கிவிடுவாள் என்ற உட்கருத்தும் உண்டு.

ஆறுகள் பாய்ந்தோடின:

விவிலியக் கதையின் மூலக்கதைகளான சுமேரிய - மெசபத்தோமியக் கதைகளில் யூப்ரதீசு - தைகிரீசு ஆறுகள் மட்டுமே சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவ்விரு ஆறுகளே அக்கதை நிகழ்வுகளில் அறியப்பட்டுள்ளன. ஆனால் விவிலியக் கதையில் நான்கு ஆறுகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அந்நான்கு பேராறுகளும் வெவ்வேறு நாடுகளில் அறியப்பட்டவைகளாகும் அவை ஓரிடத்தில் பாய்ந்தோடுவதாகச் சொல்லப்படுவது, இடன் தோட்டத்தின் வளமையை உயர்த்திக் கூறுவதற்கே எனக் கொளல் வேண்டும். கி. மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட உலகம் என்பது எகிப்து தொடங்கி, சிந்து வெளி வரையிலான நாடுகளே. அதற்கு மேற்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள நாடுகளையும் மக்களையும், அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. எனவே, எகிப்திய நீலாற்றையும் இந்தியச் சிந்துவையும் இணைத்துக் கொண்டனர். பொதுவாக, ஆறுகளும் மலைகளும் ஒரு நாட்டின் எல்லைகளாகக் கருதப்பட்டன. மெசபத்தோமிய ஆறுகளான யூப்ரதீசும் தைகிரீசும் அப்பட்டியலில் இடம் பெற்றதில் வியப்பில்லை.

பைசோன் (Pishon): இச்சொல்லை எப்படி ஒலிப்பது என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இது எம்மொழிச் சொல் என்றும் தெரியவில்லை. இப்பெயரில் எந்த ஆறும் எந்த நாட்டிலும் இல்லையென்பதால், இது ஒரு கற்பனையாறு என்றும், விண்ணுலக ஆறு என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர்.⁶⁴ அடுத்து சொல்லப்பட்ட செய்தியில், பொன்னும் மணிகளும் அவ்வாறு ஓடும் பகுதிகளில் நிறைந்துள்ளன என்ற குறிப்பு காணப்படுவதால், சிலர் பைசோன் என்பது, சிந்து ஆறு எனவும் கூறுகின்றனர். அவிலம் என்ற சொல் இக்கருத்தை உறுதி செய்கின்றது.

அவி: வெப்பம், ஒளி, ஒளிர்ந்தல், செம்மை என விரிவதால், அது பொன்னையும் குறித்தது

அவி + ஆலம் = அவியாலம்; ஏராளமான பொற்குவியல் உள்ள நிலம்.

அவிலா (Havilah) என்ற நாடு அல்லது பகுதிபற்றிய குறிப்புகள் இல்லையென்றாலும், அது தமிழ்ச் சொல்லாகவே உள்ளது.

பைஞ்சோலைகளைத் தோற்றுவித்து ஓடும் ஆறு, பைஞ்சோலை - பைஞ்சோன் - பைசோன் எனத் திரிபுபட்டிருக்கலாம்.

காவிரி என்ற சொல்கூட, ஆற்றைக் குறிக்காமல், இருபுறமும் விரிந்த சோலைகளையே குறிக்கின்றது.

அக்காலத்தில் சிந்து வெளியில் பொன்னும் மணிகளும் கொட்டிக் கிடந்தன என்பதற்கானச் சான்றுகளும் உள்ளன. அகழ்வாய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருட்களில், ஏராளமான பொன் மற்றும் மணிகளைக் கொண்ட அணிகலன்கள் கிடைத்துள்ளன. கோலாரின் பொன்னும், கொற்கையின் முத்துக்களும், காங்கேயத்தின் மணிகளும், சிந்து வெளித் தமிழர்களின் அணிகலன்களாக விளங்கின என்பதை வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்கின்றனர்.

கைகோன் (Gihon)⁸⁵ இச்சொல்லின் பொருளும் விளக்கப் படவில்லை. கை என்ற சொல், நீளத்தைக் குறிக்கும், நீண்ட ஆற்றையும் குறிக்கும், நீளமான ஆறு என்ற பொருளில் நீளாறு (நீர் - Nile) சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். நீருக்கும் முதல் சொல் நீல் என்பதே. நீல் -நீர் என விரிந்தது. நீல் என்பதே Nile எனவும் திரிந்திருக்கலாம். தெலுங்கில் இப்போதும் நீல் என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்படுகிறது. நீலின் நிறம் பற்றியே நீலம் என்ற சொல் பிறந்தது. நீலம் தமிழ்ச் சொல்லே. தொடர்ந்து வரும் செய்தியில், அது குஷ் (cush) என்ற நிலத்தைச் சுற்றி வருவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

குயம் (நிலம், தரை, மண், மணல்) என்ற தமிழ்ச் சொல், குச (லவ - குச) என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. குயவன் -குசவன்; குயவன் = மண்பொருளைச் செய்பவன் (potter). குஷ் (cush) என்பது பெயர்ச் சொல்லாகவும், அவனது மரபினரே எகிப்தில் வாழ்ந்திருந்ததாகவும் விவிலியம் கூறுகிறது. (Cush the son of Ham and grandson of Noah) எகிப்தின் அருகில் உள்ள எத்தியோப்பியாவே குஷ் எனப்பட்டதாகக் கூறுவர். சிலர் இக்கூற்றை மறுத்து, மெசபத்தோமிற்குக் கிழக்கே வாழ்ந்திருந்த காசியர்களின் (Kassites) நாடே என்றும் கூறுவர். எகிப்திய மொழியில் குஷ் என்ற சொல்லின் வேர்ச்சொல்லாக Ks என்ற சொல் காணப்படுகிறது. நைல் ஆற்றையே அது குறித்தது என்பது ஒரு கருத்து.

கைகோன்: ஆறுகளின் அல்லது ஆற்றின் அரசன் என்பது தமிழ்ப் பொருளாகும்.

ஆறு பற்றி எபிரேயம் மற்றும் அரபுமொழிகள் கூறும் செய்திகள் ஆழமான தமிழ்ப்பொருளைக் கொண்டவை. தமிழில் பேராறு, ஆறு, கிளை ஆறு, வாய்க்கால், ஓடை

என்றவாறு அதன் தன்மைகள் பற்றி வேறுபடுத்திக் காட்டப் படுகின்றன. கண்மாய் அல்லது கம்மாய் என்பதும் நல்ல தமிழ்ச்சொல். சிலர் வாய்க்கால், கால்வாய் இரண்டும் ஒரு பொருளைத் தருவனவே எனக் கருதுகின்றனர்.

வாய்க்கால் = கால் என்பது நீளத்தைக் குறித்தது, குறுகிய நீர் வழியையும் குறித்தது.

நீர்வழி தோன்றும், ஆற்றினின்று பிரியும் இடமே வாய்க்கால் எனப்படும்.

கால்வாய்: நீண்ட வழி என்பது பொருள்; வாய் = வழி.

எபிரேய மொழியிலும் இவ்வாறு வேறுபடுத்திக் காட்டப் பட்டுள்ளன.

பேராறு: பேராறு என்ற சொல், பேராட் எனத்திரிந்துள்ளது. யூப்ரதிசுக்கு பேராட் என்ற பெயரும் உண்டு. ஓடு என்பதே பேராற்றைக் குறித்தது. ஓடு என்ற தமிழ் மூலத்தில், தமிழில் அறியப்படும் சொல் ஓடை. ஓடு என்ற எபிரேயச் சொல், மேற்கில் பாயும் எந்த ஆற்றையும் குறிக்கவில்லை. மாறாக சிந்து ஆற்றையே குறித்தது. சிந்து ஆறு பாயும் பகுதியையும் அவர்கள் ஓடு என்றே அழைத்தனர். சிந்து (In - du is) என்ற சொல், பாரசீகர்கள் அறிமுகம் செய்த சொல்லாகும். அதன் தொடர்ச்சியாகவே நம்நாட்டை இந்தியா என்று ஆங்கிலேயர் அழைத்தனர். நாட்டின் சமயமும் இந்து (Hindu) எனப்பட்டது. இந்தியாவின் பிராமண அல்லது ஆரிய சமயத் துக்குப் பெயரே இல்லாமல் இருந்தது. அதற்குப் பெயர் சூட்டியவன் வில்லியம் ஜோன்ஸ் (William Jones) என்ற கல்கத் தாவின் ஆளுநரே (கி. பி. 1793 இல் இந்து என்ற சொல் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது)

இந்து, இந்தியா, இந்தியாஸ் ஆகிய சொற்கள் எல்லாம், சிந்து என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபுகளே. சிந்துவெளியை, Indus valley என்று ஆங்கிலேயர் பதிவு செய்தனர். இந்தியா விற்கு, சமற்கிருதத்தில் இந்துஸ்தான் எனவும், பாரத் எனவும் பெயர்கள் உள்ளன. இந்தியாவிற்கு இதுவரை நாம் கேள்விப் பட்டிராத பெயரே ஓடு என்பதாகும். இன்றைக்கும் இசுராயல் அரசு, இந்தியாவைக் குறிக்க ஓடு என்ற சொல்லையே எபிரேய மொழியில் பயன்படுத்தி வருகின்றது.

ஓடு: மிக நீளமான ஆறு. (எபிரேய வழக்கில்)

ஆறு: அதற்கடுத்த நிலையில் உள்ள ஆறு. ஆறு -யோறு எனத் திரிந்துள்ளது.

தான் (Dan) என்பவன், யாக்கோபுவின் மகன்களில் ஒருவன். ஓசுவா தலைமையில் இசுரையெல் நாட்டை அவர்கள் வென்றெடுத்தபோது, தங்களது 12 மரபினருக்கான பகுதிகளைப் பிரித்துக் கொண்டனர். ஆள்வதற்கன்று, வாழ்வதற்கு எனக் கொள்க. தான் என்பானுடைய மரபிற்கு அந்நாட்டின் வடக்குப் பகுதி ஒதுக்கப்பட்டது. அது தான் பகுதி (Dan region) எனப்பட்டது.

தான் என்பது சரியான தமிழ்ச் சொல்லே. அதற்கு, உயர்ந்தோன், மூத்தோன் என்பது பொருளாகும். தமிழ் நாட்டில் தற்போதும் சில இடங்களில், பெரியப்பனைத் தானப்பன் என்று அழைக்கும் நடைமுறை உள்ளது.

அவனுக்கு தான் என்ற கருவம் உண்டு - வட்டார வழக்கு.

எபிரேய மொழியிலும் தான் என்பதற்கு உயர்ந்தவன், மூத்தவன், சிறந்தவன், தலைவன் என்றவாறு பொருள் உண்டு.

தான் - எல் என்ற பெயரை நோக்குக. அது தானியெல் (Dani - el) எனப்பட்டது. எல் = கடவுள்; தான் = பெரியவன்; தான் - எல் என்ற எபிரேயப் பெயருக்கு, கடவுள் பெரியவன் (god is great) என்பதே பொருளாகும்.

பொருள் விளக்கத்தை விட்டு, இட விளக்கத்துக்கு வருவோம். தான் என்ற வட பகுதியில் தோன்றி, தெற்கு முகமாக ஓடிவரும் ஆறு, தான் - யாறு எனப்பட்டது

அது இடம் வலம் மாறி, யாறு - தான் என சொல்லப்பட்டது கிரேக்க மொழியில் அது ஜோர்டான் (Jordan) எனத் திரிந்தது. யகரம், ஐகரமாயிற்று தான் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, Don என்று ஆங்கிலத்தல் திரிந்தது.

Don 1: Senior member of a university.

Don 2: Commander of an unlawful group, Mafia.

நகர் (Nahar): எபிரேய மொழியில் நகர் என்பது ஆற்றைக் குறித்தது. அரபுமொழியில் நகர் (Nahar) என்று சொல்லப்பட்டது. இது ஆற்றின் நீளத்தை விட குறைவானது.

நகு = வெளிப்படுதல்; நகை: ஒளி அல்லது மென்சிரிப்பு வெளிப்படுதல். நகம் = நீண்டு வளரும் தோல்.

நகர் = ஓரிடத்திலிருந்து நீண்டு செல்லுதல், நகர்ந்து செல்லுதல் (to move, to run)

நகர்ந்து செல்வதால் ஆறு, நகர் என்றே சொல்லப்பட்டது. தமிழில் ஆற்றை நகர் என்று குறிப்பிடுவதில்லை. அது தொல் தமிழ்ச் சொல்லாக இருந்து பிற்காலத்தில் வழக்கிழந்து போயிற்று. ஆனால் நகர் என்ற சொல் ஆற்றைக் குறித்ததே என்பதற்கான விரிவடைந்த சொற்கள் தமிழில் உள்ளன.

நகர் (town): அகன்ற வீதிகளும், மாடி வீடுகளும், வாழ்க்கைத் தேவைகளும் உள்ள பேரூர், நகர் எனப்பட்டது. நகரில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை முறையே, நகரிகம் - நாகரிகம் எனப்பட்டது.

நாகரிகம், நகர் என்ற சொல்லில் இருந்து தோன்றியது.

நகர் என்ற சொல் எவ்வாறு அறியப்பட்டது?

நகருக்கும் நாகரிகத்துக்கும் தொடர்புள்ளதைப் போல், நகருக்கும் (river) நகருக்கும் (town) உள்ள தொடர்பு நெருக்கமானது.

பண்டைய நாகரிகங்கள் ஆற்றங்கரையிலே தோன்றின என்பர். எகிப்தின் நீலாற்று நாகரிகம், பாபிலோனின் இரட்டை ஆறுகள் நாகரிகம், இந்தியாவின் சிந்துவெளி நாகரிகம், சீனாவின் மஞ்சளாற்று நாகரிகம் என வரலாறு வரிசைப்படுத்துக்கிறது. தமிழகத்தின் பொருநையாற்று நாகரிகம் பழமை வாய்ந்தது. வெள்ளக் காலத்துக்கு முந்திய பஃறுளியாற்று நாகரிகம் உலக நாகரிகங்களுக்கு முதன்மையானது, முன்னோடியானது. அதன் தொடர்ச்சியே சிந்து வெளி நாகரிகம். சிந்து வெளியினின்றும் புலம் பெயர்ந்தோர் உருவாக்கியதே சுமேரிய, பாபிலோனிய எகிப்திய நாகரிகங்கள் ஆகும்.

ஆற்றை நகர் என அழைத்ததால், ஆற்றங்கரையில் இருந்த ஊரும் நகர் என்றே சொல்லப்பட்டது. நகர் என்ற ஆறு முந்தியது, நகர் என்ற ஊர் பிந்தியது. நகரின் புற வாழ்க்கை முறை நாகரிகம் எனவும், அகவாழ்க்கை பண்பாடு எனவும் கூறப்படும். நகர் என்ற தமிழ்ச்சொல் தமிழ்நாட்டில் வழக்கிழந்து போனாலும், தமிழர் குடியேறிய நாடுகளில் வழக்கில் இருந்து, இலக்கியங்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நகர் என்பது ஆற்றைக்குறித்தது போலவே, நகரத்தைக் குறிக்க (town) நகோர் (Nahor) என்ற சொல் வழக்கில் இருந்தது. வட மெசபத்தோமியாவின் அரண் (Haran) நகருக்கு அருகில் நகோர் என்ற நகரம் இருந்தது. தமிழ் நாட்டில் நாட்டுப்

புறத்தை ஊர் என்று அழைப்பது போன்றே, சுமேரியர் உருவாக்கிய தலைநகரம் ஊர் எனப்பட்டது. ஊர் என்ற சொல்லுக் கான பொருள் தெரியவில்லை என்றனர். ஆனாலும் கிரேக்க மொழியில் நகரத்தைக் குறிக்க ஊர் என்ற சொல் கொண்டு, ஊர்பன் (Urban) என்றனர்.

எபிரேய மொழியில் சிற்றூர்களைக் குறிக்க கபர் (Kapar) என்றும், அரபு மொழியில் கெப்ர் (kefr) என்றும் சொல்லப் பட்டன. பெத் (Beth) என்ற எபிரேயச் சொல், வீட்டை யும், ஊரையும் குறித்தது.

காபர் = காடுகள் அல்லது புதர்கள் பரந்த இடம் (கா + பரந்த) என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம்.

பெத் = பட்டி என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபு.

பட்டி (தமிழ்)பெத் (எபிரேயம்) -பெத்சயீதா.

பட்டி (தமிழ்) பாத் (அரபு) - அய்தராபாத், இசுலாமா பாத்.

வடி (Wadi): சிற்றோடைகள் அல்லது சிற்றாறுகளை வடி என்ற சொல்லால் எபிரேய மொழிக்குறிப்பிடுகின்றது. இசுராயெல் நாட்டில் பல வடிகள் இருந்தன. இசுராயெல் நாட்டின் புவியியல் தொடர்பான படங்களை (map)ப் பார்க்கையில், வடி - நகர் - ஆறு போன்ற சொற்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.

தைகிரீசு (Tigris)⁸⁶: இது கிரேக்கர்கள் வைத்த பெயராகும். முதலில் சொல்லப்பட்ட இரண்டு ஆறுகளும் தெளிவாக விளக்கப்படாதவை. தைகிரீசு மெசப்பத் தோமியாவின் இரட்டை ஆறுகளில் ஒன்று. அறமீனிய நாட்டில் தோன்றி, பாரசீசு வளை குடாவில் கலக்கிறது. ஏறக்குறைய 1000 (கிமீ) அயிரத் தொலைவில் நீண்டு ஓடுகிறது. சுமேரிய மொழியில் இடிநா அல்லது இடிக்கும்நா (Idinaa of Idignaa) என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அக்காடிய (பாபிலோனிய) மொழியில், இடிக்கலாத் (Idikalat) என்றும், எபிரேய மொழியில் இடக்கல் (Hiddekel) என்றும் சொல்லப் பட்டுள்ளன.

இடிநா (சுமேரியம்): நகர் என்ற சொல்லுக்கான வேர்ச் சொல் நா என்பதே.

நா = நீண்ட, நெடிய என விரியும்; நா = ஆற்றையும் குறிக்கும்.

நா =நாக்கு, நாசி, நாவாய் போன்ற சொற்கள், நீளத்தைக் குறிப்பன.

இடி = இடித்தல், தகர்த்தல், தாக்குதல் - விரைவு பற்றிச் சொல்லப் பட்டது.

விரைவாக ஓடிவரும் ஆறு, இருகரைகளையும் இடித்துக் கொண்டும், வழியில் குறுக்கிடுபவைகளை அடித்துக் கொண்டும் ஓடி வருகின்றது.

இடிநா = விரைந்து ஓடிவரும் ஆறு. அழகான தமிழ்ச் சொல்லாகும்.

இதே சொல்லையும் பொருளையும் கொண்டே, இடிக்கலத்து, இடக்கல் போன்ற சொற்கள் திரிந்தன.

கல் என்ற தமிழ்மூலச் சொல், கலத்தல் - கலக்குதல் - கல்லுதல் என விரியும்.

கல் - கல்லுழி - கலுழி என்று தமிழில் விரியும்; கலுழ் = கலங்குதல், வெள்ளம்.

கலுழ்: பெய்த குன்றத்துப் பூநாறு தண் கலுழ்⁸⁶ குறுந்தொகை, 200:1.

கலுழ்தல்: குவளை யுண்கண் கலுழ்⁸⁷ - மேலதே, 339:6

கலுழி: நின்னிலை கொடிதாற் றீய கலுழி⁸⁸ - மேலதே, 327:4.

இடி: பசு அவல் இடித்த கருங்காழ் உலக்கை⁸⁹ மேலதே, 238:1.

இடி + கலுழ் + ஆறு = இடிக்கலுழ் ஆற்று - ஆத்து - இடிக்கலாத்து எனத் திரிந்தது. (அக்காடியம்)

இடி + கலுழி = இடக்கல் எனத் திரிந்தது. (எபிரேயம்)

எபிரேய மொழியில் வேறு சில பெயர்களும் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

சென்னார் (Shennar or Shinar or Sinnar)⁹⁰: யூப்ரதீசம் தைகிரீசம் இரட்டை ஆறுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றில் தைகிரீச நீளம் குறைந்தது என்பதால், அது சின்னாறு எனப்பட்டது. சின்னாறு (தமிழ்) செனார் அல்லது செனாறு (எபிரேயம்). சிறிய என்ற சொல்லின் வழக்குச் சொல், சின்ன என்பதாகும்.

சின்னு, சின்னி, சின்னப்பன், சின்னம் போன்ற தமிழ்ச் சொற்களை ஒப்பு நோக்குக. சின்னார், சினாறு எபிரேயச் சொல்லை, சினேயர் எனத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தனர். சினேயர் என்பது பொருளற்ற சொல்.

மேலும் அப்புறத்து ஆறு (the river of that side) என்ற பொருளில், அப்புற என்ற சொல்லும் (Appura) தைகிரீசுக்கு உண்டு.

எபிரேய மொழி பேசிய இனத்தாரின் முன்னோர், தைகிரீச ஆற்றுக்குக் கிழக்கேயிருந்து வந்தவர்கள் என்றும், இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்வதென்றால், அப்புறத்து ஆற்றுக்கு அப்பாலிருந்து வந்தவர்கள் என்றும், அம்மக்களைப்

பற்றிய குறிப்புகள் கூறுகின்றன.⁹¹ (மேலும் விளக்கங்களைத் தனித் தலைப்பில் காண்க)

தைகிரீசு என்பது மிகவும் பிற்காலத்தில் கிரேக்கர்களால் சூட்டப் பெற்ற பெயராகும்.

தக் (tak) + இரிசு (iris) என்ற சொற்கள், Tigris என்றானது.

தாக்குதல், இடித்தல், தகர்த்தல்: மேற்சொல்லப்பட்ட பொருளில்.

இரிதல்: சுரத்தல், ஒழுகுதல், கசிதல்.

இரிவு: நீரோட்டம்: ஆற்றின் நீரோட்டம்

இரிவு + ஆறு = இரிவாறு - River என ஆங்கிலத்தில் திரிந்தது.

4 யூப்ரதீசு (Euphrates): அப்புறத்து ஆறு என்று தைகிரீசு சொல்லப்பட்டதால், இப்புறத்து ஆறு என்று ஒன்று இருக்க வேண்டுமல்லவா! அதுதான் யூப்ரதீசு ஆறாகும்.

அக்காடிய மொழியில் - புறத்து அல்லது இப்புறத்து (Epurattu).

எபிரேய மொழியில் - பேராறு (Perart)⁹²

கிரேக்க மொழியில் - யூப்ரதீசு (Euphrates).

ஏறக்குறைய 2200 (கி.மீ) அயிரத் தொலைவில் ஓடும் ஆறு இது. அதனால்தான் எபிரேய மொழியில் இதனைப் பேராறு என்றனர். Perart எனத் திரிந்துள்ளது.

புறத்து, இப்புறத்து என்ற தமிழ்ச் சொல், யூப்ரதீசு எனத் திரிந்துள்ளது.

இந்தியாவிற்குக் கங்கையைப்போல், தமிழ்நாட்டுக்குக் காவிரி போல், எகிப்திற்கு நீளாற்றைப் போல், மெசபத் தோமியாவிற்கு யூப்ரதீசு ஆறு பெருமை சேர்க்கின்றது.

யூப்ரதீசு ஆற்றங்கரையிலுள்ள நகரங்களாவன:

பாபிலோன் (வாயிலோன்), கிப்பூர் (சேய்ப்பூர்), நீப்பூர் அல்லது நிப்பூர், சுருப்பாக் (சிறுப்பாக்கம்), ஈரெச் (ஈரெச்சம்), ஊர் (தமிழ்ச்சொல்லே), ஈரிடு (தமிழ்ச் சொல்லே) ஆகியவைகளாகும். மேற்கண்ட நகர்களின் பெயர்கள் யாவும் தமிழ், தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டவைகளே.

இடனில் முதல் மாந்தன்:

துன்பமில்லாத மாந்த வாழ்வுக்குத் தேவைகள் எவைகளோ அவையெல்லாம் இடன் தோட்டத்தில் இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. கதையைத்தொகுத்த ஆசிரியர் தனது கற்பனைக்கு ஏற்றவாறு, அத்தோட்டத்தை மிகைப் படுத்தியுள்ளார். அத்தோட்டத்தின் தவைவனாக முதல் மாந்தனைக்

கடவுள் பணித்தார். பகுத்தறியும் அறிவின் மரத்தின் தலைவனாக முதல் மாந்தனைக் கடவுள் பணித்தார். பகுத்தறியும் அறிவின் மரத்தின் கனிகளை ஒரு போதும் உண்ணாதே என்றும் கட்டளை கொடுத்தார். அவ்வாறு ஆணையை மீறி உண்டால், நீ முடிந்து போவாய் அல்லது மடிந்து போவாய் என்றார்.⁹³ எபிரேய மொழியில் “முட்” அல்லது “மட்” (Mud) என்ற சொல்லுக்கு இறந்து போதல் என்பதே பொருளாகும்.

முடிவு அல்லது மடி என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, மட் எனத் திரிபுபட்டுள்ளது.

ஆதாம் தனிமையில் இருப்பதை கடவுள் உணர்ந்தார். ஆதாமும் உணர்ந்தான். அத்தோட்டத்தின் விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன ஆகியவை தத்தம் இணைகளோடு இருப்பதை ஆதாம் கண்டான். கடவுளின் உணர்வும், மாந்தனின் விருப்பமும் இணைந்தன. ஆதாமுக்கு ஓர் இணை படைக்கப் பட்டாள்.

ஏவாள்:

ஆயா என்ற நல்லதமிழ்ச் சொல்லால், எபிரேய மொழி ஏவாளைக் கூறுகிறது.⁹⁴ அரபுமொழி அவ்வா எனக் கூறுகிறது. இதுவும் கூடத் தமிழ்ச் சொல்லே. தமிழ்முதாட்டியை அவ்வை எனக் கூறுவது தமிழ் மரபு. தெலுங்கில் பாட்டியை அவ்வா என்றே அழைப்பர். அவ்வா என்ற அரபுச்சொல்லும், ஆயா என்ற எபிரேயச் சொல்லும் வாழ்தல், நீண்டநாள் வாழ்தல் (to live, to long live) என்ற பொருளைத் தருவன. ஆயா - அவ்வா, ஈவ் (Eve) என மேற்கித்திய மொழிகளில் திரிந்தது. ஈவ் என்பதையே முதற்சொல்லாகக் கொண்டு ஏவாள் என்று தமிழில் கூறினர்.

ஏவாள்: ஏவுதலைச் செய்யாதவர்கள், தூண்டுதல் புரியாதவள் என தமிழில் விரியும். தடுக்கப்பட்ட கனியை உண்ணுமாறு தனது கணவனைத் தூண்டியவளை ஏவாள் எனக்கூறுவது, தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் தவறான சொல்லாகும். எபிரேய மொழி ஆயா என்று கூறியிருப்பதைத் தமிழர்கள், குறிப்பாகத் தமிழ்க் கிறித்துவர்கள் அறிந்திருக்க வில்லை. தமிழ்நாட்டுக் கிறித்துவம், இசுராயெல் மரபு வழிக் கிறித்துவமாக இஸ்லாமல், ஐரோப்பியக் கிறித்துவமாக மாறிப் போனதின் விளைவு இது. தமிழ்மொழி பெயர்ப்பில் இவ்வாறு பல தவறுகள் உள்ளன.

ஈசா என்பது இயேசுவுக்கு வைக்கப்பட்ட எபிரேயப் பெயர். இதற்குக் “கொடுப்பவர்” என்று பொருள். ஈசா - ஜேகஸ் எனத்திரிந்து, ஏசு எனத் தமிழில் சொல்லப்பட்டது.

ஏசு: திட்டுதல், வைதல், கடுஞ்சொற்களை உதிர்த்தல் என விரியும்.

அன்பை வலியுறுத்தியவரை, வைகின்ற சொல்லால் அழைக்கின்றனர். மறி யென்றால், ஆடு அல்லது ஆட்டுக்குட்டி என்று பொருள். சிவந்த ஆடு செம்மறி. யூத மக்களிடம் ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது. ஆட்டுக்குட்டியை அவி கொடுத்தால் (பலி) இறைவன் அதனை விரும்பி ஏற்பார் என்பதே அது. அதனால் பெரும் பாலான பெண்களுக்கு மறி - மறியம் என்றே பெயர் வைத்தனர். தமிழ்ச் சொல்லான மறி - மறியம் என்றே எபிரேய மொழியிலும் சொல்லப்பட்டது. மறியம் - மேறி என ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்பட்டது. மறியா என இலத்தீனில் கூறப்பட்டது. தமிழில் மரி - மரியன்னை என மொழிமாற்றம் செய்தனர்.

மரி = செத்துப் போ, இறந்துபடு எனப் பொருள் தரும்.

மறி - மறியன்னை என எழுதுவதே சரியான பொருளைத் தரும்.

ஆயாவின் தோற்றம் பற்றி விவிலியம் குறிப்பிடும் செய்தியில், ஆதாமின் இடது விலா எலும் பொன்றை கடவுள் எடுத்து, அதனின்றும் பெண்ணைப் படைத்தார் என விளக்கப்பட்டுள்ளது. Rib என்பது சுமேரியச் சொல் என்று கூறுகின்றனர். இதற்கான பொருள் தெரியவில்லை. இருந்தாலும், விவிலியத்தில் தொடர்ந்து வரும் செய்தியில், இவள் என் எலும்பின் எலும்பா யிருக்கிறாள் என்றும், தசையின் தசையாக இருக்கிறாள் என்றும், ஆதாம் சொல்வதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில், ரிப் என்பது விலா எலும்பு என்றவாறு பொருள் கொண்டனர். சில ஆய்வாளர்கள் இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ரிப் என்பது சுமேரியச் சொல் என்றாலும், அச்சொல் சரியாகப் படிக்கப்பட்டதா என்ற ஐயப்பாடும் உண்டு. சிலர், ரிப் என்பதற்கு உயிர் அல்லது அசைவு (life, movement) எனப் பொருள் கொள்கின்றனர்.⁹⁵ எவ்வாறாயினும், ஆணினி னும் பெண் படைக்கப்பட்டாள், அவள் ஆணோடு மட்டுமே தொடர்புடையவள் என்பதும், தன்னுடலில் இருந்து படைக்கப் பட்ட பெண், தம்முடையவளே என்பதும், இருவரும் பிரிக்க இயலாதவர்கள் என்பதும், இந்நிகழ்வின் உட்பொருளாகும்.

எபிரேய மொழியில் உடல் (body) என்ற சொல் தனியாக இல்லை. எலும்பும் தசையும் சேர்த்தே சொல்லப்பட்டுள்ளன. எனவே தசை என்ற சொல்லே அறியப்படும். எலும்பு என்ற சொல் காணப்படவில்லை. ஒரே தசையாக ஒருதான் கூறப்பட்

ம. சோ. விக்டர்

டுள்ளது. தசையென்றால் எலும்பும் இணைந்தது என்றே பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

கஃப் (guf) என்ற சொல், தசையை (எலும்பையும்)க் குறித்தது.

கப்புதல் : மூடுதல், போர்த்துதல். இருள் கப்பிவிட்டது, வழக்குச் சொற்றொடர்.

கப்பு (தமிழ்) → கஃப் (எபிரேயம்).

தொடர்ந்து வரும் விவிலியச் செய்தியில் பெண் (woman) என்றும், மனைவி (wife) என்றும் சொல்லப்படுகிறாள். எபிரேய மொழியில், பெண்ணும், மனைவியும் இசா (isha) என்ற ஒரே சொல்லால் விளக்கப்படுகின்றனர். ஆங்கிலத்தில் சில இடங்களில் woman என்றும் சில இடங்களில் wife என்றும் பதிவு செய்துள்ளனர்.

கணவன் - மனைவி, பெண், இல்லாள், துணைவி என்பதெல்லாம் பிற்காலச் சொற்களாகும். தமிழ்நாட்டுச் செய்தியாளர்கள், முதலில் திருமணம் செய்து கொண்ட பெண்ணை “மனைவி” என்றும், இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொண்ட பெண்ணை “துணைவி” என்றும் எழுதி வருகின்றனர். தமிழ் மொழிக்குச் செய்தியாளர்கள் ஆற்றும் தொண்டினை எப்படிப் புகழ்வதென்று தெரியவில்லை.

மனைவி: மனையின் பொறுப்புகளைக் கவனிப்பவள்.

துணைவி: கணவருக்கோ, முதல் மனைவிக்கோ துணை செய்பவள், உதவி செய்பவள் (helper).

செர்மானிய மொழியில் wif (வைஃப்) என்பதற்கு மனைவி என்ற பொருளில்லை. பெண் என்பதே ஆங்கிலத்தில் wife என்று கூறி, அதனை ஒய்ஃப் என்றவாறு ஒலித்தனர்.

இப்போதும் நாட்டுப் புறங்களில், இந்தப் பெண்ணை அவன் வைத்திருக்கிறான் எனக் கூறக்கேட்கலாம். எனவே, வை என்பதே வேர்ச் சொல்லாகும். அதுவே, woman, wife போன்ற சொற்களுக்கும் வேர்ச்சொல் என்க.

சமற்கிருதத்தில் பெண்களை “வதி” என்று அழைப்பர். பார்வதி, ரேவதி, பத்மாவதி என விரியும். வைதி என்ற தமிழ்ச்சொல்லே வதி எனத் திரிந்தது.

வை: இணைதல், பொருந்துதல், பற்றியிருத்தல்.

ஆணும் பெண்ணும் சமஉரிமை கொண்டவர்கள் என்ற நிலையையும் தாண்டி, பெண்ணே குடும்பத்தின் அனைத்துப்

பொறுப்புகளையும் ஏற்றிருந்த காலம் ஒன்று தமிழ்நாட்டில் இருந்தது. தாயன்மார் முறை என்ற அவ்வழக்கு அண்மையில் கூட அறியப்பட்டிருந்தது. மேற்கித்திய நாகரிகம் பெண்களை அடிமைப்படுத்தியது. இந்தியாவில் ஆரிய நாகரிகம் பெண்களை முற்றிலும் அடிமைப் படுத்தியது. மேற்கித்திய நாகரிகம் விழிப்புணர்வு பெற்ற நிலையிலும், ஆரிய நாகரிகத்தின் விளைவுகளை இந்தியா இப்போதும் கூட விட்டுவிடவில்லை.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் தலைவன் - தலைவி என்று கருதப்பட்ட இணை, பிற்காலத்தில் கணவன் - மனைவி என்று சொல்லப்பட்டது. விவிலியம் கூறும் முதல் இணை பெண்ணடிமைத் தனம் இல்லாத கருத்தைக் கொண்டிருந்தது. தலைவனும் தலைவியும் ஒருடலாய் இருந்தனர். திருமணத்துக்குப் பின் ஆண் தன் தாய் தந்தையரை விடுத்து இணையாளுடன் ஒட்டிக் கொண்டான். இருவரும் ஒருடலாயினர்.

பெண்ணாகிய ஆயா இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்படு முன்பு, ஆதாமை அழைத்து, தம்மால் படைக்கப்பட்ட நிலத்தில் வாழும் விலங்குகள், வானத்தில் திரியும் பறவைகள், நீரில் வாழ்வன இன்ன பிற மரம் செடி கொடிகள், ஆறுகள், மலைகள் என அனைத்தையும் காட்டி அவைகளுக்குப் பெயர்களைச் சூட்டுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.⁶ படைக்கப்பட்ட முதல் மாந்தன் மொழியறிவின்றி இருந்திருக்க வேண்டும். விலங்குகளும், பறவைகளும், இயற்கையும் எழுப்பிய ஒலிகளை மட்டுமே கேட்டு வந்த ஆதாம், தனக்கென ஒரு மொழியை அறியாதிருந்தான். அவ்வாறு அவனுக்கு ஒரு மொழி தெரிந்திருந்தாலும் அதனைப் பகிர்ந்து கொள்ள எவரும் இருந்திருக்கவில்லை. விவிலியத்தில் விடுபட்டுள்ள செய்தியின்படி, கடவுள் அவனுக்கு மொழியைக் கற்றுத் தந்தார். அம்மொழியில் அவன் தேர்ச்சி பெற்றான். ஒவ்வொரு சொல்லின் மூலத்தையும் பொருளையும் உணர்ந்திருந்தான். இறைவனே மொழிக்கு முதல்வன் என்பதை தொல்தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. சிவனே தமிழை மாந்தனுக்குக் கற்பித்தான் என்றும், புலவனாக வந்து பாடல் இயற்றினான் என்றும் தமிழ்த் தொன்மங்கள் கூறுகின்றன. சிவனே அகத்தியனுக்குத் தமிழ் கற்றுக் கொடுத்த கதையுமுண்டு. தமிழ்க்கடவுளான முருகன் (கந்தன் - ஸ்கந்தன் என்று சமற்கிருதம் கூறுகிறது) பாணினிக்கு இலக்கணம் கற்றுத் தந்ததாக வடக்கே ஒரு கதையுமுண்டு. முருகனைப்

பார்த்து அவ்வையார் சங்கத் தமிழ் மூன்றையும் தாவெனக் கேட்டார். எனவே, மொழியென்பது இறைவனால் அருளப் பட்டது என்ற நம்பிக்கை தமிழனுக்கு உண்டு.

அவ்வாறே ஆதாமுக்கும் இறைவன் மொழியைக் கற்றுத் தந்தார். அம்மொழியின் சொற்களைப் பயன்படுத்தித் தன் படைப்புகளுக்குப் பெயர் வைக்குமாறும் கூறினார். ஆதாமும் அவ்வாறே படைப்புகளுக்குப் பெயர்களைச் சூட்டினான். அவன் சூட்டிய பெயர்கள் அனைத்தும் சரியாகவும் சிறப்பாகவும் இருந்ததை உணர்ந்த இறைவன் பெருமைபட்டுக் கொண்டதாக விவிலியம் கூறுகிறது. ஆதாம் வைத்த பெயர்களை உறுதி செய்து ஒப்புதல் கொடுத்த இறைவன், இனி இந்தப் பெயர்களாலேயே எமது படைப்புகள் அழைக்கப்பட வேண்டும் என ஆணையிட்டார். அதன்பிறகு அப்பெயர்களாலேயே அவை அழைக்கப்பட்டன.

மொழி வரலாற்றில் முதன்முதலில் அறியப்படும் சிறப்பான செய்தி இதுவாகும். இந்நிகழ்வை கதை என்றோ, கற்பனை என்றோ கருதவேண்டியதில்லை. அதனுள் பொதிந்து கிடக்கும் வரலாறு மொழிபற்றிய அறிவியல் சிந்தனைகளையும் ஆய்வுகளையும் தூண்டுவனவாகும். இந்நிகழ்வை, தொல்காப்பியர் கூறுவதோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே⁹⁷

- தொல்காப்பியம், சொல், 640.

தமிழ் மொழியிலுள்ள அனைத்துச் சொற்களுக்கும் பொருளுண்டு என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். பொருளில்லாத சொற்களே தமிழில் இல்லை என உறுதியாகக் கூறலாம். மொழியறிவில்லாதவர்களால் உணர இயலாமற் போனாலும், மொழியறிஞர்களால் சொற்களின் பொருளை அறிய இயலும். ஆதாம் வைத்த பெயர்களும் பொருள் பொதிந்தவையாகவே இருந்தன. கடவுளே அப்பெயர்களில் நிறைவைக் கண்டார் எனும்போது, உறுதியாக அவை பொருள் குறித்தனவே.

இப்போது ஆய்வாளர்களிடையே எழுந்துள்ள கேள்வி என்னவென்றால், ஆதாம் எந்த மொழியில் பெயர்களைச் சூட்டினான் என்பதே. ஆதாமின் மொழிபற்றிய குறிப்பை விவிலியம் தெரிவிக்கவில்லை. படைப்புக் கதை எழுதப்பட்ட காலத்தில் (கி.மு. 1250 என்பர்) உலகில் பல்வேறு மொழிகள்

அறியப்பட்டிருந்தன. படைப்பதிகாரம் எபிறேய மொழியில் எழுதப்பட்டது. அம்மொழியின் ஆசிரியரே, எபிறேய மொழியில்தான் ஆதாம் பெயர்களைச் சூட்டினான் என எழுத முன்வரவில்லை. ஆதாமின் மொழிபற்றி எந்த ஆசிரியருக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை. படைப்பதிகாரக் கதை எழுதப்பட்ட காலத்தில் நடுத்தரைக் கடற்பகுதி நாடுகளில், எபிறேயம், அக்காடியம், ஈழம், அசீரியம், உகாரியம், போனீசியம், கனானியம், அறமாயிக், அரபு போன்ற மொழிகள் பேசப்பட்டன. இம்மொழிகளுக்குள் ஒர் ஒற்றுமை உண்டென்பதையும், அவை செமிட்டிக் என்ற மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை என்றும் தற்கால மொழியியல் அறிஞர்கள் உறுதி செய்கின்றனர். அத்துடன் கி.மு. 4000-3000 ஆண்டுகளில், கிழக்கிலிருந்து குடியேறிய சுமேரியர்கள் பேசிய மொழிக்கும், செமிட்டிக் மொழிக்கும் தொடர்பிருந்ததையும் உறுதி செய்கின்றனர். சுமேரியம் வெளிநாட்டினர் மொழியாகும். செமிட்டிக் உள்நாட்டினர் மொழியாகும். செமிட்டிக் மொழிக்கும் வெளிநாட்டு மொழிகளுக்கும் தொடர்பு இருந்தமையால், அவ்வெவ்வேறு மொழிகளும் ஒரு காலத்தில் ஒரு மொழியாய் இருந்தது தெளிவாகின்றது. செமிட்டிக் மொழியின் மூலமொழி எது? இவ்வினாவுக்கு விடையளிக்க இயலாத ஆய்வாளர்கள், அதனை மூலமொழி (Proto-language) என்றனர். அம்மூல மொழி எதுவென்பதை அவர்களால் கூறஇயலவில்லை. அம்மூல மொழியே ஆதாம் அறிந்திருந்த மொழி என்பதை, ஆதாமின் வழிவந்தோர் பற்றிய குறிப்புகளிலிருந்து அறியலாம். ஆதாமிற்குப் பிறகு வரும் 10 தலைமுறைகள் பற்றிய விளக்கமான குறிப்புகளை (அதிகாரம் 4 முதல் 11 வரை) விவிலியம் தெளிவாக்குகின்றது. 10வது தலைமுறையினனான நோவா என்பான், வெள்ளக் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தவன் என்பதை அறியலாம். வெள்ளத்துக்குப் பிறகு அவளது மகன்கள் மூவரும், பாபிலோனில் குடியேறிய நிகழ்வையும் விவிலியம் கூறுகிறது. அம்மகன்கள் மூவரும் பேசிய மொழியே செமிட்டிக் மொழி என்பதை ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்கின்றனர்.

நோவா என்பவன் யார்? அவன் எந்த நாட்டைச் சார்ந்தவன்? அவன் பேசிய மொழி என்ன? என்ற வினாக்களுக்கு இதுவரை எவரும் விடைகளைத் தரவில்லை. நோவா பற்றிய குறிப்புகளிலிருந்து, அவன் தமிழ் மரபைச் சார்ந்தவன் என்பதும், அவன் உருவாக்கிய மரக்கலம், தமிழ்நாட்டின்

பலாமரத்தினின்றும் கட்டப் பெற்றது என்பதும், நோவா என்ற பெயரே தமிழ் திரிபுப் பெயர் என்பதும் பல்வேறு இலக்கியச் சான்றுகளால் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளன. எனவே நோவாவும் அவனது மகன்களும் பேசிய மொழி தமிழே என்பதை பல சான்றுகளால் நிறுவலாம் (நிறுவியுள்ளோம்.) எனவே நோவாவின் முன்னோனும் முதல் மாந்தனுமான ஆதாம் பேசிய, பெயர் சூட்டிய மொழி தமிழே என்பதை எவ்வகையான ஐயப்பாட்டிற்கும் இடமின்றித் துணிந்து கூற இயலும். (மேலும் விளக்கங்களை நோவா என்ற தலைப்பில் காண்க).

மேலும் இடன் தோட்டம் பற்றிய குறிப்புகளில் காணப்படும் தமிழ்ப்பெயர்கள், தமிழ்ச்சூழல்கள் பற்றி இதற்கு முன்பு தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதாம் - ஆயா என்ற பெயர்களே தமிழ்ப் பெயர்கள் என்பதையும் விளக்கியுள்ளோம். ஆதாம், எங்கள் நாட்டைச் சார்ந்தவனே, எங்கள் மொழியைப் பேசியவனே என்று கூற உலகின் எந்நாட்டவருக்கும், எம்மொழியினருக்கும் துணிவு வரவில்லை. அதனை மெய்ப்பிப்பதற்கானச் சான்றுகள் அவர்களிடம் இல்லை. ஆனால், அத்தனைச் சான்றுகளும் தமிழில் உள்ளன. விவிலியத்தில் விடுபட்டுப் போன பல சான்றுகளை, திருக்குர்ஆன் தெளிவாகத் தருகின்றது. ஆதாம் வாழ்ந்திருந்தது இலங்கையில் தான் என்று தெளிவு படுத்துகிறது. இலங்கையையும் தமிழகத்தையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டியதில்லை. இலங்கையும் தமிழ்ப் பகுதியே என்க. நம்முடைய கருதுகோள், ஆதாம் முதல் நோவா வரையிலான தலைமுறையினர் வாழ்ந்திருந்தது குமரிக் கண்டத்திலேயே என்பதுதான். சுருக்கமாகச் சொன்னால், சிந்துவெளித் தமிழர்களின் இலக்கியச் சான்றாக இரிக்குவேதம் உள்ளதுபோல், குமரிக் கண்டத்தின் இலக்கியச் சான்றாக, விவிலியத்தின் படைப்பதிகாரம் உள்ளது எனலாம்.

எபிரேய மொழியைப் பேசியவர்கள் பற்றியும், அவர்களது முன்னோர்கள் பற்றியும் தெளிவான ஆய்வு முடிவுகள் அறிவிக்கப்படாத நிலையில், எபிரேயர்கள் (யூதர்கள்) தொல் தமிழ்க் குடியின் ஒரு கிளையே என்பதை பல்வேறு சான்றுகள் மூலம் விளக்கலாம். (எபிரேய மொழி, இனம் பற்றித் தனித் தலைப்பில் காண்க). விவிலியத்தின் படைப்பதிகாரத்தில்,

ஆதாம் பெயர் சூட்டிய நிகழ்வு மொழியியல் வரலாற்றில் ஒரு மின்னல் கீற்று போன்றதாகும். அடுத்து 11ஆம் அதிகாரத்தில் தமிழ்மொழி பன்மொழிகளாகக் கிளைத்த வரலாறு இடம் பெற்றுள்ளது.

உலகின் முதன்மொழி தமிழே என்பதற்கு, விவிலியம் விரிவான விடைகளைத் தந்துள்ளது. வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட மேற்கித்திய மொழிகள் தமிழின் கிளை மொழிகளே என்பதை இதுவரையில் அம்மொழிகளிலுள்ள ஈராயிரம் சொற்களை ஆய்வு செய்து வெளிப்படுத்தியுள்ளோம். எபிரேய மொழி மட்டுமின்றி, செமிட்டிக் குடும்பத்தின் கிளை மொழிகளான அக்காடியம், உகாரியம், போனீசியம், கனானியம், அரபு, எகிப்தியம், எத்தியோப்பியம், கல்தேயம், ஈழம், (எலாம் Elam என்ற தவறாக ஒலித்தனர்). ஆசீரியம் போன்ற மொழிகள் அனைத்தும், தமிழ் மொழியின் கிளை மொழிகளே என்பதை சொல்லாய்வுச் சான்றுகளுடன் மெய்ப்பிக்கலாம். (ஆசிரியரின் பல்வேறு நூல்களில் இவை பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளன). விவிலியத்தின் படைப்பதிகாரம், தொல் தமிழரின் மொழி, நாகரிகம், பண்பாடு, தொழில், வேளாண்மை, கட்டிடக்கலை, சமயம், இசை போன்ற கூறுகளை விளக்கி நிற்கின்றன. தொடர்ந்து அடுத்த பகுதிகளைக் காண்போம்.

நாகம்:

நா என்ற தமிழ்ச்சொல், நீண்ட, நெடிய என்ற பொருளைக் குறிப்பது. நாகம் என்ற தமிழ்ச் சொல், நீண்ட ஊர்வன வற்றையும், குறிப்பாகப் பாம்பையும் குறிக்கும்.

நகம் = வளரும் தசை; நாகம் = நீண்ட உடலைக் கொண்ட உயிரினம்.

நாகர் = பேருரில் வாழ்ந்திருந்தவர். நகர் - நாகர் என விரிந்து மக்களைக் குறித்தது.

நாகர்கள் உருவாக்கியதே நாகரிகம்.

நாகர்கள் வழிபட்டதால், பாம்பும் நாகம் எனப்பட்டது என்ற சிந்தனை சரியானதன்று. நகரின் அடிப்படையில் நாகரும், நகத்தை போல் நீண்டது நாகம் என்று அறியப்படும். நாகர்கள் அனைவரும் நாகத்தை வணங்கியதாகக் கூற இயலாது. நாகர்கள், நகரிய நாகரிகத்தில் வாழ்ந்திருந்தவர்கள். இயற்கைச் சீற்றங்கள், போர்கள், நகரங்களில் பாதுகாப்பின்மை போன்ற பல்வேறு காரணங்களால், நாகர்கள் மலைப்பகுதிகளில் குடியேறினர்.

இப்போதும் இந்தியா, அந்தமான், ஆத்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் வாழும் பழங்குடியினர் ஒரு காலத்தில் நகரத்தில் குடியிருந்தவரே.

நீண்ட, பிளவுபட்ட நாக்கையுடையதால், நாகம் என்று சொல்லப்பட்டதாகச் சிலர் கூறுவர்.

நாக்கு - நாகம் இரண்டுமே, நா என்ற மூலச் சொல்லினின்றும் விரிந்தவைகளே.

தமிழில் அறியப்படும் நாகம், நாக (Naha) என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

பாம்பிற்கு மற்றொரு சொல்லாக, சர்ப்ப என்று சமற்கிருதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதுவே முதற்சொல் எனத் தவறாகக் கருதியவர்கள், சர்ப்பம் எனத் தமிழில் கூறினர்.

சருக்கு என்ற தமிழ் மூலச் சொல்லின் திரிபே, சர்ப்பமாகும்.

சருக்கு = உருண்டோடுதல், வழக்கிக் கொண்டு செல்லுதல்.

சருக்கு - சருக்கம் - சருப்பம் - சர்ப்ப எனத் திரிந்தது.

சருப்பம் - கர்ப்ப எனத் திரிந்ததைப் போல், சருப்பம் - சர்ப்ப எனத் திரிந்தது.

சரப் (Sarap) என்ற எபிரேயச் சொல்லும் பாம்பைக் குறித்ததே. விவிலியத்தில் பாம்புகளும், பறக்கும் பாம்புகளும் “சரப்” என்ற சொல்லால் விளக்கப்பட்டுள்ளன.⁹⁸

அரபு மொழியில் சுபன் (Suban) என்ற சொல், பாம்பைக் குறித்தது. (சரா.VII:107)⁹⁹

Su-ban என்ற இரு சொற்களும் சுருள் - வளைவு என்ற தமிழ் மூலத்தின் திரிபுகளே.

சுன் - வளைவு. சுன் - சுனுப்பு = வளைவு. வரப்பு சுனுப்பியுள்ளது - வழக்குச் சொல். (வரைப்பு).

பொதுவாக, சுனுப்பு என்ற சொல், சதுர அல்லது நீண்ட சதுர வரப்புகள் இல்லாத நிலத்தைக் குறிக்கும்.

வண் (தமிழ்) = வளைவு; வண்ணம் = வளைந்த கரைகளையுடைய குளம்.

வண்ணான் = குளத்தில் துணி வெளுப்பவன். வண் - பண் (ban) எனத் திரிந்தது.

சருப்பம் (தமிழ்) → சர்ப்ப (சமற்கிருதம்) → சரப் (எபிரேயம்) → சர்பென்ட் (ஆங்கிலம்).

Serpant என்ற சொல்லுக்கான மூலம், ஆங்கில மொழியில் இல்லை.

நாகம் - நாகா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்ததுபோல்,

நாகஸ் (Nahas) என எபிரேய மொழியில் திரிந்தது. Nahas (Hb.) = Serpant.¹⁰⁰

நாகன், நாகராசன், நாகவல்லி எனப் பெயர்களை தமிழர்கள் குடிக்கொள்கின்றனர்.

நாகாஸ் என்ற பெயர் ஒரு மன்னனைக் குறிப்பதாக விவிலியம் கூறுகிறது.¹⁰¹

நாகன் என்ற பெயர், குமரிக்கண்டத்திலேயே அறியப்பட்டிருந்தது. அச்சொல் பற்றி எபிரேய மொழியும் குறிப்பிடுகின்றது.

நோவா (Noah) என்பவனுடைய மற்றொரு பெயர் நாகன் (Nahan) என்பதாகும்.

நாகன் - நாகம் (Naham) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.¹⁰²

நோவா என்ற பெயரையே முன்னிறுத்தும் விவிலியம், நாகன் என்ற சொல்லுக்கான பொருள் தெரியவில்லை என விளக்கம் தருகின்றது.

நோவா என்ற சொல்லுக்கும் விவிலிய அறிஞர்களால் விளக்கம் தர இயலவில்லை.

நோவா - நாகன் ஆகிய இரண்டு சொற்களுக்கும் இடையே ஒர் ஒற்றுமை உள்ளதெனக் கூறும் விவிலிய ஆய்வாளர்கள், அந்த ஒற்றுமை எதுவென்பதை விளக்கவில்லை. அந்த ஒற்றுமையைப் புரிந்து கொள்ளவும் இயலவில்லை எனக் கூறுகின்றனர்.

நோவா - என்பது நாவாய் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும்.

நோவா - நாகம், ஆகிய இரண்டும் தமிழ்ச் சொற்களே.

நாவாய் - நாகன் - நாகம் ஆகிய சொற்களின் வேர்ச்சொல்லாக “நா” உள்ளதை, தமிழ் மொழியில் அறியலாம். தமிழை அறிந்திராத விவிலிய ஆசிரியரும், ஆய்வாளர்களும், இச்சொற்களுக்கான ஒற்றுமையைக் காண இயலவில்லை எனக்கூறுவது, வியப்பான செய்தியன்று. விவிலியச் சொற்களை, தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் அவர்கள் அணுகவேயில்லை எனலாம்.

பாம்பைப் பற்றிய செய்திகள், உலகின் அனைத்து நாகரி கங்களிலும் காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் நாகத் தைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றன.

நரந்தமும் நாகமும் பரந்தலர் புன்னையும் - மணிமேகலை, 4:162.

நகுவிரையன நலனுடைய நாகம் - நீலகேசி, பதி. 16.

நாக நாணா மலைவில் லாக - பரிபாடல், 5:24.

தமிழ்த் தொன்மங்களில் நாகம் ஒரு தேவ மாந்தனாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஈரேழு பதினான்கு உலகங்களில் நாக உலகமும் ஒன்று. அந்நாட்டை நாக மன்னன் ஆண்டு வந்தான். நாக நாடு, நாக மன்னர், நாக கன்னி பற்றி மணிமேகலை விளக்குகின்றது.

கடுந்தொல்லைகள் கொடுத்து வந்த கார் கோடகன் என்ற பாம்பைப் பற்றிக் கதைகள் உள்ளன. சிவனும், மாலும் நாகம் அல்லது பாம்போடு தொடர்புடையவர்களே.

பெண் தெய்வங்களும் நாகத்தை கையிலோ, முடியிலோ அணிகலன்களாகப் பெற்றவர்களே. சிவன் கழுத்திலுள்ள நாகமும், நாராயணனின் கடற்படுக்கையான பாம்பும் பரவலாக அறியப்பட்டவைகளே.

நாகம், அறிவின் உருவகமாகவும் (Knowledge) தமிழில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சிவன் கழுத்தில் உள்ள பாம்பு, அறிவின் உருவகமே என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. தலையிலுள்ள பிறை நிலவு, கலைகளின் (fine arts) உருவகம் என்பர்.

நாகம், நாகரிகத்தின் உருவகமே (culture) என்ற கருத்தும் உண்டு.

தமிழில் நாகம், அறிவு - அறிவு வளர்ச்சி, நாகரிகம் ஆகியவற்றோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

நாகம் - நீட்சி, வளர்ச்சி என்ற பொருளில் தொடர்புபடுத்தப்பட்டது.

பொதுவாக, நாகம் நன்மையைத் தரும் உயிரினமாகவே தமிழில் அறியப்படுகின்றது. தீமையின் உருவாகக் காட்டப் படவில்லை. சுமேரிய, மெசபத்தோமிய, எகிப்திய நாகரிகங்களிலும், நாகம் உயர்வாகவே போற்றப்படுகின்றது. மெசபத்தோமியப் பெண் கடவுள், ஒரு கையில் தாமரையையும் மறுகையில் நாகத்தையும் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் (காடேசு நகரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சிலை). ஒரு பெண் உடலைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் நாகம் தலைமீது படமெடுத்து நிற்கும் சிலையும் மற்றொரு சிலை வடிவில் உள்ளது. உரோம் நகரிலும் நாகச் சிலையொன்று உள்ளது. நாகத்தை தீமையின் உருவாகவும் (Demon or devil) மெசபத்தோமியர்கள் கருதினர். மேலும் மேலும் தீமைகளைச் செய்யாதிருக்க நாகத்துக்குப் படையல்களும் நிகழ்த்தப்பட்டன. எகிப்தியச் சிற்பங்கள், பல்வேறு வடிவில் நாகத்தை முன்னிறுத்துகின்றன.

பாலத்தீனத்தில் 33 வகையான பாம்புகள் இருந்தன வென்ற பதிவுகள் உள்ளன. பொதுவாக, வெப்ப நாடுகளில் உள்ள பாம்புகள் நச்சுத்தன்மை கொண்டவை.

தனது நச்சுத் தன்மையை மற்றொன்றின் மீது விடுவதால், அதுவிடம் எனப்பட்டது.

விடம் - விஷம் எனத் திரிந்தது.

மேற்கித்திய இலக்கியங்கள், நாகத்தை அல்லது பாம்பை, தெய்வீக உருவாகவும், நன்மை செய்யும் விண்ணுலக உயிராகவும் (Cosmic being) உரைக்கின்ற வேளையில், யூத சமய இலக்கியங்கள், நாகத்தைத் தீய உருவாக விளக்குகின்றன.

நாகத்தைப் பேயுடன் (devil) அல்லது சாத்தானுடன் (satan) தொடர்பு படுத்துகின்றன.¹⁰³

கடவுள் படைத்த உயிரினங்களிலேயே, தந்திரம் (cunning) உள்ளதாக நாகம் சொல்லப்படுகின்ற செய்தியை விவிலியத்தில் காணலாம்.¹⁰⁴ (ஆதி. 3:1)

அனைத்து உயிரினங்களுமே தமது பாதுகாப்பிற்கென போராடுவதும், சில உத்திகளைக் கடைப்பிடிப்பதும், துலங்கல் (instinct) முறையில் அவை மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளாகும். பாம்பு உண்மையில், பிற உயிரினங்களைத் தனது உணவுக்காக, நஞ்சுட்டிக் கொல்கிறது. தம்மைவிட உருவில் பெரிய விலங்குகள், தம்மைத் துன்புறுத்தாத வண்ணம் அவைகளைத் தற்காப்புக்கென அச்சுறுத்துகிறது. மாந்தனைக் கூட பாம்பு கடிப்பது, அதனுடைய தற்காப்பிற்கே. அடிப்பட்ட பாம்பு, பழிவாங்கத் துடிக்கும் என்பதெல்லாம் கற்பனைச் செய்திகளாகும். கொடிய நஞ்சை இறைவன் பாம்பிற்கு அளித்திருப்பதால், அதற்குக் கண் - காது என்ற இரு உறுப்புகளையும் அளிக்காமல், இரண்டையும் ஒருறுப்பாகவே அளித்துவிட்டான் போலும். இசைக்குப் பாம்பு மயங்கும் என்பதெல்லாம் பழைய செய்திகள்.

விவிலியம் கூறுவது போல், பாம்பு தந்திரமானது எனக் கொள்ள அறிவியல் சான்றுகள் இல்லை.¹⁰⁵ இருப்பினும் அக் காலத்து மக்கள் தாங்கள் வளர்த்துக் கொண்ட நம்பிக்கைகளின் படி, பாம்பு தந்திரமுள்ளது என்ற செய்தியை விவிலிய ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

இடன் தோட்டத்தில் ஏவாளை ஏமாற்றியது பாம்புதான் என்பது ஓர் உருவகமே. பாம்பு எக்காலத்திலும் பேசியது மில்லை, அறிவுரைகள் சொன்னதுமில்லை. தீமை எண்ணம் கொண்ட ஓர் உருவை, பாம்பாக உருவகம் செய்துள்ளனர். அது ஏவாளிடம் இருந்த எதிர்மறையான சிந்தனையாகக் கூட இருக்கலாம். செய்யாதே என சொல்லப்பட்டால், செய்து பார்த்தால் என்ன என்ற எண்ணம் மாந்தனுக்குத் தோன்றுவது இயற்கையானதே. இவ்வாறான இரண்டு கோணங்களில் தோன்றும் சிந்தனைகளை, ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட எண்ணங்களை, மாந்தனின் மனமே உருவாக்குகின்றது. அதனையே மனச்சான்று (மனசாட்சி) என்பார் மெய்யியலார். முரண்பாடான இரு எண்ணங்கள் ஏவாளைச் சிந்திக்க வைத்தன. நேரான எண்ணம் கடவுளின் கட்டளையாகவும், மாறான எண்ணம் சாத்தானின் அறிவுரையாகவும் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறான மனப்போராட்டத்தில், பெரும் பாலும் தீமையின் பக்கமே மாந்தனின் உணர்வுகள் திரும்புவதால், நேர்மை விலக்கப்படுகின்றது. நேர்மை வென்றால் அமைதியும், தீமை வென்றால் குழப்பமும் எஞ்சுகின்றன. ஏவாளின் இத்தகைய மனப்போராட்டத்தையே, தேவனின் கட்டளையாகவும், நாகத்தின் அறிவுரையாகவும் உருவகம் செய்து, அதனை ஒரு கதைபோல விவிலியத்தில் விளக்கியுள்ளார். தீமைகள் புரிந்தால், தனிமாந்த ஒழுக்கமும், சமூகச் சூழல் களும் மாசுபடும் என்பதையே ஏவாளின் செயல் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

பகுத்தறிவு மரம் அல்லது அறிவின் மரம் (Knowledge tree) என்று விவிலியம் குறிப்பிட்டுக் கூறுவதால், மாந்தனின் பகுத்தறியும் திறனை அறிய உதவும் கதையே, ஏவான் ஏமாந்த கதையெனக் கருத வேண்டும். இக்கதையின் வழியே சில உளவியல் கூறுகள் வெளிப்படுகின்றன.

1. நன்மை தீமைகளை அறிவதில் மாந்தனுக்கு ஏற்படும் குழப்பங்கள்.
2. தீமையே நன்மையைவிட கவர்ச்சியாய் இருப்பது.
3. தீமையைச் செய்வதற்கான காரணங்களைத் தேடுவது.
4. தேடிய காரணத்தைப் பற்றி நிற்பது.
5. தன் தவறுக்குப் பிறர்மீது பழியை ஏற்ற நினைப்பது.

6. தவறு செய்ய பிறரையும் இணைத்துக் கொள்வது.
7. எதிர் வினை வாரதவரை தொடர்ந்து தவறுகள் செய்வது.
8. எதிர் வினைகள் வரும்போது இடறல் படுவது.
9. அறியாமை என்ற காரணத்தைக் கூறி தப்பிக்க முயல்வது.
10. முயற்சி பயன் அளிக்காமற் போனால், ஒறுப்பினை ஏற்றுக் கொள்வது.

மேற்கண்ட மாந்தனின் உள்ளம் தொடர்பான செய்தி களைத்தான் அறிவு மரம் என்ற விவிலியக் கதை விளக்குகிறது. அக்கதையில் தொடர்புடையவர்களைப் பற்றி ஆராயாமல், அக்கதை விளக்கும் உண்மையை ஏற்பதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

இக்கதையில் வரும் சாத்தான் என்ற சொல்லுக்கான பொருள் பற்றிய எபிரேயக் குறிப்பில், ஒன்றுக்கு எதிரான செயலில் ஈடுபடுதல் என்ற பொருளே பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது Saatan (Hebrew): Plot agaist, Adversary.

Saatan என்ற சொல்லை, Satan என்றவாறு கிரேக்க, ஆங்கில மொழிகள் ஏற்றுக் கொண்டன.¹⁰⁶

எபிரேயம் தரும் பொருளின்படி, சாய் - சாய்த்தல் = கவிழ்த்தல், திருப்புதல், குழப்புதல் என்றவாறு தமிழில் பொருள் விரியும்.

சாய் - சாய்த்தன் - சாத்தன் = உண்மைக்குப் புறம்பானவன், தவறு களைச் செய்யத்தூண்டுபவன். சாத்தான் என விவிலியம் கூறும் தீய உரு, தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டதே.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள சாத்தான் குளம் என்ற ஊரை, சாத்தா னோடு தொடர்பு படுத்திச் சிலர் பேசிவருகின்றனர். அது உண்மைப் பொருளன்று.

சாத்தன் என்ற வணிகன் வெட்டிய குளமே, சாத்தன் குளம் ஆகும்.

சாத்தன் குளம் - சாத்தான் குளம் என மருவியுள்ளது.

அம்மணம் என்பது குற்ற உணர்வே:

எந்தக் குற்றத்தையும் செய்ய தூண்டுவது ஆசையே, பேராசையே. விலக்கப்பட்ட கனியை, உண்டால், நீங்களும் கடவுளைப் போல் மாறிவிடுவீர்கள் என்று நாகம் சொன்ன தால், தாமும் கடவுளாக வேண்டும் என்ற ஆசையினால் கவரப்பட்டு கனியை உண்டாள் ஏவாள். தன் இணையையும் கடவுளாக்க அவனுக்கும் கொடுத்தாள். நாகம் சொன்னதுபோல்

எதுவும் நடக்கவில்லை. அவள் விருப்பப்பட்டதுபோல் நிகழவில்லை. மாறாக, குற்றவுணர்வு மேலிட்டதால், அந்த இணையின் மனச்சான்றாகிய அறிவுக் கண்கள் திறந்தன. கடவுள் அவர்களை அழைத்தபோது, வெளியே வர இயல வில்லை. அவர்கள் அம்மணமாய் இருப்பதை உணர்ந்தனர். அதாவது குற்றம் செய்து விட்டோம் என்பதை அறிந்தனர். அம்மணம் (naked) என்பது குற்றத்திற்கான உருவகமாகும்.

ஆதாமைக் கடிந்து கொண்ட கடவுள், ஏன் என் ஆணையை மீறினாய் என்று கேட்க, ஆதாம், ஏவாளைச் சுட்டினான். ஏவாளோ நாகத்தைச் சுட்டினான். நாகம் என்னை ஏமாற்றிவிட்டது என்றாள். நாகத்தைக் கடிந்து, “இவ்வாறான இழி செயலைச் செய்த, செய்யத்தூண்டிய நாகமே! நீ விலங்கு களிமயிருந்தும், காட்டு விலங்குகளிமயிருந்தும் தனிமைப் படுத்திப் பிரிக்கப்படுகிறாய்! உன் வயிற்றினால் ஊர்ந்து, இழிந்ததைத் தின்று இனிவரும் நாளில் வாழ்வாய். பெண்ணுக்கும் உனக்கும் பகையை உருவாக்குவேன். உன் வழி வரும் உயிர் களுக்கும். அவளின் மரபுக்கும் இடையே இப்பகை நீடிக்கும். அவள் மரபினரின் புறங்காலைக் கடிக்க முயல்வாய், அவளோ உன் தலையைத் தாக்கிச் சிதைப்பாள், “என்றார். பெண்ணை நோக்கி, “உன்பேருகால வலியை பெருகச் செய்வோம்; வலியில் உழன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுப்பாய்; உன் விருப்புகளுக் காக உன் இணையிடம் ஏங்கி நிற்பாய்; உன்னை ஆள்பவனாக அவன் இருப்பான்,” என்றார். மாந்தனை நோக்கி, “நாம் தடை செய்திருந்த மரத்தின் கனியை, உன் இணையின் சொற்கேட்டு உண்டாய்; உன் பொருட்டு இந்நிலம் கண்டனத்துக்குள்ளா கின்றது; உன் வாணாலெல்லாம் உழைத்து அதன் அறுவடையில் உண்பாய். முட்களையும் களைகளையும் நிலம் விளைவிக்கும்; நிலத்தின் தாய்வரங்களை உண்பாய், நீ மண்ணிலிருந்தே படைக்கப்பட்டாய்; நீ மண் கூறுகளையே பெற்றிருக்கிறாய்; அந்த மண்ணிற்கே இறுதியாகத் திரும்பும் வரை, நீ உன் நெற்றிவியர்வையைச் சிந்தி அதன் மூலம் உன் உணவை இனி உண்பாய்,” என்றார்.

மாந்தன் தன் இணையை ஆயா என அழைத்தான்; ஏனெனில் அவளே மக்களினத்தின் தாயாக விளங்கினாள்.

விவிலியம் தரும் மேற்கண்ட கதையில், பல்வேறு வாழ்க்கையின் அடிப்படைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

1. மாந்தன் நன்மை தீமைகளை, அறிந்து நடக்க வேண்டும்.
2. பிறர் சொல்லும் கருத்தில் தீமைகள் இருப்பின் தவிர்த்தல் வேண்டும் (கேட்பார் பேச்சு என்பது உலக வழக்கு)
3. குற்றச் செயல், தன்னையே உறுத்தும்; இயல்பு நிலை மாறும். (அம்மண நிலை) *
4. அச்சுழலில் அச்சம் தோன்றும், உறுதி தளர்வுறும்; உரையாடலில் தடுமாற்றம் ஏற்படும்.
5. உயிரினங்களிடையே “உணவு சுழற்சிக்கு கொள்கை” உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.
6. தாக்குப் பிடிப்பதே உயிர் பிழைக்கும்.
7. மாந்த இனமும் இவ்விதிக்கு விலக்காவதில்லை.
8. பாலியல் ஈர்ப்புகள் முந்தி நிற்கும்.
9. அதற்கு வடிகாலாய் ஆணுக்குப் பெண்ணும், பெண்ணுக்கு ஆணும் இருப்பர்.
10. இன்னல் இடையூறுகளுக் கிடையே பிள்ளைப் பேறு பெண்ணிற்கு மகிழ்வைத் தரும்.
11. பாலியல் கவர்ச்சிகளே, மக்களினம் பல்கிப் பெருக வழிவகுக்கும்.
12. நிலம் சுரடு முரடானது.
13. பண்படுத்தியே விளைச்சலைப் பெற வேண்டும்.
14. உழைத்தே உணவைப் பெற வேண்டும்.
15. உழைக்காதவனுக்கு உண்ண உரிமையில்லை.
16. பிறந்தவன் இறப்பது இயற்கையே.
17. மண்ணிலிருந்து தோன்றிய உயிர்கள், மண்ணிலேயே மடிந்து கலந்துவிடும்.
18. உயிரினங்களின் வாழ்க்கைச் சுழற்சி முறை வலியுறுப்பிட்டது.

முதன் முதலாக ஆதாம் தன் இணையை “ஆயா” எனப் பெயரிட்டு அழைத்தான் ஏனெனில் அவளே உயிரினங்களுக் கெல்லாம் அன்னையானாள்.

படைப்பதிகாரம் பதிவு செய்துள்ள ஆயா என்ற சொல், அவள் தமிழ்ச்சியே என்பதை உறுதி செய்கின்றது. தமிழில் மிகவும் ஆழமான பொருளைத் தரும் ஆயா என்ற சொல், இன்றும் கூட தமிழர் வழக்கில் உள்ளதை அறியலாம். ஏற்கனவே, ஆதாம் கடவுளின் படைப்புகளுக்குப் பெயரிட்டான் என்ற செய்தியின் அடிப்படையில், இறுதியாகத் தன் இணையாளுக்கும் பெயர் சூட்டுகிறான். முன்பு சூட்டிய பெயர்களும் தமிழ்ச் சொற்களே என்பதை, பின்பு சூட்டிய ஆயா என்ற சொல் உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆயா என்ற தமிழ்ச் சொல் இன்றும் வழக்கிலிருந்தாலும், அச்சொல் பற்றிய சரியான விளக்கங்கள் இதுவரை அளிக்கப்படவில்லை. ஆயா என்ற சொல்லுக்கான வேர்ச் சொல் எதுவென்பதை இதுவரை எவரும் விளக்கவில்லை. ஆயா - யாகோ ஆ (Yaa) ஆகிய சொற்களுக்கு யா என்பதே வேர்ச்சொல் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். தொல்தமிழ்ச் சொல்லும், யகர வேருமான யா பற்றிய குறிப்புகள் முழுமையாகத் தமிழில் கிடைக்கவில்லை. கி. மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வழக்கிலிருந்த யா என்ற தமிழ்ச் சொல், காலப்போக்கில் வழக்கிழந்து போயிற்று.

யா என்பது நீரைக் குறித்தது (குறுந்தொகை)

யா என்பது தென் திசையைக் குறித்தது (திருமந்திரம்)

யா என்பது மூப்பையும் முதுமையையும் குறித்தது (ஆயா என்ற சொல்)

யா என்பது பெண்மையைக் குறித்தது.

தொடக்கத்தில் யா யா என்றே சொல்லப்பட்டது (புறநானூறு)

எபிரேய மொழியில், தமிழில் சொல்லப்படாத மேலும் சில விரிவான பொருள் உணர்த்தப்படுகின்றது.

யா = வலது மற்றும் தெற்கு (எபிரேயம்)

யா = ஆற்றல் அல்லது வலிமை (எபிரேயம்)

யா = தொடக்கம், முதன்மை (எபிரேயம்)

யா = இருந்தது, இருப்பது, இருக்கப்போவது (to be) என்ற முக்காலங்களையும் உணர்த்தும் சொல்லாக உள்ளது (எபிரேயம்)

யா = கடவுளின் பெயராகவும் அறியப்படுகின்றது (எபிரேயம், அக்காடியம்)

யா = கடனாக்குரிய சொல்லாயிற்று (எபிரேயம், அக்காடியம், எகிப்தியம்)

யா = முதல் பெண்ணைக் குறித்தது (எபிரேயம்)

யா = மூப்புத் தன்மையைக் குறித்தது (எபிரேயம்)

மேற்கண்ட விளக்கங்கள், எபிரேய மொழியில் பரவலாக அறியப்பட்டுள்ளன. தமிழில் வழக்கிழந்து போன பல்வேறு பொருளை எபிரேய மொழி சுட்டுகிறது.

தமிழில் அறியப்படும் பல் வேறு குறிப்புகளின் அடிப்படையில் ஆ என்ற ஒரெழுத்துச் சொல்லுக்கும் யா என்ற அதே வகையான சொல்லுக்கும் தொடர்புகள் உள்ளன.

ஆ = பெண்மை, பெண் குறி, பிறப்பு, பிறப்பின் வழி எனத் தமிழில் விரியும்.

ஆ = முதன்மை, மூப்பு, முதுமை எனவும் தமிழில் விரியும்.

யா என்ற சொல்லும் மேற்கண்ட இரு பொருளிலும் அறியப்படும்.

ஆ - யா: எது முதற் சொல்?

நெடுங்கணக்குப்படி ஆ என்பதே முதற் சொல்லாகிறது.

ஆ + யா: இரண்டும் ஒரு பொருளையே குறிப்பதானால், ஆ = தொடக்கம் என்றும்; யா = பெண்மை என்றும் தமிழில் அறியப்பட்டது.

ஆகவே, ஆயா என்பது, ஆ + யா என்ற இரண்டு சொற்கள் இணைந்த தோர் சொல்லாகும்.

ஆ (aa) என்ற எபிரேய ஒலிப்புக்கு அங்கே விளக்கம் தரப்படவில்லை.

ஆ (aa) என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு முதன்மை எனப் பொருளுண்டு.

எனவே, ஆயா என்பது எபிரேயத்துக்கும் முந்திய, முதற்சொல்லாகத் தமிழில் அறியப்படும்.

அகரமும், யகரமும் இணைந்த பல்வேறு சொற்கள் தமிழில் விரிந்தன.

ஆய்: வினைச்சொல். பிரி, விலக்கு, தனிமைப் படுத்து எனப் பொருள் விரியும்.

ஆ + அய் = ஆய் எனப்பட்டது. தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை ஒவ்வொன்றாக உற்றுநோக்கல் பிரித்தறிதல்.

ஆய் - ஆய்வு = உண்மைகளை அறிதல். ஒன்றைப் பலவாறாகப் பிரித்து மெய்ப்பொருள் அறிதல்.

ஆய்தம்: உயிருக்கும், மெய் எழுத்துகளுக்கும் இடைப்பட்ட எழுத்து. முப்பாற்புள்ளி.

ஆய் - ஆய்தல்: ஒரு புள்ளி மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டது எனப்பொருள். ஆயுத எழுத்து எனக் கூறுவது தவறான சிந்தனையாகும்.¹⁰⁸

ஆயா ஆயாள், ஆயி, ஆயிழை என விரிந்தது.

ஆயாள் அல்லது ஆயா வழியில், ஆயன் என்ற ஆண்பாற் சொல் பிறந்தது. ஆயன், பிற்காலச் சொல்லாகும். ஆய் - ஆய்ச்சி : முல்லை நிலப்பெண். ஆய்ச்சி x ஆயன்.

ஆயா = மூப்புடை பெண்; ஆயுள் = நீண்டு நிலைத்த வாழ்க்கை.

ஆயுள் → ஆயுர் என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. ஆயுர் வேதம் = ஒரு மருத்துவ முறை.

ஆ + ஆய் = ஆவாய் : முதுமையை நீட்டிக்கும் சொல்.

ஆவாய் - ஆவை - அவ்வை என விரிந்தது.

அவ்வை என்ற சொல்லும், யா என்ற வேரினைக் கொண்ட தமிழ்ச் சொல்லே.

அவ்வை - அவ்வையார் : மூப்புடைய பெண்களைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாகும்.

ஆடையை உடுத்துதல்:

மாந்தன் உடுத்திக் கொண்ட ஆடை, தொடக்கத்தில் வெட்கத்தை மறைப்பதற்காகவே என்ற கருத்து சிந்திக்கக் கூடியது. இப்போதும் கூட சில மலைக்குடியினர் ஆடையின்றித் திரிந்து வருகின்றனர். எனவே ஆடையென்பது, மழை வெயில் போன்ற இயற்கையின் இடர்ப்பாடுகளை எதிர் கொள்ளவே அணியப்பட்டது என்க.

ஆடை : ஆள் + தை. உடலுக்காக தைக்கப்பட்டது அல்லது இணைக் கப்பட்டது. ஆட்டுத் தோலினின்றும் பிறந்ததாகச் சிலர் கூறுவது தவறான சிந்தனையாகும்.

உடை : உள் + தை. உள்ளுறுப்புகளை மறைக்கும் ஆடை.

உடை - உடு என விரிந்தது. உடுத்தல் = அணிந்து கொள்ளுதல்.

உடு : விண்மீன் கூட்டம். வானத்தின் ஆடையாக உருவகம் செய்யப்பட்டது.

ஆதாம் - ஏவாள் இருவருக்கும் தோலாடைகளை இறைவன் அளித்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது. மரத்தில் இலைகள், பட்டைகள் (மரவுரி), தோல் என ஆடைகளில் வளர்ச்சி தோன்றியது.

கிழக்குத் திசை : இடன் தோட்டத்துக்குக் கிழக்கே ஆதாம் குடியமர்த்தப்படுகிறான். இடன் தோட்டத்திற்குக் காவலாக தேவதூதர்களைக் கடவுள் பணியில் அமர்த்துகிறார். தேவர்கள், தேவதூதர்கள் போன்ற விண்ணக மக்கள் (heavenly beings)

கடவுளின் ஏவலர்களாக இருக்கின்றனர் என்பது நம்பிக்கை. தேவதூதன் ஆணா பெண்ணா என்பது பற்றிய விளக்கமில்லை. ஆனாலும் ஆண்களைப் போன்றே அறியப்படுகின்றனர். மாந்தனிடமிருந்து அவர்களை வேறுபடுத்திக்காட்ட, நீண்ட இறக்கைகளை அவர்கள் பெற்றிருப்பதாக நம்பப்படுகின்றது. இடைக்காலத்தில் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் அனைத்தும் சிறகுகள் கொண்டவைகளாகவே உள்ளன. விண்ணிலிருந்து உலகிற்கு வர, அச்சிறகுகள் பயன்பட்டன என்ற கருத்தை விளக்குவதாகும்.

கெரூப் (Kerub).¹⁰⁹ எபிரேய மொழியில் தேவதூதன். Kerubim = பன்மை.

Cherub : கிரேக்கம் மற்றும் இலத்தீன். Cherubim = பன்மை.

சிறகு அல்லது சிறவு என்ற தமிழ்ச் சொற்களின் திரிபு. சிறகு = இறக்கை.

இடன் தோட்டத்தின் கிழக்கு வாயிலில் அவர்கள் காவலுக்கு நின்றனர்.

கிழக்கு என்ற சொல், மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படுவது, நோக்குதற்குரியது.

எகிப்து, மெசபத்தோமியாவில் இருந்த கோயில்களின் முகப்பில் இவ்வகையான தேவதூதர் காவலுக்கு நின்ற செய்திகள், சிலைகள் வடிவில் காணப்பட்டன. இவை மாந்தனுடைய முகத்தையும், விலங்கின் (காளை அல்லது அரிமா) உடலையும், பறவையின் சிறகுகளையும் கொண்டிருந்தன. தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் அறியப்படும் வாயில் காப்போன் சிலைகள் (துவார பாலகர்கள்) மேற்கண்ட செய்திகளுக்கெல்லாம் மூலமானது எனக் கருத இடமுண்டு. ஆரியத் தொன்மக் கதைகளும் மேற்கண்ட தேவதூதர்களைக் கொண்டுள்ளன.

அரபு மொழியில், தேவதூதர்களை மலக்கு (Malak) என்றனர். தமிழில் மலக்குமார்கள் என்பர். மலை, கடவுளின் இருப்பிடமாகக் கருதப்பட்டதால், மலை என்ற சொல்லே, மல - மலக்கு - மலாக்கியர் என்றவாறு திரிந்தது.

அதிகாரம் 4

காயன்:

மாந்தன் ஆயாவுடன் இணைந்து காயன் என்ற பெயர் கொண்ட தலைமகனைப் பெற்றெடுத்தான். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இயற்கையாய்ப் பிறந்த, முதல் மகன் இவனே. “இந்த என் மகனை ஈன்றெடுக்க கடவுள் எனக்குப் பேரருள் புரிந்தார் என்று”, ஆயா கூறுவதாக விவிலியம் சொல்கிறது. எபிரேய மொழியில் காயின் (Qayin) என்று சொல்லப்படுகின்றது. காணிதி (Qaniti) என்ற சொல்லின் சுருக்கம் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.¹⁰

Qaniti ish (Hebrew): எபிரேய மொழியில் இச என்பது ஆணைக் குறித்தது. எனவே “நான் ஓர் ஆண்மகனை ஈன்றெடுத்தேன்”, என்பது இதற்குப் பொருளாகும்.

ஆதாம் - ஏவாள் கதையில், நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான பல செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. படைக்கப்பட்டது முதல் இடன் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது வரையிலான நிகழ்வுகளில் காணப்படும் செய்திகளில் பண்டைய மக்களின் வானியல், மொழியியல், புவிவியல், ஒழுக்கவியல் போன்றவை வெளிப்படுகின்றன. காயன் என்ற முதல் மகன் பிறந்த நிகழ்வு தொடக்கம், பல்வேறு வரலாற்றுச் செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

காயன் என்பானோடு, மற்றொரு பெண் குழந்தையும் (இசா) பிறந்ததாகவும், ஆண் - பெண் இரட்டையர்களாகவே அவர்கள் பிறந்ததாகவும் சில இசுலாமியக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.¹¹ பெண்ணின் பெயர் தெளிவு படுத்தப்படவில்லை. காயனைப் பற்றிப் பல்வேறு முரண்பாடான, தனித்தனியான செய்திகள் உள்ளன. யூதர்களின் சமய நூலான தோரா அதன் வழி வந்த விவிலியம் ஆகிய நூல்களில், காயனைப் பற்றிய குறிப்புகளுக்குச் சிறப்பு அளிக்கப்படவில்லை. ஆதாம் -

ஏவாள் வழிவந்தவர்களில், அபிறகாம் என்பானின் மரபினரே, கடவுளால் தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள் என்றும், அவன் மரபினரே இசுராயெல் மக்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளனர். காயனின் மரபு மறக்கப்பட்டது. காயன் தனது உடன்பிறந்தானைக் கொன்றவன் என்றும், அவன் ஒரு தீய உரு என்றும், கடவுளின் சினத்துக்கு ஆட்பட்டவன் என்றும் சொல்லப்படுகிறான். ஆனால் விவிலியக் கண்ணோட்டத்தின் படி, காயனே இன்று வாழும் மக்களின் முதல்வன், முன்னோன் எனத் தெளியலாம். காயனுடைய மரபு பற்றிய குறிப்புகளுக்குச் சிறப்பு அளிக்கப்படவில்லை. காயனுடைய மரபு பற்றிய குறிப்புகளில், அவர்களை கெனியர்கள் என்று (Kenites) என்று அழைக்கின்றனர்.¹² காணிதி என்ற எபிரேயச் சொல்லின் நீட்சியாக, கெனிய என்ற பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கெனியர்கள், நாடோடி மக்களாக வாழ்ந்திருந்தனர் என்ற செய்தியிலும் பல முரண்பாடுகள் உள்ளன.

அரபு மொழியில் காபில் (Qabil) என்று காயனை அழைக்கின்றனர். இசுலாமியச் செய்திகள். எபிரேயச் செய்தி களோடு ஒற்றுமைப்படுகின்றன.

ஆபெல் (Abel):

ஆபில் (Habil) என்று அரபு மொழி கூறுகிறது.¹³ கடவுளின் அருளால் காயனைப் பெற்றெடுத்தேன் என ஏவாள், தனது தலைமகனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டது போல், ஆபெல் என்ற இரண்டாம் மகன் பற்றி என்பதையும் குறிப்பிடவில்லை. அரபு மொழியில் இரு பெயர்களும், இல் (il) என்ற பின்னொட்டோடு முடிகின்றன. (காபில், ஆபில்) இல் என்ற சொல், எல் என்ற எபிரேயச் சொல்லின் அரபு ஒலிப்பாகும்.¹⁴ எல் - இல் ஆகியவை கடவுளைக் குறித்த சொற்களாகும். எனவே, கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லும் வகையில், கடவுள் பெயரையும் இணைத்து, தம் மக்களுக்கு முதல் தாய் தந்தையர் பெயர் சூட்டினர் எனக் கருதலாம். இசுலாமியக் குறிப்பு களின்படி, காயினோடும், ஆபெல்லோடும் ஒவ்வொரு பெண் குழந்தை, அதாவது இரட்டையர்களாகவே பிறந்தனர் என்று தெரிய வருகின்றது. முதலில் பிறந்த இருவரும் ஆண்மக்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு மக்கள் எவ்வாறு பிறக்க இயலும் என்ற கேள்விக்கு விடையாகவே, பெண் குழந்தைகள் இரு வரும் பிறந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம்.

உலகில் வேறு பெண்கள் இல்லாத நிலையில், தங்களுடன் பிறந்த பெண்களையே காயனும் ஆபெல்லும் மணம் செய்து கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. காயனுடன் பிறந்த பெண் மிகவும் அழகாக இருந்தாள். ஆபெல்லுடன் பிறந்தவள் சற்று அழகு குறைந்து காணப்பட்டாள். ஆதாம், எந்தப் பெண்ணை எவர் மணப்பது என்று கடவுளிடம் கேட்டதாகவும், காயனின் தங்கையை ஆபெல்லும், ஆபெல்லின் தங்கையை காயனும் மணக்க வேண்டும் என கடவுள் ஆதாமிடம் கூறியதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. அழகான காயனின் தங்கையை ஆபெல் மணக்க வேண்டும் என கடவுள் ஆதாமிடம் கூறியதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. அழகான தன் தங்கையை ஆபெல் மணக்க காயன் ஒப்பவில்லை. தானே மணந்து கொள்ள விரும்பினான். இதுவே அண்ணன் தம்பியிடையே தோன்றிய முதல் பிணக்காகச் சொல்லப்படுகின்றது. இம்முடிவினை ஆதாமும், கடவுளும் ஏற்கவில்லை. திருமணம் முடிந்ததா, குழந்தைகள் பிறந்தனவா என்பது பற்றிய தகவல்கள் இல்லை.

காயனுடைய முடிவை கடவுள் ஏற்கிறாரா இல்லையா என்பதை அறிய, இருவரையும் கடவுளுக்குப் படையல் (பலி) கொடுக்கும்படி, தன் மக்களை ஆதாம் கேட்டுக் கொண்டான். காயன் ஏற்கனவே கடவுள்மீது சினம் கொண்டிருந்தான். அதனால் தனது நிலத்தில் விளைவித்திருந்த காய்கறிகளில் தரமற்ற சிலவற்றை கடவுளுக்குப் பலி கொடுத்தான். ஆபெல் லோ கடவுளுக்குக் காட்ட வேண்டிய நன்றியுணர்வோடு, தன்னுடைய மந்தையிலிருந்து ஓர் ஆட்டுக்குட்டியைப் பலி கொடுத்தான். விண்ணகத்தினின்றும் புறப்பட்டு வந்த தீ, ஆபெல்லின் பலியைச் சுட்டெரித்தது. ஆபெல்லின் பலி கடவுளால் ஏற்கப்பட்டது என்பதற்கான அடையாளமாக அது கருதப்பட்டது. தன்னுடைய பலி ஏற்கப்படாதது கண்ட காயன், கடவுள் மீது வெறுப்புற்றான். இப்படியொரு தீயவனாகவே காயன் சொல்லப்படுகிறான்.

மணப்பதில் தோன்றிய போட்டி, பலியில் மேலும் விரிவடைந்ததால், தன் தம்பியைக் கொல்ல, காயன் முடிவு செய்தான். அதன்படியே கொல்லவும் செய்தான். உலகில் நிகழ்ந்த முதல் வன்முறையும் கொலையும் அதுவே. இறந்து பட்ட தன் தம்பியின் உடலை என்ன செய்வது என்று

காயனுக்குத் தெரியவில்லை. கடவுளே அதற்கொரு வழியைக் காட்டினார் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு கருங்காக்கை இறந்து போன மற்றொரு காக்கையைப் புதைப்பதற்கென தனது அலகால் நிலத்தைக் கீறி, அதில் அக்காக்கையைப் புதைக்கின்ற காட்சியைக் காயன் கண்டான். அவ்வாறே ஆபேலைப் புதைத்தான்.¹⁵ முதல் கல்லறை உருவாயிற்று. எகிப்திலும், இசுராயெல் நாட்டிலும், செல்வர்கள் மலைக்குகைகளில், நீத்தாரை அடக்கம் செய்துவிடுவர். தரையைத் தோண்டி புதைப்பது இல்லை. இயேசு அவ்வாறே அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

நிலத்தைத் தோண்டி, அடக்கம் செய்யும் முறை வறியவர்களிடம் காணப்பட்டது. ஆபிரகாம் மக்களையும் தம்மையும் புதைத்துக் கொள்ள ஓர் இடத்தை வாங்கியதாக விவிலியம் கூறுகிறது. மக்கபெள (Makkapela) என்று எபிரேய மொழியில் அவ்விடம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.¹⁶ மட்குதல் என்றால், மண்ணோடு கலத்தல் என்று பொருள். மட்கு - மக்கு என வழக்கில் சொல்லப்பட்டது. மட்குப் பள்ளம் - மக்குப் பள்ளம் (decomposing site), மக்கபெள என எபிரேய மொழியில் திரிந்துள்ளது.

நீத்தாரைப் புதைப்பதா, எரிப்பதா என்ற கேள்விக்கு, கடவுளே விடையளித்துள்ளார். புதைக்கும் இடம் இடுகாடு என்றும், எரிக்கும் இடம் சுடுகாடு என்றும் சொல்லப்படும். தொல் தமிழர்கள் நீத்தாரைப் புதைக்கவே செய்தனர். புதைத்த இடத்தில் நினைவுச் சின்னங்களையும் (நடுகல்) எழுப்பினர். அச்சின்னங்கள் பல்வேறு முறைகளில் இருந்தன. புதைத்த இடத்தில் கற்களைக் குவித்து மேடாக்குவது, வட்டமாகக் கற்களைப் பதிப்பது (Cairn) என்றவாறு அறியப்படும். மதுராந்தகத்திற்கருகிலும், கொச்சி நகருக்கு அருகிலும், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வட்டக்கற்களின் இடங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

ஆரியர்கள், நிலையான குடியிருப்பைக் கொண்டிருக்க வில்லையாதலால், அவர்கள் எரிக்கும் வழக்கைக் கைக் கொண்டிருந்தனர். ஆரியத்தாக்கம், தமிழகத்திலும் எரிக்கும் வழக்கை ஏற்படுத்தியது. மண்ணிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மாந்தன், மண்ணிற்கே திரும்பவேண்டும் என்று ஆதாமிடம் கடவுள் கூறிய செய்தி விவிலியத்தில் உள்ளது. எனவே

ம. சோ. வீக்டர்

புதைப்பதே இயற்கையானது சுற்றுச் சூழலுக்கு மாசு கொடுக்காதது.

சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் நீத்தாரை எரிக்கும் வழக்கம் இருந்ததை இளங்கோவடிகள் சுட்டுகிறார். சுடுகாடு என்ற சொல், இடையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடமுண்டு. படியெடுத்தவர்கள் செய்த பிழையா, அல்லது பதிப்பித்தவர்கள் செய்த பிழையா எனத் தெரியவில்லை. ஆதித்த நல்லூரிலும், அரிக்க மேட்டிலும், தாழிகளில் இட்டுப் புதைத்த வரலாறு தமிழருக்கு உண்டு.

சுடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளில் சென்றாங்கு
இடுபிணம் தின்னும் இடாகினிப் பேய் வாங்கி.¹⁸

— சிலம்பு, 9:20-21

தமிழ்நாட்டில் மண்தரையிலேயே பெரும்பாலோர் புதைக்கப்படுவதால், அதனை மண்ணறை என்பதே சரியான சிந்தனையாகும். ஆனால் கல்லறை என்பது பொதுவழக்காக உள்ளது.

காயன் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகள்:

காயன் வேளாண் தொழில் செய்து வந்ததாகவும், தனது நிலத்தில் விளைந்தவற்றையே கடவுளுக்குப் பலியாகச் செலுத்தியதாகவும் விவிலியம் கூறுகிறது. ஆபேல், ஆடுமாடுகளை வளர்த்து வந்தான் என சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு செய்திகளும், காயனும் ஆபேல்லும் வளர்ந்துவிட்ட சமூகக் கட்டமைப்பில் வாழ்ந்திருந்தனர் என்ற உண்மையைத் தெரிவிக்கின்றன. குறிஞ்சியில் தோன்றிய மாந்தனின் வாழ்க்கை, முல்லையில் மலர்ந்து, மருதத்தில் நிலைத்தது. தமிழர் வகுத்த நான்கு நிலங்களும், அவற்றின் நாகரிக வளர்ச்சியும் பல்லாயிரம் ஆண்டுக்கால இடைவெளிகள் கொண்டவை. மருத நில நாகரிகம்தான். மாந்த வளர்ச்சியின் பிற்பட்ட காலத்தில் தோன்றியதாகும், ஆபேல், கால் நடைகளை வளர்த்த செய்தி, அவனை முல்லை நிலத்தோடு தொடர்பு படுத்துகின்றன. ஆதாம் - ஆயா ஆகியோர் குறிஞ்சி நில மக்களாக அறியப்படுகின்றனர். எனவே. பல்லாயிரம் ஆண்டுக்கால வரலாற்றை ஆதாம் - ஆயா - காயன் - ஆபேல் என்ற நான்கு உருவகங்களில் அடைத்துள்ளனர் எனலாம்.

விவிலியம் கூறும் படைப்புக் கதையிலும், அதனை யொட்டிய நிகழ்வுகளிலும் பல்வேறு முரண்பாடுகள் உள்ளன என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். மாந்த இனத்தின் தொடக்கக் கால வரலாற்றைக் கூறும் கதையே படைப்பதிகாரக் கதையாகும். ஆதாம், ஆயா, காயன், ஆபேல் ஆகியோர் வரலாற்று மாந்தர்களா அல்லது வரலாற்றைக் கூறும் கற்பனை மாந்தர்களா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதும் தொடர்பற்றதுமான சில நிகழ்வுகளைத் தொகுத்து, கதையாகப் பின்னி வைத் துள்ளனர்.

ஆதாம் - ஆயா என்போர் தனிமாந்தர் என்பதைவிட பழங்காலத்தில் முதல் இனத்தின் சமூகமாக அவர்களை நோக்குவதே சிறப்பானது. ஆதாம் என்ற ஒருவன் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவனைப் பற்றிய செய்திகள், காலச் சக்கரத்தின் வளர்ச்சிப் படிகளாகும். கதை என்பதை மறந்து நிகழ்வுகளை வரலாற்றோடு இணைத்துப் பார்க்கும் போது வியக்கத்தக்க வகையில் தொன்மைக்கால வரலாற்றுச் சான்றுகள் வெளிப்படுகின்றன.

1. ஆதாம் குற்றத்தின் பால் ஈர்க்கப்பட்டான்.
2. குற்றத்திற்கேற்ற ஒறுப்பினைப் பெற்றான்.
3. தனக்கோர் இணையைத் தேடிக் கொண்டான்.
4. மக்கள் செல்வத்தைப் பெற்றான்.
5. அறநெறியில் மாந்தர் வாழ பரப்புரை செய்தான் (இசுலாமியச் செய்தி).
6. நல்லமொழி அறிவைப் பெற்றிருந்தான்.
7. இயற்கைக்குச் சரியான பெயர்களைச் சூட்டினான்.
8. தனது இணையின்மீது அன்பு கொண்டிருந்தான்.
9. தனது மக்களை நெறிப்படுத்த முயன்றான்.
10. கடவுளின் அன்பைப் பெற்று வாழ்ந்து மறைந்தான்.

ஆதாமை முதல் மாந்தன் என்று விவிலியம் கூறினாலும், அவன் முதல் மாந்தன் அல்லன் என்ற கருத்தும் விவிலியத்திலேயே காணப்படுகின்றது. ஆதாமின் காலத்திலேயே, காயனையும் ஆபேலையும் விடுத்து, மக்களும் சமூகமும் வாழ்ந்திருந்தனர்.

காயன் தன் தம்பியைக் கொலை செய்தபிறகு, கடவுள் காயனை அழைத்து, “உன் தம்பி எங்கே?” என்று வினவினார். “எனக்குத் தெரியாது; நான் என்ன என் தம்பிக்குக் காவல் காரனா?” என்றான். காயன் கடவுள் மீது மீண்டும் மீண்டும் முரண்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். “மண்ணில் தெறித்த உன்தம்பியின் அரத்தம், எம்மை நோக்கிக் கூவியழைத்தது. இனிமேல் மண் உனது உழைப்புக்குக் கட்டுப்படாது; மண்ணினின்றும் எவற்றையும் உன்னால் விளைவிக்க இயலாது; இவ்வுலகில் நீ இனிமேல் ஓடோடிச் செல்லும் நாடோடியாய்ச் சுற்றி வருவாய்,” என்று காயனை ஒறுத்தார். “தங்கள் ஒறுப்பு என்னால் தாங்க இயலாத அளவிற்குக் கடுமையாயுள்ளது; இவ்விடத்தினின்றும் என்னைத் துரத்தும் பொழுதினின்றும், உங்கள் சமூகத்தின் பார்வையினின்றும் அகன்று போய், நாடோடியாவேன்; என்னைப் பார்க்கின்ற எவனும் என்னைக் கொல்லத் துணிவான்,” என்று காயன் கெஞ்சினான்.¹¹⁷ “அப்படி எதுவும் நடக்காது; உன்னைக் கொல்பவன் எவனும், ஏழு மடங்கு கொலைப் பழியைப் பெறுவான்,” என்று கடவுள் கூறினார்.

பின்னர் காயனின் நெற்றியில் பச்சை குத்தினார்.¹¹⁸ இச்செயலைக் கடவுள் தாமே செய்ய வேண்டும் எனவும், மனிதர்கள் தங்கள் உடலில் பச்சைக் குத்திக் கொள்ளக் கூடாது எனவும், கடவுள் கூறியதாக விவிலியம் கூறுகிறது.¹¹⁹ காயனைக் காண்பவன் எவனும் விலகிப் போக அது உதவியது. காயன் ஆதாம் வாழ்ந்திருந்த பகுதியை விட்டு கிழக்குப் பகுதியொன்றுக்குச் சென்று ஆங்கே குடியமர்ந்தான். அப் பகுதியை “நாடு” என்று விவிலியம் கூறுகிறது. நாடு - நோடு (Nodu) எனத் திரிந்துள்ளது.¹²⁰ இந்த நாடு இடன் தோட்டத் திற்கும் கிழக்கேயிருந்ததாக விவிலியம் மேலும் கூறுகிறது.

இடன் தோட்டத்திலிருந்து ஆதாம் துரத்தப்பட்டவுடன், கிழக்கே சென்று குடியமர்ந்தான். அவன் குடியமர்ந்த இடம் எதுவென்பதை விவிலியம் கூறவில்லை. திருக்குர்ஆன் மரபுச் செய்திகளின்படி, ஆதாம் வட இலங்கையில் குடியேறினான் என்க.¹²¹ ஆதாம் மலை என்று அழைக்கப்படும் இடமும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளும் ஆதாமின் குடியிருப்புப் பகுதி என்க. ஆதாமும் ஆயாவும் இணைந்த இடமும் அதுவே. அவ்விடத்தில்தான் காயனும் ஆபெலும் பிறந்தனர்,

வளர்ந்தனர்.¹²² ஆபெல் கொலை செய்யப்பட்ட இடமும் அதுவே. ஆபெல்லின் குருதி படிந்துள்ள பகுதியும் அதுவே. காயன் அப்பகுதியினின்றும் கடவுளால் வெளியேற்றப்பட்ட நாடு என்ற பகுதி, இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியான திரிகோணமலையாக இருக்கவேண்டும்; அல்லது யாழ்ப்பாணமாக இருக்கவேண்டும். அக்காலத்தில் இலங்கை தமிழ்நாட்டுடன் இணைந்திருந்தது என்க. தமிழ்நாட்டின் ஒரு பகுதியாக ஈழம் இருந்தது. இடையில் இருந்த கடற்பகுதி நிலமாக இருந்தது. காயன் இறந்தபோது, அவன் தற்போதைய இராமேசுவரத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டதாக, இசுலாமிய மரபுகள் கூறுகின்றன.¹²³ ஓர் இசுலாமியப் பெரியவரின் கண்காணிப்பில் அக்கல்லறை உள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. எனவே, ஆதாம் - ஆயா - காயன் - ஆபெல் ஆகியோர் வாழ்ந்திருந்த பகுதி தமிழ்நாட்டுப் பகுதியே என்க.

அதற்கான மேலும் சில சான்றுகளும் காயன் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்றுள்ளன. கடவுள் அவனை நாடோடியாய்த் திரிவாய் என்றதனால், காயன் குறிஞ்சி நிலப்பகுதி யொன்றில் குடியேறி இருக்கவேண்டும். நெற்றியில் காயனுக்குக் கடவுள் பச்சை குத்தி ஓர் அடையாளத்தைப் பொறித்தார் (Tattoo mark) பச்சை குத்துதல் என்பது குறிஞ்சி நிலத்தமிழ் மக்கள் கைக் கொண்டிருந்த வழக்காகும். பச்சை குத்தும் வழக்கின் தாய்நிலம் தமிழ் நாடே எனலாம்.

தைத்தல் என்ற சொல்லுக்கு, குத்துதல் என்ற பொருளும் உண்டு. முள் தைத்துவிட்டது என்ற வழக்குச் சொல்லை நோக்குக. தை = குத்து; துருவுதல்; சுரண்டுதல் அல்லது சிதைத்தல் (Scrapping). தைத்தல் + துருவுதல் என்ற சொற்களின் முதல் எழுத்துக்களான தை + து, த + து எனத் திரிந்துள்ளது.

Origin : Tattoo. From the Tahitians, Ta - Tu.

Tattoo, derived from Ta - tu.

மற்றொரு செய்தி, காயன் துரத்தப்பட்ட போது, மக்கள் என்னைக் கொன்று விடுவார்கள் என அவன் கூறிய செய்தி யால், ஆபெல் இறந்த பின்பு, ஆதாம் - ஆயா - காயன் ஆகிய மூவரே இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருக்க, மக்கள் கொன்று போடுவார்கள் என்று காயன் கூறுவதால், ஆதாம் காலத்திலேயே மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பது உறுதியாகின்றது. ஆதாம் காலத்திலேயே மக்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்திருந்தனர்.

விவிலியச் செய்தியின்படி, உலகின் எப்பகுதியிலும் மக்கள் வாழ்ந்திருக்கவில்லை என அறியலாம். எனவே விவிலியச் செய்தியில், தமிழ்நாடும், தமிழ்நாட்டு மக்களும் உலகின் தொன்மைமிக்க முதல் இனமாக உள்ளனர் என்ற கருத்து வெளிப்படுகின்றது.

காயன் தன் இணையுடன் கூடி ஈனோக் (Enoch) என்ற மகனைப் பெற்றான். காயன் தன் தங்கையையே மணந்து கொண்டானா அல்லது வேறு ஒரு பெண்ணை மணந்து கொண்டானா என்பது பற்றிக் குறிப்புகள் இல்லை.

வேளாண் தொழிலினின்றும் விலக்கப்பட்ட காயன், கனிமத் தொழிலில் ஈடுபட்டான் என்றும், அத்தொழிலின் முன்னோன் அவனே என்றும், அத்தொழிலில் புதுப்புது உத்திகளைக் கையாண்டான் என்றும் விவிலியம் கூறுகிறது. அடுத்து மற்றொரு காயனை விவிலியம் அறிமுகம் செய்கிறது. அவனும் செம்பு, இரும்பு போன்ற மாழங்களை அறிமுகம் செய்தவன் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.¹²⁴ படைப்பதிகாரம் எழுதப்பட்ட காலம், கி.மு. 1300 - 1250 என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அக்காலத்தில் யூதர்களிடையே இரும்பின் பயன்பாடு இருந்திருக்கவிலையென்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். போர்களில் செம்பினாலான வாட்களையே பயன்படுத்தினர் என்பர்.¹²⁵ இரும்பு என்ற சொல், இர் - இரு - இரும்பு என விரிந்து, கருமையைக் குறித்தது.

இரன் (Iren) என்ற சொல்லே, Iron என்று ஆங்கிலத்தில் திரிந்தது என்பர். இச்சொல்லின் மூலம் தமிழில் உள்ளது. வரலாற்றுக் காலத்துக்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இரும்பின் பயன்பாடு தமிழகத்தில் அறியப்பட்டிருந்தது என்பர்.¹²⁶

ஆதாம் காலத்திலேயே இரும்பின் பயன்பாடு அறியப்பட்டிருந்ததாக திருக்குர் ஆன் கூறுகிறது. அல்லா, ஆதாமிடம் இரும்பைக் கொடுத்து, மாந்தனுக்கு இவ்விரும்பு நல்லதுக்கும் கெட்டதுக்கும் பயன்படும் என்று கூறினார். அதன்படி ஆதாம், பட்டறைக்கான இரும்பு (anvil), குறடு (Tongs), பெரிய சம்மட்டி (Big hammer), சின்ன சம்மட்டி (Small hammer), ஊசி (Needle) ஆகிய ஐந்து பொருட்களுடன், இடன் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறினான் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.¹²⁷ இக்கருவிகளை, தன் மகன் காயனுக்கும் கொடுத்தான் என்க.

காயனையும் கம்மாளனாகவே விவிலியம் சுட்டுகிறது. இரும்பை, பார் செல் (barzel) என்று எபிறேய மொழியும், பார்சில்லு (Parsillu) என்று பாபிலோனிய மொழியும் கூறுகின்றன. மேற்கித்திய நாடுகளில் இரும்பு கிடைக்கவில்லையென்றும், பார்சில்லு என்பதற்கான பொருளும் மூலமும் தெரியவில்லையென்றும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். கி.மு. 3000 ஆண்டுகளிலேயே எகிப்திலும், ஆசியா மைனரி (சிரியா)லும், சிறு சிறு இரும்புக் கருவிகள் இருந்தன என்பதை கண்டறிந்துள்ளனர். பாபிலோனியர்கள், வெள்ளியைக் கொடுத்து இரும்பைக் பெற்றனர். இரும்பின் பயன்பாடு ஈத்தியர்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.¹²⁸

காயன் என்ற சொல்லின் மூலத்தைக் காண்போம்.

காய் - காய்த்தல் : மரம் செடி கொடிகள், அடுத்த தலைமுறைக்கான விதைகளைத் தோற்றுவித்தல்.

காய் : இளம் பழம், பழம் எனவும் பொருள்படும்.

காய்த்த மரத்திற்குக் கல்லடி : பூவாமல் காய்க்கும் மரமும் உள - தமிழ் வழக்குகள்.

காய்த்தல் : மகவை ஈன்றெடுத்தல். “கடவுளின் அருளால் காய்த்தேன்” என்று, காயனை ஈன்றெடுத்த போது ஆயா கூறுகிறாள்.

காயன் : மகனாய்ப் பிறந்தவன்.

காயம் : மாந்த உடல். காயமே இது பொய்யடா - முதுமொழி.

காய் : கருமை நிறம்; காயன் - கரிய உடலைக் கொண்டவன்.

காய் - காயம் : வானம், கரிய நிறத்து வானம், ஆகாயம்.

காய் என்பதற்கு, எரி, சுடு, ஒளிவீசு, சமை (cook) என்றவாறும் பொருள் விரியும். நிலா காய்கிறது; உலை காய்கிறது - வழக்கு மொழிகள்.

காய் : குடுபடுத்துதல், சமைத்தல். கூழைக் காய்ச்சு - வழக்கு.

காய்ச்சு : இரும்பு முதலியவற்றை உலையில் குடுபடுத்துதல்.

காய் - காயன் : கருமான், கம்மாளன், கொல்லன்.

காய் என்ற தமிழ்ச்சொல், 1. காய்த்தல் (பெற்றெடுத்தல்), 2. கருமை நிறம், 3. குடுபடுத்துதல், 4. உடம்பு (body) என்றவாறு விரியும்.

இந்த நான்கு பொருளுக்கும் உரியவனாகக் காயன் கருதப்படுகின்றான்.

எபிறேய மொழிகளில், காயின் காணிதி (Kayin - Kaniti) என்றவாறு ஆயா கூறியதாக விவிலிய மூலம் கூறுகிறது.

காண் : பார்ப்பது. கண் என்ற உறுப்பின் வேலை, காண் - காண்பது.

ம. சோ. விக்டர்

கண் என்பதே காண் என்ற சொல்லுக்கான முதற் சொல்லாகும்.

கண் - கண்டேன் - கண்டிலேன் - கண்டவர் என விரியும்.

கண் : அறுவடையையும் (harvest) குறிக்கும்.

விளைச்சல், கண்டு முதலாயிற்றா என்றவாறு சொல்லப்படுவதை நோக்குக.

காணி : விளைச்சலைத் தரும் நிலம்.

கண் - காண் - காணி - காணிதி என எபிரேய மொழியில் திரிந்தது.

காயின் - காணிதி ஆகிய எபிரேயச் சொற்கள், தமிழ்ப் பொருளையும் மூலத்தையும் கொண்டு, திரிந்தவைகளே என்க.

அடுத்து துவள் காயன் (Tubal Kayin) என்ற ஒருவன் சொல்லப் படுகிறான். (ஆதி 4:22) இவனும் கருமான் என்றே விளக்கப்பட்டுள்ளான்.

துவள் (Tubal) : துவள் - துபள் எனத் திரிந்துள்ளது.

துவள் - துவள - துவட்டு : சூடுபடுத்தி, விருப்பத்திற்கேற்றவாறு மாற்றுதல்.

துவள் - துவட்டு : காய்கறிகளைத் துவட்டுதல் (சமைத்தல்).

இரும்பு முதலியவற்றை உலையில் இட்டுக் காய்ச்சித் துவட்டுதல். கூர்முங்கிய கத்தி முதலியவற்றைக் கூர்மைப்படுத்த, துவைக்கப் போடவேண்டும் என்ற வழக்கு செய்தியை ஒப்பு நோக்குக. துவட்டல் - துவைச்சல்.

எனவே, கருமானுக்குத் துவட்டன் என்ற பெயரும் உண்டு.

துவட்டன் - துவஷ்டா (Twashhta) என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்து, கருமானையே குறித்தது.

துவஷ்டா : வானுலகத் தச்சன், விசுவபிராமணன், மயன் என்றவாறு சமற்கிருத இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

துவள் (தமிழ்) → துபள் (எபிரேயம்)

துவட்டு (தமிழ்) → துவஷ்டா (சமற்கிருதம்)

துபள் காயன் (எபி) : கனிமங்களைத் துவட்டி எடுக்கும் கருமான்.

துவள் காயன் → துபள் காயின் எனத் திரிந்தது.

ஆபேல் (Ab-el): ஆபில் (Habil) என அரபு மொழியில் கூறுவர்.

ஆபேல் என்ற பெயருக்கான விளக்கத்தினை ஆய்வாளர்கள் கூறவில்லை. காயன் என்ற பெயர் நல்ல கரணியம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது போல், ஆபேல் என்ற பெயருக்கும் உட்பொருள் இருந்திருக்க வேண்டும். தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் இப் பெயரை விடுவிக்க இயலும்.

அரபு மொழியில் காயில் (Ka-il) என்று காயனும், ஆபில் (Habil) என்று ஆபேலும் சொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

இல் (il) என்பது, எல் (el) என்ற எபிறேயச் சொல்லின் திரிபாகும். ஆதாம், தன்னைப் படைத்த கடவுளை, எல் என்றே பெயரிட்டு அழைத்தான்.

அக்கடவுளின் நினைவாக, காய் - எல், ஆப் - எல் எனத் தன் மக்களுக்குப் பெயரிட்டான். ஆப் எல் (Ab - el), அப் - எல் என்றவாறும் சொல்லப்படும். ஆங்கில ஒலிப்பில் ஆபேல் எனப்பட்டது.

அப் - எல் (Ab-el): அப் என்ற சொல், அப்பா (Abba) என்ற சொல்லின் சுருக்கமாகும். அப்றகாம் என்ற பெயரை (Ab - raham) ஒப்பு நோக்குக.

அப் (Ab) = தந்தை; எல் (el) = கடவுள்.

அப் - எல் = தந்தையாகிய கடவுள் - God is father, என்று பொருள் படும்.

ஆ - எல் என்ற தமிழ்ச் சொற்கள், ஆவெல் என்று ஒலிக்கப்படும்.

ஆவெல் - ஆபெல் எனத் திரிந்தது.

ஆ - எல்: பொருள் ஒன்று - தொடக்கத்திலிருந்தே அறியப்படும் கடவுள். ஆ = தொடக்கம்.

பொருள் இரண்டு - கால்நடைகள், பசு, காளை என விரியும். கால்நடைகளை மேய்த்தவன் (Shepherd).

பொருள் மூன்று - ஆ என்பது பெண்ணையும் குறிக்கும்.

ஆ = உமையவள்.

ஆவுடையப்பன் = உமையின் கணவன்.

ஆ - எல் = அம்மையப்பராகிய கடவுள்.

எபிறேய மொழியில் விளக்கம் தர இயலாத ஆபேல் என்ற சொல்லை, தமிழ் மூலத்தில் எளிதாக விளக்கலாம்.

முதல் பெற்றோர்களான ஆதாம் - ஆயா ஆகியோரும், அவர்தம் மக்களாகிய காயன் - ஆபேல் என்பாரும் தமிழ்ப் பெயர்களைக் கொண்டவர்களே எனத் தெளியலாம்.

திருக்குர் ஆன் செய்தியின் படி, அவர்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்திருந்த தமிழர்களே என்க.

காயன், வேளாண்மைக்கு வித்திட்ட மருத நிலத்தலைவனாவான்.

ஆபேல், கால்நடைகளை வளர்த்த, முல்லைநிலத் தலைவனாவான்.

ஆதாம், குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் ஆவான்.

முதல் கொலை - தொழில் போட்டியே:

குறிஞ்சியிலேயே முதல் மாந்த இனம் வாழ்ந்திருந்தது. வேட்டையாடுதலும், அதனை உண்டலுமே அவர்களது தொழிலாக இருந்தது. உணவுத் தேவைக்கான வாய்ப்புகள் பெரு

மளவில் இருந்தன. சேர்த்து வைத்தல், பாதுகாத்தல் போன்ற பொருளியல் கூறுகள் குறிஞ்சி நிலத்தில் உணரப்படவில்லை. குறிஞ்சி மக்களின் வளர்ச்சி, முல்லை நாகரிகமாக விரிந்தது. கால் நடை வளர்ப்பு ஒரு தொழிலாகியது. எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில், ஒருவனுடைய பொருளியல் தகுதி அறியப்பட்டது. பெரிய மந்தைகளின் உரிமையாளன் என்ற தகுதிக்குப் போட்டியும் உழைப்பும் தேவைப்பட்டன. செல்வத்தைப் பெருக்குதல் அதனைப் பாதுகாத்தல் என்ற பொருளியல் கூறுகள், முல்லையில் தோன்றின. அடுத்து விரிந்த மருதநில நாகரிகம், முல்லையைக் காட்டிலும் முதலீடுகளைக் கொண்டிருந்தது. குறைந்த உழைப்பில், நிறைந்த செல்வத்தைப் பெறுவது எவ்வாறு? அதற்கேற்ற தொழில்கள் யாவை? கால்நடைகளை வளர்த்தலா? வேளாண்மையா? இத்தொழில் போட்டியில் ஒவ்வொரு தொழிலிலும் புதுப்புது உத்திகள் (techniques) உருவாக்கப்பட்டன. பெருஞ் செல்வம் ஈட்டும் நோக்கில், கால்நடை வளர்ப்பு, வேளாண்மை ஆகிய இரு தொழில்களிலும் சிலர் ஈடுபட்டனர். கால்நடை வளர்ப்பு வீட்டுத் தொழிலானது. கால்நடைகள் வீட்டு விலங்குகளாயின. விளை பொருட்கள், கால்நடைகளைச் சந்தைப்படுத்துவதில் போட்டிகள் தோன்றின. ஏழை - பணக்காரன் என்று பொருளியல் வேறுபாடுகள் வளர்ந்தன.

போட்டிகளின் அடிப்படைகளாக, தொன்று தொட்டு இரு காரணங்களே அறியப்பட்டு வந்துள்ளன. ஒன்று பாலியல் தொடர்பானது, மற்றொன்று பொருள் சேர்த்தல் தொடர்பானது.

காயனும் அவள் தம்பியாகிய ஆபெலும் மேற்கண்ட இரு கூறுகளின் அடிப்படைகளிலும் போட்டியிட்டனர். இப் போட்டியே இன்றைய முதலாளியத்தின் (Capitalism) கொள்கையாக விளக்கப்படுகின்றது. வளர்ந்து வரும் சமூக அமைப்பில், இப்போட்டிகள் தவிர்க்க இயலாதவை. காயன் - ஆபெல் காலத்தில் இத்தகைய போட்டிகள் நிலவின. மூன்றாவது தொழிலாக கைவினைஞர்களின் கொல்லத் தொழில் உருவாயிற்று. ஆதாம் - ஆயா காலத்திலேயே மூன்று அடிப்படைத் தொழில்களும் தோன்றிவிட்டன எனலாம். தொல் தமிழ் நாட்டின் முதல் மூன்று தொழில்களும் அறியப்பட்டிருந்தன.

இத்தொழில்களை மேலும் விரிவுபடுத்த சில உத்திகள் தேவைப்பட்டன. மக்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். புதுப்புதுக் கருவிகள் உருவாக்கப்பட்டன. சிந்தனை வளர்ச்சியில், அறிவின் தாக்கங்கள் வளர்ந்தன. இயற்கையை ஆராயும் சிந்தனை வளர்ந்தது. உழைப்பும் பெருகியது. கடின உழைப்பிற்குப் பின் ஓய்வும் தேவைப்பட்டது. ஓய்வுக் காலங்களில் மகிழ்ச்சியாய் இருக்க கலைகளும், இசையும் வளர்ந்தன. அகன்ற வீடுகளும், விரிவான வீதிகளும், பொழுது போக்குப் பூங்காக்களும் ஊருக்குத் தேவைப்பட்டன. இன்னோரென்ன செய்திகளை அடுத்து நாம் காணலாம்.

காயன் ஒரு பொறியாளன்:

காயனைப் பற்றிய முந்திய செய்திகள், அவனை வேளான் தொழில் செய்தவன் என்றும், மாழங்களை உருக்கி, கனிமத் தொழில் செய்தவன் என்றும் சொல்லப்பட்டிருந்தன. மேலும் அவன் ஒரு நகரையே உருவாக்கினான் என்ற செய்தியால், அவனது பொறியியல் அறிவு வெளிப்படுகின்றது. ஒரு வரியில் அச்செய்தியை விவிலியம் கூறி முடித்துவிட்டதென்றாலும், அச்செய்தியில் பல்வேறு உண்மைகளும், வரலாற்றுப் பின்னணிகளும் பொதிந்து கிடக்கின்றன. அந்த வகையில் காயன்,

1. வேளான் தொழில் வித்தகன்.
2. இயந்திரவியல் பொறியாளன்.
3. நகரமைப்புத்திட்ட வரைவாளன்.
4. கட்டுமானப் பொறியாளன்.
5. நிலவியலாளன்.
6. கணக்கியல் அறிஞன்,
7. வானியல் ஆய்வாளன்,
8. நீர் மேலாண்மைப் பொறியாளன்,

என்றவாறு விரித்துக் கொண்டே போகலாம். பிற்காலத்தில் அறியப்பட்ட லியானார்டோ டா வின்சியோடு ஒப்பிடக் கூடிய பேரறிவாளனாக, காயன் திகழ்கிறான். அவன் செய்த தவறுக்கும் கூட, தன்மானம் என்ற உணர்வே முன்னின்றது எனலாம். பிற்காலத்தில் அறியப்படும் ஓர் இனத்தின் தலைவனாக, விவிலியம் காயனைச் சுட்டுவது கூட, குறுகிய பார்வையே எனக் கருதலாம். மாந்த இனத்தின் முதல்வன்,

இயற்கையாய் ஆண் பெண் உறவில் பிறந்த முதல் மகன் என்ற பெருமை காயகனுக்கு உண்டு. தனது பன்முகத் திறன்களைப் பயன்படுத்தி மக்களுக்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்த காயன், தமிழ்ப் பகுதியிலேயே வாழ்ந்திருந்தான் என்பதும், தமிழர் களின் தலைவனாகவே அவன் விளக்கப்படுகிறான் என்பதும், தமிழருக்குப் பெருமை சேர்க்கக் கூடியவை.

காயனுடைய மரபினர், பாலத்தீனத்தில் வாழ்ந்திருந்த ஒரு பிரிவினர் என ஆய்வாளர்கள் கூறுவது, காயன் மேற்குப் பகுதியில் வாழ்ந்திருந்தான் என்ற உணர்வைத் தோற்றுவிக்கின்றது. பாலத்தீனத்தின் எப்பகுதியிலும் காயன் வாழ்ந்திருந்ததற்கான சான்றுகள் விவிலியத்தில் இல்லை. எகிப்து, பாலத்தீனம் எனப்படுகின்ற கனான், மெசபத்தோமியா, ஈழம், கல் தேயம், அரபு போன்ற நாடுகளில் அறியப்படும் மக்கள், வெள்ளக் காலத்திற்குப் பிறகு, கிழக்கிலிருந்த ஒரு நாட்டினின்றும் குடி பெயர்ந்தவர்களே என்ற செய்தியை விவிலியம் தெளிவாக விளக்குகின்றது. விவிலியச் செய்திகளின் வரலாற்றுப் பின்னணிகளை அறியாத மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள், விவிலியச் செய்திகளில் பல முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்து விட்டனர். (மக்களின் மேலை நாட்டுக் குடியேற்றங்கள் பற்றிய செய்திகளை நோவா என்ற தலைப்பில் காண்க)

ஈநோக் (Enoch).¹²⁹ காயனின் மகன். ஏநோக், என்றவாறு பல்வேறு ஒலிப்புகளில் இப்பெயர் ஒலிக்கப்படுகின்றது. இது உண்மையில் எம்மொழிச் சொல் எனத் தெரியவில்லையென்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. பொருளும் புரியவில்லை என்கின்றனர். வழிவழி யாகச் சொல்லப்பட்டு வந்த பெயர், பலவாறு திரிவுபட்டு ஈநோக் என எபிரேய மொழியில் ஒலிக்கப்படுகின்றது. ஊநூக் (Uhnukh) என்று அரபு மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதரிஸ் (Idris)¹³⁰ என்றும் ஒரு பெயர் வழங்கப்படுகிறது. ஈநோக்கைப் பற்றி வியக்கத்தக்க செய்திகளை ஆய்வாளர் செய்ன் (Chaine) என்பார் கூறுகிறார்.¹³¹ மெசபத்தோமியாவில், வெள்ளக் காலத்துக்கு முன்பு என் - மண் தூர் - அண்ணா (En - men - dur - anna) என்ற மன்னர் ஆண்டு வந்தார். அம்மன்னர் மரபில் அவர் ஏழாவது மன்னராவார். அவர் குறிப்பிடும் சில ஒற்றுமைகளாவன.

ஈநோக்

என் - மண் - தூர் - அண்ணா

1. ஆதாமிற்குப் பிறகு ஏழாம் ஆள்
மெசபத்தோமிய மரபின் ஏழாவது மன்னன்.
2. கதிரவன் என்ற பொருள்
சூரியக் கடவுளின் ஊரான சிப்பர் (sippar)ருக்கு உண்டு என்பர்.
ஈநோக் என்பது ஊரின் பெயரும் ஆகும்.
3. 365 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவன் கதிரவனின் சுற்றுக்காலம்
சூரியக் கடவுளோடு தொடர்புடையவன்.
4. வானியல் அறிஞன் (Astronomer)
சோதிடன் (Astrologer)
5. வானுலகக் கழுக்கங்களை அறிந்தவன்
இவனும் அவ்வாறே
6. கடவுளால் வானுலகிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவன்
வெள்ளக் கதையின் நாயகன் ஊட் - நா - பிஷ்டிம், அவ்வாறு
எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவன் (மெசபத் தோமியக் கதை)
7. இறவாத் தன்மையைப் பெற்றவன்
இறவாத் தன்மையை வெள்ளக் கதை நாயகன் பெற்றான்.

ஈநோக் பற்றி எத்தியோப்பிய மொழியிலும்¹³² பல குறிப்புகள் உள்ளன. எனவே, ஈநோக் பற்றிய செய்திகள், படைப்பதிகாரத்தில் பதிவு செய்யப்படுவதற்கு முன்பே, எத்தியோப்பிய - மெசபத்தோமிய இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. ஈநோக் மிகப் பெரிய, பலராலும் அறியப்பட்டிருந்த அறிஞன் என்று செயின் குறிப்பிடுகிறார். உலகில் அறியப்படும் முதல் வானியல் மற்றும் கணக்கியல் விற்பன்னனாக ஈநோக் அறியப்படுகிறான். காயன்பற்றிய திறமைகளை ஏற்கனவே விளக்கியவாறு, காயனின் மகனும் பேரறிஞனாகத் திகழ்ந்தான் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இவன் பெயரில் மிகப் பெரிய நகரம் ஒன்றை காயன் உருவாக்கினான் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. அந்நகரம் இருந்த இடம், நாடுபற்றித் தகவல் இல்லை.¹³³ எனவே, ஈநோக் என்ற பெயர் பல குளறுபடிகளைத் தாண்டி, தவறாகப் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது. இருப்பினும் கிடைத்துள்ள செய்திகளின்படி, ஈநோக் என்ற பெயர் வானத்தோடும் கதிரவனோடும் தொடர்புடைய பெயராகத் தெரியவருகின்றது.

திருக்குரான் மேலும் பல செய்திகளைத் தருகின்றது. “உண்மையில் இவர் ஒரு இறைத்தூதரும், நீதிமானாகவும் இருந்ததால், அவரை விண்ணகத்துக்கு உயர்த்தினோம்” (சுரா 56,57). இசும எல் (Ishmael), இதீரீஸ் (Idris or Enoch), குல் கிபில் (Zul kifi) ஆகியோர் பொறைமையைக் கைக் கொண்டவர்கள்.” (சுரா. 85) இதீரிஸ் என்ற அரபுச் சொல்லுக்கு உரைப்பவர் அல்லது உதிர்ப்பவர் (instructor) என்பது பொருள். வானுலகக் கழுக்கங்களை அறிந்து கொள்ளும் அறிவுத் திறன் மிக்கவர். அல்லாவின் புனித நூலில் உள்ள 30 பகுதிகள் இதீரிசுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டன. முதன்முதலில் வானியல் கழுக்கங்களைக் கண்டுபிடித்து உண்மைகளை அறிந்தவர் இவரே. ஆதாம் இறந்த நூறாண்டுக்குப் பிறகு இவர் பிறந்தார் என உசேன் (Husain) என்பார் கூறுகிறார். ராவ்சதுல் அபாப் (Rauzatul - Ahbab) என்ற நூலில், விண்ணுலகத் தேவதூதர்களில் ஒருவர் இவருக்கு மிக நெருங்கிய நண்பராக இருந்தார், எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சில இசுலாமிய அறிஞர்கள், இல்யாசும் (Elijah) இதீரிசும் ஒருவரே எனக் கூறுகின்றனர்.¹³⁴

ஈநோக்கைப் பற்றிப் பல்வேறு செய்திகள், தொடர் பற்றவைகளாகவே உள்ளன. காயன் பற்றிய செய்திகள், இலங்கையில் பரவலாக அறியப்பட்டு, வெள்ளக் காலத்துக்குப் பிறகு குடியேறிய தமிழர்களால், பல்வேறு கதைகளாகப் பின்னப் பட்டன எனக் கருத இடமுண்டு. சுமேரிய இலக்கியங்களும், அவற்றைத் தழுவிய மெசபத்தோமிய இலக்கியங்களும், இவ்விரண்டையும் மூலமாகக் கொண்ட எபிரேய மொழி இலக்கியங்களும் தரும் செய்திகள் அனைத்தும் தமிழ்நாட்டுச் சூழலையே விளக்குகின்றன. அக்கதைகளின் போக்குகளும், இடப் பெயர்களும், மாந்தப் பெயர்களும் தமிழ்த்திரிவு சொற்களாகவே உள்ளன. அந்த வகையில் ஈநோக்கு என்ற பெயரும் தமிழ்ச் சொல்லாகவே காணப்படுகின்றது.

யாநோக்கு = கடவுளை நோக்குபவன். - யாநோக்கன்

ஈநோக்கு = இப்படி நோக்குபவன் - ஈநோக்கன்

ஈழநோக்கு என்ற பெயர், இலங்கையுடன் தொடர்பு படுத்துவதை நோக்குக மெசபத்தோமியாவின் கிழக்குப் பகுதியில் குடியேறிய தமிழர், அப்பகுதிக்கு ஈழம் என்றே பெயர் வைத்துக் கொண்டனர். ஈழம் (Elam) என்பதை, எலாம்

என்று மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள் தவறாக ஒலித்தனர். உண்மையில் எலாம் என்ற பகுதி, ஈழமே என்க.¹³⁵

நோக்கு என்ற சொல், கூர்ந்து பார்த்தல், கவனித்தல், ஆராய்தல் என்ற பொருளைத் தருவது. அறிவியல் அறிஞ னாகவும், வானியல் மேதையாகவும் அறியப்படும் ஈநோக்கு, ஆய்வாளன் என்ற தமிழ்ப் பொருளைக் கொண்டவனே என்க.

தமிழரின் வானியலே உலகை ஆண்டது, இன்றும் ஆண்டு கொண்டிருக்கின்றது என்பதைப் பல்வேறு ஆய்வுகள் வழியே நிறுவ இயலும் (ஆசிரியரின் வானியலும் தமிழரும் என்ற நூலைக் காண்க) காயனின் மகனான ஈநோக்கு, தமிழர் உலகிற்கு பெருமை அளித்தவன் என்று கொள்வதில் தவறொன்று மில்லை. இவனுடைய வானியல் அறிவை மிகைப்படுத்திய வர்கள், விண்ணுலகிற்கும், வானுலகிற்கும் சென்று வந்ததாகக் கூறியிருக்க வேண்டும்.

கணியர் என்ற தமிழ் மரபினரே வானியலைக் கண்டு தெளிந்து உலகிற்கு அறிவித்தவர்கள் என, தமிழ் இலக்கி யங்கள் கூறுகின்றன. காயனின் மரபினராகக் கருதப்படும் கெணியர்கள் (Kenites), அம்மரபில் தோன்றிய கனான் (Canaan) போன்றவர்களின் பெயர்கள், கணியன் என்ற பெயரோடு தொடர்பு படுவதை நோக்குக.

காயன் - கண்ணன் ஆகிய இரு சொற்களும் கருமையைக் குறித்தவை.

காய் - காயம் - காளம் = கருமை

கண் - கண்ணம் - கண்ணன் = கருமை

கனான் என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு, கருமை அல்லது பழுப்பு (black or brown) என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

பல்வேறு நிகழ்வுகள், பெயர்கள் தமிழோடு எபிரேய மொழியைத் தொடர்பு படுத்துகின்றன.

காயன் - ஈநோக்கு ஆகிய பெயர்களும் ஆழமான பொருளும் விளக்கங்களும் கொண்டவைகளாகும்.

இத்ரிஸ் (Idris) என்ற அரபுச் சொல்லுக்கு உதிர்ப்பவர் எனப் பொருள் கூறப்படுகின்றது.

உதிர்த்தல்: சிதறுதல் அல்லது சிந்துதல்.

சிதர் அல்லது உதிர் என்ற சொல்லின் திரிவாக, இத்ரிஸ் என்ற சொல் இருக்கலாம்.

சேத் (Seth. Set in Hebrew)¹³⁶ ஆபெல் கொலை செய்யப்பட்ட பிறகு, ஆதாம் ஆயாளுக்குப் பிறந்த மூன்றாவது மகனாவான். சேத் என்ற சொல்லுக்கு, வைத்தல் இருத்துதல், பொருத்துதல் (to put in a place or placed) என்றவாறு எபிரேய அறிஞர்கள் பொருள் கூறுகின்றனர். ஆபெல்லின் இடத்தை நிரப்ப வந்த மகன் என்று விளக்கம் தருகின்றனர். அரபு மொழி, Shis என்று கூறுகிறது.¹³⁷

சேர் - சேர்க்கை: இணைப்பு, ஒன்றோடு சேர்த்துக் கொள்வது.

சேர்: கூட, கிட்ட, அடுக்க, இணங்க, பொருந்த, ஒக்க, கலக்க, அணுக, புணர என விரியும். சேரிடம் அறிந்து சேர் என்பது பழமொழி. சேர்த்துக்கட்டு, சேர்த்துக்குழை, சேர்த்துக் கொடு, சேர்த்துக் கொள், சேர்த்துப்பிடி, சேர்த்து முடி, சேர்த்து வை, சேர்க்கை என வழக்கில் உள்ள சொற்களை நோக்குக.

சேர்: நீரும் மண்ணும் கலந்தது.

காய்ந்த நிலம், சேத்து நிலம் என்ற வழக்கையும் நோக்குக.

சேர் - சேர்த்து - சேர்த்து அல்லது அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட அணை. (சமற்கிருதம்) சேது தமிழ் மூலத்தைக் கொண்ட சொல்லே.

சேத் என்ற எபிரேயச் சொல்லும், சேது என்ற தமிழ்மூலச் சொல்லும் சொல்லாலும், ஒலியாலும், பொருளாலும் ஒன்று சேர்வதை நோக்குக.

ஆதாம் இலங்கையில் வாழ்ந்திருந்தான் என்ற செய்தியின் அடிப்படையில், அவன் மகனான சேத், தந்தையுடன் இணைந்து உருவாக்கிய அணை, அல்லது பாலத்தையே ஆதாம்பாலம் (Adam's bridge) என்று இசுலாமியரும் கிறித்துவரும் கூறுகின்றனர். தமிழ் மரபு அதனைச் சேதுப் பாலம் (Sethu bridge) எனக் கூறுகிறது.

இராமன் கட்டியதாகக் கூறப்பட்டாலும், அதற்கு இராமன் பெயர் சூட்டப்படவில்லை.

நான் என்ற தமிழ் மன்னன் கட்டியதாகவும் ஒரு செய்தியுண்டு.

ஆனால் வழிவழி வந்தவர்கள் அதனை ஆதம் பாலம், சேதுப் பாலம் என்றே அழைத்தனர் என்று யாழ்ப்பாணக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

Sethu: Adam's bridge extending from the coramandal coast toward Ceylon, said in the Indian mythology to be ten Yojanas wide and hundred Yojanas long.¹³⁸

ஒரு யோசனை தொலைவு என்பது 13 கல் (Miles) எனப்படும் என்றும் 9 கல் எனப்படும் என்றும் இருவேறு குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

சேது என்ற தமிழ் மூலச் சொல், இணைப்பு - பிணைப்பு என்ற பொருளிலேயே அறியப்பட்டது. சேடு (Setu) என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

Setu: binding, a ridge of earth, dam, bridge, boundary etc.¹³⁹ (A Sanskrit - English Dictionary - P.1246)

Set (English): Group or collection of rhinfa¹⁴⁰ (Oxford, P.1317)

சேர் (தமிழ்) → செட் (சமற்) → சேட் (எபிரேயம்) - சேத் (கிரேக்கம்) - செட் (ஆங்)

பத்துமரபுகள்: ஆதாம் முதல் நோவா வரையில், 10 மரபுகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மரபுக்கும் இடை வெளி ஏறக்குறைய 1000 ஆண்டுகளாகும். இவ்விடைவெளி தனியொருவனின் வாழ்க்கைக் கால அளவா அல்லது ஒரு தலைமை மரபின் ஆட்சிக் கால அளவா என்பது விளக்கப் படவில்லை. இந்தப் பத்துத் தலைமுறைகளிலும் செயற்கை யாகச் சில செய்திகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

காயன் முதல் நோவா வரையிலான பத்துத் தலைமுறைப் பட்டியல் ஒன்றும், சேத் முதல் நோவா வரையிலான பத்துத் தலைமுறைப் பட்டியல் ஒன்றும், தனித்தனியாகக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றில் சில ஒற்றுமைகள் காணப்பட்டாலும், முரண் பாடுகளும் உள்ளன.

குருமார்களின் மரபுக் குறிப்புகள் (Priestly documents) ஆதாம் முதல் அபிரகாம் வரை நீளுகின்றன. இப்பட்டியலில் ஒரு பெயரே பல முறை காணப்படுவதை அறிய முடிகின்றது. இதனால் இப்பட்டியல் நம்பகத்தன்மையற்றது என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. ஒரே பெயர் பலமுறை வருவதில் ஓர் உண்மை பொதிந்துள்ளதை ஆய்வாளர்கள் அறியவில்லை. பாட்டனின் பெயரை பெயரனுக்கு வைப்பது தமிழ் மரபு. இந்த வகையில், பல பெயர்கள் ஒன்று போலுள்ளன. இந்த நடை முறை மேற்கில் இல்லை யென்பதை ஆய்வாளர்கள் கூர்ந்து நோக்கவில்லை.

பத்துத் தலைமுறை அல்லது ஆட்சிமுறை யென்பது, விவிலியம் எழுதப்பட்ட காலத்தில், மெசபத்தோமிய நடை முறையில் எழுதப்பட்டதாகும். மெசபத்தோமிய தலைமுறைப் பட்டியல், மன்னர்கள் சார்ந்ததாகும். இப்பட்டியல் சுமேரிய

பத்துத் தலைமுறைப்பட்டியலைத் தழுவியது. சுமேரியர் தமிழர் என்பதால், முதல் பத்துத் தலைமுறைப் பட்டியல், தமிழில்தான் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும். தமிழர்களை ஆண்ட மன்னர்கள் அல்லது தலைவர்களின் பட்டியலாக அது இருந்திருக்க வேண்டும். பத்துத் தலை முறை என்ற நடை முறை அடியிற் கண்டவாறு நீண்டது.

தமிழர் → சுமேரியர் → மெசபத்தோமியர் → எபிரேயர்.

பட்டியல் பத்துத் தலைமுறைகளைக் குறித்தாலும், பெயர்கள் மாறுபட்டுள்ளன.

எபிரேயப் பட்டியலின் இறுதித் தலைவன், நேவா என்றும், மெசபத்தோமியப் பட்டியலில் ஊட் - நா - பிஷ்டிம் என்றும், சுமேரியப் பட்டியலின் சேய்குத்திரன் (சேய்குத்திரா) என்றும்,

சொல்லப்பட்டுள்ளன. இம்மூன்று பெயர்களும் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டவைகளே. மேலும் தமிழர்களுக்கு குத்திரன் என்ற பெயர் இருந்ததை, சுமேரிய இலக்கியம் வெளிப்படுத்துகிறது. குத்திரன் என்ற சொல்லை ஆரியர்களே அறிமுகம் செய்ததாக, இதுவரை தவறாகக் கருதப் பட்டு வந்தது. சுமேரியச் குத்திரர் உயர்வாகவும், ஆரியச் குத்திரர் இழிந்தவர்களாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

எபிரேயப் பட்டியலில் காணப்படும் பத்துத் தலை முறைப் பெயர்கள், பலவாறு திரிந்த சொற்களாகவே உள்ளன. அச்சொற்களில் பெரும் பாலானவற்றை மெசபத்தோமிய, சுமேரியா இலக்கியங்களிலிருந்தும் கடன் பெற்றுக் கொண்டு, தங்கள் பங்குக்கு அப்பெயர்களை மாற்றம் செய்தும் பதிவு செய்துள்ளனர். அப்பட்டியலில் கண்டுள்ள பலபெயர்களுக்கு விவிலிய ஆய்வாளர்களால் பொருள் கூற இயலவில்லை.

1. ஆதாம் = செம்மண்ணிலிருந்து படைக்கப்பட்டவன். (Aadam)
2. சேட் = இணைக்கப்பட்டவன் அல்லது சேர்க்கப்பட்டவன் (Seit)
3. ஈனோசு = தெளிவான விளக்கம் இல்லை. நாசி (Enos) யுடன் தொடர்புடையது?
4. கெனன் = கருப்பன். கன்னன் (Kenan)
5. மகலல் - எல் = எல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுடன் முடிகிறது. முன்சொல்லுக்கு விளக்கமில்லை.

6. யாரெத் அல்லது அரத் = சிவப்புடன் தொடர்பு?
7. ஈநோக்கு = பழைய விளக்கத்தைக் காண்க.
8. மேது செலா = விளக்கமில்லை.
9. (இ)லெமைக் = விளக்கமில்லை.
10. நோவா = பொருள் சொல்லப்படவில்லை.

இந்தப் பத்துத் தலை முறைகளும் வெள்ளக் காலத்துக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்தவர்கள் என்பதால் இவர்களது காலம் கி.மு. 28000 - 18000 எனக் கருத இடமுண்டு. எவ்வாறெனில் கி.மு. 18000 - 12000 ஆண்டுகளில் பன்முறை இயற்கையின் பேரழிவுகளால், கடல் நீர் 400 அடிகள் வரை உயர்ந்ததாகவும், உலகின் பெரும்பாலான நிலப்பகுதிகள் நீரில் மூழ்கிப் போனதாகவும் புவியிலாளர்கள் உறுதி செய்கின்றனர். வெள்ளம் நிறை காலம், கி. மு. 12000 எனக் கருதுவதால், நோவாவின் காலம், கி. மு. 18000 -12000 அளவில் கொள்ள வாய்ப்புகள் உண்டு. இக்கால அளவுகளிலேயே இலெமூரியா எனப்படும் குமரிக்கண்டமும் அழிந்துபட்டது.

ஆதாம் முதல் நோவா வரையில் 10 தலை முறைகள் என்று சொல்லப்பட்டன. ஆதாம் - நோவா காலம் (தற்கால புவியியல் உண்மைகளின் படியும், விவிலியச் செய்திகளின் படியும்) - கி.மு. 28000 - 18000 என்பதை உயர்பக்கமாகவும், கி.மு. 22000 12000 என்பதை தாழ்ந்த பக்கமாகவும் (least estimate) கொள்ளலாம். எனவே நோவாவின் காலம், கி. மு. 12000 என்று கொள்ளலாம். விவிலியம் கூறும் மரபுப் பட்டியல், நோவா வையும் அபிரகாமையும் இணைக்கிறது. அபிரகாமின் காலம் கி. மு. 1995 எனக் கூறப்படுகின்றது. எனவே நோவாவுக்கும் அபிரகாமுக்கும் இடையே 10000 ஆண்டுகள் இடைவெளி உள்ளன. இவ்விடைவெளியை நிரப்பவும், தொடர்புபடுத்தவும் விவிலியத்தில் சான்றுகள் இல்லை. என்றாலும் தொடர்பை நிலைப்படுத்துகின்றனர். ஆதாம் வழியில் நோவா தமிழனே என்ற கருத்தை ஏற்கும் போது, அபிரகாமும் தமிழனே என்ற கருத்தை ஏற்க வேண்டும். அபிரகாமும் அவன் முன்னோரும் கி. மு. 3000 - 2500 ஆண்டுகளில் பாபிலோன் பகுதியிலுள்ள ஊர் நகரில் குடியேறியவர்களாவர். ஏற்கனவே அப்பகுதியில் வாழ்ந்திருந்தவர்களுக்கும் அபிரகாமுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. அபிரகாமின் முன்னோர் வெளி நாட்டவர்

ம. சோ. விக்டர்

குறிப்பாகக் கீழ்த்திசை நாட்டவர் என வரையறுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனவே, நோவா - அபிறகாம் உறவு, பாபிலோனில் தோன்றியதன்று, அது தமிழகத்தில் உருவானது என்பது உறுதியாகிறது. மீண்டும் அபிறகாமின் வழியில் இயேசுவை இணைக்கும் பட்டியலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படியானால் இயேசு எந்த மரபினர்? (ஆபிறகாமின் மரபு - தனித்தலைப்பில் காண்க.)

காயனுடைய தலைமுறைப்பட்டியல்:

1. ஆதாம், 2. காயன், 3. ஈநோக்கு, 4. ஐராத் அல்லது ஈராத், 5. மெகூ யா - எல், 6. மெதுசாய் - எல், 7. (இ)லெமக், 8. யா ஆள், 9. ஊ ஆள், 10. துவள் காயன்.

இலெமெக்கின் இணைகள் இருவர். ஒருத்தியின் பெயர் ஆடை (ஆடா), மற்றொருத்தியின் பெயர் சிலை (சிலா)

ஆடையின் மக்கள் இருவர், யா ஆள் மற்றும் ஊ ஆள்.

யா ஆள் = யாபால் (எபிரேயம்) - Yaabal. யா ஆள் யாபால் எனத் திரிந்தது.

யா ஆள் = தெற்கித்தியான், தென்னாட்டவன் எனப் பொருள்.

இவன் கால்நடைப் பெருக்கத்திற்குப் பல்வேறு உத்திகளைக் கண்டுபிடித்தவன். கூடாரங்களைக் கட்டுவதில் விரைவும் எளிமையும் இவனது கண்டு பிடிப்பு. கூடாரங்களின் (temporary Shelters) தந்தை எனப் போற்றப்படுகிறான்.

ஊ ஆள்: யூபால் எனப் பெயர் (எபிரேயம்) இவன் ஓர் இசைக்கலைஞன்

ஊ என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு ஒலி, அல்லது இசை என்பது உட்பொருளாகும்.

ஊ - ஊது - ஊதுதல் = இசைக் கருவிகளைக் கையாளுதல். யாழ் முதலிய நரம்புக் கருவிகளையும், குழல் முதலிய துளைக் கருவிகளையும் பயன்படுத்தியவன். ஊது ஆள் - ஊ ஆள் - யூபால் எனத்திரிந்தது. தமிழ் இசையின் முதல் இசைவாணன் இவனே எனக் கருத இடமுண்டு.¹⁴²

தொல் தமிழ் இசை

இசை என்ற சொல் ஒலி, புகழ், சொல், தொண்டை வழி ஒலி, நரம்புவழி ஒலி, பாட்டு என விரியும். தமிழர்கள் ஒலிகளை வகைப்படுத்தி அவைகளைச் சுரங்கள் என்றனர். அவைமிடற்றுப் பிறந்த ஒலிகளாகும். நரம்புகளின்றும், இசை எழுப்பப்பட்டது.

1. குரல்: தொண்டையிலிருந்து தோன்றும் ஒலி
2. துத்தம்: நாவின் அசைவினால் உருவாக்கப்படுவது.
3. கைக்கிளை: மேல்வாய் என்ற அண்ணத்தால் மெருகூட்டப்படுவது.
4. உழை: மூளையில் தோன்றுவது; சிரத்தாலுழைவது
5. இளி: நெற்றி வழி தோன்றுவது; நெற்றியாலினி
6. விளரி: நெஞ்சத்தில் தோன்றுவது; நெஞ்சால் விளரி.
7. தாரம்: நாசி வழி தோன்றுவது; மூக்காற்றாரம்.

உயிரெழுத்துக்களின் நெடிலோசை இசையாக வெளிப்படும்.

ஆஅ ஈஇ, ஊஉ, ஏஎ, ஐஇ, ஒஒ ஓஓஉ என்க.

இவற்றிக்கான ஒலி அளவு (மாத்திரை),

குரல் - 4 - நான்கு குரல்,

துத்தம் - 4 - நான்கு துத்தம்,

உழை - 3 - மூன்றுழை,

இளி - 4 - நான்கினி,

விளரி - 3 மூன்று விளரி,

தாரம் - 2 - இரண்டு தாரம்.

ஒலிகளின் கலப்பால் எழும் இராகம் செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கொடிப்பாலை, விளரிப் பாலை, மேற் செம்பாலை எனப்படும்.

குமரிக் கண்டத்திலேயே தமிழர் இசைக்கான இலக்கணங்களை வகுத்திருந்தனர். தமிழரின் அன்றாட நிகழ்வுகளில்

இசைக்கு மேலான இடம் இருந்தது. முத்தமிழ் எனப் போற்றப்படும் தமிழின் இசையும் நாடகமும் இரண்டறக் கலந்தவைளாகும். இசுத்தல் என்றவாறு எழுப்பப்பட்ட ஒலியே இசை என்றானது. எபிரேய மொழியில் ஆணுக்கு இசை என்றும், பெண்ணுக்கு இசா என்றும் சொற்களை வகுத்தனர். இவை, இசை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிவுகளே. இசைதல், இணைதல் என்ற பொருளில் ஆண் - பெண் இணைப்பு, ஒலிகளின் இணைப்பு என விரியும். ஈதலும் வாழ்தலும் பற்றி வள்ளுவர் விளக்குகிறார்.

கத்து - சுத்தல் - சுத்தம் என்பன, உரத்து எழும் ஒலிகளைக் குறிப்பன.

கத்தம் - கீதம் எனத் திரிந்தது. செம் என்ற தமிழ்ச்சொல், செம்மை என விரியும்.

செம்மை - நற்கூறுகளின் இணைப்பு அல்லது காட்டு.

செம் - சம் என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. சம் + உத்ர = சமுத்ர கடல்களின் இணைப்பு.

சம் + கீதம் = சங்கீதம், சங்கீதம் என்றாயிற்று.

இசைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் கருவிகள் பற்றிய செய்திகள் ஊ ஆள் என்பவன் வாயிலாக விவிலியத்தில் விளக்கப்பட்ட டுள்ளன. தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக் கருவி, தாளக்கருவி என இசைக்கருவிகள் நான்கு வகைப்படும்.

தோற்கருவிளாவன: பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, சல்லிகை, நரடிகை, திமிலை, குட முழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை, தடாரி, சுத்தரி, முழவு, மதிவளையம், மொந்தை, முரசு, கண்வி தூம்பு, நிகாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தருணிச்சம், விரலேறு, நாழிகைப் பறை துடி, பெரும்பறை என விரியும். முழவு, அகமுழவு, அகப்புற முழவு, புறமுழவு, புறப்புற முழவு, பண்ணமை முழவு, நாண்முழவு, காலை முழவு என ஏழு வகைப்படும்.

துளைக்கருவிளாவன: புல்லாங் குழலும், நாகசுரமும். இன்று பல்வேறு நாடுகளிலும் அறியப்படும் துளை இசைக் கருவிகளுக்கு மூலமும் முதலுமானது புல்லாங்குழலே என்க.

நரம்புக் கருவிளாவன: 21 நரம்புகளைக் கொண்ட பேரியாழ், மகரயாழ் - 19, சகோடயாழ் - 14, செங்கோட்டு யாழ் - 7 ஆகியவை தமிழரின் பழம் பெரும் யாழிசைக் கருவி

களாகும். இவற்றில் முதன்மையானது செங்கோட்டு யாழே. யாழ் இசைக்கும் பாணர்கள் வாழ்ந்திருந்த நாடு, யாழ்ப்பாண நாடு எனப்பட்டது.

விண் விண்ணென எழும் யாழின் ஓசையொலிகளைக் கருத்தில் கொண்டு, வீணா என்ற சமற்கிருதச் சொல் பிறந்தது. வீணா - வேணு - வீணை என விரிந்தது.

ஆரியரும் இசையும்:

சிந்துவெளியில் ஆரியர் குடிபெயர்ந்த போது, இசையைப் பற்றி அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. இசையென்பது பண்பட்ட அகவாழ்வும், நாகரிகமான புற வாழ்வும் கொண்டிருந்த இனத்தின் வெளிப்படாகும். நாடோடிகளான ஆரியருக்கு அவ்வாறான பின்புலம் எவையும் இருந்திருக்கவில்லை. தாம் அறிந்திராத, தமக்குத் தெரியாத இசையை ஆரியர்கள் கற்றுக் கொள்ளவும் விரும்பவில்லை. ஒரு சிலர் தமிழரின் இசையைக் கற்க முயன்ற போது, அதனைக் கண்டித்து மனுநூல் குறிப்பு களைத் தந்துள்ளது. மனு நூலில் தடைசெய்யப்பட்டிருந்த இசையை, பிற்கால ஆரியர்கள் கற்கத் துணிந்தனர். தமிழில் சொல்லப்பட்டிருந்த அனைத்து நுட்பங்களையும் கற்றனர். தமிழ்ப்பெயர்களையும் சொற்களையும், சமற்கிருதத்தில் மாற்றிக் கொண்டனர். ஒரு யாழினை எவ்வாறு உருவாக்குவது என்பதையே அறிந்திராத ஆரியர்கள், வீணை இசைக்குப் பிற்காலத்தில் இலக்கணம் வகுத்ததாகக் கூறிக் கொண்டனர். ஆரியர்களுக்கு இசையைக் கற்றுத் தந்தவர்கள், தமிழ்ப் பறைக் குடியைச் சார்ந்த பாணர்களே. பாணினி என்ற சமற்கிருத அறிஞரின் பெயர்கூட, பாணன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்க. தமிழ்ப் பறைக்குடியினரிடம் கற்ற இசையை தமதாக்கிக் கொண்டு, அது தம் இசையே எனவும் பதிவு செய்து கொண்டனர். இடைக்காலத்துக்குப்பிறகு தென்னகத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்ற இசுலாமியர்கள், கர்நாடகத்தின் மீது தமக்கிருந்த ஆளுமையைக் கருத்தில் கொண்டு, தமிழ் இசைக்கு கருநாடக இசை எனப் பெயரிட்டனர். கருநாடக இசையென்பது, களவாடப்பட்ட தமிழ் இசையே என்பதை, தற்காலத்துத் தமிழ் இசை வாணர்கள் மெய்ப்பித்துக் காட்டியுள்ளனர். இசைக்கு மூலம் நாதம் எனப்படும். அந்த நாதத்திற்கே முதல்வனான, சிவனே தமிழ்க்கடவுள் எனப் போற்றப்படுகிறான். ஓம் எனப்படும்

பெருநாவு மந்திரம் (நாவு ஒலியைக் குறிக்கும்), பிரணவ மந்திரம் எனத் திரித்துக் கூறப் பட்டது.

குமரிக்கண்டத்தில் முதல் இரண்டு தமிழ்ச் சங்கங்களில் அறியப்பட்டிருந்த இசை தொடர்பான பல்வேறு நூல்கள் வெள்ளத்துக்கு இரையாயின.

அகத்தியம், பரிபாடல், பெருங்குருகு, பெருநாரை, பேரிசை, சிற்றிசை, இசை நுணுக்கம், வரி, இந்திரகானியம், தாள செம்உத்திரம், தாளவகை யோத்து, கச்சப்புட வெண்பா, ஐந்து மரபு, ஐந்து பாரதீயம் என விரியும்.

தற்போதும் இசைத்தமிழுக்குப் பஞ்சமில்லை. அவைகளின் பெருமைகளை இப்போதும் கூட முழுமையாக அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றோம்.

கடைக்கழக இலக்கியங்களில் பலநூறு பாடல்கள் இசைக்கான வடிவுகளில் இயற்றப் பெற்றவை. குறிப்பாகப் பரிபாடல் இசைநூலே. இடைக்காலத்தில் அறியப்பட்ட தேவாரம், திருவாசகம், நாலாயிரத் தெய்வப் பெரும் பிணைப்பு, திருமந்திரம் (காலத்தில் முரண்பாடு உள்ளது) என விரியும். இவை தவிர வரிப்பாடல், குரவைப்பாடல், முத்துத்தாண் டவரின் பாடல்கள், வேதநாயகம் அவர்களின் சமயப் பொதுப் பாடல்கள், அருணாசலக் கவிராயரின் இராம நாடகம், நந்தனார் பாடல்கள், காவடிச் சிந்து, நொண்டிச் சிந்துகள், தென்பாங்கு, தில்லானா என விரியும்.

குடியேற்றத் தமிழர்கள் கொண்டு சென்ற இசை:

சுமேரிய, பாபிலோனிய, எகிப்திய, இசுராயெலிய நாகரிகங்களில் அறியப்பட்டுள்ள இசை தொடர்பானவைகள், அனைத்தும், வெள்ளக் காலத்துக்குப் பிறகு, குடியேற்றத் தமிழர்கள் கொண்டு சென்றவை. ஆள் அல்லது ஊவாள் (Ubal) என்பான் மேற்கித்திய நாடுகளில் வாழ்ந்திருக்கவில்லை. அவன் இலங்கை அல்லது குமரிக்கண்டத்தில் வாழ்ந்திருந்தவன். குமரிக்கண்ட காலத்தில் இலங்கை, அக்கண்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்தது. குமரிக்கண்ட வரலாறு தெரியாத மேலை நாட்டவர், ஆதாம் இலங்கையில் வாழ்ந்திருந்தான் எனப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டு நூலில், இசைப் பாடல்கள் என்ற பகுதி தனிப்பிரிவாகவே உள்ளது. தமிழில்

அப்பகுதியை சங்கீதம் என்றவாறு மொழி பெயர்த்துள்ளனர். இசுராயெல் மரபினரின் 150 பாடல்களைக் கொண்டது இப்பிரிவு. அகவொழுக்கம் பற்றிய பல்வேறு செய்திகள் இப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. கி. மு. 500 -400 ஆண்டுகளில் இப்பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டன. இறையைப் போற்றும் பாடல், தனிப்பாடல், குழப்பாடல், நன்றியறிவிப்புப் பாடல் என்றவாறு அவை உள்ளன. காலம் காலமாகப் பாடப்பட்டு வந்த நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் போன்றவை இவை. இவை தெய்வீக உந்துதலால் எழுதப் பட்டவையன்று என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. இப்பாடல்கள் தனியாகவும், இசைக் கருவிகளுடனும் இசைக்கப்பட்டன. இசுராயெல் மக்களின் உயிரோடும் உடலோடும் பின்னிப்பிணைந்தது இசையாகும். தமிழ் மரபைப் போன்று, தாலாட்டு முதல், ஒப்பாரி வரையில் அந்நாட்டில் பெண்களால் பாடப் பெற்றன. நீத்தாரைச் சுற்றி நின்று மாரடித்துக் கொண்டு, குழுவாகப் பாட்டுப் பாடும் (ஒப்பாரி வைக்கும்) வழக்கு யூதப் பெண்களிடையே காணப் பட்ட செய்தியை எசெக்கியெல் குறிப்பிடுகிறார். பிற்கால ஆய்வாளர்கள் இவ்வாறு பாடும் வழக்கு எவ்வாறு யூதர்களிடையே ஒட்டிக்கொண்டது, அது எந்த நாட்டு வழக்கு, இப்பாடல்களின் முன்னோடிகள் யாவர் என்பன போன்ற செய்திகளுக்கான விளக்கங்களை அறிய இயலவில்லையென்று கூறுகின்றனர். தமிழரின் மேற்கித்திய தாக்கங்களில் தமிழ் இசையும் ஒன்று என்பதை ஆய்வாளர்கள் அறிந்திருக்க வில்லை.

1. சமயச் சடங்குகளில் பாடல்களை இசைக் கருவிகளுடன் இணைந்து இசைப்பது, யூதர்களின் வழக்கு. பாடல்கள் இல்லாத வழிபாடுகள் இருந்திருக்க வில்லை.¹⁴² (பயணம், 15)
2. உள நோயை நீக்குவதற்கு, பாடல்களை இசைத்துள்ளனர். சவுல் என்ற மன்னனின் மனத்தடுமாற்றத்தைப் போக்க, பாடல் இசைக் கப்பட்டது.¹⁴³ (ஐ சாமு. 16:23)
3. எலிசா தன்னுடைய உரைகளை, பாடகன் ஒருவன் துணையோடு, அரங்கேற்றி வந்தார்.¹⁴⁴ (2, அரசர், 3:15)
4. பாபிலோனிய மன்னன், எருசலெமிலிருந்து ஆண்-பெண் பாடகர்களுடும் அடிமைகளாகக் கொண்டு போனான்.¹⁴⁵ (2 சாமு. 19:35)
5. தாவீது மன்னன் தாமே இசைத்துப் பாடிய செய்திகளும் உண்டு.¹⁴⁶ (2 சாமு. 6)

கிராயெல் நாட்டின் பயன்பாட்டில் இருந்த சில கிசைக் கருவிகள்:

1. தோப் (Top):¹⁴⁷ செய்திகளை அறிவிக்கும் தழுக்கு போன்ற கைப்பறை. தோளில் மாட்டிக் கொண்டு கைகளால் அடிப்பது. தோள்பறை - தோப்பறை - தோப் எனத் திரிந்துள்ளது.
2. கின்னர் (Kinnor):¹⁴⁸ யாழ் போன்றது. ஆட்டின் நரம்புகள், கம்பிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. கின்னரம் என்று தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். கண்ணார் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாக இருந்திருக்க வேண்டும்.
கண்: நரம்புகளைப் பொருத்தும் குழி அல்லது கண்.
நார்: நரம்பு.
3. ஆசோர் (Asor):¹⁴⁹ பத்து நரம்புகளைக் கொண்ட இசைக்கருவி. சிதர் (Zither) என்ற வகையைச் சார்ந்தது. சிதார் என வட இந்தியாவில் அறியப்படுவது.
4. நீபல் (Neebal):¹⁵⁰ முக்கோண வடிவிலான, நரம்புகளைக் கொண்ட இசைக்கருவி. உரோமையில் இது பரவலாக அறியப் பட்டது, மெலிதாக நீவுதல் (தொடுதல்) என்ற பொருளில், நீவுதல் - நீபல் எனத் திரிந்திருக்கலாம்.
5. உகாப் (Ugab):¹⁵¹ புல்லாங்குழல் போன்றது; நீளமானது.
உக்கம் (தமிழ்) = நீளம்: உக்கக் குழல் - உகாப் எனத் திரிந்திருக்கலாம்.
6. ஆலில் (Haalil):¹⁵² இரட்டைக் குழல் இசைக் கருவி. (Oboe) தற்காலத்திய கிளாரினெட் போன்றது. எகிப்தில் பரவலாக அறியப்பட்டது.

மாட்டுக் கொம்பு (Keren) என்றும், ஆட்டுக் கொம்பு, சோபார் (Sopar) என்றும் சொல்லப்பட்டன.¹⁵³ இரண்டுமே ஊதுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. போரில் கிடைத்த வெற்றியை கொம்பூதியே அறிவிப்பர். (கொம்பு என்பது மூங்கிலையும் குறிக்கும். மூங்கிலில் வண்டு துளையிட்டு, காற்றினால் இயற்கையாக எழுந்த இசையை, கொம்பூதி என்றனர் தமிழர். அதுவே தற்போது காம்போதி எனத் திரிந்துள்ளது) கொம்புகளில் பல்வேறு ஒசைகளை ஊதுபவன் எழுப்புவான். ஒவ்வொரு ஒசைக்கும் ஒரு பொருளும் செய்தியும் உண்டு. இவையன்றி hasoserah (ஆசோ செரா)¹⁵⁴ செலிஸ்லிம் (Seleslim),

மெசில்தாயிம் (mesiltayim), மெனானிம் (Menanim)¹⁵⁵ போன்ற இசைக்கருவிகள் பற்றியும் செய்திகள் உள்ளன.

ஆடை, திரை:

இலெமெக் என்பானுடைய இணையர் ஆடை, இலை என்ற இருவராவர். ஒருவன் இரண்டு பெண்களை மணக்கும் நடைமுறை தமிழகத்தில் இருந்ததா? மன்னர்களும் செல்வர்களும் பலமனைவியரைக் கொண்டிருந்தனர். ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்பது கடவுள் காட்டிய வழியென விவிலியம் கூறுகிறது. ஒருவனுக்கு இருவர் என்பதும் நடைமுறையில் இருந்தது. இலக்கியங்கள் இந்நடை முறைக்கு ஊக்கம் தரவில்லை. விதிகள் என்று இருந்தால் விலக்கும் இருப்பதுபோல், ஒரு சில நிகழ்வுகள் இருந்தன. பிற்கால குடியேற்றத் தமிழர்கள், நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்ததாக அறிகிறோம். அபிற்சகம் இருவரிடமிருந்து இரு பிள்ளைகளைப் பெற்றான். அவன் பெயரன் யாக்கோபு இருமனைவியரை மணமுடித்தான். எனவே, ஆடையும் சிலையும் இலெமெக்கின் மனைவிகளானதில் வியப்பில்லை.

ஆடை என்றெல்லாம் பெயர் வைப்பார்களா? தற்காலத் கண்ணோட்டத்தில் உடை என்ற பொருளில் மட்டும் நாம் அறிகிறோம்.

ஆடை: மெல்லிய படலம், மெல்லிய திரை, கண் விழிப் படலம், கதிரவன் நில நடுக்கோட்டைத் தொடும் நாள் (மேழம்), நுங்கின் மேல் தோல் மற்றும் சிலை என விரியும். பெண்கள் அணியும் அணிகலனும் ஆடையென்றே சொல்லப்படும். ஆள் + தை = உடலைப் பற்றியிருக்கின்ற தசைக்கும், தசைக்கு மேல் அணியும் உடைக்கும் கூடப் பொருந்தும். ஆள் + தை = ஆடை; தை = பற்றுதல்.

சிலை: கல்லால் வடிக்கப்பட்ட உருவத்தை சிலை எனப் பொதுவில் கூறுகிறோம். கல், கல்லால் ஆன உருவம், பாறையின் உடைந்த துண்டு.

சில்: சிறியது, உடைபட்டது, தெறித்தது.

சில்: சில (few), சிறிய (small)

சில்: ஒலி, ஆரவாரம், குளிரும் தன்மை.

சில் - சில என விரிந்தது. சில + அரை = நொறுக்கப்பட்ட சில பொருட்கள், துண்டுகள்.

சில + அரை = சிலவரை அல்லது சில்லரை; சிறு காசுகள், நாணயங்கள்.

சில்லறை என்று வல்லினத்தைச் சிலர் பயன்படுத்துவது வேறு பொருளைத் தரும்.

சில்லறை: சில அறைகள் (few rooms).

சிலை: மலை, பாறை, கருங்கல், கூழாங்கல் என விரியும். வளைவு, வளைவான வில்.

ஒருவகையான காட்டுமரம், கெட்டித் தன்மை கொண்டது.

சிலை - சிலா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. சிலா சாசனம் (சம)

மேற்கண்டவாறு சொல்லப்பட்ட எப்பொருளை மையமாகக் கொண்டு சிலை என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டது எனத் தெரியவில்லை.

எபிரேய மொழியில் சில்லா (Zilla) என்ற சொல்லுக்கு நிழல், சாயை (Shadow) என்று பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அச்சொல், எபிரேய மொழிச் சொல் இல்லையென்று ஆய்வாளர்கள் கருதுவதால், நிழல் என்ற பொருள் சரியானது எனக் கூற இயலாது. ஆனால் ஆடா (Aaadah) என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு அணிகலன் (ornament) என்ற தமிழ்ப் பொருள் சரியாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

துவள்காயன் (Tubal Cain) என்பானைப் பற்றி ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவன் சிலையின் மகனாவான். நாமா (Naamaa) என்பவன் இவனது தங்கையாவான். நாமா என்றால் கவர்ச்சி, ஈர்ப்பு என்றவாறு பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

நாமான் (Naamaan) என்பதற்கு அன்பு, பற்று, நேயம், காதல் என்றவாறு பொருள் விரியும். இரண்டு சொற்களும் ஒரு சிறு வேறுபாட்டில் உள்ளன. அடுத்து விளக்கப்படவுள்ள நோவா என்பவன் இலெமெக்கின் மகன் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. நோவாவின் தாய் யாரென விவிலியம் விளக்கவில்லை.

தேவ மாந்தர்:

படைப்பாகமத்தின் ஆறாம் அதிகாரத்தில் தேவமைந்தர்களைப் பற்றிய செய்திகளை விவிலிய ஆசிரியர் கொடுத்துள்ளார்.¹⁵⁶ இது முற்றிலும் தொடர்பில்லாத ஒரு செய்தியாகவே தெரிகின்றது. இவ்வுலகில் பல்கிப் பெருகிய மக்களி

னத்தில் பெண்களும் பிறந்தனர் என்பதையும் அப்பெண்களின் அழகில் காமுற்ற விண்ணுலக மாந்தர் அவர்களைத் தம் மனைவியராக்கிக் கொண்டனர் என்பதையும் கூறுகிறார். அவர்களுக்குப் பிறந்த மக்கள், அக்காலத்தில் வீரர்களாகக் கருதப்பட்டனர். அதாவது, அம்மக்கள் உயரத்திலும் உடலிலும் மற்றவரைக் காட்டிலும் பெரிய அளவில் இருந்தனர் என்பது கருத்து.

தேவநேயப் பாவாணர் இப்பகுதியை விளக்கும் போது, குமார்க்கண்டத்தில் வாழ்க்ந்திருந்த மக்கள் கரிய நிறம் கொண்டவர்களாயிருந்தனர். மேற்கிலிருந்து வந்த ஓர் இனம் வெள்ளைத் தோலுடன் இருந்தது. இவ்வாறான நிறக் கவர்ச்சியில், இரு இனங்களும் கலந்தன என்று கூறுகிறார்.

விவிலிய ஆசிரியர் அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த தொன்மக் கதையொன்றை இடையே புகுத்தியுள்ளார். கிரேக்கத் தொன்மத்தில் கூறப்படும் குள்ளர்கள் (Titans) கதை போல இச் செய்தி உள்ளது. நெபிலிம் (Nephilim) என்று அம்மாந்தர்களை விவிலிய ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். அது என்ன மொழிச் சொல் என்பது எவருக்கும் இதுவரை தெரியவில்லை ஆரியத் தொன்மங்கள் கூறும் அரக்கர்கள் போன்ற மாந்தர்களாக நெபிலிம் மக்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளனர். நாவலம் - நாவலந் தீவு என்றவாறு தமிழில் அறியப்படும் பகுதிக்கும் நெபிலிம் என்ற சொல்லுக்கும் தொடர்பு உண்டா எனத் தெரியவில்லை.

இப்புதிய மக்களின் வருகையும் வளர்ச்சியும் இவ்வுலக மக்களைத் தீயவழியில் இட்டுச் சென்றது என்ற செய்தியை விளக்க, நெபிலிம் மக்களை விவிலிய ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கலாம்.

பாலியல் நுகர்வுகள்

கடவுளுடைய பார்வையில் இவ்வுலகமே தீமைகளின் ஊற்றுக் கண்களாக மாறிப்போயிருந்தது. மக்களின் எண்ணங்களும், செயல்களும் தடம்மாறிப்போயிருந்தன. இதயங்கள் இருள்மூடிக் கிடந்தன. மொத்தத்தில், இவ்வுலகம் தீமைகளின் உறைவிடமாகக் காட்சியளித்தது.

வரலாற்று நிகழ்வுகளை தொடக்கத்திலிருந்து பார்க்கும் போது, ஒவ்வொரு காலத்திலும் கடந்த காலத்தைவிட புதிய சிந்தனைகளும், நாகரிக வளர்ச்சியும் தோன்றிய வண்ணமே இருந்ததை அறியலாம். பொதுவாக மக்களின் எண்ணத்தில் ஒரு கருத்து எக்காலத்தும் நிலைத்திருந்தது. அதாவது கடந்த காலத்தில் மக்கள் குது வாது இல்லாமல் இருந்தனர். இக்காலம் கெட்டுப்போய்விட்டது என்பதாகும். ஒவ்வொரு தலைமுறையும் இதனைச் சொல்லி வந்துள்ளது, சொல்லி வருகின்றது என்பதை அறியலாம். பாலியல் நுகர்வுகள் எக் காலத்தும் அறியப்பட்டவைகளாகும். அவை வெளிப்படையாக அறியப்படும் காலங்களில், உலகமே கெட்டுக் குட்டிச் சுவராகி விட்டது என்று அத்தலைமுறையின் முதியவர்கள் கூறி வருவதும் இயல்பானதே. மொத்தத்தில் நாகரிக வளர்ச்சி யென்பது, சமயக் கண்ணோட்டத்தில், தீமைகளின் வளர்ச்சி யாகவே கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. எனவே, மிகச்சிறந்த நகரிய நாகரிகத்தில் மக்கள் திளைத்திருந்தனர். என்ற செய்தியை விளக்கவந்த விவிலிய ஆசிரியர், நெபிலிம் என்ற மக்கள் வருகையை இணைத்துள்ளார் எனலாம்.

பாலியல் நுகர்வுகள் இவ்வுலகில் மேலோங்கும் போது, கடவுள் சினம் கொண்டு, மக்களை அழித்த செய்திகள் விவிலியத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் முதல் செய்தியாக நோவா காலத்தில் உலகம் தீமைகளின் கூடாரமாகக் காட்சியளித்தது எனக் கடவுள் எண்ணியது பற்றி விவிலியம் குறிப்பிடுகின்றது.

விவிலியம் குறிப்பிடும் மக்கள் வாழ்ந்திருந்த பகுதி, வெள்ளக் காலத்துக்கு முன்பு அறியப்பட்ட குமரிக்கண்டமே எனலாம். குமரிக்கண்டத்து மக்களின் நாகரிக வாழ்க்கை முறை சமயநோக்கில் மாறுபட்டிருந்தது. பிற்காலத்தில் சோதோம் என்ற நகரை கடவுள் தீக்கிரையாக்கிய செய்திக்குப் பின்புலமாக, பாலியல் நுகர்வே சொல்லப்பட்டுள்ளது. பாலியல் நுகர்வு கடவுளுக்கு எதிரானது என்பதை விவிலிய ஆசிரியர் விளக்குகிறார். இவ்வாறு தீமைகள் மண்டிக்கிடந்த உலகில் (குமரிக் கண்டத்தில்) நோவா என்பவன் மட்டுமே நல்லொழுக்கத்தில் நின்று, கடவுளின் அன்பிற்குரியவனாக இருந்தான். கடவுள் பார்வையில் நோவா மட்டுமே நல்லவனாகத் தெரிந்தான். மக்களின் இழி செயல்களால் வெறுப்புற்ற கடவுள் இவ்வுலகை அழிக்க எண்ணினார். நோவாவை மட்டும் அவ்வழி விளின்றும் காக்க எண்ணினார். நல்லவர்களைக் காத்து, தீயவர்களை அழிப்பதென்பது கடவுளின் செயலாக, உலகின் அனைத்து சமயங்களும் கூறி வரும் செய்தியாகும். ஆரியத் தொன்மங்கள், கடவுள் பிறப்புக் கதைகளை (அவதாரக் கதைகள்) அவ்வாறே பின்னியுள்ளன.

இவ்வுலகில் அவ்வப்போது நிகழும் இயற்கையின் சீற்றங்களும், அவைதரும் அழிவுகளும் கடவுளால் தான் நிகழ்கின்றன என்பது சமயங்களின் நம்பிக்கையாகும். ஓரினப் புணர்ச்சியைக் கடவுள் வெறுப்பதாகவும், குற்றங்களில் பெருங் குற்றம் அதுவே எனக் கடவுள் கருதுவதாகவும் விவிலியம் குறிப்பிடுகிறது. ஓரினச் சேர்க்கை இயற்கைக்கு முரணானது என சில நாட்டு அரசியல் சட்டங்களும் இப்போதும் கூறி வருகின்றன. அது தனிமனித உரிமையென்றும், அதில் தலையிட அரசு உள்ளிட்ட எவருக்கும் அதிகாரம் இல்லையென்றும் தற்காலத்திலும் வழக்கு மன்றங்களில் வாதிடப்பட்டு வருகின்றன. நோவா காலத்தில் ஓரினச்சேர்க்கை பெருமளவில் அறியப்பட்டிருந்ததாக விவிலியச் செய்திகள் கூறுகின்றன. யூத சட்டங்களும் ஓரினச் சேர்க்கையை எதிர்த்தன. தற்காலத்திய கிறித்துவ, இசுலாமியச் சமயங்கள், ஓரினச் சேர்க்கைக்குத் தங்கள் முழு எதிர்ப்பையும் தெரிவித்து வருகின்றன. “காலம் கெட்டுப் போச்சு” என்ற மொழி, உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே சொல்லப்பட்டு வருகின்றது என்பதை அறியலாம்.

முற்றிலும் தீமைகளால் புரையோடிப் போயிருந்த இவ்வுலகை கடவுள் அழிக்க நினைத்தார். குற்றங்களின் தாக்கங்கள்

மாந்தரை மட்டுமல்லாது விலங்குகள், ஊர்வன, பறப்பன ஆகியவை மீதும் படர்ந்திருந்தன. எனவே, கடவுள் தாம் படைத்த உயிரினங்களை அழிப்பது என முடிவு செய்தார். கடவுளின் பார்வையில் நோவா மட்டுமே நல்லவனாகத் தெரிந்தான்.

நோவா (Noah):

உலகச் சமய வரலாற்றில் நோவா என்பவன் பற்றிய செய்திகள், புதிய திருப்பங்களை உருவாக்கியதாக உணரலாம். இவன் காலத்தில் தான், இவ்வுலகின் பெரும்பாலான நிலப் பரப்புகள் வெள்ளத்தில் மூழ்கின என விவிலியம் கூறுகிறது. கடவுள் வெள்ளத்தினால் உலகை அழித்த செய்தியை முதன் முதலில் பதிவு செய்தது யூதர்களின் சமயநூலே என்றும், அதன் வழியில் விவிலியம் பதிவு செய்துள்ளது எனவும் கருதுகின்றனர். உண்மையில் வெள்ளச் செய்தியானது, யூதர்களின் சமய நூலான தோராவில் சொல்லப்பட்டுள்ளது பிற்காலத் தழுவல் செய்தியாகும். வெள்ளச் செய்திகள், விவிலியநூலுக்கு முன்பே பல்வேறு நாட்டுச் சமய நூல்களால் பதிவு செய்யப் பட்டிருந்தன. மெசபத்தோமிய, எகிப்தியத் தொன்மங்கள் வெள்ளச் செய்தியை விளக்குகின்றன. இவற்றிற்கு மூலமாக சுமேரியச் செய்தி உள்ளது. இவ்வாறு நீண்டு கொண்டே செல்லும் செய்திகளின் மூலம் எங்குள்ளது எனத் தொடர்ந்து சென்றால், அது குமரிக்கண்ட எல்லையைத் தொடுவதைக் காணலாம். தமிழர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த வெள்ளச் செய்திகள் வெள்ளக் காலத்திற்குப் பிறகு உயிர்பிழைத்துக் குடியேறிய தமிழர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டன. அந்த வகையில் முதல்பதிவு, சுமேரியச் செய்தியாகும். மேலைச் சமயங்கள், சுமேரிய வெள்ளச் செய்திகளையே மூலமாகக் கொண்டு, தத்தம் சமயங்களில், தங்கள் வழக்காறுகளின் அடிப்படை செய்திகளையே மூலமாகக் கொண்டு, தமக்கேற்ற வாறு சொல்லிக் கொண்டன. வெள்ளம் தோன்றி உலகை அழித்த செய்தியை ஏறக்குறைய உலகின் அனைத்துச் சமயங்களும் இயம்புகின்றன. தன்பங்கிற்கு ஆரிய இலக்கியமான மனுநூலும் கூறுகிறது. வெள்ளப்பாழுக்குத் தொடர் பில்லாத கிரேக்க நாடும், அவாய் போன்ற பசிபிக் கடல்தீவு நாடுகளும் கூட பதிவு செய்துள்ளன. வெள்ளம் உலக மக்களை எந்த அளவுக்குத் தாக்கியுள்ளது என்பதை இதன்மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

விவிலிய வெள்ளக் கதையின் கருக்கம்:¹⁸⁷

ஒரு நாள் கடவுள் நோவாவை அழைத்து, “இவ்வுலகம் குற்றங்களின் கூடாரமாகிவிட்டது; நாம் படைத்த அனைத்து உயிரினங்களையும் வெள்ளத்தால் அழிக்கப்போகிறோம். காட்டு மரத்தால் மரக்கலம் ஒன்றை கட்டிக்கொள். உள்ளும் புறமும் பூச்சை (Pitch) ப் பரப்பு. மரக்கலத்தின் நீளம் 300 கூபித்துகளாகவும் (1 கூபித் = $1\frac{1}{2}$) அடி) அகலம் 50 கூபித்துகளாகவும், உயரம் 30 கூபித்துகளாகவும் ($440 \times 73 \times 44$) இருக்கட்டும். மரக்கலத்தின் மேலே வெளிச்சம் பரவ ஒரு திறப்பை வை. மேற்பரப்பினின்றும் ஒரு கூபித் உயரத்தில் அது இருக்கட்டும். மூன்று அடுக்குகளாக மரக்கலம் இருக்கட்டும்; பக்கவாட்டில் நுழைவாயிலை வைத்துக்கொள். எம்முடைய பணியாக இவ்வுலகின் அனைத்து உயிரினங்களையும் அழிக்க வெள்ளப் பெருக்கை உருவாக்குவோம். நாம் உன்னிடம் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி, நீயும் உன் மகன்களும், மகன்களின் மனைவிகளும் மரக்கலத்தின் உள்ளே செல்வீர்களாக. எம்மால் படைக்கப்பட்ட உயிரினங்களில் ஆணும் பெண்ணுமான ஒவ்வொரு இணையையும் தருவித்துக் கொண்டு, அவை உன்னுடன் இருக்கட்டும். உனக்கும் உன் இல்லத்தாருக்கும், உன்னுடன் வாழப்போகும் உயிரினங்களுக்கும் தேவையான உணவை சேர்த்து வைத்துக்கொள்,” என்றார். அவ்வாறே கடவுள் சொன்ன அறிவுரைகளின்படி நோவா தனது பணிகளை முடித்தான்.

பிறகு கடவுள் நோவாவிடம் கூறினார், “நீ ஒருவனே இக் கால மாந்தருள் நல்லவனாகவும் ஒழுக்கம் உள்ளவனாகவும் உள்ளதை நாம் கண்டறிந்ததால், மரக்கலத்தின் உள்ளே செல். தூய்மையான ஏழு விலங்குகளின் இணைகளையும், தூய்மையற்ற விலங்குகளில் ஓர் இணையையும் எடுத்துக் கொள். இதன் மூலம் அவைகளை என்றும் உயிர்வாழ வைக்க இயலும். இன்றிலிருந்து ஏழாம் நாளில், உலகின்மீது மழையை விடுவிப்போம்; அது இரவும் பகலுமாக 40 நாள் தொடர்ந்து பெய்யும்; இதன் மூலம்நாம் படைத்த உயிரினங்களை இவ்வுலகினின்றும் துடைத்தெறிவோம்.” கடவுள் ஆணையிட்டவாறு அனைத்தையும் செய்து முடித்தான்.

வெள்ளம் இவ்வுலகைப் பற்றிப் பரவியபோது, நோவாவுக்கு 600 அகவையாயிருந்தது. தன்மகன், மக்கள், மனைவியருடன்,

வெள்ளம்பரவத் தொடங்கியவுடன் மரக்கலத்தினுட் புகுந்தான். அவனுடன் தூய்மையான, தூய்மையற்ற விலங்கு களும் இருந்தன. (உரிக்கப்படும் தோலை உடையவை தூய்மை யான விலங்குகள் என்றும், மற்றவை தூய்மையற்றவை யென்றும் கொள்க. இதுபற்றி விவிலியத்தில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.) அவைகளையும் மரக்கலத்தினுள் ஏற்றிக் கொண்டான். ஏழாம் நாளில் வெள்ளம் பரவத் தொடங்கியது.

நோவாவின் 600 ஆம் அகவையின் இரண்டாம் மாதத்தில், பதினேழாம் நாளில், கடலின் நீர் ஊற்றுகள் பொங்கி எழுந்தன. வானம் தனது மழை முகட்டைத் திறந்து கொண்டது. பகலும் இரவுமாக 40 நாள் கடும் மழை பொழிந்தது. கடவுள் குறிப்பிட்ட அந்நாளில் நோவா தனது இல்லத்தார், பறப்பன, ஊர்வன, தூய்மையான, தூய்மையற்ற விலங்குகளுடன் மரக்கலத்தில் நுழைந்திருந்தான். இறுதியாக, மரக்கலத்தின் நுழைவாயிலை கடவுளே மூடிச் சாத்தினார்.

தொடர்ந்து 40 நாளும் பகலும் இரவுமாகப் பொழிந்த பெருமழையால் நீருயரம் அதிகரித்து தரையைவிட்டு மரக்கலத்தை மேலே தூக்கியது. பொங்கியெழுந்த வெள்ளம், மரக்கலத்தை மிதக்கச் செய்தது. உயர்ந்து கொண்டே சென்ற வெள்ளநீரால், உலகின் உயரமான மலை முகடுகளும் நீரில் முழுகின. உயரமான மலை முகடுகளுக்கும் மேலே, 15 கூபித்துகள் (22½ அடி) நீர் உயர்ந்தது. மக்கள் உள்ளிட்ட பறவைகள், கால்நடைகள், கொடும் விலங்குகள் என்றவாறு அனைத்து உயிரினங்களும் அழிந்துபட்டன. நிலத்தில் வாழ்ந்திருந்த, காற்றையே மூச்சாகக் கொண்டிருந்த அனைத்தும் மாண்டு போயின. நோவாவின் இல்லத்தாரையும், அவனுடனிருந்த உயிரினங்களையும் தவிர்த்த அனைத்தும் இறந்துபட்டன. வெள்ளம் 150 நாள் வரையிலும் வடியாமல் இருந்தது.

கடவுள், நோவாவையும் அவனுடனிருந்த உயிரினங்களையும் நினைவு கூர்ந்து, வலமாகச் சுழன்றடிக்கும் காற்றை ஏவினார்; அதனால் நீர் வற்றத் தொடங்கியது. கடலின் நீர்க் கண்ணாற்றுகளும், வானத்தின் மழைக் கதவுகளும் அடைக்கப்பட்டன. அடுத்த 150 நாளில் படிப்படியாக வெள்ளம் வடிந்தது. ஏழாம் மாதத்தின் பதினேழாம் நாளில் மரக்கலம் அராரத் என்ற மலை முகட்டில் நிலை கொண்டது. பத்தாம் மாதம் வரை வடிந்த வெள்ளம், பத்தாம் மாதத்தின் முதல்

நாளில், மலை முகடுகளை வெளிக்காட்டியது. அடுத்த 40 ஆம் நாள் முடிவில், சிறிய கதவினைத் திறந்த நோவா, வெள்ளம் வடிந்துவிட்டதா என அறிய ஒரு காக்கையை வெளியே அனுப்பினான். அது, எங்கும் நீர் நிறைந்திருந்ததால், உட்கார இடமின்றி, மரக்கலத்திற்கே திரும்பி வந்தது. பின்னர் ஒரு புறாவை அனுப்ப, அதுவும் காக்கையைப் போல் திரும்பிற்று. மேலும் ஏழு நாள் காத்திருந்து மறுபடியும் அப்புறாவை வெளியே அனுப்பினான். அன்று மாலையே திரும்பிவந்த புறா, தனது அலகில் ஒளிவ இலையொன்றைப் பற்றியிருந்தது. இதன் மூலம் வெள்ளம் வடியத் தொடங்கிவிட்டது என்பதை நோவா உணர்ந்தான். மேலும் ஏழு நாள் காத்திருந்து, மீண்டும் அப்புறாவினை வெளியே அனுப்பினான். இம்முறை அது திரும்பவேயில்லை.

நோவாவின் 601ஆம் ஆண்டின் முதல் மாதத்தில் முதல் நாளில், வெள்ளம் வடியத் தொடங்கியிருந்தது. நோவா மரக்கலத்தின் சாளரத்தைத் திறந்து பார்த்தபோது, வெள்ளம் வடிந்திருப்பதைக் கண்டான். இரண்டாம் மாதத்தின் ஏழாம் நாளில், தரை முற்றிலுமாகக் காய்ந்திருந்தது.

பின்னர் கடவுள் நோவாவைப் பார்த்து, “நீயும் உன் இல்லத்தாரும், உன்னுடன் உறையும் உயிரினங்களும், மரக் கலத்தைவிட்டு வெளியேறுங்கள். பறப்பனவும், ஊர்வனவும், மற்ற விலங்குகளும் நிலத்தில் வாழ்ந்து தங்கள் வகையினரைப் பெருக்கிக் கொள்ளட்டும்,” என்றார். நோவா, அவன் மனைவி, மகன்கள், மகனின் மனைவியர், உயிரினங்கள் என அனைவரும் மரக்கலத்தை விட்டு வெளியேறினர்.

பின்னர் நோவா ஒரு மேடையை அமைத்து தூய்மையான பறவை, விலங்கினை கடவுளுக்குக் காவு கொடுத்தான். சுட்டெரிக்கப்பட்ட காவின் நறுமணத்தை நுகர்ந்த கடவுள், “தொடக்கத்திலிருந்து மாந்த இதயங்களும் அவர்தம் எண்ணங்களும் கெட்டுப் போயிருந்தன; இருந்தாலும் குற்றம் புரியும் மாந்தனுக்காக, இனிமேல் மாந்தனையும் உயிரினங்களையும் அழிக்க மாட்டோம் இவ்வுலகம் முடிவு பெறும் வரை விதைப்புக்காலமும், அறுவடைக்காலமும், குளிரும் வெப்பமும், கோடையும் வாகையும், இரவும் பகலும் இனி மாற்றமுறாது.

கடவுள் நோவாவையும் அவனது மக்களையும் வாழ்த்தி, “வளமுடன் வாழுங்கள்; பல்கிப் பெருகி இவ்வுலகை நிரப்புங்கள்; உலகின் அனைத்தையும் உங்கள் உடைமைகளாக்கிக் கொள்ளுங்கள். உயிர் வாழும் எம் ஒவ்வொரு படைப்பும் உங்களுக்கு உணவாகட்டும்; பசுந்தாய் வரங்களைப் போலவே, அனைத்தையும் உங்களுக்கும் அளிப்பேன். குருதியுள்ள தசையுணவைத் தவிர்த்து விடுங்கள்; உயிரினங்கள் அனைத்தும் உங்களைக் கண்டு அச்சப்படும் அவைகளை உங்கள் விருப்பத்திற்கு கையளிக்கிறேன். உங்களுடைய குருதிக்கு நாம் பதில் கேட்போம் (குருதியை, உயிர் என்ற அளவில் யூதர் கருதினர்.) ஒவ்வொரு உயிரினத்தின் குருதிக்கும் பதில் கேட்போம். உன் அயலனின் குருதிக்கும் பதில் கேட்போம்.

மாந்தன் ஒருவனுடைய குருதியைச் சிந்த எவன் காரண மாயிருக்கிறானோ, அம்மாந்தனாலேயே அவன் குருதியும் சொரியப்படும். எம்முடைய உருவிலேயே மாந்தனைப் படைத்தோம். வளமாய் வாழுங்கள், பல்கிப் பெருகுங்கள், உலகிலுள்ளவைகளை வெற்றிகொள்ளுங்கள். கடவுள் நோவாவிடமும் அவனுடைய மக்களிடமும், “நாம் எம் உடன்படிக்கையை உங்களுடனும், உங்களுக்குப்பின் வரும் மரபினருடனும் நடைமுறைப்படுத்துகிறோம். மேலும் இவ்வுடன்படிக்கை உங்களுடன் வாழும் ஒவ்வொரு உயிரினத்துக்கும், பறவைகள், விலங்குகள், உங்களுடன் மரக்கலத்தினின்றும் வெளிப்போந்தவை அனைத்துக்கும் பொருந்தும். யாம் இந்த உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதோடு, இனிவரும் காலங்களில் வெள்ளத்தினால் எந்த ஊனுடல் உயிர்களையும் அழிக்கமாட்டோம். இனிமேல் இனியொரு வெள்ளம் இவ்வுலகை அழிக்காது,” என உறுதியளித்தார். மேலும், “நாமும் நீங்களும் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைக்கான அடையாளமாக இதனை இனிவரும் காலத்தில் உங்களுக்காகவும், உயிரினங்களுக்காகவும் அளித்தோம். நமது உடன்படிக்கையின் அடையாளமாக மேகங்களிடையே தோன்றும் (வான)வில்லை, எமக்கும் இவ்வுலகத்தாரும் அடையாளப் படுத்தினோம். இவ்வுலகைச் சூழும் மேகங்களை நாம் உருவாக்கும் போது, அந்த வில் மேகங்களுடே வெளிப்படும். வானத்துநீர் வெள்ளமாகப் பொழிந்து உலகை அழிக்க, எம் உடன்படிக்கையின்படி, இசைவு அளிக்க மாட்டோம். இந்த

வில் வானத்தில் தோன்றும் போதெல்லாம், எமக்கும் உங்க ளுக்கும் இடையே உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை நினைவில் கொள்வோம். இந்த வில்லே நமது உடன்படிக்கையின் அடையாளச் சின்னமாகும்,” என்றார்.

நோவாவும் அவன் மக்களான செம், யாப்பெத், ஆம் ஆகியோரும் மரக்கலத்தினின்றும் வெளிப்போந்தனர். நோவா, கமத்தொழிலாளி (வேளாளன்) யாதலால், முதன்முதலில் கொடி முந்திரியை நட்டுத் தோட்டமாக்கினான். அக்கொடி முந்திரியின் தேறலை அருந்தியதால் மயங்கிய நோவா, ஆடையின்றி அம்மணமாகத் தன் இருப்பிடத்தில் கிடந்தான். ஆம் (இரண்டாம் மகன்) என்ற கனானின் தந்தைதனது தந்தையாகிய நோவாவின் அம்மணத்தைக் கண்டும் (அதனை மறைக்காமல்), அச்செய்தியை மட்டும்தன் உடன்பிறப்பு களிடம் கூறினான்.¹⁵⁸ செம், யாப்பெத் இருவரும் ஒரு ஆடையைக் கொண்டு தந்தையின் அம்மணத்தை மறைத்து, தங்கள் முகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பியவாறு, புறமுதுகிட்டு வெளியேறினர். இதனால் தந்தையின் அம்மணத்தை அவர்கள் இருவரும் பார்க்கவில்லை. மயக்கம் தெளிந்து நோவா எழுந்த போது, தனது இளைய மகனின் செய்கையை அறிந்து,

கடிந்து கொள்ளப்பட்டவனாகிறான் கனான்
(தந்தையின் குற்றம் மகனின் தலையில்)
அவன் உடன்பிறப்பாளர்களின் அடிமைக்கும்
அடிமையாக இருப்பான்.

செம்மின் கடவுளாகிய தேவன் போற்றப்படட்டும், செம்மிற்கு கனான் அடிமையாகட்டும், யாப்பெத்தை கடவுள் வளரச்செய்யட்டும்; செம்மோடு இணைந்து வாழட்டும், வளரட்டும். கனான் அவனுக்கு அடிமையாகட்டும்.

வெள்ளக் காலத்துக்கும் பிறகு நோவா மேலும் 350 ஆண்டு களுக்கு உயிர் வாழ்ந்திருந்தான். முற்றாக 950 ஆண்டுகள் உயிர்வாழ்ந்திருந்த நோவா பிறகு இறந்துபட்டான்.

நோவா கதையே தொல்தமிழரின் வரலாற்று ஆவணம்:

நோவா பற்றி விவிலியம் விளக்கும் கதை மேலே சொல்லப்பட்டது. இது கதையா அல்லது வரலாற்று நிகழ்வுகளா என்பதை ஆய்வு செய்யுங்கால், வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் பதிவு

செய்துள்ள கதையே என்பது தெரியவரும். பெரும்பாலும் உலகச் சமய இலக்கியங்கள், அறிவியல் பார்வைக்குப் பொருந்தாத நிகழ்வுகளையே கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு சமய இலக்கியத்துக்கும் மூலக்கதையென்று ஒன்று இருந்திருக்கும். நூற்றாண்டுகள் செல்லச் செல்ல, புதுப்புது கற்பனைகளும், கதைகளும் இணைப்பட்டிருக்கும். வாய்மொழியாகப் பலநூறு ஆண்டுகள் சொல்லப்பட்டு வந்த கதைகளும், சொல்பவரின் கற்பனைத் திறனால் மேலும் மெருகூட்டப்பட்டிருக்கும். இறுதியாக அக்கதைகள் பதிவு செய்யப்பட்டபோது, மூலக் கதையினின்றும் மிக விரிந்த கதைகளாக அவைவிளங்கும். மகாபாரதக் கதை இதற்கான சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாகும். மூலக் கதையோடு நூற்றாண்டுகள் தோறும் கிளைக் கதைகளும், இடைச் செறுகல்களும் இணைக்கப்பட்டு, இன்று உலகின் மிகப்பெருங்கதையாக உள்ளது.

சமயக்கதைகளைக் கேட்டு அவைகளில் ஒன்றிப்போன மக்கள், பிற்காலத்தில் பிறிதொரு கொள்கையைக் கண்டு புதிய சமயத்துக்கு மாறும் போதும், புதுப்புது ஆட்சிகள் தோன்றும் போதும், மக்களின் சிந்தனைகள் வளர்ந்த போதும், அப்போதைய கொள்கைகளை சமயக் கதைகளில் புகுத்திக் கொள்வர். அவைகள் அப்பாழுது அவர்கள் பின்பற்றி வந்த தெய்வ நம்பிக்கைகளின் வடிகால்களாக அமைந்தன. சுமேரியக் கதையும், மெசபத்தோமியக் கதையும் தத்தம் சமய நோக்கில் வெள்ளக் கதைகளை விளக்கின. யூத சமயம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட போது, அச்சமயக் கொள்கையான “ஒரே கடவுள்” என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் சுமேரியக் கதையும், மெசபத்தோமியக் கதையும் மாற்றம் செய்யப்பட்டன. அவ்வாறு மூலத்தைத் தழுவி, மாற்றங்களுடன் கொல்லப்பட்ட, யூதக் கதையே நோவாவின் கதையாகும். ஆனால் இம்மூன்று கதைகளுக்கும் மூலக்கதை தமிழர்களால் கொல்லப்பட்டிருந்தது. அக்கதையின் பதிவுகள் கிடைக்காமற் போனாலும், தமிழ்ச்சூழலில் தான் இம்மூன்று கதைகளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உள்ளார்ந்த ஆய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. மூன்று கதைகளிலும் காணப்படும் கடவுள் பெயர்கள், நாட்டுப் பெயர்கள், நகரப் பெயர்கள், மாந்தப் பெயர்கள், மலை, கடல், ஆறு என விரியும் நிலவியல் தொடர்பான பெயர்கள், ஊர்வன, பறப்பன போன்ற உயிரினப்

பெயர்கள், கதைகளில் காணப்படும் வழக்காறுகள், வழக்குகள், கதையில் பயன்படுத்தப்பட்ட மொழி மற்றும் சொற்கள் என இன்னோரென்ன செய்திகள், அம்மூன்று கதைகளையும் தொல் தமிழரோடு தொடர்புபடுத்துகின்றன.

நோவாவின் வெள்ளம் பற்றிய செய்திகளை இப்போதும் ஆய்வாளர்கள் அறியமுற்பட்டு வருகின்றனர். நோவா வாழ்ந்திருந்த நாடு, அவன் பேசிய மொழி, அவனது மரக்கலம் தரை தட்டிய இடம் ஆகியவை பற்றித் தெளிவான ஆய்வுமுடிவுகள் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை. ஆதாம் வாழ்ந்த இடமும் அவ்வாறே தெளிவுறவில்லை. அராபியக் குறிப்புகள் மட்டுமே, ஆதாமை இலங்கையுடன் தொடர்புபடுத்துகின்றன. அதன் வழியில், ஆதாமின் மரபினனான நோவாவை, இலங்கையோடு தொடர்புபடுத்திக்கூட மேலை ஆய்வாளர்கள் நோக்கவில்லை. எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்ட விவிலிய மூலத்தில் கண்டுள்ள செய்திகளை அடிப்படைகளாகக் கொண்டு, நோவாவைத் தமிழன் எனக் கூற ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. இதுவரை உலக அளவிலும், தமிழ்நாட்டு அளவிலும் இந்த நோக்கில் எவரும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவில்லை. இந்த ஆய்வின் முடிவுகள், பலருக்குப் புதுமையாகவும், புதிராகவும் கூட இருக்கலாம். பழமையிலேயே திளைத்த சிலர், இந்த ஆய்வின் போக்கினைக் கண்டு நகைக்கலாம். ஆனால் வரலாறு வெளிப்பட்டே தீரும். விவிலியத்தின் ஆதியாகம் தரும் 11 அதிகாரங்களில் காணப்படும் செய்திகள், தமிழர் வரலாற்றின் இலக்கியச் சான்றுகளே என்பதை உறுதியாகவே உணர்ந்து வெளிப்படுத்துகிறோம். இவ்வாறு கூறுவதில் எந்தத் தடுமாற்றமும் இல்லை. ஆய்வுகளில் மேலும் பல சான்றுகளைக் கொடுத்திருக்கலாம். எனச் சிலர் கருதக்கூடும். இது ஒரு தொடக்கமே. ஓராய்வை அளித்து, அதனை மற்றவர் ஏற்கச் செய்ய, தகுதியான சொற்களும், நல்ல மொழி நடையும், எழுத்து வீச்சும் தேவைப்படுவன. அதனைக் கருத்தில் கொண்டே இந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வினை ஏற்பதும் ஏற்காததும் அவரவருடைய மனப் பாங்கினை பொறுத்தது.

நோவாவின் கதை, தொல்தமிழர் வரலாற்றின் முதுகெலும்பாக உள்ளது. தொல்தமிழர் பற்றி இதுவரை அறியப்படாத பல்வேறு செய்திகளை, நோவாவின் கதை விடுவிக்

கின்றது. பழைய உலகிற்கும் புதிய உலகிற்கும் பாலமாக நோவா விளங்குகிறான் என்பதே உண்மை நிலையாகும்.

நோவா என்ற சொல்லின் பொருள் யாது?

மெசபத்தோமியக் கதையில் ஊத்-நா-பிஷ்டிம் என்றும், சுமேரியக் கதையில் சேய் குத்திரன் என்றும், ஆரியக் கதையில் மனு என்றும் சொல்லப்படும் வெள்ள மாந்தன், எபிரேய மொழியில் நோவா என்று அழைக்கப்படுகிறான். நோவா என்பது எபிரேய மொழிச் சொல் அன்று என்பது கூட ஆய்வாளர்களின் கருத்தாக உள்ளது. இது ஓர் அயன் மொழிச் சொல்லே எனப் பலரும் கருதுகின்றனர். இச்சொல்லுக்கான பொருளைக் கண்டறிய பலரும் முயன்றுள்ளனர். சில ஆய்வாளர்கள் “ஓய்வு” (rest) என்ற பொருளைத்தருகின்றனர். இதுவும் கூட ஐயப்பாட்டிற்கிடையே சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனவே, நோவா என்ற சொல்லுக்கான பொருளை இதுவரை ஆய்வாளர்கள் தெளிவுபடுத்தவில்லை என்பதே உண்மைநிலையாகும். வேறுசில எபிரேயக் குறிப்புகளில், நோவாவை, நாகன் (Nahan) என்ற பெயரால் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.¹⁶⁰ நாகன் என்ற சொல்லுக்கும் அவர்களால் பொருள் அறிய இயலவில்லை.

நோவா - நாகன் ஆகிய இரண்டு சொற்களில், முன்னது தமிழ்த்திரிவுச் சொல்லாகவும் பின்னது தமிழ்ச் சொல்லாகவும் உள்ளன. இரண்டு சொற்களுக்கும் வேர்ச்சொல்லாக நா என்ற தமிழ்ச் சொல்லே உள்ளது என்பதை அறியலாம்.

நா(தமிழ்): நீண்ட, நெடிய, வளர்ந்த என்ற பொருளைத்தரும்.

நா என்ற சொல் விரியும்போது, அது நீட்சியைக் குறிப்பதாகவே உள்ளது. நாக்கு, நாகம், நாகர், நாகு, நாகை, நாசி, நாஞ்சில், நாடன், நாடி, நாடு, நாட்டம், நாட்டியம், நாணம், நாணல், நாண், நாத்தி, நாத்திகம், நாயகன், நாயில், நாய், நாயிறு, நாரம், நாரை, நார், நாவல், நாவாய், நாவி, நாவு, நாழி, நாள், நாளம், நாறு, நாற்றம், நானிலம் என விரியும்.

மேற்கண்ட சொற்கள் அனைத்தும் நீண்ட, நெடிய என்ற பண்பினை விளக்கும் சொற்களாக உள்ளதை நோக்குக. நா என்ற வேரினின்றும் இவை விரிந்தன.

நா - நாக்கு = நீண்ட உறுப்பு.

நா - நாகம் = நீண்ட உடலைக் கொண்டது.

நா - நாணல் = நீண்ட வளரும் நீர்க்கோரை

நா- நாண் = நீண்ட கயிறு.

நாய் = நீண்ட நாக்கையும் வாலையும் கொண்ட விலங்கு.

நாரை = நீண்ட கால்களையுடைய நீர்ப்பறவை.

நானம் = நீண்டுள்ள நரம்பு.

நா + வாய் = நாவாய். மரக்கலம்.

வாய்த்தல் = அமைந்திருத்தல். எனக்கென இவள் வந்து வாய்த்தாள் - வழக்குமொழி.

நாவாய் = நீண்ட காலமாக அமைந்திருத்தல். நீண்ட மரக்கலம்

நாய் + வாய் = நாவாய்; நாயின் வாய்போன்ற முகப்பைக் கொண்ட மரக்கலம் என்றும் சிலர் பொருள் கூறுவர்.

நளியிரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி161 - புறநானூறு, 66:1.

அறவி நாவாய் ஆங்குளது ஆதலின்162 - மணிமேகலை, 11:25

நாவாய் கேடுற நான்மரம் பற்றி163 - மேலதே, 16:17.

ஓங்குநீர் மாடலாடு நாவாய் இயக்கி164 - சிலப்பதிகாரம், 14:74.

நாவி: நாவாய், நாவி என்றும் சொல்லப்படும்.

வங்க நாவியி னைன்வடக் கிழிந்து165 - மணிமேகலை, 26:85.

ஏழுறு நாவாய் வரவெதிர் கொள்வார்166 - பரிபாடல், 10:39

வங்க நாவி: வங்கக் கடலில் மிதக்கும் மரக்கலம், இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.

நாவி: நீண்ட, நெடிய.

நாவிதன்: நீண்ட கத்தியைக் கொண்டிருப்பவன். மயிர் மழிக்கும் தொழிலாளி.

நாவாய் என்ற தமிழ்ச் சொல் கிரேக்க மொழியில் பல்வேறு சொற்களைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

Navy: கப்பற்படை, நாவாய் என்ற சொல்லின் திரிபு.

Navigate: கப்பலைச் செலுத்துதல்.

Navigator: கப்பலைச் செலுத்துவோன்.

Nave, Naval, Navigation, Navy yard என விரியும்

மரக்கலத்தை, குறிப்பாக நோவா உருவாக்கிய மரக்கலத்தை, கெபல் (Gebel) என்று எபிரேய மொழி குறிப்பிடுகின்றது. இது கப்பல் என்ற சொல்லின் திரிவே.

எனவே, நோவா என்பது மரக்கலத்தை முதலில் குறித்தும், அதனை உருவாக்கியவனைப் பின்னர் குறித்தும் சொல்லப்பட்டது.

நோவா: மீகாமன், மரக்கலம் ஓட்டி, (sailor) என்ற காரணப் பெயரால் சொல்லப்பட்டவன். நாகன் என்பதே அவன் இயற்பெயராய் இருந்தது.

நாகன்: நாகத்தை வழிப்பட்டவன்.

நாகரிக வளர்ச்சியில் திளைத்தவன்.

கருமைநிறங் கொண்டவன்.

நகரத்தில் வாழ்ந்திருந்தவன்.

எனப் பொருள் விரியும்.

நாகம் என்ற சொல், நாகாசு என எபிறேய மொழியில் திரிந்துள்ளது.

நாவாய் என்ற சொல், கிரேக்க மொழியில் பல சொற்களை உருவாக்கியுள்ளது.

Nave: கிறித்துவ ஆலயத்தின் நடுப்பகுதி. (இடது வலது புறங்கள் நீங்களாலாக) இது மரக்கலம் போன்ற அமைப்பைத் தருவது.

Navel: மாந்த உடலின் நடுப்பகுதி

Nova: புதிய Nova என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் திரிபே New என்ற ஆங்கிலச்சொல் அக்காலத்தில் Nova என்ற மரக்கலத்தில் பயணம் மேற்கொண்டவர்கள், உலகின் பல்வேறு நாடுகளைக் காணும் வாய்ப்பினைப் பெற்றனர். தங்கள் தாய்நாடு திரும்பியதும், தம் மக்களிடம் புதுப்புது செய்திகளைத் தெரிவித்தனர். செய்தித்தாள் போன்ற ஊடகங்கள் இல்லாத அக்காலத்தில் மீகாமர்களும் அவர்களுடன் சென்றவர்களும் சொல்லும் நிகழ்வுகளே செய்திகள் எனப்பட்டன.

Nova = கப்பல் காரன் சொன்னது, Novus = புதிய செய்திகள் என அறியப்பட்டது.

Novus = News எனத்திரிந்தது. News என்ற சொல் New என்றும் அறியப்பட்டது.

Novice = புதிதாகப் பள்ளியில் சேர்ந்தவர்கள், Novitiate - தொடக்கப் பள்ளி. குறிப்பாக, சமயம் தொடர்பான பள்ளிகளை இச்சொல் குறித்தது.

புதிய என்ற பொருளில், நொவெல்லா (Novella) என்ற சொல் உருவாயிற்று. கதைகளில் நீண்ட அல்லது தொடர்கதை எழுதும் நடைமுறை இடைக்காலத்துக்குப்பிறகு அறிமுகமாயிற்று. Novella எனப்பட்ட இக்கதை, Novel என ஆங்கிலத்தில் திரிந்தது.

புதினம் என்று தமிழில் கூறுகின்றனர்.

நாவாய் என்ற சொல் எவ்வாறெல்லாம் மேலை மொழிகளில் புதுப்புதுச் சொற்கள் தோன்ற மூலமாக இருந்துள்ளது என்பதை நோக்குக.

நாவாய் செலுத்துவதை மேலை நாட்டார் ஒன்பதாம் மாதத்தில் முடக்கிவைப்பர். ஏனெனில் அவர்களுக்கு அது கடும் குளிர் தொடக்கமாதமாகும். பிறகு மூன்றாம் மாதத்திற்குப் பிறகே, தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்குவர்.

இவ்வாறு மரக்கலம் முடக்கப்பட்ட ஒன்பதாம் மாதம் Novem எனப்பட்டது.

Nove என்பது ஒன்பதைக் குறித்த கிரேக்கச் சொல்லாகும்.

Novo - Novem - November என விரிந்தது.

நொவ என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் தாக்கத்தால் உருவான சமற்கிருதச் சொல்லே நவ என்பதாகும்.

நவநாள் = ஒன்பது நாள்.

Nove என்ற சொல், புதிய என்ற பொருளிலிருந்து எண் ஒன்பதுக்கு இவ்வாறு மாறியுள்ளது. நவகணம், நவகோடி, நவச்சித்தர், நவசிரார்த்தம், நவதானம், நவதானியம், நவராத்திரி போன்ற சமற்கிருதச் சொற்களை ஒப்பு நோக்குக.

எண் ஒன்பதுக்கும் மரக்கலத்துக்கும் தமிழில் கூடத் தொடர்புகள் உண்டு. இவ்வாறான தொடர்பும் கூட, மேலை மொழிகளில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம்.

Navy - Novus - Nine ஆகிய சொற்களை ஒப்பு நோக்குக.

தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்னும் பின்னும் கூட, தொண்டு என்ற சொல்லே, எண் 9ஐக் குறித்தது. ஒன்பது என்ற சொல்லைக் கண்டுபிடித்து அறிமுகம் செய்தவர் தொல் காப்பியரே. ஒன்பது என்பது தேவையற்ற, குழப்பத்தைத் தரும் சொல் என்பது பாவாணருடைய கருத்தாகும். பத்துக்கு முன்பே, ஒன்பத்து - ஒன்பது எனக் குறிப்பிடுவது குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும். ஒன்பது என்ற சொல், 99 ஐயும், தொண்ணூற்று ஒன்பது என்பது 999 ஐயும், குறித்திருக்குமாறு அறிமுகம் செய்திருக்க வேண்டும் என்பதும் பாவாணரின் கருத்தாகும். ஒண் - ஒண்டு - பற்றுதல்.

தொண்டு (தமிழ்): மரக்கலம். ஒற்றை மரத்தில் தோண்டி எடுக்கப் பட்ட படகு. இப்போதும் இவ்வாறான படகுகள் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

தொண்டு - தொண்டி: தொண்டுகள் வந்து போகும் துறைமுகம்.

தொள் - தொள்ளுதல் = துளைத்தல். தொள் - தொண் - தொண்டு என விரிந்தது.

பத்து என்ற எண்ணைத் தொட்டுத் துளைப்பது, தொண்டு (9) என்ற எண்ணாகும்.

பாமெனப் பாகென ஒன்றென இரண்டென மூன்றென

நான்கென

ஐந்தென ஆறென ஏழென எட்டெனத் தொண்டென

- பரிபாடல்.167

பாழ்: வெற்றெண் (Zero); பாகு = அரை; தொண்டு = ஒன்பது. தொண்டு என்ற பழந்தமிழ்ச் சொல் இன்று மறைந்து, ஒன்பது என்பதே வழக்கில் உள்ளது.

நோவா - வரலாற்றுப் பார்வை

நோவா என்ற எபிரேய மொழிச் சொல், நாவாய் என்ற தமிழ்மூலத்தின் திரிபே என மேலே பார்த்தோம். அவனது மக்களான செம், ஆம், யாம்பெத் ஆகியோரது பெயர்களும் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டவைகளே என அறிந்தோம்.

440 அடிகள்நீளமும், 73 அடிகள் அகலமும், 44 அடிகள் உயரமும் கொண்ட நோவாவின் மரக்கலம், உண்மையில் மிகப்பெரிய அளவில் இருந்தது எனலாம். இடைக்காலத்தில் கூட, இவ்வளவு பெரியமரக்கலம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. தெப்ப (Tebbah) என்று எபிரேய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ள மரக்கலம், தெப்பம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிவே என்க.

நோவாவின் மரக்கலத்தை, ஒரு பெட்டி அல்லது பேழை என்ற பொருளில் கூறுகின்றனர். இது நீரில் மிதப்பதற்காக மட்டுமே வடிவமைக்கப்பட்டது, பயணம் மேற்கொள்வதற்காக அன்று. அதனால்தான் தெப்பம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மிதவை அல்லது மிதக்கும் கலம். என்பதே அதன் உண்மையான பொருளாகும். காபர் (gopher) என்ற மரத்தினால் அக்கலம் செய்யப்பட்டதாக, விவிலியம் கூறுகிறது. காபர் என்ற சொல், இதற்குமுன் எங்கும் அறியப்பட்டதாகவோ, பயன்படுத்தப்பட்டதாகவோ, செய்திகள் இல்லை. எபிரேய மொழியிலும் அச்சொல்லுக்குப் பொருள் அறியப்படவில்லை. மிக உறுதியானதும், தச்சு வேலைகளுக்கு ஏற்றதாகவும் அம்மாம் இருந்திருக்க வேண்டும் காப்பெரு (மரம்), காட்டில் இருந்த மரங்களில் மிகப்பெரிய மரமாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். காப்பெரு - காபர் எனத் திரிந்ததாகக் கொள்ளலாம்.

அல் - பைசாவி என்ற இசுலாமியசமயநூலறிஞர்,¹⁶⁸ காபர் என்ற மரம், இந்திய மரமே (Indian wood) என்று கூறுகிறார். மேலும், அது பலாமரம் (Jack tree or plane free) என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்துகிறார். பலாமரம் இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் அறியப்படுவது, அதன் பலகைகள் உறுதியாக இருப்பதோடு, இழைக்கவும் முறிக்கவும் இணைக்கவும், எளிதாகக் கையாளவும் ஏற்றமரமாகும். இந்தியப் பலாமரத்தில் மரக்கலம் செய்யப்பட்டது என்ற கருத்தின்படி, நோவா வாழ்ந்திருந்தது தமிழ்நாட்டில் அல்லது குமரிக்கண்டத்தில் தான் என அறியப்படும். நோவாவின் மரக்கலம், தமிழ்நாட்டினின்றும் புறப்பட்டது என்ற செய்தியும் இதில் அறியப்படுகின்றது. அல் பைசாவி (Al Baizawi) என்பவர் தமிழ்நாட்டுடன் தொடர்புகள் இல்லாதவர். இந்திய மரம் எனக்கூறுவது, காலம் காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வந்த செய்தியை அவர் எடுத்துக் கொண்டார் எனக் கருத இடமுண்டு. ஆதாம் முதல் நோவா வரையிலான மக்களை தமிழ்நாடு மற்றும் இலங்கையுடன் இணைத்தே இசுலாமியச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

தமிழரின் மரக்கலம் கட்டும் தொழில்நுட்பம்: குமரிக்கண்டம், நான்கு புறங்களும் கடல்களைக் கொண்ட பெருந்தீவாக இருந்தது என்ற கருத்து உண்டு. குமரிக்கண்டம் ஏழு பெருநாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு நாடும் கடலையொட்டிய நாடாகவே பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் ஏழு கடல் என்ற வழக்கு தமிழில் அறியப்பட்டது. எனவே, கடலைச் சார்ந்திருந்த தமிழ் மக்கள், மரக்கலம் கட்டும் தொழில் நுட்பத்தைக் கொண்டிருந்தனர் என்பது தெளிவாகின்றது. கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில், மேற்கித்திய நாடுகளில், போனீசியர்கள் அறிமுகம் செய்த, புதிய தொழில் நுட்பத்துடன் கூடிய மரக்கலங்கள், தமிழரின் தொழில் நுட்பத்தின் விரிவே எனக் கூறலாம். எவ்வாறெனில், போனீசியர்கள், தமிழ்க் குடியின் ஒரு கிளையினரே என்பது வரலாற்றுச் செய்தியாகும். நோவா, இரண்டு ஆண்டுகளில் தனது மரக்கலத்தைக் கட்டி முடித்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இதனை நோவா கட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது, அவ்வழியே போவோரும் வருவோரும் அக்காட்சியைக் கண்டு நகைத்தவாறு சென்றனராம். இந்தக் கிழவன் மனநோயாளி என்றும், பித்துப்பிடித்தவன் என்றும் எண்ணி நகையாடினாராம். நோவாவிற்கு நான்கு மகன்கள் இருந்ததாகவும், ஒரு மகன் நோவாவின் மரக்கலம் கட்டும்

பணியைப் பார்த்து, தந்தைக்குப்பித்தம் தலைக்கேறி விட்டது எனக்கூறி, நோவாவிடமிருந்து விலகி விட்டதாகவும் சொல்லப் படுகின்றது. மரக்கலம் கட்டப்படும் போது, கடவுள் தனது நேரடிப் பார்வையில் அவ்வப்போது நோவாவிற்கு அறிவுரைகள் கூறிவந்தார் என்றும் சில இசுலாமியக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

தொன்மைக்காலத்தில் மரக்கலங்கள் தொடர்பான செய்திகள், கி.மு. 3000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே அறியப்படுகின்றன. கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, சிந்துவெளிக்கும், மேற்கித்திய நாடுகளுக்கும் இடையே கடல்வழிப் போக்குவரத்தும், வணிகமும் நடைபெற்றுள்ளன. பாரசீக வளைகுடா வழியே சிந்துவெளி மரக்கலங்கள், பாபிலோனை அடைந்து, அங்கு வணிகத்தில் ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர்.¹⁶⁹ செங்கடல் வழியே எகிப்து நாட்டுடன் தொடர்பு இருந்துள்ளது. கிழக்கு ஆப்பிரிக்கக் கடற்கரைகளில் இந்திய மரக்கலங்கள் உலவி வந்துள்ளன. சுமேரியர் என்ற தமிழ் இனத்தார், கி.மு. 4000 ஆண்டுகளில், பாரசீக வளைகுடா வழியே சென்று, பாபிலோனை வென்று, அங்கு தமது ஆட்சியை நிலைநிறுத்தியுள்ளனர்.¹⁷⁰ ஊர் என்ற நகரை உருவாக்கி அதனைத் தம் தலை நகராகவும் கொண்டு, மேற்கில் தமிழ் நாகரிகத்தை நிறுவி யுள்ளனர். கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில் தமிழ் இனம், கால் நடையாக மேற்கே சென்று, தைகிரிசு, ஆற்றைக் கடந்து, ஊர் நகரிலும் அதன் சுற்றுப் பகுதிகளிலும் குடியேறியுள்ளனர். அவர்களே பிற்காலத்தில் எபிரேயர்கள் என்றும் யூதர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். எபிரேய மக்களில் மோசேயின் தலைமையை ஏற்றவர்கள் யூதர்கள் என்றும், ஏற்காதவர்கள் போனீசியர்கள் என்றும் அறியப்பட்டனர். யூதர்கள் விடுதலைப் போரில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டபோது, போனீசியர்கள் வணிகத்தில் ஈடுபட்டனர். சமயத்தின் அடிப்படையில் வேறுபட்டிருந்தாலும், இனத்தின் அடிப்படையில் இருவரும் இணைந்தே வாழ்ந்துள்ளனர்.

போனீசியர்கள் தங்களது முன்னோர் வழியில், சிறந்த தொழில் நுட்பம் கொண்ட மரக்கலங்களை வடிவமைப்பதில் தன்னிகரற்று விளங்கினர். காற்றின் உதவியைக் கொண்டு பாய்களைப் பயன்படுத்திக் கடலோடும் கலையை நன்றாக அறிந்திருந்தனர். பாய்மரக்கப்பல்களை மேற்கில் அறிமுகம் செய்தவர்கள் போனீசியர்களே. காற்றின் எதிர்த்திசையிலும்

கலத்தைச் செலுத்தும் உத்தியைக் கொண்டிருந்தனர். வேண்டும் போது கலத்தை நிறுத்தவும், நிலை கொள்ளச் செய்யவும், நங்கூரம் என்ற கருவியை முதன்முதலில் மேற்கில் அறிமுகம் செய்தவர்களும் போனீசியர்களே. மூன்றடுக்கு மரக்கலங்களையும் கட்டி, 1000 டன்கள் வரையிலான பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லும் வகையில் வடிவமைத்தவர்களும் போனீசியர்களே. தங்களது கடலோடும் ஆற்றலால், நடுத்தரைக் கடல் நாடுகளைத் தம் அதிகாரத்துக்குள் வைத்து, வணிகம் மேற்கொண்டவர்களும் போனீசியர்களே. ஆப்பிரிக்காவைச் சற்றி முதலில் வலம் வந்து, வரலாற்றில் தம்பதிவைப் பொறித்தவர்களும் அவர்களே. அட்லாண்டிக் பெருங்கடலைக் கடந்து தென் அமெரிக்காவுடன் கி.மு. 2000 ஆண்டுகளிலேயே வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்த போனீசியர்கள் பற்றிய செய்திகளை, ஆய்வாளர்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். கொலம்பசுக்கு 2500 ஆண்டுகள் முன்பாக, அட்லாண்டிக் கடலைக் கடந்தவர்கள் போனீசியர்களே என்பது வியப்புக்குரிய செய்தியாகும். எகிப்தி யர்களுக்கும் கப்பல்கட்டும் கலையைக் கற்றுத் தந்த போனீசியர்கள், எகிப்தின் கடற்கரைகளில் தங்களது வணிக நிலையங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். எந்தவொரு பகைக் கப்பலும், போனீசியக் கப்பலை விரட்டிச் சென்று பிடிக்க இயலாத அளவுக்கு, விரைந்து கலத்தை ஓட்டும் வித்தையைக் கற்றிருந்தனர். இவ்வாறாக, போனீசியரின் சிறப்புக்களை விரித்துக் கொண்டே செல்லலாம். தரை (திரை), பைப்பில் (பிப்லோஸ்) நீருற்று (பெய்ரூத்) போன்ற தலைசிறந்த துறை முகங்களை உருவாக்கி வைத்திருந்தனர்.¹⁷¹

தற்காலத்திய சுட்ச் (காம்பே வளைகுடா) என்ற குசராத்துப் பகுதியில், உலைத்தளம் (லோத்தன்) என்ற ஆலை நகரை உருவாக்கி, அங்கே கப்பல்களைக் கட்டும் கூடங்களையும் அமைத்து, வணிகத்துக்குப் பயன்படும் ஏராளமான மரக்கலங்களைச் சிந்து வெளிமக்கள் கட்டி முடித்தனர்.¹⁷² உலைத்தளம் சிந்து வெளியின் துறை முக நகரமாகவும் விளங்கி வந்தது. மேற்கே ஊர் நகரத்தோடும், தெற்கே முசிறி, கொற்கை, தொண்டி போன்ற துறைமுக நகர்களோடும் உலைத்தளத் துறைமுகம் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. தமிழர் அறிந்திருந்த மரக்கலம் கட்டும் தொழில் நுட்பத்தை, போனீசியர்கள் விரிவுபடுத்தினர் எனலாம். பிற்காலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்ட உரோமானிய,

கிரேக்க, எகிப்திய மரக்கலங்கள், உலைத்தளத்தில் உருவான மரக்கலங்களைப் பின்பற்றிக் கட்டப் பெற்றவைகளே.

தமிழகத்தில் அக்காலத்தில் பல்வேறு துறைமுகங்கள் அறியப்பட்டிருந்தன. சங்ககாலத்தில் முசிறித்துறை முகம் சிறப்புற்றிருந்தது. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்கு இத்துறை முகத்தின் வழியே சுங்கப் பணமாக ஏராளமான செல்வம் குவிந்தது. கிழக்கே காண்டன் (சீனா) நகருக்கும் மேற்கே அலெக்ஸாந்திரியா (எகிப்து) நகருக்கும் இடையே, கிழக்கையும் மேற்கையும் இணைக்கும் பாலமாக முசிறித்துறைமுகம் புகழ் பெற்றிருந்தது. யவன வணிகர்கள் (கிரேக்கர்கள்) முசிறியில் ஏராளமாகக் குவிந்திருந்தனர். அக்காலத்தில் இந்தியாவின் மேற்கு நுழைவாயிலாக முசிறி அறியப்பட்டிருந்தது. சேரமன்னன் கணைக்கால் இரும்பொறையின் காலத்திலும் முசிறித் துறைமுகம் அரசுக்கு நல்ல வருவாயைத் தந்தது. புகார்த் துறைமுகம் கரி காற் சோழனுடையது. கொற்கை பாண்டியரின் பாதுகாப்பில் இருந்தது. இவையன்றி மாமல்லபுரம், வாசுதேவசமுத்திரம், ஆலங்குளம், காயல், பெரிய பட்டினம், சிங்கமேடு, அரிக்க மேடு, காரைக்காடு என விரியும்.

கேரளத்தின் இலக்கியப் பதிவுகளிலிருந்து, கொச்சி, வளித்துறை, மணக்குடி, சிறியன் காயல், கொளச்சல், திருவஞ்சிக்குளம் ஆகிய துறைமுகங்களும் ஆரவாரம் மிகுந்து காணப்பட்டவைகளாகும். பெரிப்புளுசு என்ற பயணியின் குறிப்புகளின்படி (periplus of Erithrean sea) கமரா (காரைக்கால்), பொதுகா (புதுச்சேரி), சோபட்னா (சென்னை), நிகாமா (நாகை) கொமரி (குமரி) ஆகிய துறைமுகங்களும் பயன்பாட்டில் இருந்தன. தாலமி, மார்க்கோபோலோ ஆகியோரும் பழங்காலத் துறைமுகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு துறைமுகத்திலும் கலங்கரை விளக்கங்களும் இருந்தன.

தமிழரின் கடல் சார்ந்த அறிவுத் திறன்:

உலகின் முதல் கடலோடிய இனம் தமிழ் இனமே என்பதை, தமிழக மீனவர்களின் கடல் சார்ந்த பட்டறிவு விளக்கும். இன்று அறிவியல், ஆழ்கடல் ஆய்வியல் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு செய்திகளை, மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் மீனவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

இரவு நேரங்களில் விண்மீன்களையே வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டு கடலோடினர். ஒத்தை வெள்ளி, ஈரணைவெள்ளி, கூட்டவெள்ளி என்றவாறு, விண்மீன்களுக்கு மீனவர்கள் பெயர் கொடுத்திருந்தனர். கடலின் ஆழம் எவ்வளவு என்பதை, அப்பகுதியின் தரையிலிருந்து எடுக்கப்படும் சேற்று மண்ணை முகர்ந்து பார்த்து அறிந்தனர்.

நோவா, வெள்ளம் வடிந்ததை அறிய காக்கையை அனுப்பிய செய்தியை விவிலியம் கூறுகிறது. தமிழ் மீகாமர்கள், பறவைகளைப் பயன்படுத்திய செய்தியை நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவல் விளக்குகிறது. தமிழரின் பல்வேறு உத்திகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

போனீசியர்களே நங்கூரத்தைப் பயன்படுத்தியவர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றது. தமிழ் மீனவர்கள் மரக்கட்டை, கல் அல்லது இரும்பு போன்றவற்றாலான நங்கூரத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அம்கூர் என்ற சொல்லுக்கு, நீண்ட கூர்மையான என்பது பொருளாகும். அம்கூரம் - அங்கூரம் எனப்பட்டது. அங்குரா என கிரேக்கத்தில் திரிந்து, ஆங்கர் என ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்பட்டது. நல் + கூரம் என்பதே, நங்கூரம் ஆயிற்று.

மரக்கலங்களைக் கட்ட புன்னை, புளியந்தேக்கு, மா, பலா போன்ற மரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. தமிழக மீனவர்கள் கடலின் அலைகள் பற்றியும், அவை பொங்கியெழும் காலங்கள் பற்றியும் நன்கு அறிந்திருந்தனர்.

கண்டபொழுதில் கடும்புனல் கைவாங்க

நெஞ்சமவள் வாங்க நீடுபுனை வாங்க173 - பரிபாடல், 11:07 -

108

அலைகள் எழுவதை, தலைவனின் மார்போடு உருவகப் படுத்தும் பாடல் இது.

இரவுக் காலங்களில், மரக்கலங்களில் விளக்குகளைப் பயன்படுத்தினர். அவை கரையிலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு சிவந்து, செவ்வாய்க் கோளைப் போலத் தெரிந்தது. பல்வேறு கலங்களில் காணப்பட்ட செவ்வொளிகள், அது கடலா அல்லது விண்மீன்களைக் கொண்ட வானமா என அறிய இயலாத மயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தன.

கடலில் வீசும் காற்றுபற்றிய தெளிவான அறிவைத் தமிழ் மீனவர்கள் கொண்டிருந்தனர். சோழகம், கச்சன், வாடை, கொண்டல் என காற்றின் வீச்சுத் திறனையும், திசையையும் கருத்தில் கொண்டு அப்பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டன. தாவுக்கயிறு என்ற கயிற்றைக் கொண்டு, நீரின் ஓட்ட ஆற்றலைக் கணக்கிட்டனர்.

மரக்கலங்கள் பற்றிய தமிழ்ப் பெயர்களில் சில:

அம்பி,	கள்ளக்கப்பல்
அம்படலம்,	கள்ளத்தோணி,
அரிமுகவம்பி,	காவற் கப்பல்,
ஆள்செல்கை,	குதிரைமுக ஓடம்,
ஆட்டு,	குந்திராத் தோணி,
ஆணம்,	குல்லா,
ஈடல்,	கூட்டுப் படகு,
உடுப்பம்,	கைப்பரிசு,
ஒண்டியாட் படவு,	கொடிக் கப்பல்,
ஓங்கல்	கோக்கா மரம்,
ஓடம்,	கோடிக்கரையான் தோணி,
கட்டுத்தோணி,	கோல்,
கட்டுப்படகு,	கோலம்,
கட்டுப் பாணை,	சங்கடம்,
கட்டுப் புணை,	சட்டித்தோணி,
கட்டுமரம்,	சண்டைக் கப்பல்,
கடத்து,	சடா,
கடவுமரம்,	சம்போக்கு,
கப்பல்,	சலகை,
கரிமுக வம்பி,	சலசரம்,
கருப்பனெப்பம்,	சிங்கமுகஓடம்,
கரைவலைத் தோணி,	சிறகு வட்டி,
கலப்பற்றுத் தோணி,	சினுப்பு,
கலம்,	தந்தாரம்,

தள்ளை,
தண்ணுத்தோணி,
தண்ணுவட்டை,
தாவடித் தோணி,
திமில்
துறைத்தோணி,
தெப்பக் கட்டை,
தெப்பம்,
தெப்பல்,
தைலமரம்,
தொடுவை வள்ளம்,
தொள்ளம்,
தொள்ளை,
தோணி,
நடைச்சலங்கு,
நாவாடா,
நாவாய்,
நாவி,
நீர்ப்புனை,
நாவு,
நாவுகா,
பக்கிரி,
பங்கலம்,
படகு,
படவு,
படைக் கப்பல்,

பட்டிமாரி,
பரிமுகவம்பி,
பள்ளய ஓடம்,
பள்ளியோடம்,
பாசாங்கம்,
பட்டிமார்,
பாரதி,
பாடு,
புகைக் கப்பல்,
புனை,
புனைக்கட்டை,
பெரியமரம்,
மரக்கலம்,
மரக் கோவை,
மன்று,
மிதவை,
மிதப்பு
மூழ்கிக் கப்பல்,
மேங்கா,
யாடணம்,
யாணபத்திரம்,
யாணைமுக ஓடம்,
வங்கம்,
வள்ளம்,
வாரிரதம்

என விரியும்.

(எபிரேய மொழியில் தமிழின் வேர்ச்சொற்கள், பக்கங்கள் 167, 168, 169, 170)

கப்பல் என்ற தமிழ்ச் சொல், ஸ்கிப்ப (Seype) - ஸ்கிப் (Scipe) - ஷிப் (Ship) என ஆங்கிலத்தில் திரிந்தது.

கப்பல், Gebel (கெபல்) என எபிரேய மொழியில் திரிந்தது. இப்பெயரிலேயே போனீசியத்துறைமுகம் ஒன்றும் இருந்தது.

தெப்பம் என்ற தமிழ்ச் சொல், Tebba (தெப்ப) என எபிரேய மொழியில் திரிந்துள்ளது.¹⁸⁹

அப்பா (Appa) என்பது, அப்பா (Abba) எனத் திரிந்துள்ளதை ஒப்பு நோக்குக.¹⁹⁰

Boat என்பது, ஓட்டு, ஓடம் என்ற சொல்லின் திரிபாகும்.

உலகின் செம்மொழிகளாக அறியப்படும் எபிரேயம், கிரேக்கம், இலத்தீன், சமற்கிருதம் போன்ற பழைய மொழிகளிலும், ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட இன்றைய ஐரோப்பிய மொழிகளிலும், மரக்கலத்தைக் குறித்து நான்கைந்து சொற்களுக்கு மேல் இல்லையென்பதே, கடலோடியவனும், கடலை ஆண்டவனும், பல்வேறு மரக்கலங்களை வடிவமைத்தவனும் தமிழ்நே என்பதை உலகிற்கு உணர்த்தும்.

நோவா என்பவன், தமிழரின் தொழில் நுட்பத்துடன் உருவாக்கிய மரக்கலம், பல்வேறு சிறப்புகளைக் கொண்டிருந்தது எனச் சொல்லப்படும் செய்தியில் வியப்புக்கரிய தொன்றுமில்லை. பண்டைத் தமிழரின் கடலோடிய மேலாண்மையை விளக்கும் மரக்கலமே, நோவா வடிவமைத்த மரக்கலம் ஆகும். அம்மரக்கலம் குறித்த புறச்சான்றுகளும், தமிழ் நாட்டுடன் அவனைத் தொடர்புபடுத்துவதால், நோவா என்பவன், நாவாய்க் காரன் என்ற தமிழ்நே என்க.

கி.மு. 200 ஆண்டுகளில், அலெக்சாந்திரிய நகரில் (எகிப்து) ஒரு கலங்கரை விளக்கம் இருந்ததாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. அது பிற்காலத்தில் அழிந்துபட்டது அல்லது அழிக்கப்பட்டது என்பர். தமிழ்நாட்டில் கொற்கை, புகார், தொண்டி, மரக்காணம், முகிறி ஆகிய இடங்களில் வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன்பே கலங்கரை விளக்கங்கள் இருந்தன.

ஏணி சாத்திய ஏற்றருந் சென்னி

விண் பொர நிவந்த வேயா மாடத்து

இரவில் மாட்டிய இலங்கு கடர்¹⁹¹

- பெரும்பாணாற்றுப்படை, 347 - 349

இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்¹⁹²

- சிலப்பதிகாரம், 6:141

நோவா அனுப்பிய காக்கை பற்றிய செய்தி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

எங்கும் போய்க் கரைகாணா தெரிகடல்வாய் மீண்டேயும்
..... மாப்பறவை போன்றேனே¹⁹³ - நாலாயிரத் தெய்வப் பணுவல்
992: 3-4.

“எங்கும் பறந்து திரிந்து கரைகாணாப் பறவை பாய் மரத்தின் மீது வந்தமர்ந்த பறவைபோல் நானும் உள்ளேன்.”

தரைதட்டிய மரக்கலம்:

நோவாவின் மரக்கலம் புறப்பட்ட இடமும் தெரியவில்லையென்றனர். அது நிலை கொண்ட இடமாக, அராரத் என்கிற மலையைக் குறிப்பிடுகின்றனர். அராரத் என்பது எபிரேய மொழிச் சொல்லாகும். நோவா கதைக்குத் தொடர் புடைய இவ்விடம், வடக்கு மெசபத்தோமியாவில், வண் (Van) ஏரிக்கு அருகிலுள்ள அறமீனியா என்ற நாட்டில் உள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். அக்காடிய மொழியில், ஊராற்று (Urartu) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.¹⁹⁴ அரபு மொழியில் ஊதி (Judi) என்று அறியப்படுகின்றது.¹⁹⁵ அராரத் (Araarat), ஊராற்று, ஊதி ஆகிய சொற்களுக்கான பொருள் விளக்கப்படவில்லை. அறமீனியா (Armenia) என்ற பெயர், நோவாவின் பெயரனும், செம் என்பானின் மகனுமாகிய அறம் (Aram) என்பவனுடைய வழித் தோன்றல்கள் குடியேறிய நாடு என அறியப்படுகின்றது.¹⁹⁶

அறம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லையே பெயராக வைத்திருந்த நோவாவின் பெயரன், தன் தந்தையையும் பாட்டனையும் கூடத் தமிழோடு தொடர்புபடுத்துகிறான். அறம் என்ற சொல், அறாம் எனத் தவறாக ஒலிக்கப்பட்டது. அறம் என்ற பெயர்ச் சொல்லுக்கான பொருளை அவர்கள் விளக்கவில்லை அல்லது அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. தொடக்கத்தில் அறம் மரபினர், யூப்ரதீசு தைகிரீசு ஆறுகளுக்கு இடைப்பட்ட சமவெளிப்பகுதியில் குடியிருந்தனர் என்றும், அது பற்றியே அப்பகுதி “படன் அறம்” (Padan Aram) என்று அழைக்கப் பட்டதாகவும் கூறுவர். படன் அறம் என்பதும் தமிழ்ச் சொல்லே, படர்ந்து விரிந்த அறம் என்ற பகுதி என்பது அதன் பொருளாகும். மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தின் அடிப்படையில் மேலும் வடக்கு நோக்கிச் சென்ற மக்கள் குடியேறிய பகுதியே அறமீனியா எனப்பட்டது.

எபிரேய மொழியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய அறமாயிக் (Aramaic) என்ற மொழியும் அக்காலத்தில் பரவலாகப் பேசப்பட்டது.¹⁹⁷ அது பேச்சுவழக்கு மொழியென்றும், எபிரேயம் எழுத்து வழக்குமொழியென்றும் கூறுவர். இயேசு கிறித்து பேசிய மொழியும் அறமாயிக் என்பதே, இச்சொல்லும், அறம் என்ற பெயர்ச் சொல்லினின்றும் விரிந்ததே. அறம் வழிமக்கள் பேசிய மொழி “அறம் வாய்” எனப் பட்டது. வாய் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, மொழியென்ற பொருளும் உண்டு. அறம்வாய்மொழி, அறமாயிக் மொழி எனத் திரிந்தது.

அறமீனிய நாடும் அதன் மக்களும், செமிட்டிக் இன மக்களோடு இனவழியில் தொடர்புகொண்டவராவர். இருப்பினும் பிற்காலத்தில் எபிரேய மொழி பேசிய மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். அறம் வாய் மொழி பேசிய யூதர் என்ற எபிரேயர், அறம்படன் பகுதியில் குடியிருந்த தொடர்பை அன்றி அவர்களுக்குள் குருதித் தொடர்பு இருந்திருக்கவில்லை. அறம் படன் பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் நோவா காலத்தில் குடியேறியவர்கள். அறம்வாய் மொழி பேசிய எபிரேயர்கள் மிகவும் பிற்காலத்தில் (கி.மு. 3000 - 2500) குடியேறியவர்கள்.

அராரத் (Araart) என்ற சொல்லின் பொருள் விளக்கப்படவில்லை.

ஆர் - அரத்து என்றவாறு அல்லது ஆறு + அரத்து என்றவாறு அச்சொல்லைப் பிரிக்கலாம்.

ஆர் - அரத்து = உயர்ந்த செந்நிறமான மலை, செம்மலை. அரத்தம் = சிவப்பு.

ஆறு = அரத்து = செந்நிறமான கலங்கல் நீரைத் தாங்கி வரும் ஆறு.

இவ்விரு சொற்களிலும், மலையைவிட, ஆறு என்ற பொருளே விஞ்சி நிற்கின்றது.

பாபிலோனிய மொழியில் ஊராற்று (Uratu) எனச் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

ஊர் + ஆற்று அல்லது ஆறு, ஊராற்று.

இச்சொல்லை முன்பின்னாக வைக்கும் போது, ஆற்று + ஊர் என்றவாறு உணரப்படும்.

ஆற்றார் என்பது, ஆத்தூர் எனத் தமிழில் சொல்லப்படும்.

அரபு மொழியில் ஊதி என்ற சொல்லால் அப்பகுதி விளக்கப் பட்டுள்ளது.

ஊதுதல் = பெருத்தல், உப்புதல். இச்சொல், பொதுவான சொல் லாகுமா? இது பெரிய மலையை அல்லது நிண்ட ஆற்றைக் குறித்திருக்க வேண்டும்.

ஆற்றைக் குறித்தே மூன்று மொழிச் சொற்களும் உள்ளன எனக் கருதலாம்.

அண்மைக்காலத்தில்கூட, பல்வேறு ஆய்வாளர்கள், நோவாவில் மரக்கலம் நிலை கொண்ட இடமான அறமீனிய நாட்டின் மலைப் பகுதிக்குச் சென்று ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். அங்கு ஒரு தேவாலயம் உள்ளது. அந்தத் தேவாலயத்தில், நோவாவின் மரக்கலத்தினின்றும் உடைந்த ஒரு துண்டு மரக்கட்டையைப் பாதுகாத்து வருவதாகக் கூறுகின்றனர். ஆய்வாளர்கள் அம்மரக்கட்டையை ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்த போது, அத்தேவாலயக் குருமார்கள் இசைவளிக்க மறுத்துவிட்டனர். அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் அந்த மரத்துண்டு, உண்மையில் நோவா மரக்கலத்தின் துண்டு அன்று என்பது அறிவியலாளரின் கூற்று, இருப்பினும், வழிவழியாக நம்பப்பட்ட ஒரு செய்தியின் அடிப்படையில், அவ்விடம் மரக்கலம் நிலை கொண்ட இடமாகக் கருதப்படுகின்றது. உண்மையில் அவ்விடம் அராரத் என்றோ, ஊராற்று என்றோ இதுவரை சொல்லப்படவில்லை. அச்சொல் அப்பகுதிக்கு இருந்ததாகவும் எந்தப் பதிவுகளும் இல்லை. 198

நோவாவின் மரக்கலம் நிலை கொண்ட இடமாக, அறமீனிய நாட்டைக் கூற இயலாது. எவ்வாறெனில், நோவாவின் மக்கள் கிழக்குத் திசையினின்றும் வந்து, தைகிரீசு ஆற்றுப் பகுதியில் குடியேறியதாக விவிலியம் கூறுகிறது. அறமீனிய அராரத்துப்பகுதி, குடியேற்றப் பகுதிக்கு நேர்வடக்கேயுள்ளது. எனவே, விவிலியச் செய்தியின் படியே மரக்கலம் அறமீனிய நாட்டில் நிலை கொள்ளவில்லை என்பது உறுதியாகின்றது.

ஊராற்று, அல்லது ஆற்றார் என்ற சொல், தைகிரீசு ஆற்றுக்குக் கிழக்கேயிருந்த ஒருரைக் குறித்திருக்க வேண்டும். விவிலியம் கூறும் கிழக்குப் பகுதியில் அறியப்பட்டிருந்த ஆறு, சிந்து ஆறே எனக் கருத இடமுண்டு. சிந்துப் பகுதியில் இருந்த உயர்ந்த மலைமுகட்டில், நோவாவின் மரக்கலம் நிலை கொண்டது எனக் கருதுவதற்கான தெளிவு, விவிலியத்தில் காணப்படுகின்றது. வெள்ளத்தால் இழுத்துச் செல்லப்பட்ட மரக்கலம், இன்றைய பாகித்தானத்தின் கராச்சி பகுதியிலோ,

அல்லது குசராத் பகுதியிலோ நிலை கொண்டிருக்கவேண்டும். அங்கிருந்து கால்நடையாக மேற்கு நோக்கி நோவாவின் மக்கள் சென்றிருக்க வேண்டும். இதனையே, கிழக்குத் திசையிலிருந்து வந்தார்கள் என விவிலியம் விளக்குகின்றது. குமரிக் கண்ட அழிவின் போது, தெற்கேயிருந்து புறப்பட்ட மரக்கலம், அரபிக்கடல் வழியே வடக்கு நோக்கிச் சென்று, குசராத் பகுதியில் உள்ள கடற்கரை நகர் ஒன்றில் நிலை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு, இயல்பான பின்னணி உள்ளது எனவே, நோவாவின் மரக்கலம் புறப்பட்ட இடம் குமரிக் கண்டம் என்றும், நிலை கொண்ட இடம் குசராத்துப் பகுதியே என்றும் கூறலாம். மேலை நாட்டு ஆய்வாளர்கள், ஆதாம் முதல் நோவா வரையில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள், மெசபத்தோ மியாவிலேயே வாழ்ந்திருந்தனர் என்ற தவறான சிந்தனையின் அடிப்படையில், நோவா கதையைக் கொண்டு சென்றனர். இது வரையிலும் பல்வேறு ஆய்வாளர்கள், பலநூற்றாண்டுகளாக, நோவாவைப் பற்றி ஆய்வு செய்து வருகின்றனர். இதுவரையிலும் கூட, நோவாவைப் பற்றிய ஒரு செய்திகூட, மெசபத்தோ மியா மற்றும் அறமீனிய நாட்டில் கிடைக்கவேயில்லை என்பதை அறிய முடிகின்றது. (மேலும் விளக்கங்களுக்கு, நோவா ஒரு வராற்று மாந்தனா என்ற நூலைக் காண்க.)

நோவாவின் மக்கள்:

நோவாவின் மக்கள் பலர் என்றும், நால்வர் என்றும் (குர்ஆன்) மூவர் என்றும் (விவிலியம்) கூறுகின்றன. செம் (Shem), ஆம் (Ham), யாப்பெத் (Yaapeth) என்பவரைப் பற்றிய செய்திகளே விவிலியத்தில் உள்ளன.

செம் (Shem):

நோவாவின் தலைமகன். செம் (Sem) என்று எபிரேய மொழியும், சாம் (Saam) என்று அரபு மொழியும் கூறுகின்றன. செம் என்ற தமிழ்ச் சொல்பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. வெள்ளம் வடிந்தபின்பு, நோவாவும் அவன் மக்களும், அவர்களது மனைவியரும், பணியாட்களும் (மொத்தம் 80 பேர்) என்று ஒரு குறிப்பு கூறுகின்றது) ஊராற்று அல்லது ஆற்றார் பகுதியில் தரையிறங்கினர். தன்னையும் தன் குடும்பத் தாரையும் வெள்ளப் பாழினின்றும் காத்தற்குக் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தினர். அங்கேயே தங்கி, வேளாண் தொழிலிலும்

ஈடுபட்டனர். நோவா கொடி முந்திரித் தோட்டம் போட்டான். எனவே, கொடிமுந்திரி எனப்படும் திராட்டை (சமற்கிருதம்) தமிழ்நாட்டுப் பயிரே எனலாம்.

முந்திரி (cashew), கொடி முந்திரி (grapes) என இருவகைப்படும்.

கண்ணுக்குத் தெற்றெனப் புலனாகும் அல்லது தெரியும் பழம் என்று பொருள்படும். முன்தெரியும் பழம், முன்தெரிப் பழம், முந்திரிப் பழம் என மருவியது என்க.

மரத்தில் ஒரு முந்திரியும், கொடியில் ஒரு முந்திரியும் என இருவகைப்பட்டன.

திராச்சை (Draksh) என்ற சமற்கிருதச் சொல், தரைக்கை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும். தரையில் விளைந்து, கையால் எட்டிப் பறிக்கும் பழம் என்பது இதன் பொருள்.

Dra (சம.) = தரை என்ற சொல்லின் திரிபு.

grape என்ற சொல்லும்கூட, கருப்பு என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே.

கருப்புப் பழம், grape எனத் திரிந்தது. எவ்வகையில் நோக்கினாலும் கொடிமுந்திரி தமிழ்நாட்டுப் பழமே என்க.

ஏவாள் உண்ட ஆப்பிள் பழம் பற்றிய செய்தியில், அப்பழத்தை தொப்புவா (Toppuvah) என்று எபிரேய மொழி கூறுகிறது. ஆப்பிள் பழத்தை உற்று நோக்குங்கள். அதன்காம்பு உள்ள பகுதி, தொப்புளை (naval) நினைவூட்டும். தொப்புளை, தொப்பை வாய் என்றும் தமிழர்கள் குறித்திருக்க வேண்டும். தொப்பை வாய் (பழம்) என்பதே, தொப்புவா என எபிரேய மொழியில் திரிந்துள்ளது. தொப்புவா என்ற எபிரேயச் சொல்லின் திரிபே ஆப்பிள் என்பதாகும். பலரும் ஆப்பிள் தமிழ் நாட்டுப் பழம் அன்று எனக்கூறி, அதனைச் செம்பழம் என்றும் அழைக்கின்றனர். அது தொப்பைப் பழம் என்ற தமிழ்ப் பெயரைக் கொண்டதே என்க. ஆப்பிள் என்ற சொல்லுக்கு ஐரோப்பிய மொழிகளில் மூலச்சொல் இல்லை. ஆண்களின் தொண்டையில் காணப்படும் முரடு போன்ற கட்டியை, ஆதாமின் ஆப்பிள் (Adamis apple) என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். தவறு செய்துவிட்டதாகக் கருதிய ஏவாள், அப்பழத்தை ஆதாம் விழுங்கு முன்பாக, தொண்டையில்

கைவைத்து உள்ளே செல்லவிடாமல் தடுக்க முயன்றதாக ஒரு கதையுண்டு. தமிழர்கள் இக்கதையைப் போல் வேறொரு கதையைக் கூறுகின்றனர். பாற்கடலைக் கடைந்த போது, அமுதம் பொங்கி வழிந்தது. கூடவே ஒரு பக்கம் நஞ்சும் வழிந்தது. நஞ்சினை என்ன செய்வதென்று தெரியாத தேவர்கள், அந்நஞ்சு மீண்டும் கடலில் கலந்தால், உயிரினங்கள் அழிந்து விடும் என்று நினைத்த வேளையில், சிவன் அந்நஞ்சினை விழுங்கியதாகவும், அது கண்டு அஞ்சிய உமையவள், ஏவாளைப் போல், தடுத்ததாகவும், அதுவே தொண்டை முரடு என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. மேலை நாட்டவர் Adams apple என்றும், தமிழர்கள் நீலகண்டன் என்றும் கூறி வருகின்றனர்.

(இக்கதை, இக்காலத்திய அறிவியல் நிகழ்வோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடியது. அணுஉலையில் மின்சாரம் என்ற அமுதத்தை எடுக்கும் அறிவியலாளர்கள், அதன் கழிவான அணுக்கழிவை என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைக்கின்றனர். அணுக் கழிவை அழிப்பதற்கான உத்தி இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அணுவை ஆக்க வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்தும் அறிவியலாளர்கள் அதன்கழிவை என்ன செய்வதென்று தெரியாமல்விழிக்கின்றனர். அக்கழிவு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவும் நிலைத்து நின்று தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும். அமுதம் போன்று மின்சாரம் வந்தாலும், நஞ்சு போன்ற கழிவை உண்ண நீலகண்டன்தான் வரவேண்டும். கூடங்குளம் அணுமின் நிலையம், பாதுகாப்பானது எனக் கூறும் அறிவியலாளர்கள், அதன் கழிவினை என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பது பற்றிப் பேசுவதில்லை. கல்வி அறிவில்லாத, அறிவியலைப் புரிந்துகொள்ள இயலாத தமிழ்மக்களை, அறிவியலாளர்கள் ஏமாற்றி வருகிறார்கள் என்பதும், அவர்களைக் கடவுள் கூட மன்னிக்க மாட்டான் என்பதும், போராடி வரும் மக்கள் கூறும் செய்தியாகும்.)

செம் என்ற தலைமகனைப் பற்றிய வேறு செய்திகள் விவிலியத்தில் காணப்படவில்லை. எனவே நோவாவும், அவன் மக்களும் சிந்துவெளிப் பகுதியில் குடியமர்ந்து, அங்கேயே நோவா இறந்துபட்டான் எனலாம். அவனது மக்கள் வழியில் பல்கிப் பெருகியவர்கள் பெருங்கூட்டமாய் அங்கே வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். செம் 100 அகவையில், அறப்பாக்க சாத்து என்பானைக் பெற்றெடுத்தான். இவன் வழியில் 10 தலைமுறைப் பட்டியலை விவிலியம் காட்டுகிறது.

1. செம் = 500 ஆண்டுகள்
2. அறப்பாக்க சாத்து (Arpachshad) = 438 ஆண்டுகள்,
3. செல்லா (Shela) = 433 ஆண்டுகள்,
4. ஈவர் (Eber) = 464 ஆண்டுகள்,
5. பிளக்கு (peleg) = 239 ஆண்டுகள்,
6. இரிவு (Reu) = 239 ஆண்டுகள்,
7. செருக்கு (Serg) = 230 ஆண்டுகள்,
8. நாகர் (Nahor) = 158 ஆண்டுகள்,
9. தரை (Terah) = 70 ஆம் அகவையில் அபிறகாமைப் பெற்றான்.
10. அபிறகாம் (Abrahami).

ஏறக்குறைய, செம் என்பானுக்கும் அபிறகாமுக்கும் இடையே 2500 ஆண்டுக்கால இடைவெளியை விவிலியம் சுட்டுகிறது.

முன்னதாக, சிந்துவெளியில் வாழ்ந்திருந்த நோவாவின் மக்களில் யார் மேற்கு நோக்கிச் சென்றனர் என்ற விளக்கம் இல்லை. நாகன் என்பானுடைய குழுவினர் அல்லது அவனுக்கு முன்பிருந்தவரும் மேற்கு நோக்கிச் சென்றதாக விவிலியம் கூறுகிறது.

மக்கள் கிழக்குத் திசையிலிருந்து சின்னாற்றங்கரைப் பகுதியில் (Shinar) குடிபெயர்ந்தனர் என்ற செய்தி மட்டும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இம்மக்களையே செமிட்டிக் மக்கள் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, ஆம் (Ham) யாப் பெத்து என்ற நோவாவின் மக்களின் வழிமுறைப்பட்டியலும் தரப்பட்டுள்ளது. மிக நீண்ட பட்டியலாக அது உள்ளது. எனவே, சின்னாற்றங்கரையில் குடிபெயர்ந்தவர்கள், நோவா வழிவந்த மக்களேயன்றி, நோவாவின் மக்கள் மூவருமல்லர் எனத் தெளிவாகின்றது. ஒரு பெருங்கூட்டமாக சிந்து வெளியிலிருந்து அம்மக்கள் மேற்கு நோக்கிச் சென்றுள்ளனர். என்ன கரணியம் பற்றி அம்மக்கள் குடிபெயர்ந்தார்கள் என்பதற்கான விளக்கங்கள் இல்லை. இதன்மூலம் சிந்துவெளி மக்கள் பல காலங்களில் இது போன்று குழுக்களாகவும், பெருங்கூட்டமாகவும் தைகிர்க ஆற்றுப் பகுதியில் அவ்வப் போது குடியேறியுள்ளனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

நோவா வழிவந்தவர்கள் குடியேறிய செய்தியைக் குறிப்பிடும் விவிலியம், அவர்கள் அனைவரும் ஒரு மொழியையே

பேசி வந்தனர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது. அம்மொழியில் உள்ள சொற்களையே அவர்கள் பயன்படுத்தி வந்தனர். வேறு மொழிகள் எவையும் அறியப்படவில்லை அல்லது சொல்லப் படவில்லை. சின்னாற்றங்கரையில் குடியேறிய மக்கள் அங்கு எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்திருந்தனர் என்ற செய்தியும் சொல்லப் படவில்லை. ஆனால் மக்கள் பெருங் கூட்டமாக அப்பகுதியில் பல்கிப் பெருகினர் என்ற செய்தி சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஏற்கனவே சிந்துவெளிப்பகுதியில் பல காலம் வாழ்ந்துள்ளனர். பின்னர் சின்னாற்றங்கரையிலும் பல காலம் வாழ்ந்துள்ளனர். அப்பகுதியில் குடியிருக்க இயலாத அளவுக்கு மக்கள் கூட்டம் பெருகிய செய்தியை விவிலியம் சுட்டுகிறது. சிந்து வெளியினின்றும் மேற்கே குடியேறிய மக்களின் வழி வந்தோரில் பலர் சிந்துவெளியிலேயே தங்கிவிட்ட செய்தியும் அறியப்படுகின்றது. இதன் வழியில், சிந்துவெளியிலும், சின்னாற்றங்கரையிலும் ஒருமொழி பேசிய ஓரின மக்களே வாழ்ந்திருந்தனர் என்பது உறுதிப்படுகின்றது.

இந்த செய்திகளின் அடிப்படையில், விவிலியம் தரும் மரபுப்பட்டியல் முரண்படுகிறது. நோவா என்பவனை, அபிறகாம் என்பவனுடன் எப்படியாவது இணைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில், விவிலிய ஆசிரியர் முரண்பாடான செய்திகளைத் தந்துள்ளார். பிற்காலத்தில் அபிறகாமின் பாட்டன், சிந்துவெளியிலிருந்து சின்னாற்றங்கரைக்குக் குடிபெயர்ந்த செய்தி தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே குடிபெயர்ந்தவர்களுக்கும், அபிறகாமின் முன்னோர்களுக்கும் இடையே தொடர்புகள் இல்லையென்ற உணர்வை விவிலியம் விளக்குகிறது. அதே நேரத்தில், இவ்விரு இனமக்களும் பேசிய மொழியில் உள்ள தொடர்பையும் விவிலியம் சுட்டுகிறது. அபிறகாமின் முன்னோர்களை வெளிநாட்டவர் என்றும், அவர்களை எபிரேயர்கள் என்றும் விவிலியம் சுட்டுவதும் முரண்பாடாக உள்ளது. அபிறகாமின் மரபினர் சின்னாற்றங்கரையில் குடியேறிய போது, செம் - ஆம் - யாப் பெத்து ஆகியோரின் மரபினர் பல்கிப் பெருகி, பலநாடுகளிலும் சென்று குடியேறிவிட்டனர். அதன்பிறகே அபிறகாமின் மரபினர் மேற்கே குடிபெயர்கின்றனர். இவ்வாறு பல முரண்பாடுகளை விவிலிய ஆசிரியர் பதிவு செய்திருந்தாலும், இவ்விரு இன மக்களும் நோவாவின் மரபினரே என்பதும்,

பலகாலம் முன்னதாக சிந்துவெளியை விட்டு ஒரு பெருங் கூட்டமும், அதற்குப் பலகாலம் பிந்தியவர்களாக ஒரு பெருங் கூட்டமும் சின்னாற்றங்கரையில் குடிபெயர்ந்துள்ளனர் என அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு பல்வேறு குழுக்களாக அல்லது பெருங்கூட்டமாக, சிந்து வெளியை விட்டு மக்கள் குடிபெயரக் கரணியம் என்ன என்பது தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை.

சிந்துவெளியில், குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப்பிறகே மக்கள் குடியேறியுள்ளனர் என்பது தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. கி.மு. 12000 - 10000 ஆண்டுகளில், சிந்துவெளியில் தமிழர் குடியேற்றம் நிகழ்வுற்றது. (சிந்து வெளி மக்கள் திராவிடர்களே என பணம், பதவி, புகழ் ஆகிய வற்றைக் குறுக்கு வழியில் தேடும் சிலர், ஓயாமல் சொல்லி வருகின்றனர். தமிழன் திராவிடனில்லை. திராவிடம் என்ற இனமும் இருந்ததில்லை.) அதன்பிறகு, அரப்பா நாகரிகம் அழிவுறும் வரையிலும் (கி.மு. 1500) பாபிலோனுக்கும், சிந்துவெளிக்குமிடையே வணிகத் தொடர்பு உட்பட பல்வேறு தொடர்புகள் இருந்து வந்துள்ளன. சிந்துவெளித் தமிழர்களை அடிக்கடி அச்சுறுத்தி வந்தது, அவ்வாற்றின் வெள்ளப் பெருக்கே அந்நாகரிகம் அழிந்ததற்கான கரணியமும் அதுவே என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். குமரிக்கண்டத்து வெள்ளத்தினின்றும் மீண்ட தமிழர், ஆற்று வெள்ளத்துக்கு அடிக்கடி ஆட்பட்டது, சிந்து வெளியினின்றும் பாதுகாப்பான, நீர்வளம் மிகுந்த, மேடான இடம் எங்கே யெனத் தேடி, பாபிலோன் பகுதியை அடைந்தனர்.

பாபிலோன் பகுதியில், கி.மு. 10000 - 8000 ஆண்டுகளில், வேளாண் தொழில் தொடங்கப்பட்டதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஏற்கனவே அங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்கள் வேளாண் தொழிலை அறிந்திராத நாடோடி மக்களாயிருந்தனர். விவிலியம் கூறும் நோவாவின் மக்கள், முதன் முதலில், மேற்கே குடியேறி வேளாண் தொழிலுக்கு வித்திட்டனர் எனக் கருதலாம். அவர்களது குடியேற்ற காலம், கி.மு. 1000 - 8000 ஆண்டுகளாகக் கருதப்படல் வேண்டும்.

அடுத்து சிந்துவெளியிலிருந்து சென்ற கூட்டத்தினரே எபிரேயர் எனப்படுகின்றனர். கி.மு. 3000 - 2500 ஆண்டுகளில், எபிரேயர் குடியேற்றம் நிகழ்ந்துள்ளதாகக் கொள்ளலாம். இதற்கு இடையே சுமேரியர் என்ற தமிழ் இனத்தார் கி.மு. 4000 - 3000 ஆண்டுகளில், பாபிலோன் மீது படையெடுத்து,

வென்று, அங்கு தமிழரின் ஆட்சியை நிறுவியுள்ளனர். எனவே, தமிழரின் மேலை நாட்டுப் பரவல், மூன்று நிலைகளில் அறியப்படுகின்றது.

1. நோவாவின் மக்கள் குடியேறிய காலம், கி.மு. 10000 - 8000. இச்செய்தியையே விவிலியம், படைப்பதிகாரம், 11 இல் விளக்குகின்றது.
2. சுமேரியரின் படையெடுப்பு, கி.மு. 4000 - 3000.
3. எபிதேயரின் குடியேற்றம், கி.மு. 3000 - 2500.

இவர்களின்றி அவ்வப்போது, சிந்துவெளிமக்களின் குடியேற்றங்கள், குழுக்களாகவும் கூட்டமாகவும் நிகழ்ந்துள்ளன.

வரலாறு கூறும் மேற்கண்ட செய்திகளைக் கருத்தில் கொள்ளும் போது, விவிலிய ஆசிரியர் கூறும் மரபுப்பட்டியலும் காலமும் முரண்படுகின்றன. மோசேயின் தலைமையில் ஒரு புதிய சமயம் உருவாக்கப்பட்டபோது (கி.மு. 1300 என்று கொள்ளலாம்), தாங்கள் கடவுளால் தேர்வு செய்யப்பட்ட மக்கள் என்று தங்களை அறிவித்துக் கொண்டனர். கடவுளின் மக்கள் (இசுராயெல் மக்கள்) என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில், ஆதாம் முதல் அபிரகாம் வரையிலான தலை முறைப்பட்டியலை வெளியிட்டுள்ளனர். நோவாவின் மக்கள் குடியேறிய காலத்துக்கும், அபிரகாமின் மக்கள் குடிபெயர்ந்த காலத்துக்கும் இடையே ஏறக்குறைய 6000 ஆண்டுகள் இடை வெளி காணப்படுகின்றது. இந்த 6000 ஆண்டுக்கால இடை வெளியை நிரப்பும் வகையில் விவிலிய ஆசிரியர் கொடுத்துள்ள மரபுப்பட்டியல் அமைந்திருக்கவில்லை. அபிரகாம் காலத்தில் ஏற்கனவே அப்பகுதியில் கனானியர், ஈழ மரபினர், கல்தேய மரபினர், அசீரிய மரபினர், அராபியர், எகிப்தியர் போன்ற பல்வேறு மரபினர் பெருமளவில் வாழ்ந்திருந்தனர். எனவே, விவிலிய ஆசிரியர் கொடுத்துள்ள செய்திகளின்படி, தமிழர் குடியேற்றங்கள் பல கால அளவில் நிகழ்ந்துள்ளன எனக் கருதுவதே சிறப்பானதாகும்.

செம் - செம்மிட்டிக் இனம்: நோவாவின் மக்களான மூவரும் தங்கள் மரபினர் வாழ்ந்திருந்த சிந்துவெளியை விட்டு தைகிரீசு ஆற்றங்கரையில் குடியேறி, பல்கிப் பெருகினர். அம்மக்களின் பிரிவுகள் பற்றி விவிலியம் குறிப்பிடவில்லை. என்றாலும் கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்த ஸ்குலோசர் மற்றும் ஈக்காரன்

(Schlozer and Eichhorn) என்பார், மெசப்பத்தோமிய மக்களை இனவாரியாக விளக்கிக் கூறினர்¹⁹⁹

செம் வழியில் தோன்றிய மக்களை, செமிட்டிக் மக்கள் என்றும் (Semitic),

ஆம் வழியில் தோன்றிய மக்களை, ஆமெட்டிக் மக்கள் என்றும் (Hametic),

யாப்பெத் வழியில் தோன்றிய மக்களை, இந்திய - ஐரோப்பியர் (Indo - Europeans)

என்றும் வகைப்படுத்தினர்.²⁰⁰

இவ்வாறான வகைப்படுத்தும் முறை சரியானதா என்பது ஒருபுற மிருக்க, ஆகிய - ஐரோப்பியப் பகுதி மக்களை, விவிலிய நோக்கின் அடிப்படையில், அவ்வாறு பிரித்தனர் எனலாம்.

செமிட்டிக் மக்களையும் மூன்று உட்பிரிவுகளாகப் பிரித்தனர்.²⁰¹

1. வடகிழக்குச் செமிட்டிக் மக்கள்: பாபிலோனிய, அசீரிய மக்கள். இவர்களது மொழிகள் முறையே அக்காடியம், அசீரியம்.
2. வடமேற்குச் செமிட்டிக் மக்கள்: அறமேயர்கள், கனானியர், போனீசியர், எபிரேயர். இவர்களது பெயர்களிலேயே தனித்தனியான மொழிகள் அறியப்பட்டிருந்தன.
3. தென் செமிட்டிக் மக்கள்: அராபியர்கள், எத்தியோப்பியர்கள்.

மேற்கண்ட மூன்று பிரிவினரோடு, ஈழமரபினரையும் (Elamites), கல்தேயத்தாரையும், (Chaldeans), உகாரியரையும் (Ugarites) இணைத்துக் கொண்டனர்.

ஆமெட்டிக் பிரிவில், அராபியரையும் எகிப்தியரையும் எத்தியோப்பியரையும், கனானியரையும் இணைக்கும் பிரிவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.²⁰²

யாப்பெத் என்பானுடைய மகனை யாவன் (yaavan) என்ற பெயரால் விவிலியம் சுட்டுகிறது. இவனுடைய மரபினரே, கிரேக்கம் உள்ளிட்ட நாடுகளில் குடிபெயர்ந்தனர் என்றும், அவர்களை, இந்திய ஐரோப்பியர் என்றும் அழைத்தனர் (Indo - Europeans).²⁰³ இந்தியப் பண்பாட்டுக் கூறுகளும், இந்திய மொழியும் அம்மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருந்ததின் அடிப்படையில் அவ்வாறு கூறினர்.

இவர்களின்றி ஈத்தியர் (Hitties) என்ற மரபினர் வடக்கு மெசபத்தோமியாவில் அறியப்படுகின்றனர். இவர்களை செமிட்டிக் குடும்பத்தில் சிலரும், இந்திய ஐரோப்பியக் குடும்பத்தில் சிலரும் இணைக்கின்றனர். இவர்கள் முற்றிலும் கால்நடைகளை மேய்த்து வந்தவர்களாவர். இருப்பினும் இடையில் (கி.மு. 1700 - 1500) இருநூற்றாண்டுகள், மேற்குப் பகுதியில் ஒரு வல்லரசை நிறுவினர்.²⁰⁴ இம்மக்களில் ஒரு பிரிவினரே இந்தியாவுக்குள் நுழைந்த ஆரியர்கள் என்ற கருதுகோள் இன்றைய சூழலில் வலுப்பெற்று வருகின்றது. (ஒவ்வொரு பிரிவு பற்றியும் தனித்தலைப்புகளில் காண்க).

கிழக்கிலிருந்து வந்தவர்கள்:

வெள்ளக் காலத்துக்குப் பிறகு மக்கள் பெருங்கூட்டமாய் கிழக்குத் திசையினின்றும் குடிபெயர்ந்து, தைகிரீசு ஆற்றங்கரையில் நிலை கொண்டனர் என்ற செய்தியை விவிலியம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. அவர்கள் நோவாவின் மரபினரே. அம்மக்கள் ஒரு மொழியையே பேசிவந்ததாக எபிரேயத்தில் பதிவு செய்த விவிலிய ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். விவிலிய ஆசிரியர் காலத்தில் மேற்சொல்லப்பட்ட மொழிகள், மேற்குப் பகுதியில் பேசப்பட்டு வந்தன. தமது தாய்மொழியாகிய எபிரேய மொழியைக் கூட அவர் முதன்மைப்படுத்தவில்லை. நோவாவும் அவன் மக்களும், மரபினரும் என்ன மொழி பேசினார்கள் என்பதை விவிலிய ஆசிரியர் அறிந்திருக்கவில்லையென்பதால், ஒரு மொழியே பேசப்பட்டது என குறிப்பிடுகிறார். அந்த ஒரு மொழி யாது? அதனை Proto - language என்று மேலை ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். முன்மொழி என்று அதற்குப் பொருள். தங்களுக்குத் தெரியாத, அல்லது சொல்ல விரும்பாத மொழியினை முன் மொழி என்று கூறுவது ஆய்வாளர்களின் திருட்டுத் தனங்களில் ஒன்று. திராவிட மொழியையும் Proto - language என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். திராவிடம் என்ற மொழி ஒன்று இருந்ததா? அது எவரால் பேசப்பட்டது? அம்மொழி பேசப்பட்ட காலம் எது? அம்மொழிக்கு ஏதாவது எழுத்து முறை இருந்ததா? இதற்கெல்லாம் ஆய்வாளர்கள் விடை கூற மாட்டார்கள்.

தமிழ் மொழியை முதன் மொழி என்று கூறுவதை மறுக்க வேண்டும், தமிழினினின்றும் இந்திய மொழிகள் கிளைத்தன என்ற உண்மையை மறைக்க வேண்டும் என்ற தந்திரப்

போக்கால், கண்டுபிடிக்கப்பட்டதே திராவிட மொழியாகும். அத்திராவிட மொழிகளினின்றும் பல்வேறு மொழிகள் கிளைத்தன. அவற்றில் தமிழும் ஒன்று என்பது சில ஆய்வாளர்களின் கருத்து. திராவிடத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், தமிழ் தனது முதன் மொழி என்ற தகுதியை இழந்துவிடும், கிளை மொழி யென்றே கருதப்படும். அவ்வாறே கருதப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் தமிழ்ப் பகைவர்கள் உருவாக்கியது திராவிட மொழியாகும்.²⁰⁵

இக்கருத்தினையே, விவிலியம் கூறும் ஒரு மொழியை, முன்மொழி என்றனர். அவர்கள் கூறும் முன்மொழியிலிருந்து பாபிலோனியம் (அக்காடியம்), கனானியம், ஈழம், கல்தேயம், உகாரியம், அசீரியம், அரபு, எத்தியோப்பியம், எகிப்தியம் உள்ளிட்ட பல்வேறு மொழிகள் கிளைத்துள்ளதாக (சுமேரிய மொழி இப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வில்லை.) ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். எபிரேயமும் அந்த முன்மொழியின் கிளை மொழியே என்கின்றனர். மேற்கண்ட மொழிகளில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான சொற்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது, அச்சொற்கள் திரிபுபடாத தமிழ்ச் சொற்களாகவும், ஓரளவுக்குத் திரிந்த, பெருமளவில் திரிந்த தமிழ்ச் சொற்களாகவும் உள்ளன. எனவேதான், அந்த “ஒரு மொழி” என்ற முன்மொழி தமிழே என்பதை உறுதியாகக் கூறுகிறோம். இந்த நோக்கில் இதுவரை எவரும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவில்லை. (விரிவான ஆய்வுகள் ஆசிரியருடைய 50 நூல்கள் வழியே விளக்கப்பட்ட உள்ளன. இந்த ஆய்வினை ஏற்கப் பலர் தயங்குகின்றனர். தமிழ்தான் உலகின் முதன்மொழி மூத்த மொழி என்று ஏற்க அவர்களது தாய்மொழிப்பற்று இடம் தரவில்லை. தமிழைப் பகைமொழியாகவே இப்போதும் பலர் கருதுகின்றனர். இதுவரை நாம் வெளியிட்டுள்ள நூல்களுக்கு மொழியியலாளர்களும், பல்கலைக்கழகங்களும், தமிழ் அமைப்புகளும் வரவேற்பளிக்கவில்லை. கொள்கை அளவில்கூட ஏற்க முன்வரவில்லை. ஆய்வுகள் தவறான கண்ணோட்டத்தில் விளக்கப்பட்ட உள்ளன என்றும் கூட எவரும் சொல்ல முன்வரவில்லை. இனம், மொழி ஆகியவற்றின் மீது பற்று கொண்டு, நாளும் தமிழ் உணர்வில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தன்மானத் தமிழர்கள் நம்முடைய ஆய்வுகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர், பாராட்டுத் தெரிவிக்கின்றனர். அச்சிடப்பட்ட சில மாதங்களிலேயே விற்பனையாகி விடுகின்றன. மேலும் மேலும்

ஆய்வுகளைத் தொடர அவர்கள் அளிக்கும் ஊக்கம் அளவிடற்கரியது. அந்தத் தமிழ்நெஞ்சங்களைப் போற்றுகிறோம்.)

மேலை நாட்டு ஆய்வாளர்கள், குறிப்பாக ஆங்கிலேயர்கள், தங்களுடைய நலன்காக்கவும் தம்மொழியின் மேன்மையை நிலைநிறுத்தவும், தகுதியில்லாத ஆய்வு முறையொன்றை வகுத்துக்கொண்டுள்ளனர். அவ்வாய்வு முறைகளின் வழியே எந்தவொரு தொன்மைக் கால வரலாற்றையும் ஆய்வு செய்ய இயலாது. அவ்வாறான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படக்கூடாது என்பதே ஆங்கில ஆய்வு முறையின் உள்ளார்ந்த நோக்கமாகும். தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் இந்த ஆங்கில ஆய்வு முறையையே பற்றிக் கொண்டு, நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றன. தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் தங்களது ஆய்வு முறைகளை, தமிழ்நாட்டுக்கேற்றவாறு மாற்றிக் கொள்வது நல்லது. (ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் ஆங்கில ஆய்வு முறை முற்றிலுமாகப் பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து அகற்றப்பட்டுவிட்டன.)

அந்த “ஒருமொழி” தமிழ் இல்லை என்று கூறவும் ஆய்வாளர்களுக்கு உரிமையுண்டு. தாங்கள் பரிந்துறைக்கும் மொழியை முன்னிறுத்தி, அதனை முதன்மொழியாகக் கூறி, அதற்கான சான்றுகளைக் காட்டி நிறுவ முன்வரலாம். ஆனால் இதுவரை எவரும் அந்த ஒரு மொழி எதுவென்பதை விளக்க முன் வரவில்லை.

விவிலியச் செய்திமூலம் குடிபெயர்ந்த மக்கள் ஒரே இனம் என்றும், ஒரே மொழியைப் பேசியவர்கள் என்றும் உறதி செய்யப்பட்டுள்ளது. காலப்போக்கில் இவ்வினம் பல்கிப் பெருகியதின் விளைவாக, தங்களுக்குள் பேசி, இனிமேலும் நாம் இப்பகுதியில் குடியிருக்க இடநெருக்கடியுள்ளதாலும், விளைநிலப் பற்றாக்குறையுள்ளதாலும், கால்நடைகளுக்கான மேய்ச்சல் நிலங்கள் இல்லாததாலும், நான்கு திசைகளுக்கு மாய்ப் பிரிந்து செல்ல முடிவெடுத்தனர். அவ்வாறு பிரிந்து செல்லுமுன், இதுநாள் வரை ஒன்றுகூடிய ஒரிடத்தின் நினைவாக, உயர்ந்த கோபுரம் ஒன்றைக் கட்ட எண்ணினர். அதன் படி நகர் ஒன்றை உருவாக்கவும், அதன் நடுவே கோபுரம் ஒன்றை கட்டி முடிக்கவும் முடிவு செய்தனர். செங்கற்களை அறுத்து அதனைச் சுட்டு, உடையாத கற்களை உருவாக்கினர். பெருங்கட்டிடங்களுக்கு பாறைக்கற்களே பயன்படுத்தி வந்த

நிலையில், சுட்டசெங்கற்களைக் கொண்டு புதிய நகரத்தையும் கோபுரத்தையும் உருவாக்கினர். செங்கற்களை இணைக்க விடுமண் (பிடுமண் Bitu men எனத் திரிந்துள்ளது) சாந்தைப் பயன்படுத்தினர்.

விடுமண்: செங்கற்களுக்கு இடை விடப்படும் சாந்து.

விடு - விடுத்தல் = இடுதல். குழம்பு விட்டுச் சோறுண்டேன் - வழக்கு மொழி.

தற்காலத்தில் அறியப்படும் சிமெண்ட் (Cement) அக்காலத்தில் இல்லை. மண்ணைக்குழைத்தே சுவர்களை எழுப்பினர். இப்போதும் கூட மண் சுவர்களால் ஆன வீடுகள் நாட்டுப்புறங்களில் உண்டு. குறிப்பாக, செம்மண் இதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. செம்மண்ணில் பூச்சிகள் தங்காது, ஏறும்புகள் கூடு கட்டாது, காய்ந்தபின் சுவர் கெட்டியாகிவிடும். இருநூறு ஆண்டுக்கால செம்மண் சுவர்களை இப்போதும் காணலாம். கெட்டிப்பட்ட வுடன் நீரை உறிஞ்சாது.

செம்மண் என்ற சொல்லில் இருந்தே சிமெண்ட் என்ற சொல் உருவானது.

சிமெந்தம் (cementum) இலத்தீன், செம்மண்.

விடுமண் என்பது ஆறுகளாலும், பெரும் ஏரிகளில் ஏற்படும் அலைகளாலும் அடித்துக் கொண்டுவரப்படும் கரியநிறக் கலவை மண்ணாகும். நீரும் கரியும் கலந்தது. (Oxygenation of hydrocarbon).

இதனைக் கப்பு மண் என்று தமிழில் கூறுவர். கப்பு - கோப்பர் (Koper) எனத் திரிந்துள்ளது. எரிமலை வெடித்த எடோம் (Edom) என்ற பகுதியிலும், சாக்கடல் (dead sea) கரைகளிலும் இம்மண் இருந்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது. (ஆதியாகம், 6:14; 11:3; 14:10 மற்றும் பயணம், 2:3; இசையா, 34:9). யூப்ரதீசு நதிகரீசு ஆற்றங்கரைகளிலும் இம்மண் பெருமளவில் கிடைத்தது. இம்மண்ணையே கோபுரம் கட்டப்பயன்படுத்தினர்.

சுட்ட செங்கல் பற்றிய முதல் செய்தி இதுவே. இச் செய்திக்கு முன்னதாக மேலை நாடுகளில், சுட்ட செங்கற்களால் கட்டிடங்கள் கட்டப்படவில்லை. சுட்ட செங்கற்களை மேற்கே அறிமுகம் செய்தவர்கள் நோவா மரபினரே. இத்தகைய யதொரு கோபுரம் நம்மால் கட்டப்படவில்லையெனில், எதிர்கால வரலாற்றில் நாம் மறக்கப்படுவோம் என அம்மக்கள் கூறிக் கொண்டனர். தமிழர்கள், குமரிக் கண்டத்தில் முகிலைத் தொடும் ஏழடுக்கு மாளிகைகளைக் கட்டியுள்ளனர். வெள்ளத்

தால் அனைத்தும் அழிந்து போன நிலையில், இனிமேல் உயர்ந்த மானிகைகளால், மக்களுக்கும் அவர்தம் உயிர் மற்றும் உடைமைகளுக்கும் இடையூறுகள் தோன்றலாம் என்ற எண்ணத்தில், வெள்ளக் காலத்துக்குப் பிறகு உயர்ந்த கட்டிடங்களைக் கட்டுவதைத் தவிர்த்தனர். சிந்துவெளியில் கூட, தமிழருக்கு அதே அச்சவுணர்வு இருந்ததால், உயர்ந்த மானிகைகளைக் கட்டாமல் விடுத்தனர் எனக் கருதலாம். சிந்து வெளியில் கோபுரங்களோ, உயர்ந்த கட்டிடங்களோ இருந்ததற்கானச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை என ஆய்வாளர்கள் கருதுவது, தமிழர் கொண்டிருந்த அச்சத்தின் கரணியமாகவே எனக் கருத வேண்டும். தற்காலத்தில், சப்பானியர்கள் நிலநடுக்கத்தைத் தாங்கும் அளவில் வீடுகளை அமைப்பது, அச்சவுணர்வின் அடிப்படையிலானது. இதே நடைமுறையைத் தான் சிந்துவெளி மக்களும் கடைப்பிடித்தனர். சிந்து வெளி மக்கள் பாபிலோனில் குடியேறியதற்கான அடிப்படைக் கரணியம் யாதெனில், ஆறுகளின் வெள்ளப் பெருக்கு, கடலால் ஏற்படும் வெள்ளம் ஆகிய இடையூறுகள் இல்லாத மேட்டு நிலமாக அப்பகுதி அறியப்பட்டதே என்க. அதன் அடிப்படையில், அங்கு கோபுரத்தை எழுப்பினர். முக்காலும் கட்டி முடிக்கப்பட்ட அக்கோபுரம், ஏதோ சில கரணியங்களால் நிறைவு பெறாமற் போனது. பாபிலோன் கோபுரம் (Tower of Babylon): சின்னாற்றங்கரையில் எழுப்பப்பட்ட உயர்ந்த கோபுரம். பாப் - எல் (Babel) என எபிரேய மொழியிலும், பாப் - இலு (Bab-ilu) என அக்காடிய மொழியிலும், பாபில் (Bab-il) என அரபு மொழியிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளன.²⁰⁶ எல் - இலு - இல் ஆகிய பின்னொட்டுச் சொற்கள், கடவுளைக் குறிப்பன. Bab என்ற சொல், வாய் - வாயில் என்றவாறு பொருள்படும். வகரம் பகரமாகத் திரிந்தது. வாய் - பாய் - பாப்.

பாப் - எல் என்பதற்குக் கடவுளின் வாயில் என்பதே பொருளாகும்.

பாப் - எல் கட்டப்பெற்ற நகரம் பாப் - எல் - ஒன், பாபிலோன் எனப்பட்டது.

பாபிலோன் கோபுரத்தை மாயவித்தைக் கோபுரம் என இசுலாம் கூறுகிறது. அருத் (Harut)

மாருத் (Marut) என்ற தேவ தூதர்கள், உலகிற்கு வந்து குற்றம் புரிந்தனர். மாந்தனில் குற்ற உணர்வு என்ற இயற்கையான பண்பினை அத்தூதர்கள் அறிந்திருந்தனர். அவர்களே மக்களுக்கு மாய மந்திர வித்தைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்தனர்.

பாபெல் கோபுரத்தின் அடியில் அமர்ந்து மாய மந்திரங்களை மக்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களாயினர்.

விவிலியம் கூறும் செய்தியில், “ஆதாமின் மக்கள் கட்டிவரும் நகரத்தையும், கோபுரத்தையும் காண கடவுள் இவ்வுலகிற்கு வந்திறங்கினார். கடவுள் எண்ணியதாவது, “இம் மக்கள் அனைவரும் ஒரே மொழியைப் பேசிவரும் ஓரினமாக இருக்கிறார்கள். தங்களை எதிர்ப்பவர் எவரும் இல்லை என்ற நினைப்பில் இப்பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். இப்போது இப்பணிகளைத் தடை செய்வோர் எவருமில்ர். ஆகையால் நாம் உலகிற்கு இறங்கிச் சென்று, அவர்கள் பேசிவரும் ஒரே மொழியைப் பல்வேறு மொழிகளாக மாற்றுவோம். அதன் மூலம் ஒருவர் பேசுவது மற்றவருக்குப்பிரியாமல் போவதுடன், அவர்களின் சிந்தனைகளை முடக்கி மதி மயங்கச் செய்வோம்.” பின் கடவுள், நகரத்தையும் கோபுரத்தையும் கட்டுவதை நிறுத்தி, உலகெங்கும் அவர்களைச் சிதறியோடச் செய்தார். அதுபற்றியே பாப்எல் என்ற சொல்லுக்குக் குழப்பம் என்ற பொருளும் இணைந்தது. வாய் -எல் என்ற சொல்லுக்கு கடவுளின் வாயில் என்ற பழைய பொருள், வாய் என்பது மொழியையும் குறித்து, வாய்-எல், எனவும் உணரப்பட்டது. மொழிகளை மாற்றிய கடவுள் என்பது இதன் உட்பொருளாகும். பாபிலோன் நகரிலிருந்து உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் மக்கள் பிரிந்து சென்றனர்.

மேற்கண்ட செய்தி, உண்மையா பொய்யா அல்லது கற்பனைக் கதையா என சிந்திப்பதை விடுத்து, அந்நிகழ்வில் சொல்லப்பட்டுள்ள உட்பொருளை நோக்க வேண்டும். உலக மொழிவரலாற்றில் ஒரு திருப்பமான செய்தியை அந்நிகழ்வு வெளிப்படுத்துகிறது. சமயப்பார்வை, அறிவியல் பார்வைக்கு மாறுபட்டதென்பதும், நடைமுறைகளுக்கு முரணானது என்பதும் அனைவரும் அறிந்ததே. ஒரே நாளில், பல்வேறு மொழிகளை கடவுள் உருவாக்கினார் என்பது ஏற்கக் கூடிய தன்று என்றாலும், ஒரு மொழியினின்றே உலக மொழிகள் அனைத்தும் கிளைத்தன என்ற உறுதியான உண்மையை, மேற்கண்ட நிகழ்வு வெளிப்படுத்துகிறது.

தற்காலத்து மொழியியல் அறிஞர்கள், உலக மொழிகள் எல்லாம் ஒரு மொழியினின்றும் கிளைத்தவைகளே என்பதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நோவாம்ஸ்கி எனும் அறிஞர்

கூட இக்கருத்தை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்வதோடு, தமிழ் மொழிதான் உலகின் முதன்மொழி என்ற கருதுகோளையும் புறந்தள்ள இயலாது எனக் கூறுகிறார். பல்வேறு மொழிகளை ஆய்வு செய்து, அதன் வேர்களைக் கண்டறிந்த அறிஞர்கள் கூறிவரும் முதுமொழிக் கொள்கையை 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே விவிலிய ஆசிரியர் அறுதியிட்டுக் கூறுகின்ற செய்தி, வியப்புக்குரியது மட்டுமல்லாமல், மொழியியல் வரலாற்றின் தொடக்கமாகவும் கொள்ளலாம். கடவுள் மொழிகளை ஆள்பவர் என்றும், ஆதாமுக்கு மொழியைக் கற்றுத் தந்தவர் என்றும் விவிலியம் கூறும் செய்திகள், தமிழ் வழக்காறுகளையும் தொன்மக்கதைகளையும் நினைவு படுத்துவனவாகும். சிவனே தமிழ் மொழியை மக்களுக்குக் கற்றுத் தந்தார் எனவும் (ஆரியக் குறிப்புகள் அகத்தியனுக்குக் கற்றுத் தந்ததாகக் கூறுகின்றன), புலவராக வந்து தமிழ் மன்றங்களில் பாக்களை இயற்றிப்படித்தார் எனவும் அவ்வப்போது தமிழ்ப்புலவர்களின் தமிழறிவையும் சீண்டிப் பார்த்தார் எனவும் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இறையனார் அகப்பொருள், இறைவனால் அளிக்கப்பட்டதே என்ற நம்பிக்கையும் உள்ளது. தமிழ்மொழியை அறியாத இசைவாணன் ஒருவன், தமிழிசையை வெல்லவந்து, சிவனுடைய இசைப்பாடலைக் கேட்டுத் தனது தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டதாக திருவிளையாடல் புராணம் கூறுகிறது.

கடவுள் மக்களுடைய ஒரு மொழியைப் பலமொழிகளாகக் கிளைக்கச் செய்தார் என்ற கூற்று எப்படியிருப்பினும், பாப் எல் கோபுரம் கட்டப்பட்டது. வரலாற்று நிகழ்வே என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். அக்கோபுரத்தின் அடிக்கட்டுமானம் அண்மையில் அகழ்வாய்வுகள் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதன் கட்டுமானத்தையும், கற்களையும் ஆய்வுகளுக்குட்படுத்திய ஆய்வாளர்கள், அக்கோபுரம் கி.மு. 8000-7000 ஆண்டுகளில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அக்கோபுரம் கட்டி முடிக்கப்படாமல் போனதற்கான காரணத்தை, சமய நோக்கில் விவிலியம் கூறினாலும், வேறு காரணங்களும் இருந்திருக்க வேண்டும். ஒருநிகழ்வை சமய நோக்கில் கூறுவதென்பது அக்கால மரபு. வெள்ளக்காலத்தில் நோவாவும் அன்குடும்பத்தாரும் மட்டுமே உயிர் பிழைத்ததாக விவிலியம் கூறினாலும், பல்லாயிரம் மக்கள் உயிர்பிழைத்து, கிழக்கிலும்

மேற்கிலும் சென்று குடியேறினர் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும்.

பாப்-எல் கோபுர நிகழ்வில் வெளிப்படும் மற்றொரு செய்தி, அவர்கள் புதிய நகரம் ஒன்றைக் கட்டியதாகும். புதிய நகரங்களை உருவாக்குவதற்குத் தேவைப்படும் கணக்கியல், நிலவியல், நீரியல், புவியியல், பொறியியல் துறைகளில் அவர்கள் சிறந்திருந்தனர் என்ற செய்தி வெளிப்படுகின்றது. ஏற்கனவே சிந்துவெளியில் பல்வேறு நகரங்களை உருவாக்கியவர்கள் என்பதால், அவர்களுக்கிருந்த பட்டறிவும் பயன்பட்டது எனலாம். ஊர்நகரத்தையும் மொகஞ்சதாரோ நகரத்தையும் ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள், இவ்விரு நகரங்களின் வரைபடங்களும் ஏறக்குறைய ஒரேமாதிரியாக உள்ளன என்று கூறுகின்றனர். சாலைகள், குடியிருப்புகள், கட்டிடங்கள் பொழுதுபோக்குப் பூங்காக்கள், கழிவு நீர் வெளியேற்றம், பொது மன்றங்கள் எனப் பல்வேறு நிலைகளில், இவ்விரு நகர அமைப்புகளும் உள்ளன.

சிந்து ஆற்றை இடைமறித்து, ஊருக்குள் சென்று திரும்புமாறு, புதிய கால்வாய்களை வெட்டி, நகரின் நீர்த் தேவைக்கும், போக்குவரத்துக்கும் வழிவகை செய்துள்ளதைப் போன்றே, ஊர் நகரில் யூப்ரதீசு ஆற்றை உட்கொணர்ந்துள்ளனர். எனவே, ஊர் நகருக்கும் 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்ட பாப்-எல்-ஒன் நகரம், தமிழரின் பொறியியல் அறிவினால் உருவாக்கப்பட்டதே எனலாம். இவ்வாறு பல்வேறு கூறுகளில், சிந்து வெளிக்கும் பாபிலோனுக்கும் இடையே இருந்த தொடர்புகளைக் கண்ட ஆய்வாளர்கள், குறிப்பாக நிக்காலா இலகோவாரி (Nicholas Lehouary) என்பவர், பாபிலோனில் வாழ்ந்திருந்த மக்களே சிந்துவெளியில் குடியேறினர் என்றும், சிந்து வெளிமக்கள் பாபிலோனியரே என்றும் ஆணித்தரமாகக் கூறுகிறார் இவருடைய இனக் கொள்கை, தலைகீழ்க் கொள்கையாக இருந்தாலும், இவ்விரு மக்களின் ஒற்றுமைக் கூறுகளை அவர் கண்டறிந்து வெளியிட்ட செய்தி, ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதே.

வானுயர்ந்த கோபுரங்கள் சிந்துவெளியில் இதுவரை கண்டறியப்படவில்லை. குமார்க்கண்ட அழிவின் அச்சம் காரணமாக, உயர்ந்த கட்டிடங்களை சிந்துமக்கள் தவிர்த்திருக்கலாம். ஆனாலும் உயர்ந்த கோபுரங்களைக் கட்டும் தொழில்

நுட்பத்தை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். பாப்-எல் கோபுரத்தைப் போன்று பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டதை சிகுரத் என்றனர். சிகரம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிவே, சிகுரத் எனப்பட்டது.

சிகை = உயர்வு, தலை, தலைமை. சிகை - சிகா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

பாபிலோனிய மொழியில் சிகுரத்தை, எட்டிமனைகி (Etemenanki) என்று அழைத்தனர். வானத்துக்கும் நிலத்துக்கும் இடைப்பட்ட அடிப்படையான வீடு, என்பது அதன் பொருளாகும். எட்டும், வானம், ஏகி போன்ற தமிழ்ச் சொற்கள், அச்சொல்லில் பொதிந்துள்ளதைக் காண்க. சிகுரத்தை அடுத்து மருதுக் (Maruduk) என்ற கடவுள் குடியிருந்த கோயில், ஈசாகில் (Esagil) எனப்பட்டது. ஈசன் இல்லம் என்பதே, ஈசாகில் எனத் திரிந்துள்ளது. சிகுரத்தின் இடிந்த பகுதிகள் அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 230 அடி நீள அகலம் கொண்ட சதுர வடிவிலான கட்டிடமாக அது இருந்தது.

எரடோட்டஸ் (Herodotus) என்ற வரலாற்றறிஞர் (கி.மு. 300), வரலாற்றியலின் தந்தையெனப் போற்றப்படுகிறார். சிகுரத் பற்றிய அவரது குறிப்புகளில், அக்கோவில், 3, 5, 7 என்றவாறு ஒற்றைப்படை எண்களில் மேல்தளங்கள் அமைந்திருந்தன; ஒவ்வொரு மேல்தளமும் ஒவ்வொரு வண்ணத்தில் இருந்தது; அது வண்ணம் பூசப்பட்டு அல்லது வண்ணக் கற்களால் கட்டப்பெற்றிருந்தது. மேல்தளத்தில் கோயில் இருந்தது, என சொல்லப்பட்டுள்ளன. மேல் தளம் வரை செல்ல படிக்கட்டுகள் இருந்தன.²⁰⁷ உயர்ந்த கோபுரங்கள், (எகிப்தின் பிரமிடுகளைப் போல) விரைவில் தெய்வ ஆற்றலை (Cosmic power) ஈர்க்கும் எனவும், அவ்வாற்றல் கோயிலில் செங்குத்தாக இறங்கும் எனவும் நம்பப்பட்டது. தஞ்சை பெரிய கோயிலின் தத்துவமும் இதுவே. கோபுரக் கலசங்களால் ஈர்க்கப்படும் விண்ணாற்றல், அடியில் உள்ள கருவறையில் படிந்து பரவும் எனவும் நம்பப்பட்டது. கம்போடியாவில் உள்ள ஆங்கோர் வாட் (Angkor-wat) என்ற சிவன் கோயிலும் அவ்வாறு நம்பப்பட்டதே. எனவே தமிழர்களுக்கு விண்ணாற்றல் பற்றிய நம்பிக்கை இருந்தது என்பதை மேற்கண்ட கோயில்கள் எடுத்துக்கூறுகின்றன.

தமிழர்கள் கொண்டிருந்த அதே சிந்தனையை பாபிலோனிய, எகிப்திய, யூத மக்களும் கொண்டிருந்தனர். குறிப்பாக யூதர்களின் புனித நூலில், “விண்ணுலகைத் தொடும் கோபுரம்” என்றும் (Genesis, 11:4), யாக்கோபு தன் கனவில் விண்ணுலகிற்கு ஒரு ஏணி வழியாக ஏறுவதுபற்றியும் (Genesis, 28:11-19) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.²⁰⁸ பொதுவாக, தமிழர்கள் மலைமீதே தங்கள் கடவுள் குடியிருந்ததாக நம்பினர். மேருமலையில் சிவன் வீற்றிருந்த செய்தியும் குமார்க்கண்ட அழிவிற்குப்பின் அது கைலாயத்துக்கு மாற்றப்பட்ட செய்தியும் இந்த நம்பிக்கையை விளக்கும். இயற்கையான மலையில் இறைவன் உறைவதைப் போல், செயற்கையாக மலையின் உயரத்துக்குக் கட்டப்பட்ட கோபுரத்திலும் இறைவன் உறைவான் என்பது நம்பிக்கையாகும். பிற்காலத்தில் குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் குமரன் இருக்கும் இடமாகச் சொல்லப்பட்டதும், இந்த நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடே. யூதர்களும் தங்களுடைய கடவுளான எஸ் (மோசே யாகோஆ எனப் பெயர் மாற்றினார்) சினை மலையில் குடியிருந்ததை உறுதிசெய்துள்ளனர். மோசே என்ற யூதத் தலைவனுக்குக் கடவுள் சினைமலையில் (Mt. Sinai) காட்சி கொடுத்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது.²⁰⁹ மேலும் தாவோர் மலை (Mt. Tabor) இயேசு மறுஉருவம் பெற்ற மலையாகக் கருதப்படுகின்றது.²¹⁰ கார்மலை (Mt. Carmel), ஏறுமோன் மலை (Mt. Hermon) ஆகியவையும் கடவுளோடு தொடர்புடைய இசுராயெல் நாட்டின் மலைகளாகும்.

சினை மலை: எகிப்துக்கும், இசுராஎல்லுக்கும் இடையே உள்ள தீவக்குறையை சினை என்றே குறிப்பிட்டுள்ளனர்.²¹¹ சினை, கரு, சூல் ஆகிய தமிழ்ச் சொற்களுக்கு உரிய பொருள் ஒன்று போலவே உணரப்பட்டாலும், ஒவ்வொன்றுக்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன.

சினை: கண்ணுக்குத் தெரியாத உயிரணு.

கரு: சினை முதிர்ந்த நிலை.

சூல்: கரு வளர்ந்த நிலை, பார்வைக்குப் புலனாகக் கூடியது.

தீவக்குறை என்பது, மூன்று பக்கமும் கடலால் சூழப் பெற்றது. தாய்நிலத்திலிருந்து வெளியே தள்ளப்பட்டிருப்பது, ஏறக்குறைய சூல் கொண்ட பெண்ணின் வயிற்றைப்போல. அதனாலேயே தீவக்குறைக்கு பெணின் சுலா (Penninsula) என்ற கிரேக்கச் சொல் உருவாயிற்று. பெண், சூல் ஆகிய இரு தமிழ்ச்

சொற்களும் அதில் உள்ளதை நோக்குக. இச்சொல்லின் வேரினை, மூலத்தினை புரிந்து கொள்ளாமல், ஏறக்குறைய (almost) என்ற பொருளைத் தவறாகத் தந்துள்ளனர்.

சினை தீவக்குறை ஏறக்குறைய தென்னிந்திய வரை படத்தை நினைவுபடுத்தும். சினை என்ற அழகான தமிழ்ச் சொல்லை, சினாய் என்றும் சீனாய் என்றும் தவறாக ஒலித்தனர். அப்பகுதியில் இருக்கும் மலையே சினை மலை எனப்படுகின்றது. தமிழன் அப்பகுதிக்கு வைத்த பெயர் இது.

ஆதாம் முதல் நோவா வரையில் சொல்லப்பட்ட வரலாற்றுச் செய்திகளையும், குறிப்பாக உலகப் படைப்பு பற்றியும் கண்டோம். ஆதாமின் வழிவந்த மக்கள் பல்கிப் பெருகி நோவா காலம் வரையில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் தமிழர்களே என்றும், அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த நாடு குமரிக் கண்டம் என்றும், அவர்கள் பேசிய மொழி தமிழே என்றும், பல்வேறு விளக்கங்கள் வாயிலாகக் கண்டோம். வெள்ளக் காலத்துக்குப்பிறகு, மேலை நாடுகளில் தமிழர்கள் குடியேறிய நிகழ்வுகளையும் கண்டோம். செம்வழியில் பிறந்த செமிட்டிக் மக்கள் பற்றியும், ஆமெட்டிக் மற்றும் இந்திய ஐரோப்பிய மக்கள் பற்றியும் குறிப்பாக எபிறேய மக்கள் பற்றியும் கண்டோம். அடுத்து, மெசபத்தோமிய படைப்புக் கதைபற்றிக் காண்போம்.

மெசபத்தோமியப் படைப்புக்கதை

மெசபத்தோமியா என்ற நாடு, இன்றைய தெற்குத் துருக்கி, ஈராக், வடமேற்கு ஈரான், சிரியாவின் வடபகுதி என்றவாறு அறியப்படும். அக்காலத்தில் மெசபத்தோமியாவின் உட்பகுதிகளாக பாபிலோன், அசீரியா, சுமர் போன்ற நாடுகள் இருந்தன. மெசபத்தோமியாவின் தென்பகுதி பாபிலோன் என்ற தலை நகரைக் கொண்டு, நாடும் அவ்வாறே அழைக்கப்பட்டது. மெசபத்தோமியாவில் மக்கள் இனம் கி.மு. 10000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அறியப்பட்டிருந்தது. அதற்கு முன்பும் பல்வேறு நாடுகளில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர். அதுபற்றிய தோர் கண்ணோட்டம்.

பழம் பெருங்காலம்: மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள் மக்களின் நாகரிக வாழ்க்கை முறையை ஆராய்ந்து, பழைய கற்காலம், கற்காலம், புதிய கற்காலம், இடைக்கற்காலம், செம்புக்காலம்,

இரும்புக்காலம் என்றவாறு வகுத்தனர்.²¹² இந்தக் காலங் களுக்கு அவர்கள் குறித்துக் கொடுத்த ஆண்டுகள் பழைய சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடுகளே. கற்காலம் என்பது, மாந்தன் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட எந்தக் கருவியும் இன்றி, இயற்கையில் கிடைத்த கல், மரம் எலும்பு போன்ற கருவிகளைப் பயன் படுத்திய காலம் என்பர். கி.மு. 5000 ஆண்டுகளை கற்காலம் என்றும், 3500 ஆண்டுகளைச் செம்புக் காலம் என்றும், 1000 ஆண்டுகளை இரும்புக்காலம் என்றும் வகுத்தனர். கி.மு. 5000 ஆண்டுகளில் சிந்து சமவெளியில், நகரிய நாகரிகமும், அதற்கு முந்திய காலங்களில் அதாவது கி.மு. 18000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பஃறுளி ஆற்று குமார்க்கண்ட நாகரிகமும் முகிழ்த் திருந்தன.²¹³ ஐரோப்பாவில் மக்களின் நாகரிக வாழ்க்கை முறை களை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவ்வாறு அறிவித்தனர். இக்காலப் பாகுபாடுகள் எவையும் தமிழர் நாகரிகத்துக்குப் பொருந்தாதவைகளாகும். இப்போதும் வரலாற்றுப் பாடங் களில் கற்காலம், செம்புக்காலம், இரும்புக்காலம் என்றவாறு ஆண்டுகளைக் குறித்துச் சொல்லிக் கொடுத்துவருகின்றனர். ஆங்கிலேய பாடத்திட்டத்தின் தவறான செய்திகளை, தமிழ் நாட்டுப் பள்ளிகளிலிருந்து எப்போது அகற்றப் போகிறார்கள் எனத் தெரியவில்லை. இதில் கொடுமை என்னவென்றால், தேர்வுகளிலும் இதுபற்றிக் கேள்வி கேட்கின்றனர், மதிப் பெண்கள் கொடுக்கின்றனர். தவறான கேள்விக்கும் தவறான விடைக்கும் மதிப்பெண்கள் தரப்படுகின்றன.

500 பில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, உலகில் உயிரினங் களின் தோற்றம் இருந்திருக்கலாம் என்பது ஆய்வாளர்களின் மதிப்பீடு. ஆறு இலக்கம் (6,00,000) ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நிமிர்ந்த (Homo Sapiens) மாந்தனின் எலும்புகளும் மண்டை யோடுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு ஆப்பிரிக் காவின தான்சானியா நாட்டில், வடக்குத் தெற்காக 1000 ஆயிரத் தொலைவுக்கு (கி.மீ) இவ்வாறான மண்டையோடுகள் சிதறியுள்ள பகுதிகள் அறியப்பட்டுள்ளன. இதேபோன்று, இந்தோனேசியாவிலுள்ள சாவாத் தீவிலும் இத்தகைய மண்டை யோடுகள் கிடைத்துள்ளன. இம்மண்டையோட்டுக்குரிய மாந்தனை “செல்லியன்” (Chellean) என அழைக்கின்றனர். எல். லீக்கி (L. Leaky) என்ற தொல்லியல் ஆய்வாளர், தான்சானியப் பகுதிகளை ஆய்வு செய்துள்ளார். (the discoveries of L. Leaky at Olduvai Gorge in Tanzania East Africa). தான்சானிய மண்டை

யோடுகள் பற்றிய விரிவான செய்திகளை, யுனெஸ்கோ நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள ஆப்பிரிக்க வரலாறு என்ற நூலில் விரிவாகக் காணலாம். இவை பற்றிய விளக்கக் கட்டுரைகளை நேஷனல் ஜியோகிராபிக் மாகசின் (Natgeo) 1960, 61, 63, 65, 65 ஆண்டுகளில் புகைப்பங்களுடன் தெளிவாக வெளியிட்டுள்ளது. இதன்படி, ஈடல்பர்க் மாந்தன் (Heidelberg) 5 இலக்கம் ஆண்டுகள் எனவும், பீஜிங் மாந்தன் 4 இலக்கம் ஆண்டுகள் எனவும், செர்மானிய மாந்தன் 2½ இலக்கம் ஆண்டுகள் எனவும், கணக்கிடப்பட்டுள்ளனர். இன்றைக்கு 40000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முற்றிலும் நிமிர்ந்த முதுகைக் கொண்ட மாந்தனின் மண்டையோடுகள் கிடைத்துள்ளன. இன்றைய இசுராயெல் நாட்டின் கார்மலைப் பகுதியில் (Mount Carmel) தற்போதைய மாந்தனின் மண்டையோடுகள் கிடைத்துள்ளன. எனவே, மெசபத்தோமியா, எகிப்து, இசுராயெல் போன்ற மேற்காசிய நாடுகளில், 75000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என அறியப்படுகின்றது.²¹⁴

மேலை நாட்டு ஆய்வாளர்கள் தான்சானியா, சாவாப் பகுதிகளைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றனர். இவ்விரு நாடுகளுக்கும் இடைப்பட்டிருந்த பகுதிகளில் எந்த மண்டையோடும் இதுவரை கண்டெடுக்கப்படவில்லை. இவ்விரு பகுதிகளையும் இணைத்து விரிந்து பரந்திருந்த குமரிக் கண்டம் பற்றி ஆய்வாளர்கள் சிந்திப்பதில்லை. குமரிக் கண்டத்தில் 50,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, நாகரிக மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் எனப் பாவாணர் விளக்குகிறார். குமரிக் கண்டம் கடலுக்குள் மூழ்கிப் போனதால், எந்தவொரு தடயமும் இதுவரை அறியப்படாமல் உள்ளது. முறையான ஆழ்கடல் ஆய்வுகள், குமரிக் கண்ட நிலைப்பாட்டினை மெய்ப்பிக்கும். தான்சானிய மாந்தனும் சாவா மாந்தனும் குமரிக் கண்ட மாந்தனே எனக் கொள்வதில் தவறில்லை.

கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தபோது, அங்கு மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர். பசிபிக், அட்லாண்டிக் கடல்களால் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட அமெரிக்கக் கண்டத்தில் எவ்வாறு மக்கள் சென்று குடியமர்ந்தனர் என ஐரோப்பியர்கள் வியந்து போயினர். தற்போது அதற்கான விடையையும் ஆய்வாளர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். ஆசியாவின் வட பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த மங்கோலிய இனத்தார், வினாடி வாஸ்டாக் - அலாஸ்கா

வழியாக அமெரிக்காவுக்குள் நுழைந்தனர் என்பது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் வெள்ளக்காலத்துக்கு முன்பு ஆசியாவின் வினாடிவாஸ்டாக் பகுதியும், அமெரிக்காவின் அலாஸ்கா பகுதியும் இணைந்திருந்தன என்றும், பிற்காலத்திலேயே அவை கடலால் பிரிக்கப்பட்டன என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

விவிலியச் செய்தியின்படி நோவாவின் மக்கள் மெசபத்தோமியாவில் குடியேறிய காலம், தற்கால ஆய்வு முறைகளால், கி.மு. 10000 என அறியப்படுகின்றது. அம்மக்கள் மெசபத்தோமியாவில் குடியேறிய காலத்தில், அப்பகுதியில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர். உலகைச் சுருட்டிப் போட்ட வெள்ளம், மெசபத்தோமியப் பகுதிகளில் எந்த விளைவுகளையும் ஏற்படுத்த வில்லை. மிக உயர்ந்த மேட்டு நிலமாக அது இருந்தது. மக்கள் அங்கு குடிபெயர்ந்ததற்கான அடிப்படைக் காரணமும் அதுவே. மெசபத்தோமியா (Meso - pota - mia) என்ற சொற்களுக்கான பொருள் மேட்டு நிலம் என்பதே. குறிப்பாக இரட்டை ஆறுகளுக்கு இடையே உள்ள மேட்டு நிலம் என்று பொருள்படும்.

மீசை - படன் - மேய் என்ற தமிழ்ச் சொற்கள் மேற்கண்ட பொருளைத் தரும்.

மிசை = உயர்ந்த; படன் = விரிந்த; மீ = மேட்டுநிலம் என்க.

மிசைப்படன் மீ என்பதே, மெசபத்தோமியா எனத் திரிந்தது.

நோவாவின் மரபினர் அங்கு குடியேறுமுன், வேளாண்மை அப்பகுதியல் அறியப்படவில்லை. வேட்டையாடி உணவு தேடும் மக்களாகவே அங்கிருந்தவர்கள் அறியப்படுகின்றனர். கி.மு. 10000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே மெசபத்தோமியாவில், வேளாண்மையும் மற்ற தொழில்களும், நகரிய வாழ்க்கை முறையும் தோன்றின. தொடர்ச்சியாக இன்றைய ஈராக், ஈரான், துருக்கி, சிரியா, பாலத்தீனம் போன்ற நாடுகளில் வேளாண்மையும் தொழில் வளர்ச்சியும் பெருகின. இதற்கானச் சான்றுகள் அகழ்வாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. (Cultivation and animal domestication have been discovered at Beldibi in Tukeyi Karim Shahir in Iraq Mt. Carmel in Palestine). கி.மு. 7000 ஆண்டுக்கால நகரங்களாக யார்மோ, அசுனா (Jarmo and Hassuna) ஆகியவை ஈராக்கிலும், எரிக்கோ நகரம் (Jericho) பாலத்தீனத்திலும், கி.மு. 5000 ஆண்டுக்கால நகரங்களாக பாயும், தாசா (Fayum and

Tasa) நகரங்களும், இராசர்மா, நிநிவே (Rasharma and Nineveh) ஈராக்கிலும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.²¹⁵ பாபிலோன் நகரமும் கோபுரமும் கி.மு. 8000 ஆண்டுகள் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

பாபிலோன் என்பது தென் மெசபத்தோமியாவைச் சார்ந்தது. சற்றுகிழக்கே அமைந்திருந்தது அசீரியா, எனவே இவ்விரண்டையும் இணைத்ததே மெசபத்தோமிய நாகரிகமாகும். கி.மு. 4000 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய எழுத்துவடிவிலான ஆவணங்கள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. செமிட்டிக் இன மக்கள் தங்கள் மொழியில் (தமிழில்தான்) குறிப்புகளைப் பதிவு செய்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அவை இதுவரையிலும் கிடைக்கவில்லை. கி.மு. 4000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சுமேரியர்களால் கனிமண் தட்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆவணங்கள் ஏராளமாகக் கிடைத்துள்ளன. சுமேரியர்களின் ஆட்சி ஏறக்குறைய 1000 ஆண்டுகள் நீடித்திருந்த நிலையில், அங்கு புதிய மொழி ஒன்று உருவெடுத்தது. செமிட்டிக் மக்கள் (முதலில் குடியேறியவர்கள்) பேசிய மொழியும், சுமேரியர் பேசிய மொழியும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து, அக்காடியம் (Akkadian) என்ற புதிய மொழி உருவெடுத்தது. செமிட்டிக் மொழி, சுமேரிய மொழி, அக்காடிய மொழி என்ற மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவைகளாக இருந்தன. இவைகளில் எது மூலச் சொல், அது எம்மொழியில் முதலில் சொல்லப்பட்டது என்பதை உறுதிப்படுத்த ஆய்வாளர்களால் இயலவில்லை. குறிப்பாக சுமேரிய மொழியை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தற்காலத்தில் அம்மொழியை படித்து விளக்கம் அளித்த ஆய்வாளர்களும், பல்வேறு சொற்களைத் தவறாக ஒலித்துக் காட்டினர். அசீரிய மொழியென்பதும் இம்மூன்று மொழிகளோடும் தொடர்புடையதே. முன்னைத் தமிழும் (செமிட்டிக்), பின்னைத் தமிழும் (சுமேரியம்) கலந்து புதிய தோர் திரிவுத் தமிழை (அக்காடியம்) உருவாக்கின. நோவாவின் மரபினர் பேசிய மொழி எழுத்துவடிவில் அறியப்படவில்லை யாயினும், அவர்களுடைய வரலாறுகுறித்த செய்திகளில் காணப்படும் பல சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களாக உள்ளன. சுமேரியம் என்பது திரிவுபடாத தமிழ் மொழியே. எனவே, தமிழ் மொழி என்கிற அந்த “ஒருமொழி”, முதன் மொழி பல்வேறு மொழிகளாகக் கிளைத்துள்ளதை ஆய்வுகள் மெய்ப்பிக்

கின்றன. அக்காடிய மொழியில் அறியப்பட்டுள்ள படைப்புக் கதையைக் காண்போம்.

பாபிலோனிய சமயம் என்பது, அசிரிய - சுமேரியச் சமயங்களோடு தொடர்புடைய சமயமே (மொழியைப் போன்றே.) பல்வேறு கடவுளர்களைக் கொண்டது (Polytheistic) இச் சமயத்தில் 3300 கடவுளர்கள் இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஒரு கடவுளுக்குப் பல பெயர்களைத் தமிழர்கள் சூட்டியதைப் போன்று, அங்கும் ஒரு கடவுள் பல பெயர்களால் அறியப்பட்டான். கடவுளர்கள் மாந்தர்களைப் போலவே உருவகம் செய்யப்பட்டனர். இறவாத் தன்மையைப் பெற்றிருந்தனர். தலையில் கொம்புகளுடையவர்களாகக் காட்சியளித்தனர் (Horned cap) இக்கடவுளர்கள் இரு பிரிவுகளாக அறியப்படுகின்றனர். ஒருவர் விண்ணுலக இனத்தையும் மற்றவர் மண்ணுலக இனத்தையும் சார்ந்திருந்தனர். ஐ கை கை (Igigi) என்பது விண்கடவுளரையும், அனுண்ணகை (Anunnaki) என்பது மண்ணுலக கடவுளையும் குறிக்கும்.

இவர்களில் மூவராகச் சொல்லப்படும் (trinity). அனு (Anu), விண்ணுலகிற்குப் பொறுப்பானவன்; பெல் (என்னில் என்றும் கூறுவர்) மேல் உலகிற்கும் (upper air), யா, நீருக்கும் பொறுப்பானவர்கள். இம்மூவரும் தனித்தனி ஆட்களாகச் சொல்லப்பட்டாலும், இவர்கள் ஒரே கடவுள் என்றும், மூன்று உருவங்களில் செயல்படுகின்றனர் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறு இம்மூவரும் ஒரே கடவுளாக உள்ளனர் என்பதற்கான விளக்கம் அறியப்படவில்லை. இந்த மூவொரு கடவுள் கொள்கை, தமிழருடையதாகவே அறியப்படுகின்றது. இக்கொள்கையைப் பிற்கால ஆரியர்கள் பிரம்மா - விஷ்ணு - சிவன் எனப் பிரித்தனர். கிறித்துவம், தந்தை - மகன் - தூயஆவி என்று கூறுகிறது.

மேலும் வானியல் தொடர்பான பல கடவுளரும் அறியப்படுகின்றனர். ஞாயிறு, திங்கள், உடுக்கள், வெள்ளி, வியாழன், செவ்வாய் போன்ற கோள்களும் கடவுளராகச் சொல்லப்பட்டுள்ளனர். இக்கடவுளுக்குப் பிள்ளைகளும் இருந்தனர். யா என்ற கடவுளின் மகனாக மருதுக் என்ற கடவுள் சொல்லப்படுகிறான். சிவன் - முருகனைப் போல எனக் கொள்க. இவர்களின்றி, பேய்கள் எனப்படும் தீய உருக்களும் இருந்தன. இவர்களின் உதவியைப் பெற்று வருங்காலம்

உரைத்தல், மந்திர தந்திரங்கள் செய்தல் போன்ற நிகழ்வுகளும் அரங்கேறின. ஒவ்வொரு கடவுளும் தனது உருவத்தில், தனக் கென கட்டப்பெற்ற கோயில்களில் குடியிருந்தனர். அவர்களுக்குப் படையல்களும், பாடல்களும் வழங்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு நகருக்கும் ஒரு கடவுள், காவல் தெய்வமாகக் கருதப்பட்டனர். ஊர் நகருக்கு நிலவு கடவுளாயிருந்தான்.

மன்னன் கடவுளின் பகராளாகக் கருதப்பட்டான். கடவுளிடமிருந்து சிறப்பான ஆளுமையையும் ஆற்றலையும் அவன் பெற்றிருந்தான். அவனே சமயத்தின் தலைமைக் குருவாகவும் இருந்தான். எனவே, நாட்டுத் தலைமையும், சமயத்தலைமையும் மன்னனிடமே இருந்தது. ஒவ்வொரு ஆண்டுத்தொடக்க நாளில், கடவுளிடம் தனது ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொள்வதும், அதற்கான விழாவை நடத்துவதும் தொடர்ந்து நடைபெற்றன. பொதுவாக பாபிலோனிய அசீரியச் சமயங்கள் இயற்கையின் பாற்பட்டவைகளாகும். இயற்கையில் அறியப்படும் பலவற்றைக் கடவுளாக வழிபட்டனர். பாபிலோனிய அசீரியச் சமயங்கள் முற்றிலும் இவ்வுலகைச் சார்ந்ததே. கடவுளை மகிழ்விக்கப் படைப்பதனால், கடவுள் தமக்கு உதவிகள் செய்வான் எனக் கருதப்பட்டது. மறுஉலகம், மறுபிறவி போன்ற உறுதிமொழிகள் எவையும் அச்சமயத்தில் கூறப்படவில்லை. நம்பவியலாத ஏராளமான மூடப் பழக்கங்கள் (Superstitions) அச்சமயத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன.

படைப்புக்கதை: பாபிலோனிய படைப்புக் கதை, என் - உமா - எல் - இசு (En-uma-El-Ish என்ற சுமேரிய நூலில் ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. உமா - எல் ஆகிய சொற்கள், உமையையும் சிவனையும் குறித்தன எனக் கருதலாம். என்னுடைய உமையும் எல்லும் இசைந்தளித்த படைப்பு என்ற பொருள் இந்நூலின் தலைப்பில் உள்ளது. இச்சொல்லுக்கான விளக்கம் தெரியவில்லை என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. பாபிலோனியருக்கு படைப்பு பற்றிப் பல்வேறு கதைகள் உண்டு என்றாலும், முழுமையாகக் கிடைத்துள்ள இக் கதை, அதற்கு முன் சொல்லப்பட்ட கதை அல்லது கதைகளின் தழுவல் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த அளவில், மருதாக் என்ற கடவுளே அண்டம், பேரண்டம், உலகம் ஆகியவற்றைப் படைத்தான்.²¹⁶

மெசபத்தோமியச் சமயக் கடவுள்கள் குழப்பங்களில் தான் தங்களது பணிகளைத் தொடங்குகின்றனர். அனைத்துக் கடவுள்களிடையேயும் நட்பு வட்டமும் பகைக் கூட்டமும் இருந்தன. தங்களுக்குள் கூட்டணிகளை அமைத்துக் கொண்டு ஒருவர் ஒருவரை எதிர்த்தனர். இடையில் பலர் கட்சிமாறி கூட்டணிகளுக்கு வலுசேர்த்தனர்.

ஒன்றுமில்லாமையில் இருந்தே உலகப்படைப்பு தொடங்குகிறது. தொடக்கத்தில் அப்சு (Apsu) என்ற கடவுளும் அவனது இணையாக தீயமத் (Tiamat) என்பவளும் அறியப்படுகின் றாள். ஆண் - பெண் உறவை விளக்கும் கடவுட் கொள்கையே பாபிலோனிலும் உணரப்படுகின்றது. சிவனும் உமையும் போல், அப்சுவும் தீயமத்தும் சொல்லப்பட்டுள்ளனர். இந்த இருவருமே அனைத்துக் கடவுளரையும் பெற்றெடுக்கின்றனர். இவர்களின் எண்ணிக்கைதான் 3300 என்று கருதப்படுகின்றது. இந்நிலையில் பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் பிணக்கு ஏற்படுகின்றது. எக்காரணம் பற்றி அப்பிணக்கு ஏற்பட்ட தெனத் தெரியவில்லை. என்றாலும், அதிகாரங்களைப் பகர்ந்தனிக்க அப்சு மறுத்ததே அதற்கான காரணம் என்று விளக்க வுரைகள் கூறுகின்றன. கடவுளரிடையே அதிகாரப் போட்டியும் பதவிப்பித்தும் இருந்தன. பிணக்கு முற்றிய நிலையில், யா என்ற தலைமகனாகிய கடவுள் தன் தந்தையாகிய அப்சு என்ற பாணைக் கொண்டு போட்டான். சாகாத தன்மை கொண்ட கடவுளே செத்துப்போனான். இந்த யா என்ற கடவுளே, அனைத்துக்கடவுளுக்கும் முதலில் இருந்தவன் என்றும், அவனே இவ்வுலகைப் படைத்தான் என்றும் மற்றொரு கதை கூறுகிறது.

கணவனைக் கொன்ற மகனைப் பழிதீர்க்க எண்ணினாள் தீயமத் என்ற அவனுடையதாய். தன்னையே ஒரு கடற்பூதப் பாம்பாக உருமாற்றிக் கொண்டு, தன் சினையிலிருந்து ஏராளமான தீய உருக்களை (demons)ப் பெற்றெடுத்தாள். இந்த தீய உருக்களை ஒழித்துக் கட்ட கடவுளர் (யாவின் உடன் பிறப்புகள்) எவரும் முன்வரவில்லை. தம் தந்தையைப் போல், தாமும் மாண்டுபோவோம் என அஞ்சினர். இறுதியில் யாவின் மகனாகிய மருதூக், தனது பாட்டியையும் அவனது தீய உருப்படையையும் எதிர்க்க முன் வந்தான். தன்னுடைய மாய வலையால் தீயமத்தை வீசிப்பிடித்தான். காற்றிலே அவனை

அலைக்கழித்தான். தன்னுடைய ஆற்றல்மிகுந்த அம்பினால் அவன் உடலைக் கிழித்தெறிந்தான். தனது பாட்டியின் பேருடல் பிணமானது. அப்பிணத்தின் துண்டுகளிலிருந்து பேரண்டத்தையும், அண்டத்தையும், உலகையும் படைத்தான். படைப்பு பற்றிய இக்கதையின் குறிப்புகள் ஆய்வாளர் களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. பெரும்பகுதிகள் அழிந்து போயின. களிமண் தட்டுகளில் பல, உடைந்த நிலையில் காணப்படுவதால், அப்பகுதிகளைப் படிக்க இயலவில்லை. கிடைத்துள்ள ஒருசில செய்திகளின்படி, வட்டையான தட்டாக (disk) இவ்வுலகைப் படைத்தான் அத்தட்டை பெருங்கடலில் இருந்த ஓர் அச்ச தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. இவ்வட்டமான உலகத் தட்டுக்கு மேல், வானத்தைப் படைத்தான். அவ்வானத்தில் விண்மீன்களைப் படைத்தான். அவ்விண்மீன்களுக்கு மேலே மழையும் காற்றும் உள்ள கடலைப் படைத்தான். மழையும் காற்றும், மக்கள் கடவுளை வேண்டும் போது, அவ்வப் போது இவ்வுலகிற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. அதற்கும் மேலே விண்ணுலகைப் படைத்து, தன் பாட்டியை எதிர்த்த போரில் தனக்கு உதவிய தனது உடன் பிறப்புகளுக்கு அளித்தான். அவ்விண்ணுலகத்தைப் போன்றே இவ்வுலகிலும் ஓர் இடத்தை உருவாக்கிக் கொண்டான். அதுவே பாபிலோனிலுள்ள ஈசாகில் என்ற மருதாக்கின் கோயிலாகும்.

உலகில் உயிரினங்களையும், பறப்பன ஊர்வன, விலங்குகள், மரம் செடி கொடிகள் என அனைத்தையும் படைத்த மருதாக்க், இறுதியாக களிமண்ணை எடுத்து, போரில் கொன்ற தனது பகை உருக்களின் குருதியில் குழைத்து, மாந்தனை உருவாக்கினான். அவனுக்கு ஆதப்பா (Adappa) என்பது பெயராகும். இவ்வுலகமானது ஏற்கனவே இருந்த இருண்ட நிலையிலிருந்தே படைக்கப்பட்டது. அவ்விருண்ட நிலை (Chaos) எவ்வாறு உண்டாயிற்று என்பதற்கு விளக்கமில்லை. இவ்வுலகின் உயிர்களுக்கும், கடவுளருக்கும் கூட, அவ்விருண்ட நிலையே முதற் பொருளாகும். மருதாக்க், ஒவ்வொரு உயிரினங்களையும், அவை மாண்டு போகும் நிலையில், அவ்வப்போது உருவாக்குவதாக அக்கதை கூறுகிறது. இதனால் படைப்புத் தொழிலை அவன் ஆண்டுதோறும் செய்வதாகக் கருதப்படுகின்றது. அறுவடைக் காலத்தை இறப்போடும், விதைப்புக் காலத்தை உயிர்ப்போடும் அக்கதை தொடர்புபடுத்துகின்றது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் படைப்புத் தொழில் புதுப்பிக்கப்படுவதால், ஆண்டின் முதல்

நாள் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஒரு முறை தனது பாட்டியைக் கொன்றதோடு பகைமை முடிந்துவிட வில்லை.தொடர்ந்து அவளுடைய பிணத்தின் சிதறல்கள் உயிர் பெற்று மருதாக்குடன் போரிடுவதால், எப்போதும் அத்தீய உருக்களுடன் போராடியே படைப்புத் தொழிலை செய்து வருகின்றான். போருக்கும் படைப்புத் தொழிலுக்கும் முடிவே வரப்போவதில்லை. படைப்புத் தொழிலில் இரண்டு சிறப்பான கூறுகள் சொல்லப்படுகின்றன. தொடர்ந்து மருதாக் ஈட்டும் வெற்றிகளும், அவ்வெற்றிகளைத் தொடர்ந்த படைப்புத் தொழிலும் ஆகும்.

விவிலியப் படைப்புக் கதைக்கும் மெசபத்தோமியக் கதைக்கும் சில ஒற்றுமைகளும், பல வேற்றுமைகளும் உள்ளன. பேரண்டம், அண்டம், உலகம், விண்மீன்கள், மழை, காற்று, கடல், உயிரினங்கள், மாந்தன் என்றவாறு மெசபத்தோமியப் படைப்புக் கதை கூறுகிறது. இக்கூறுகளை உள்ளடக்கியே விவிலியக் கதையும் உள்ளது. வேற்றுமைகளாவன:

விவிலியம்

1. படைப்புப்பணிகள் ஆறுநாள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.
2. கடவுள் தனி ஆளுமையுடன் படைப்புப்பணியை முடிக்கின்றார்.
3. போட்டிக் கடவுளுமில்லை, போராட்டங்களுமில்லை.
4. கடவுளின் வார்த்தைகளால் படைப்புப் பணி நிகழ்ந்தது.
5. தனக்கு உதவியாளர் எவரையும் கடவுள் வைத்துக் கொள்ள வில்லை.
6. முழு அதிகாரமும் கடவுள் கையில் இருந்தது
7. படைப்புகள் இயற்கையின் விதிப்படி வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
8. கடவுள் வேறு எவரையும் படைப்புப் பணியை மேற்கொள்ளச் சொல்லவில்லை.
9. பதிவுகள் முழுமையாகக் கிடைத்துள்ளன.
10. உலகின் வடிவம் சொல்லப்படவில்லை.
11. தீய உருக்கள் எவையும் படைப்புப் பணிகளை நிறுத்த முடிய வில்லை.
12. ஆண்டுக்காண்டு படைப்புக்காலம் இல்லை. படைப்பு முடிந்து, உயிர்கள் தொடர்கின்றன.

13. மாந்தன் செம்மண்ணிலிருந்து படைக்கப்பட்டான்.
14. மாந்தனின் நாசியில் தேவனின் ஆவி ஊதப்பட்டது. தேவனின் உருவமாகவும் சொல்லப்பட்டான்.
15. ஓய்வு நாள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

மெசபத்தோமியம்

1. காலம் எவற்றையும் குறிப்பிடவில்லை.
2. பல கடவுளர்களை வென்ற பின்பே, படைப்புத்தொழில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.
3. பல்வேறு போட்டிகளும் போராட்டங்களும் உண்டு.
4. ஒரு தொழிலாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.
5. பிறகடவுளரின் உதவிகளும் கோரப்பட்டன.
6. முழு அதிகாரங்களும் படைத்தவனிடம் இல்லை.
7. படைப்புகள் வரிசைப்படுத்தப்படவில்லை.
8. யாகடவுள் தன் மகனைப் பணிக்கிறார்.
9. சில பதிவுகள் கிடைக்கவில்லை.
10. உலகம் தட்டையான தட்டைப்போன்றது.
11. தீய உருக்களை எதிர்த்தே படைப்புத் தொழில் நிகழ்வுற்றது.
12. படைப்புப்பணி தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. உயிர்மகள் மடிவதும் மீண்டும் உயிர் பெறுவதும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.
13. மாந்தன் களிமண்ணோடு குழைக்கப்பட்ட குருதியினின்றும் படைக்கப்பட்டான்.
14. மாந்தன் தெய்வத்தின் உருவமாகச் சொல்லப்படவில்லை.
15. ஓய்வு நாள் பற்றிய செய்தியில்லை.

மெசபத்தோமியக் கதையில் சொல்லப்படும் முதற்கடவுளான அப்சு (Apsu) அப்பா என்ற சொல்லின் திரிவே. அவனது இணையான தியமத் (Tiamat), தீய மதி என்ற சொல்லின் திரிவாகும். தீயமோ (Tiamo) என்று எபிரேய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. முதல் பெண் கடவுள் தீயவள் என்றும், தீயமதியினள் என்றும் சுட்டப்படுகின்றது. இவர்களின் தலைமகன் யா (yaa) என்பவனாவான். இவனே தன் தந்தையைக் கொன்று அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்கிறான். யா என்ற சொல், மெசபத்தோமிய மொழியில், நீர் மற்றும் கடலோடு தொடர்புடைய சொல்லாகும். இந்த யா கடவுள், மாந்தத்

தலையும், மீன் உடலையும் கொண்டிருப்பவன். இக்கடவுள் கடல் கடந்து சென்ற தமிழனின் உருவகமே எனக் கருதலாம். மீனுக்கும் தமிழருக்கும் உள்ள உறவுகள் நெருக்கமானவை. கடலைக் கடந்து மேற்கே செல்ல அவனுக்கு மீன் உடல் பயன்பட்டது என்பது கருத்து. தொடக்கத்தில் யூதர்கள் (எபிரேயர்கள் என்றே சொல்லப்பட்டனர். யூதர் என்பது கி.மு. 1000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எபிரேயர்களுக்கு வழக்கில் வந்த பெயராகும். இசுராயெல் என்பதும் அவர்களைக் குறித்ததே) எல் கடவுளை மறந்து விடுங்கள்; இனிமேல் நமது கடவுளின் பெயர் யா என்றே அழைக்கப்படும் என்பதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. மோசே கடவுளுக்குச் சூட்டிய யா - கோ - ஆ என்ற பெயரின் வேர்ச்சொல் யா என்பதே. எனவே, மோசேயின் கடவுள் பெயரில், மெசபத்தோமியச் சொல் தாக்கம் உள்ளதை அறியலாம். மெசபத்தோமியச் சமயத்துக்கு முன்பு அறியப்படும் சுமேரியச் சமயத்தில் எல் கடவுளே முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறார். அசீரியர்களும் எல் கடவுளையே வழிபட்டனர். அக் கடவுளுக்கு சூர் (Sur) என்ற பெயரையும் வைத்திருந்தனர். சூர், எல் ஆகியவை ஞாயிற்றைக் குறித்த தமிழ்ச் சொற்களாகும்.

சூன் என்ற வேர்ச்சொல் நீண்டு, சுர் எனப்பட்டது. சுர்: சுருக்கெனச் சுடும் வெப்பம், நெருப்பு, சுர் - சூர் என விரிந்தது. சூர் - சூரியன் என மேலும் விரிந்தது. சூரியன் தமிழ்ச் சொல்லே. சூர்யா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. சூன் - சூன் என விரிந்து, Sun என ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்பட்டது. சூன் - சுர் - சுல் என மேலும் விரிந்து சோல் - சோலார் (Solar) எனப்பட்டது. யா கடவுளின் மகன் மருதூக் (Marduk) எனப்பட்டான்.

பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள், யாவை சிவனுடனும், மருதூக்கை முருகனுடனும் தொடர்புபடுத்துகின்றனர். முருகன் சிவனுடைய மகன் என்ற கருத்தை தொல்தமிழர்கள் கூறவில்லை. ஆரியத்தாக்கத்தில் முருகன், சிவனுடைய மகன் ஆனான்.

மருதூக் என்ற சொல்லில் உள்ள மருது, மருத நிலத்தைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். மருதநிலமே அனைத்து வேளாண்மை, தொழில், கலை, இலக்கியம், நாகரிகம் போன்றவை வித்திடப்பட்ட நிலமாகும். பயிர்கள் வளரவும் மடியவும் மீண்டும் தோன்றவும் கரணியமானது நீர்வளமுள்ள நிலமாகும். இத்தகைய வளமான பாபிலோன் நகரின் கடவுளாக மருதூக் சொல்லப்பட்டான். இவனே கடவுள் படைக்குத் தலைமை

யேற்று தன் பாட்டியைக் கொன்றவன். மருதநிலத்தலைவனான இந்திரனுக்கும் மருதாக்கிற்கும் பல தொடர்புகள் உண்டு. மருதாக்கின் போர்க்கருவி வில்லும் அம்பும் எனலாம். இந்திரன் இடி என்ற வேலைக் கொண்டிருப்பவன். இந்திரன் மழைக்கடவுள். மருதாக்க் தனது வானுலகிற்குக் கீழே மழையை வைத்துக் கொண்டிருப்பவன். மருதாக்க் கடவுளரின் படைத் தலைவன், இந்திரன் தேவர்களின் படைத்தலைவன். ஆண்டின் முதல் நாள் மருதாக்கிற்கு விழா எடுக்கப்பட்டது. சித்திரை முதல் நாள் இந்திரனுக்கு விழா எடுக்கப்பட்டது. இந்திர விழா பங்குனி மாதம் தொடங்கி, சித்திரை முதல் நாளில் நிறைவு பெறும்.

யா என்ற கடவுளே பாபிலோனியருக்கு எழுத்தையும் எண்களையும் கல்வியையும் அறிவையும் வானியலையும் சோதிடக் கலையையும் கற்றுத் தந்தவனாவான். யா என்ற கடவுள், தமிழ்க் கணியனின் உருவகமே என்பது பாவாணரின் கருத்து. தீயமதி - அப்சு இணையர் முதலில் 3300 கடவுளரைப் பெற்றெடுத்தனர். ஆரியப் புராணங்கள் 33 கடவுளரையும், 33 கோடி தேவர்களையும் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே 33 என்பது அடிப்படையில் ஒரு மந்திர எண்ணாகக் கருதப்படுகின்றது. உண்மையில் 33 என்ற எண் எதனைக் குறிக்கின்றது? அது தமிழ்மொழியையே குறிக்கின்றது எனலாம். தமிழில் உயிர் 12, மெய் 18, ஆய்தம் 1 ஒலிக்குறியீடுகளான குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம் ஆகியவை இணைந்து 33 என்ற எண்ணைத் தொடுவதை அறியலாம். தமிழர்கள் போற்றிய தங்கள் மொழியைத் தெய்வமாகவும் கருதினர். குடியேற்றத் தமிழர்கள் கடவுளாக்கிவிட்டனர். ஆரியர்கள் தேவர்களாக்கிவிட்டனர். இதன் அடிப்படையில் தமிழை ஒரு கடவுளாகவே மெசபத் தோமியர் கருதினர். அக்கடவுள் தமுழ் (Tammuz) என அழைக்கப்பட்டான்.

பாபிலோனியச் சமயம்:

நோவா காலத்துக்கு பின்பும் சுமேரியர் காலத்துக்கு முன்பும் இடைப்பட்ட 5000 ஆண்டுகளில், பாபிலோனிய மக்களின் சமயம், நம்பிக்கைகள் - வழிபாடுகள் பற்றித் தெளிவான குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லை. சுமேரியர் காலத்துக்குப் பிறகான அவர்களது சமயத்தில் சுமேரியத் தாக்கங்கள் பெருமளவில் காணப்பட்டன. ஒரு நிலையில் எது பாபிலோனியச்

சமயம் எது சுமேரியச் சமயம் என்ற குழப்பம் கூட உணரப் பட்டது. அனு - யா - என்லில் (Anu - yaa - Enlil) ஆகிய முக் கடவுளரின் மூலம் எங்குள்ளது எனத் தெரியவில்லை. இம் மூன்று சொற்களும் ஆய்வாளர்கள் படித்துச் சொன்னவை. உண்மையில் அச்சொற்களின் ஒலிப்புகள் என்னவென்பதும் தெரியவில்லை. ஆய்வாளர்கள் தவறாகப் படித்து ஒலித்த சொற்கள் ஏராளமாக உள்ளன. சிந்துவெளி மொழியையும் அவ்வாறே படித்துக் குழப்பிவிட்டனர்.

அனு என்ற சொல் வானத்தைக் குறித்தது. வான் - அனு எனத் திரிந்திருக்கலாம் அல்லது தவறாகப் படிக்கப்பட்டிருக்கலாம். அவ்வாறே என்லில், நிழல் என்ற சொல்லாக இருக்கலாம் என்பர். மேலும் காற்று, மூச்சு, ஆவி என்றவாறும் பொருள் கூறுகின்றனர். யா என்பது தனித்தமிழ்ச் சொல்லே. இம்மூன்று சொற்களுமே சுமேரியச் சொற்கள் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து, என்லில் காற்றையும் முகிலையும் குறித்திருக்கலாம் என்பர். யா கடல் கடவுளாகவும், நீர்க்கடவுளாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். குறிப்பாக மீன்பிடித் தொழில் செய்தவர்கள், தங்களுடைய கடவுளாக யா என்ற கடவுளைக் கருதிப் போற்றினர். இவனே கல்வியை அம்மக் களுக்கு அளித்து, மற்ற கடவுளரிடம் இருந்தும் மக்களைக் காத்தவன் ஆவான். மெசபத்தோமியா என்று அந்நாடு இணைக்கப்பட்ட போது(சுமேரியம், பாபிலோன், அசீரியா) இவர்கள் அரசாங்கக் கடவுளராக அறிவிக்கப்பட்டனர்.²¹⁷

இவர்களைத் தொடர்ந்து வேறு சில கடவுளரும் அறியப் பட்டிருந்தனர். அவர்கள் வருமானு: நிங்குருசு (Ningursu):²¹⁸ என்லில் என்ற கடவுளின் மகன்.

இன்னினா (Innina):²¹⁹ சின் (Sin) என்ற நிலவின் மகள். இவள் அனுவின் மனைவியாகவும் சொல்லப்படுகிறாள்.

இன்னினா என்பவன் சுமேரிய - செமிட்டிக் (அக்காடிய) கலப்பில் இசுதார் (Istar) என்பட்டான்.²²⁰

சிற்சில ஒலிப்பு மாறுதல்களுடன் (Ashtart - Akkadian Ishtar - Assyrian Ashtar - western Semitic Esther - Hebrew) மற்ற மொழிகளிலும் அறியப்பட்டாள்.

உடு (Utu):²²¹ சரியான தமிழ்ச் சொல், விண்மீன்களைக் குறித்தது. ஞாயிறு என வணங்கப்பட்டது. இலார்சா (Larsa) நகரின் காவல் தெய்வம்.

செம்மை, சிவப்பு, செங்கதிர் எனத் தமிழில் அறியப்படும் ஞாயிறு, செம்மை என்ற சொல் திரிபுபட்ட நிலையில் (Shemesh - Hebrew, Shams - Arab, Samsu or Samas - Amorites, Sames - Assyrians), அப்பகுதி மொழிகளில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஞாயிற்றை இவர்கள் ஆண் கடவுளாக வழிபட்ட நிலையில், தெற்கு அராபியர்களும் போனீசியர்களும் ஞாயிற்றை பெண் கடவுளாக வழிபட்டனர். நிங்குருக பிற்காலத்தில் நின்னூர்த் தன் (Ninurtha)²²² என வழங்கப்பட்டான். நின்று ஊர்தல் = மெதுவாக நகர்தல். நின்று ஊர்தல் - நின்னூர்தல். சின் (Sin) என்பது சின்ன என்ற சொல்லின் திரிபு. சின்னக் கடவுள் திங்கள் என்றும், பெரியக் கடவுள் ஞாயிறு என்றும் சொல்லப் பட்டன. ஊர் நகரின் காவல் தெய்வமாக சின் கடவுள் இருந்தது. சின் கடவுள் பிற்காலத்தில் நன்னர் (nannar),²²³ நல்லது செய்பவன் என்ற பொருளில் அழைக்கப்பட்டது. நபு (Nabu)²²⁴ என்பது இறப்புக் கடவுளாகும். குதா (Kutha) நகரின் காவல் தெய்வமாக இருந்தது.

மேற்கண்ட கடவுள்களின் தலைவனே மருதூக் ஆவான். ஆய்வாளர்கள், மருதூக் என்ற ஒரே கடவுளின் சாயல்களாக அல்லது மருஉருவங்களாகச் சொல்லப்பட்டனர் என கருது கின்றனர். சுமேரியர்களுக்குப் பின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட மெசபத்தோமிய ஆட்சியில், பல கடவுரை விடுத்து, மருதூக் என்ற ஒரே கடவுட் கொள்கையை (monotheism) நிலைநாட்ட ஆட்சியாளர்கள் முயன்றனர்.²²⁵ இக் கொள்கையின் தாக்கம் மோசேயைக் கவர்ந்தது என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஒரு கடவுட் கொள்கையை, ஒவ்வொரு நகரங்களிலும் இருந்த கோயில் பூசாரிகள் ஏற்க மறுத்தனர். அதனால் மெசபத்தோமி யாவில் ஒரு கடவுள் கொள்கை தோல்வியைத் தழுவினது.

ஆட்சித் தலைமையையும், சமையத் தலைமையையும் மன்னர்களே தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். தமிழில் படை என்ற சொல்லுக்கு, மறவர்களின் கூட்டம் (army) என்றும், இறைவனுக்குக் காணிக்கை செலுத்துவது அதாவது படைத்தல் (offering) என்றும் இருபொருளில் அறியப்படும். படை என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் இரு பொருளும், பதேசி (Patesi) என்ற சொல்லில் காணப்படுகிறது.

Patesi (அக்காடியம்): மன்னன், சமயத்தலைவன். (head of the state and religion) படைத்தலைவன், படைக்கின்றவன் என தமிழில் விளக்கலாம்.

படை என்ற தமிழ்ச் சொல், படா (Pata or Pta) என்று எகிப்திய மொழியில் சொல்லப்பட்டு, தமிழ்ப் பொருளையே குறித்தது.²²⁶

Pata or Ptah: the Pharoah and the head priest of Egypt.²²⁷ படைக்கின்ற பணியையும் செய்த மன்னன், கடவுளின் பகராளாகவே கருதப்பட்டான். அக்காலத்திய கடவுள்கள், தலையில் கொம்புகளையுடைய பாகையை அணிந்திருப்பது போன்ற படங்கள் காணப்படுகின்றன. அதே தகுதியைப் பெற்ற மன்னனும், தலையில் கொம்புகள் கொண்ட பாகையை அணிந்திருந்தான்.

நாராம் சின் (Naram sin) என்ற மன்னனும் அவ்வாறே கொம்புகளுடன் காணப்படுகிறான். நாராம் சின் என்ற பெயரில் குழப்பம் உள்ளது. இப்பெயரை ஆய்வாளர்கள் எவ்வாறு படித்தார்கள் எனத் தெரியவில்லை. வலமிருந்து இடமாகப் படித்தால் வேறு சொல் அறியப்படுகின்றது. NARAM என்ற சொல்லை வலம் இடமாகப் படித்தால், MARAN என்ற சொல் கிடைக்கிறது. சின்ன மாறன் என்பதே திரிவுபடுத்தப் பட்டுள்ளது எனக் கருதவும் இடமுண்டு. அமுராபி (Hammurabi) என்ற மன்னன், மெசபத்தோமியாவில் முதல் அரசியல் சட்டங்களைத் தொகுத்தளித்தவன் என்ற பெருமையைப் பெற்றவன். அச்சட்டங்களை கடவுளே இயற்றி மன்னனுக்கு அளித்ததாக ஒரு நம்பிக்கை. இச்சட்டங்களைக் கடவுளிடம் இருந்து பெறும் காட்சி கல்லில் செதுக்கப்பட்டு இன்றும் கூட காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சிற்பத்தில் கடவுளும் மன்னனும் கொம்புகளுடன் பாகைகள் அணிந்துள்ளனர். நகரங்களில் கடவுளுக்கு வழிபாடு செய்தவர்களையும், வருங்காலத்தைப் பற்றி மக்களுக்குச் சோதிடம் சொன்னவர்களையும் (இருவரும் ஒருவரே) பாரு (Baru) என்றவாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர். பாரு என்ற சொல், பார் - பார்ப்பான் என்ற தமிழ்ச் சொற்களின் திரிபே என்க.

மெசபத்தோமியாவில், குறிப்பாகப் பாபிலோனியப் பகுதி களில் வானியல் தொடர்பான அறிஞர்கள் பலர் இருந்தனர்.

அவர்களையும் பாரு என்றே அழைத்தனர். தமிழில் கணியர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். கணியன், பார்ப்பான் (பாரு) ஆகிய சொற்கள் ஒரு பொருளைவிளக்கும் இரு தமிழ்ச் சொற்களே.

கண் - காண் = பார்த்தல். கண் - கணி = பார்த்து ஆராய்ந்து முடிவெடுத்தல்.

பார் = காணுதல். பார்ப்பான் = உற்று நோக்குபவன், உற்று நோக்கி ஆராய்பவன் (Seer) கணியன் என்ற சொல், Kenan என்று எபிரேய மொழியில் திரிந்துள்ளது. அவன் வழிவந்த மக்கள் கனானியர் எனப்பட்டனர் (Kenaanites)

பார் என்ற சொல், பாரு எனத் திரிந்துள்ளது.

மெசபத்தோமியக் கடவுளர் அனைவரும் வானியல் தொடர்பானவைகளின் உருவங்களே எனலாம். ஞாயிறு, விண்மீன்கள், உலகம், கோள்கள் என வானியலின் உறுப்புகள், கடவுளர்களாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளனர். தமிழர் சமயத்தின் கடவுளர்களும் வானியல் உருவங்களே என அறியலாம்.

சிவன் : ஞாயிறு மற்றும் செம்மை.

காளை : இடபம் என்ற விண்மீன் கூட்டம். (Taurus).

சிவன் : திரு ஆதிரை விண்மீன், ஓரியன் கூட்டத்தின் ஒளிமிக்க உரு.

முருகன் : கார்த்தீமீன் கூட்டம் (Pleads)

கலுழன் : திருமாவின் ஊர்தி, திருவோணம் (Aquila)

சிவனின் தலைமுடி : பால்வெளி மண்டலம்.

முருகன் : விசாகம் (Vaiseshika - Sans)

ஏழு முனிவர்கள் : (சப்தரிஹிஷி - சம)பெருங்கரடி (Andremeda)

தமிழரின் சமய எண்ணங்களையே, பாபிலோனியரும் கொண்டிருந்தனர் எனலாம். இவையின்றி திங்கள், வியாழன், வெள்ளி, செவ்வாய், சனி போன்ற கோள்களும் கடவுள் தன்மையைப் பெற்றவைகளே. கிரேக்க மற்றும் உரோமக் கடவுளர்களும், வானியல் உருவங்களே எனலாம். நபு (Nabu): புதன்; இசத்தார் (Ishtar): வெள்ளி; நெர்கல் (Nergal) = செவ்வாய்; நின்னூர்த்த (Ninurta): சனி. கிரேக்கர்கள் பாபிலோனியக் கடவுளரையும் சமயத்தையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டனர். கிரேக்க மற்றும் இலத்தீன் மொழிகளில் அறியப்படும் மார்ஸ், மெர்க்குரி, சூபிடர், சாட்டர்ன், அப்பல்லோ, மினர்வா போன்ற கடவுளர்கள், கோள்களே எனவே, உலகச் சமயங்கள்,

தமிழரின் வானியல் உருவகச் சிந்தனைகளை அடிப்படைகளாகக் கொண்டு எழுந்தவையே.

மெசபத்தோமிய இலக்கியமான கில்காமேஷ் (Gilgamesh)²²⁸ உலகப் படைப்பு, வெள்ளம் பற்றிய செய்திகளை விளக்குகின்றது. இப்பெயர், சிந்துவெளிக் குறிப்புகளில் காணப் படுவதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இச் சொல்லுக்கான பொருள் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. இச் சொல்லை, சிந்து வெளியிலும், மெசபத்தோமியாவிலும் அறிந்துள்ள ஆய்வாளர்கள், அச்சொல்லைத் தவறாகப் படித்துள்ளார்களோ என்ற ஐயமும் தோன்றுகிறது. உலக இலக்கியங்களில் மிகப் பழமையான இலக்கியமாக இது கருதப்படுகின்றது. இதில் காணப் படுகின்ற படைப்பு மற்றும் வெள்ளக் கதைகளையே, விவிலியம் தன்னுடைய போக்கில் திரித்துக் கூறியுள்ளது. எனவே விவிலியப் படைப்பு மற்றும் வெள்ளக் கதைகளின் மூலம் கில்காமேஷ் இலக்கியத்திலிருந்தே கடன் பெற்றுள்ளன என்பது தெளிவு.

கில் (Gil) என்ற எபிரேயச் சொல், கல்லைக் குறித்ததாகும். கல் - கில் என்த திரிந்துள்ளது. கில்கால் (gilgal) என்ற எபிரேயச் சொல், கல்கால் அல்லது கல்தூண்களைக் குறித்துச் சொல்லப் பட்டுள்ளது. இசுராயெல் மரபின் 12 கிளைகளைக் குறித்து, 12 கற்றூண்களை ஓசுவா¹ என்பவன் நாட்டியதாக விவிலியம் கூறுகிறது. அவை கில்கால் என அழைக்கப்படுகின்றன. (ஓசுவா, 4:19) எனவே கில் என்ற முன்னொட்டுச் சொல், கல்லைக் குறித்ததே எனலாம். கமேசு (gamesh) என்ற சொல்லும் நிலத்தைக் குறிப்பதாக உள்ளது.

கம் - கம்முதல் : வெப்பத்தினின்று தரையாகச் சுருங்கிய நிலம்.

கம் - கமம்; மருத நிலம், வேளாண் நிலம்.

கமத் தொழில்: வேளாண்மை, இலங்கையில் இச்சொல் இன்றும் வழக்கில் உள்ளது.

ஈசன் என்பது தமிழ்ச் சொல். சுரேஷ், ரமேஷ், காமேஷ், நாகேஷ், ராஜேஷ் போன்ற சமற்கிருதப் பெயர்களின் ஈற்றுச் சொல், ஈசன் என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபுகளே.

கர் + ஈசன் = கதிரவன் - சுரேஷ்,

இராம+ஈசன் = மால் - ரமேஷ்,

காம + ஈசன் = பாலியல் கடவுள் - காமேஷ்,

கம + ஈசன் = நிலக்கடவுள் - கமேஷ்,

நாகம் + ஈசன் = பாம்புக்கடவுள் - நாகேஷ்,

அரன் + ஈசன் = கோவேந்தன் - ராஜேஷ்

கில் என்பது கல்லையும், கம என்பது நிலத்தையும் குறிப்பதால், கில்கமேஷ் நிலக்கடவுளாவான். கமம் - மருதநிலம், கமம் - காமம் எனவிரிந்து மருத நிலத்தூரைக் குறித்தது. கதிர்காமம். கதிர்காமம் = சூரியனின் ஆளுகைக்குட்பட்ட ஊர்.

காமம் என்பதே கிராமம் என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

கில்காமேஷ் அல்லது கமேஷ், தமிழ் நோக்கில் இந்திரனைக் குறித்த சொல்லாகும்.

இவன் மூன்றில் இரண்டு பங்கு கடவுள் தன்மையையும், ஒரு பங்கு மாந்தத் தன்மையையும் பெற்றிருந்தவன். இவன் ஊருக் (Uruk) என்ற நகரை ஆண்டு வந்தவனாவான். ஊர் என்பதே ஊருக் எனத் திரிந்தது. இவனைப் பற்றிய கதையே கில்காமேஷ் என்ற இலக்கியமாகும்.

இக்கதையின்படி யா என்ற கடவுள், முதல்மாந்தனான ஆதப்பாவைப் படைத்தான். அவனுக்கு இறவாத நிலையை வழங்கினான். ஆதாமும் அவ்வாறே இறவாத் தன்மையைப் பெற்றிருந்தான். ஆதப்பாவுக்கு வைக்கப்பட்ட தேர்வில் அவன் தோல்வியடைந்தான், குற்றம் புரிந்தான். அதனால் யா கடவுள், ஆதப்பாவை சாவுக்கு உட்படுத்தினான். ஆதாமும் ஆதப்பாவும் கடவுளின் சொற்களை மீறி செயல்பட்டனர் என்ற கருத்து வெளிப்படுகின்றது.

கில் காமேஷ், ஊருக் நகரின் மன்னனாயிருந்தான். அவன் கொடுங்கோலனாக ஆண்டான். குடிமக்களை துன்புறுத்தினான். மக்களின் வெறுப்புக்கு ஆளானான். எனவே மக்கள் யா கடவுளிடம் முறையிட்டனர். யாகடவுள் ஆருரு (Aruru) என்ற கடவுளிடம், கில்காமேசை ஒடுக்கி வைக்கச் சொன்னான். மன்னன் கொடுங்கோலன் என்றால், மக்கள் பாலியல் நுகர்வுகளில் ஒழுக்கம் குன்றிக் காணப்பட்டனர். ஒரினச் சேர்க்கைகளும், குறைகேடான நுகர்வுகளும், கடவுளின் சினத்தைத் தூண்டின. ஆருரு என்ற சொல், ஆர் + உரு என்ற தமிழ்ச் சொற்களே. உயர்ந்த உருவம் என்பது பொருள். ஒருமுறை கில்காமேஷ் தனது முன்னோனான ஊற்றுநாப்பற்றன் (ut - na - pishtin) என்ற சான்றோனைச் சந்தித்தான். அப்போது பற்றன்,

“மக்களின் முறைகேடான வாழ்க்கையை கண்ட யா கடவுள், வெள்ளத்தால் இந்த உலகையும், உலக மக்களையும் அழிக்கப் போவதாக என்னிடம் கூறினார். என்னையும் என் குடும்பத் தாரையும் மட்டும் காப்பாற்றப் போவதாகவும் உறுதி அளித்துள்ளார். அதன்படி மரக்கலம் ஒன்றை வடிவமைத்துக் கொள் ளுமாறு கூறியிருக்கிறார்,” என்றான். இக்கதையை விவிலியம் தனது நோக்கில் நோவா கதையாகக் கூறுகிறது.

ஊற்று = பீறிட்டுக் கிளம்பும் நீர், நீர்நிலை, வெள்ளம் என விரியும்.

நாவி = மரக்கலம் அல்லது கப்பல்.

பற்றன் = யாகடவுளுக்கு இசைவானவன்.

அக்கால மக்களில் பற்றன் மட்டுமே யாகடவுளின் பார்வையில் நல்லவனாகத் தெரிந்தான். நோவா என்ற சொல், நாவாய் என்ற சொல்லின் திரிபே என ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ut = ஊற்று; Na = நாவி; Pishtin = பற்றன்.

ஒரு மறைப்பொருளே, Ut - Na - pishtim என்ற சொற்களில் உள்ளதை நோக்குக.

நாவாய், நாவி என்ற சொற்கள் மேற்கண்ட சொல்லிலும், நோவா என்ற சொல்லிலும் உள்ளதை அறியும் போது, உண்மையில் இவை காரணப் பெயர்களே எனலாம்.

பாபிலோனியர்களின் இக்கதைகூட, சுமேரியர்களிடமிருந்து கடன் பெற்றதே என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். நோவா கதையில் 10 தலை முறைகளும், பாபிலோனியக், கதையில் ஆதப்பா முதல் பற்றன் வரையில் 10 தலைமுறைகளும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. சுமேரியக் கதையே முதன் முதலில் 10 தலைமுறைகளைக் கூறுகிறது. (விளக்கம் சுமேரியர் தலைப்பில் காண்க).

பேய்களின் பால் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த பாபிலோனியர், மந்திர தந்திர நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். மந்திரத்தால் கடவுளையும் கட்டுப்படுத்த முடியும் என நம்பினர். அவர்கள் கற்றிருந்த கணக்கியல் அறிவைப் பயன்படுத்தி, பல்வேறு எண்களை, மாய மந்திர நடவடிக்கைகளில் புகுத்தினர். 3, 7, 12, 60 (12 x 5) ஆகிய எண்கள், தெய்வ ஆற்றல் மிக்க எண்களாகக் கருதப்பட்டன. ஒரு நாளில் நல்ல நேரம், கெட்ட நேரம், மாதத்திலும் நல்லமாதம், கெட்ட மாதம் என சிலவற்றைக் கணித்தனர். இத்தகைய சோதிடர்களை பாரு

(Baru) என்ற சொல்லால் அழைத்தது பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். மக்களுக்கும் மன்னனுக்கும் நல்ல நேரங்களை இவர்கள் குறித்துக் கொடுத்தனர். கனவுகளுக்கான விளக்கங்களை அளித்தனர். விலங்குகளின் ஒலி, பறவைகளின் இட மாற்றம் ஆகியவைகளைக் கணக்கெடுத்து சோதிடம் கூறினர். தண்ணீர் நிறைந்த தட்டில் எண்ணெய்யை ஊற்றி, அவை உருவாக்குகின்ற வடிவங்களுக்கும் சாதகம் கூறினர். விலங்குகளின் ஈரல்களையே கடவுள் விரும்புவதாகக் கூறி, அவற்றைப் பலிப் பொருளாக்கினர். ஈரலைப் பற்றிய அறிவு பாபிலோனியர்களுக்குத் தெளிவாக இருந்தது. ஈரலின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் தனித்தனியே ஆராய்ந்தனர். ஈரலை விளக்கும் களிமண் பொம்மை உருவங்களையும் செய்தனர். (Liver models) இவ்வாறான ஈரல் பற்றிய அறிவும் விளக்கங்களும் உரோமானியரையும், ஈத்தியர்களையும், எத்ருக்கர்களையும் மிகவும் கவர்ந்தன.

மறு உலகைப் பற்றிய சிந்தனை, பாபிலோனியரிடம் குறைவாகவே காணப்பட்டது. செத்த பின் நரகத்துக்குச் செல்பவர்கள் அங்கு மகிழ்வற்ற, நம்பிக்கையற்ற வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதாக நம்பினர். எகிப்தியர்களைப் போன்று இறந்தபின் ஆன்மா அடையும் மாற்றங்களைப் பற்றி பாபிலோனியர் சிந்திக்கவில்லை. பாபிலோனியச் சமயம் இவ்வுலகை மட்டுமே சார்ந்திருந்தது உலகில் நல்லது செய்தால், கடவுள் அவர்களுக்கு இவ்வுலகிலே நன்மைகள் செய்வார் என நம்பினர். மறு உலகம் அல்லது விண்ணுலகம் பற்றி மக்களுக்கு எந்த வாக்குறுதியையும் ஆறுதல் மொழிகளையும் பாபிலோனியச் சமயம் கூறவில்லை. மெசபத்தோமியர்கள், இறப்பு என்பது தவிர்க்க இயலாதது என்பதை உணர்ந்திருந்தனர். இறந்தவர்கள் அனைவரும் மிகப்பெரிய தொம்பை போன்ற கூட்டுக்குள் கிடப்பார்கள் என்றும், அங்கு அமைதியாக அமர்ந்து அழுது கொண்டிருப்பார்கள் என்றும் நம்பினர். எகிப்தியர்களைப் போன்று, மறு உலகில் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையும், சுவைமிக்க உணவுகளும், குடியிருக்க மாளிகைகளும் இருக்குமென மெசபத்தோமியர் கருதவில்லை. இறந்தவுடன் ஒருவனுடைய வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டதாகவே கருதினர். அதன்பிறகு மீட்பு என்பதில்லை.

எபிரேய மக்களும் இறப்புக்குப் பின் மறு உலகம் உண்டென்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை சாவு என்பது,

குற்றதிற்கான ஒறுப்பாகக் கருதினர். இறப்பில்லாதிருந்த ஆதாம், குற்றம் புரிந்தனால் இறக்க நேரிட்டது என்பது அவர்தம் நம்பிக்கையாகும். ஆன்மா, ஆவி (Soul, spirit) போன்றவற்றை எபிரேயச் சமயம் வலியுறுத்தவில்லை.

இறந்தபின் உள்ள நிலையை ஆரல்லு (Arallu) என்ற பாபிலோனியச் சொல் குறிப்பிடுகிறது. ஆரல் + உலகம் என அச்சொல் தமிழில் விரியும். ஆரல் = உயர்ந்த அல்லது மேலே உள்ள இடம், உலகம் எனப்படும். ஆரல் + உ = ஆரல்லு எனப்பட்டது எபிரேய மொழியில் அவ்விடத்துக்கு சேயோல் (Sheol) என்று பெயர். ஓலம் (olam) என்பது உலகைக் குறித்தது. சே+ஓலம் என்பது சேயோல் எனப்பட்டது. சே = தொலை விலுள்ள என்ற தமிழ்ப் பொருளைக் கொண்டது. சே (தமிழ்) + ஓலம் (எபிரேயம்) = சேயோலம் - சேயோல் எனப் பட்டது. இளம் அகவையில் இறப்பது, விலங்குகளால் தாக்கப் பட்டு இறப்பது, எதிர் வினைகளால் இறப்பது (Accidents) போன்றவை, குற்றங்களுக்கான ஒறுப்பாகக் கருதப்பட்டன. விவரம் அறியாத குழந்தைகள் இறப்பது பற்றி விளக்கம் இல்லை.

கில்காமேஷ் கதை (The epic of Gilgamesh):²²²

இக்கதை 12 தொகுப்புகளாக உள்ளது. ஒவ்வொரு தொகுப்பும் பல களிமண் தட்டுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. சில களிமண் தட்டுகள் கிடைக்கவில்லை யாதலால் சில இடங்களில் கதையின் போக்கு தடைப்படுகின்றது. இத்தட்டுகள் எல்லாம் அகழ்வாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவை பாபிலோனின் முதல் மன்னர் மரபு காலத்தில்(கி.மு. 1830 - 1580) தொகுக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டவைகள் என்பர். பின்னர் இக்களிமண் தட்டுகள் அசீரிய மன்னன் ஆசூர் பணிப்பால் (Ashur - pani - pal) என்பவனுடைய நூலகத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. இது ஈத்திய மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளதாகவும் கூறுவர். பெரும்பாலான சொற்களும் வாக்கியங்களும் சுமேரிய மொழியிலேயே அறியப்படுகின்றன என்பதால், இது உண்மையில் அக்காடிய மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், இக்கதைக்கு மூலம் சுமேரிய மொழியில் இருந்ததை அறியலாம். ஆய்வாளர் எஸ்.என். கிராமர் (S.N. Kramer) என்பவர் இக்கதைகளைத் தொகுத்து ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது கருத்துப் படி, கில்காமேஷ் கதை, சுமேரிய மூலத்திலிருந்து அக்காடியத்துக்கு

மொழி பெயர்க்கப்பட்டது எனக் கருதலாம். சுமேரியக் கதை கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்டதாக கிராமர் கூறுகிறார். கில்காமேஷ் கதையில் வரும் வெள்ளக் கதைக்கும் கில்காமேஷுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லையென்றாலும், வெள்ளக்கதை இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சுமேரியக் கதையின் மூலத்தைக் கொண்டு, பாபிலோனியர்களும் தங்கள் கற்பனைக் கேற்றவாறு கதையைத் திருத்திக் கூறியுள்ளனர்.

சுமேரியக் கதை → பாபிலோனியர் கதை → விவிலியக் கதை என்றவாறு நிகழ்வுகள் பலவாறு விரித்துக் கூறப்பட்டன.

சுமேரியக் கதைக்கு மூலம் எது?

அக்கதையின் ஓட்டத்தையும் கருவையும் நிகழ்வுகளையும் ஆராயும் போது, அக்கதை குமரிக் கண்டத்தைத் தொட்டு நிற்கிறது. எனவே, மேற்சொல்லப்பட்ட கதைகளுக்கெல்லாம் மூலக்கதை தமிழில் இருந்துள்ளது என அறியலாம். குமரிக் கண்டத்தின் வெள்ளப் பாழுக்குத் தப்பி, மேற்கில் குடியேறிய தமிழர்கள், தங்களுடைய முன்னோர் சொல்லி வந்த கதையை சுமேரிய இலக்கியமாகப் பதிவு செய்துள்ளனர். சுமேரிய இலக்கியம் உண்மையில், தமிழ் இலக்கியத்தின் மறுபதிப்பே எனலாம். பாபிலோனியக் கதையின் போக்கைக் காண்போம்.

களிமன் தட்டு 1:

ஊருக் நகரத்து மன்னன் கில்காமேஷ் தன்குடிமக்களைக் கொடுமைப்படுத்தி வன்முறை வழிகளில் ஒறுத்து வருகிறான். பாலியல் நுகர்வுகளில் ஊறித் திளைத்து வந்த மக்களுக்கு, மன்னனின் செயல்கள் இன்னல்களை உருவாக்குகின்றன. எனவே, யா என்ற கடவுளிடம் முறையிடுகின்றனர். யா, ஆருரு என்பவனை, கில்காமேஷை ஒடுக்க அனுப்பிவைக்கிறான். ஆருரு, எங்கிடு (Enkidu) என்பானைப் படைத்து, அவனை விலங்குகளுடன் காட்டில் வாழுமாறு அனுப்பிவைக்கிறான். (எங்கிடு என்பது இளங்குட்டி என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபு. குட்டி - kid, kidu எனத் திரிந்தது) இளமையும் ஆற்றலும் கொண்ட எங்கிடு, தன் இளமையை நுகர இயலாமல் தவிக்கிறான். தன்னை அழிப்பதற்காகவே உருவாக்கப்பட்ட என்கிடுவை அழிக்க கில்காமேஷ் முயல்கிறான். அவனைத் தன் வழிக்குக் கொண்டுவர, இளமையும் அழகும் கொண்ட பரத்தை

ஒருத்தியை எங்கிடுவிடம் அனுப்பிவைக்கிறான். பரத்தையின் அழகில் மயங்கிய எங்கிடு, அவளை விட்டுப் பிரிய மனம் இன்றித் தவிக்கிறான். பரத்தையோ, காட்டு வாழ்க்கை மகிழ்வைத்தராது எனக் கூறி, எங்கிடுவைத் தன்னுடன் ஊருக் நகருக்கு வருமாறு அழைக்கிறாள். பரத்தையின் அழகில் மயங்கிய எங்கிடு, அவளுடன் ஊருக் நகருக்கு வருகிறான். பெண்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டால் ஆற்றல் குறைந்து விடும் என்பதாலேயே, ஆருரு அவனைக் காட்டில்விட்டான். ஆனால் கில்காமேஷின் சூழ்ச்சியால், பரத்தையிடம் தன் வலுவை இழந்த எங்கிடு, மாந்தனின் வலத்தோடு மட்டுமே இருந்தான். முதல் சூழ்ச்சியில் கில்காமேஷ் வெற்றி பெற்றான்.

களிமன் தட்டு 2:

(இத்தட்டின் பல பகுதிகள் உடைந்த நிலையில் உள்ளதால், செய்திகள் தொடர்ச்சியாகக் கிடைக்கவில்லை) கில்காமேஷ் தனது பகைவனான எங்கிடுவை ஒழிக்க ஏற்ற நேரம் இதுவே எனக் கருதி அவனுடன் போரிடுகிறான். பரத்தையிடம் தனது ஆற்றலை எல்லாம் இழந்திருப்பான் எனக்கருதிய கில்காமேஷிக்கு அதிர்ச்சியே காத்திருந்தது. தன்னையே எங்கிடு கொன்று விடுவானோ என அஞ்சிய கில்காமேஷ், தந்திரமாகப் போரை நிறுத்தி, நட்புக் கரம் நீட்டினான். இனிமேல் இருவரும் உண்மையான நண்பர்களாக இருப்பது என ஊறுதி மேற்கொண்டனர்.

களிமன் தட்டு 3:

எங்கிடுவின் நட்பு கிடைத்ததில் தனது உயிருக்குக் கெடுதல் இல்லை என கில்காமேஷ் உணர்ந்தான். பல காலமாகத் தன்னை அச்சுறுத்தி வரும் உவாவா (Huwawa) என்ற பூதம் (Monster) கெடார் மலையில் வாழ்ந்து வந்தது. அப்பூதம் அவ்வப்போது நாட்டுக்குள் புகுந்து கில்காமேஷுக்குத் தொல்லைகள் கொடுத்து வந்தது.

(உவா என்ற சொல்லுக்கு வெண்மை என்பது தமிழ்ப் பொருளாகும். அது வெள்ளைப் பூதமாக இருந்திருக்கலாம். கெடார் (Gedar) என்ற சொல்லை, செடார் என்றும் சிலர் ஒலிக்கின்றனர். ஆர் +கா என்ற சொற்கள் முன்பின்னாக உள்ளன. ஆர்க்காடு = பெருங்காடு. காடு ஆர் - கெடார் எனத் திரிந்தது.)

கனிமன் தட்டு 4:

வெண்பூதத்தை ஒழிக்கத் தன் நண்பன் எங்கிடுவின் அறிவுரைகளைக் கேட்டான். எங்கிடுவும் தன் நண்பனுக்கு உதவ முன்வந்தான். இருவரும் சேர்ந்து வெண்பூதத்தை ஒழித்துவிடலாம் என கில்காமேஷுக்கு உறுதியளித்தான்.

கனிமன் தட்டு 5:

அன்று இரவு கில்காமேஷும் எங்கிடுவும் கனவு காண்கின்றனர். கில்காமேஷின் கனவில், அவன் பூதத்தோடு நிகழ்த்தும் போரில் வெற்றி பெறுவதற்கான நற்குறிகளைக் காண்கிறான். எங்கிடுவின் கனவில் கொடுங்குறிகள் தோன்றுகின்றன. (இவ்விடத்தில் கனிமன் தட்டு முற்றிலுமாகச் சிதைந்துள்ளது. எங்கிடுவும் கில்காமேஷும் வெண்பூதத்தை அழித்தார்களா என்பதை அறிய இயலவில்லை)

கனிமன் தட்டு 6:

இசுதார் என்ற அழகிய பெண், கில்காமேஷைக் காதலிக்கிறாள். அவளையே மணப்பது என முடிவெடுக்கிறாள். தனது விருப்பத்தை கில்காமேஷிடம் தெரிவிக்கிறாள் ஆனால் கில்காமேஷ் அவள் காதலை ஏற்க மறுக்கிறான். காரணம், இதற்கு முன்பு அவள் காதலித்தவர்கள் எல்லாம் அகாலத்தில் மாண்டு போயிருந்தார்கள். எங்கிடு என்ற நண்பன் அருகில் இருப்பதால் தன்னை எவரும் வெல்ல முடியாது என்ற ஆணவத்தில் தன் காதலை ஏற்க கில்காமேஷ் மறுப்பதாக இசுதார் நினைத்தாள். தன் தந்தையாகிய அனு என்ற கடவுளிடம் வானத்துக் காளையை அனுப்புமாறு வேண்டுகிறாள். அக்காளை ஆற்றல் மிக்கது. எவராலும் வெற்றி கொள்ள இயலாத வலிமை கொண்டது. ஊருக் நகருக்குள் புகுந்த அக்காளை, நூற்றுக்கணக்கான மக்களைக் கொன்று போட்டது. அதிர்ச்சியடைந்த கில்காமேஷ் தனது நண்பனிடம் சென்றான். இருவரும் சேர்ந்து காளையை எதிர்த்தனர். கடுமையான போருக்குப் பின், காளையை வீழ்த்தினர். இதனால் அதிர்ச்சியடைந்த இசுதார், தன் தந்தையிடம் மீண்டும் சென்றாள். கில்காமேஷும் எங்கிடுவும் இணைந்திருக்கும் வரை அவ்விருவரையும் எவராலும் வெல்ல முடியாது எனத் தன் தந்தையிடம் கூறினாள்.

கனிமன் தட்டு 7:

கடவுளர்கள் இசுதாரின் வேண்டுகோள் பற்றிச் சிந்தித்தனர். இருவரில் ஒருவன் இறந்துபட வேண்டும் என்றும், அவ்வொருவன் எங்கிடுவாகவே இருக்க வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்தனர். எங்கிடுவை மயக்கி அவனுடன் ஊருக் நகருக்குத் திரும்பிய பரத்தை, எங்கிடுவுக்கு உதவி செய்த மக்கள் அனைவரையும் அழிக்க முடிவு செய்தனர். எங்கிடுவை மயக்கி அவன் வலுவை இழக்கச் செய்தால்தான், அவனை நம்மால் அழிக்க முடியும் என்பதால், பரத்தை நமக்கு நல்லதே செய்திருக்கிறாள் என்றுகருதி, பரத்தையை வாழ்த்தினர். இதன்படி, கடவுளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து எங்கிடுவை அழிக்க நாள் குறித்தனர். தன் அழிவை முன்கூட்டியே கனவின் மூலம் எங்கிடு உணர்ந்தான். இருந்தாலும் கடவுளர் முன் தன் ஆற்றல் எடுபடாது என்பதையும் உணர்ந்திருந்தான். இறுதியில் எங்கிடுவை கடவுளர் கொன்றனர்.

கனிமன் தட்டு 8:

தன்னை அழிப்பதற்காகவே உருவாக்கப்பட்ட எங்கிடுவை முதலில் எதிர்த்த கில்காமேஷ், நட்புறவு கொண்டவுடன், தனது உண்மையான நண்பனாகவே கருதினான். எங்கிடு உயிரோடு இருக்கும் வரை தனக்கு இடையூறுகள் ஏற்படாது எனவும் எண்ணினான். இசுதாரின் சூழ்ச்சியால் எங்கிடு கொல் லப்பட்டதை அறிந்து கில்காமேஷ் வருந்தினான் அவனுக்காக அரசாங்க அளவில் இரங்கலை வெளிப்படுத்தினான்.

கனிமன் தட்டு 9:

நண்பனை இழந்த கில்காமேஷ் செய்வதறியாது திகைத் தான். சாவின் அச்சம் அவனிடம் குடிகொண்டது. சாவி னின்றும் தப்பித்துக் கொள்ள வழிகள் ஏதேனும் உண்டா வெனச் சிந்தித்தான். உலக மக்கள் எல்லாம் செத்தொழிந்த போதும், உயிரோடு வெள்ளத்திலிருந்து மீண்ட ஊத் - நா - பிஷ்டிம் தனக்கொரு வழி சொல்லுவான் எனக் கருதினான். அவன் எங்கிருக்கிறான் என்று தெரியவில்லை. இருப்பினும் அவனை நாடிப் புறப்பட்டான். பல்வேறு தடைகளைக் கடந்து, ஒரு மலையைக் கடந்தபோது, தேள்மாந்தன் (Scorpion man) ஒருவனைக் கண்டான். ஊத்நா எங்கிருக்கிறான் என்று அவனிடம் கேட்டான். தேள்மாந்தன் அவனைத் தடுத்து

நிறுத்தி, உன்னால் அவனைச் சந்திக்க இயலாது. அவன் வாழும் இடத்துக்குச் செல்வதென்றால் பல்வேறு தடைகளைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும். அவனைக் காண்பதற்கு முன்பே கூட நீ இறந்து போவாய், என்றான். தடைகளைக் கடந்து உறுதியுடன் செல்வேன் எனப் பதிலுரைத்து அவன் இருக்கும் இடம் பற்றிக் கேட்டறிந்தான்.

கனிமன் தடீடு 10:

முன்னேறிச் சென்ற கில்காமேஷ் சிதூரி (Siduri) என்ற மலை போன்ற மீனைக் கண்டான். (இவ்வகையான மீன் Ale - wife என்று சொல்லப்படும், பெருங்கடல்களில் வாழும் என்பது நம்பிக்கை) அம்மீனும் கில்காமேஷைத் தடுத்தது. கடலில் இறங்கவேண்டாம் எனக் கூறியது. மீனைப் புறந்தள்ளி கடற்பயணம் மேற்கொண்டான். அப்போது ஊர்சா நபி (ursanabi) என்ற படகோட்டி, கடலை எவ்வாறு கடக்க வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறினான். அவன் சொன்ன வழி சென்ற கில்காமேஷ், இறுதியில் ஊத்நாவைச் சந்தித்தான்.

கனிமன் தடீடு 11:

ஊத்நா வெள்ளம் பற்றி யாகடவுள் தனக்கு முன்னறிவிப்பு செய்தது பற்றியும், மரக்கலத்தை உருவாக்கியது பற்றியும் தன் மனைவி மக்களுடன் வெள்ளத்தினின்றும் மீண்டது பற்றியும் விரிவாக விளக்கிக் கூறினான். இறவாமல் உயிர்வாழ உதவும் உயிர்ச்செடி (plant of life) பற்றியும் அதனை எடுத்துவந்தால், உயிர் வாழலாம் என்றும் கூறினான். அது இருக்கும் இடத்தையும் தெரிவித்தான். நீருக்குள் இருந்த அச்செடியை எடுப்பதற்கு முன் அக்குளத்தில் கில்காமேஷ் நீராடினான். அவ்வேளையில் ஒரு பாம்பு அச்செடியைத் திருடிச் சென்று விட்டது.

கனிமன் தடீடு 12:

கடவுளரால் கொல்லப்பட்ட எங்கிடு, இறந்தோர் உலகிற்குச் செல்கிறான். அங்கு புக்கு - மிக்கு (Pukku - Mikku) என்போரைச் சந்திக்கிறான். எங்கிடுவின் ஆவி கில்காமேஷிடம் வந்து கீழுலகம் பற்றிக் கூறுகிறது. அழுவதும் அமர்ந்திருப்பதும் தான் எஞ்சி நிற்கப்போகிறது எனக் கூறுகிறது. சாவுக்கு அஞ்சி அதற்கு மாற்றுவழிகள் தேடிய கில்காமேஷ் இறந்து படுகிறான்.

இக்கதையில் பெரும் திருப்பங்களோ, உணர்வைத் தூண்டக்கூடிய நிகழ்வுகளோ இல்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் இது சிறுவர்களுக்குச் சொல்லப்படும் பாட்டிக் கதை போன்றதே. மேற்கண்ட கதைகளில் பல பிரிவுகளும், கிளைக்கதைகளும் செல்கின்றன. இக்கதையின் உட்கதையாக வெள்ளக்கதை சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அக்காலத்திய மக்களின் உணர்வுகள் இக்கதைகள் மூலம் வெளிப்பட்டுள்ளன. பல வரலாற்றுச் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவ்வரலாற்றுச் செய்திகளை பிற நிகழ்வுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. வெள்ளக் கதையில் பல்வேறு உண்மையான வரலாற்று நிகழ்வுகள் வெளிப்படுகின்றன.

வம்சபந்தோரிய வெள்ளக் கதைச் சுருக்கம்:

உலகிலுள்ள மக்கள் ஒழுக்க நெறிகளினின்றும் தடம் புரண்டு வாழ்கிறார்கள். மக்களை ஆண்ட மன்னனும் கொடுங்கோலனாக இருக்கிறான். எனவே கடவுள்கள் ஒன்று கூடி, இவ்வுலகை வெள்ளத்தால் அழிப்பது என முடிவு செய்கின்றனர். கடவுள் எடுத்த கடுக்கமான முடிவை, யா கடவுள் ஊத்நாவிற்குத் தெரிவிக்கிறான். ஏனெனில் இவன் ஒருவனே யா கடவுளுக்கு இசைவாயிருந்தான், நல்லவனாகவும் இருந்தான். யா கடவுள் மரக்கலம் ஒன்றைக் கட்டிக் கொள்ளுமாறு அறிவுரை வழங்குகிறான். அதன்படி 180 அடி நீளம், 180 அடி அகலம், 180 அடி உயரம் கொண்ட மரக்கலம் ஒன்றை (பெட்டி என்றே கூறுவது பொருந்தும்) ஏழு நாளில் கட்டி முடிக்கிறான். இது ஏழு அடுக்குகள் கொண்டது (நோவா - மூன்று அடுக்குகள்). ஏழாம் நாள் இறுதியில் தன்மனைவி மக்கள், அந்த மரக்கலத்தை உருவாக்கிய தொழிலாளர்கள் ஆகியோருடன் மரக்கலத்தில் நுழைகிறான். நிலத்தில் வாழும் உயிரினங்கள் மற்றும் விலங்குகளில் ஒவ்வொரு இனையையும் மரக்கலத்தில் ஏற்றிக் கொள்கிறான். ஆறு நாள் இரவும் பகலுமாகப் புயல் மழை வெள்ளம் இவ்வுலகைத் தாக்குகின்றன. உலகிலுள்ள அனைத்து உயிரினங்களும், மக்களும் இறந்துபோகிறார்கள். ஏழாம் நாளில் ஊத்நா சொல்லிக் கொள்கிறான், "இவ்வுலகின் உயிரினங்கள் மக்கள் அனைவரும் களிமண்ணில் தோன்றி, களிமண்ணோடு கலந்துவிட்டார்கள்." ஏழாம் நாளில் வெள்ளம் வடியத் தொடங்குகிறது. வெள்ளம்

முற்றிலுமாக வடிந்துவிட்டதா என்பதை அறிய முதலில் ஒரு புறாவை வெளியே அனுப்புகிறான். அது காலூன்ற இடமின்றி மரக்கலத்துக்கே திரும்புகிறது. மீண்டும் ஒரு கருங்குருவியை (Swallow) அனுப்புகிறான். அதுவும் திரும்புகிறது. இறுதியாக அண்டங்காக்கை யொன்றை அனுப்புகிறான். அது திரும்பி வரவில்லை. மரக்கலம், நசீர் என்ற மலை முகட்டில் (Mt. Nasir) அமர்ந்திருப்பதை அறிகிறான். மரக்கலத்தை விட்டு வெளியேறி, கடவுளருக்குப் பலிகொடுக்கிறான். அப்பலியின் நறுமணத்தை நுகர்ந்த கடவுளர்கள் ஈக்களைப் போல் வட்ட மடித்துக் குழுமினர்.

இக்கதையின் போக்கு, வெள்ளம் மெசபத்தோமியாவில் நிகழ்ந்தது போன்ற தோற்றத்தை உருவாக்கியுள்ளது. கடந்த 20000 ஆண்டுகளில், மெசபத்தோமியப் பகுதியில் வெள்ளம் குழந்தைதற்கான புவியியல் சான்றுகள் எவையும் கிடைக்கவில்லை என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். எனவே இக்கதை புற இனத்தாரின் கதையாக (pagan story) அறியப்படுகின்றது. பல கடவுளர்கள் சேர்ந்து ஏன் உலகை வெள்ளத்தால் அழித்தார்கள் என்பதற்கு உறுதியான காரணங்கள் எவையும் சொல்லப்படவில்லை. (ஒழுக்கக் கேடுகள் பற்றி அனைத்துப் பிற்கால நூற்றாண்டுகளிலும் பேசப்பட்டு வந்ததை சரியான காரணமாக ஏற்க இயலாது.) வெள்ளத்திற்குப் பிறகு மக்கள் ஒழுக்கமாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கான சான்றுகள் இல்லை. நோவா பற்றிக் கூறும் போது, இதே கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. வெள்ள காலத்துக்குப் பிறகும் மக்கள் ஒழுக்கக் கேடான செயல்களில் ஈடப்பட்டதால், சோதோம் கொமாரா என்ற இரு நகரங்களைத் தீயால் கடவுள் அழித்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது. அதற்குப் பிறகு எந்த அழிவும் கடவுளால் நிகழ்த்தப் பெறவில்லை.

மெசபத்தோமிய - எபிரேயக் கதைகளில் பெரும் வேறுபாடுகள் இல்லை. பல்வேறு செய்திகள், சில மாற்றங்களுக்குப்பட்டு ஒன்றாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளன. மெசபத்தோமியக் கதையும் தழுவல் கதையே என்பதை ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். எனவே உலகப்படைப்பு வெள்ளம் போன்ற நிகழ்வுகள், அனைத்து நாகரிகங்களிலும் ஒன்றுபோலவே சொல்லப்பட்டுள்ளன.

சுமேரியர் கதை

தொன்மைக்கால வரலாற்றில் சுமேரியர்கள் புதிரான வர்கள். மேற்கில் முதன் முதலில் எழுத்து கல்வி, கலை, அறிவியல், கணக்கியல், அரசியல், சமயவியல் என்ற புதுமைகளைப் புகுத்தியவர்கள்; நகரிய நாகரிகம், வேளாண்மை, தொழில்கள், அரசியல் சட்டங்கள் என அனைத்தையும் அறிமுகம் செய்தவர்கள்; அதுவரை அறியப்படாத போர்க்கலையை, வெற்றி நுணுக்கங்களை அறிந்திருந்தவர்கள். சுமேரியர்களுடைய இலக்கியங்களும், செய்திகளும், களிமண் தட்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டு, இன்று ஆய்வாளர்களின் அலசல்களுக்கு ஆட்பட்டு வருகின்றன. சுமேரியர்களைப் பற்றிய விவரங்களும் விளக்கங்களும் பெருமளவில் கிடைத்த போதிலும், அவர்கள் யார்? எந்த நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் அவர்களது தாயகம் எது? எந்த மொழியைப் பேசி வந்தனர்? என்பன போன்ற வினாக்களுக்கு இதுவரை ஆய்வாளர்களால் விளக்கமாக விடையிறுக்க இயலவில்லை. சுமேரியர் பற்றிய கழுக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் போக்கு இப்போதும் தொடர்ந்து கொண்டுதானிருக்கிறது. மேற்கு உலகைப் புரட்டிப் போட்ட சுமேரியர்களின் வரலாறுதான், மேற்கில் அறியப்படும் முதல் மாந்த நாகரிக வரலாறாக உள்ளது.

சுமேரியர்களைப் பற்றி விவிலியம் எச்செய்தியையும் குறிப்பிடவில்லை.²²⁹ சுமேரியர்களின் ஆதரவிலும் அரவணைப்பிலும் தங்களது வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய அபிறகாமின் முன்னோர்கள் பற்றிய செய்திகளையும் விவிலியம் விளக்கவில்லை. அபிறகாமை நோவாவுடன் மரபுப்பட்டியல் வழியே தொடர்புபடுத்த முயலும் விவிலியம், அபிறகாமின் முப்பாட்டன் யார் என்ற செய்தியைக் கூறவில்லை. அபிறகாமின் முப்பாட்டனும் கொள்ளுப்பாட்டனும் பாபிலோன் மண்ணுக்கு உரியவர்கள் அல்லர் என்ற செய்தியை வரலாறு கூறுகிறது. சுமேரியர்கள் பற்றிய வரலாற்றை விவிலியம் விளக்கியிருந்தால், இம் முரண்பாடுகள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம்.

அபிறகாமின் முன்னோர்கள் பற்றிய செய்திகளை, அடுத்த தலைப்பில் காணலாம். அதற்கு முன்பாக, சுமேரியருடைய குறிப்புகளிலிருந்து அம்மக்கள் யாவர்? எம்மொழியைப் பேசியவர்? எந்நாட்டவர் என்ற வினாக்களுக்கு விடை தேட முயலுவோம். சுமேரியர்களைப்பற்றி விவிலியம் வாய்

முடிக்கொண்டாலும், விவிலியத்தின் நிகழ்வுகளை எழுதிய இசுராயெல் மக்களின் சமயம், கடவுள் நம்பிக்கை, கல்வி, அறிவியல், சமயச் சட்டங்கள் ஆகிய பெரும்பான்மையான கூறுகள், அம்மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளதைக் காணலாம். எபிரேய மொழியில் காணப்படும் பெரும்பாலான சொற்களின் மூலம் சுமேரிய மொழியில் உள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சுமேரிய இனத்தோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட எபிரேயர்களின் வரலாறும் கூட, இன்னும் தெளிவாக்கப்படவில்லை.²³⁰

அகழ்வாய்வுகளுக்குப் படுத்தப்பட்ட பல சுமேரியக் குடியிருப்புகளில் கிடைத்த செய்திகள் சுமேரியரின் வரலாற்றை ஓரளவு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன. ஊருக் (Uruk, எபிதிய நிப்பர்), சுருப்பாக் (தற்கால பரா), ஊர் (தற்கால முக்குய்யார்), ஈரிடு (தற்கால தெல்அபு), கிக (தற்கால ஒருமிர்), செம்தத் நசர் (முற்காலத்திய பெயர் தெரியவில்லை), எசுன்னா (தற்கால தெல் அசுமர்) என அகழ்வாய்வு செய்யப்பட்ட இடங்கள் விரியும்.²³¹ இவை அனைத்தும் யூப்ரதீசு - தைகிரீசு ஆற்றங்கரைகளிலும், தற்கால ஈராக் நாட்டின் பாக்தாத் நகரைச் சுற்றிலும் அமைந்துள்ள பகுதிகளாகும். இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் சுமேரியர்கள் உருவாக்கியிருந்த நகரங்கள், மாடிவீடுகள், அகன்ற தெருக்கள், விரிந்த சாலைகள், கோயில்கள், பொது மன்றங்கள், ஆறுகளின் குறக்கே கட்டப்பட்ட பாலங்கள், யூப்ரதீசு ஆற்றை வேளாண்மைக்கென பயன்படுத்த செயற்கையாகத் தோண்டப்பட்ட கால்வாய்கள் என அப்பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கின்றது. யூப்ரதீசை ஊர் நகருக்குள் திருப்பி, மீண்டும் அக்கால்வாயை ஆற்றோடு இணைத்து, படகுப் போக்கு வரத்து ஊருக்குள் செல்ல வழி செய்திருந்தனர்.

சுமேரியர்கள் பாபிலோன் நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லர் என்றும், அவர்கள் வெளிநாட்டினர் என்றும், அகழ்வாய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்கருத்தை ஆய்வாளர்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். பாரதீசு வளைகுடா வழியே, கடல் வழியாக நுழைந்து, பாபிலோனில் வாழ்ந்திருந்த பழங்குடியினரைப்போரில் வென்று, நிலையான தொரு ஆட்சியை, ஏறக்குறைய 2000 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து தந்திருக்கும் சுமேரியர்கள், வரலாற்றில் வியப்புக்குரிய மக்கள்

ஆவர். பாரதீக வளைகுடா வழியே வந்தவர்கள் என்ற கருத்து உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.²³² பாரதீகர்களாயிருந்தால் அவர்களுக்குத் தரை வழியே சிறந்தது. அராபியாக்களுக்கும் அப்படியே; ஆப்பிரிக்கர்கள் பாரதீக வளைகுடா வழியைத் தேர்வு செய்திருக்க வேண்டியதில்லை. எகிப்தியர்கள் அக்காலத்தில் எழுச்சி பெற்றிருக்க வில்லை. அப்படியானால் சுமேரியர்கள் யார்?

கிழக்குத் திசை நாடுகளில் இருந்தே சுமேரியர்கள் மேற்கு நோக்கிச் சென்றிருக்கவேண்டும். கிழக்கு நாடுகள் என்பது அக்காலத்தில் சிந்துவெளியும், தமிழ்நாடுமே எனலாம். இவ்விரு நாடுகளிலும் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் தமிழர்களே என உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலே சொல்லப்பட்ட நகரங்களில் அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, சிந்து வெளி நாகரிகம் உலகிற்கு வெளிப்படவில்லை. அந்நாகரிகம் பற்றி ஆய்வு செய்தவர்களும், தொடக்கத்தில் அது அரிய நாகரிகமே என்று உரைத்தனர். முதன்முதலாக ஈராஸ் பாதிரியார்தான் (Rev. Fr. Heras) சிந்துவெளி நாகரிகம், தமிழர் நாகரிகமே என துணிச்சலாக அறிவித்தார். ஈராஸ் பாதிரியார் பன்மொழிகளை அறிந்தவர். பம்பாய் கல்லூரி ஒன்றில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வந்தவர். ஈராஸ் பாதிரியாரின் அடுத்த அதிர்ச்சியான அறிவிப்பு என்னவென்றால், சுமேரிய மக்களும் சிந்துவெளி மக்களும் ஒரினத்தவரே, ஒரு மொழியைப் பேசியதமிழரே என்பது தான். சுமேரிய நகரங்களை அகழ்வாய்வு செய்தவர்களுக்கும், சிந்துவெளி நாகரிகத்தை ஆய்வு செய்தவர்களுக்கும் ஒரு சேர அதிர்ச்சிகளைத் தந்தார். சுமேரிய - சிந்துவெளி மொழிகளில் காணப்படும் ஒற்றுமைக் கூறுகளைச் சான்றுகளுடன் விளக்கினார். பம்பாயிலிருந்து வெளிவரும் மாத இதழ்களில் தொடர்ந்து எழுதினார்²³³ தமிழ் மொழியின் பெருமைகளையும், தமிழ் நாட்டின் சிறப்புகளையும் முதன்முதலில் வெளி உலகிற்கு அறிவித்தவர். பிரான்சிஸ் ஓயிட் எல்லீசு என்ற தமிழ்நாட்டை ஆண்ட ஆங்கிலேய ஆட்சித்தலைவரே ஆவார். (1778 - 1810) அடுத்து வெளிநாடுகளில் சென்று குடியேறிய தமிழர்களின் வரலாற்றை முதன்முதலில் அறிவித்தவர் ஈராஸ் பாதிரியார் ஆவார். 1930 களில் அவர் வெளியிட்ட கட்டுரைகள், உலக ஆய்வாளர்களிடையே அதிர்வலைகளை உண்டாக்கின.

4000 ஆயிரத் தொலைவிலிருந்து (கி.மீ) பெரும்படை கொண்டு, கடல்வழியாகப் பயணித்து பாபிலோன் நாட்டை அடைந்து, அங்குள்ள அரசைப் போரில் வென்று நிலையான தொரு ஆட்சியை அமைத்து, அதனை மக்கள் நலம் பேணும் அரசாக மாற்றிக் காட்டிய சுமேரியர்களின் திட்டமிட்ட செயல்களுக்கு இணையாக இவ்வுலக வரலாற்றில் வேறொரு இனத்தைக் காண இயலவில்லை. இடைக்காலத்தில் கடல் செலவை மேற்கொண்ட பேரரசன் இராசேந்திரனைப் பற்றி வரலாற்றாசிரியர்கள் புகழ்ந்து பேசுகின்றனர். சுமேரியத் தமிழர்களின் பேராற்றல் ஒப்புவமை இல்லாதது. எத்துணை ஆயிரம் பேர், மரக்கலங்களில் படையெடுத்துச் சென்றனர் என்பதை கற்பனை செய்தும் பார்க்க இயலவில்லை. கி.மு. 4000 ஆண்டுகளில், இத்தகைய வெற்றிகளை நிகழ்த்திக் காட்டிய சுமேரியர்களைப்பற்றி இப்போதும் கூட தெளிவான புரிதல்கள் ஆய்வாளர்களிடையே காணப்படவில்லை.

சுமேரியர்கள் எக்காலத்தில் பாபிலோன் மீது படையெடுத்தார்கள், வென்றார்கள் என்பது பற்றித் தெளிவான குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லையென்றாலும், கி.மு. 4000 ஆண்டுகளில் அங்கு நிலையான ஆட்சியையும் குடியிருப்புகளையும் ஏற்படுத்தியிருந்தனர் என்பதை ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.²¹⁴ சுமேரியர்கள் பாபிலோன் மீது படையெடுக்கக் காரணம் என்ன என்பது பற்றி ஆய்வாளர்கள் எந்த விளங்களையும் தரவில்லை. அலெக்சாந்தர் போல் உலகைக் கட்டியாள வேண்டும் என்ற பேராசையில் சுமேரியர்கள் படை எடுத்தனரா? தமிழருடைய கடந்த கால வரலாற்றில் எந்த மக்கள் இனத்தையும் தமிழன் எவரையும் அடிமைப்படுத்தியதாகவும், அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தியதாகவும் எந் நிகழ்வும் சொல்லப்படவில்லை. இராசேந்திர சோழன் என்ன நோக்கத்திற்காக, கடற் செலவு மேற்கொண்டானோ, அதே காரணத்திற்காகவே சுமேரியர் படையெடுப்பும் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடமுண்டு. ஆம் வணிகக் காரணம் தான். சிந்துவெளிக்கும் பாபிலோனுக்கும், தமிழ்நாட்டுக்கும் பாபிலோனுக்கும் இடையே வணிகத் தொடர்புகள் இருந்தன வென்பதை, சுமேரிய நகரங்களில் கிடைத்த அகழ்வாய்வுப் பொருட்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன. வணிகத்திற்கென பயன்படுத்தப்படும் எடைக் கற்கள், துலைகள் (தராக), மரக்கால்கள், பொன், செப்புக் காசுகள் போன்றவைகள், ஒரே அளவில்

சுமேரிய, சிந்துவெளி, தமிழ்நாட்டு நகரங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள் மூலம் வெளிப்பட்டுள்ளன. சுமேரிய நகரங்களில்கிடைத்துள்ள எடைக் கற்களில் தமிழ் எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அதே எழுத்துகளைக் கொண்ட எடைக் கற்கள், சிந்துவெளியில கிடைத்துள்ளதாகவும் வரலாற்றாய்வாளர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர். எனவே, கி.மு. 5000 ஆண்டுகளிலோ அதற்கு முன்போ, சிந்துவெளிக்கும் பாபிலோனுக்கும் இடையே வணிக உறவுகள் இருந்தன என்பது தெளிவாகின்றது. மேலும் பாபிலோனில் வாழ்ந்திருந்த மக்களின் முன்னோர் சிந்துவெளியினின்றே மேற்கு நோக்கிச் சென்றவர்கள் என்ற கருத்தையும் இதற்கு முந்திய தலைப்புகளில் கண்டுள்ளோம். வணிக உறவுகள் தொடங்கின, தொடர்ந்தன. ஆறாயிரம் ஆண்டுக்கால உறவை பாபிலோனிய மக்கள் (செமிட்டிக் இனத்தவர்) மறந்திருக்கக் கூடும். தங்களது பண்பாட்டு நாகரிகத் தொடர்புகளை அறியாதிருந்திருக்கவும் கூடும் எனவே, சுமேரியருடைய படையெடுப்பு, தமிழ் வணிகர்களின் நலன் காக்கவும், தமிழ் வணிகர்களின் பொருட்கள் கொள்ளையடிக்கப் படுவதையும், குறையாடப் படுவதைத் தடுக்கவும் என்றவாறு போர் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன எனலாம்.

கி.மு. 5000 ஆண்டுகளில், தமிழ்நாட்டில் இருந்த அரசுகள் பற்றியோ, ஆட்சியாளர்கள் பற்றியோ எந்தக் குறிப்புகளும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. கி.மு. 2000 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த சில பொருட்கள் தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்கே கிடைக்கத் தொடங்கியுள்ளன. எதிர்காலத்தில் மேலும் பல சான்றுகள் கிடைக்கலாம். ஆதித்த நல்லூர் முதுமக்கள் தாழிகளின் கால அளவுகூட, கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்ற கருதுகோள், தற்போது உண்மையாகி வருவதால், கி.மு. 5000 ஆண்டுகளில் தமிழகத்தின் நிலைபற்றிய சான்றுகள் எதிர்காலத்தில் வெளிவரும் என நம்பலாம். சுமேரியரின் பாபிலோனியப் படையெடுப்பு, திட்டமிடப்பட்ட அரசின் கட்டுப்பாட்டில், அரசே முன்னின்று நடத்திய போராக இருந்திருக்க வேண்டும். நமது கருதுகோளின் படி பாண்டிய மன்னர்கள் இப்படையெடுப்பை முன்னின்று நடத்தியிருக்க வேண்டும்.

சுமேரியர்களைப் பற்றி ஆய்வாளர்கள் கூறும் கருத்துகள் இரண்டாகும். ஒன்று, அவர்கள் பாரதீக வளைகுடாவழியே வந்தவர்கள்; இரண்டு அவர்கள் போராளிகள் என்பதே. இக்கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சொல்லை அவர் களுக்குச் சூட்டியிருக்க வேண்டும். சுமர் (Sumer) என்பதே சுமேரியரைக் குறித்த சொல்லாக உள்ளது. அச்சொல்லுக்கான பொருள் என்னவென்று தெரியவில்லை என்கின்றனர். (the etymology of the word Sumer is uncertain) எனவே சுமர் என்ற சொல், தமிழோடு எவ்வாறு தொடர்பு கொள்கிறது எனக் காண போம்.

சமர் என்ற தமிழ்ச்சொல், போர் என்ற பொருளை விளக்கும்.

செம் + அர் → செம்+அரி = செம்மரி - செமரி - சமரி.

செம் + அர் = செமர் - சமர்.

அரி என்ற சொல்லுக்கு, குத்துதல், வெட்டுதல், அரிதல், போர் புரிதல் என்றவாறு பொருள் விரியும்.

சம + அர் = சமர். சமமான ஆற்றலுள்ளவர்கள் மேற் கொள்ளும் போர்.

சம + அரன் = சமரன், போராளி, ஆண்பால்.

சம + அரி = சமரி, போராளி, பெண்பால்.

சமம் என்பது தமிழ்ச் சொல்லே. சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் - குறள் = சமரி கொற்றவை.

தலமிசை நின்ற தையல் பலர்தொழும்

அமரி, குமரி, கவுரி, சமரி²⁵ - சிலப்பதிகாரம், 12:65:3.

அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்த களிமண் தட்டுகளில் எழுதப் பட்டுள்ள செய்திகளை அண்மைக் காலத்தில் ஓரளவுக்குப் படித்த ஆய்வாளர்கள், அத்தட்டுகளில் எழுதப்பட்டுள்ள சொற்கள் எம்மொழியைச் சார்ந்தவை, என உறுதியாக அறிய இயலவில்லை. ஆய்வாளர்களுக்கு அறிமுகமான எபிறேய மொழியை அலகாகக் கெண்டு, அச்சொற்களுக்குப் பொருள் கூற முற்பட்டனர். ஏறக்குறைய பெரும்பாலான சொற்கள் எபிறேய மொழியோடு ஒற்றுமைப்பட்டன. பல சொற்கள் எபிறேய பாபிலோனிய மொழிகளில் காணப்படாமலும் இருந்தன. அத்தகைய சொற்களை ஆய்வாளர்களால் அடையாளம் காண இயலவில்லை.

சுமேரிய மொழியின் எழுத்துகளைக் கூட்டிப் படிக்கின்ற வகையில் அச்சொற்கள் இருந்தன. துருக்கிய, பின்னிய, அங்கேரிய மொழி (Turkish, Finnish Hungarian) கள் போன்று, சுமேரிய மொழி கூட்டுச் சொற்களைக் கொண்டிருந்ததாக (agglutinative type) ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.²³⁶ ஆனாலும் ஆய்வாளர்களுக்குத் தெரிந்த எம்மொழியோடும் சுமேரிய மொழி தொடர்பு கொண்டிருக்கவில்லை. சுமேரியர்களின் இனம் பற்றிய செய்திகள் பலவாறு சுமேரியப் பதிவுகளில் காணப்பட்டாலும், உலகில் அவ்வினம் எதுவென கண்டு பிடிக்க இயலவில்லை. அனால் ஒரு கருத்தை மட்டும் உறுதியாகக் கூறினர். அது என்னவென்றால், சுமேரியர் வெளிநாட்டவர் என்பதே.

மேற்கே பேசப்பட்ட எபிரேயம் உள்ளிட்ட பல மொழிகளை, கிழக்கிந்திய கண்ணோட்டத்தில் எந்த ஆய்வாளரும் நோக்கவில்லை. குறிப்பாகத் தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் சுமேரிய மொழியை எவரும் அணுகவில்லை. 1932 ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக சுமேரிய - தமிழ் மொழிகளுக்கிடையே காணப்படும் உறவுகளை, ஈராஸ் பாதிரியார் கூறினார். அதற்குச் சான்றுகளாக சில சொற்களையும் எடுத்துக்காட்டினார். ஆனால் முறையான ஆய்வுகள் அதன்பிறகு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதற்கான காரணம் யாதெனில், மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள், ஈராஸ் பாதிரியாரின் கருத்துகளை முழுமையாகப் புறந்தள்ளினர். இந்தத் தவறான அணுகுமுறையே, சுமேரிய மொழிபற்றிய உண்மைகளை வெளிக்கொணர வாய்ப்பளிக்கவில்லை. இப்போதும் கூட, தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் எவரும் சுமேரிய மொழியை அணுகவில்லை. சமர் என்ற சொல், தமிழ்ச் சொல்லே என்பதை இதுவரையிலும் ஆய்வாளர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனாலும் சமர் என்ற பகுதி, தென்மேசபத்தோமியப் பகுதி எனப் பதிவு செய்யப்பட்டது. அந்த வகையில், சமர் என்பது புவியியல் தொடர்பான பெயராக இருக்கலாம் (geographical name) என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. ஆனால் ஆய்வாளர்களின் நேர்மையைப் பாராட்ட வேண்டும். எவ்வாறெனில், பல சொற்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அச்சொற்களின் மூலமும் பொருளும் தெரியவில்லை என்பதை வெளிப்படையாகக் கூறியுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஊர் (Ur) என்ற சொல்லுக்கான பொருள் தெரியவில்லையென்றும், அச்சொல் எந்த மொழியைச் சார்ந்தது எனப் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை என்றும் கூறியுள்ளனர்.²³⁷

ஊர் என்பது தமிழ்ச் சொல்லே என்பதையும், அச்சொல் இன்றும் கூட வழக்கில் உள்ளது என்பதையும் ஆய்வாளர்கள் தெரிந்திருக்கவில்லை. நகரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் கிரேக்கச் சொல்லான ஊர்பானுஸ் (Urbanus) என்ற சொல்லுக்கான மூலச் சொல், ஊர் என்பதே எனக் கூறுகின்றனர். உர்பானுஸ் என்பதே ஊர்பன் என்று சுருங்கி, அர்பன் (Urban) என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படுகின்றது. ban என்பது, வண் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும். வண் = வளைவு, வட்டம், எல்லை, எல்லைக் கோடு எனத் தமிழில் விரியும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட வளைவான அல்லது வட்டமான எல்லைகளைக் கொண்ட பேரூர் என்பதே தமிழ் மூலத்தில் பிறந்தவை என உறுதி செய்கின்றன.

இன்றைக்கு 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, சுமேரியர்கள் பற்றிய செய்திகள் எவையும் வெளிவரவில்லை. அக்கால அளவில், விவிலியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளை மட்டுமே ஆய்வாளர்கள், ஆய்வுப் பொருளாக எடுத்துக் கொண்டனர். எரடோட்டஸ் குறிப்புகளில் எவையேனும் சொல்லப்பட்டிருந்தால் அவற்றையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டனர். சுமேரியர்களைப் பற்றி விவிலியம் எதனையும் குறிப்பிடாததால், அவர்களைப் பற்றி அறியாதிருந்தனர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளே சுமேரியர்களை வெளிலகிற்கு அடையாளம் காட்டின.

விவிலியத்தில் ஊர் என்ற நகரம் அபிறகாமின் முன்னோர் வாழ்ந்திருந்தது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிலர் ஊர் நகரிலிருந்தே அபிறகாம் வடக்கேயிருந்த அரண் (Haran) நகருக்குக் குடிபெயர்ந்ததாகவும், சிலர் அரண் நகரிலிருந்து ஊர் நகருக்கு வந்ததாகவும் மாறுபட்ட செய்திகளைத் தெரிவிக்கின்றனர். (W.F. ஆல்பிரைட் டாக்டர் லியோனார்ட் ஊலி ஆகியோர் இக்கருத்தில் முரண்படுகின்றனர்.) தைகிரீசும், யூப்ரதீசும் கலந்து ஓராறாக ஓடி, பாரதீசு வளைகுடாவில் கலக்கின்றது. இந்தக் கழிமுகப்பகுதியில் தான் ஊர் நகரம் இருந்தது என்றும், அது உள்நாட்டு நகரமாக அமைந்திராமல், துறைமுக நகரமாகவே இருந்தது என்றும் ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். அவ்வாறே ஊருக் நகரும் துறைமுக நகரமாகவே இருந்தது. இன்று ஊர்நகரம் கடல் எல்லையிலிருந்து 100

அயிரத் தொலைவுக்கு (கி.மீ.) பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. கடற்பகுதிகள் நிலப்பகுதிகளாக மாறிவிட்டன.²³⁸ சுமேரியர் காலத்தில், தங்களுடைய தலை நகரம் கடற்கரை நகராகவே அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தில், ஊர்நகரம் கட்டப் பட்டது. அவர்களது கடல் வலிமையைக் கருத்தில் கொண்டு அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டது. எனக் கருதலாம். தமது தாய் நாட்டுடன் தொடர்ந்து உறவுகளை மேற்கொள்ள, துறைமுக நகரையே தம் தலைநகராகச் சுமேரியர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

சுமேரியர் வாழ்ந்த பகுதி சின்னார் என்றும் சென்னார் (Shinar or Sennar) என்றும் அழைக்கப்பட்டது.²³⁹ இது யூப்ர தீசும் தைகிரீசும் இணையும் இடமாகும். ஊர்நகரம் சின்னாற் றங்கரையில், ஆறு கடலில் கலக்கும் இடத்தில் அமைந்திருந்த தால் (காவிரிப்பூம்பட்டினம் போல) சின்னாற்றின் (தைகிரீசு ஆறு) பெயராலேயே அப்பகுதி அழைக்கப்பட்டது. சின்னாறு என்பது ஆற்றுப் படுகை என்ற பொருளில் அறியப்பட்டது. அச்சொல்லை, சுமர் என்ற சொல்லுடன் இணைக்க சிலர் முயன்றனர். சென்னார், சின்னாறு என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிவு என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. சென்னார், சினார் என்ற சொற்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர்கள், அச்சொல்லை சினேயர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். மொழி பெயர்ப்பில் நேர்ந்த தவறு இது. ஊர் நகருக்கு அருகிலேயே ஊருக் என்ற நகரமும் இருந்தது. இதுவே கில்காமேஷ் என்ற மன்னனுடைய தலைநகராகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சென்னாற்றுப் பகுதி வளம் நிறைந்த நிலப்பகுதியாகும். அதனால் சில ஆய்வா ளர்கள், இடன் தோட்டம் (Eden garden) பாரசீக வளைகுடாவின் வடக்குப் பகுதியாகிய சின்னாற்றங்கரையிலேயே அமைந் திருந்தது என்ற கருத்தையும் தெரிவித்தனர். அத்தோட்டத்தில் யூப்ரதீசும் தைகிரீசும் பாய்ந்தோடுகின்றன என்ற விவிலியம் செய்தியை, அவர்களது கருத்துக்குச் சான்றுகளாகக் காட் டினர்.

சுமேரியர் ஊர் நகரத்தை எக்காலத்தில் உருவாக்கினர் என்பதற்குச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. எக்காலத்தில் அவர்கள் சென்னாற்றுப் பகுதிக்கு வந்தனர் என்பதும் தெளி வாக்கப்படவில்லை. ஆனால் கி.மு. 4000 ஆண்டுகளில், அப் பகுதியில் சுமேரியர் இருந்தனர் என்ற செய்தி உறுதி செய்யப்

பட்டுள்ளது. ஊர் நகருக்கு 200 அயிரத் தொலைவு வடக்கே பாபிலோன் நகரம் உருவாக்கப்பட்டது. பாபிலோன் நோவாவின் மரபினரால் உருவாக்கப்பட்ட நகரமாகும். இதன்காலம் கி.மு. 8000 எனக் கொள்ளலாம். ஊர் நகரம் கி.மு. 5000 - 4000 ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்டதாகும். ஊர் நகரம் பொலிவுற்றிருந்த காலத்தில், பாபிலோன் நகரம் பொலிவிழந்து காணப்பட்டது. சுமேரியர்களுக்குப் பிறகு வந்த செமிட்டிக் இனத்தார் பாபிலோன் நகரை மீண்டும் உயிர்ப்பித்துத் தலை நகராக்கிக் கொள்ள, ஊர் நகரம் பொலிவிழந்தது.

சுமேரியர் அறிவிற் சிறந்த மக்களாயிருந்தனர். பல கடவுளரை வழிபட்டனர். பல்வேறு தொன்மக் கதைகளைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களது உலகப் படைப்புக் கதையான, ஈனும் - மாகல் - இசு (Enum - mael - ish) என்பதே,²⁴⁰ மெசபத் தோமிய, எபிரேய இனத்தாருக்கான படைப்புக் கதைகளுக்கு மூலக் கதையாகும். மாகல் என்ற கடவுள் ஈன்ற அல்லது படைத்த உலகம் என்ற தமிழ்ப் பொருள் அச் சொல்லில் உள்ளதை நோக்குக. - சுமேரியரின் முதற் கடவுளாக எல் கருதப்பட்டான். இந்த எல் கடவுளே ஆதாமின் கடவுளாகவும், நோவாவின் கடவுளாகவும் விவிலியத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சுமேரியக் கடவுளான எல், மேற்கிந்திய இலக்கியங்களில் கடவுளாக அறியப்பட்டது, தற்செயல் நிகழ்வா, முன் இனத் தொடர்பான அல்லது சுமேரியத் தாக்கமா என ஆராய்ந்தால், அதனைத் தற்செயல் நிகழ்வு எனக் கூற இயலாது.

எல் என்பது தமிழ்ச் சொல்லே என்பதை ஏற்கனவே விளக்கியுள்ளோம். எல் கடவுளுடன் காளையையும் சேர்த்து சுமேரியரும் மற்றவரும் வழிபட்டு வந்துள்ளனர். எல் என்ற கடவுளின் துணையே காளையாகக் கருதப்பட்டது. காளைக்கு எருது என்ற சொல்லும் தமிழில் உண்டு. எல்+து என்ற இரண்டு சொற்களும் இணைந்து எருது எனப்பட்டது.

பொல் +து = பொருது, வில் + து = விருது, மன் +து = மருது என்ற வழக்கை நோக்குக.

எல்லும் எருதும் பிரிக்கப்படாத கடவுளராயிருந்தனர். சுமேரியரின் முழுமுதற்கடவுள், அம்மக்களைத் தமிழர் சுளோடு தொடர்புபடுத்துவதாகும். சுமேரியச் சமயமும் தமிழர் சமயமே. இவ்வாறான கண்ணோட்டங்களில், மேலை நாட்டு

ஆய்வாளர்கள், சுமேரியரைத் தமிழரோடு இணைத்துப் பார்க்க கவில்லை.

சுமேரியப் படைப்புக் கதை, ஆதப்பாவை முதல் மாந்தனாகச் சுட்டுகிறது. ஆதப்பா, செம்மண்ணிலிருந்து எல் கடவுளால் படைக்கப்படுகிறான். மெசபத்தோமியக் கதை, கனிமண்ணிலிருந்து மாந்தன் படைக்கப்பட்டதாகக் கூறுகிறது. தங்கள் நாட்டில் அதாவது யூப்ரதீசு தைகிரீசுப் பகுதிகளில் செம்மண் காணப்படாததும், கருமண்ணே விஞ்சியிருப்பதும், தங்கள் நாட்டிலேயே முதல் மாந்தன் படைக்கப்பட்டான் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தவும், கனிமண் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. சுமேரியக் கதையில் சிவப்பு பயன்படுத்தப்பட்டதால், கனிமண்ணில் தீய உருக்களின் செங்குருதியைக் கலந்து பிசைந்து முதல் மாந்தன் படைக்கப்பட்டதாகக் கூறுகிறது. எபிறேயக் கதையில், சில குறிப்புகளில் செம்மண் என்றும், சில குறிப்புகளில் கனிமண் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஆதாம் என்ற சொல்லுக்கு செம்மண்ணிலிருந்து படைக்கப்பட்டவன் என்ற பொருளையே எபிறேய மொழி தருகிறது. எபிறேய இலக்கியம் மட்டுமே, கடவுள் தனது மூச்சை, ஆதாமின் நாசியின் வழியாக ஊதினார் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றது.

எபிறேய, மெசபத்தோமியக் கதைகளில் சொல்லப்படும் 10 தலைமுறைகள் பற்றி முதன் முதலில் சுமேரியக் கதையே விளக்குகின்றது. எபிறேயமும், மெசபத்தோமியமும் 10 மரபுத் தலைவர்களைக் குறிப்பிடும் போது, சுமேரியம் 10 மன்னர் மரபுகளைப் பற்றிக் கூறுகிறது. ஆதப்பா முதல் சேய் சூத்திரன் வரையிலான 10 மன்னர்கள், சுமேரியக் கதையில் விளக்கப்பட்டுள்ளனர்.²⁴¹ சுமேரியக் கதையில் வெள்ளத்தால் உலகை அழிக்க கடவுளர்களின் கூட்டம் (the divine assembly) முடிவு செய்ததை, சில கடவுளர்கள் எதிர்த்தனர் என்ற செய்தியும் காணப்படுகிறது. கடவுளரின் எண்ணிக்கை 330 என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவர்களில் எத்தனை பேர் எதிர்த்தனர் என்ற விளக்கம் சொல்லப்படவில்லை. சுமேரியக் கடவுளர் 330 என்பதை, மெசபத்தோமியக் கதை 3300 என்றும், ஆரியக் கதைகள் 33 கோடித் தேவர்கள் என்றும் கூறுகின்றனர்.²⁴² தமிழ் மொழியின் 33 என்ற அடிப்படை அலகு, 330,3300,33 கோடி என விரிந்துள்ளதை நோக்குக.

கடவுளில் ஒரு சிலர், சேய் சூத்திரனுக்குத் தகவல் கொடுத்தனர். வெள்ளத்தால் உலகம் அழிக்கப்படவுள்ளதாகவும், மரக்கலம் ஒன்றைச் செய்து கொண்டு, அவ்வெள்ளத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள அறிவுரை வழங்கப்பட்டது.²⁴³ (ANET: 43-44). கில்காமேஷின் நகரான சிறுப்பாக்கமே, (Shiruppak), சேய் சூத்திரனின் தலைநகராக சுமேரியக் கதையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பாக்கம் என்பது, கடற்கரை ஊர்களைக் குறிக்கும் தமிழ் வழக்காறாகும். பாக்கம் என்ற பெயரில் தற்போது சென்னையைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களை ஒப்பு நோக்குக. பட்டினப்பாக்கம், மருவூர்ப் பாக்கம் என பூம்புகாரின் சில பகுதிகள் அக்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டன. சிறுப்பாக்கம் தமிழ் மரபை விளக்கும் ஊராகும். அதுவே கடற்கரை நகருமாகும். வெள்ளக் காலத்திற்குப் பிறகு தில்மண் (Dilmun) என்ற ஊரில் சேய் சூத்திரன் வாழ்ந்து வந்தான்.²⁴⁴ தில்மண் என்ற ஊர் எங்கிருந்தது என்பதற்கு விளக்கம் இல்லை. ஆனாலும் அது சூரியன் உதிக்கும் நாடு என்று விளக்கம் சொல்லப்பட்டுள்ளதால், அந்நாடு கிழக்குத் திசையில் இருந்தது என்பது தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. தில் மண் என்பது, தலைமண் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும். மண் என்பது வீட்டுமனை, ஊர், நகரம், நாடு என்ற பொருளில் விரியும்.

“மடியில் வைத்திருப்பதை விட மண்ணில் போடு,”

என்பது தமிழரின் பழமொழியாகும். கையில் செல்வத்தை வைத்திராதே, ஏதாவது நிலத்தை வாங்கிப்போடு என்பது அதன் பொருளாகும். உலக மொழிகளிலேயே தமிழ் மொழியில் தான் ஏராளமான பழமொழிகள் உள்ளன. இதற்குக் காரணம் யாதெனில், தமிழே பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பேசப்பட்டு வருவதாகும். (அண்மையில் ஒரு சொற்பொழிவுக்காகச் சென்றிருந்த போது திண்டுக்கல்லில் தமிழ் உணர்வாளர் ஒருவரைச் சந்தித்தேன். அவர் உரொட்டிக் கடை நடத்திவரும் வணிகர். முறையான கல்விகூட பயிலாதவர். தமிழ் மொழியின் மீதுள்ள ஆர்வத்தால், இதுவரை 3,00,000 (மூன்று இலக்கம்) தமிழ்ப் பழமொழிகளை, தமிழ்நாடெங்கும், நாட்டுப்புறங்களிலும், சின்னச் சின்ன ஊர்களிலும் சுற்றியலைந்து சேர்த்துள்ளார். மேலும் பல இலக்கக் கணக்கான பழமொழிகள் உள்ளனவென்றும் கூறுகிறார். இன்னும் ஓராண்டில் 5 இலக்கம் பழமொழிகளை திரட்டிய பின்பு நூலாக வெளியிட

இருக்கிறேன் என்று கூறினார். பல்கலைக் கழகங்கள் செய்யத் தவறிய ஒரு மாபெரும் முயற்சியைத் தனியொருவனாக முயன்று வென்று காட்டியிருக்கிறார். தமிழ்நாட்டில் தமிழ் உணர்வு இப்போதும் கூட குறைந்துவிடவில்லை. மாறாக வளர்ந்து கொண்டொருக்கிறது.)

சுமேரிய மொழியைக் கூட, பழமொழிகளின் மொழி என்று (language of proverbs) ஆய்வாளர்கள் போற்றுகின்றனர். தொல்தமிழ்த் தாக்கமே, சுமேரிய மொழியில் பழமொழிகள் அறியப்படுவதற்கான காரணமாகும். சேய் சூத்திரன், இறவாத் தன்மையை வெள்ளக் காலத்துக்குப் பிறகு பெற்றான். இதனைத் தழுவினே ஊத்நா பிஷ்டிம், இறவாத் தன்மை பெற்றதாக, கில்காமேஷ் கதை கூறுகிறது. சேய் சூத்திரன் என்பது உண்மையில் ஒரு பெயரா எனப் பார்க்கும் போது, சூத்திரன் என்பான் இவனது தந்தை என்றும், சேய் என்றும் மகனைக் குறித்தும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. சேய் என்பது தமிழ்ச் சொல்லென விளக்கத் தேவையில்லை.

சேய் - சேய்க - சிக என சமற்கிருதத்தில் திரிந்துள்ளது.

சேய் - சேய் என்றே சுமேரிய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சேய் - சிய (ziu) என கிரேக்க மொழியில் திரிந்துள்ளது.

சேயுஸ் (zeus) என்ற கடவுள், மகன் என்ற பொருளிலேயே கிரேக்க மொழியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.²⁴⁵

விடலை என்ற தமிழ்ச் சொல், எபிரேய மொழியில் எலடு (yeled) எனத் திரிந்துள்ளது. பிறந்த புதிய மகன், புதிய அரன் என்ற பொருளில் புத் + அரன் - புத்ரா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. புதல்வன் என்ற சொல்லும் புதியவன் என்ற தமிழ் மூலத்தைக் கொண்ட சொல்லே.

சூத்திரன் என்ற சொல் சூத்ர என்றவாறு சுமேரிய மொழியில் படிக்கப்பட்டுள்ளது. சூத்திரன் - சூத்ர என்ற சொல்லை, ஆரியர்களே முதன்முதலில் பயன்படுத்தினார்கள் என்றும் அது ஒரு சமற்கிருதச் சொல்லே என்றும், ஆரிய மற்றும் தமிழ் அறிஞர்கள் சொல்லி வந்துள்ளனர். மனுநீதி நூல் சூத்திரர்களைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறது. சூத்திரன் என்பவன் நாலாஞ்சாதி யென்று மனுநூல் கூறுகிறது. தீண்டத் தகாதவன் என்றும், வேதங்களைப் படிக்கத் தகுதியற்றவன் என்றும், அடிமை என்றும், மேலேயுள்ள மூன்று சாதி

களுக்கும் தொண்டு செய்யப் பிறந்தவன் என்றும் கூறுகிறது. சூத்திரன் என்ற சொல் இரிக்கு வேதத்தில் காணப்படவில்லை. எனவே, இரிக்கு வேதம் எழுதப்பட்டபோது, சூத்திரன் என்ற சொல்லைப் பற்றி ஆரியர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. கி.மு. 300 ஆண்டுகளில் கிரேக்கர்களின் இந்திய வருகை, கிரேக்க மற்றும் மேற்கித்திய மொழிகளின் பலநூறு சொற்களை, சமற்கிருதத்தில் கலந்துவிட வாய்ப்பாக அமைந்தது. அதன்பிறகு எழுதப்பட்ட ஆரிய இலக்கியங்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, குறிப்பாகத் தமிழர்களை, சூத்திரன் எனக் குறிப்பிடுகின்றன. இராக்கதன் (இராக்கச) தாசன் (தஸ்யு) அசுரன் (அசுரா) என்றவாறு வேதம் தமிழர்களைக் குறிப்பிடுகின்றது.

இராக்கதன்: கருமை நிறம்பற்றிய சொல்.

தாசன் (தஸ்யு): தசை என்ற தோலை மையப்படுத்திய சொல். கருந்தசைத் தமிழன்.

அசுரன்: சுரன் என்ற தங்களையும் (ஆரியரையும்) அசுரன் என்று தமிழர்களையும் குறித்துக் கூறினர். சுரன், அசுரன் இரண்டுமே தமிழ்ச் சொற்களாகும். அ என்ற முன்னொட்டைவைக்கும் போது அது எதிர்மறைப் பொருளாகிறது.

சுள் - சுர - சுரம் - சுரம்: வெப்பம், செம்மை, சிவப்பு, ஆகிய நிறம்.

அசுரம் - அசுரன்: கருமை, கருப்பு, தமிழர் நிறம்.

சூத்திரம் என்ற தமிழ்ச்சொல்லை, சூழ் + திரம் என்றும், சூர் + திரம் என்றும் விளக்கலாம்.

சூழ் + திரம் - சூழ்த்திரம் - சூத்திரம்: அனைத்துத் திறமைகளும் சூழ்ந்த தமிழன்.

சூர் + திரம் - சூர்த்திரம் - சூத்திரம் : நுண்ணிய அறிவுகொண்ட தமிழன்.

சமற்கிருதம் சொல்லும் சூத்ர என்ற சொல், மேற்கண்ட பொருளில் சொல்லப்பட்டிருக்க முடியாது.

தமிழர்களை அறிவாளிகள் என்று ஆரியர்கள் எப்போதும் கூறியதில்லை.

சூல் + திரன் = திரன் என்பது அரன் என்ற சொல்லின் திரிபு.

அரன்: ஆரியன் அல்லாதவன். அதாவது அநாரியன்.

ஆரியர்கள் தங்கள் இனத்தைச் சாராதவரை அநாரியன் என்றே அழைத்தனர்.

திராவிட என்று அழைக்கவேயில்லை, அழைக்கவேயில்லை.

திராவிடன் என்ற சொல் தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்திருந்த ஆரியர்களைக் குறித்த சொல்லாகும்.

(மேலும் விளக்கங்களுக்கு ஆசிரியரின் திராவிடம் என்ற நூலைக் காண்க)

சூல் + திரன் = சூத்திரன். கருவிலேயே அடிமையாய்ப் பிறந்தவன் என்று பொருள்.

சூத்திரன் - சூத்திரன்: முன்னது வல்லின நகரத்தையும், பின்னது இடையினத்தையும் கொண்டது.

சுமேரிய சூத்திரன், வல்லின நகரத்தைக் கொண்ட சொல்லுக்கு உரியவனாவான்.

சுமேரியரின் அறிவுத் திறமை:²⁴⁶ சுமேரியரின் அறிவுத் திறமைகளை இப்போதும் கூட நாம் முழுமையாக அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை என, வான் திக் (J. Van Dijk) என்பாரும், கோர்டன் (E. Gordon) என்பாரும் கருத்துரைக்கின்றனர். அதற்கான அடிப்படைக் காரணம், சுமேரிய மொழியில் கண்டறியப்பட்ட சொற்களை, மொழிபெயர்ப்பு செய்ய இயலவில்லை என்பதே. பெரும்பாலான சுமேரிய சொற்களுக்கு (அவை தமிழ்ச் சொற்களாக உள்ளதால்) ஐரோப்பியர்களால் பொருள் கண்டறிய இயலவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, எல் என்ற கடவுள், தமிழ்க்கடவுளே என்பதை இதுவரை எந்த வரலாற்றறிஞரும் குறிப்பிடவே இல்லை. எல், சுமேரிய மூலச் சொல் என்று குறிக்கும் அறிஞர்களுக்கு, அச்சொல் தமிழில் உள்ளது, சுமேரியத்துக்கும் மூலமாய் உள்ளது என்ற வரலாறு தெரியவில்லை. இத்தகைய ஆய்வாளர்கள் தரும் விளக்கக் கட்டுரைகளை, அவை உண்மைநிலையைக் காட்டுவதாக எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ள இயலும். எனவேதான், மேற்காசிய நாடுகளில் அறியப்படும் இலக்கியங்களுக்கான விளக்கவுரைகளை, நாம் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையில் இருக்கிறோம். சில தமிழறிஞர்கள் அவர்கள் கூறியதை ஏற்றுக் கொண்டு, தவறான பதிவுகளையும் தமிழில் தந்துவிட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக சோதிடக் கலையில் பயன்படுத்தும் ஓரை என்ற சொல், தமிழ்ச்சொல்லே அல்லவென்றும், அது கிரேக்க மொழியில் சொல்லப்பட்ட ஓரா என்ற சொல்லின் திரிபு என்றும் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலியில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஓரா என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்கான மூலமும் வேரும் கிரேக்க மொழியில் இல்லையென்பதை, அந்த அகர

முதலியின் தொகுப்பாளர் வையாபுரிப்பிள்ளை அறிந்திருக்கவில்லை.

ஓர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு ஆராய்தல், ஆய்வு செய்தல் என்பதே பொருளாகும். ஓர் - ஓரை என நீண்டது. ஓரை - ஓரா எனத் திரிந்தது.

இவ்வாறாக சொல்லில் பொதிந்து கிடக்கும் பொருளை அறிய இயலாத ஐரோப்பியர்கள் சுமேரிய இலக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்பதில் இடர்ப்பாடுகளை எதிர் நோக்கியுள்ளனர். தமிழின் ஆழமும், தமிழ்ப் புலமையும், தமிழ்ச் சொற்களின் வேர்களைக் கண்டறியும், ஆற்றலும், அத்துடன் மிகச் சிறந்த ஆங்கிலப் புலமையும் கொண்ட ஒரு தமிழனால் மட்டுமே, சுமேரிய இலக்கியங்களை மொழிமாற்றம் செய்ய முடியும் என உறுதியாகக் கூறலாம். அத்தகைய தமிழ் அறிஞர்கள் இப்போதும் உள்ளனர். அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுவதில்லை. சுமேரிய இலக்கியங்களில் காணப்படும் தமிழ் மரபுகளையும், தமிழ்ச் சூழல்களையும் கண்டறிய தமிழறிஞர் குழுவொன்றை அமைக்கவேண்டும். அதற்கு அரசு, பல்கலைக்கழகங்கள், செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் போன்ற அமைப்புகள் பணஉதவிகள் செய்யலாம். இப்போது இருக்கும் சூழல்களில், தமிழ் உணர்வுள்ள அதிகாரிகள் எவரும் தமிழ்சார்ந்த துறைகளில் இல்லை என்பதே உண்மை நிலையாகும்.

சுமேரிய மொழியில் உள்ள ஒரு சிக்கலான சொல்லைப் பார்ப்போம். தமிழ்க்கழகம், தமிழ்ச் சங்கம், தமிழ்மன்றம், தமிழ் அவை என்றவாறு சொல்லப்படும். அறிஞர்களின் வட்டம் (Assembly of the scholars) தமிழில் அவை என்று சொல்லப்படும். இதுகூட சபா என்ற சமற்கிருதச் சொல்லின் திரிபு என சுஜாதா என்ற எழுத்தாளர் ஒருமுறை ஒருவார இதழில் எழுதியிருந்தார். அதற்கு மறுப்பு எழுதி அனுப்பிய போது, அது அச்சில் வெளிப்படவில்லை.

அவை என்ற சொல்லில் உள்ள நுணுக்கத்தைப் பாருங்கள் அ=தமிழில் எட்டு என்ற எண்ணைக் குறிப்பது.
வை = வைப்பு, இணைப்பு, சேர்ப்பு என விரியும்.

எட்டுத் திசைகளில் இருந்து வரும் அறிஞர்களை இணைப்பதே அவை எனப்படும்.

தமிழில் வேர்ச்சொல், மூலச் சொல் என்ற கண்ணோட்டம் மட்டும் இல்லை. இவ்வாறு கழுக்கமான பொருளை விளக்கும் தமிழ்ச் சொற்களும் ஏராளமாக உள்ளன.

இ - துப்பா அல்லது இ-துபா (E. Dubha) என்ற சுமேரியச் சொல், அறிஞர்கள் கூடும் அவையைக் குறிப்பிடுகின்றது. இதற்கு, "house of tablet, or academy, where the scribes carried the various works and taught others the methods of the academicians" என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.²⁴⁷

இதுபா என்பது சரியாக படிக்கப்பட்ட சுமேரியச் சொல்லா என்பது முதல் கேள்வி.

கி.மு. 4000 ஆண்டுகளில், அறிஞர்களின் கூட்டத்துக்கு எந்தச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது எனத் தெரியவில்லை. தமிழிலும் தெரியவில்லை. ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக, பல்வேறு தமிழ்ச் சொற்கள் வழக்கிழந்து கொண்டே வந்துள்ளன.

இதுபா என்ற சொல்லுக்கு உரிய அவை என்ற பொருளும் அதற்கேற்ற மாறுபட்ட ஒலிகள் கொண்ட எபிரேய, பாபிலோனிய, எகிப்தியர் சொற்கள் எவையும் இல்லை. பொதுவாக அறியப்படும் சுமேரியச் சொற்கள் மேற்கித்திய மொழிகளில் ஓரளவு திரிபு பட்டவைகளாக இருக்கும். அவ்வாறு எந்தச் சொல்லும் இதுபா என்ற சொல்லோடு பொருந்தவில்லை. துபா என்பதை வகர - பகர மாற்று ஒலிப்பின்படி, துவா - துவை எனக் கொள்ளலாம். சரியான பொருளில் தூ-வை எனக் கொள்ளலாம்.

தூ என்ற ஒரெழுத்துத் தமிழ்வேர், நீண்ட நெடிய தொலைவு என்ற பொருளில் விரியும்.

தூக்கணம் = நீண்ட வாலைக் கொண்ட குருவி.

தூக்கம் = நீண்ட உறக்கம்.

தூக்கு = நீண்ட கயிற்றைக் கொண்ட உறி.

தூண் = நீண்ட உயரமான தாங்கும் மரம் அல்லது கல்.

தூதா = தொலைவில் அனுப்பப்படும் செய்தி. தூதா - தூது எனக் சுருங்கியது. தூதா என்பதை எச்சிலை தூர உமிழ்தல் என்றவாறும் பயன்படுத்துவர்.

தூம்பு = நீண்ட மூங்கில்.

தூரம் = தூ + ஊர் = தொலைவிலுள்ள ஊர். தூர் என்றே சமற்கிருதம் கூறுகிறது. தூ + ஊர் = தூவூர் - தூர் - தூர - தூரம் என விரிந்தது.

தூரி = நீண்ட கயிற்றைக் கொண்ட ஊசல்.

தூவல் = நீண்ட கம்பிபோல் தோன்றும் மழை.

மேற்கண்டவாறு தூ என்ற வேர் நீண்ட பல்வேறு தமிழ்ச் சொற்களை விரிக்கலாம்.

தூ + வை = தொலைவிலிந்து வந்தவர்களின் இணைப்பு.

அ + வை = எட்டுத் திசையிலிருந்து வந்தவர்களின் இணைப்பு.

மேற்கண்டவாறு, சுமேரிய மொழியைப் படித்தவர்கள் செய்த தவறுகளினால், அம்மொழியின் சொற்பொருளை அறிவதில் இடர்ப்பாடுகள் உள்ளன என்ற உண்மையையும் ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். சுமேரியச் சொற்கள் எபிறேய மற்றும் பாபிலோனிய மொழிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சூழல்களை ஆராயும்போது, இவ்விரு மொழிகளும் தரும் சொல் விளக்கங்கள் வியப்பை அளிக்கின்றன என்றும், கடன் பெறப்பட்ட மொழிகளின் சொற்களே பொருள் பொதிந்து காணப்படுகின்றன என்றால், மூல சுமேரியச் சொல்லில் அறிவார்ந்த நுட்பம் உறுதியாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது, வான் மற்றும் கோர்டன் ஆகியோரின் விளக்கங்களாக உள்ளன. உண்மையில் இவ்விரு ஆய்வாளர்களும் சுமேரியரின் அறிவு நுட்பத்தை வியந்து பாராட்டுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, எபிறேய (விவிலிய) இலக்கியத்தில் காணப்படும் பழமொழிகள், பாடல்கள், உவமைகள், உரையாடல்கள், கருத்துகள் என இன்னோரென்ற கூறுகள் சுமேரிய இலக்கியங்களிலிருந்து கடனாகப் பெறப்பட்டவைகளே எனக் கூறுகின்றனர். நன்னெறி, ஒழுக்கம், சமூகச் சட்டங்கள், ஆகிய கூறுகள், சுமேரிய இலக்கியங்களில் பரவிக் கிடக்கின்றன. பிற்கால சமயவியலார் கூறியுள்ள அனைத்து நல்லொழுக்கச் சிந்தனைகளும் சுமேரிய இலக்கியங்கள் தரும் கொடைகளே என்பது கோர்டனின் கருத்து.

அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பாடலை (அதுவும் உரைநடையில் எழுதப்படாமல் செய்யுள் இலக்கியமாகவே உள்ளது) முன்வைக்கின்றனர். சிறுப்பாக்கின் அறிவுரைகள் என்ற தலைப்பில் உள்ள அப்பாடல்கள், கி.மு. 2000 ஆண்டு சுளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்களை முழுமையாக இதுவரை எவரும் வெளியிடவில்லை. எஸ்.என். கிராமர் சில பாடல்களை, கி.பி. 1947 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ளார். சேய் சூத்திரனுக்கு அவனது தந்தை கூறும் அறிவுரையே ஒரு

பாடலாக வெளிப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான அறிவுரைகள் சுமேரியப் பாடல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் பெருமளவில் இடம் பெற்றுள்ளன. பாடலின் தொகுப்பு இதோ:

ஓ! என் மகனே! நான் உனக்கு அளிக்கும் அறிவுரை

என் அறிவுரையை ஏற்றுக் கொள்.

ஓ! சேய் குத்திறா! உன்னிடம் ஒருசொல்லைப் பேச

விரும்புகிறேன்.

என் சொற்களுக்குச் செவி மடு.

என்னுடைய அறிவுரையை உதறித் தள்ளாதே.

என்னுடைய சொல்லுக்கு அத்துமீறி நடக்காதே.

மேற்கண்ட பாடலின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு: 248

O my (son), instruction I offer thee take my instrretion,
O Seizudra a word I will speak to thee give ear to my word,
My instruction do not neglect,
My spoken word do not transgress.

(W. Lambert (Translator), Babylonian Wisdom Literature, Oxford, 1961, poem 93.)

எஸ்.என். கிராமர், சுமேரியப் பாடல்களை மொழி பெயர்த்துள்ளார். விவிலியத்தில் அறியப்படும் யோபு (Job) ஆகமத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள அறிவுரைகள், சுமேரிய இலக்கியங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை எனக் கூறி, இவ்விரு இலக்கியங்களுக்கும் உள்ள தொடர்புகளை விளக்குகிறார். கோர்டன் என்பார், சுமேரிய இலக்கியங்களில் பழமொழிகள் ஏராளமாக உள்ளதெனக் கூறுகிறார். உலகின் எம்மொழி இலக்கியத்திலும் இத்தகைய சிறப்புமிக்க பழமொழிகள் கூறப் படவில்லை என்பது அவரது கருத்து. விவிலியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள “பழமொழிகள்”, என்ற தலைப்பே, சுமேரியச் சிந்தனைகளைத் தழுவியது என்றும், பகைமையைத் துறத்தல், பொறுப்பற்ற தேவையற்ற பேச்சைத் தவிர்த்தல், அயலானிடத்தில் அன்பு செலுத்துதல், அயலானோடு நல்லிணக்கமாக வாழ்தல் போன்ற நற்பண்புகள் சுமேரிய இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன என்றும் கோர்டன் கூறுகிறார். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக மற்றொரு பாடல்:²⁴⁹

உன்னுடைய வாய் அளவோடு திறக்கட்டும், உனது பேச்சு பாதுகாக்கப்பட்டட்டும்,

அவைகளிலேயே மாந்தனின் செல்வம் அடங்கியுள்ளது - உன்னுடைய உதடுகள் மதிப்பு மிக்கவையாக இருக்கட்டும்,

முரட்டுத்தனமும் வெறுப்பும் உன்னால் தூற்றப்படுபவைகளாக இருக்கட்டும்,

எவரையும் தூற்றாதே, உண்மைக்குப் புறம்பானவைகளைப் பற்றி உன்வாய் திறவாமல் இருக்கட்டும்,

கோள் மூட்டுபவன் வெறுக்கப்படுகிறான். - BWL., 101, ANET; 426.

சேய் குத்திரனுக்குச் சொல்லப்படும் அறிவுரையாக, 150 வரிப்படல்கள் கிடைத்துள்ளன. இப்பாடல்கள் எக்காலத்தில் எழுதப்பட்டன என்பதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. கி.மு. 2500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

தமிழ்க் கடவுள்: தமிழ்க் கடவுள், தமுழ் (Tammuz) என்றவாறு சுமேரிய, மெசபத்தோமிய இலக்கியங்களில் அறியப்படுகிறான். 250 இச்சொல்லுக்கான பொருள் விளக்கம் தரப்படவில்லையாயினும், இது ஒரு தெய்வப் பெயர் (divine name) என்ற குறிப்பு வெளிப்படுகின்றது. தமிழ் என்ற மொழியைப்பற்றி, மேற்கித்திய ஆய்வாளர்களும், விவிலியச் சிந்தனையாளர்களும் எந்தக் கருத்தையும் வெளியிடவில்லை என்பதால், அவர்களுக்குத் தமிழைப் பற்றிய புரிதல் இல்லை எனக் கருதலாம். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் விளக்கம் தரும் ஆய்வாளர்கள் தமுழ் என்ற சொல்லின் மூலம் எதுவென்பதைக் கூறவில்லை. தமுழ் சுமேரியக் கடவுள் என்ற விளக்கத்தோடு நிறுத்திக் கொண்டனர். தமிழைப் பெண்ணாக உருவகப்படுத்தியுள்ள தமிழர் மரபு, மேற்கே ஆணாக உருவகப்படுத்தியுள்ளது. தமிழி (Da - mu - zi) என்றவாறு சுமேரிய மொழியில் படிக்கப்பட்டுள்ளது. மெசபத்தோமியாவின் சிறப்புமிக்க கடவுளரில் ஒருவன். இவன் மாந்தப் பண்புகளிலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறான். கடவுளரின் பல தோற்றங்களில் தமுழும் ஒருவனாவான். அவன் இறப்பதும் மீண்டும் பிறப்பதுமான நம்பிக்கை, வேளாண்மையையும், நிலவளத்தையும் உருவகப்படுத்துவதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். விதைப்பதும் அறுப்பதும் வேளாண் தொழிலின் முதல் இறுதி நிகழ்வுகளாக உள்ளன. அவ்வாறே இவ்வுலகை வளமைப்படுத்துவதும், வாழ்

வளிப்பதும் தழுழ்க்கடவுளின் பணிகளாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொன்றின் மறைவுக்கும் இவனே காரணமாவதுடன், அவை மீண்டும் உயிர் பெற உதவுபவனும் இவனே. தழுழ்க் கடவுளே இறந்தும் பிறப்பான், பிறந்தும் இறப்பான் என சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவன் பாத்திபிரா (Badtibira) என்ற நாட்டை ஆண்ட மன்னன் என்றும், வெள்ளக் காலத்துக்கு 36000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்தவன் என்றும் சொல்லப்படுகிறான்.²⁵¹ வேறு சில குறிப்புகள் இவன் ஊருக் நகரை 100 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தவன் என்றும் கூறுகின்றன. (ANET, 265)

சுமேரியப் பெண் கடவுளான இன்னினா (Innina) என்பவளுடன் நெருக்கமான உறவை தழுழ் கொண்டிருந்தான். இன்னினா, இசுதார் என மெசபத்தோமிய இலக்கியங்களில் சொல்லப்படுகிறாள். தழுழின் காதலியாக இசுதார் அறியப்படுகிறாள். தழுழை ஆயனாகவும், மீனவனாகவும் கூட சுமேரியம் சொல்கிறது. விலங்கினங்களுக்கு எதிராகக் கால்நடைகளைக் காக்கும் தலைவனான தழுழ் போற்றப்படுகிறான். தழுழ் ஒரு காலத்தில் இறந்துபட்டு, கீழ் உலகம் செல்கிறான். அவனை அங்கிருந்து அவன் காதலி இசுதார் மீட்டு வருகிறாள். இவ்வாறு இறந்ததும், மீண்டும் உயிர் பெற்றதும் பாபிலோனிலும், எருசலேம் நகரிலும் பெரும் விழாக்களாகக் கொண்டாடப்பட்டன.²⁵² (ANET, 109). தழுழ் அனு என்ற கடவுளின் மாளிகையில் வாயில் காப்போனாகவும் சில குறிப்புகளின் வழியே அறியப்படுகிறான். தழுழ் - இசுதார் காதல் களியாட்டங்கள் பற்றி கில்காமேஷ் இலக்கியமும் பேசுகிறது.²⁵³ (ANET, 84). ஆனாலும் அவ்விலக்கியம் இசுதாரை ஓர் அரக்கியாகக் காட்டுகிறது. இசுதார் பலரைக் காதலிப்பதாகவும் அவள் காதலில் மயங்கும் காதலனை அவள் கொன்று விடுவதாகவும், கில்காமேஷ் கூறுகிறது. ஒருமுறை கில்காமேஷைக் காதலிக்க முற்பட்டபோது, அவன் மறுத்துவிடுகிறான். தழுழ், ஒரு வளமைக் கடவுள் என்றும் (fertility god), வேளாண் கடவுள் என்றும், கால்நடைகளின் கடவுள் என்றும், அனு கடவுளின் பாதுகாப்பாளன் என்றும், பல்வேறு நிலைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளான். தழுழ் இறந்துபட்ட இரங்கல் நிகழ்வை நினைவு கூர்ந்த எருசலேம் நகரத்துப் பெண்கள், அந்நகரில் இருந்த தேவாலயத்தின் முதல் வாயிலில் கூடி, மாறடித்துக் கொண்டு அழுதனர் என்றும், குழுவாகச் சேர்ந்து பாடல்களை

இசைத்தனர் என்றும் இசைக்கியெல் என்ற அறிஞர் கூறுகிறார்.²⁵⁴ (இசை. 8:14)

யூத மக்கள் நீத்தாரை மேன்மைப்படுத்தும் பல செயல்களை நிகழ்த்துவர். இறந்தவர் முன் ஒன்று கூடி மாரடித்துக் கொண்டு (breast beating) அழுவது, குழப்பாடலாக ஒருவர் முதலில் பாட, மற்றவர் அதனைப் பின் தொடர்வது போன்ற நிகழ்வுகள், நீத்தார் கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்படும் வரையில் நிகழ்வுறும்.²⁵⁵ செல்வர்கள், இந்நிகழ்வுகளுக்காக வாடகைக்கென அழும் பெண்களையும் அழைப்பர். (these songs were sung by relatives and friends (II sam., 1:17) or by professional mourners²⁵⁶ (Jer., 9:16). தமிழில் கூலிக்கு மாரடிப்பது என்ற பழமொழியுண்டு. நாட்டுப்புறங்களில் அப்படி எவரும் கூலிக்கு மாரடிக்க அழைப்பதாகத் தெரியவில்லை. கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அரியலூர் மன்னர் குடும்பத்தில் ஒரு மூதாட்டி இறந்துவிட்டார். அக்கால மன்னர் மரபுப்படி, கூலிக்கு மாரடிக்கவும், ஒப்பாரிப் பாடல்களை இசைக்கவும் 300க்கும் மேற்பட்ட பெண்களை, தென் மாவட்டங்களிலிருந்து கூலி பேசி அழைத்துவந்தனர். மூன்று நாள் உணவும், போக்குவரத்துக்கான ஊர்திகளும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. நாள் ஒன்றுக்கு முப்பது உருவா எனவும், படிப்பணம் 10 உருவா எனவும் கணக்கிட்டு, நூறு உருவா பெண் ஒருவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. 1970ஆம் ஆண்டில், 30 உருவா ஊதியம் என்பது அதிகமான தொகையே. இந்த தமிழ் வழக்காறுகள் சுமேரிய, பாபிலோனிய, யூத மக்களிடையே, கி.மு. 2000 ஆண்டுகளிலேயே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளதை பதிவுகள் உறுதி செய்கின்றன. மேலும் இறந்தவருக்கு தலைக் கட்டு, வாய்க்கட்டு, கைக்கட்டு, கால்கட்டை விரல்கட்டு என்ற தமிழர் நடைமுறை யூதரிடையே காணப்பட்டது. நீத்தாரைக் கோடித் துணியால் (புதிய துணி) மூடுவதும் கூட, யூதரிடம் நடைமுறையில் இருந்தது. நீத்தாருக்காக 16 நாள், 40 நாள், 49 நாள் என அவரவர் தகுதிக்கேற்ப நினைவேந்தல்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன.

பாத்திபிரா (Badtibira) என்ற நாடு எதுவென்பது தெரியவில்லை. இந்நகரில் வெள்ளக்காலத்துக்கு 36000 ஆண்டுகளுக்குமுன் தழும் ஆட்சி செய்து வந்ததாக (ANET, 265) செய்திகள் கூறுகின்றன. அதன்படி வெள்ளக் காலம் கி.மு.

18000 ஆண்டுகளில் தொடங்கியதாகக் கருதப்படுகின்றது. எனவே, கி.மு. 54000 ஆண்டுகளில் தமழ் ஆட்சியிலிருந்தான் எனலாம். கி.மு. 50000 ஆண்டுகளில் குமரிக் கண்டத்தில் தமிழர்களின் ஆட்சி நிலைபெற்றிருந்ததாகப் பாவாணர் கூறுகிறார். சுமேரியம் குறிப்பிடும் பாத்திபிரா என்ற நகர் குமரிக் கண்டத்தில் இருந்ததா எனத் தெரியவில்லை. பாத்திபிரா என்ற சொல், ஆய்வாளர்களால் சரியாகப் படிக்கப்பட்டதா எனவும் தெரியவில்லை. எவ்வாறாயினும் சுமேரிய இலக்கியமும் மெசபத்தோமிய இலக்கியமும் கூறும் தமழ் என்ற சொல், தமிழ் மொழியின் உருவகமாகச் சொல்லப்பட்டதே எனக் கருதலாம். பாபிலோனிய நாள் காட்டியில் தமழ் என்பது நான்காம் மாதத்திற்கான பெயராக (சூன் - சூலை)ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மூன்றாம் மாதம் சிவன் (மே - சூன்) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.²⁵⁷ எந்த அடிப்படையில் இவ்விரு தமிழ்ச் சொற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதும் தெரியவில்லை.

எபிரேயர்கள்

வரலாற்றில் சுமேரியர்களின் தாய்நாடு, மொழி, இனம் போன்றவைகள் எவ்வாறு விடுவிக்கப்படாமல் உள்ளனவோ, அதே நிலைதான் எபிரேய மக்களுக்கும் உள்ளது. எபிரேய மக்கள் யாவர்? அவர்களுடைய தாய்நாடு எது? எவ்வினத்தைச் சார்ந்தவர்கள்? அவர்கள் பேசிய மொழி உலகில் எந்த மொழியோடு தொடர்புடையது? இக்கேள்விகளுக்கு வரலாற்று ஆய்வாளர்களால் விடையளிக்க இயலவில்லை. பல்வேறு ஊகங்களின் அடிப்படையில் பலவாறான கருதுகோள்களை முன்வைக்கின்றனர். அவர்கள் முன்வைக்கும் கருதுகோள்களுக்கும், அவர்கள் தரும் விளக்கங்களுக்கும் இடையே காணப்படும் தொடர்புச் சங்கிலிகள் பல இடங்களில் அறுந்து விழுகின்றன. இடைவெளிகள் காணப்படுகின்றன. இவ்விடை வெளிகளை நிரப்புவதற்கான நிகழ்வுகளை அவர்களால் தர இயலவில்லை. ஆனாலும் பாபிலோன் பகுதியில், கி.மு. 2000 ஆண்டுகளில் எபிரேய இன மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதை ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்கின்றனர்.

விவிலியம் முதன்முதலில் அபிறகாமையே எபிரேயன் என்று குறிப்பிடுகிறது. அதற்குமுன்பு எவரும் எபிரேயன் என்ற

சொல்லால் அழைக்கப்படவில்லை. எனவே, அபிறகாமின் வழிவந்தவர்களும், அவனது முன்னோர்களும் எபிரேயர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர் எனலாம். ஆனாலும் அபிறகாமின் தந்தையும் பாட்டனும் விவிலியத்தில் அறியப்பட்டுள்ளனர் என்றாலும், அவர்களை எபிரேயர்கள் என்று விவிலியம் சுட்டவில்லை. எபிரேயர் என்ற சொல்லின் மூலம் என்ன? அது எம்மொழிச் சொல்? எபிரேய மொழி எக்காலத்திலிருந்து பேசப்பட்டு வந்தது? அது முதன் மொழியா அல்லது கிளை மொழியா என்பதற்கான விளக்கங்களை இதுவரை எவரும் தரவில்லை. எபிரேயன் (Hebrew) என்ற சொல், இப்ரி (Ibri) என்ற சொல்லின் விரிவு எனச் சிலர் கூறுகின்றனர்.

இபர் (Heber) என்பவன் கனானியர் வழிவந்தவன். தன்னுடைய உறவினர்களை விடுத்து கலிலீ (Galilee) என்ற ஏரி நகரில் வாழ்ந்து வந்தான். அவனைப் பற்றிய குறிப்புகளை பிற்கால கி.மு. 1000) விவிலியப் பதிவுகள் கூறுகின்றன.²⁵⁸ இவனுக்கு முன்பு எவரும் இப்பெயரில் அறியப்படவில்லை. இபர் என்ற சொல்லே, ஈபர் (Heber) என்று சொல்லப்பட்டது எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். Heber - Hebrew என்பது ஒலி ஒற்றுமையுடைய சொல்லே அன்றி, பொருளில் வெவ்வேறானவை. சப்பை மூக்குடையவர்களாதால், அவர்கள் சப்பானியர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர் எனக் கூறினால் எவராதது ஏற்றுக் கொள்வார்களா? எனவே Heber - Hebrew என்ற விளக்கத்தை ஆய்வாளர்களில் சிலர் அளித்தாலும், பெரும்பாலானவர்கள் அக்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இபர் என்பவனைப் பற்றிய செய்திகள் நீதிமான்கள் என்ற பிற்காலத்தலைப்பில் (Judges, 4:1; 17:23) சொல்லப்பட்டுள்ளதால், இபர் என்ற சொல், ஈபர் என்ற சொல்லுக்கான மூலச் சொல் அல்லவென்பது தெளிவாகின்றது.

பெரும்பாலான ஆவணங்களின் அடிப்படையில், எபிரேய மக்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுவதையொட்டி, ஈபர் என்ற சொல்லுக்கான பொருளை ஆய்வாளர்கள் விளக்குகின்றனர். எபிரேயர்கள் பாபிலோனிய அல்லது பாலத்தீன நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லர் என்பதும், அவர்கள் சுமேரியரைப் போல் வெளிநாட்டினரே என்பதும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.²⁵⁹ விவிலியத்திலேயே இதற்கானச் சான்றுகள் பல உள்ளன. பாபிலோனிய, கனானிய, எகிப்திய நாடுகளில்

அந்தந்த நாட்டுக் குடிமக்களை அடிமைகளாகக் கருதுவதில்லை. எகிப்திலும் பாபிலோனிலும் எபிரேயர்கள் சிலகாலம், அடிமைகளாயிருந்தது பற்றிய குறிப்புகளும் உள்ளன. எபிரேய மக்களே, தங்கள் இனத்தைச் சார்ந்தவர்களை அடிமைகளாக வைத்திருந்த செய்திகளும் விவிலியத்தில் காணப்படுகின்றன. அடிமைகளை வைத்திருப்பவன் ஆறு ஆண்டுகளுக்குமேல் ஒருவனை அடிமையாக வைத்திருக்க முடியாது என்றும், ஏழாம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் அவனுக்கு விடுதலை அளித்துவிட வேண்டும் என்றும் விவிலியம் கூறுகிறது.²⁶⁰ (பயணம், 21:2). அறமாயிக் மொழிபேசிய எபிரேயர்களும், அதே மொழியைப் பேசிய பாலத்தீனர்களும் ஒரே அளவில் நடத்தப்படவில்லை. தூய பால் என்ற மறைத்தொண்டர், தார்குச நகரைச் சார்ந்த எபிரேயன் என்பதால், அவர் விலக்களிக்கப்பட்டிருந்த செய்தியையும் விவிலியம் கூறுகிறது.²⁶¹ (AA, 6:1)

எபிரேயர்களின் கடந்தகால வரலாற்றை நோக்கும்போது, பல நூற்றாண்டுகள் உரிமைகள் எதுவுமின்றி ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகவே வாழ்ந்துள்ளனர். எகிப்தில் ஏறக்குறைய 300 ஆண்டுகள் அடிமைகளாக வாழ்ந்திருந்தவர்களை, மோசே என்ற எபிரேயன் மீட்டு வந்த செய்திபற்றி விவிலியம் விளக்கமாகப் பேசுகிறது. பல்வேறு ஆவணங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செய்திகளின்படி, அபிறு (Habiru), அப்பிறு (Hapiru), அப்பிறு (appiru) போன்ற சொற்கள், எபிரேயர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. இவைகளில் அப்பிறு என்று சொல்லப்பட்ட இறுதியான சொல்லை, ஆய்வாளர்கள் தேர்வு செய்கின்றனர். அப்பிறு (Appiru) என்ற சொல்லுக்கான மூலச் சொல்லை அவர்களால் காட்ட இயலவில்லை. அது எம்மொழிச் சொல் என்பதையும் அவர்களால் கண்டுபிடிக்க இயலவில்லை.²⁶² ஆனால் பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள், அப்பிறு என்ற சொல்லே ஈபுறு (Appiru - Hebrew) என விரிந்ததாகக் கூறுகின்றனர். அப்பிறு என்ற சொல்லுக்கு, “ஆற்றுக்கு அப்புறத்திலிருந்து வந்தவர்கள்,” என்ற பொருளைத் தருகின்றனர் (the people from across the river or from beyond the river). ஆறு என அவர்கள் குறிப்பிடுவது தைகிரீசு ஆற்றையே என்க. தைகிரீசு ஆற்றுக்கு சின்னாறு என்ற பெயரும் இருந்தது. யூப்ரதீசை பேராறு (Perat) என்றும் விவிலியம் கூறுகிறது. பேராட் என்பது பேராறு என்ற சொல்லின் திரிபாகும். நீளம் குறைந்த தைகிரீசு ஆறு, சின்னாறு (சினார் அல்லது செனார் எனத் திரிந்துள்ளது)

எனப்பட்டது. சின்னாற்றங்கரைச் சமவெளியும் சினார் என்றே சொல்லப்பட்டுள்ளது. அப்பகுதியில்தான் தைகிரீசு ஆற்றுக்கு அப்புறத்திலிருந்து வந்தவர்கள் முதலில் குடியமர்ந்தனர். எனவே, அப்புறம், அப்புறத்து, அப்புற என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, அப்பிறு எனத் திரிந்து, ஈப்புறு என நிலைத்தது. ஈப்புறு, அப்பிறு ஆகிய சொற்களுக்கான மூலச்சொல்லாக “அப்புற” என்ற சொல்லே உள்ளது என்பதை உறுதி செய்யலாம்.

ஆய்வாளர்கள் கூறும் அப்புறத்து மக்கள், தைகிரீசு ஆற்றுக்குக் கிழக்குத் திசையினின்றும் வந்து, சினாரில் குடியமர்ந்தனர் என்ற செய்தியை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். கிழக்குத் திசையில் இருந்த அந்த நாடு எதுவென்பதை ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்யவில்லை. ஆற்றுக்குக் கிழக்குத் திசையிலிருந்து வந்தவர்கள் என்றும், வெளிநாட்டினர் என்றும் கூறும் ஆய்வாளர்கள், செமிட்டிக் மொழிக் குடும்பத்தில் எவ்வாறு எபிறேய மொழியை இணைத்தனர் என்பது விளங்கவில்லை. எபிறேயர்களுக்கு முன்பு வந்து குடியமர்ந்த சுமேரியர்களையும் வெளிநாட்டினரே எனக்கூறும் ஆய்வாளர்கள், சுமேரிய மொழியை செமிட்டிக் மொழியுடன் இணைக்கவில்லை என்பது நோக்குதற்குரியது. செமிட்டிக் மொழிக்கும், சுமேரிய மொழிக்கும் பல்வேறு மொழித் தொடர்புகள் உள்ளதை ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். பல சொற்களுக்கான மூலச் சொற்கள் சுமேரிய மொழியில் இருப்பதை, பாபிலோனிய மொழியை ஆய்வு செய்த ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். அதுபோலவே, எபிறேய மொழியின் பல சொற்களுக்கான மூலச் சொற்கள் சுமேரிய மொழியில் இருப்பதையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். பாபிலோனிய - சுமேரிய - எபிறேய மொழிகளிடையே உள்ளார்ந்த ஒற்றுமைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஆய்வாளர்கள், சுமேரிய மொழியை செமிட்டிக் குடும்பத்தினின்றும் தவிர்த்துவிட்டனர்.

ஆய்வாளர்களின் மொழிகள் பற்றிய கொள்கைகளில் தெளிவின்மையும் குழப்பமும் உண்டென்பதை ஆய்வாளர்களில் சிலரே ஏற்றுக் கொண்டாலும் இம்மூன்று மொழிகள் பற்றிய முரண்பாடான கருத்துகளுக்கு விளக்கம் அளிக்க இயலவில்லை. இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் யாதெனில், எபிறேய, - சுமேரிய மக்களின் வரலாறு பற்றி ஆய்வாளர்களால் இறுதியான முடிவுகளை மேற்கொள்ள

இயலாமற் போனதே. சுமேரிய - எபிரேய மக்களின் தொடக்க கால வரலாறு பற்றி, இப்போதும் கூட, ஆய்வாளர்களால் அறிய இயலவில்லை. இவ்விரு மக்களின் வரலாறு இன்னும் கழுக்கமும் புதிரும் நிறைந்தவைகளாகவே காணப்படுகின்றன. இப்புதிர்களை வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் விடுவிக்காத வரை, உலக நாகரிக வரலாற்றின் தொடக்கமும், தொடர்ச்சியும், அறுந்து நிற்கும் கயிறுபோலவே அமையும். இவ்வாறான குழப்பங்களின் வெளிப்பாடாகவே, பாபிலோனிய மக்கள் தாம், சிந்துவெளியில் குடியேறி வாழ்ந்தனர் என்ற தலை கீழ்க் கொள்கை வெளியிடப்படுவதற்குக் காரணமாய் அமைந்தது. பாபிலோனியர்களே கிழக்கு நோக்கிச் சென்று, சிந்துவெளியில் குடியமர்ந்து, ஆரியர்களின் தாக்குதல்களுக்கு அஞ்சி, தென்னிந்தியாவில் குடியேறி, தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்துவந்தனர் என்பது, நிக்கோலஸ் இலகோவாரி என்பவரது கண்டுபிடிப்பாகும். எப்படி அவர் கொள்கை அமைந்திருந்தாலும், பாபிலோனியரும் சிந்துவெளி மக்களும் தமிழரும் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவரே என்ற உண்மையை ஒப்புக் கொள்கிறார்.

கடந்தகாலத்தில் எபிரேயர்கள் பற்றிக் கூறப்பட்ட செய்திகளைவிட, தற்போது முன்னேற்றமான, பயனுள்ள செய்திகளை ஆய்வாளர்கள் கொடுத்துவருகின்றனர். இதன் மூலம் பழைய நம்பகத்தன்மையற்ற செய்திகளைப் புறந்தள்ளி, புதுப்புது ஆவணங்கள் தரும் செய்திகளை ஏற்றுக் கொள்ளவும், அதன் வழியே எபிரேயர்களைப் பற்றியிருந்த திரை விலகவும் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுவருகின்றன. அச்செய்திகளாவன:

1. சுமேரிய மொழியில் எபிரேயர்களைப் பற்றிய குறிப்பில், அம்மக்களை "சாகாழ்" (Sagaz) என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதே சொல், கி.மு. 2000 ஆண்டுக்கால ஊர் மற்றும் இலார்சா (Larsa) நகர்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட களிமண் தட்டுகளில் காணப்படுகின்றன. அசீரியாவின் வணிக நகரமான கப்படோசியா (Cappadocia), ஆசியா மைனர் குறிப்புகளும் (கி.மு. 2000 - 1800), மாரி (Mari) நகரக் குறிப்புகளும் (கி.மு 1800), எபிரேய மக்களைப் பற்றிய உண்மைகளை வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளன.²⁶³
2. பல்வேறு செய்திகளின் அடிப்படையில், எபிரேய மக்கள் கடுமையாகப் போரிடும் குழுக்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதும், தங்களுடைய உதவியை நாடும் மன்னர்களுக்கும், மற்ற குழுத் தலைவர்களுக்கும், ஊதியத்துக்காகப் போரிடும் குழுக்களாக

- இருந்துள்ளனர் என்பதும் தெரிய வருகின்றன. இது போன்று ஊதியம் பெற்றுக் கொண்டு போரிடும் குழுக்களுக்கு, ஊதியம் மட்டுமே குறிக்கோளாக இருந்துள்ளது. ஒரு ஊரை அல்லது நகரை கொள்ளையிடவோ அல்லது கொன்று குவிக்கவோ ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டால், அப்பணிகளை எபிறேயப் போர்க் குழுக்கள் செய்து முடித்தன. இவ்வாறான கூலிக்குப் போரிடும் பணிகளைத் தவிர வேறெந்த தொழிலையும் எபிறேயர்கள் செய்யவில்லை என ஆவணங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.²⁶⁴
3. எபிறேயர்களின் முன்னோர்கள் வாழ்ந்திருந்த நாட்டில், அவர்கள் முற்றிலும் நகர்ப்பகுதிகளில் வாழ்ந்திருந்த மக்களாகவே அறியப்படுகின்றனர். நாட்டுப்புறநாகரிகம் பற்றிய அவர்களது தொடர்புகள், வெளிப்படவில்லை. எனவே, நகரவாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய மக்களாகவே அவர்கள் கருதப்படுகின்றனர்.²⁶⁵
  4. மேற்கண்ட கருத்தை எம்.கிரீன்பெர்க் (M. Greenberg) என்ற வரலாற்று ஆய்வாளர் முற்றிலுமாக ஏற்றுக் கொள்கிறார். அவர்கள் நாடோடிக் குழுக்கள் அல்லர் என்றும், நகரங்களோடு தொடர்புடையவர்கள் என்றும் உறுதிபடக் கூறுகிறார்.
  5. ரைட், மெண்டனால் (G.E. Wright and G.E. Mendenhall) போன்றோர் கிரீன் பெர்க்கின் கருத்தை மறுத்து, அவர்கள் நாடோடிக் குழுக்களே என்றும், ஆனால் நகரங்களோடு தொடர்பு கொண்டு, நகரங்களில் வாழ்ந்து வந்தவர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.²⁶⁶
  6. கி.மு. 2000 - 1500 ஆண்டுகளில், ஊர் நகரின்னும் புறப்பட்ட எபிறேயப் போர்க் குழுவினர், வடக்கு கிரியா வரையிலும் பரவி, பல்வேறு போர்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். தங்களால் தாக்கப்படும் மக்கள் அல்லது குழுக்கள் நல்லவர்களா தீயவர்களா என்பது பற்றியெல்லாம் அவர்கள் கவலைப்பட்டதில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக சில ஊர்களையும் சூறையாடியுள்ளனர். எந்த நாட்டுச் சட்டங்களையும் அவர்கள் கருத்தில் கொள்ளவில்லை.²⁶⁷
  7. எபிறேயர்களின் போர்க்குழு இன அடிப்படையிலான குழு என்றும், அக்குழுவில் வேற்று இனங்களை அவர்கள் இணைத்துக் கொள்ளவில்லை என்றும் ஆவணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அதனால் எபிறேய மொழியை மட்டுமே அறிந்த ஓரினக் குழுவாகவே அவர்கள் இருந்துள்ளனர்.
  8. அசீரிய நாட்டின் நூசு (Nuzu) நகரக் குறிப்புகளிலிருந்து (கி.மு. 1500), இவர்கள் உதவியை நாடுபவர்களிடம் முறையான ஒப்பந்த

தங்கள் செய்து கொள்ளப்பட்ட பிறகே, போர் முறைகளில் ஈடுபடுவர் என்ற செய்தி வெளிப்பட்டுள்ளது.²⁶⁸ போருக்கான ஊதியத்தை அவர்கள் போருக்கு முன்பே பெற்றுக் கொள்வர் என்றும், அவற்றை தம் குழுவினருக்குப் பகிர்ந்தளித்த பிறகே போரில் ஈடுபடுவர் என்றும் அறியப்படுகின்றது.

9. இப்போர்க் குழுக்களை அடிமைகள் என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்க்க இயலவில்லை என்றும், இவர்கள் எவருக்கும் அடிமைகளாய் இருந்ததில்லை என்றும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.²⁶⁹
10. நூசு நகரக் குறிப்புகளில், இந்த எபிரேயப் போர்க்குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தவர்களின் பெயர்களில் பெரும்பாலானவை, அக்காடிய மொழிப் பெயர்களாகவே இருந்தன என அறியப்படுகின்றது. இதனால், அக்காடிய மொழியுடனும் இவர்கள் மொழிக்குத் தொடர்புகள் இருந்தது வெளிப்பட்டுள்ளது.²⁷⁰
11. எகிப்திய நாட்டின் அமர்னா (Amarna) நகரத்து பாப்பிரஸ் தாள்களில் கண்டுள்ள செய்திகளின்படி, கனானிய நாட்டு மன்னன் அசிர்த்தா (Abdi Ashirta) என்பவனுக்காகவும், அவன் மகன் அசிறு (Asiru) என்பவனுக்காகவும் அவர்கள் போரிட்ட செய்தி வெளிப்பட்டுள்ளது.²⁷¹
12. எகிப்திய மன்னர்களுக்கெதிராக, கனானிய மன்னர்களிடம் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தப்படி, எகிப்திய நகரங்களில் கலகம் செய்தனர் என்றும், மன்னருக் கெதிராக கலகம் செய்யத் தூண்டினர் என்றும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. எகிப்திய நகரங்களைச் சூறையாடினதாகவும், சில நகர மக்களை, அவ்விடத்தினின்று அகன்று விடுமாறு அச்சுறுத்தியதாகவும் கூறப்படுகின்றது. எவ்வகையான கொள்கையோ நெறி முறைகளோ இல்லாது எதிர்ப்போரைக் கண்டதும் தாக்கி அழிப்பவர்கள் என்றும், மாந்தநேயம் சிறிதும் அற்ற காட்டுமிராண்டிக் கூட்டம் என்றும், அபர்ணா குறிப்புகள் கூறுகின்றன. மற்ற குறிப்புகளை விட அபர்ணா குறிப்புகள் எபிரேயர்களைக் கடுமையாகச் சாடுகின்றன.²⁷²
13. எகிப்தியக் குறிப்புகள், எபிரேயர்களை முற்றிலும் வெளிநாட்டவர் என்றும், கனானிய, மெசபத்தோமியப் பகுதிகளைச் சாராதவர் என்றும் கூறுகின்றன. குறிப்பாக அவர்கள் எந்நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற விளக்கம் காணப்படவில்லை.²⁷³
14. பல்வேறு போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட அம்மக்களில் பலர் பகைவர்களால் பிடிபட்டு சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டனர்

என்றும், அடிமைகளாக்கப்பட்டனர் என்றும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.²⁷⁴

15. இப்போர்க்குழுக்கள் போல் அல்லாது, இவ்வினத்தைச் சார்ந்த பிறகுழுக்களும் மெசபத்தோமியா, வடக்குசிரிய, கனான் போன்ற பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்று கிரீன் பெர்க் குறிப்பிடுகிறார். அவ்வாறான பிறகுழுக்கள், குழுத்தலைமையொன்றின் கீழ் நாடோடி மக்களாகவும், நகர்ப்புறங்களைச் சார்ந்தும் வாழ்ந்திருந்தனர் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இக்குழுக்களால் மக்களுக்கு எவ்வகையான இடையூறுகளும் ஏற்படவில்லை என்றும் விளக்குகிறார். இதன்மூலம் எபிரேய மக்களில், ஒருசில குழுக்களே போர்களில் ஈடுபட்டது தெளிவாகின்றது.²⁷⁵
16. கிரீன் பெர்க்கின் கருத்துப்படி, எபிரேய மக்கள் வெளிநாட்டினர் என்றும், அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த நாட்டில், நகர்ப்புற நாகரிக மக்களாக இருந்தனர் என்றும், எக்காரணம் பற்றியோ தங்களது செல்வங்களை இழந்து வறியவர்களாக மாறிப்போனார்கள் என்றும் கருதுவதற்கான கருதுகோள்கள் உள்ளன.²⁷⁶
17. இவர்கள் வெளிநாட்டவராயிருந்ததால், அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த பாபிலோனிய, சிரிய மற்றும் கனானிய நகரங்களில், அந்நாட்டுக் குடியினர் பெற்றிருந்த சிறப்பும் சலுகைகள் எவற்றையும் எபிரேய மக்கள் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதும், அவர்கள் இரண்டாம் தரக் குடிமக்களாகவே கருதப்பட்டனர் என்பதும் தெரியவருகின்றன.²⁷⁷
18. இவர்களின் முன்னோர்கள் வாழ்ந்திருந்த நாட்டில் இவர்களுடைய முழுநேரத் தொழிலாக போரிடும் தொழில் இருந்திருக்கவில்லை என்றும், போர்க்குழுக்களில் அறியப்படுபவர்களின் முன்னோர்கள் நகரத்தார் என்றும், பலர் வணிகம் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்றும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. பலர் வேளாண் தொழிலைவிட்டு போர்த் தொழிலுக்கும் மாறியுள்ளனர் என்றும் அறியப்படுகின்றது.²⁷⁸
19. முதன் முதலில், எபிரேயர்கள் அமோரியர் என்ற இனத்தாருடன் கலந்தனர் என்றும், சிலர், எபிரேய மக்கள் அமோரியரே என்றும் கருதுகின்றனர்.²⁷⁹ (அமோரியர்கள் நோவாவின் பெயரான, ஆம் என்பான் வழிவந்த, கனான் என்ற தலைவனின் மரபினர் எனப் படுவதால், எபிரேயரை அமோரியர் எனக் கூறுவதை பல ஆய்வாளர்கள் ஏற்கவில்லை)

20. மெண்டால் (G.E. Mendhal) என்பார், ஈற்று என்பது இனவழியில் வந்த பெயர் என்று திட்டவட்டமாகக் கூறுகிறார். இபர் என்பவன் (Eber) வழியில் சொல்லப்படும் மரபுப்பட்டியல், எபிரேயர்களையும் அறமியர்களையும் (Aamean) இணைக்கிறது. ஆனால் விவிலியத்தின் பயண அதிகாரம் (3:18; 5:3; 7:16; 9:1) ஆகியவை எபிரேயர்கள் என்பவர் என்கோவை வழிபட்டவர்கள் என்றும், அவர்களை மட்டுமே இப்பெயர் சுட்டும் எனக் கூறுவதால், எபிரேயர் ஆற்றங்கரைக்கு அப்புறத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் என்ற கருத்து ஏற்படையது என்கிறார். முற்றிலும் நகர வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையவர்கள் எபிரேய மக்களின் முன்னோர்கள் என்பது மெண்டால் என்பவரின் கருத்தாகும். அந்த வகையில், அபிறகாமின் வழிவந்த மக்களே எபிரேயர் என்றும், இபர் என்பாளின் வழிவந்தவர்கள் அல்லர் என்றும் விளக்குகிறார்.²⁸⁰
21. அபிமெலக், யாப்தா, தாவீது போன்றவர்களும், இந்த எபிரேயக் குழுக்களைத் தங்கள் படையில் பயன்படுத்திக் கொண்ட செய்தியை விவிலியம் கூறுகிறது. குறிப்பாக பிலித்தியர்களுக்கு எதிராக நடந்த போரில், தாவீது இவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். (1 சாமுஎல், 27:1) 281

எபிரேயர்கள் - புதிய பார்வை²⁸²

எபிரேயர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை, வெளியிட்டுள்ள ஆய்வாளர்கள், அவர்களின் தொடக்ககால வரலாற்றைத் தோண்டி எடுக்கத் தெரியவில்லை. வரலாற்றில் விடைகாண வியலாத பல்வேறு புதிர்களில், எபிரேயர்களின் தொடக்க கால வரலாறும் ஒன்று. சுமேரியர்கள், எபிரேயர்களுக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பாபிலோனில் அறியப்பட்டனர். சுமேரியரின் பிற்காலக் குறிப்புகளே எபிரேயரைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. அபிறகாமைப் பற்றிய குறிப்புகள் மட்டுமே அவனை எபிரேயன் என்று குறிப்பிடுகின்றன. அபிறகாமின் தந்தையாகிய தெரா (Terah), பாட்டனாராகிய நகோர் (Nahor) இவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளில் எபிரேயன் என்ற சொல் காணப்படவில்லை. நகோரின் தந்தை மற்றும் பாட்டனார் பற்றிய குறிப்புகள் எவையும் விவிலியத்தில் இல்லை. எனவே, அபிறகாம் என்ற தலைவனை முன்னிறுத்தியே எபிரேயன் என்ற சொல் விவிலியத்தில் காணப்படுகின்றது.

தைகிரீசு ஆற்றுக்கு அப்புறத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவதால், அபிறகாமுக்கு சில தலைமுறைகளுக்கு முன்புதான், அம்மக்கள் பாபிலோன் பகுதிக்கு வந்திருக்க வேண்டும். அப்புறத்திலிருந்து வந்தவர்கள் பல்லாயிரம் மக்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் அவர்கள் பல்வேறு குழுக்களாக சென்னாற்றுப் பகுதிக்கு வந்திருக்கவேண்டும். அக்குழுவின் ஒரு தலைவனாக நாகோர் என்பவனைக் கருதலாம். நகோரின் மகனான தெரா என்பவன், மிகச் சிறந்த அறிவாளி என்றும், சிற்பக் கலைஞன் என்றும் குர்ஆன் கூறுகிறது. அக்காலத்தில் பாபிலோன் நாட்டில் நடைமுறையில் வணங்கப்பட்ட பல கடவுள்களின் சிலைகளை, களிமண்ணில் வடித்துக் கொடுத்தவன் தெரா. அவனுக்கு முன்பு சிலைகள், அந்நாட்டில் அறியப்படவில்லை. எனவே, தம்முடைய கடவுள்களை கண்கவர் உருவத்தில் வடித்துக் கொடுத்த தெராவின் சிற்ப வணிகம் வளர்ந்தது. மிகவிரைவில் மிகப் பெரும் செல்வத்தை தெரா ஈட்டினான். தெரா என்பது, தரை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும்.

தரை: மண், நிலம் என விரியும். நீர் அறியப்படாத அல்லது இல்லாத பகுதியைத் தரை என்பர். இங்கு தரையென்பது மண்ணைக் குறித்தது.

மண்ணைக் குழைத்துச் சிலைகளைச் செய்த தெரா, மண் என்ற காரணப் பெயராலேயே வழங்கப்பட்டான். இக்கால ஆய்வாளர்கள் அச்சொல்லுக்கான பொருள் தெரியவில்லை என்கின்றனர். எனவே, தந்தை சேர்த்துவைத்த செல்வத்தின் அடிப்படையில், அபிறகாமும் பெருஞ்செல்வனாக அறியப்பட்டான். விவிலியம் அபிறகாமை மட்டுமே முன்னிறுத்துவதால், மற்றவர்கள் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறவில்லை எனக் கருதலாம்.

எபிரேயர்கள் பல குழுக்களாகக் குடியேறியதால், எண்ணிக்கையில் மிகுந்து அறியப்பட்டனர். போரிடும் அளவிற்கு மறவர்களைக் கொண்ட படை, சிறிய குழுவாக இருந்திருக்க வியலாது. அவ்வாறான போர்க் குழுக்களும் பல தலைமைகளின் கீழ் பலவாக இருந்தன. எபிரேய மக்களில் அபிறகாமைப் போன்ற சில குழுக்கள், போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமல், தங்கள் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தனர். தந்தையைப் போல் அபிறகாம் சிலைகளைச் செய்யாமல்,

பெரும் பண்ணை போன்ற அளவில் கால் நடைகளுக்கு உரிமையாளனாக இருந்தான். அவனிடம் பணி செய்தவர்களும் பலநூறு பேர் இருந்தனர். மேற்கண்ட செய்திகளால், எபிறேயரில் சிலர் மட்டுமே போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கவேண்டும்.

சுமேரிய மொழி எபிறேயர்களை, சா காழ் (Sa Kaz) என்று குறிப்பிடுகின்றது. சுமேரிய, எபிறேய, அராபிய, பாபிலோனியச் சொற்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்கள், தமிழில் அறியப்படும் முகரத்தை z என்ற எழுத்தின் ஒலிப்பால் குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்கு பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளைக் காட்ட இயலும். அரபு மொழியில் முகரம் சகரமாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. தெரா என்ற அபிற்காமின் தந்தை அழர் என்றே சொல்லப்படுகின்றான். அழர் என்பது அழகு என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். அழர், Azar என்று அரபு மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. (Azar: Terah, the father of Ibrahim) எனவே, காழ் என்ற சொல்லே, Kaz எனப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது எனலாம். காழ் (தமிழ்: பொதுவாக கெட்டியான, உறுதியான என்ற பொருளைத் தரும். மேலும், விதை, கொட்டை, பாறைக்கல், பளிங்குக்கல், வயிரம் என கெட்டித்தன்மையுள்ள பொருட்களைக் குறிக்கும்.

கெட்டியான வயிரம் பாய்ந்த மரங்களையும் காழ் எனக் கூறுவர். முருங்கைமரம் காழ்த்தன்மையற்றது. தேக்கு காழ்த் தன்மை கொண்டது.

புறக்காமெனவே புல்லென மொழிப

அகக் காமெனவே மரமென மொழிப - தொல்காப்பியம்.

காழ் என்ற கெட்டித்தன்மை உட்புறம் அறியப்படுபவை மரங்கள் என்றும், நடுவில் ஓட்டையுள்ளவை புல்லினம் என்றும் சொல்லப்படும்.

காழ், வினைச்சொல்லாக அறியப்படும் போதும், அதே பொருளையே தருகின்றது.

காழ்: உடலிலும் உள்ளத்திலும் உறுதியாய் நின்றல் (Strong in body and mind)

உறுதியாய் வளர்தல் (go grow solid)

உறுதியில் நிலைத்தல் (to attain solodity) - வின்கலோ அகராதி ப. 293)

எனவே, சுமேரியர் கூறும் காத் என்ற சொல், எபிரேய மக்களின் உடல் உறுதியையும், போர் வலிமையையும் விளக்குகின்றது.

காத் என்ற சொல்லுக்கான மூலமும் பொருளும் வரலாற்றாய்வாளர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அப்புற என்ற தமிழ் மூலத்தால் அறியப்படும் எபிரேயர்கள் அடுத்து ஒரு தமிழ்ச் சொல்லாலேயே சுட்டப்படுகின்றனர். எபிரேயர்கள் வலிமையானவர்கள், உறுதியானவர்கள், ஆற்றலுள்ளவர்கள் போர் மறவர்கள் என்றவாறு புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடும் போர் நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்றதும் பொருத்தமானதுமான சொல்லாக காத் உள்ளது.

அப்புறத்து மக்கள்:

ஆற்றுக்கு அப்புறத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதால், அருகில் உள்ள பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் என்பதால் பெயரைக் குறிப்பிட்டிருப்பார்கள். தொலைவிலிருந்து வந்த மக்கள் என்பதால், அவர்களது நாடு பற்றிய விளக்கம் இல்லை. எபிரேயர்களைப் பற்றிய விளக்கங்கள் அனைத்தும் அவர்கள் சிந்துவெளி மக்களே என்ற கருத்தை உறுதிப்படுத்துவதாகவே உள்ளன. கிழக்கிலிருந்து வந்தவர்கள் என்ற விளக்கமும் இதற்குப் பொருந்தும். சிந்துவெளியிலிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மேற்கே புலம்பெயர்ந்ததற்கான காரணம் எதுவெனத் தெரியவில்லை. மேற்கித்திய குறிப்புகளும் அவற்றை விளக்கவில்லை. அண்மையில் அறியப்படும் தகவல்களின் அடிப்படையில், சிந்துவெளியில் தமிழர்கள் கி.மு. 12000 ஆண்டுகள் முதற்கொண்டே குடியேறத் தொடங்கிவிட்டனர் எனக் கருத இடமுண்டு. சிந்துவெளிக் குடியேற்றம், குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப் பிறகே எனக் கூறலாம். நோவாவும் அவன் மக்களும் (இன்ன பிறரும்) சிந்து வெளியில் குடியேறியிருக்க வேண்டும் என்பதை, ஊராற்று (ஆற்றார்) என்ற சொல் உறுதிப்படுத்துகின்றது. வெள்ளப்பாழுக்கு அஞ்சிய தமிழர், மீண்டும் வெள்ளத்தில் சிக்கி மாண்டு போகாதவாறு மேட்டுப்பாங்கான இடங்களைத் தேடிச் சென்றனர். தொடக்கத்தில் சிந்துவெளி அவர்களுக்கு ஏற்ற நிலமாகக் கருதப்பட்டது. பெருமளவில் ஒரு பேரரசை நிறுவக்கூடிய அளவில் மக்கள் பெருக்கம் நிறைந்திருந்த நாட்டில், மீண்டும் வெள்ளப்பெருக்கு அவர்களை வேறு ஒரு உருவில் வந்து அச்சுறுத்தியது.

சிந்து வெளியில் பல்வேறு காலங்களில் வெள்ளப் பெருக்குகள் ஏற்பட்டதாக இந்திய மற்றும் வெளி நாட்டு ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். சிந்துவெளி அழிவிற்கான அடிப் படைக் காரணம் வெள்ளப்பெருக்கே என்பது இப்போது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொருமுறை வெள்ளப் பெருக்கின்போதும் பல்வேறு நகரங்கள் அழிந்து போயின. இறுதியாக அழிந்துபோன நகரங்களாக மொகஞ்சதாரோ - அரப்பா ஆகியவை சொல்லப்படுகின்றன. குமரிக்கண்ட வெள்ளம், தொடர்ந்து சிந்துவெளியிலும் வெள்ளப்பெருக்கு என்ற அச்சச்சூழல்களே சிந்துசெளி மக்கள் மேற்கே புலம் பெயர்ந்ததற்கான காரணமாகும். இறுதியாக அழிந்துபட்ட அரப்பா நகர், கி.மு. 1800 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கால் அழிந்துபோனது. அதற்கு முன்பாக கி.மு. 2500 ஆண்டுகளில் அல்லது அதற்கு முன்பாக, மொகஞ்சதாரோ அழிந்துபட்டது. மொகஞ்சதாரோ அழிவிற்கும், எபிறேயர் களின் மேற்கு நோக்கிய புலப்பெயர்ச்சிக்கும் தொடர்பு இருப்பதற்கான கருதுகோள்கள் உள்ளன. எபிறேயர்கள், கி.மு. 2500 ஆண்டுகளில் பாபிலோனில் குடிபெயர்ந்துள்ளனர் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மேற்கே புலம்பெயர்ந்து செல்ல, ஏற்கனவே பாபிலோன் நாட்டுடன் அவர்கள் கொண்டிருந்த நாகரிகப் பண்பாட்டு உறவுகளும், இன உறவும், வணிக உறவும் காரணமாக இருந்தன. சிந்துவெளி வணிகர்கள் பாபிலோன் நாட்டில் குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொண்டிருந்தனர் என்ற செய்தி இன்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அறிந்திராத ஒரு நாட்டுக்குச் செல்வதைவிட, முற்றிலும் நன்கு அறிந்த பாபிலோன் நாட்டை, சிந்துவெளி மக்கள் தேர்வு செய்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை.

நகரத்தோடு தொடர்புடையவர்கள்:

சிந்துவெளி நாகரிகம் பற்றிய செய்திகளால், அம்மக்கள் மிகச் சிறந்த நகரங்களை உருவாக்கி வாழ்ந்திருந்தனர் என அறியலாம். எபிறேயர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் ஆய்வாளர்களில் பெரும்பாலானோர் அம்மக்கள் நகரிய நாகரிகத்துடன் தொடர்புடையவர்கள் என்றும், நாடோடி இனத்தவர் அல்லர் என்றும் கூறுகின்றனர். உலகிற்கே ஓகக் கலையை (யோகா) அறிவித்தவர்கள் தமிழர்களே என்பதை சிந்துவெளியில் கிடைத்த அகழ்வாய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. பல்வேறு இருக்கைகளில்

(ஆசனங்களில்) ஓகக் கலையை விளக்கும் பொம்மைகள் 16 கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, உடல் ஒம்புதல்களிலும், போர்ப் பயிற்சியிலும் சிறந்தவர்கள் சிந்துவெளியில் இருந்தனர் எனலாம். மேற்கே அவர்கள் புலம்பெயர்ந்த போது, அவர்கள் அறிந்திருந்த போர்க்கலையே அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு உதவுகின்றவாறு அமைந்தது.

ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடும் மற்றொரு செய்தி, எபிரேயர்கள் செல்வங்களை இழந்து வறியர்கள் ஆனார்கள் என்பதை சிந்துவெளியில் செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்திருந்த மக்கள் வெள்ளப் பெருக்கினால் அனைத்தையும் இழந்து போனார்கள் என்ற கருத்து ஏற்கக்கூடியதே.

எபிரேயர்களைப் பற்றி ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடும் செய்திகள் அனைத்தும், அவர்கள் சிந்துவெளி மக்களே என்பதை விளக்குவனவாக உள்ளன. ஆய்வாளர்கள், எபிரேய மக்கள் எந்த மொழி, இன, நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் எனத் தெரியாது விடுக்கும் நிலையில், அவர்கள் சிந்துவெளித் தமிழர்களே என்ற கருத்தை நாம் முதன்முதலாக வரலாற்று உகலத்துக்கு முன் வைக்கின்றோம். எபிரேயர்களின் முதல்வனாகக் கூறப்படும் அபிறகாம், அவனது வாழ்க்கை நிகழ்வுகள், அவனது கடவுள், அவனது வணக்கமுறைகள், அபிறகாமுக்குப்பின் வந்த அவன் மகன், மகன் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் ஆகியோரது நிகழ்வுகளில் கூட, ஏராளமான தமிழ் வழக்குகளும் வழக்காறுகளும் உள்ளன என்பதை நிறுவியுள்ளோம். (எபிரேயத்தின் தாய் மொழி தமிழே, பஹுளி முதல் யூப்ரடீசு வரை போன்ற ஆசிரியரின் நூல்களைக் காண்க.) அவற்றில் ஒருசிலவற்றை அடியில் காணலாம்.

எபிரேயர்கள் பல போர்களில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர் என்பது பல்வேறு ஆய்வாளர்களின் கருத்துகளாக உள்ளன. ஊதியத்துக்காகப் போரிட்டாலும், போரில் காயப்படுவதும், உயிரிழப்பதும் கூடத் தவிர்க்க இயலாதவை. பகைப்படையினரிடம் தோற்றுப்போனால் அடிமைகள் ஆகவும் நேரிடும். இவ்வாறு பலர் அடிமைகளாகவும் இருந்தனர் என்பதை விவிலியம் விளக்குகிறது. பாபிலோன், பாலத்தீனம், சிரியா போன்ற பகுதிகளில் எபிரேயர் பரவலாக வாழ்ந்துள்ளனர். பலர் உள்நாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு தம்மை மாற்றிக் கொண்டனர். மேலும் பலர் எகிப்து நாட்டில்

அடிமைகளாக வாழ்ந்திருந்தனர் எனிப்து நாட்டில் எபிரேயர்கள் எவ்வாறு அடிமைப்பட்டனர் என்பதை விவிலியம் சரியாக விளக்கவில்லை. யாக்கோபு என்ற ஒரு குடும்பத்தினரை முன்னிறுத்திய நிகழ்வுகளே விவிலியத்தில் காணப்படுகின்றன. யாக்கோபின் மரபினர் 12 பிரிவுளாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளனர். அப்பன்னிரு பிரிவினரும் எனிப்தில் அடிமைகளாயிருந்தனர் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இவர்களின்றி பல்வேறு எபிரேயக் குழுக்களும் எனிப்தில் அடிமைகளாயிருந்தனர். அவர்களைப்பற்றி விவிலியம் குறிப்பிடவில்லை.

ஆய்வாளர்கள் தரும் கருதுகோளின் படி கி.மு. 1650 ஆண்டுகளில், எபிரேயர்கள் எனிப்தில் அடிமைகளாயினர் எனலாம். கி.மு. 1250 ஆண்டுகளில், அவர்கள் மோசே தலைமையில் விடுதலை பெற்றனர். அப்போது, 10 இலக்கத்துக்கும் மேற்பட்ட எபிரேய மக்கள் இருந்தனர் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. அத்தொகை 12 பிரிவினரை உள்ளடக்கிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 300 ஆண்டுகளில் 10 இலக்கம் பேர் பல்கிப் பெருகியதாகக் கொள்ள இயலாது. எனவே, 12 பிரிவினரையும் தாண்டி, மேலும் பலர் எனிப்தில் அடிமைப்பட்டிருந்தனர் எனக் கருதலாம். மோசே தலைமையில் அனைத்து எபிரேயர்களும் தங்கள் பயணத்தை மேற்கொண்டனர் என்ற கருத்தும் தவறானது. பலர், மோசே தலைமையை ஏற்காது, எனிப்திலிருந்து கனான் நாட்டுக்குச் சென்று விட்டனர். எனிப்துக்கும் கனான் நாட்டுக்கும் இடையே உள்ள தொலைவு, 10 நாள் நடைப்பயணம்தான். ஆனால் மோசே தலைமையில் சென்றவர்கள் 40 ஆண்டுகள் பயணம் மேற்கொண்டிருந்தனர். இந்த 40 ஆண்டுகளில் நிகழ்வுற்றவைகளை, பயணம் (Exodus) என்ற தலைப்பில் விவிலியம் விளக்குகிறது. யாக்கோபு மரபில் ஒன்றான யூதா அல்லது ஊதா என்பவன் மரபினர் மோசேயின் தலைமையைப் புறக்கணித்துவிட்டதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, எனிப்தில் அடிமைகளாயிருந்தவர்கள் 10 இலக்கம் பேர், அவ்வாறு அடிமைகளாக இல்லாது பரலாக தங்கள் தொழில்களை மேற்கொண்டிருந்தோர், 10 இலக்கத்திற்கும் மேல் இருக்கும் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். எனவே, பாபிலோன், கனான், சிரியா மற்றும் நடுத்தரைக் கடலின் கிழக்குக் கரைகளில் வாழ்ந்திருந்தோர் (எனிப்து உள்ளிட்ட) 20 இலக்கத்துக்குமேல் இருப்பர் என்பது ஒரு கருத்து.

இவர்களில் நான்கில் ஒரு பங்கினரே மோசேயின் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்டதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். மோசேயின் தலைமையைப் புறக்கணித்தவர்களின் எண்ணிக்கையே கூடுதலாக இருந்தது என்பர். மோசே தலைமையில், கனான் நாட்டுக்குள் நுழைந்த எபிரேயர் (மோசே வழியில் இறந்துபட, அவனது தலைமைத் தொண்டன் ஓசுவா, தலைமை ஏற்க) எதிர்ப்பட்டவர்களை வென்று, அந்நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். கனான் நாட்டுக்கு இசுராயெல் (Israel) என்ற புதிய பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டனர். இசுராயெல் என்பது யாக்கோபுவிற்கு உள்ள மற்றொரு பெயராகும். எனவே, வரலாற்றில் சுட்டப்பெறும் பாலத்தீனம், கனான், இசுராயெல் ஆகிய பெயர்கள், ஒரு பகுதியைச் சுட்டுவனவே.

இசுராயெல் என்பதை, தமிழில் இசுரவேல் என்றவாறு சிலர் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டனர். எல் என்ற ஈற்றுச் சொல்லை, வேல் என்று குறிப்பிடுவது தவறானது மட்டுமின்றி, பொருள் மாற்றமும் கொண்டதாகும். எல் என்பது அபிறகாம் முதல் அவனது வழிவந்தோர் வழிபட்ட கடவுளாவார். இசுரா என்ற சொல்லுக்கான பொருளும் மூலமும் அறியப்படவில்லை. அது எம்மொழிச் சொல் என்றும் விளக்கப்படவில்லை. எல் ஒளிரட்டும் (Let El Shine) என்றும், எல் ஆளட்டும் (Let el rule என்றும் பொருள் கொள்கின்றனர். யாக்கோபு, ஒருநாளில் எல் என்ற கடவுளுடன் மல்லுக்கட்டியதாக ஒரு நிகழ்வு சொல்லப்படுகின்றது. எல்லுடன் போரிட்டவன் (contents against El) என்றவாறும் சிலர் பொருள் கூறுகின்றனர். இசை - அரா-எல் என்ற தமிழ்ச் சொற்களே, இசுராயெல் என்ற சொல்லில் உள்ளது எனலாம்.

அரா: பிரிக்கப்படாத, துண்டிக்கப்படாத, என்றும் தொடர்பில் உள்ள எனப் பொருள் விரியும். அரி = துண்டித்தல்; அரா = துண்டிக்கப்படாத.

இசை : இணைப்பு, இணக்கம், தொடர்பு, ஒட்டுதல் என்றவாறு பொருள் விரியும்.

எல் என்ற கடவுளின் இணைப்பு அம்மக்களிடமிருந்து அல்லது யாக்கோபுவிடமிருந்து துண்டிக்கப்படவில்லை என்ற பொருளையே, இசுரா எல் என்ற சொல் விளக்குகிறது. தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் சரியான பொருள்கிடைக்கிறது.

இசுராயெல் நாடு, பன்னிரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அப்பிரிவினருக்கு அளிக்கப்பட்டது. ஊதா என்பவனின் மரபினர் மோசேயின் தலைமையை ஏற்காத போதும், அம்மரபினருக்கும் ஒரு (கிறிப்பற்ற) பகுதி ஒதுக்கப்பட்டது. அடுத்த முந்நாறு ஆண்டுகளில், மற்ற 11 பிரிவினரையும் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு, ஊதா மரபினர் இசுராயெல் நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றனர். ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு பிரிவினர், ஆளும் தகுதிபெற்றது, எபிறேய மக்களிடையே ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியதோடு, ஊதா மரபினரின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட வேண்டிய சூழலும் உருவாயிற்று. யூதா என்ற ஊதா மரபினர் வந்தவர்களே, தாவீதும் அவன் மகன் சாலமனும் என்க. இவ்விரு மன்னர்களால், எபிறேய மக்களின் புகழ் உலகமெலாம் பரவியது. அதுவரை எபிறேயர்கள் என அழைக்கப்பட்டு வந்த அம்மக்கள், யூதா மரபினரின் எழுச்சி யால், யூதர் என்றே அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் சார்ந்திருந்த சமயமும் யூதம் (Judaism) என அழைக்கப்பட்டது. யூதர் என்ற சொல் கிரேக்க மொழியில் ஜூ (Jew) என்று அழைக்கப்பட்டு, இன்றளவும் அப்பெயர் நிலைத்துவிட்டது. இசுராயெல் மக்கள் என்பவரும், யூதர் என்பவரும் ஒரின் மக்களே என்க. தாவீதின் காலத்துக்குப் பிறகு யூதர் என்ற சொல் வழக்கிற்கு வந்தது. அச்சொல்லை அறிமுகம் செய்து அழைத்தவர்கள் பாபிலோனிய ஆட்சியாளர்களே என்றும் கருதப்படுகின்றது.

இசுராயெல் நாட்டில் யூதர்களின் ஆட்சி, கி.மு. 1200 முதல், 850 வரையில், ஏறக்குறைய 500 ஆண்டுகளே நிலையாக இருந்தது. சாலமனுக்குப் பிறகு வந்த ஆட்சியாளர்கள் திறமையற்றவர்கள் என்பதால், இசுராயெல் மக்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றியதாலும், ஆட்சிப் போட்டி தோன்றியதாலும், அந்நாடு யூதேயா, இசுராயெல் என இரண்டு நாடுகளாகப் பிளவு பட்டன. பிளவு பட்ட நாடுகளை, அடுத்த இருநாறு ஆண்டுகளில் பாபிலோனியர் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். யூத மக்களை அடிமைப்படுத்தினர். வரலாற்றில் 750 ஆண்டுகளே யூதர்கள் அரசாண்டனர். பாபிலோனியருக்குப் பிறகு, கிரேக்கர்களும் கிரேக்கர்களுக்குப் பிறகு உரோமரும் இசுராயெல் நாட்டைக் கைப்பற்றினர். யூதர்கள் எனப்படும் இசுராயெல் மக்களின் ஆட்சி 1000 ஆண்டுகள் கூட நீடிக்கவில்லை. இயேசுவின் காலத்துக்குப் பிறகு, கி.பி. 70 ஆம் ஆண்டில், உரோம ஆட்சியாளர்களால், இசுராயெல் நாடு

தாக்கப்பட்டது. எருசலேம் நகரத்துத் தேவாலயம் இடிக்கப் பட்டது. சாலமன் மன்னனால் கட்டப்பட்ட அந்த அழகு மிளிர்ந்த தேவாலயம் ஒரே நாளில் இடிக்கப்பட்டது.

கி.பி. 70 முதல் 250 வரையிலும் இசுராயெல் மக்கள், தங்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய காலமாகக் கருதலாம். கி.பி. 300 ஆண்டுகளில், அம்மக்களில் 25 பங்கினர் மட்டுமே இசுராயெல் நாட்டில் தங்கியிருந்தனர் என்றும், மற்றவர்கள் அனைவரும் உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சிதறிப் போனார்கள் என்றும் வரலாறு கூறுகிறது. ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக, நாடின்றி உலகெங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்த அம்மக்களின் வரலாறு இடர்ப்பாடுகள் நிறைந்தது. ஐரோப்பாவின் அனைத்து நாடுகளிலும், அமெரிக்கா, ஆத்திரேலியா, இந்தியாவின் கேரளத்திலும்கூட அவர்கள் குடியேறி வாழ்ந்தனர். தங்களுடைய செல்வங்கள் அனைத்தையும் இழந்து (முன்னொரு காலத்தில் சிந்துவெளியிலிருந்து வெளியேறியதைப் போல) ஏதிலிகளாக வாழ்ந்தனர். தங்களுடன் அவர்கள் எடுத்துச் சென்றது தங்களது சமயநூலான தோராவை மட்டுமே. உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழ்ந்திருந்த யூதர்கள், எந்தச் சூழ்நிலையிலும், தங்களுடைய சமய நம்பிக்கைகளை விட்டு விடவில்லை. உலகில் சமயத்தின் பால் பிடிப்பு கொண்டவர்கள் என்று கூறமுயன்றால் அது யூத மக்களை மட்டுமே குறிப்பதாக அமையும்.

ஐரோப்பாவின் பல்வேறு நாடுகளில் வாழ்ந்திருந்த அம்மக்கள், தங்களுடைய தாய்மொழியான எபிரேய மொழியை மறந்துவிடவில்லை. இருப்பினும் பல்வேறு நாடுகளில் ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக வாழ்ந்திருந்த அம்மக்களில் பலர் எபிரேய மொழியை மறந்தே போனார்கள். பேசியவர்களின் மொழியும் அந்தந்த வட்டார மொழிகளுடன் கலந்த எபிரேயமாக இருந்தது. பிரான்சில் இருந்த யூதர்கள் பேசிய எபிரேயம், நார்வேயிலிருந்த யூத மக்களுக்குப் புரியவில்லை. கொச்சியில் வாழ்ந்திருந்த அம்மக்கள், மலையாள மொழியுடன் எபிரேயத்தைக் கலந்துவிட்டனர். தெளிவான மலையாளத்திலும் சிலர் தமிழிலும் கூடப் பேசினர். இவ்வாறு விவிலியம் எனப்படும் தோரா என்ற சமயநூலில் அறியப்பட்டிருந்த தூய்மையான எபிரேய மொழி, தோராவில் மட்டுமே இருந்தது. யூதர்களிடம் மறைந்து போய்விட்டது.

அந்தந்த நாடுகளில் சிறுபான்மையினராகக் கருதப்பட்ட யூதர்கள், அந்நாட்டு மக்களோடு கலந்து, அந்நாட்டு நடப்புகள் அனைத்திலும் பங்கேற்றனர். கடவுளால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட இசுராயெல் என்ற யூத இனம், ஏன் இவ்வாறு கடவுளால் கைவிடப்பட்டது என பிற்காலப் பொதுவுடைமைக் கட்சி யினர் கேள்விகளை எழுப்பினர். இயேசுவைக் கொலை செய்த தாலேயே யூதர்களுக்குக் கடவுள் ஒறுப்பினை வழங்கிவிட்டார் என்று கிறித்துவர்கள் கூறினர். ஆனாலும் உலகின் மிகச் சிறந்த அறிவாளிகளாக யூதர்கள் இருந்தனர், இருக்கின்றனர் என்ற கூற்றை எவராலும் மறுக்க இயலாது. விக்டோரியா மகாராணி யார் காலத்தில், தலைமை அமைச்சராக இருந்த பெஞ்சமின் டிஸ்ரேலி என்பவர் ஒரு யூதரே. அவருடைய ஆளுமைத் திறனும், அறிவார்ந்த மதிநுட்பமும் இங்கிலாந்தின் வரலாற்றில் பெருமையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மிக இளைய வயதில் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற விக்டோரியா, விளையாட்டுத்தனங்களும், வேடிக்கையான மன நிலையும் கொண்டவர். ஒரு முறை தனது கணவருடன் ஆத்திரேலியா சென்று வரவேண்டும் என அடம்பிடித்தார். டிஸ்ரேலி எவ்வளவோ தடுத்தும் விக்டோரியா அவருக்குச் செவி மடுக்கவில்லை. போர் மேகங்கள் குழந்திருந்த ஐரோப் பாவில், அரசியார் வெளிநாடு செல்வது, இங்கிலாந்தின் பாதுகாப்புக்கே அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் என உணரப் பட்டது. ஆனாலும் விக்டோரியாவை டிஸ்ரேலி ஆத்திரேலி யாவுக்கு அனுப்பிவைத்தார். அவர் திரும்பி வர ஆறு மாதங் களாயின. அக்காலங்களில் அரசியார் தலைமை வகிக்கும் அமைச்சரவைக் கூட்டங்களும் நடந்தன. அரசியார் பொது மக்கள் முன்பும் தோன்றினார். இவை எல்லாம் எவ்வாறு நிகழ்ந்தன. அரசியாரின் வெளிநாட்டுப் பயணத்தைக் கழுக்க மாக வைத்திருந்த டிஸ்ரேலி, தன் அமைச்சர்களுக்குக் கூட அதனைத் தெரிவிக்கவில்லை. விக்டோரியா போன்ற உருவ உடலமைப்பு கொண்ட ஒரு பெண்ணை, அமைச்சரவை கூட்டங்களுக்கே தலைமை தாங்க வைத்தார். யூதர்களின் மதிநுட்பம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதற்கு பெஞ்சமின் டிஸ்ரேலி ஓர் எடுத்துக்காட்டு ஆவார்.

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது, இட்லரால் கொன்று குவிக்கப்பட்ட யூதர்களின் எண்ணிக்கை 6 இலக்கத்தைத்

தாண்டும் என்பர். இவ்வாறான இனப்படுகொலையை உலகம் அதற்கு முன்பு கேள்விப்பட்டதே இல்லை. அதற்குப்பிறகு உலகம் அறிந்த இனப்படுகொலை, ஈழத்தில் தமிழர்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டதே. ஒரிலக்கம் மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஒன்றரை இலக்கம் மக்கள் காணாமற்போயினர் (செத்துப் போனார்கள் என்பதை வேறு வகையாகச் சொல்வது). தமிழர்களுக்கும் யூதர்களுக்கும் உள்ள உறவுகளை தொடர்புபடுத்தி ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு வரும் காலத்தில் இவ்விரு இனத்தாரும் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்டது வரலாற்றில் தற்செயல் நிகழ்வாகக் கருத இயலாது.

கடந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் அறிவியல் அறிஞர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் யூதர்களாகவே இருந்தனர். தனது ஒப்புமைத் தத்துவத்தின் மூலம் உலகையே வியக்க வைத்த ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் ஒரு யூதரே. அமெரிக்காவின் பொருளியல் மேதை என்றிகிசிங்கரும் ஒரு யூதரே. இப்பட்டியலை நீடித்துக் கொண்டே போகலாம்.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் உலக நாடுகளிடையே யூதர்பால் ஏற்பட்ட இரக்கவுணர்வு, அவர்களுடைய தாய்நாடான இசுராயெல் நாட்டை அவர்களுக்குத் திரும்பவும் அளிக்கவேண்டும் என்ற முடிவினை எடுக்க வைத்தது. இதனையொட்டி, 1948ஆம் ஆண்டில் அய்க்கிய நாடுகளின் அவை, இசுராயெல் என்ற புதிய நாட்டை உருவாக்கி, யூதர்களுக்கு அளித்தது. இந்த நிகழ்வு, யூத வரலாற்றில் மிகப் பெரிய திருப்பமாகும். உலகெங்கிலும் இருந்த யூதர்களை, இசுராயெல் நாட்டுக்கு வருமாறு அந்நாட்டு அரசு அழைப்பு விடுத்தது. பல இலக்கம் மக்களுக்கு வீடும், நிலங்களும் பகிர்ந்தளிக்கப் பட்டன. 1948 முதல் 1967 வரையிலும் பல்வேறு இடையூறுகளை இசுராயெல் அரசு சந்தித்தது. சுற்றியிருந்த அரபுநாடுகள், இசுராயெல் நாட்டுக்கும் அரசுக்கும் பல்வேறு சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்தன. இங்கிலாந்து நாடும் எண்ணெயைப் பெறும் கவட்டு நோக்கில் அரபு நாடுகளுக்கு உதவிகள் புரிந்தது.

புதிய நாட்டின் புதிய கட்டமைப்பை உருவாக்க இசுராயெல் அரசு பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. கடுமையான நிதிப் பற்றாக்குறையால் வளர்ச்சிப் பணிகள் முடங்கின. போர்ப்படைக்கான கருவிகளை வாங்க இயலவில்லை. இச்சூழலில் கோல்டா மேயர் என்ற இசுராயெல்

நாட்டுப் பெண்மணியை அமெரிக்காவிற்கு அவ்வரசு அனுப்பி, அமெரிக்க வாழ் யூதர்களிடம் நிதி திரட்டி வருமாறு பணித்தது. நியூயார்க் வானூர்தி நிலையத்தில் வந்திறங்கிய கோல்டா மேயரிடம் 10 டாலர்கள் மட்டுமே அவரது பையில் இருந்ததாக, அரசுக்குறிப்புகள் கூறுகின்றன. மீண்டும் அவர் இசுராயெல் திரும்பும் போது அவரிடம் 10 மில்லியன் டாலர்கள் இருந்தன என்று கூறப்படுகின்றது.

இக்கட்டான அக்கால அளவில், மோசே தயான் என்ற ஒற்றைக் கண் யூதர், இசுராயெல் நாட்டின் பாதுகாப்பு அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார். மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே இசுராயெல் படை இருந்தது. அப்படையை சீர்படுத்தி, 1967ஆம் ஆண்டில் மோசே தயான், எகிப்தியப் படைகளைச் சிதறடித்தார். குயெஸ் கால்வாய் உள்ளிட்ட சினைத் தீவுக்குறை முழுவதையும், எகிப்திடமிருந்து கைப்பற்றினார் அதிரடியான இந்தப் போர் நடவடிக்கைகளால், உலகின் மிகப் பெரிய ஆற்றலுள்ள படைகளுள் ஒன்றாக இசுராயெல் போர்ப்படை அறியப்பட்டது. உலக அரங்கில், இசுராயெல் நாடு அச்சத் துடன் பார்க்கப்பட்டது. ஆப்பிரிக்க நாட்டின், இடிஅமீன் படைகளால் கடத்திச் செல்லப்பட்ட வானவூர்தியில் (பிரான்சுக்கு உரிமையானது) நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட யூதர்கள் இருந்தனர். இரவோடிவரவாக கடத்திச் செல்லப்பட்ட வானூர் தியையும் அதன் யூதப் பயணிகளையும் எவ்வித இடையூறும் இன்றி, இசுராயெல் அதிரடிப்படை மீட்டுவந்தது, அந்நாட்டுப் படையின் திட்டமிட்ட நுட்பமான திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

1948ஆம் ஆண்டில், உலகெங்கிலுமிருந்து இலக்கக் கணக்கானவர்கள் இசுராயெல் நாட்டில் குடியேறினர். இனத்தால் அவர்கள் யூதர்களாயிருந்தனர். ஆனால் மொழியால் வேறுபட்டிருந்தனர். அம்மக்கள் பேசிய எபிரேய மொழியை அம்மக்களில் பலரும் புரிந்து கொள்ள இயலாத அளவுக்கு, எபிரேய மொழி திரிவுப்பட்டிருந்தது. மொழியே மக்களை ஒருங்கிணைப்பது. மொழியே மாறுபட்டிருந்தால், அரசை எவ்வாறு இயக்குவது என்பதை உணர்ந்த அரசு, அதிரடியான மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பேசப்பட்ட எபிரேய மொழியின் மாபெரும் இலக்கியமாக தோரா இருந்தது. தோராவில்

எபிரேய மொழியும் இருந்தது. ஆனால் அம்மொழியைப் பேசு மக்கள் இல்லாமற்போயினர். பள்ளிகள், நூல்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, வணிக நிறுவனங்கள் ஆகியவைகளில் பழைய எபிரேய மொழி அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அம் மொழியை மக்களுக்குக் கற்றுத்தர இலவயமாகப் பள்ளிகளை அரசே தொடங்கியது. குழந்தைகள் மட்டுமின்றி முதியவர்களுக்கும் எபிரேய மொழியைப் படிக்கவும் பேசவும் கற்றுத் தரப் பட்டது.

தங்களது எபிரேய மொழி 5000 ஆண்டுக்கால பழமை வாய்ந்த மொழியென்பதையும், உலகச் செம்மொழிகளுள் ஒன்று என்பதையும் மக்கள் உணர்ந்திருந்தனர். தங்களது தாய் மொழியில் மீண்டும் பேசவும் படிக்கவும் தணியாத ஆர்வத்தை மக்களும் கொண்டிருந்தனர். கி.பி. 2000 ஆண்டில், இசுராயெல் நாட்டில் எங்கும் எபிரேயம், எதிலும் எபிரேயம் என்ற நிலை வந்துள்ளது. ஈராயிரம் ஆண்டுகளான வழக்கிழந்து போன, செத்துப்போன ஒரு செம்மொழியை 50 ஆண்டுகளில் மீண்டும் உயிர் பிழைக்கச் செய்த அந்த அரசின் முயற்சியும், மக்களின் ஒத்துழைப்பும் உலக வரலாற்றில் ஈடிணையற்றது. தாங்கள் எபிரேய மொழியைக் கற்றுக் கொண்டதோடு, உலக மக்களும் தம்மொழியைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வில், இப்போதும் வெளிநாட்டவர்களுக்கான இலவயப் பள்ளிகள் உள்ளன. பழைய எபிரேய மொழி இன்று மீட்டெடுக்கப்பட்டுவிட்டது.

ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக வழக்கிழந்த ஒரு மொழியை, 50 ஆண்டுகளில் மீட்டெடுக்க முடியும் என்றால், எப்போது தோன்றியது என அறிய இயலாத ஒரு மூத்த மொழியை, உயர்தனிச் செம்மொழியை, தமிழை, ஆங்கில, சமற்கிருத மொழித் தாக்கங்களிலிருந்து நம்மால் மீட்டெடுக்கமுடியாதா? அதெல்லாம் தமிழில் சொல்ல முடியாது, அறிவியல் கொள்கைகளைத் தமிழில் எழுத இயலாது, அதற்கான கலைச் சொற்கள் எல்லாம் தமிழில் இல்லை எனக் கூறிவரும் சில தமிழ்ப் பகைவர்களின் முதுகெலும்பை முறிக்கத் தமிழர்கள் முன்வர வேண்டும். பிறமொழிக் கலப்பால் எபிரேய மொழி சிதைந்தது என்ற கடந்த கால வராற்றை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 50 ஆண்டுகளில் அல்ல, 10 ஆண்டுகளில் அயன் மொழித் தாக்கங்களிலிருந்து தமிழை மீட்டெடுக்க முடியும், நம்மிடம் அதற்கான முயற்சிகள் இருந்தால்.

எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என ஆட்சிப் பொறுப் பேற்றவர்கள் கடந்த 45 ஆண்டுகளில் தமிழை முன்னிறுத்தி எந்தத் திட்டங்களையும் செயல்படுத்தவில்லை. மாறாக ஆயிரக்கணக்கான ஆங்கில வழிக்கல்விப் பள்ளிகளைத் திறக்க இசைவளித்தனர். அரசியல் அதிகாரங்களில் கன்னடத்துக் காரன், மலையாளி தெலுங்கன் ஆகியோருக்கு இருக்கும் தாய் மொழிப்பற்றுகூட, தமிழனுக்கு இல்லை. அவர்கள் எல்லாம் அவர்கள் தாய்மொழிக்கு அளிக்கும் சிறப்புகளையும் பணிகளையும் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வதில்லை. தமிழ்நாட்டு ஆட்சியாளர்கள், தமிழைத் தங்கள் வருமானத்துக்காகவும் பிழைப்புக்காகவும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். தமிழில் இது வரையிலும்கூட, பொறியியல், மருத்துவம், வேளாண்மை, தொழில் நுட்பம் போன்ற துறைகளுக்கான பாடநூல்களை வெளிக்கொணர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளவில்லை. பல்கலைக் கழகங்கள் எல்லாம், ஆங்கில ஆய்வுமுறைகளையே இப்போதும் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றன. தமிழ் வளர்ச்சித்துறை என்ற அரசு சார்ந்த அமைப்பு எந்தப் பணிகளையும் மேற்கொள்ள பொருளுதவிகளை அளிப்பதுமில்லை. தகுதியற்ற, தமக்கு நெருங்கிய, தம்மைப் புகழ்கின்ற சிலருக்கு, தமிழுக்குரிய விருதுகளை அள்ளிக்கொடுத்து வருகின்றனர். தமிழ் மொழியின் ஆழமும் நுட்பமும் தெரியாத புலமைத் தகுதியற்றவர்களைத் தேர்வுக் குழுவில் இணைக்கின்றனர். அண்மையில் முதல் வகுப்புக்கென வெளியிடப்பட்ட சமச்சீர்கல்வித்திட்ட தமிழ்ப்பாட நூலில், 25க்கும் மேற்பட்ட சமற்கிருதச் சொற்களும், பலூன் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லும் கூட இடம்பெற்றுள்ளது. தமிழைப் பாடநூலாகப் பரிந்துரை செய்பவர்களுக்கு, தமிழைப் பற்றி எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை. தகுதியுடைய தமிழறிஞர்களின் ஒத்துழைப்பை அதிகாரிகளும், அரசும் நாடுவதில்லை.

தமிழுக்குச் செம்மொழித் தகுதியைப் பெற்றுத் தந்தோம் என்ற விளம்பரம், தமிழுக்குப் பெருமை சேர்த்துவிடாது. அண்மைக் காலமாக செம்மொழித் தமிழாய்வு நிறுவனத்தின் செயல்பாடுகள், தமிழை வளர்ப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழறிஞர்களுக்கு எந்த உதவிகளும் அந்நிறுவனம் செய்வதில்லை. தமிழ்ப் பகைவர்கள், இலக்கக் கணக்கான தொகைகளை பெற்றுக் கொள்கின்றனர். மைய அரசு அளிக்கும் தொகையினையும் சரியாகச் செலவிடுவதில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல கோடிகளை செலவிடாமல், திருப்பி அனுப்புகின்றது.

இதனைக் கேட்க எவரும் முன் வருவதில்லை. அந்நிறுவனத்தில் தொடர்புடைய அதிகாரம் உள்ள பதவிகளில், தமிழைப் பற்றி அறிந்தவர்கள் எவருமில்லை. பல்வேறு சாதனைகளைப் புரிந்து விட்டதாகவும், எதிர் காலத்தில் வியக்கத்தக்க புதுமைத் திட்டங்களை வைத்திருப்பதாகவும் பேசுகின்றனர், அறிக்கை விடுகின்றனர். ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள அளிக்கப்படும் விண்ணப்பங்களுக்கு அந்நிறுவனம் பதில்கூட அளிப்பதில்லை. செம்மொழி நிறுவனம் தமிழை வளர்க்கப்போவதில்லை என்ற உண்மை அண்மைக்கால நடவடிக்கைகளால் வெளிப்பட்டுள்ளது.

இந்த அவல நிலைகளை மாற்ற, தமிழர்கள் முன்வர வேண்டும். தமிழ் உணர்வாளர்கள் ஒன்றுபட வேண்டும். தமிழறிஞர்கள் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொள்வோர் தங்களது தன்னலங்களை மறந்து தமிழ் மொழிக்காகக் குரல் கொடுக்க வேண்டும். எந்த உதவியும் கேளாது, எதிர்பாராது, தமிழுணர்வின் அடிப்படையில் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக் காகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் அமைப்புகள் போற்றுதற்குரிய பணிகளைச் செய்துவருகின்றன. அவர்களது பணிகள் ஒருங்கிணைக்கப்படல் வேண்டும்.

எபிரேய மொழி

எபிரேய மொழி, வடமேற்கு செமிட்டிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழியென்பது, பிற்கால மொழியியலார் வகுத்தபடி சொல்லப்படுவது, எபிரேயர்கள் வெளிநாட்டினர் என்றும், அவர்கள் பாபிலோன் உள்ளிட்ட எந்த மேற்காசியப் பகுதி களுக்கும் உரியவர்கள் அல்லர் என்றும், ஆற்றுக்கு அப்புறத்தே கிழக்குத் திசையிலிருந்து வந்தவர்கள் என்று வரலாறு கூறும் போது, எபிரேய மொழியை எவ்வாறு செமிட்டிக் குடும் பத்தில் இணைத்தனர் என்பது பொருத்தமற்றது என்க. சுமேரிய மொழியை செமிட்டிக் மொழியினின்று தவிர்த்த வாறு, எபிரேய மொழியையும் தவிர்த்திருக்க வேண்டும். இக்கருத்தை வெள்ளைத் தோல் கொண்ட மேற்கித்தியர் எவராவது கூறினால், அதனைப் பதிவு செய்து விடுவார்கள். மேற்கித்திய உலகம் பற்றிய ஆய்வினை ஒரு தமிழன் கூறினால் அது ஏற்கப்படாது (தமிழ் நாட்டிலும் அதே நிலைதான் என்க). எபிரேய மொழியின் மூலமொழி எதுவென்பதை அறிய இயலாத மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள், அதனைச் செமிட்டிக்

குடும்பத்தில் இணைத்தது பொருத்தமற்றது என்பதோடு, உலக மொழிகள் பற்றி அவர்கள் வகுத்துக்கொடுத்த கொள்கையும் தவறானது எனக் கருதலாம். உலகின் முதன் மொழியே எது வென்பதை அறியாதவர்கள், மொழிக்கொள்கையை எவ்வாறு வகுக்க இயலும்.

அப்புற என்ற சொல்லே, அப்பிறு எனத் திரிந்து, ஈற்று என்றானதை ஏற்கனவே விளக்கியுள்ளோம். ஈற்று என்ற ஒலிப்பையே எபிரேயம் எனத் தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளனர். தொடக்கத்தில் எபிரேயம் என்று இடையினத்தையே பயன்படுத்தி வந்தநிலையில், வல்லின நகரமே சரியானது எனப் பின்னுணர்ந்த பிறகு, எபிரேயம் என எழுதலானேன். அப்புறம் என்ற சொல்லில் நகரமே உள்ளதால், அதன் திரிபுச் சொல்லை, எபிரேயம் என எழுதுவதே சரியானதாகும். செமிட்டிக் மொழியைச் சார்ந்த அக்காடியமொழியில் பல கனிமண் தட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றின் பதிவுகளிலிருந்தே கில்காமேஷ் என்ற இலக்கியம் எடுக்கப்பட்டது. அரபு மொழியிலும் பல குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. கிறித்துவுக்கு முன்பு ஆயிரம் ஆண்டுகளில் அறியப்பட்டிருந்த அரபு மொழிக்கும், இன்றுள்ள அரபு மொழிக்கும் பெரிய அளவில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. அறமாயிக் என்ற எபிரேயத்தை ஒட்டிய மொழியும், அசீரிய மொழியும் அக்காலத்தில் பேசப்பட்டவை. மேலும் போனீசியம், உகாரியம், கனானியம் போன்ற மொழிகளும் அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்தன. ஈழம் என்ற மொழியும், கல்தேயப் பகுதியில் ஒரு மொழியும் பேசப்பட்டன. இந்திய மொழிகளைப் போல், இம்மொழிகளிடையே நெருக்கமான உறவுகள் உள்ளன. மேற்கண்ட மொழிகள் பேசிய மக்கள் அனைவரும், நோவாவின் மரபினர் பாபிலோன் பகுதியில் பல்கிப் பெருகிய வேளையில், அம்மரபினின்றும் கிளைத்ததே ஈத்தியம் (Hittite) என்ற மொழி. வடக்கு மெசபத்தோமியாவில் பேசப்பட்டாலும், அதனை செமிட்டிக் குடும்பத்தில் இணைக்கவில்லை. மாறாக கிரேக்க மொழிக் குடும்பமான இந்திய - ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தில் இணைத்தனர். பாபிலோனுக்குக் கிழக்கே பார்த்தீயம் (பார்த்தீயா அல்லது பாரசீகம்) என்ற நாடு அறியப்பட்டு, பார்த்தீயமொழி அங்கு பேசப்பட்டது. எகிப்திலும் எத்தியோப்பியாவிலும் அந்தந்தப் பெயரிலான மொழிகள் பேசப்பட்டன. கி.மு 2000 ஆண்டுகளில் மேற்கே பேசப்பட்ட மொழிகளை மேலே குறிப்பிட்டுள்ள

னோம்.²⁸³ அக்கால அளவில் கிரேக்கம் என்ற மொழி அறியப் படவில்லை. கிரேக்க நாடு என்பது பல தீவுகளையும் நகரங்களையும் கொண்டது. அதனை நாடு என்று கூட அக்காலத்தில் எவரும் அழைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு நகரமும் தன்னாட்சி அமைப்பைக் கொண்டிருந்தன. கிரேக்க நாட்டில் பல்வேறு இலக்கணமற்ற, எழுத்துகளற்ற கொச்சை மொழிகள் பேசப்பட்டுவந்தன. கி.மு. 1000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, நகரங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு நாடு என்றளவில் உருவாக்கப்பட்டபோதுதான், கிரேக்கம் என்ற மொழியை உருவாக்கினர். அம்மொழியின் எழுத்துகள் அனைத்தும், போனீசியர்களின் எழுத்துகளாகும்.²⁸⁴ மொழியும் வட, செமிட்டிக் மொழியின் பல்வேறு சொற்களைக் கடன்பெற்று உருவாக்கப்பட்டதாகும். கிழக்கே சிந்துவெளியில் தமிழும், தமிழ்நாட்டில் தமிழும் பேசப்பட்டன. மேற்கண்ட மொழிகள் பேசப்பட்ட நாடுகள்தாம் அக்கால உலகமாகும். கிழக்கேயிருந்த சீனர்களைப்பற்றி மேற்கு நாடுகள் அக்காலத்தில் அறிந்திருக்கவில்லை. சீனத்துக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் இடையேதான் அக்கால உறவு இருந்தது. சீனர்களைப் போலவே, மலாக்கா, சாவா, இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளிலும் அக்காலத்தில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர். கிரேக்கம் முதல் சிந்துவெளி வரையிலும், துருக்கி முதல் எத்தியோப்பியா வரையிலும் உள்ள நாடுகளே அக்கால உலகமாகக் கருதப்பட்டது.

எபிரேய மொழியின் மூல மொழி எது? அது எக்காலத்தில் பேசப்பட்டது? அதனைப்பேசிய முதன் மக்கள் யாவர் என்ற கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பது கடினமானதாகும். ஆற்றுக்கு அப்புறத்திலிருந்து வந்த மக்கள். அவர்கள் மேற்கே வந்துற்றபோது பேசிய மொழி எபிரேய மொழி எனக் கூற இயலாது. அவ்வாறு எந்த குறிப்புகளிலும் காணப்படவில்லை. மாறாக, அவர்கள் பேசிய மொழி தமிழே எனலாம். தமிழ் மொழியைப் பேசிவந்த சிந்துவெளித் தமிழர்கள், கி.மு. 3000 - 2500 ஆண்டுகளில் புலம்பெயர்ந்தனர். ஏற்கனவே தமிழ் நாட்டுத் தமிழர்கள், தங்கள் தாய்மொழியான தமிழுடன் புலம்பெயர்ந்தனர். அவர்கள் பேசிய தமிழையே சுமேரியம் என்றனர். ஆற்றுக்கு அப்புறத்திலிருந்து வந்த மக்கள் ஒரு காலத்திலேயே மேற்கே புலம்பெயர்ந்தார்கள் எனக் கூறவும் இயலாது. ஏற்கனவே சிந்துவெளித் தமிழர்களுக்கு பாபிலோன்

பகுதிகள் அறிமுகமான பகுதிகள் என்பதால், பல்வேறு குழுக்களாக, பல காலங்களில் அவர்கள் புலம்பெயர்ந்திருக்கக் கூடும்.

புலம்பெயர்ந்த சிந்துவெளித் தமிழர்கள் சென்னாற்றுப் பகுதியிலும், ஊர் நகரைச் சுற்றிலும் குடியமர்ந்தனர் என்பதை ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகள் அவர்கள் அங்கே தங்கி வாழ்ந்த போது அம்மக்களோடு கலந்துபோயினர். பிற்காலத்தில் எபிரேய மொழியானது எவ்வாறு ஐரோப்பாவில் புதிய எபிரேய கலப்பு மொழியாக மாறியதோ, அதே நிலையில் செமிட்டிக் மொழியுடன் தமிழ் கலந்து அவர்கள் புதிய மொழியை உருவாக்கிக் கொண்டனர். அதுவே எபிரேய மொழியாகும். செமிட்டிக் மொழியின் மூலமொழியும் தமிழே என்பதை ஏற்கனவே விளக்கியுள்ளோம். எனவே தொன்மைக்காலத்தமிழ்த் திரிபு மொழியும், சிந்துவெளித் தமிழும் இணைந்து உருவான புதிய மொழியே எபிரேயம் என்பதை மேற்கித்திய ஆய்வாளர்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றோம். இந்த முடிவு உணர்வின் அடிப்படையில் சொல்லப்படுவதன்று. மாறாக ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்ட முடிவாகும்.

எபிரேய மொழியைப் பேசி வரும் அம்மக்களே கூட, தங்கள் மொழியின் மூலம் எங்கிருக்கிறது என்பதை இதுவரையிலும் கூட அறிந்திருக்கவில்லை. செமிட்டிக் மொழியே தங்களது முன்மொழியென்று தற்போதும் தவறாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, வரலாற்று காலத்துக்கு முற்பட்ட மொழிகள் பற்றிய கொள்கையை ஆய்வுகளின் வழியே நாம் கண்டறிந்து கூறுவது. பலருக்கு வியப்பாகவும், நகைப்பாகவும், கூட இருக்கலாம். தற்போது அது ஏற்கப்படாமலும் போகலாம். ஆனால் எதிர்காலத்தில், மேற்கித்திய எபிரேய மொழி உள்ளிட்ட செமிட்டிக் மொழிகளின் தாய் மொழி தமிழே என்ற கொள்கை ஒரு காலத்தில் ஏற்கப்படும். அடுத்துவரும் தலைமுறையினர் மேற்கொள்ளும் புதிய ஆய்வுகள், இக்கொள்கையை உறுதிப்படுத்தும்.

இந்திய மொழிகள் பற்றிப் பாவாணர் கூறிய கருத்து கூட முழுமையானதன்று. “தமிழ் (திராவிட) தென்னிந்திய மொழிகளுக்குத் தாயாகவும், ஆரியத்துக்கு மூலமாகவும் இருக்கிறது,” என்பது பாவாணரின் கருத்து.²⁸⁴ ஆரியத்துக்கு மூலம் என்பதை

விட, ஆரியத்துக்கும் தாயாகவே தமிழ் உள்ளது என்பதை உறுதியாகக் கூற இயலும். (தமிழ் - சமற்கிருதம் தொடர்பாக ஐந்து நூல்கள் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டுள்ளன.) ஒரு கருத்தை மொழியியல் அறிஞர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்று உலகில் பல்லாயிரம் மொழிகள் உள்ளனவென்று கூறுகின்றனர். நம்முடைய ஆய்வுகளைப் பொருத்தமட்டில் உலகில் இரண்டு வகையான மொழிகளே உள்ளன என்பது நமது கொள்கையாகும். ஒன்று தமிழ், மற்றவை தமிழினின்றும் கிளைத்த மொழிகள். வடக்கேயுள்ள எசுகிமோக்கள் பேசுகின்ற மொழியிலும் தமிழின் தாக்கங்கள் உண்டு என்பதை நம்மால் மெய்ப்பிக்க இயலும்.

எபிரேய மொழியில் தொடக்ககாலத்தின் எழுத்து முறை குழப்பம் மிகுந்தது. மொழிவல்லுநர்களாகக் கருதப்பட்டவரே அவற்றைப் படிக்கவும் எழுதவும் இயலும். (Scribes). அரசுப் பணிகளில் பல்வேறு ஆவணங்களைப் பதிவு செய்யவும், பிறர் படித்துப் புரிந்து கொள்ளாதவாறு எழுதவும் அவர்கள் கற்றிருந்தனர்.²⁸⁵ அரசாங்கத்தின் கழுக்கங்களை அப்பதிவுகள் கொண்டிருந்தன. பின்னர், கி.மு. 1500 ஆண்டுகளில், போனீசியர்கள் கண்டுபிடித்து உருவாக்கிய எழுத்து முறையை எபிரேய மொழி ஏற்றுக் கொண்டது.²⁸⁶ மேற்காசிய நாடுகளிலும், கிரேக்கத்திலும் போனீசிய எழுத்துமுறை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இன்று ஐரோப்பிய மொழிகள் கொண்டுள்ள எழுத்துமுறைகளின் மூலம் போனீசிய முறையே.²⁸⁷ இப்புதிய முறையை எபிரேயம் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, எபிரேய மொழியில் பல இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன தோரா நூலும் புதிய எழுத்து முறையில் உருவானதே.

எபிரேய மொழி இலக்கணம் தமிழ் இலக்கணம் போன்றதே. எழுவாயில் தொடங்கும் தமிழ் வாக்கிய நடைமுறை போலின்றி, வினையில் தொடங்கும் நடைமுறை எபிரேய மொழிக்குச் சிறப்புச் சேர்ப்பதாகும். எபிரேய மொழி இலக்கியங்கள் அனைத்தும் அவ்வாறு எழுதப்பெற்றவைகளே. எழுவாயை முன்னிறுத்தியே பிற உலக மொழிகள் வாக்கிய அமைப்புகள் உள்ளன. பயனிலை என்ற வினையை முன்னிறுத்தி எழுதப்பட்ட வாக்கியங்களை ஏற்கனவே மொழி பெயர்ப்புப் பகுதியில் கொடுத்துள்ளோம்.

கண்டேன் சீதையை: சீதையைக் கண்டேன்.

கம்பர் கூறும் இவ்வாக்கிய நடைகூட, தமிழுக்கும் புதிய தன்று. இன்றும் நாட்டுப்புறங்களில் பயனிலையை முன்னிறுத்தும் வாக்கியங்களை பலரும் பேசுவதைக் காணலாம். எபிரேய மொழியில் 22 எழுத்துகளே உள்ளன (போனீசியர் முறை). தமிழில் அறியப்படும் 33 ஒலிகளை (உயிர் 12+மெய்18+ஆய்தம்1+ குற்றியலுகரம்1, குற்றியலிகரம் 1) 22 எழுத்துகளில் பெறுகின்றனர். எழுத்துக்கு மேலும் கீழும் பக்கவாட்டிலும் இடப்படும் புள்ளிகள் அவ்வெழுத்துகளின் ஒலிப்பை மாற்றுகின்றன. இம்முறையைக் கண்ணுற்ற தமிழறிஞர்களில் சிலர், தமிழில் புள்ளி வைத்து எழுதும் முறையை எபிரேய மொழியினின்றே தமிழ் பெற்றதாகவும் கருதினர். அது தவறான சிந்தனையாகும். புள்ளிகள் வைக்கும் முறையை தொல் கர்ப்பியம் விளக்குகின்றது.

புள்ளி இல்லா எல்லா மெய்யும்

உருவு உருவு ஆகி அகரமொடு உயிர்த்தலும்²⁸⁸ - எழுத்து., 17.

தொல்காப்பியர் காலம், போனீசிய எழுத்துகள் உருவாக்கப்பட்டதற்கும் முற்பட்டகாலமாகும். உண்மையில் தமிழ் முறையின் அடிப்படையைக் கொண்டே எபிரேய மொழியில் புள்ளிகள் இடப்பட்டன.

எபிரேயமும் அரபும் வலமிருந்து இடமாக எழுதப் படுகின்றன. தமிழ் உள்ளிட்ட இந்திய மொழிகள் (உருதுவைத் தவிர்த்து) இடமிருந்து வலமாக எழுதப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய மொழிகளும் இடமிருந்து வலமாகவே எழுதப்படுகின்றன. வலமிருந்து இடமாக எழுதுவது எப்போது எம்மொழியில் முதன் முதலில் தொடங்கப்பட்டது என்பதை ஆய்வாளர்கள் இதுவரை உறுதி செய்யவில்லை. தமிழ்மொழியே தொடக்கத்தில் வலமிருந்து இடமாகவே எழுதப்பட்டது என்று சிலர் கருதுகின்றனர். சிந்து வெளியில் காணப்படும் பல சொற்கள், இடமிருந்து வலமாகப் படித்துப் பொருள் பெறுவதைக் காட்டிலும், வலமிருந்து இடமாகப் படிக்கும் போது சரியான பொருளைத் தருவதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.²⁸⁹ இருப்பினும் சிந்துவெளித் தமிழில் வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பட்ட சொற்களை சில ஆய்வாளர்கள் அடையாளம் காட்டினாலும், பலர் அக்கருத்தை மறுக்கின்றனர்.

வலமிருந்து இடமாக எழுதுவதே இயற்கையான முறை என்று சிலர் கூறுகின்றனர். சிலையை வடிக்கும் சிற்பி, இடது

கையில் உளியையும் வலது கையில் சிறு செம்மட்டியையும் கொண்டு, வலமிருந்து இடமாகவே செதுக்கி வருவதை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுகின்றனர். தமிழில் பல நூறாண்டுகளாக இடமிருந்து வலமாக எழுதிப்பட்டிக்கப்பட்டு விட்டதால், நமக்கு வேறு பாடாகத் தெரியலாம். இடமிருந்து வலமாக எழுதுவதைவிட வலமிருந்து இடமாக எழுதே விரைவாக எழுதத் தூண்டும் எனவும் சிலர் கூறுகின்றனர். இடம் வலம் தொடர்பான தெளிவான விளக்கத்தை இதுவரை ஆய்வாளர்கள் கொடுக்கவில்லை.

கி.மு. 500 ஆண்டுகளில், எபிரேய மொழியில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பாபிலோனிய ப்ளையெடுப்புக்குப் பிறகு பல வேற்று சொற்கள் எபிரேய மொழியில் கலந்தன உலக மொழிகளில் உள்ளதுபோன்றே உயிர், மெய், வல்லினம், மெல்லினம் போன்ற ஒலிப்புகளும் எபிரேயத்தில் உண்டு. த - ச - க என்ற மூன்று வல்லின ஒலிகள், சொற்களின் முன்னொட்டு பின்னொட்டு ஒலிகளாகி, பொருள் வேறுபாடுகளை அளிப்பவை.²⁹¹ அ, இ, ஐ, ஒ, உ என்ற உயிர்களும் இரு நூறுயிர்ச் சந்திகளும் (diph thongs) எபிரேய மொழியில் உள்ளன. தற்கால ஆங்கிலத்தில் உள்ளவாறு அனைத்து ஒலிகளும் உயிர்மெய்களாக உள்ளன. தொடக்ககால எபிரேய மொழியில், ச்ச (ch), ஜ (j), ஜ் (G) போன்ற ஒலிகள் இல்லை. க என்ற தமிழ் உயிர்மெய், காகம், காக்கை என்ற சொற்களில், ஒலிமாற்றம் பெறுவதைப் போல், எபிரேய மொழியிலும் க என்ற உயிர்மெய் ஒரே எழுத்தாக அமைந்து, இடத்திற்கேற்ற ஒலிமாற்றத்தைத் தரும்.

சமற்கிருத மொழியில், க என்ற தமிழ் உயிர்மெய்யை எளிதாக ஒலிப்பதற்கென, அவ்வொலியை க (ka), க்க (kka) க (ga) ங (gha) என்றவாறு தனித்தனி எழுத்துகளில் பிரித்துக் கொண்டனர். எபிரேய மொழியில், தமிழில் அறியப்படும் காகம் என்ற சொல்லில் வரும் கா என்ற முதல்எழுத்து அழுத்தத்தையும், க என்ற இரண்டாம் எழுத்து, காற்றொலியால் (ha) வெளிவருவதைப் போன்றே, ka, kha, ka, kek போன்ற ஒலிகளாக உள்ளன. எபிரேய மொழியில் ஒவ்வொரு சொல்லும் மூன்று எழுத்துகளால் (consonants) ஆன வேர்களைக் கொண்டவை. தோரா எழுதப்பட்ட காலத்தில் வினையை முன்னிறுத்திய வாக்கியங்கள் போல் அல்லாமல், தற்கால எபிரேயம் எழுவாயை முன்னிறுத்தியே எழுதப்படுகின்றது.

உண்டான் தானியெல் உணவை - பழைய முறை

தானியெல் உணவை உண்டான் - புதியமுறை

தமிழில் சில நேரங்களில் வினை மறைந்து காணப்படுவதைப் போன்று, எபிறேயமொழியிலும் பல சொற்றொடர்கள் உண்டு.

அவன் ஓவியன் - தமிழ் வழக்கு.

அவன் ஓவியனாக இருக்கிறான் என்பதின் வினை (to be) மறைந்துள்ளது.

அவள் ஒரு ஆசிரியை - தமிழ்வழக்கு (she is a teacher)

அவள் ஆசிரியை (she teacher), வினை மறைந்துள்ளது.

இதே போன்று He mora (Hebrew) = She teacher என்று எழுதப்படும்.

The students are hungry - Hastudentrum re evim

Dina is tired - Dina ayefa.

மேற்கண்ட இரு வாக்கியங்களும் வினை மறைந்தவைகளாகும்.²⁹²

கூட்டுச் சொல்லான அது, அவை, அவர்கள் போன்ற தமிழ்ச் சொற்களை, the என்ற ஆங்கிலச் சொல்லால் கூட்டுவர். (article).

நல்ல மாணவன் - good student - studenfit tova.

அந்த நல்ல மாணவன் - the student the good - Ha studentit ha tova.

அந்த மாணவன் நல்லவனாக இருக்கிறான் - the student is good - Ha studentit tova.

வாக்கிய அமைப்புகளில், பெரும்பாலானவை தமிழோடு தொடர்புடையவையே.

தமிழைப் போலவே யகர ஒற்று, எபிறேய மொழியிலும் சொல்லுக்கு முதலில் வருவதில்லை. யகர ஒற்றில் தொடங்கும் சொற்களே அம்மொழியில் இல்லை.²⁹³ யா என்ற நெடிலே சொல்லிற்கு முதலில் வரும். யாப்பெத், யாவன், யாக்கோபு என்றவாறு. தோரா என்ற நூல் எபிறேய மொழியில் எழுதப்பட்டது. என்றாலும், எபிறேயம் (Hebrew) என்று அம்மொழியைக் குறிப்பிடாமல் கனானிய (Canaanite, Isaiah, 19:18) அல்லது யூத (Judhaite, II Kings, 18:26) என்ற சொற்களையே பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இடைக்காலத்தில் ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்திருந்த யூதர்கள் பேசிய எபிறேயமொழி அந்தந்த நாட்டு மொழிகளுடன் கலந்து,

புதிய எபிரேயமாக உருவாயிற்று. வட ஆப்பிரிக்கப்பகுதிகள் (எகிப்து, லிபியா, மெராக்கோ) ஒருவகையான எபிரேயத் தையும் (sephardic) வட ஐரோப்பிய நாடுகள் (செர்மனி போன்றவை) ஒருவகையான எபிரேயத்தையும் பேசுவந்தனர் (Yiddish). ஆனாலும் இவ்விருவகையும் எபிரேய எழுத்துகளில் வலமிருந்து இடமாகவே எழுதப்பட்டன. இவ்வேறுபாடு களைக் களைந்து, குறைகளை நீக்கி, தூய்மையான எபிரேய மொழியை உருவாக்கப் பலர் முயன்றனர். பென் - எகுதா (Ben - Yehuda) என்ற எபிரேய மொழியறிஞர், புதிய, தற்கால நடைமுறைகளுக்கேற்ற சொற்களை, விவிலியச் சொற்களின் வேர்களிலிருந்து உருவாக்கினார், அதில் பெருவெற்றியும் பெற்றார்.²⁹⁴ இவ்வாறான புதிய சொற்களை, சங்க இலக்கியங்கள், தொல்காப்பியம் போன்ற நூல்களில் கண்டுள்ள சொற்களைக் கொண்டு தமிழில் உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இன்றும் செயல்பாட்டுக்கு வரவில்லை. ஆனால் எபிரேய மொழியில் அத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, வெற்றியும் கண்டுள்ளனர். இன்று இசுராயெல் நாட்டில் அறிவியல், மருத்துவம், பொறியியல், சட்டம், வேளாண்மை, ஆட்சிச் செயல்பாடு ஆகியவை அனைத்தும் எபிரேய மொழியிலேயே உள்ளன. உலகின் மிகச் சிறந்த அறிவியலாளர்கள் எபிரேய மொழியிலேயே சிந்தித்து, தங்கள் கண்டுபிடிப்புகளை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். அறிவியல் சிந்தனைகள் ஆங்கில மொழியால் மட்டுமே சிறப்படையும் என்ற தவறான கொள்கையை, எபிரேய அறிஞர்கள் தகர்த்துள்ளனர்.

எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள இலக்கியங்கள், சமய நூல்களாக மட்டும் பார்க்கப்படுவதில்லை. அவை தந்துள்ள ஏராளமான வரலாற்று உண்மைகள், அக்கால மக்களின் வாழ்க்கைமுறைகளை விளக்கும் ஆவணங்களாகவும் உள்ளன. எபிரேயமொழி இலக்கியங்கள் கி.மு. 2000 ஆண்டுத் தொடக்கம் முதல் கி.பி. 300 ஆண்டுகள் வரை எழுதப்பட்டுள்ளன. இதற்குப்பிறகும் பல நூல்கள் அறியப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் அறியப்படும் சங்க இலக்கியங்கள் எண்ணவியலாதவை. அவற்றில் தற்போது கிடைத்துள்ளவை மிகச் சிலவே. அறியப்படாதவை நிறையவே இருந்தன. கிழக்கே தமிழில் எழுந்த இலக்கியங்களைப் போன்று, அதே கால அளவில், மேற்கே எபிரேய மொழியில் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. (சங்க காலம் என்பது கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 300 வரை

என, எந்த அளவு கோலைக் கொண்டு உறுதி செய்துள்ளனர் எனத் தெரியவில்லை. தமிழர்களுக்கு ஒரு கெட்ட குணம் உண்டு. தங்களுடைய வரலாற்றை எவ்வளவு பின்னுக்குத் தள்ள இயலுமோ அவ்வளவுக்குத் தள்ளுவார்கள். ஆரியர்களோ எவ்வளவு முன்னுக்குத் தள்ளமுடியுமோ அதைச் செய்தார்கள். தொல்காப்பியர் காலம் கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கூறிய தமிழறிஞர்களும் இருந்தனர். இராமன் பிறந்தது 1,74,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எனக்கூறிய ஆரியப் படைப்பாளர்களும் இருந்தனர். சங்காலம் என்பது, கி.மு. 1000 ஆண்டு களுக்கு முற்பட்டது என்பதற்கானச் சான்றுகள், சங்க நூல்களிலேயே உள்ளன. தமிழ் இலக்கியங்களை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் காணும் போக்கு குறைவாகவே காணப்பட்டதின் விளைவு இது. எனவே, எபிரேய இலக்கியங்களின் தொடக்க காலம், தமிழ் நாட்டின் சங்ககாலம் என்ற உண்மையை மறந்துவிடக்கூடாது.

எபிரேய மொழியின் மிகப்பெரிய இலக்கியமான தோராவைப் போன்று, வேறு நூல்கள் இப்போது விரிவான அளவில் கிடைக்கவில்லை. தோரா என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு சட்டங்கள் (laws) என்பதே பொருளாகும். இச்சொல், நோ மோஸ் (Nomos) என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்கு இணையான சொல்லாகும்.²⁹⁵

தேர் - தேர்வு - தேர்ந்தெடுத்தல் - தெரிவு செய்தல் என்றவாறு, தேர் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, தேர் - தோர் - தோரா எனத் திரிந்துள்ளது.

நிமை என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, பிரிவு, உட்பிரிவு, தனித் தனியானவை எனப் பொருள் விரியும்.

நிமை - நிமையம் = காலத்தின் (மணிக்கணக்கு) உட்பிரிவு.

நிமைத்தல்: கண் இமைகளை மூடித்திறத்தல் நிமை = கண்இமை.

இமைகளை மூடித்திறப்பது காலத்தின் சிறிய அலகாகக் கருதப்பட்டது.

நிமைத்தல், காலத்தைக் குறித்ததால், நிமையம் (minute) என்ற சொல் உருவானது.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் விண்வெளியில் ஏற்படும் நகர்வுகளை உன்னிப்பார்த்து உணர்ந்த வானியல் அறிஞன், நிமைத்தன் எனப்பட்டான்.

நிமைத்தன் - நிமித்திகன் என்று பேச்சு வழக்கில் சொல்லப்பட்டான்.

Nomos என்பது காலத்தைக் குறித்து, அதன் உட்பிரிவையும் குறித்து, பின்னர் சட்டம் சட்டத்தின் உட்பிரிவுகளைக் குறிக்கும் சொல்லானது.

நிமை என்ற சொல்லின் கிரேக்கத் திரிமே Nomos என்பதாகும்.

தோரா நூலின் பல பகுதிகள் (தொடக்கப் பகுதிகள்) அப்படியே கிறித்துவ சமயத்தில் ஏற்கப்பட்டன. அவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பகுதிகளும், பிற்கால இணைப்புகளும், இயேசுவின் வாழ்க்கை, அறிவுரை போன்ற நிகழ்வுகளும் இணைக்கப்பட்ட நூலே Bible எனப்பட்டது. Bible என்பது கிரேக்கச் சொல்லாகும். இது biblion என்ற சொல்லின் சுருக்கமாகும். பைபிள் அக்காலத்தில் பாப்பிரஸ் தாளில் எழுதப்பட்டது.

பிப்ளியோன் என்பது ஒரு நூலைக் குறித்தது. இச்சொல்லின் பன்மையை Bible என்ற சொல் குறிக்கிறது. பைபிள் என்பதற்கு நூல்கள் (Books) என்பதே பொருளாகும்.

எகிப்தில் நீலாற்றங்கரையில் விளைந்த நீண்ட கோரைகளை எடுத்து, அவற்றின் நடுவே உள்ள சாந்துப் பொருளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதே அக்காலத்திய பாப்பிரஸ் தாள் ஆகும். கோரை என்பது புல்வகையைச் சார்ந்தது. உள்ளீடு கொண்ட தண்டுகளைக் கொண்டவை அனைத்தும் புல்வகைகளே. கோரைப்புல் முதல் மூங்கில் வரை புல்வகையாகவே கருதப்படும். புறக்காழ் எனவே புல்லென மொழிக, என்றும் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. பசும் கோரையை அல்லது புல்லை, பைம்புல், பசம்புல், பைப்புல் எனவும் தமிழில் கூறுவர். பை = பச்சையான, காய்ந்துபோகாத, நீர்த்தன்மைமை கொண்ட எனப் பொருள் விரியும். பைப்புல் (Paippul) என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, Bible என கிரேக்க மொழியில் திரிந்துள்ளது.²⁹⁶

பாப்பிரஸ் என்ற கிரேக்கச் சொல் கூட தமிழ்த் திரிபுச் சொல்லே. அம்பு என்ற தமிழ்ச் சொல், உள்ளீடு கொண்ட தண்டு என்ற பொருளை விளக்கும். வில்லின் இணைக்கப் பட்ட அம்பும் இப்பொருளைக் கொண்டதே. சிறிய அளவி லான அம்பு (புல்) சிற்றம்பு என்றும், உயர்ந்து வளரும் கோரை பேரம்பு என்றும் சொல்லப்படும். பேரம்பு என்ற சொல்லே, பிரம்பு என வழக்குச் சொல்லாயிற்று. பிரம்பு ஒரு பொருளுக்கு முன்னொட்டாக வரும் போது பிரப்பு என விரியும். பிரப்பங் கூடை, பிரப்பங்கழி, பிரப்பம்பாய் என்ற சொற்களை ஒப்பு

நோக்குக. பைப்பிரம்பு என்பது, பச்சைக் கோரையைக் குறிக்கும். பைப்ரம்பு - பைப்பிரப்பு - பைப்ரிஸ் - பாப்பிரஸ் எனத் திரிந்தது. எகிப்தியத் தமிழன்தான் தாளைக் கண்டுபிடித்தவனா வான். இதே காலத்தில் சீனாவிலும் கோரையைக் கொண்டு தாளை உருவாக்கும் முறை இருந்தது எனக் கூறுவர். பாப்பிரஸ் தாள் நீண்ட காலம் தாக்குப்பிடிக்கக் கூடியது.

தமிழர்கள் பனை ஓலையையே எழுதுவதற்குப் பயன் படுத்தினர். பாப்பிரஸ் தாளை உருவாக்க எடுக்கும் உழைப்பை விட பனை ஓலை முறை எளிதானது என்பதால், தமிழர்கள் பனை ஓலைகளைத் தேர்வு செய்தனர் எனலாம். ஆனால் பனை ஓலைகள், இயற்கையின் தாக்குதல்களுக்கு ஈடு கொடுக்க இயலாதவை. ஒரு பனை ஓலை, இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் தாக்குப் பிடிக்காது மட்கிப்போகும். பனை ஓலைகளில் எழுதப் பட்ட தமிழ் இலக்கியங்களை, ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் படி எடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு படி எடுக்க இயலாத பல நூல்கள் மட்கி மறைந்து போயின. பனை ஓலைகளில் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதுவதற்கு முறையான பயிற்சி வேண்டும். பயிற்சியே விரைந்து எழுத உதவும். சிலப்பதி காரம், மணிமேகலை, கம்பராமாயணம், பன்னிரு திருமுறைகள், திவ்விய பிரபந்தம் போன்ற பெரும் நூல்கள் பனை ஓலைகளில் எழுதப்பட்டவைகளே.

எனவே, பைப்புல் - பைபிள் என்றும்,

பைப்பிரம்பு - பாப்பிரஸ் என்றும் திரிந்து,

பேப்பர் (Paper) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு மூலமாயிற்று.

Page என்ற சொல் பகே (Pake) என்ற சொல்லினின்றும் விரிந்ததே பகே - பேஜ் எனப்பட்டது. பக்கம் என்பதே, Pake - page எனத் திரிந்தன என்க.

தோரா என்று சொல்லப்படும் நூலின் பகுதிகள் ஐந்தாகும். ஐந்து நூல்களின் தொகுப்பே தோரா எனப்பட்டது. இதனை பெந்ததியூக் (pentateuk) என கிரேக்கத்தில் கூறுவர். இதற்கு ஐந்து நூல்கள் என்பதே பொருளாகும்.²⁹⁷

ஐந்து என்ற தமிழ்ச்சொல், கையின் ஐந்து விரல்களால் அறியப் பட்டதாகும்.

கை - கைந்து - ஐந்து என விரிந்தது.

ஐந்து - பைந்து - பெந்த என கிரேக்கத்தில் திரிந்தது.

ஐந்து - பந்து - பஞ்ச - பாஞ்ச் என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

ஒவ்வொரு நூலும் ஒரு கட்டாகக் கட்டிவைக்கப்படும். அதனைக் கட்டு அல்லது தூக்கு என்பர். தோளில் சுமக்கப்படும் மூடை, தூக்கு எனப்படும்.

தலையில் சுமக்கப்படுவது சிமை அல்லது சுமை எனப்படும். சிமை = தலை.

தலையை உறுத்தாமல் இருக்க வைக்கப்படும் துணி, சிம்மாடு - சும்மாடு எனப்படும். தூக்கு என்பது சுமையைவிட எடை குறைவானது.

எடுப்பு → தூக்கு → சுமை → பொதி என்றவாறு பொருட்களின் எடைகளுக்கு ஏற்றவாறு தமிழில் சொற்கள் உள்ளன.

ஐந்து தூக்கு (ஐந்து நூல்கள்) என்ற சொல்லே, பெந்த தியூக் எனத் திரிந்துள்ளது. பெந்த - பெந்தே என்ற கிரேக்கச் சொற்கள், ஐந்து - ஐம்பது என்றவாறும் அறியப்படும். கொத்து என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, குவிப்பு, கூடுதல், இணைப்பு என பொருள் விரியும். காய்கள் கொத்துக் கொத்தாகக் குலுங்கின; கொத்துமலர் அல்லது மலர்க்கொத்து. கொள் + து என்பதே கொத்து எனப்பட்டது. கொள்ளுதல், இணைத்துக் கொள்ளுதல். யூதர்கள் பாஸ்கா என்ற பண்டிகையை 49 நாளில் வரவேற்று ($7 \times 7 = 49$) 50ஆம் நாளில் விழா எடுப்பர். 50 என்பது ஐந்து பத்துகளின் கொத்தாகும். ($5 \times 10 = 50$)

ஐந்து கொத்து → பெந்த கொத்தே → பெந்த கொஸ்தே எனத் திரிந்துள்ளது. அல்லேலூயா எனக் கிறித்துவர்கள் அடிக்கடி உரத்த குரலில் தங்களது வேண்டுகலின் போது கூறுவர். அதன் பொருள், கடவுளைப் போற்றுங்கள் (Praise the Lord) என்பதே. இது எபிரேய மொழியின் வழக்குச் சொல் லாகும். இதில் இரண்டு தமிழ்ச் சொற்கள் உள்ளன. எல் என்ற கடவுளே, பிற்காலத்தில் எகோ ஆ எனப்பட்டார்.

உய் - உய்தல் என்பதற்கு மனத்தின் ஆழத்தில் எழும் மகிழ்வு என விரியும். “உய்யலாலா.” கடவுளைப் போற்றிப் புகழ்வதால் ஏற்படும் மகிழ்வு, இன்பம், மனநெகிழ்ச்சி.

ஆல் - ஆலம் = வட்டம், குளம், ஆலமரம் என விரியும்.

ஆலம் - ஆலல் = ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்குள் கேட்குமாறு உரத்துக் கூவுதல்.

ஆல் + ஆலம் = ஆலோலம். புன்செயக் காட்டில் காவல் நிற்கும் பெண் எழுப்பும் ஒலி மிகுந்த ஓசை. ஆல் = வட்டம்

அல்லது இடம் அல்லது நிலம்; ஓலம் = ஓசை. Halleluija. ஆல் + உய் + யா என்ற மூன்று தமிழ்ச் சொற்கள் இதில் உள்ளன.

அடியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பட்டியலில், பழைய ஏற்பாட்டு நூல்கள் 46 புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் 27 ஆகியவை, ஒரு சிலவற்றைத் தவிர அனைத்தும் எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்டவைகளே. பிற்கால நூல்களில் சில கிரேக்க மூலத்தில் எழுதப்பட்டன. புதிய நூல் வடிவில் ஏறக்குறைய 1300 பக்கங்களுக்குமேல் உள்ளன.²⁹⁹

தோரா, பெந்தேதியூக் என்று கிரேக்க மொழியில் சொல்லப்படுகின்றது. ஜெனசிஸ் என்னும் ஆதியாகமம், கடவுள் பேரண்டத்தையும் உலகையும் மாந்தனையும் படைத்தது, முதல் பெற்றோர் இடன் தோட்டத்தில் வாழ்ந்தது, அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது, ஆதாமின் மக்கள் பல்கிப் பெருகியது, உலகைச் சூழ்ந்த வெள்ளம், அவ்வெள்ளத்தினின்றும் நோவா மீட்கப்பட்டது, ஆண் வழித் தலைவர்களான (Patriarchs) அபிரகாம், இசகாக், ஆக்கெப்பு, யோசேப்பு, அவனது உடன் பிறப்புகள் எகிப்தில் குடிபெயர்ந்தது, அடிமைகளானது, மோசே தலைமையில் மோசே தலைமையில் வெளியேறியது, சினை மலையில் மோசே பத்துக் கட்டளைகளைப் பெற்றது, கடவுள் அளித்த சட்டங்கள் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளை விளக்குகிறது. இலேவியர் ஆகமம் என்பது சமயச் சட்டங்களைக் கொண்டது. எண்கள் ஆகமம், சட்டங்கள் பற்றியும் யூதர்கள் கனான் நாட்டை அடையுமுன் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளைக் கூறுகிறது. துணை ஆகமம் என்பது சமயச் சட்டங்களைக் கொண்டதே. யோசுவா ஆகமம் என்பது, நன்(னன்) என்பவனின் மகனான யோசுவாவின் தலைமையில், கனான் நாட்டை வென்று அங்கு குடியமர்ந்தது ஆகிய செய்திகளைத் தெரிவிக்கின்றது. மேற்கண்டவைகள் அனைத்தும் முதல் தொகுப்பாகும். இத்தொகுப்பில் உலகப்படைப்பு முதல் நோவா வரையிலான செய்திகளுக்குச் சரியான சான்றுகள் கிடைக்காததால் (கிடைக்க அவர்கள் முயற்சித்தும் இயலாததால்) அவை தொன்மக் கதைகளாக (Mythical Stories) என்று ஒதுக்கப்பட்டன. இப்பகுதியை நம்புவதும் நம்பாமல் விடுப்பதும் அவரவர் விருப்பம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்பகுதிகள் தெய்வ ஏவுதலால் (Divine inspiration) எழுதப்பட்டவையன்று எனவும் சொல்லப்பட்டது. (இதனைச் சில சீர்திருத்தச் சபைகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.)

இரண்டாவது தொகுப்பு வரலாற்றுப் பகுதிகளாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவை, நீதிமான்கள், உருத், சாமுஎல் நூல்கள் இரண்டு, மன்னர்கள் நூல்கள் இரண்டு, மரபுவழி நடப்புகள், எசுரா, நெகமியா, எசுத்தேர், யோபு, இசைப்பாக்கள் (சங்கீதம்), தாவீது மற்றும் சாலமோன் பாடியவை, அவையும் அதன் உறுப்பினரும் (Elders) பாடலின் பாடல்கள், எனப்படும்.

மூன்றாவது தொகுப்பு இறை அறிவிப்பு நபிமார்களான (prophets) இசையா, எரெமியா, எசக்கியெல், தானியெல், பன்னிருவர் நூல்களான, ஓசையா, யோயல், அமோசு, ஓவாதியா, யோனா, மிக்கா, நாகம், அவக் கூக், செபானியா, ஆகார், செக்கரியா, மலாக்கி, ஆகியோரது பாடப்புகளாகும்.

மேற்கண்ட நூல்கள் அனைத்தும் பழைய ஏற்பாடு (Old Testament) என, கிறித்துவர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. இயேசு பிறந்தது, வளர்ந்தது, வாழ்ந்தது, அவர் நிகழ்த்திய அறவுரைகள், இயேசுவின் இறப்பு, உயிர்ப்பு, உயிர்த்தபின் 40 நாட்கள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்தது, விண்ணுலகம் சென்றது ஆகிய செய்திகளை, மாத்தேயு, மாற்கு, உலூக்கா, யோவான் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். இவையன்றி, இயேசுவின் தொண்டர்கள் எழுதிய குறிப்புகள், மடல்கள் ஆகியவை தொண்டர்களின் செயல்பாடுகள் (Acts of Apostles) என்ற தலைப்பில் தூய பேதுரு, யோவான், தூய தொண்டர்பால் ஆகியோரது பெயர்களில் உள்ளன. உரோமர்களுக்கு, கொரிந்தியர்களுக்கு, கலாத்தியர்களுக்கு, எபிசினியர்களுக்கு, பிலிப்பியர்களுக்கு, திசை லோனியர்களுக்கு, தீத்துசுக்கு, பிலமோன்களுக்கு, எபிறேயர்களுக்கு, என அவை விரியும். இவற்றோடு யாகப்பர், ஊது, ஆகியோரது குறிப்புகளும், யோவானின் காட்சிப்பாடலும் அடங்கும். மேற்கண்டவைகள் அனைத்தும் புதிய ஏற்பாடு (New Testament) என கிறித்துவர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு ஆகிய இரண்டு நூல்களும் இணைந்த தொகுப்பே, விவிலியம் (Bible) எனப்படுகின்றது. விவிலியம் என்ற தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு பொருளற்றது. ஒலியின் அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டது. மேற்கண்ட இரு ஏற்பாட்டுத் தொகுப்புகளில் பழைய ஏற்பாடு யூதர்களின் சமய நூலாகும். புதிய ஏற்பாட்டு நூலை, யூதர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

எபிரேயர்களின் வாழ்க்கையும் நம்பிக்கைகளும்

கி.மு. 2000, 1950 ஆண்டுகளில், எபிரேயர்கள், வடக்கு அரேபியப்பகுதிகளில் கால்நடைகளை மேய்த்து வந்த நாடோடிகளாக வாழ்ந்தனர். அவர்களது வாழ்க்கை முறையும் நடப்புகளும், பல இடங்களில் விவிலியத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. எபிரேயர்கள் ஒவ்வொரு குழுவினரும் (Clan) ஒவ்வொரு வழிபாட்டுமுறைகளைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்குச் சமயம் என்ற ஒன்று இருந்திருக்கவில்லை. வழிபாட்டு முறைகள் வேறு, சமயம் வேறு என உணர்தல் வேண்டும். வழிபாட்டு முறைகளுக்குக் கொள்கைகளோ, தத்துவங்களோ, தேவைப்படாது. சமயம் என்பது வழிபாட்டு முறைகளினின்றும் விரிவடைந்த நிலையாகும். அதற்கென கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் சட்டங்களும், தேவாலயங்களும், நூல்களும், அனைத்திற்குமேலாக, பெரும் மக்கள் கூட்டமும் தேவைப்படும்.

எனவே, எபிரேயர்கள் வழிபாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றி, குடிக்கடவுளரைக்கும்பிட்டு (Clangods) வந்தவர்கள் எனலாம். விவிலியம் தரும் செய்தியின்படி, அபிறகாமின் பெயரன் யாக்கோபு, தன் இருமனைவிகளை தனது மாமன் இலவன் என்பானுடைய இல்லத்தினின்று அழைத்துக் கொண்டு, தனது நாடான கனான் நாட்டுக்குச் செல்கிறான். இராக் கேல் என்ற அவன் இளைய மனைவி, தன் தந்தை வழிபட்டு வந்த குடிக் கடவுள் பொம்மை அல்லது சிலையை தன் தந்தையின் இசைவின்றி எடுத்து வந்து விடுகிறான். தன்குடிக்கடவுள் சிலையைத் தன் மகள் எடுத்துச் சென்றுவிட்டதை அறிந்த இலவன், அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்து, சிலையை மீட்டுச் செல்கிறான்.

இந்நிகழ்வு வெளிப்படுத்தும் செய்தி என்னவென்றால், தன் மகளுக்குக்கூட தன் கடவுள் சிலையை அளிக்க இலவன் இசையவில்லை. அவனது முதல் செல்வமாக அக்கடவுள் சிலையைப்

போற்றுகிறான் என்பதே. இலவன், யாக்கோபுவின் மாமனார் மட்டுமின்றித் தாய் மாமனும் ஆவான். அவனை அபிறகாம் உறவினின்றும் பிரிக்க இயலாது. அபிறகாம் உள்ளிட்ட எபிறே யர்களின் கடவுள் நம்பிக்கையும் குடிக்கவுடவுள் பற்றும் எவ்வாறு இருந்தன என்பதை மேற்கண்ட நிகழ்வு வெளிப்படுத்தும்³⁰⁰

மண்சிலையை அல்லது பொம்மையை, தெரபிம் (Teraphim) என்ற எபிறேயச் சொல் குறிப்பிடுகின்றது. தரை (மண்) என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, தெர எனத் திரிந்துள்ளது பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். பிம் என்பது பொம்மை என்ற சொல்லின் திரிபாகும். பொம்முதல்: உருண்டு திரண்டிருத்தல். பொம்மி, பொம்மன் என்ற பெயர்களை நோக்குக.

மெசபத்தோமியா மற்றும் அதனையொட்டிய நாடுகளில், கடவுளரின் சிலைகளை முதன்முதல் அறிமுகம் செய்தவன் அபிறகாமின் தந்தையாகிய தெரா என்பவனே என்பதை ஏற்கனவே விளக்கியுள்ளதை அறியலாம். மெசபத்தோமியா, எகிப்து, சிரியா, கனான் போன்ற நாடுகளில் அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில், ஏராளமான கடவுள் சிலைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை மண்ணாலும், செம்பாலும் செய்யப்பட்டவைகளாக உள்ளன. பெண் கடவுளர் சிலைகளும் கூட அவற்றில் உள்ளன. காதேசு (Kadesh) என்ற பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பெண் கடவுள் சிலையொன்று, அம்மணமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. அவளது தலைமுடியும் அமைப்பும் எகிப்தியக் கலையை வெளிப்படுத்துகின்றது. பெரும்பாலான பெண் சிலைகள் அம்மணமாகவே அனைத்து நாடுகளிலும் கிடைத்துள்ளன. சிந்துவெளிக்கடவுள்கூட அவ்வாறே அமர்ந்திருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். கதிர்கள் (Corns), விலங்குகள், செடிகள், மரங்கள் ஆகியவைகளின் நடுவே அல்லது அவைகளின் மேல் மர்ந்தவாறு பல்வேறு சிலைகள் மேற்கே கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆண்கடவுளரின் சிலைகள் முதியவர்களைப் போன்று காட்சியளிக்கின்றன.³⁰¹ (image 383)

தாவீது, சவுல் என்ற மன்னனின், விருந்துண்ண வருமாறு விடுக்கப்பட்ட அழைப்பை ஏற்க மறுக்கிறான். அதற்கு அவன் கூறும் காரணம் யாதெனில், தன்னுடைய உடன்பிறப்பானன், தனது ஊரான பெதலகேமில் ஏற்பாடு செய்துள்ள குடும்பச்

சடங்கில் கலந்து கொண்டு, படையல் செய்யப் போவதாகக் கூறுகிறான். விவிலியம் கூறும் தலைவர்களான அபிறகாம் முதல் மோசே வரையில் பலர் குடித் தலைவர்களாகவே இருந்துள்ளனர். அம்மரபினருக்குக் குடிக்கடவுளரும் இருந்துள்ளனர். மாயமந்திரங்களிலும், சூனியத்திலும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தது. சூனியக்காரிகள் இறந்துபோனவர்களின் ஆவிகளை அழைத்து, அவர்களிடம் பேசியதாகவும் விவிலியம் குறிப்பிடுகின்றது. ஆவிகள் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளும் விவிலியத்தில் காணப்படுகின்றன.

நிலவின் சுழற்சியைக் கொண்ட நாள் காட்டியை யூதர்கள் கடைப்பிடித்து வந்தனர். சாபாத் (Sabbath) எனப்படும் பண்டிகை விழா ஒவ்வொரு மாதத்தின் தொடக்க நாளில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு காருவா நாளும் (new moon) மாதத் தொடக்கமாகவும், சாபாத் நாளாகவும் கருதப்பட்டது. சாபாத் என்பது ஏழு என்ற எண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ($7 \times 4 = 28$) இருபத்து ஒன்பதாம் நாள் மாதத் தொடக்கமாக இருந்தது. சாபாத் நாள் தொடக்கத்தில் ஓய்வு நாளாகக் கருதப்படவில்லை.

கால்நடைகளை மேய்த்து வந்த நாடோடிக் குழுக்களின் உணவு முறைகளே யூதச் சட்டங்களில் காணப்படுகின்றன. ஒட்டகம், பன்றி, ஊர்வன, சில பறவைகள் என உணவாகக் கொள்ளப்படாத பட்டியலில் இருந்தன. பாலைநிலத்தில் பயணம் மேற்கொள்வோரின் உடல்நலனைக் கருத்தில் கொண்டு உணவுமுறைகள் வகுக்கப்பட்டன. உணவுக்கென சொல்லப்படும் எவற்றின் குருதியும் உணவில் சேர்க்கப்படவில்லை. குருதியற்ற தசையும் எலும்புகளுமே உணவாகக் கொள்ளப்பட்டன. குருதியில் உயிர் இருப்பதாக நம்பப்பட்டது.

சுன்னத் என தற்காலத்தில் இசுலாமியரால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் நடைமுறையின் தொடக்கம் அபிறகாமின் வாழ்க்கையில் தொடங்குகிறது. எபிரேயர்கள் என அழைக்கப்பட்ட யூதர்கள், மேற்கே குடிபெயர்ந்தபோது சுன்னத் முறை அம்மக்களின் வழக்குகளில் காணப்படவில்லை. சிந்துவெளியில் அல்லது தமிழ் மக்களிடம் சுன்னத் முறை இருந்ததற்கானச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. பிற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்கள் எவையும் சுன்னத் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை.

அபிறகாமை சுன்னத் செய்து கொள்ளும்படி கடவுளே கூறியதாக விவிலியச் செய்தி விளக்குகிறது. சுன்னத் முறையின் தொடக்கம் வளர்ச்சி பற்றி ஆய்வாளர்கள் பல்வேறு கருதுகோள்களை முன்வைக்கின்றனர். மேற்காசியாவில் சுன்னத் முறை இருந்ததற்கானச் சான்றுகள் இல்லை. ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடியினரிடம் இம்முறை இருந்துள்ளது என்றும், அதுவே எகிப்து போன்ற நாடுகளில் பரவியது என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அபிறகாம் எகிப்தில் தங்கியிருந்த காலத்தில் இம்முறை பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம் என்பர். தொடக்கத்தில் கத்தியைக் கொண்டு நுனித்தோலை வெட்டுவதில்லை. கூறான கல்லைக் கொண்டே சுன்னத் செய்தனர். இதனால் கத்திகள் அறியப்படாத இனத்தார் அல்லது பழங்குடியினர் கொண்டிருந்த மிகப்பழங்காலத்து முறையென ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சுன்னத் முறையை ஆரலோத் (Haraloth) என்று எபிரேய மொழி கூறுகிறது.³⁰² இச்சொல்லுக்கான விளக்கம் ஏற்கனவே கூறப்பட்டுள்ளது. நுனித் தோலின் உட்பகுதியில் அழுக்கு சேர்வதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளதாலும், அது அந்த உறுப்புக்கு நோய்களை உருவாக்கும் என்பதாலும், நுனித் தோல் அகற்றப்பட்டது எனக் கூறுகின்றனர். மேலும் சிலர் பாலுணர்வை கட்டுப்படுத்தும் எனவும், சிலர் புணர்ச்சியின் காலத்தை நீட்டிக்கும் என்றவாறு விளக்கம் தருகின்றனர். தற்காலத்தில் சமய நம்பிக்கைகள் இல்லாத பலரும் மருத்துவ மனைகளில் சுன்னத் செய்து கொள்கின்றனர். மேலை நாடுகளில் தற்காலத்தில் பெண்களில் எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரப் படி, ஐரோப்பியப் பெண்கள், தங்கள் கணவன்மார்கள் சுன்னத் செய்து கொள்வதை விரும்புவதில்லை என அறியப்பட்டுள்ளது. இயேசுவுக்கு அவர் பிறந்த எட்டாம்நாளில் சுன்னத் செய்யப் பட்டதாக விவிலியம் கூறுகிறது.

மேலும் எபிரேய மக்கள் மரங்கள், மலைகள், பாறைகள், நீர்நறுகள், தூண்கள் போன்றவற்றையும் வணங்கி வந்துள்ளனர். எபிரேயர்கள் அனைவரும் மோசே உருவாக்கிய சமயத்தில் இணைந்து விடவில்லை. இணையாதவர்கள் தங்களுடைய பழைய வணக்கமுறைகளையே கடைப்பிடித்து வந்தனர். மோசே உருவாக்கிய சமயத்தில், யாகோ ஆ என்ற கடவுள் மையப்படுத்தப்பட்டார். யாகவே, யாவே, எகோவா, எகோவே என்றவாறு பல ஒலிப்புகள் அச்சொல்லில் அறியப்படுகின்றன. ஆய்வாளர்கள் யா என்ற வேர்ச்சொல்லில்

இருந்தே, இச்சொற்கள் விரிந்ததாகக் கூறுகின்றனர். யாகோஆ என்ற கடவுள், மோசே அறிமுகம் செய்தவர் அல்லர் என்றும், ஏற்கனவே சினைமலைப்பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த பழங்குடியினரின் கடவுள் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஆடுமாடுகளை மேய்த்துவந்த அந்தப் பழங்குடியினர் மிடியன் (Midian) என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.³⁰³ இது இடையன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாக உள்ளது எனலாம். இந்த இடையர் குலத்தில்தான் மோசே தன் மனைவியைத் தேர்ந்து கொண்டான். “கடவுள் சினை மலையிலிருந்து வந்தார்” என துணை ஆகமம் (33:2) கூறுகிறது.

அக்காலத்தில் “யாகோஆ” என்ற பெயரைக்கூட எவரும் சொல்லக்கூடாது என தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. அதனால் அச்சொல் பற்றிய விளக்கங்கள் எவையும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. சில ஆய்வாளர்கள், இக்கடவுள் மிகப்பழங்காலத்து இயற்கையின் பாற்பட்ட கடவுள் (Totemic) எனக் கருதுகின்றனர். உண்மையில் காளையே அல்லது காளையின் உருவகமே இக்கடவுள் எனக்கருதுகின்றனர்.³⁰⁴ (One supposition is that the image of Yahweh contains traces of ancient totemic notions: there are hints of some relationship to a bull - Hist. of religion). தொடக்கத்தில் யூதப் பிரிவின் 12 குடிகளில், ஊதா (Judha) என்ற பிரிவினர் மட்டுமே இக்கடவுளை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர் என்றும், பிற்காலத்தில் அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் கடவுளாக்கப்பட்டார் என்பர். ஊதா என்ற மரபினர் தமக்குக் கிடைத்த ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி (தாவீது காலத்தில்) யாகோ ஆ கடவுளை, இசுராயெல் நாட்டின் தேசியக் கடவுளாக அறிவித்தனர் என்பர்.³⁰⁵ கடவுள் இசுராயெல் மக்களிடம், குறிப்பாக தாவீதிடம், அவர்களை எதிர்க்கும் கனான் நாட்டுப் பழங்குடியினரைக் கொன்று போடுமாறு கூறியதாக (நீதிமான்கள் 3:1-3) விவிலியம் விளக்குகிறது.³⁰⁶ எனவே, யாகோஆ, இசுராயெல் மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய போர்க் கடவுளாகவும் இருந்தார் எனவும், அவரை வழிபட்ட காலங்களில் வெற்றி ஈட்டினர் என்றும், மறந்துபோன காலங்களில் தோல்வியைத் தழுவினர் எனவும் விவிலியம் கூறுகிறது.

அடிமைகளாயிருந்த காலத்தில் எபிரேயர்களிடம் போர்க் குணம் மிகுந்திருந்தது. தங்களுடைய முன்னோர் வாழ்ந்திருந்த கனான் நாட்டைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற வெறியுடன்

செயலாற்றினர். அந்தப் போர்க்குணமே அந்நாட்டைப் பிடிக்கவும் உதவியது. நாடோடிகளாக வாழ்ந்திருந்த அச்சமுகத்தினர், நிலையான குடியிருப்புகளில் நகர வாழ்க்கைக்குத் திரும்பிய போது, நகரிய நாகரிகம் அவர்களது போர்க்குணத்தை மாற்றி விட்டது. செல்வம் சேர்ப்பதிலும் மகிழ்வான வாழ்க்கையிலும் ஈடுபட்டனர். வணிகம், வேளாண்மை ஆகிய தொழில்களில் பலரும் ஈடுபட்டனர். போட்டிகள் தலையெடுத்தன. ஏழை பணக்காரன் என்ற பிரிவுகள் தோன்றின. படையில் சேர் வதற்குக் கூட ஆட்கள் முன்வரவல்லை. நாடோடிகளாயிருந்த போது மறவர்களாக அறியப்பட்டவர்கள், நகர வாழ்க்கைக்குத் திரும்பியவுடன் நாட்டை மறந்து போயினர். பிற்காலத்தில் இகராயெல் மக்களின் தொடர் தோல்விகளுக்கு, அவர்களின் வாழ்க்கை முறையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களே காரணங்களாய் அமைந்தன எனலாம்.³⁰⁷

கி.மு. 800 ஆண்டுகளில், அதற்கு முன்பாகவும் கூறலாம், இறைப் பணியாளர்கள் அல்லது நபிமார்கள் என்ற தீர்க்கத் தரிசிகள் (வருங்காலத்தைக் காண்பவர்கள்) தோன்றினர். இவர்கள் மரபு சார்ந்த குழுக்களுடன் இணைந்திருக்கவில்லை. சில நேரங்களில் இவர்கள் தங்களை மறந்தநிலையில் (Unconscious state) உச்சம் அடைந்து, பல்வேறு செய்திகளை முன் அறிவித்தனர் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. இவர்களுடன் இருந்த மக்கள், இசைத்துப்பாடி, ஆடி, அவர்களுக்கு மேலும் எழுச்சியைக் கொடுத்தனர்.³⁰⁸ யாகோ ஆக்கடவுளை மக்கள் மறந்துவருவதை இடித்துரைத்தனர். புறக்கடவுளர் (Pagan gods) களுக்கு பலிகொடுப்பதையும், கோயில்கள் கட்டுவதையும் சாடினர். மக்களுக்கு தற்போது ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்களுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் காரணம், அவர்கள் தங்கள் கடவுளை மறந்ததே என அறிவுறுத்தினர். இவர்களில் நல்ல சிந்தனை யாளரும் சமூகப் பார்வை கொண்டருவமாக இசையா என்பவர் போற்றப்படுகிறார். அக்காலத்தில் தோன்றிய இறைப்பணியாளர்களில் இசையா மிகப் பெரிய அறிஞராகக் கருதப்படுகிறார்.³⁰⁹ அவருடைய சமூகப் பார்வை மாந்த நேயமுடையது. அவருடைய சொற் பொழிவுகளும் எழுத்துகளும் வலிமை வாய்ந்தவை. அவருக்கு இணையான ஒருவர், விவிலியத்தில் சொல்லப்படவில்லை. இசையாகு (Yesayahu) என்பது அவரது எபிரேய மொழிப் பெயராகும். இதற்கு கடவுளே மீட்பர்

என்பது பொருள். (Yahweh is salvation). இசையா தன் கைப்பட தனது சிந்தனை களை எழுதிவைத்ததாகத் தெரியவில்லை. அவருக்கும் பின் வந்தவர்கள், அவரைப் பற்றிய குறிப்புகளை அளித்துள்ளனர். கம்ரான் (எகிப்து) பகுதியில் கிடைத்துள்ள பாப்பிரஸ் தாள்களில் இசையா பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. அவர் கூறியதாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள செய்திகள், அறவுரை களையும் கொண்டவை.³¹⁰

“கழுவிக்க கொள்ளுங்கள்; தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள், என் கண்முன்னால் தீய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதை நிறுத்துங்கள்; தீமையை விரட்டுங்கள்; நல்லன செய்யக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்; ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு நல்ல தீர்ப்பு வழங்குங்கள்; தந்தையற்ற மகன்களைப் பேணுங்கள்; கைம் பெண்களை வாழவிடுங்கள்.” (இசையா, 1:16-17)

அத்துடன் நபிமார்கள் மன்னர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் அரசியல் நெறியாளர்களாகவும் பணியாற்றினர். பாபிலோனிய அசீரியப் படை எடுப்புகள் நிகழும் என முன்கூட்டியே எச்சரித்தனர். எகிப்து நாட்டுடன் உறவு கொள்வதை எதிர்த்தனர். இதனால் பல இன்னல்களுக்கும் ஆளாயினர். மரபு சார்ந்த குருமார்களின் எதிர்ப்புகளையும் தேடிக் கொண்டனர். சிலர் ஒறுக்கப்பட்டனர்.

தாவீது, சாலமன் காலத்துக்குப் பிறகு, இசுராயெல் நாட்டில் அதிகாரப் போட்டிகளும், குழப்பங்களும் மிகுந்தன. அந்நாடு இரு துண்டாக உடைந்தது. மக்கள் தங்கள் பழம் பெரும் கொள்கைகளிலிருந்து விலகிப் போயினர். சமயப் பிடிப்புகள் தளர்ந்து போயின. வெளிநாட்டு நடைமுறைகள் மீது ஈர்ப்பு கொண்டனர். நிலைமைகள் எதிர்மறையாகத் திரும்புவதையுணர்ந்த யோசையா என்ற மன்னன் (621B.C) பழைய நடைமுறைகளைக் கொண்டு வர எண்ணினான். சமயத்தின் பால் மக்களுக்குப் பிடிப்புகளை உண்டாக்க முயன்றான். சமயத்தை மீண்டும் மையப்படுத்த முயன்றான். அவனது முயற்சிகள் எதிர்பார்த்த விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்க வில்லை. அச்சுழலில் கி.மு. 586ஆம் ஆண்டில், பாபிலோனியர் யூதேயா (தென்பகுதி அரசு) மீது படையெடுத்தனர். பலரை அடிமைப்படுத்தினர். கி.மு. 530 ஆம் ஆண்டில் சேயரன் (சைரஸ் என்பது கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பு) என்ற பாரசீக மன்னன், அடிமைப்பட்ட இசுராயெல் மக்களை விடுவித்தான்.

இந்த இடைப்பட்ட 50 ஆண்டுக் காலத்தில் இசுராயெல் நாட்டின் நிலைமை மாறிப் போனது. பாபிலோனியத் தாக்கங்கள், யூதர்களிடையே பதிந்தன. இடிக்கப்பட்ட எருசலேம் தேவாலயம் சீரமைப்பு செய்யப்பட்டது.³¹¹

கடந்த கால நிகழ்வுகள், யூத மக்களிடையே புதிய பார்வையைத் தோற்றுவித்தது. தாங்கள் தவறு செய்துவிட்டோம் என்பதை உணர்ந்தனர். புதிய எழுச்சி பல இன்னல்கள் இழைக்கப்பட்ட பிறகே தோன்றியது. உறங்கிக் கிடந்த உணர்வுகள் உசப்பி விடப்பட்டன. மறுமலர்ச்சி தோன்றுவதற்கான அறிஞரிகள் தென்பட்டன ஆனாலும் அவை காலம் கடந்த முடிவுகளாயின. 50 ஆண்டுக்கால பாபிலோனியர் ஆட்சியில், பலரும் தங்கள் செல்வங்களை இழந்தனர். புதிய செல்வர்களின் தோற்றம் ஏற்பட்டது. வறியவர்களின் கூட்டம் பெருகியது. மக்கள் நிலமற்ற ஏழைகளாயினர். யூதர்களே தம்மக்களை (ஏழைகளை) அடிமைப்படுத்தினர். அடிமைப் பட்டோர் போர்க்கொடியை உயர்த்தினர்.

கி.மு. 800 ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு, ஆட்சியாளர்கள் வலிமை இழந்துபோனதால், குருமார்கள் வலிமை பெற்றனர். நாடெங்கிலும் இருந்த வழிபாட்டு நிலையங்கள் மூடப்பட்டு, மீண்டும் எருசலேம் தேவாலயம் மையப்படுத்தப்பட்டது. வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பாளர்களும் குருமார்களைப் போற்றினர். பாபிலோனியப் படை எடுப்புக்குப் பின் குருமார்களின் செல்வாக்கு உயர்ந்தது.³¹² இக்குருமார்கள் தாம் இயேசுவுக்கு எதிராகக் கிளம்பி அவருக்கு சிலுவை ஒறுப்பு பெற்றுத் தந்தார்கள். கடவுளுக்குப் படைக்க வருபவர்கள் இவர்கள் வழியேதான் கடவுளை அணுக வேண்டும். கடவுளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே இவர்கள் தூதுவர்கள் போல் பணியாற்றினர். இத்தொழிலைத்தான் ஆரியர்கள் புரோகிதம் என்றனர். எந்தெந்த சமயங்களில் புரோகிதம் நிலை பெற்றுள்ளதோ அச்சமயங்களில் எல்லாம் ஊழலும் முறை கேடுகளும் தலையெடுக்கும் என்பது கடந்தகால, நிகழ்கால வரலாறாகும். சிறு குற்றங்கள் (பாவங்கள்) புரிந்தவர்கள் கூட, கடவுளுக்கு ஏதோ வொரு பொருளை காணிக்கையாகச் செலுத்தி, அக்குற்றங்களுக்குக் கழுவாய் தேடிக்கொள்ளலாம். இந்த வழியில் குருமார்கள் பெருஞ் செல்வர்களாயினர்.

இசுராயெல் மக்களின் 12 பிரிவுகளில், இலெவியர் என்பது ஒரு பிரிவு. மோசே இம்மரபில் தோன்றியவரே என்பதால், சமயம் தொடர்பான அனைத்துப் பணிகளையும் இலெவியர் களிபம் ஒப்படைத்தார். இது மரபுரிமை ஆக்கப்பட்டது. மோசே அறிவித்த ஒரு கடவுள் கொள்கையை இக்குருமார்கள் பற்றி நின்றனர். ஒரு கடவுள் கொள்கை ஏற்கனவே எகிப்து, பாபிலோன், பாரசீகம் ஆகிய நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. இதற்கு சமயப் பிடிப்புக் காணரமன்று. நாடெங்கும் உள்ள பல கடவுளர்களை விடுத்து ஒரே கடவுள் கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்பட்டதின் மூலம், சமயம் மையப்படுத்தப் பட்டு, மன்னனின் ஆளுகைக்குக் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. ஊர்கள் தோறும் இருந்த கடவுளரின் பூசாரிகள் இக்கொள்கையை அவ்வப்போது எதிர்த்து வந்தபோதிலும், ஆட்சி அதிகாரங்களால் அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டனர்.

இசுராயெல் மக்களின் ஒரு கடவுள் கொள்கையால், நாடெங்கிலும் இருந்த கடவுளர்களின் கோயில்கள் இடிக் கப்பட்டன. எருசலேம் தேவாலயம் மையப்படுத்தப்பட்டு, அவ்வாலயமும் அதன் வருமானமும் குருமார்களைச் சென்றடைந்தன. தமிழ் நாட்டில் சிதம்பரம் கோயில் தீட்சிதர்கள் இத்தகைய நடைமுறைகளையே கொண்டு, கோயில் வருமானத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொள்கின்றனர். இதனை இந்த நூற்றாண்டிலும் எதிர்த்துப் பேச இயலாமல் மக்களும், அரசும் திணறி வருகின்றனர் என்றால், 3000 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய நிலை எப்படியிருந்திருக்கும் என கற்பனை செய்து கொள்ளலாம்.

விவிலியம் தொகுக்கப்பட்டது:

விவிலியம் அக்காலத்தில் முதன்முதலாக யாரால் எழுதப் பட்டது என்பதற்காகச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. கி.மு. 1250 ஆண்டுகளில் அல்லது அதற்கு சற்று முன்னதாக எழுதப் பட்டிருக்கலாம் என்பர். யூத சமய, கிறித்துவ சமய அறிஞர்கள், முதல் ஐந்து நூல்களை எழுதியவர் மோசே என்பாரே என்று கருதுகின்றனர். அதற்கான தெளிவானச் சான்றுகள் கிடைக்க வில்லை. ஆதாம் முதல் வெள்ளக்காலம் வரையிலான நிகழ்வுகள், ஏற்கனவேசமேரிய, மெசப்பத்தோமிய கதைகளில் சொல்லப் பட்டிருந்தன. இந்நிகழ்வுகள் மோசேவுக்குப் பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்தவைகளாகும். அபிறகாம் என்ற

முதுபெரும் யூதத் தலைவனுடைய குறிப்புகள், மோசேவுக்கு 750 ஆண்டுகள் முற்பட்டவைகளாகும். இக்குறிப்புகள் வாய் மொழியாகவே சொல்லப்பட்டு வந்துள்ளன. எனவே, ஆதியாகமம் என்ற முதல் அதிகாரம் மோசே காலத்துக்கு முன்பு நிகழ்வுற்றவைகளாகும். இரண்டாவது அதிகாரமான பயணம் (Exodus) அல்லது வெளியேற்றம் என்ற பகுதியிலிருந்து, மோசே இறந்துபடுவதற்கு முன்பு வரையிலான நிகழ்வுகளை (துணை ஆகமம் வரை) மோசே தன் கைப்பட எழுதியிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது.

மோசே மறைவுக்குப் பின், யூதர் வரலாறு ஓசவா (Joshua) என்பான் தலைமையில் தொடர்கிறது. அதன்பிறகு நிகழ்வுற்றவைகள், அந்தந்த காலத்து ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்டவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. மோசே காலத்தில், போனீசியர் அறிமுகம் செய்த புதிய எழுத்துமுறையை எபிரேய மொழி ஏற்றுக்கொண்டது எனக் கருதலாம். எனவே, மோசேயின் குறிப்புகள், புதிய எழுத்து முறையில் எழுதப்பட்டன. கி.மு. 1000 ஆண்டுகளில், ஏறக்குறைய யூதர்களின் பழைய வரலாறு புதிய எழுத்து முறையில் எழுதப்பட்டன. கி.மு. 1000 ஆண்டுகளில், ஏறக்குறைய யூதர்களின் பழைய வரலாறு தொகுக்கப்பட்டது எனலாம். மோசே காலத்துக்குப் பிறகு, அம்மூலக் குறிப்பு களோடு, மேலும் பல நிகழ்வுகள் இணைக்கப்பட்ட குறிப்புகள், பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்டன என்று சொல்லப் படுகிறது. மோசே குறிப்பிடாத பல நிகழ்வுகளும் அக்குறிப்பு களில் இருந்தன.

அக்குறிப்புகளில் எகிப்தில் அடிமைகளாக வாழ்ந்திருந்தது முதல், இசுராயெல் அரசு தோற்றுவிக்கப்பட்டு அதனை ஆண்ட மன்னர்கள் வரையிலான செய்திகள் இடம் பெறப்பட்டு அதனை ஆண்ட மன்னர்கள் வரையிலான செய்திகள் இடம் பெற்றிருந்தன. நாடு, மக்கள், மக்களின் வாழ்க்கை முறை, மன்னர்கள், அவர்களது ஆட்சிக்காலம், அண்டை நாடுகளுடன் அவர்கள் கொண்டிருந்த உறவுகள், பொருளியல் கூறுகள், வணிகம், சமயம், லெவிநாட்டுத் தொடர்புகள் ஆகியன அக்குறிப்புகளில் இடம் பெற்றிருந்தன. மோசே காலத்தில், சமயம் தொடர் பானவை, சட்டம், வாழ்க்கைமுறை தொடர்பானவைகளை, இலெவியர் (Levi) என்ற மரபினர் தம் பொறுப்பில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மோசே தெரிவித்திருந்தார். மோசே

காலத்துக்குப்பிறகு, கொள்கைக் குழப்பங்கள் தோன்றிய பிறகு, குழுக்கள் தோன்றின அக்குழுக்களில் சிலர், மோசே அளித்திருந்த நூல்களோடு தம்முடைய குறிப்புகளையும் இணைத்து வைத்திருந்தனர். யாவே மரபு (Yahwist Traditions), எலோவியர் மரபு (Elohism tradition), ஆகம மரபு (Deuteronomistic tradition), குருமார்கள் மரபு (Priestly tradition) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க மரபுகளாகும். இவர்களும் யூத சமய வரலாறு பற்றிய ஏராளமான குறிப்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். ³¹³

யாவே மரபு³¹⁴

மோசேவுக்குப் பிறகு அறியப்பட்ட அறிஞர்களில் சிலர் இம்மரபில் இருந்தனர் இவர்கள் வைத்திருந்த குறிப்புகள் மிகவும் பழமையானவை. மற்ற மூன்று மரபினர் செய்தி களுக்கும் கூடுதலான செய்திகளை இவர்கள் கொண்டிருந்தனர். இவர்களது குறிப்புகள், நல்ல இலக்கிய நடையில், வளமான சொற்களைக் கொண்டு, அழகுணர்ச்சி வெளிப்படும் நடையில் இருந்தன. படைப்புக் காலத்திலிருந்து, முதல் மாந்தனின் வரலாற்றில் தொடங்கி இசுராயல் மக்களுக்கான கடவுளின் திட்டங்கள் வரை, இக்குறிப்புகளில் காணலாம். இக்குறிப்புகள் கி.மு. 10ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டவை என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

எலோவியர் மரபு³¹⁵

யாவே மரபினர் தெற்குப் பகுதியை சார்ந்தவர்கள். எலோவியர்களோ வடக்குப் பகுதியைச் சார்ந்தவர்களாவர். ஏறக்குறைய யாவே மரபினரின் குறிப்புகளை ஒட்டியே இவர்களது செய்திகளும் காணப்படுவதால், இவை இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்தே காணப்படுகின்றன (Sister tradition) என்பர். எல் என்ற கடவுளின் பெயரால் அழைக்கப்படும் மரபுஇது. கி.மு. 922க்குப்பிறகு இம்மரபு அறியப்படுகின்றது. எலியா (Elijah) என்ற அறிஞரால், இசுராயல் மக்களின் வரலாறு இத்தொகுப்பில் இணைக்கப்பட்டது. படைப்புக் காலம் தொடர்பான செய்திகள் எலோவியர் மரபில் காணப்படவில்லை. படைப்புக் கால நிகழ்வுகள், மெசபத்தோமிய, சுமேரியக் கதைகளில் சொல்லப்பட்டிருந்தும், அக்கதைகள் பல கடவுள்களை முன்னிறுத்தியிருந்ததும், இசுராயல் சமயத்துக்கு அது ஏற்பில்லாமல் இருந்ததும், விடுபட்டதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். அபிரகாமின் வாழ்க்கையிலிருந்தே

இம்மரபினரின் குறிப்புகள் தொடங்குகின்றன. யாவே மரபினர் அரசியல் செய்திகளுக்குச் சிறப்பளித்திருந்தனர். எலோவியர் மரபு, இசுராயெல்லைச் சுற்றியுள்ள பிற சமயத்தார் பற்றியும், குறிப்பாக தாவீது மன்னனுடைய மரபு எவ்வாறு முன்னோக்கிச் செல்கிறது என்பது பற்றியும் விளக்குகின்றது. இம்மரபினர் குறிப்பிடும் தலைவர்கள் (Partiarchs) வட பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதும், அவர்களுக்கே முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டு செய்திகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் கூடுதல் செய்தியாகும். யாவே கடவுளே இசுராயெல் மக்களின் ஒரே கடவுள் என்ற எசக்கியா (Hezekia) வின் வலியுறுத்தப்பட்ட கொள்கைக்கும், எருசலேம் நகரில் உள்ள தேவாலயத்தை மையப்படுத்தும் முயற்சிக்கும், இம்மரபு வலுசேர்க்கின்றது.

துணை ஆகம மரபு³⁶

மூன்றாம் மரபான துணை ஆகம மரபு, எளிமையானதும், காலக் கணக்கீடுகளைத் தருவதுமாக உள்ளது. இசுராயெல் நாட்டில் யூத சமயமும் அதன் கொள்கைகளும் பிடிப்பற்றுத் துவண்டுபோயிருந்த காலத்திய நிகழ்வுகள் இம்மரபுத் தொகுப்பில் வெளிப்படுகின்றன. ஊதேய நாட்டுக்கு புற மன்னர்களால் விடுக்கப்பட்ட அறைகூவல்களும், அச்சுறுத்தல்களும் குறிப்பாக, அசீரிய மன்னர்களின் தலையீடுகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பு கி.மு. 650 ஆண்டுக் கால அளவுக்குரியதாகக் கருதப்படுகின்றது. இத்தொகுப்பின் சில நூல்களை ஓசையா, கி.மு. 621ஆம் ஆண்டில், எருசலேம் தேவாலயத்தில் கண்டெடுத்ததாகக் கூறுவர். ஓசையாவின் பணிகள், இம்மரபினர் கொடுத்துள்ள குழப்பச் செய்திகளை சீர்செய்யும் வகையில் அமைந்திருந்தன. யூத மக்களின் கடந்த கால வரலாற்றை இம்மரபு தெளிவாகக் கூறுகிறது. சாலமன் மன்னனுக்குப் பிறகு நாடு இரு துண்டுகளான செய்திகளையும் அதன் விளைவுகளையும் விளக்குகின்றது. கி.மு. 700 ஆண்டுகளில் உணரப்பட்ட சட்டங்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. பாபிலோனிய படையெடுப்பு, மக்கள் தங்கள் நாட்டையும் உடைமைகளையும் இழந்தது பற்றியும் (கி.மு. 586-538) இம்மரபுத் தொகுப்பு விளக்குகின்றது.

குருமார்களின் மரபு³⁷

மற்ற மூன்று மரபினரைக் காட்டிலும், குருமார்களின் மரபு சமயத்திலும், அரசியலிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது.

பாபிலோன் படையெடுப்புக்குப் பின் குருமார்களின் செல்வாக்கு உயர்ந்தது. துணை ஆகமத்தில் கண்டுள்ள செய்திகளை, சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் இம்மரபுத் தொகுப்பில் காணலாம். இம்மரபினர் இலெவியர் மரபில் வந்தவர்களாதலால், எலோவியர் மரபுக் குறிப்புகளைவிட, இவர்களது குறிப்புகள் கவனமாகச் சேர்க்கப்பட்டு, நம்பகத் தன்மை கொண்டவையாக உள்ளதைக் காணமுடியும். சமயச் சடங்குகளின் உள்ளார்ந்த, நுட்பமான பொருளை இம்மரபுத் தொகுப்பு விளக்குகின்றது. இசுராயெல் மக்களின் தொடக்க கால வரலாறு தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. யாவே கடவுள் தூய்மையானவர் உயர்ந்தவர் என்பதால், அவர் தேர்ந்தெடுத்த இசுராயெல் மக்களும் தூய்மையானவர்களாகவே வாழவேண்டும் என இம்மரபு விளக்குகிறது. எருசலேம் நகரை மையப்படுத்தும் சமயக் கொள்கைகள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. பிற்கால இசுராயெல் நாட்டின் சமய விழாக்கள், சடங்குகள் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. மோசே தொகுத்த ஐந்து தொகுப்புகளுக்கும் இம்மரபினர் கூறும் விளக்கங்களே ஏற்புடையவையாகக் கருதப்பட்டன.

பிற்காலத்தில் (கி.மு. 400) எசரா காலத்தில் சமயநூல் தொகுக்கப்பட்டது. நான்கு மரபினர் கூறியிருந்த செய்திகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரே தொகுப்பாக்கினர். மூன்று தொகுப்பார் கூறியிருந்த செய்திகள் ஏற்கப்பட்டன. குறிப்பாக, அரசியல், வணிகம், நாட்டு நடப்பு போன்ற சமயம் சாராத செய்திகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. (இச்செய்திகளில் பல வரலாற்றுக் குறிப்புகள் அடங்கியிருந்தன என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஆனாலும் விடுக்கப்பட்ட பிற செய்திகள் அடங்கிய மூலத்தொகுப்பு, அலெக்சாந்திரியா நூல் நிலையத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டன.) இசுராயெல் மக்களின் முன்னோர்கள் வெளிநாட்டினர் என்றும், ஆற்றுக்கு அப்புறத்திலிருந்து வந்தவர் என்றும் விவிலியமே விளக்குவதால் (ஓசுவா, 24:2), பல கடவுளைக் கும்பிட்டுவந்தவர்கள், புதிதாக ஒரு கடவுள் கொள்கையைத் தந்திருக்க இயலாது என்ற கருத்து நிலவுகிறது. எனவே, ஒரு கடவுள் கொள்கையும் இசுராயெல் நாட்டுக்கு வெளியேதான் மையம் கொண்டிருந்தது என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து.

பெரும்பாலான மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள், வடக்கு மெசபத்தோமியாவே, இசுராயெல் மக்களின் முன்னோர்கள்

வாழ்ந்திருந்த இடம் எனத் தவறாகக் கருதிவிட்டனர். சுமேரியர்களின் பெரும்பான வழக்குகளும், வழக்காறுகளும், சமயக் கொள்கைகளும், கடவுளர் பெயர்களும் இசுராயெல் மக்களிடம் காணப்படுவதால், இம்மக்கள் வடக்கு மெசபத்தோமியாவைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லர் என்பது உறுதியாகின்றது. விவிலியம் கி.மு. 400 ஆண்டுகளில் மாசோரா (Massora) என்ற அறிஞர்களின் குழுவால் தொகுக்கப்பட்டது. (மேலும் விளக்கத்தினை அடிக்குறிப்பில் காண்க).

எபிரேயத்திலிருந்து கிரேக்கத்திற்கு:

விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டு நூலை செப்துவகின்ட் (Septuagint) என்று கிரேக்க மொழியில் குறிப்பிடுவர். எபிரேய மொழி மூலத்திலிருந்து கிரேக்க மொழிக்கு விவிலியம் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டது, கி.மு. 300 -100 ஆண்டுகளில் என்பர். அரிஸ்தாயஸ் (Aristaeas) என்பாரது குறிப்புகளின் படி, இரண்டாம் தாலமி என்ற எகிப்திய மன்னன், அலெக்சாந்திரியாவில் பெரிய நூலகம் ஒன்றைநிறுவினான். எகிப்தில் கிரேக்கர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த அக்கால அளவில், கிரேக்க மொழி வளர்ச்சி பெற்றது. யூத சமயத்தின் அனைத்துப் பதிவுகளையும் கிரேக்க மொழிக்கு மாற்றம் செய்ய விரும்பிய தாலமி, இது தொடர்பாக, எருசலேம் தேவாலயக் குருக்களை அணுகினான். தலைமைக்குரு, இசுராயெல் மக்களின் 12 மரபுகளில், மரபுக்கு அறுவர் என, 72 எபிரேய அறிஞர்களை எகிப்துக்கு அனுப்பிவைத்தார். அவர்கள் விவிலியத்தின் முதல் ஐந்து தொகுப்புகளை, 72 நாளில் மொழி மாற்றம் செய்தனர். இப்பணிகள் மன்னனின் வேண்டுகோள்களால் மட்டும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. எகிப்தில் வாழ்ந்திருந்த ஏராளமான யூதர்களின் சமய வாழ்க்கைக்கும் மொழி மாற்றத் தொகுப்பு தேவைப்பட்டது என்பதை குருமார்கள் உணர்ந்திருந்தனர். முதலில் ஐந்து தொகுப்புகளும், பின்னர் விவிலியம் முழுவதும் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டது.³¹⁸

இப்பணிகளுக்கென எடுத்து வரப்பட்ட நான்கு மரபினரின் குறிப்புகள், பின்னர் அலெக்சாந்திரிய நூல்நிலையத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டன. கிறித்துவ சமயம் எகிப்தில் பரவத் தொடங்கிய காலத்தில், புதிதாக கிறித்துவ சமயத்தில் சேர்ந்தவர்கள், விவிலியத்தைத் தவிர மற்ற இலக்கியங்கள் அனைத்தும் சாத்தானால் எழுதப்பட்டது என்றும், அவைகள்

அழிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் கருதினர். இக்கருத்துக்கு கிறித்துவத் துறவிகளும், சமயத்தலைவர்களும் ஒப்புதல் அளித்தனர். அதன்படி, வெறிகொண்ட கும்பல் ஒன்று, கி.பி. 415 ஆம் ஆண்டில் அலெக்சாந்திரிய நூல் நிலையத்தைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தியது. கிரில் (Kyril) என்ற கிறித்துவத் துறவியின் தூண்டுதலில் இந்த வெறியாட்டம் நடைபெற்றது. அதுவரையில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த ஏராளமான வரலாற்றுப் பதிவுகள் அனைத்தும் தீயில் கருகின. அறிஞர்களையும், கலைஞர்களையும், அறிவியலாளர்களையும் கூட, சாத்தானின் தூதுவர்கள் எனக் கருதிய அக்கூட்டம், பல அறிஞர்களையும் கொன்று குவித்தது. கணிதம், வானியல், மெய்யியல் ஆகிய துறைகளில் அக்காலத்தில் சிறந்த அறிஞராகக் கருதப்பட்ட இபாட்டியா (Hypatia) என்ற பெண், உயிரோடு கொளுத்தப்பட்டார்.³¹⁹ இது போன்ற ஒரு நிகழ்வு உரோம் நகரில் இருந்த நூல்நிலையத்துக்கும் ஏற்பட்டது. கி.பி. 455ஆம் ஆண்டில், கிறித்துவத்துக்கு மாறிய வாண்டல் என்ற இனத்தார், உரோம் நகரின் நூல் நிலையத்தைச் சூறையாடினர், எரித்தனர். காட்டு மிராண்டித்தனம் அல்லது வெறியாட்டம் என்ற பொருளுக்கான ஆங்கிலச் சொல்லாக, வாண்டலிசம் (Vandalism) என்ற சொல், இந்நிகழ்வுக்குப் பிறகே அகராதியில் இணைக்கப்பட்டது.³²⁰

விவிலியம் கிரேக்கத்துக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பே, அந்நூலில் இருந்த, சமயம் சாராத செய்திகள் அனைத்தும் அகற்றப்பட்டன. யாவே என்ற யூதக் கடவுள் பற்றிய செய்திகள் மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இதனால், விவிலியத்தின் பழைய நூலில் அறியப்பட்டிருந்த ஏராளமான செய்திகள் அகற்றப்பட்டன எனலாம். இவ்வாறு அகற்றப்பட்ட செய்திகளைக் கொண்டிருந்த விவிலிய மூலமும் அலெக்சாந்திரியாவில் கொளுத்தப்பட்டது. இந்நூல் கிடைக்கப் பெற்றிருந்தால், யூதர்களின் பல்வேறு வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கும். அத்துடன் அப்பகுதி மக்களின் வரலாறும் வெளிப்பட்டிருக்கும். தமிழ்நாட்டிலும் இதுபோன்ற அழிவுச் செயல்கள் நடந்தன. இடைக்காலத்தில் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்து நூல்நிலையமும் மதுரையில் இருந்த ஓலைச்சுவடிகளும், மன்னர்களிடையே காணப்பட்ட பகைமையின் காரணமாக எரிக்கப்பட்டன. ஏராளமான தமிழ் இலக்கியச் சுவடிகள் இவ்விரு நிகழ்வுகளிலும் தீக்கிரையாக்கப் பட்டன.

யூத சமயக் குழுக்கள்:

மோசே காலத்துக்குப் பிறகு 200 ஆண்டுகள் வரை கட்டுக் கோப்பாக இருந்த யூத சமயம், பல்வேறு சிந்தனைக் குழுக்களால் குழப்பங்களுக்கு உள்ளானது. மோசே அளித்த சமயச் சட்டங்களுக்குப்புதிய விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டன. நாடோடி வாழ்க்கையினின்றும் நகர வாழ்க்கைக்குத் திரும்பிய யூதர்கள், பிற இனத்தாருடன் இணக்கமாயினர். திருமண உறவுகளும் கொண்டனர். இந்நிலையில் பிற சமயங்களின் தாக்கங்களும் யூதச் சமயத்தில் புகுந்தன. நாடு இரண்டான போது, சமயத்தலைமையும் இரண்டானது. இந்நிலைகளையெல்லாம் சாடிய இறைத்தூர்கள் (Prophets), யூத சமயத்தில் ஒருமைப்பாட்டிற்கு வித்திட்டனர். இருப்பினும் கருத்து வேறுபாடுகள் தொடர்ந்தன. கி.மு. 300 ஆண்டுகளில் அறியப்பட்ட கிரேக்கர்களின் எழுச்சி, கிரேக்க சமயத்தாக்கங்களை யூத சமயத்துக்குள் புகுத்தியது. கிரேக்க மெய்யியல் கொள்கைகள் யூத சமயத்தில் கலந்தன. விவிலியம் கிரேக்க மொழியில் மாற்றம் செய்யப்பட்டபோது, கிரேக்கச் சிந்தனைகளும் விவிலியத்துக்குள் நுழைந்தன.

இச்சூழலில் அறியப்படும் சிறப்புக்குரிய நிகழ்வு, யூத மக்களின் வெளிநாட்டுக் குடியேற்றமாகும்.³²¹ தியஸ் பொரா (Diaspora) என்ற கிரேக்கச் சொல் இதனைக் குறிக்கின்றது. இது திசைப்புறம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும். பாபிலோனிய, அசீரியப் படை எடுப்புக்களால், யூதர்கள் தங்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறினர். இதுவே அவர்களின் முதல் வெளியேற்றமாகும். பின் தொடர்ந்த நிகழ்வுகளால், இசுராயெல் நாடு உரோமர்களின் ஆட்சிக்குட்படுத்தப்பட்டது. உரோமப் பேரரசை எதிர்த்து அவ்வப்போது கலகங்களும் நிகழ்ந்தன. கி.பி. 66-70 மற்றும் கி.பி. 132 - 135 ஆகிய ஆண்டுகளில், யூதர்களின் கலகங்கள் உரோமரால் கடுமையாக ஒடுக்கப் பட்டன. எருசலேம் தேவாலயம் இடிக்கப்பட்டது. கலகக் காரர்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டனர். யூதர்களின் இனம் மற்றும் நாட்டுணர்வு பொங்கி எழுந்த போதிலும், உரோமர்களை எதிர்க்க அவர்களால் இயலவில்லை. தாவீது, சால மனைப் போன்ற மன்னர்கள் அப்போது இல்லை. யூதர்களுக்கு உரிமைகளைப் பெற்றுத் தர தலைவன் ஒருவன் தோன்றுவான் என கி.மு. 500 ஆண்டுகள் தொடக்கம், யூதர்கள் நம்பியிருந்தனர்.

எதிர்பார்க்கப்பட்ட அம்மன்னனை மெசையா (Messiah) என அம்மக்கள் அழைத்தனர். மெசையா தங்களுக்கு விடுதலையை பெற்றுத் தருவான் என நம்பினர்.

மிசையா (மிசை + அய்யா எனக் கொள்ளலாம்) என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, மேன்மையானவன், உயர்ந்தவன், பெரியவன், தலைவன், இறைவன் என்றவாறு பொருள் விரியும். மிசையா என்ற எபிநேயச் சொல்லுக்கு இணையான கிரேக்கச் சொல்லே கிறிஸ்தோஸ் என்பதாகும்.³²¹ (Messiah is rendered in Greek by Christos).

கரு என்ற தமிழ்ச் சொல், கடவுளைக் குறித்தது.

அது க்ரி (Kri) என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது - முசனையே

கிரி அல்லது க்ரி (Kri or Chri) என கிரேக்கத்தில் திரிந்தது - Kristos.

கிறித்துவம் வளர்ந்த போது, யூத இனத்தில் தோன்றிய இயேசுவே மெசியா என்றும் கிறித்து என்றும் அழைக்கப்பட்டார். விடுதலையை மீட்டுத் தரவிருந்ததால், அவர் மீட்பர் என்று தமிழில் சொல்லப்பட்டார். கிறித்துவம் கூறிய மீட்பு அரசியல் விடுதலையைக் குறிக்கவில்லை; மாறாக ஆன்மீக விடுதலையைக் குறித்தது. கிறித்துவர்கள் இயேசுவையே மெசையா எனக் கூறியதை யூதர்கள் ஏற்கவில்லை. ஏனெனில், இயேசு யூதச் சமயத்தின் பகைவன் என்று யூதர்கள் கருதினர். யூத சமயத்தை அழிக்கப் பிறந்தவர் என யூதர்கள் நம்பினர். அதற்கான காரணங்களும் சொல்லப்பட்டன.

1. தேவாலயத்தை வணிகக் கூடமாக்காதீர் என, தேவாலயத்தில் இருந்த வணிகர்களை இயேசு விரட்டியடித்தார்.
2. ஓய்வு நாளை சமயக் கடமையாகக் கருதி வந்த யூதர்களிடம், உங்கள் கழுதை கிணற்றில் விருந்துவிட்டால், அது ஓய்வுநாள் என்று தூக்கிவிடாமல் இருப்பீர்களா என்றார்.
3. பரத்தையொருத்தியை கற்களால் எறிந்து கொல்ல முயன்ற யூத கூட்டத்தினரை, தூய்மையானவன் முதல் கல்லைப்போடு என்று கூறி அவர்களுக்கு எரிச்சலூட்டினார்.
4. தன்னை கடவுளின் மகன் என்று கூறிக்கொண்டார்.
5. யூதச் சட்டங்களைத் தூக்கிக் குப்பையில் போடுங்கள் என்றார். கண்ணைப் பறித்தவனின் கண்களைப்பிடுங்கவும், கையை வெட்டியவனின் கையை வெட்டவும் யூதச் சட்டங்கள் அறிவுரை

கூறின. கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல் என பழி வுணர்வை வளர்த்துக் கொள்ளாதீர்கள். தீமை செய்தவனுக்கும் நன்மை செய்ய முயலுங்கள். அயலானிடத்தில் அன்பு காட்டுங்கள். நீங்கள் பிறரிடம் என்ன நன்மைகளை எதிர்பார்க்கின்றீர்களோ அவற்றைப் பிறருக்குச் செய்யுங்கள் என்றார்.

மேலும் பல எடுத்துக் காட்டுகள் உள்ளன. யூதர்கள் தங்கள் சமயச் சட்டங்களை, வரிக்கு வரி கடைப்பிடித்து வர வேண்டும் என்ற மனப்போக்கு, இயேசுவை குற்றவாளியாகக் கருதியது.

இயேசுவின் பெற்றோர் அவருக்கு இட்ட பெயர் ஈசா (Yesa) என்பதாகும்.³²³ இதற்கு எபிரேய மொழியில் கொடுக்கிறவர் (Giver) என்பதே பொருளாகும். இப்பெயரையே அவருக்குச் சூட்ட வேண்டும் என, தேவதூதன் மறியன்னை யிடம் கூறியதாக விவிலியம் சொல்கிறது.

ஈ என்ற தமிழின் வேர், கொடு என்ற பொருளைத் தருவது.

ஈகை - ஈதல் - ஈன் - ஈனல் - ஈசன் என விரியும்.

ஈசன் = கொடுப்பவன்; கொடுக்கின்ற இறைவன்.

ஈசன் - ஈஸ்வ - (Eswa) என சமற்கிருதத்தில் திரிந்து, ஈஸ்வர் எனப் பட்டது.

ஈசன் - ஈசா என எபிரேய மற்றும் அரபு மொழிகளில் திரிந்தது.

ஈசா (எபிரேயம்) → ஜேசு (Jesu - கிரேக்கம்) → ஜேசஸ் (Jesus - இலத்தீன்) → ஜீசஸ் (Jesus - ஆங்கிலம்).

ஈசா என்ற எபிரேயச் சொல்லினின்றும் திரிபு பட்ட ஜீசஸ் என்ற சொல்லை, ஏசு எனத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனர்.

ஏசு என்றால் தமிழில் வைதல், கடிதல், திட்டுதல் எனப் பொருள் விரியும். ஈசன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, ஈசா எனத் திரிந்ததால், ஏசு என்ற சொல்லை விடுத்து ஈசன் எனக் குறிப்பிடுவதே பொருத்தமான சொல்லாகும்.

விவிலியத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பில் கர்த்தர் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கருத்தன் (கடவுள்) என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, கர்த்தா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. சமற்கிருதச் சொல்லை மூலமாகக் கொண்டு, கர்த்தர் என்றனர்.

மீட்பர் என்ற பொருளில் அறியப்படும் முசளைவடி என்ற கிரேக்கச் சொல்லை, இயேசுவின் பெயருக்கு முன்னால்

அடைமொழியாகச் சேர்த்து, Christ Jesus அல்லது Jesus Christ என்றனர். இயேசுவை ஈசன் என்ற சொல்லால் தமிழில் குறிப்பதே பொருத்தமானது.

ஈசனின் தாயாகிய மறியன்னை,³²⁴ மரி என்றவாறு தமிழில் எழுதப்படுவதும் தவறானது. மறி என்ற தமிழ்ச்சொல், மறி என்று எபிரேயத்திலும், மறியம் என்று அரபு மொழியிலும் திரிந்துள்ளது. மறி, ஆடு, ஆட்டுக்குட்டி என விரியும். செம்மறி = சிவப்பு ஆடு.

மறி என்ற எபிரேயச் சொல்லும் ஆட்டைக் குறித்ததே.

மறி (எபிரேயம்) → மறி (கிரேக்கம்) → மறியா (இலத்தீன்) → மேறி (ஆங்கிலம்).

மரி என்பது மறைவு அல்லது இறப்பு என்ற பொருளில் சமற்கிருதத் திரிபு ஆகும்.

மறை - மர் எனத்திரிந்தது. மரியன்னை = இறந்துபோன அன்னை.

இயேசுவின் வளர்ப்புத் தந்தை யோசேப்பு எனப்படுகிறார். எபிரேய மொழியில் யாசேப் (Yaa - sep) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.³²⁵ கடவுள் அனைத்தையும் சேர்ப்பார் (Let him (god) add) என்பது பொருளாகும்.

யா = தமிழ்ச் சொல்: சேப் (Sep) = சேர்ப்பு (யனன).

யாசேர்ப்பு → யாசேப் எனத்திரிந்துள்ளது.

சேர்க்கை என்பதை வளமை என்ற பொருளில், வீரமாமுனிவர் வளன் எனக் குறித்தார்.

கிரேக்கத் தாக்கங்களினால், யூதச் சமயமும், எபிரேய மொழியும் சிதைவுறத் தொடங்கின. எபிரேய மொழி, திசை மாறிப் போனவர்களால் மறக்கப்பட்டது. அது சமய நூலில் மட்டுமே வாழ்ந்து, கொண்டிருந்தது. அனைத்து எபிரேய நூல்களும் கி.பி. 2,3 நூற்றாண்டுகளில் கிரேக்கத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. பிலோ என்ற அலெக்சாந்திரிய நகரத்து கிறித்துவத் துறவி, கிரேக்க மெய்யியல் கொள்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர். அவர் கிரேக்க மெய்யியலை கிறித்துவத்தில் இணைத்தார். ஜோசபுஸ் பிளாவியஸ் (Josephus Flavius) என்பார், யூத சமயக் குழுக்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை அளித்துள்ளார்.³²⁶

எருசலேம் நகரில் வாழ்ந்திருந்த குருமார்களில் ஒருவரான சடோக் (Zadok) என்பவர் ஒரு புதிய பிரிவைத் தோற்றுவித்

தார்.³²⁷ தேவாலயத்தை மையப்படுத்திய இவர் யூதச் சட்டங்
களையும் சமயச் சடங்குகளையும் முன்னர் கூறியுள்ளவாறு
கண்டிப்பாகப் பின்பற்ற வேண்டும் எனக் கூறினார். இறந்
ததற்குப் பிறகான மனிதனின் வாழ்க்கையை (afterlife) அவர்
அடியோடு மறுத்தார். தேவாலயம் இடிக்கப்பட்டதற்குப்
பிறகு இப்பிரிவு மறைந்து போயிற்று. சடோக் என்ற
சொல்லுக்கு, தீமைகளைச் சாடுபவர் என்று (சாடு - சடோக்)
பொருள். நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில், உண்மைக்காகப்
பேசுபவர்களை இச்சொல் குறிக்கின்றது. சடோக், சாதிக்
(Sadiq) என அரபுமொழியில் திரிந்தது. Sadiq (Arab): Eradicator of
evil, lover of truth, lawyer. பார், பாரிசி (Pharisee) என்ற குருமார்
பிரிவொன்று இருந்தது.³²⁸ இவர்கள் சமயப் பிடிப்புள்ள
வர்கள். மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள். சமயச்
சட்டங்களின் துணுக்கங்களை மக்களுக்கு விளக்குபவர்கள்.
இவர்கள் மேட்டுக் குடியினராகக் கருதப்பட்டனர். சினகாக்
(synagogue) எனப்படும் யூதர்களின் ஆலயங்களில் உறைந்த
வர்கள். சமயச் சடங்குகளை நிகழ்த்தி, மக்களுக்கு அறிவுரை
வழங்கியவர்கள். சடோக் பிரிவினர் மறுத்த மறுஉலக வாழ்வை,
இவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர். மாந்தன் இறந்தபின்,
மறுஉலகம் செல்கிறான் என்ற கொள்கையில் நம்பிக்கை
கொண்டிருந்தவர்கள்.

பார் என்ற மூலச் சொல்லின் விரிவான பார்ப்பான் என்ற
தமிழ்ச்சொல் சமயத்தோடு தொடர்புடையது. பார் - பாரு
(Baru) என்று பாபிலோனிய மொழியிலும், பாரீசு (Pharis)
என்று எபிரேய மொழியிலும் திரிந்துள்ளன.

தொல் தமிழர்களிடையே கடவுள், இறப்பு, உயிர்,
ஆன்மா (ஆள் + மா), மறு உலகம், மறு பிறப்பு ஆகிய
சிந்தனைகள் இருந்தன. முற்றிலும் அறியப்படாத கடவுள்
பற்றிய உண்மைகளை அறிய, தமிழர்கள் பலவாறு முயன்றனர்.
மேற்கண்ட பொருளில் பல்வேறு கருத்து மோதல்கள் தமிழ்
கத்தில் நிகழ்ந்துள்ளன. இக்கருத்து மோதல்கள் ஓர் அறிவார்ந்த
சமூகம் முன்னெடுத்த மெய்யியல் சார்ந்த புரட்சியாகும். ஒரு
பக்கம் கடவுள் சார்ந்த கொள்கைகளும் நம்பிக்கைகளும்
வளர்ந்து வந்த வேளையில், கணியர்கள் என்ற பிரிவினர்
கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையைக் கொண்டிருந்தனர். அணுக்
களால் ஆகியதே உலகமும் உயிரினங்களும் என்ற கொள்

கையை அறிவித்தனர். இவ்வுலகில் உள்ள எவையும் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவையன்று எனக் கூறினர். தமிழர்களின் சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளும் மறுப்புகளும் சங்க இலக்கியங்களில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரு கடவுள் கொள்கை, பல கடவுளர் கொள்கை, மறு உலகம், மறுபிறப்பு என பலவாறான சிந்தனைகள் அக்காலத்தில் எழுந்தன. ஆரியர்கள் கூறும் மறுபிறவிக் கொள்கை, தன்னலம் சார்ந்தது. அனைத்து நிலையிலும் உயர்ந்தவர்களே பிராமணர்களாகப் பிறப்பார்கள் என்பது, ஆரியக் கொள்கையாகும். திருவள்ளுவர் கூறும் ஏழுபிறப்புக் கொள்கை, தலைமுறையைச் சார்ந்ததாகும். ஒரு தலைமுறையில் ஒருவன் பெற்ற கல்வி, அடுத்தடுத்து பல தலைமுறைகளுக்கும் அது பயன்தருவதாக அமையும். ஏழு என்பது பல என்ற பொருளில் அறியப் படும்.³²⁹

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவருக்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து. - குறள், 398

யூதர்களில் வறியவர்கள், ஏழைகள், கைவினைஞர்கள், தொழிலாளிகள் போன்றோர் மூன்றாம் குடியினராகக்கருதப்பட்டனர். இவர்களை எசனியர் (Essenes) என அழைத்தனர்.³³⁰ தாழ்த்தப்பட்ட இம்மக்களுக்கு சமயச் சடங்குகளில் பங்கு பெற உரிமையில்லை. தங்களுடைய வாழ்க்கையில், குழுக்களுக்கும் செல்வர்களுக்கும் இணக்கமாய் பணிபுரிந்துவந்தால், அடுத்த பிறவியில் மேட்டுக்குடியினராய் பிறப்பார்கள் அல்லது மறு உலகில் மேட்டுக்குடியினரோடு வாழ்வார்கள் என அறிவுரை வழங்கப்பட்டது. மறுவாழ்வினாவது நமக்கு மகிழ்வு கிடைக்கட்டும் என அவர்கள் தங்களுடைய உழைப்பைத் தொடர்ந்தனர். தொழிலாளர் மற்றும் வறியவர்கள் தங்களுக்கு எதிராய் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடக்கூடாது என, மேட்டுக் குடியினர் கூறிவந்த தந்திரமான அறிவுரையே மறுவாழ்வு என்பது. இதனையே இந்திய ஆரியர்களும் கூறிவந்தனர்.

உரோமப் பேரரசின் அடக்குமுறைகளால் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சிதறிப்போன யூதர்களின் வணிகம், வருமானம் ஆகியவை தடைப்பட்டன. ஆட்சியாளர்கள், அவர்களுக்கு பரிவுகாட்டவில்லை. சமயப் பணிகளை ஒருங்கிணைக்க இயலவில்லை. ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்ள இயலவில்லை. எங்கும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட யூதர்கள், கிறித்துவ சமயம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிறகு, முற்றிலுமாகத்

தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர். இச்சூழலில் சமயம் பற்றிய சட்டங்களைத் தொகுத்து தாள்மட் (Talmud) என்ற தொகுப்பு, பாபிலோனிய மற்றும் பாலத்தீனிய யூதர்களால் வெளியிடப் பட்டது.³³¹ தாள்மட் என்ற சட்டத்தொகுப்பு, மேட்டுக்குடியினரால், தங்களது நலன்களை முன்னிறுத்தி (இந்திய ஆரியர்களைப் போன்று) அளிக்கப்பட்டது. இதனால் வறியவர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற இயலாமற் போயிற்று. இக்காலத்தில் கிறித்துவ சமயம் அடிமைகளை அரவணைத்துக் கொண்டது. இதுவும் யூதர்களுக்கு ஒரு பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது.

உலகெங்கும் சிதறிப் போன யூதர்களுக்கு சமயத்துறையில் வழிகாட்ட குருமார்கள் இல்லாமற் போயினர். பிற இனத் தாருடன் கலந்து வாழ்ந்திருந்த யூதர்கள், தங்களுக்குள் சமயம் தெரிந்த ஒருவரைத் தலைவராக்கிக் கொண்டனர். அவர் அப்பகுதி மக்களுக்கு யூதச் சட்டங்களுக்கு விளக்கம் அளித்த தோடு, தம் மக்களுக்கு குரு போன்றும் செயல்பட்டார். இவர்கள் பிற்காலத்தில் ரபி (Rabbi) என அழைக்கப்பட்டனர்.³³² இச் சொல்லுக்கு ஆசான், பெரியோன், குரு என்றவாறு பொருள் விரியும்.

கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் பழைய உரோமப் பேரரசின் அனைத்து நாடுகளிலும் யூதர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். குறிப்பாக, ஸ்பெயின் செர்மனி ஆகிய நாடுகளில் பெருமளவில் காணப் பட்டனர். கலிபாக்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த அரபு நாடுகளிலும் குடியேறினர். அங்கெல்லாம் வணிகம், கைத்தொழில், வேளாண்மை ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபட்டனர். சிலர் வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கும் தொழிலைச் செய்து, பலருடைய வெறுப்புக்கு ஆளாயினர். இத்தகைய கந்துவட்டிக்காரனை, வெனிக நகரத்து வணிகன் என்ற நாடகம் விளக்குகின்றது.

தாள்மட் என்ற யூதச்சட்டம் செல்வர்களுக்கும் அடிமை முதலாளிகளுக்கும் சார்பாக இருந்ததால், அனன் பென் தாவீது (Anan Ben David) என்பார், தாள்மட் சட்டங்களுக்கு எதிராகப் போர்க் கொடியைத் தூக்கினார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கூட்டம், தாவீதைத் தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டது.³³³ கரையாளர்கள் (Karaites) என்ற பெயரில் இவ்வியக்கம் அழைக்கப்பட்டது. தாள்மட் சட்டங்கள் கொளுத்தப்பட்டன. மோசே அளித்த சட்டங்களின் அடிப்படையில் யூத மக்களுடைய வாழ்க்கை திரும்பவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

இந்த இயக்கம் விரைவில் வளரத் தொடங்கியது. கருங்கடல் பகுதியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. காசார், கிரிமியா (Khazari Crimia) போன்ற நாடுகளில் 8 முதல் 10ஆம் நூற்றாண்டு வரை, கரையாளர் பிரிவு அரசினால் ஏற்கப்பட்ட சமயமாக (national religion) இருந்தது.

கி.பி. ஏழு^{ம்} முதல் பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகள் வரை யிலான காலங்களில், யூத குழுக்கள், கலிபாக்களின் ஆட்சியில் வலுப் பெற்றிருந்தன. வணிகம் அவர்களது முதன்மைத் தொழிலாக இருந்தது. அக்கால அளவில் அரேபியா முதல் மேற்கே ஸ்பெயின்வரை, ஆப்பிரிக்காவின் வடபகுதிகள் உள்ளிட்டு, இசுலாமியர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. அரபு நாட்டின் வழக்காறுகள் அந்நாடுகளிலும் பின்பற்றப்பட்டன. இக்கால அளவில் யூத சமயத்திலும் இசுலாத்திலும் புதுப்புது சிந்தனையாளர்கள் தோன்றினர். சிலர் பழைமைக்கும் சிலர் புதுமைக்கும் திரும்ப விரும்பினர். பல்வேறு சமய நம்பிக்கைகள் மறுக்கப்பட்டன அல்லது கைவிடப்பட்டன. சமயம் சார்ந்தும் (Mystic) அறிவுசார்ந்தும் (Rationalistic) இரு எதிரும் புதிருமான பிரிவுகள் தோன்றின.

மோசஸ் பென் மெய்மோன் (Moses Ben Maimon) என்பவர் புரட்சிகரமான சிந்தனையாளராக அறியப்பட்டார். (கி.பி. 1135 - 1204). எகிப்தில் வாழ்ந்திருந்த இவருடைய சிந்தனைகளும் அறிவுரைகளும் யூத சமயத்துக்கு மாறுபாடாக இருந்தன. நிகழ்கால அறிவியலுக்கும் மெய்யியலுக்கும் ஏற்றவாறு சமயக் கொள்கைகளை மாற்றினார். அரிஸ்டாடில் மற்றும் முற்போக்கு இசுலாமியச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டார். விவிலியத்தில் சொல்லப்பட்ட அதிசய நிகழ்வுகளையும், நம்ப இயலாத கதைகளையும் இவர் மறுத்தார். யூத சமயத்திலிருந்த பலநூறு சட்டங்களையெல்லாம் நீக்கிவிட்டு 13 அடிப்படையான சட்டங்களே போதும் என்றார். கடவுள் இருப்பதை அறிவியல் சிந்தனைகளால் மெய்ப்பிக்க இயலும் என நம்பினார். ரபிகள் எனப்படும் யூத ஆசான்கள், இவரைக் கிறுக்கன் என்றும், மக்களைத் திசை திருப்புவன் என்றும் சாடினர். இவைகளுடன், கபலா (Cabala), ஆசித் (Hasid), சியோனியம் (Mionism) போன்ற சில பிரிவுகளும் இருந்தன.

ரபி (Rabbi) எனப்படும் மறை அறிஞர், பிற்கால யூத சமயத்தில் பெரும் பங்காற்றினர். இவர்கள் மரபுக் குருக்களான

லெவியர் (Levi) என்ற பிரிவினராக இருக்கவில்லை. கிறித்துவ சமயத்தில் உள்ள பாதிரியார், புத்தத் துறவி போன்று இவர்களைக் கருத இயலாது. தனியொரு ஆளாக, அறிவு சார்ந்த யூதராக, பொதுநலம் கொண்டவராக, யூதச் சட்டங்களை விளக்குபவராக அவர் இருந்தார். யூதர்களிடையே ஏற்படும் பிணக்குகளை, ரபியே தீர்த்து வைப்பார். அந்தந்த நாட்டு நடுவர் மன்றங்களில், யூதர்கள் முறையிடுவதில்லை. சினகாக் எனப்படும் யூத ஆலயம், அம்மக்களை ஒன்றிணைத்தது. ஆலயத்திற்கெனவும், பொது நலப்பணிகளுக்காகவும், பொருள் (நிதி) திரட்டப்பட்டன. அப்பொருளை வறிய யூதர்களுக்கு வழங்கினர். இப்போதும் கூட யூதர்களுக்கென தனியான உணவு முறை, உடுத்தும் முறை, அன்றாட அலுவல்கள், வேண்டுதல்கள் (prayers), ஓய்வு நாளை ஏற்றல், எதனைச் செய்யவேண்டும், எவற்றை விலக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய மரபு வழக்காறுகள் உள்ளன. ஏழு நாளில், பிறந்த ஆண் குழந்தை, சுன்னத் செய்யப்படல் வேண்டும். ஒவ்வொரு செயலைத் தொடங்குமுன் கடவுளிடம் வேண்டுதல் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, உணவு பற்றிய நடைமுறை, கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. உணவிற்காக ஓர் உயிரினம் கொல்லப்படுமுன், அது ஒதல் செய்யப்படவேண்டும். (இதனை கோசர் விதி என்பர்) அதன் பிறகே கடைகளில் அந்த இறைச்சி விற்கப்பட வேண்டும். ஓதப்படாத இறைச்சியை யூதர்கள் உண்ணக்கூடாது. இந்நடைமுறை இசுலாமியரிடமும் நடை முறையில் உள்ளது.

உடைகள், சட்டையாக இருந்தால் அது முழங்காலைத் தொடும் அளவிற்கு நீண்டிருக்கும்; ஒரே துணியில் தைக்கப்படும்; இடுப்புக்குக் கீழேபைகள் வைத்துத் தைக்கப்பட்டிருக்கும்; தலையை துணி அல்லது குல்லாய் (cap) கொண்டு மூட வேண்டும்; தூங்கும் போதும் அவற்றை விலக்கக் கூடாது. சமயப் பற்றுள்ள ஒரு யூதன், தாடியுடன் இருகாதுகளுக்கருகில் நீண்டமுடியை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் (sideburns). வேண்டுதல் செய்யுமுன், தனியாக ஒரு துணியை போர்த்திக் கொள்ளவேண்டும். கை, கால், முகம் கழுவுதல் பற்றிய விதிமுறைகள் உண்டு. குறிப்பாகப் பெண்களுக்கென விதிகள் உண்டு. நிலையாக அமைக்கப்பட்ட தொட்டியில் (ritual pool) கழுவிக்கொள்ளவேண்டும். ஓடும் நீரில் கழுவிக்கொள்ளக்கூடாது. குறிப்பாக ஓய்வு நாளில் (சனிக்கிழமை) சமைக்க, நெருப்பு மூட்ட, கையில் எதையாவது வைத்துக்

கொண்டிருக்க, தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்நாளில் பணத்தைத் தொடவே கூடாது.³³⁴

யூதர்களுடைய விழாக்களும் வரன்முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பழைய யூத நாள் காட்டியில், நிசான் (Nisan) மாதத்தில் சாபாத், எனும் விழாவைக் கொண்டாடுவர். இது 50ஆம் நாள் விழா எனப்படும். இது அறுவடைத் திருநாளாக பழங்காலத்தில் (தமிழர் திருநாளாகிய பொங்கலைப் போன்றது) இருந்தது. ஆண்டுத் தொடக்கம் (திசிரிமாதம்) யோம் கிப்பூர் (Yom kippur) என்ற 10 ஆம் நாள்விழா, சுக்கோத் (Sukkoth) என்ற ஒருவார கால விழா, பூரிம் (parrim) விழா (எசத்தேரின் நினைவாக), போன்றவைகளும் விழாக்களாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன.

குழந்தைகளுக்கு, இளம் வயது தொடக்கம், சமயக்கல்வி அளிக்கப்படுகின்றது. ஐந்து அல்லது ஆறு அசுவையில், அவர்கள் சினகாக் ஆலயத்தின் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். சமய நூல்களின் பல்வேறு பகுதிகள் மனப்பாடம் செய்ய பயிற்சி அளிக்கப்படும். பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு, சமயம் தொடர்பானவைகளைத் தவிர, மற்ற துறைகளில் அவர்களுக்குத் தெளிவான அறிவு இருப்பதில்லை. ஆண் - பெண் நிலைகளில், ஆணுக்கே சிறப்பளிக்கப்படுகின்றது. பெண் ஆணுக்குப் பணியாற்றவும், உதவி செய்யவும், பிள்ளைகளைப் பேணி வளர்க்கவும், சமையல் செய்யவுமே பணிக்கப்படுகிறாள். சமூகத்தில் உயர்ந்த பொறுப்புகள் அளிக்கப்படுவதில்லை. தற்காலத்தில் சில விதிவிலக்குகளும் இருந்தன. (கோல்டா மேயர். என்ற பெண், இசுராயெல் நாட்டின் தலைமை அமைச்சராயிருந்தார். ஆண்களே செய்யத் தயங்கிய அதிரடி அரசியல் நடவடிக்கைகளை, வெற்றிகரமாகச் செய்து காட்டினார்). நடுவர் மன்றங்களில் சான்றளித்தல் போன்றவற்றைப் பெண்கள் தவிர்த்தனர். வெளியே செல்லும் போது, ஒரு துணியால் முக்காடிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாள் வேண்டுதலின் போதும் ஆண் இவ்வாறு கூறுவான்: “இறைவா, என்னைப் பெண்ணாகப் படைக்காமல் ஆணாகப் படைத்ததற்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.” பெண் இவ்வாறு கூறுவாள்: “இறைவா என்னைப் பெண்ணாகப் படைத்து என் கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்ய உதவியதற்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.”³³⁵

கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாக, யூதச் சட்டங்கள் தற்கால வாழ்க்கைமுறைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன. தற்காலத்தில் பல்வேறு புதிய விளக்கங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. அதே வேளையில், மோசே காலத்துச் சமயத்தை மீண்டும் உருவாக்க முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இன்றைய இசுராயெல் நாட்டின் சமயமாக யூதச்சமயம் சட்டப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அந்நாட்டு அரசியல் சட்டமும், நடுவர் மன்ற விதிகளும், யூதச் சமயச்சட்டங்களைச் சார்ந்தே உள்ளன. யூதர்கள் தங்கள் சமய, இனத்தாரை அல்லாது, பிறரைத் திருமணம் செய்து கொள்வது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இன்றுள்ள உலகச் சமயங்களில், சமயச் சட்டங்கள் கூறும் விதிகளின்படி வாழும் மக்களில் யூதர்களே முதல் இடத்தில் உள்ளனர். தங்களது அறிவுக்கூர்மையாலும், மதி நுட்பத்தாலும், உலக அரங்கில் அறிஞர்களாகத் திகழ்கின்றனர். உலக அரசியல், இசுராயெல் நாட்டை விலக்கி விட்டுச் சூழல இயலாது என்ற நிலை இன்று உள்ளது. அமெரிக்க நாட்டின் ஆற்றல், இசுராயெல் நாட்டைச் சார்ந்தே உள்ளது என்பதே வெளிப்படையான உண்மையாகும். மக்கள் தொகையிலும், பரப்பளவிலும் மிகச் சிறிய நாடாயினும், உலகஅரங்கில் இன்று உயர்ந்து நிற்கின்றது.

அபிரகாம்

எபிரேய இனத்தின் முதல்வனாக அபிரகாம் சொல்லப்படுகிறான். விவிலியத்தில் எபிரேயன் (Hebrew) என்ற சொல், அபிரகாமையே குறிக்கின்றது. அப்றம் (Abram) என்ற பெயரே முதற்பெயராகச் சொல்லப்படுகின்றது. இப்பெயர் அபிரம் (Abiram) என்ற எபிரேய மொழிப் பெயரோடு ஒலியளவில் தொடர்புடையதாகிறது. அப்றம், அபிரம் ஆகிய பெயர்களுக்கு எபிரேய வல்லுநர்கள், "தந்தையாகிய கடவுள் உயர்த்தப்படுகிறார்," (he father (god) is exalted) என்று பொருள் கூறுகின்றனர். விவிலியம் தரும் மற்றொரு செய்தியின் படி, அப்றம் என்ற பெயரை அப்றகாம் என்று கடவுள் மாற்றியதாக (ஆதி. 17:5) அறிகிறோம். இப்பெயருக்கானவிளக்கம் 'உலக நாடுகளின் ஒப்பற்ற தந்தை' என்றும், "மிகப் பெரும் கூட்டத்தின் தந்தை", என்றும் அறியப்படுகின்றது. 336 அப் - அமோன் - கோயிம் (Father of host of Nations) என்ற எபிரேய மரபுச் சொற்களே, அபிரகாம் என்று அழைக்கப்பட்ட

தாகவும் ஒரு விளக்கம் உண்டு. அப்ற்காம் என்ற பெயரினை, மேற்கண்ட விளக்கங்களின்படி நோக்கினால், அது கடவுளைப் பெருமைப்படுத்துவதாக உள்ளது. பெருங்கூட்டத்தின் தலைவன் என்ற சொல் (host), கடவுளுக்குப் பொருந்துகிறதா அல்லது அபிற்காமுக்குப் பொருந்துகிறதா எனத் தெரியவில்லை. விவிலிய ஆய்வாளர்கள் குழப்பமானவிளக்கத்தையே அபிற்காம் என்ற சொல்லுக்கு அளித்துள்ளார்கள். எனக் கருத இடம் உண்டு.

அப்பா என்ற தமிழ்ச் சொல்லானது, அப்பா என்றே (Appa as Abba), பகர ஒலி சற்று குறைக்கப்பட்டு எபிறேய மொழியில் சொல்லப்படுகின்றது. தமிழ்ச் சொற்களான அப்பா, அம்மா என்ற இரு சொற்களும், உலக மொழிகள் அனைத்துக்கும் பொதுவான சொற்களாக உள்ளன. ஏறக்குறைய தமிழில் அறியப்படும் குடும்ப உறுப்பினர்களின் பெயர்களே, உலக மொழிகளில் திரிவுபட்டுச் சொல்லப்படுகின்றன. ஆதாமை மக்களின் முதல் தந்தையாகக் கருதி, சுமேரிய மற்றும் மெசாத்தோமிய படைப்புக் கதைகள் ஆதப்பா என்கின்றன. அப்பா என்ற தமிழ்ச்சொல், அம்மா என்ற தமிழ்ச்சொல்லில் இருந்து பிறந்ததே எனக் கருதலாம். பிறந்த குழந்தை வாயைத் திறந்துமுடி அழுகின்றது. மூடும் போதும், என்ற ஒலியும், திறக்கும் போது அ என்ற ஒலியும் இயற்கையாக எழுகின்றன. ம் அ என்ற ஒலிகள் தொடர்ந்து ஒலிக்கப்படும்போது அம்மா என்ற சொல் இயற்கையாகவே பிறக்கின்றது. அம் என்பதற்கு தண்மை என்ற பொருள் தமிழில் உண்டு. குளிர்மை, குளிர்ச்சி என விரியும். அம்மா இயற்கையில் தண்மையானவள் என்ற பொருள் அச்சொல்லில் உள்ளது. ஆ என்ற ஈற்று எழுத்து அல்லது சொல், தொடக்கம் என்ற பொருளைத்தருவது. அம் + ஆ = அம்மா ஓர் உயிர் தொடங்கிய இடம், அது தண்மையானது என்றவாறு பொருளை விரிக்கலாம். அம்மா தந்த, தரும் உணவும் அம்மு எனப்படும். அம்மு என்ற சொல்லுக்குத் தாய்ப்பால் என்பது பொருளாகும். அம் + உணவு - அம் + உ = அம்மு எனப்பட்டது. அம்மு என்ற உணவு, குழந்தை வளர்வதற்கு அல்லது ஊதுவதற்கு அடிப்படையானது. அம்மு + ஊது தாய்ப்பால் உண்டு வளர்ந்தவன் என்றவாறு பொருள் கொள்ளலாம். அம்மு + ஊது, = அம்முது அம்முது - அமுது எனச் சுருங்கிற்று. அமுது = தாய்ப்பால் அனைத்து வகையான ஊட்டச்சத்துக்களும் நிறைந்த உணவு.

செயற்கையாக உருவாக்கமுடியாத உணவு. இன்றைய அறிவியல் தாய்ப்பாலுக்கு இணையான உணவை கண்டுபிடித்து அளிக்கின்றது. ஆனால் அவ்வுணவில், தாய்தரும் தண்மை இருக்காது.

அம்மா என்ற சொல்வழியே, அம்மு - அமுது போன்ற சொற்கள் விரிந்தன. அம்மாவின் தண்மையில், அணைப்பில் மூழ்கி வளரும் தண்மையால், அமுது - அமிழ்து என்றும் சொல்லப்பட்டது. அமிழ்து = தண்மையைத் தரும் தாய்ப்பால். அமுது என்ற சொல்லின் பொருளையே கொண்டது.

அமுது தாயுடன் தொடர்புடையது. தாய் தந்த, அளித்த, கற்றுக்கொடுத்த மொழியையும் தாய்மொழி என்றே கூறுகிறோம். ஏனெனில் அது தாய் சொல்லிக் கொடுத்தது. ஒரு தமிழ்த்தாய் அல்லது தமிழ்ச்சி, தன் குழந்தைக்குக் கற்றுத்தரும் மொழியும், அமுதைப் போலவே இருக்கின்றது. தாய், தன் மழலைக்கு அமுதையும் தருகிறாள், மொழியையும் தருகிறாள். அமுது - அமிழ்தாயிற்று, அமிழ்து - தமிழாயிற்று, அமிழ்து என்ற சொல்லின் விரிவாய் விளைந்த சொல்லே தமிழ் ஆகும். இதனை விளக்கியே பாரதிதாசன்,

“தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்”

என்று பாடினார். தமிழைத் தாயுடன் இணைக்கும் மிக உயர்வான, ஒப்பற்ற வரி இது.

அம்மா என்ற சொல்லில் வரும் அ என்ற உயிரும், ம் என்ற மெய்யும் இணைந்தது, தாய், தன் குழந்தைக்கு உயிரையும் உடலையும் தருகிறாள் என்ற பொருளையும் தரும். உயிரையும் மெய்யையும் தரும்தாயே படைப்புக்கு மூலமான தால், தமிழர்கள் தாயை வணங்கினர், பெண்மையைப் போற்றினர். தாய், மென்மையானவள். தாயின் கொடுங்கை இன்பம் தருவது, பாதுகாப்பானது. தாயின் மடி துயிலும் குழந்தைக்கு ஏற்றது, உருத்தாதது. எனவே, மென்மையை விளக்கும் வகையில், தமிழில் அறியப்படும் மெல்லின எழுத்தான “ம”, அம்மா என்ற சொல்லை ஆள்கிறது. அம்மா என்ற சொல்லுக்கு இணையான வேறொரு சொல், தமிழில் கூட இல்லை எனலாம். எனவே, உலக மொழிகள் அனைத்தும் அம்மா என்ற தமிழ்ச்சொல்லையே ஏற்றுக் கொண்டன.

மா, மாதா, மம்மா, மாமா, மாம், மம்மி, மதர் போன்ற எண்ணற்ற பிற மொழிச் சொற்களின் பிறப்பிடம் அம்மா

என்ற தமிழ்ச்சொல்லே. அம்மா மென்மையானவள், தண்மையானவள். ஆனால் அப்பா வன்மையானவன், வலுவுள்ளவன் என்பதை, அப்பா என்ற சொல்லில் பகர வல்லொலி விளக்கும். அம்மா என்ற சொல்லின் நீட்சியே அப்பா ஆனது. பிறக்கும் குழந்தைக்கு அப்பா வன்மையையும், அம்மா மென்மையையும் தருகின்றனர். வன்மையும் மென்மையும் இணைந்த தமிழரின் கடவுளே, சிவனும் உமையுமாகும். இவ்விருவரும் பிரிக்க இயலாத உலக மக்களின் பெற்றோர் என்ற உருவகமாவே, வலப்புறம் சிவனும், இடப்புறம் உமையுமாகத் தமிழர் உருவம் கொடுத்தனர்.

உலக மொழிகளில் அறியப்படும் தந்தைக்கான சொற்கள் அனைத்தும் அப்பா என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிவுகளே. அப் (Ab), டாட் (Dad), டாடி (Dadi), பப்பா (Papa), பாப்பா (Pappa), பாத்ர (Patre), பாதர் (Father) என அவை விரிந்தன.

தம் அப்பா, தன் அப்பன், தகப்பன் ஆனான்.

தா எனக்கேட்ட தாய்க்குத் தன் உயிரணுவைத் தந்தவன் அல்லது தைத்தவன், தா + தை = தாதை எனப்பட்டான். தாதை, டாட் - டாடி என்றவாறு திரிந்தன.

போத்து என்ற பழந்தமிழ்ச் சொல், ஆணையும் தந்தையையும் குறிக்கும்.

போத்து + உரு → பித்ரு என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது, பிதிர் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

போத்துரு - பித்ரு தந்தவன் புத்ரன் ஆனான்.

பித்ரு- பாத்ரே என கிரேக்கத்தில் திரிந்தது.

போத்து (தமிழ்) → Pitr (Sanskrit) → Pater (Greek) → Pater (Latin) → Padre (Portu.) → Faedar (old English) → Father (Eng.)

கிறித்துவத் துறவிகளை தந்தை என அழைப்பது மரபு. அருள் தந்தை எனக் கூறுவர். அருட்தந்தை எனச் சிலர் எழுதுவது தவறானது. அது, அருட்டந்தை என இருக்க வேண்டும். போர்த்துகீசிய மொழியில் பாத்ரே (Padre) என்பது தந்தையைக் குறிக்கும். கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில், தமிழ் நாட்டில் அறியப்பட்ட கிறித்துவத் துறவிகளை, பாத்ரே என அவர்கள் அறிமுகம் செய்தனர். தமிழர்கள் அச்சொல்லை, பாதிரி - பாதிரியார் எனத் திரித்துக்கொண்டனர். பாதிரி என்பதற்கு தமிழில் வேறு பொருள் உண்டு. போப் (Pope) என்பதும் அப்பாவின்திரிபே.

எபிரேய, பாபிலோனிய, சுமேரிய மொழிகள் திரிபுபடுத்தாமல், அப்பா என்ற சொல்லையே ஏற்றுக் கொண்டன. அறமாயிக் மொழியிலும் அப்பா தான். அப்பா என்ற சொல்லையே இயேசுவும் பயன்படுத்தியதாக விவிலியம் கூறுகிறது.331 (மாற்கு, 14:16) தொடக்ககாலக் கிறித்துவர்களும் அப்பா என்ற சொல்லையே பயன்படுத்தினர்.338 (உரோமர், 8:15; கலாத்தியர், 4:6) கிரேக்கக் கிறித்துவர்கள் அப்பா என்ற சொல்லைச் சுருக்கி அப் (Ab) என்று கூறினர், எழுதினர். மேற்குப் பகுதி நாடுகளில், குழந்தைகள் தங்கள் தந்தையரை அப்பா என்றே அழைத்தனர். கடவுளை அப்பா அல்லது தந்தையே என அழைக்கும் நடைமுறை யூத சமயத்தில் இல்லை, இந்நடைமுறைக்கு மாறாக, கடவுளைத் தந்தையே என அழைக்கும்படி இயேசு முதன்முதலில் அறிமூலம் செய்தார். மக்கள் அனைவரும் கடவுளின் பிள்ளைகள் என்ற கருத்து இதன்மூலம் வெளிப்படுகிறது. தமிழர்கள் தங்கள் கடவுளை அப்பா என்றே அழைத்தனர்.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே!

பன்னிருதிருமுறை பல்வேறு இடங்களில் இறைவனை அப்பா எனக்கூறி வாய்மணந்து அழைக்கின்றது. ஆவுடையப்பன், நல்லப்பன், தானப்பன், தேனப்பன், மெய்யப்பன் போன்ற பெயர்கள், இறைவனைக் குறித்தனவே.

அப்றாம் என்பதற்கு, “தந்தை (யாகிய கடவுள்) உயர்த்தப்படுகிறார்,” என்றும்,

அப்றகாம் என்பதற்கு, “பல நாடுகளின் தந்தை” என்றும்,

பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்பெயர்களுக்கு பல்வேறு அறிஞர்களும், பலவகையான பொருளைக் கூறுகின்றனர். இருப்பினும்மேற்கூறப்பட்ட (Father is Exalted or Exalted as to the Father and Father of Many Nations) பொருளில் அபிராம் என்ற பெயருக்கான விளக்கம் தெளிவாக இல்லை. ஆனால் இம் மூன்று பெயர்களிலும் “அபி” என்ற சொல் உள்ளதால், தந்தை என்ற ஒரு பொருளில் அப்பெயர் உள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது.

அபிராம் (Abi - ram) என்ற சொல்லின் பின்னொட்டுச் சொல்லான ராம் (Ram) என்பது, எபிரேய - எகிப்தியக் குறிப்புகளில் பெயர்ச் சொல்லாகவே காணப்படுகின்றது.

ராமா என்ற சொல்லுக்கான பொருள் தெரியவில்லை. என்றும், ஒருவேளை அது ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடியினத்தைச் சார்ந்த பெயராக இருக்கும் என்றும் கருத வேண்டியுள்ளது. எவ்வாறாயினும் அதன் பொருள் தெளிவாக அறியப்படவில்லை என்பது, ஆய்வாளர்களின் கருத்து.

Rama or Ramah: 339 An African tribe descended and of Ham etymology and meaning not known. - D.O.B., p. 717.

சுயஅளநா (ராம் சேஸ்): 340 எகிப்திய மன்னனின் பெயர். இப்பெயருக்கான விளக்கமும் தவறாகவே சொல்லப்பட்டது. “ரே என்பவன் அவனைப் பெற்றான்” (Re has begotten him) என்று பொருள் கூறுகின்றனர். ரே என்ற பெயர், ராம்சேஸ் என்ற பெயரில் தெளிவாக இல்லை. ஆனாலும் எகிப்திய, எபிரேய இலக்கியங்கள் ராம் என்ற சொல்லைப் பல இடங்களில் பயன்படுத்துகின்றன. ராம் என்ற பெயரில் ஒரு நகரம் கூட எகிப்தில் இருந்தது. இந்நகரை ராம் சேஸ் II என்ற பாரோ (Pharaoh) மன்னன் கட்டினான். எபிரேயர்கள் தங்கள் விடுதலைக்கான பயணத்தை இங்கிருந்துதான் தொடங்கினர். ராம் என்ற நகரம், இக்ஷோஸ் (Hyksos) ஆட்சிக் காலத்தில் தனிஸ் (Tanis) என்றும், சோன் (Zoan) என்றும் அழைக்கப்பட்டது.³⁴¹ தமிழில் அறியப்படும் சோனகம், சோனகர்களை, அராபியர் என்று விளக்கம் தந்தனர். அவர்கள் அராபியர்கள் அல்லர் என்பதும், சோன் நகரத்தைச் சார்ந்த எகிப்தியர்களே என்பதும் அறிந்துகொள்க. (ராஜேந்திர சோழ பெரு விச்சா திரப் பெருந்தெருவில் கந்திருவன், சோனகன் பரஞ்சோதி³⁴² என்ற பெயர் தஞ்சை பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது. சோனகன் என்ற சொல் கொண்ட இந்நீளமான பெயருக்கு உரியவன் ஒரு அராபியனே அல்லது இசுலாமியனே என்றும் பலரும் கூறுகின்றனர். உண்மையில் அவன் சோன் நகரத்து எகிப்தியனே எனக் கூறுவதும் பொருத்தமானது. சோனகம் என்ற நாடு 56 நாடுகளில் ஒன்று. அது எங்கிருக்கின்றது என்பதை எவரும் விளக்கவில்லை. உண்மையில் அது எகிப்து நாட்டைக் குறித்ததே என்க. ராமா என்பதற்கு அழகன் என்று சமற்கிருதம் கூறும்பொருள், நேரிடையான பொருளைத் தராது,

இர் - இர - இரா - இராவு போன்ற சொற்கள், தமிழில் விரிந்து கருமையைக் குறித்தன. இருளையும் குறித்தன.

கர் - கரு - கருப்பு - கருமை என்ற சொற்களும், கருப்பன் என்ற கடவுளையும், கடவுள் அளித்த உயிர்க் கருவையும் குறித்தன. கருப்பம் என்பதே கர்ப்ப என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது கருப்பம் (கிரகம்) இடமாயினும், தாயின் வயிறாயினும் அது இருட்டையே குறித்தது.

கருமையும் இரவும் தமிழர் வழக்கில் உயர்வான சொற்களாகும்.

கர் - கரு - கிரு - கிருஷ்ணன் என விரிந்த தமிழ்மூலம், சமற்கிருதத்தில் கருப்பனைக் குறித்தது.

இர் இர - இரா - இராமன் என்ற தமிழ்ச் சொல், ராமா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்து கருப்பனையே குறித்தது.

கிருஷ்ண (Krisne): கருப்பன்; ராமா (Rama) = கருப்பன்.

இராமன் என்ற தமிழ்த்திரிபுச் சொல்லான ராமா, கருமையைக் குறித்த செய்தியை, விவிலிய ஆசிரியர் மற்றும் விளக்கவுரையாளர்களும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனாலும் கருமை என்ற நிறத்துடன்தொடர்பிருக்குமோ என்ற ஐயப் பாட்டில், அச்சொல் ஆப்பிரிக்க கருப்புப் பழங்குடியைச் சார்ந்தது எனக் கூறினர். அது உண்மையில் தமிழ்ச் சொல் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

ராம்சேஸ் (Ramses) என்ற எகிப்தியப் பெயருக்கு, ராம் அல்லது ராமாவின்மகன் அல்லது பிள்ளை என்பதே பொருளாகும். சேஸ் (Ses) என்ற எகிப்தியச் சொல், சேய் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும். இதே சொல், கிரேக்கப் பெயரில் அறியப்படும் மோசெஸ் (Moses) என்ற சொல்லில் காணலாம். எபிரேய மொழியில் அறியப்படும் மோசே (Moseh), எகிப்திய மொழியில் மற்றும் கிரேக்க மொழியில் மோசஸ் (Moses) எனப் பட்டது. Ses என்பது எகிப்திய விளக்கப்படி, குழந்தையாகும். சே என்ற எபிரேயச் சொல் (தமிழிலும்கூட) குழந்தையைக் குறித்தது.

மெய் சேய் (Meisei) என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, மோசே என்றும் மோசெஸ் என்றும் திரிந்தது.

மெய்சேய்: மெய்யான, உயிருள்ள குழந்தை என்றும், உடலோடு உள்ள குழந்தை என்றும், பொருள் கொள்ளலாம்.

பாப்பிரஸ் கோரைக் கூடையொன்றில் நீலாற்றில் மிதந்து வந்த உயிருள்ள குழந்தையைக் கண்ட பெண்கள், அது உயிருடன் இருப்பதைக் கண்டு வியந்து, அதனை மெய்யான

சேய் என்று கூறினர். ஆனால் விவிலிய ஆய்வாளர்கள், நீரிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவன் என்ற பொருந்தா விளக்கத்தைக் கூறினர்.

அபி-ராம் என்ற சொல், கருப்பனாகிய தந்தை என்று பொருள் விரியும். அபிறாம் கருமை நிறம் கொண்டிருந்தவன் என்பதை இப்பெயர் விளக்குகின்றது. அபிறாம் கருமை நிறமானவன் என்பதை ஆய்வாளர்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். அப்படியானால் அவன் ஆப்பிரிக்கனாக இருந்திருக்க வேண்டும், அல்லது தமிழனாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

அப்பா என்ற அப் என்றும் கருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. என்ற கருத்தில், அப் + அறம் ஆகிய இரண்டு சொற்களும் இணைந்து, அப்றம் என (ஹசெயஅ) அழைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அறம் என்ற சொல் எவ்வாறு இணைந்தது?

நோவாவின் மக்களும் மரபினரும் கிழக்கேயிருந்த ஒரு நாட்டிலிருந்து அப்புறத்து ஆறு எனப்படும் சின்னாற்றைக் கடந்து, இரட்டை ஆறுகளின் இடைப்பட்ட சமவெளியில் தங்கினர். அவ்விரட்டை ஆறுகளும் குறுகி இணையும் முக்கோணம் போன்ற பகுதியில், நோவாவின் பெயரான அறம் (Aram) என்பவனின் மரபினர் வாழ்ந்து வந்தனர். இப் பகுதியைப் படன் அறம் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. இப் பகுதியில் தான் ஊர் நகரமும் இருந்தது. பிற்காலத்தில் அபிறகாமின் முன்னோர்கள் கிழக்கிலிருந்து வந்து, சின்னாற்றைக் கடந்து, அறம் படன் பகுதியில் தங்கி வாழ்ந்தனர். அப் + அறம் என்ற பெயரில் உள்ள அறம் என்ற சொல், அபிறகாமின் ஊரை அல்லது பகுதியை விளக்கும் சொல்லாகும். நாஞ்சில், கொங்கு, தொண்டை என்றவாறு அறியப்படும் தமிழ்நாட்டுப் பகுதிகளை ஒப்புநோக்குக. ஒரு குழுவிற்குத் தலைவனாக இருந்த அப்றம், உலக நாடுகளின் தலைவனாக கடவுளால் அறிமுகம் செய்யப்படுகிறான். அகம் என்ற தமிழ்ச் சொல் லுக்கு வீடு, பகுதி, நாடு என்றவாறு பொருள் உண்டு.

அப் = அப்பா என்ற சொல்லின் கருக்கம்.

அறம் = வாழ்ந்திருந்த பகுதி.

அகம் = நாடு அல்லது நாடுகள்.

அப் + அறம் + அகம் என்ற மூன்று தமிழ்ச் சொற்களின் கூட்டுச் சொல்லே, அபிறகாம் அல்லது அப்றகாம் என எபிரேய மொழியில் திரிந்தது. Father of All nations என்று பொருள் கொள்க.

அபிறகாம் என்ற சொல்லில், நகர வல்லினத்தை இணைத்துள்ளதற்கான பொருளையும் உணர்க. அதுபோன்றே எபிரேயம் என்ற சொல், அப்புற என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபானதால், நகர வல்லினம் இடப்பட்டது. அபிறகாம், எபிரேயம் என எழுதுவது தமிழ்ப்பொருளில் தவறானது என்க.

அபிறகாமின் இளமைக் காலம்:

அபிறகாமின் இளமைக்காலம் பற்றிய தெளிவான குறிப்புகளை விவிலியம் அளிக்கவில்லை. நாகோர் மகன் தெரா என்றும், தெராவின் மகன் அபிறகாம் என்றும், விவிலியம் சொல்கிறது. நாகோரின் தந்தை, அவனது பாட்டன் பற்றிய குறிப்புகள் எவையும் இல்லை. தெராவின் மற்றொரு மகன் நாகோர் என்றே அழைக்கப்பட்டான். பெத்துஎல் என்பான், நாகோர் (பாட்டன்) என்பானின் மகனாவான். எனவே, நாகோருக்கு தெரா, பெத்துஎல் என்ற இருவரும் மகன்களாவர் அபிறகாமின் சிற்றப்பன். இரெபேக்கா, இலெவன் ஆகியோரின் தந்தையாக பெத்துஎல் சொல்லப்படுகிறான். சாரா என்ற அபிறகாமின் மனைவி, அபிறகாமுக்கு ஒன்றுவிட்ட தங்கை முறை என்று எலோவியர் குறிப்பு கூறுகிறது. ஆனால் இந்த உறவு பற்றி யாவே மரபு எதனையும் குறிப்பிடவில்லை. உலோத் (டுடிவ) என்பவன், அபிறகாமின் ஒன்றுவிட்ட தம்பியாகக் கருதப்படுகிறான். மேற்கண்ட உறவு முறைகள், அபிறாமைச் சுற்றியே சுழல்கின்றன. அபிறகாமின் தாய், பாட்டி பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை.³⁴³

அபிறகாமின் காலம் பற்றிய முரண்பட்ட செய்திகள் உள்ளன. பாபிலோனை ஆண்ட அமுராபி என்பவன் காலத்தில் தான் அபிறகாம் வாழ்ந்திருந்ததாக, ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர் (அமுராபி, கி.மு. 1728 - 1686). அம்ராபெல் (Amraphel) என்ற பாபிலோனிய மன்னன் காலம் என்று விவிலியம் குறிப்பிடுவது (ஆதி; 14:1) குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அம்ராபெல் மன்னன் அல்லன் என்றும், ஒரு குழுத்தலைவன் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சில குறிப்புகள், அபிறகாமின் காலத்தை, கி.மு. 1950 என்றும் கூறுகின்றன. எனவே, கி.மு. 1950 - 1700 ஆண்டுகளே அபிறகாமின் காலம் எனக் கருதப்படலாம்.³⁴⁴

ஊர் நகரிலேயே தன் இளமைக் காலத்தை அபிறகாம் செலவிட்டதாக அறியலாம். அக்காலத்தில், ஊர் நகரமே

நகரிய நாகரிகத்தில் சிறந்து விளங்கியது. முதலில் கூறப்பட்ட அபிறகாமின் உறவினர்களும் ஊர் நகரிலேயே வாழ்ந்திருந்தனர். தெரா ஒரு சிற்பக் கலைஞன் என்றும், ஏராளமான மண் பொம்மைகளை (Terrecotta) உருவாக்கியவன் என்றும், குறிப்பாகக் கடவுள், சிலைகளை வடித்தவன் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இதன் மூலம் ஏராளமான வருவாயை அவன் ஈட்டி, மிகப் பெரிய செல்வனாக வாழ்ந்திருந்தான் என்பர்.

தெராவை அசார் (Azar) என்று குர்ஆன் கூறுகிறது. தெராவை நிம்ராது என்ற மன்னனின் மருமகன் என்றும், ஒரு குழுவின சமயத்தலைவன் என்றும், சிற்பக் கலைஞன் என்றும் பலவாறு குறிப்பிடுகின்றனர். எனவே, அபிறகாமின் தாய், ஓர் இளவரசி என்ற கருத்தும் ஆய்வாளர்களால் சொல்லப்படுகின்றது. அபிறகாம் இளமையில் செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்தவன் என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அப்றகாம் அரபு மொழியில் இப்ராகிம் (Ibrahim) என அழைக்கப்படுகிறான். இச்சொல்லுக்கு கடவுளின் நண்பன் என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. பிறவியிலேயே அப்றகாம் நல்ல சிந்தனைகள் கொண்ட நற்பண்பாளனாக இருந்தான் என்பர். தந்தை செய்து வந்த சிற்பத்தொழிலை வெறுத்தான். பல கடவுளர் கொள்கையை இளமையிலேயே கண்டித்தான். இதனால் தந்தைக்கும் மகனுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றின. தந்தை செய்வது தவறு என்ற எண்ணம் அபிறகாமிற்கு எவ்வாறு தோன்றியது? விவிலியத்தில் அதற்கான விளக்கம் இல்லை.

குர்ஆன் தரும் செய்திகளின்படி, அபிறகாம் இளமையிலேயே கடவுளால் தேர்வு செய்யப்பட்டான் என்றும், கடவுளின் திட்டங்கள் பற்றிய செய்திகள், அவனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டன என்றும், அவை பற்றிய உண்மைகள் அவனுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டன என்றும், இறைவன் தனது குறிப்புகளில் இருபது பகுதிகளை (சகிபா -Sahifa) அபிறகாழுக்கு வெளிப்படுத்தினான் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.³⁴⁵ இதன் மூலம் கடவுளோடு உறவாடும் வாய்ப்பைப் பெற்றான் என்பர். எனவே, கடவுள் ஒருவரே என்றும், ஊர் நகரத்தார் வழிபட்டுவந்த பல்வேறு கடவுளரும், உண்மையான கடவுளர் அல்லர் என்றும், அக்கடவுளருக்குச் சிலைகள் செய்து வந்த தன் தந்தை தவறான வழியில் செல்கின்றான்

என்றும் அபிறகாமுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. எனவே, ஒரு கடவுள் கொள்கையில் அபிறகாம், இளமையிலேயே தெளிவாக இருந்தான் எனலாம். குர்ஆன் தரும் குறிப்புகளாவன:

அசார் (தெரா) மக்களை தவறான வழிகளில் அழைத்துச் செல்கிறான். பேரண்டத்தையும் உலகையும் உயிரினங்களையும் படைத்த கடவுளுக்கு, உண்மையான பற்றாளனாக அவன் இல்லை. அபிறகாம் கூறிய பல்வேறு அறிவுரைகளை தெரா ஏற்க மறுத்தான். ஊர்நகர மக்கள் உண்மைக்கும், கடவுளுக்கும் எதிரான பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர். விண்மீன்கள், நிலவு, கதிர்வன் ஆகியவை கடவுளால் படைக்கப்பட்டவை. அவைகளையே பல்வேறு கடவுளார்களாக மக்கள் வழிபடுவது, கடவுளைச் சிறுமைப்படுத்துவதாகும். இக்கருத்துகளை மக்களிடையே அபிறகாம் எடுத்துரைத்த போது, அவனுக்கு எதிராக மக்கள் திரண்டனர். ஊர் நகரில் கடுமையான எதிர்ப்புக்குள்ளானான் (பிற்காலத்தில் மக்கா நகரில் நபிகள் நாயகத்துக்கு இவ்வாறான எதிர்ப்புகள் கிளம்பின). தம்முன்னோர்கள் அனைவரும் மூடர்களா என அபிறகாமைநோக்கி வினாக்களை எழுப்பினர். ஒரு நாளில், அபிறகாம், ஊர் நகரத்துப் பல்வேறு கடவுளரின் சிலைகளை உடைத்தெறிந்தான். இதனால் மேலும் சினம் கொண்ட மக்கள் அபிறகாமைக் கட்டிவைத்து, அவன்மீது தீயை மூட்டினர். எல்லாம் வல்ல கடவுள், தீயின் கொடிய நாக்குகள், அபிறகாமைத் தீண்டாதவாறு பாதுகாத்தார். இந்த அதிசயத்தைக் கண்ட பின்னரும், மக்கள் மனம் மாறவில்லை. அபிறகாம் சொன்ன அறிவுரைகளை மக்கள் ஏற்கவில்லை. ஊர் மக்களுக்கும் அபிறகாமுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த கருத்து மோதல்கள், போராட்டங்கள் பற்றி விரிவான செய்திகளை இசுலாமியர் குறிப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.³⁴⁶

ஊர் நகரிலிருந்து அரண் (Haran) நகருக்கு தெராவின் குடும்பம் குடிபெயர்ந்தது. அதற்கான காரணங்கள் விளக்கப்படவில்லை. மக்களிடையே எதிர்ப்பப்பட்ட எதிர்ப்புகள் பற்றியோ அல்லது கடவுளே அவர்களை வெளியேறச் சொன்னார் என்பது பற்றியோ விளக்கமில்லை. ஊர் நகரைவிட்டு, வடக்கு மூலையில் இருந்த அரண் நகருக்கு குடிபெயர்ந்தது தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. பின்னர் அரண் நகரிலிருந்து தெற்கு நோக்கி கடவுளால் அழைக்கப்பட்ட அபிறகாம், எகிப்து, கனான் நாடு ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்ந்திருந்த வரலாறு நீள்கிறது.

அபிறகாம் - இசுமஎல்:³⁴⁷

இறைவனோடு ஒன்றிணைந்து, கலந்து உறவாடி வாழ்ந்து வந்த அபிறகாமுக்குப் பிள்ளைப் பேறுகிட்டவில்லை. அபிறகாமின் குழுவில் 500 முதல் 1000பேர் வரை இருந்திருக்கக் கூடும் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அக்குழுவினர் தங்கள் மனைவிகள் குழந்தைகளோடு இருந்தனர். அபிறகாம் இடம் பெயர்ந்தபோதெல்லாம் அக்குழுவினரும் உடன் சென்றனர். ஒரு குழுத்தலைவனை எதிர்த்துப் போரிட்டு வெல்லும் அளவிற்கு அபிறகாமின் கூட்டம் இருந்தது. அபிறகாமின் மனைவியான சாரா பிள்ளைப் பேறின்றி இருந்ததால், தன் பணிப் பெண்ணான ஆகார் (Hagar) என்பவளிடம் உறவு கொண்டு தனக்கோர் பிள்ளையைப் பெற்றுத் தருமாறு அபிறகாமிடம் வேண்டினாள். அப்படிப் பிறந்தவனே இசுமாயெல் என்பவனாவான். இசுமாயெல் பிறந்து 14 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு சாரா கருவுற்று இசுகாக் (Ishak) அல்லது இசாக் என்பவனைப் பெற்றெடுத்தான்.

பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பு கடவுள் அபிறகாமிடம், உனக்குப் பின் உன்மரபினரை வானத்து மீன்களைப் போலவும், தரையின் மணல்களைப் போலவும் பெருகச் செய்வேன் எனக் கூறியிருந்தார் என விவிலியம் கூறுகிறது. அபிறகாமுக்கு 120 அகவையிலும், சாராவிற்கு 99 அகவையிலும், இசாக் பிறக்க கடவுள் வழி செய்தார். இசாக் பிறந்த சில ஆண்டுகளில், ஆகாரையும் அவன் மகன் இசுமாயெல்லையும், குழுவினின்றும் அகற்றிவிடுமாறு சாரா வற்புறுத்தவே, அவ்விருவரும் ஂளியேற்றப்பட்டனர். கைக்குழந்தையான இசுமாயெல்லுடன் சாரா ஂளியேற்றப்பட்டதாக குறிப்புகள்கூறுகின்றன. இந்நிகழ்வு பற்றி முரண்பாடான செய்திகள் உள்ளன. பாலை நிலத்தில் அலைந்துதிரிந்த ஆகார், தன் குழந்தை நீரின்றி இறந்துபடும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட போது, கடவுளிடம் வேண்டினாள். கடவுள் ஆகாரின் வேண்டுதலை ஏற்று பாலை நிலத்தில் நீருற்றைத் தோற்றுவித்தார். நீரை உண்டு உயிர்பிழைத்த இருவரும் அருகிலுள்ள இடத்தில் குடியமர்ந்தனர் என்பதே ஆகார் -இசுமாயெல் பற்றிய சிறு குறிப்பு ஆகும்.

ஆகார், பரண் (Paran) என்ற எகிப்தின் கிழக்குப் பகுதியில் குடியமர்ந்ததாக விவிலியமும், அரேபியாவில் குடியமர்ந்ததாகக் குர்ஆனும் தெரிவிக்கின்றன.

சூர்ஆன் கூறும் செய்திகளாவன:

1. அரேபிய இனத்தின் முதல் வித்தாக, இசுமயெல் கருதப்படுகிறான். அவன் வழிவந்தவர்களே பிற்கால அரேபியர் எனக் கருதப்படுகின்றனர்.³⁴⁸ (சுரா, XIX: 54)
2. அபிறகாமும் இசுமயெல்லும் இணைந்து காபா எனப்படும் மெக்கா நகரில் உள்ள முதல் தொழுகை இடத்தைக் கட்டினர்.³⁴⁹ (சுரா, II: 127).
3. நாங்கள், கடவுள் தம்மை அபிறகாம், இசுமயெல், இசாக், ஆக்செப் ஆகியோருக்கு வெளிப்படுத்தியதை நம்புகிறோம்.³⁵⁰ (சுரா, II: 140)
4. அபிறகாம், இசுமயெல், ஆக்செப் ஆகியோர் கடவுளால் உந்துதல் பெற்றனர்.³⁵¹ (சுரா, IV: 163)

விலிவியம் தரும் செய்தியின்படி, இசுமயெல்லுக்கு 12 மகன்கள் பிறந்தனர். இச்செய்தியை இசுலாமிய மரபும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. நபிகள் நாயகம், இசுமயெல்லின் இரண்டாவது மகனாகிய கெடார் (Qaidar or Kadar) என்பவர் மரபில் தோன்றினார். என மரபுச் செய்திகள் கூறுகின்றன. சிலர் இக்கூற்றை மறுக்கின்றனர். இசையா தனது குறிப்பில், இப்பன்னிரு மரபினரில் இருமரபினரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.³⁵² (இசையா, 9:7)

ஆகார், அபிறகாமை விட்டுப் பிரிந்து சென்றது முதல், மக்கா நகரில் (அப்போது அங்கு எவரும் குடியிருக்க வில்லை) தங்கியது வரையிலான விளக்கமான செய்திகளை இரு வேறு மரபுச் செய்திகளில் காணலாம். இச் செய்திகளைப் பல்வேறு இசுலாமிய அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்துள்ளனர். சில முரண்பாடுகள் காணப்பட்டாலும், இரண்டு மரபுகளும் ஒரே செய்தியைத் தெரிவிக்கின்றன. அறிஞர்களிடையே எழுந்துள்ள கேள்விகள் மூன்றாகும். அவை,

1. அபிறகாம், ஆகாரையும் இசுமயெல்லையும் எவ்விடத்தில் கொண்டுபோய் விட்டான்?
2. பாலையில் அலைந்து திரிந்த இருவரும் எவ்விடத்தில் குடியமர்ந்தனர்?
3. அவ்வாறு குடியமர்ந்தது முதல் இடமா? அல்லது பல்வேறு இடங்களில் தங்கிய பின் இறுதியாக அங்கு வந்து குடியமர்ந்தார்களா?

மேற்கண்ட கேள்விகளுக்கு, குர்ஆன் தெளிவாக விடையளிக்கவில்லை. செவிவழிச்செய்திகள் மூலம் சில நிகழ்வுகள் வெளிப்படுகின்றன.³⁵³

“இசுமயெல் பாலை நிலத்தில் வளர்ந்து வாழ்ந்திருந்தான். மிகப் பெரிய வில்லாளனாக (archer) விளங்கினான்.” - விவிலியம், ஆதியாகமம், 21:20.

ஆபிறகாமின் பெயரன் வழியில் (ஆக்கெப்) பிறந்த 12 மகன்களும் (1 பெண்) மரபினரும் இசுராயெல் மக்கள் எனப்படுகின்றனர். இசுமயெல் வழியில் பிறந்த 12 மக்களும் அவர்களின் மரபினரும் அராபியர் எனப்படுகின்றனர். இன்றைய உலகின் சிறப்புக்குரிய இரண்டு (முரண்பட்ட) மரபினர், அபிறகாம் வழியில் தோன்றினர் என்பது விவிலியம், மற்றும் குர்ஆன் வழியில் உறுதிப்படுகின்றது. முன்னவர்கள் யூதச் சமயத்தையும், பின்னவர்கள் இசுலாத்தையும் பற்றி நிற்கின்றனர். இசுமயெல் குழந்தையாயிருந்த காலத்திலேயே தோன்றிய பகைமை இன்றும் தொடர்கிறது. நான்காயிரம் ஆண்டுகளாகப் பகைமை பாராட்டிவரும் அவ்விரு இனமும் வரலாற்றில் மறக்க அல்லது மறைக்க இயலாதவையாகும்.

அபிறகாம், தன்மகனைக் கடவுளுக்குப் பலி கொடுக்க முன்வந்தான். அம்மகன் யாரென்பதிலும் முரண்பாடுகள் உள்ளன. அவன் இசுமயெல்தான் என சில குறிப்புகளும், இசாக்தான் எனச் சில குறிப்புகளும் தெரிவிக்கின்றன. ஆகாரும் இசுமயெல்லும் வெளியேற்றப்பட்டது, கடவுளின் விருப்பப்படிதான் என்று அபிறகாமே கூறியதாக குர்ஆன் கூறுகிறது.

“யாரை நம்பி என்னையும் என் குழந்தையையும் வெளியேற்றுகிறீர்கள்?” - ஆகார்.

“கடவுளின் விருப்பப்படி, கடவுளை நம்பியே” - அபிறகாம்.³⁵⁴

(“And she called out,” O! Ibrahim (A), with whom leavest thou me?”)

He aswered, “With God”.

She replied, “I am satisfied with my God.” - Quran)

ஆகாரும் இசுமயெல்லும், அபிறகாமை விட்டுப்பிரிந்து போனாலும், அவ்வப்போது அபிறகாம் அவர்களை வந்து சந்தித்ததாகக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. கடவுள் நீர்நற்றை வரவழைத்த இடம், தற்போதும் வணக்கத்துக்குரிய இடமாக உள்ளது. (செம் - செம் கிணறு). இசுமயெல்லை ஒரு புதரில் கிடத்தியிருந்த இடத்துக்கு அருகில் காபா என்ற தலைமைத் தொழுகை இடம் உள்ளது. காபாவை அபிறகாமும், இசுமயெல்லும் இணைந்தே கட்டினர். அவ்விடத்தில் வானுலகிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட கருங்கல்லைப் பதிய வைத்துள்ளனர். அக்கல் எதனைக் குறிக்கின்றது, எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதற்கான விளக்கம் இல்லை.³⁵⁵ ஆக்கெப் (யாக்கோபு) தன் மாமனார் வீட்டுக்குச் செல்லும் போது கடவுளோடு உறவாடிய ஓர் இடத்தில் கல் ஒன்றை நட்டு வைத்தான் என்றும், அக்கல்லைப் புனிதமான கல்லாகப் போற்றினான் என்றும்விவிலியம் கூறுகிறது. தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் அது நடு கல்லாகவே அறியப்படுகின்றது. அபிறகாம்நட்ட கல், கடவுளைக் குறிக்கின்றதா அல்லது கடவுளின் நினைவாக உள்ளதைக் குறிக்கின்றதா என்பது தெரியவில்லை. அபிறகாமின் கடவுள் எல் என்றே சொல்லப்படுகின்றது. அதன் வழியில்தான் இசும-எல் என்று தன் கடவுளின் பெயரையே தன் மகனுக்குச் சூட்டினான். இசும - எல் என்ற பெயர், “எல் (என்கிற கடவுள்) கேட்கட்டும்,” என்ற பொருளைத் தருவதாகக் கூறுகின்றனர்.³⁵⁶ இவ்விளக்கம் சரியானதுதானா என்பதும் ஐயத்திற்குரியதே. இசு (Ish) என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு மாந்தன் (man) என்றும், எல் என்பது கடவுள் என்றும் சொல்லப்படுவதால், கடவுள் மற்றும் மாந்தன் உறவை அப்பெயர் வெளிப்படுத்துகிறது எனலாம். கடவுள் கேட்கட்டும் என்ற விளக்கம் சரியாக அமையவில்லை எனலாம். இசு (Ish) என்று ஆணையும், இசா (Isha) என்று பெண்ணையும் எபிரேய மொழி குறிப்பிடுகின்றது. இசுமயெல்லின் வழிவந்தோர் பிற்காலத்தில் அரபு மொழி பேசினாலும், உண்மையில் இசுமயெல் ஓர் எபிரேயனே. அவன் பெயரும் எபிரேய மொழிப் பெயரே.

காபா (Kabah):³⁵⁷

ஆறு பக்கங்கள் கொண்ட கன சதுரம் என்றவாறு பொருள்படும். ஒரு கன சதுரக் கல்லுக்கு 6 பக்கங்கள்

இருப்பதை நோக்குக. தமிழில் க என்ற எழுத்து, எண் ஒன்றைக் குறிப்பது; கடவுளையும் குறிப்பது. அய் அல்லது ஐ என்ற ஒலி ஐந்தைக் குறிப்பது. சிந்துவெளியில் ஐ என்பதே ஐந்தைக் குறித்ததாகச் சில ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். எபிரேய மொழியிலும் கை அல்லது க, ஐந்தைக் குறித்தது என்றும், பிற்காலத்தில் கமெசு (Kamesh) எனப்பட்டது என்றும் கூறுவர். (கை + மெய் என்பதே கமெசு - கமெசு - கமெசு எனத் திரிந்திருக்க வேண்டும்.)

$1+5 =$ ஆறு என்ற கணக்குப்படி, கணக்குப்படி, க + அய் = கவை கபை - கபா - காபா (cube) எனத் திரிந்திருக்கலாம். ஆறு பக்கங்கள் கொண்ட கருப்புக்கல் அங்கிருந்தது என்பதை அது குறிக்கின்றது எனலாம். அக்கல்லின் உருவத்தைப் போன்றே, அதனை உள்வைத்து சதுரவடிவில் கட்டடம் எழுப்பப்பட்டது எனவும் கருதலாம். எவ்வாறாயினும், க என்ற தமிழ் உயிர் மெய், கடவுளைக் குறித்தது என்பதும், அது க - அபா என்ற பெயரில் உள்ளது என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

நபிகள் நாயகம், தன் வாழ்நாளில், வாய்ப்புகள் இருந்தால், ஒரு முறையாவது காபாவை நோக்கி, வந்து தொழுது விட்டுச் செல்லவேண்டும் எனக் கூறினார். தற்போது உலகின் பல நாடுகளிலிருந்தும் கோடிக்கணக்கான இசுலாமியர் ஆண்டு தோறும் காபாவைக் காணவும், தொழவும் வருகின்றனர். பல்வேறு நாட்டு மக்களும் தத்தம் நாகரிக உடைகளை அணிந்து மக்காவிற்கு வந்தாலும், காபாவில் தொழச் செல்வோர், இடையில் ஒரு வேட்டி போன்ற துணியையும், மேலே போர்த்தித் தொள்ள ஒரு துணியையும் அணிந்துவரவேண்டும் என்பது காலம் காலமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் மரபாகும். ஏன் இவ்வாறான இரண்டு துணிகளை உடுத்தி வருகின்றனர்? இதற்கு இசுலாமிய மரபு அளிக்கும் பதில் என்னவென்றால், “இப்ராஹிமும் (அலை) இசுமயெல்லும் (அலை) இடுப்பில் ஒரு துண்டும் மார்பில் ஒரு துண்டும் அணிந்தே முதன்முதலில் தொழுகை நடத்தினர்”, என்பதாகும். இடையில் வேட்டியும், மார்பில் துண்டும் அணியும் நாகரிக மரபு உலகில் எந்த இனத்துக்குரியது என்ற சிந்தனையை உங்கள் எண்ணத்திற்கே விட்டுவிடுகிறோம். காபாவில் உள்ள கல் பற்றிய விளக்கங்கள் தெளிவாக இல்லை. இந்திய ஆய்வாளர்கள், யாக்கோபு நாட்டிய கல்லும், காபாவின் கருங்கல்லும், இலிங்க உருவங்களே என்று கூறுகின்றனர்.

தமிழரின் வழக்குகளும் வழக்காறுகளும்:

அபிறகாம் தமது வாழ்நாள் வரையிலும் கடவுளோடு தொடர்பு கொண்டிருந்ததாக விவிலியமும் குர்ஆனும் கூறுகின்றன. உலகின் இரு பெரும் சமயங்களான கிறித்துவமும் இசுலாமும் அவைகளின் தோற்ற சமயமான யூத சமயமும் அபிறகாமைப் போற்றுகின்றன. உலக வரலாற்றில் ஒருபுதிய திருப்பத்தை அபிறகாம் தோற்றுவித்துள்ளான் என்ற கூற்றில் மிகையில்லை. அபிறகாமின் முன்னோர்களும், அவன் மனைவியர், மக்கள், கடவுள், வழிபாட்டுமுறை அனைத்தும் தமிழ் மொழியோடு தொடர்புடையனவாக உள்ளன. ஆகார், சாரா, இசுமஎல், ஆக்செப், இசாக் இரபேக்கா, இலவன் போன்ற அவனது உறவுளின் பெயர்களும் தமிழ் மூலத்தில் உள்ளன. எல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே அவனது கடவுளுக்குப் பெயராக உள்ளது. தமிழர் வழக்கப்படியே இறந்தவர்களைப் புதைக்க மட்டும் பள்ளம் (மக்க பெளா) என்ற இடத்தை வாங்கியதாக செய்திகள் கூறுகின்றன. எபிரேயர்கள், போராளிகள் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதும் முடிவுகளின்படி, அபிறகாம் போர் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ள செய்தி நோக்குதற்குரியது. அபிறகாமின் பெயரன் ஆக்கெப் (யாக்கோபு) மரபில்தான் இயேசு பிறந்தார் என விவிலியம் கூறுகிறது. இசுமஎல்லின் மரபில் நபிகள் நாயகம் பிறந்ததாக இசுலாம் கூறுகிறது.

அபிறகாம் ஒரு கடவுளை ஏற்றுக் கொண்டாலும், அவனுடைய உறவினர்கள் பலகடவுளரையே வழிபட்டு வந்தனர். தனது உடன் பிறப்பான நகோர் (பாட்டனின் பெயரும் அதுவே), அவனது மக்களான இரபேக்கா மற்றும் இலவன் ஆகியோர் பலகடவுளரை வழிபட்டவர்களே. தனதுமகன் இசாக்கிற்கு, இரபேக்காவைத் திருமணம் செய்து வைத்த அபிறகாம், இலவனின் வழிபாட்டு முறைகளை மாற்ற முயற்சிக்குவதில்லை. மீண்டும் தனது பெயரான ஆக்கெப், இலவனின் இரண்டு மகன்களை மணந்த குறிப்புகளும் உள்ளன. இலவன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு வெள்ளையன் என்பதே பொருளாகும். கருப்பினக் கூட்டத்தில் இலவன் சற்றும் நிறம் மாறி இருந்தான் போலும். அபிறகாம் தம் மக்களுக்கு, தம் இனத்தைச் சாராத கனானியர்களுடன், மண உறவைக் கொள்ள விரும்பவில்லை என அறியலாம். இசுமயெல்லின் திருமணம்

பற்றிய குறிப்புகள் தெளிவாக்கப்படவில்லை. ஆகார் என்ற பெயரிலேயே, அவளுடைய நிறம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கார் என்ற கருமையை அப்பெயர் விளக்குகிறது. ஆகார் எகிப்தியப் பெண் என்றும், ஆப்பிரிக்கப் பெண் என்றும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

மணப்பெண்ணை உறுதி செய்வதற்கான அடையாளமாக, மணப்பெண்ணுக்கு அவன் குடும்பத்தாருக்கும் பரிசுப் பொருட்களை அளிப்பது தமிழர் நடைமுறையாகும். பெண்ணுக்குரிய சீலை, பூ, பழங்கள், நறுமணப் பொருட்கள், மஞ்சள் கொத்து, மாவிலை, மண்கலம் போன்ற பிற பொருட்களும் அவற்றில் அடங்கும். திருமண உறுதிப்பாட்டினை தற்போது ஒரு விழாவாகவே (betrothal) செய்கின்றனர். இரபேக்காவை தமது மகள் இசாக்கிற்கு மணமுடிக்க, தூதுவன் ஒருவன்மூலம் பரிசுப் பொருட்களை, அபிற்காம் அனுப்பிவைத்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது. இரபேக்கா என்ற பெயர், இரிப்கா (Ribkah) என்று எபிரேய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இச் சொல்லுக்கான பொருள் தெரியவில்லை. எனக் கருதுகின்றனர். இர் - இர என்ற ஒலிப்பில் அப்பெயர் உள்ளதால், கருமையைக் குறித்தவாறு அப்பெயர் உள்ளது எனக் கருதலாம். இசாக் - இரபேக்கா இணையருக்கு இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தன அவர்கள் ஈசா, ஆக்கெப் என அழைக்கப்பட்டனர். ஈசா என்பது, பிற்காலத்தில் இயேசுவுக்கும் சூட்டப்பட்ட பெயராகும்.

ஈசாவின் கணுக்காவை பற்றியவாறே மற்றவன் பிறந்ததால் ஆக்கெப் (Akep) எனப் பெயர் வைத்தார்களாம்.³⁵⁸ யாக்கோபு, ஜேக்கப் என்பதெல்லாம் மற்ற மொழிகளில் திரிபுபட்டவைகளாகும். ஆக்கெப் என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு, பிணைப்பு, இணைப்பு, பற்று, தொடர் என்றவாறு பொருள் விரியும்.

ஆக்கெப் (Akep) என்ற மூலச் சொல்லே, யாக்கோப் (Yaakob) எனத் திரிந்ததாக எபிரேய மொழி ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

Akep: to bind, to tie, to connect.

ஆக்கை என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு இணைக்கும் அல்லது பிணைக்கும் பொருள் எனப் பொருள் உண்டு. இப்போதும் தமிழகத்தில் நாட்டுப்புறங்களில் இச்சொல் பயன்பாட்டில் உள்ளது. கீற்று வேய்பவர்கள், கீற்றையும் கம்பையும் பிணைக்கும் தென்னம்பாளையை ஆக்கை என்றே குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஆக்கு - ஆக்கம் = உருவாக்குதல்; ஆக்கை: உருவாக்கியவற்றை இணைத்தல்.

ஆக்கை, யாக்கை என்றும் சொல்லப்படும்.

ஆண்டு - யாண்டு, ஆடு - யாடு, ஆயம் - யாயம்.

பல்வேறு உறுப்புகளால் ஆக்கப்பட்ட அல்லது இணைக்கப் பட்ட உடலை யாக்கை என்பர்.

ஆ - யா எனவும் சொல்லப்பட்ட தமிழ் வழக்கைப் போலவே

ஆக்கெப் - யாக்கோப் எனவும் எபிரேய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளதை நோக்குக.

யாக்கோப் என்ற பெயருடன் ஆவீறு (Abbir) என்ற சொல் இணைக்கப்பட்டது ஆவீறு யாக்கோப் (Abbir Yaakob) என எபிரேய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.³⁵⁹ இவனுக்கு இசுராயெல் (Israel) என்ற பெயரும் உண்டு. இப்பெயருக்கான விளக்கத்தை ஆய்வாளர்கள் தெளிவுபடுத்தவில்லை.

Is - ari - el என்ற மூன்று எபிரேயச் சொற்களின் இணைப்பாக இச்சொல் உள்ளது.

Is (இசு): மாந்தனைக் குறித்த எபிரேயச் சொல் (man)

Ar: அரி என்பது அரிமா என்ற சிங்கத்தைக் குறித்தது. அரி என்றே எபிரேய மொழியிலும் உள்ளது. அரி - எல் (Ari - el) என்பதற்கு, அரிமாவைப் போல ஆற்றலுள்ள கடவுள் என்று பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது. (Lion of El).³⁶⁰ விவிலியத்தில் பல்வேறு இடங்களில் அரி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (எசெக்கியல், 43:15-16; இசையா, 29:1; II சாமுஎல் 23:20)

யாக்கோபுவின் சமயம் எது? அவனுடைய கடவுள் யார்? பாட்டனுடைய (அபிறகாம்) கடவுளே இவனது கடவுளும் எனப் பலர் நினைக்கக்கூடும். அபிறகாமின் கடவுள், யாக்கோபுவின் கடவுள் ஆகிய இருவரும்வேறுபாடானவர்கள் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அபிறகாம் வழிபட்டது, அவன் நேரில் கண்ட கடவுள் என்றும், யாக்கோபுவின் கடவுள் எபிரேய 'மக்களின் மரபுக் கடவுள் (Traditional god) என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். மேலே குறிப்பிட்டுள்ள ஆவீறு (Abbir) என்ற சொல்லுக்கான பொருளை, பலரும் பலவாறாக விளக்கியுள்ளனர். சிலர் அதன் பொருள் விளங்கவில்லை என்கின்றனர்.

1. இச்சொல், வலிமையுள்ள ஒருவன் என்பதைக் குறிக்கின்றது. (Strong one)

2. ஆவிறு (Abbir) என்ற சொல் காளையுடன் தொடர்புடையது. (the word elsewhere means bull). உகாரிய மொழி இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.
3. வெற்றியாளன் என்ற பொருளைக் கொண்டது. (Champion)
4. போர் மறவன் எனக் கருதலாம்.

மேற்கண்ட விளக்கங்களில் காளையுடன் தொடர்புடைய விளக்கம் சரியானதாக உள்ளது. ஆ+வீறு=ஆற்ற லுள்ள காளை எனத் தமிழில் பொருள்படும்.

வீரம், வீரர் என்று தமிழில் எழுதும்போது, இடையின ரகரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

வீறம், வீறர் என்றவாறு எழுதவேண்டும்.

வில் என்ற மூலச் சொல்லே, விறு, வீறு, விறுவிறுப்பு, வெற்றி என்றவாறு விரிகின்றது.

வில் - வெல் - வேல் எனவும் விரிந்தது.

ஆவீறு என்பதே, ஆபிர் எனத் திரிந்தது என்க.

எனவே யாக்கோபு காளையோடு தொடர்புடையவனாகக் கருதப்படுகிறான். அவனுக்கு இசராயெல் என்ற பெயரும் இருப்பதால், எல் கடவுளோடும் அவனுக்குத் தொடர்புண்டு.

எல்: சுமேரியக் கடவுள், தமிழர் கடவுள்.

எல்+து=எல்து → எருது என்றானது. மல்+து=மருது; வில்+து=விருது என விரியும்.

எனவே எல்லும் எருதும் பிரிக்க இயலாத கடவுளர் அல்லது கடவுள் என்க.

காளையுடன் இணைந்த தமிழ்க் கடவுள் யாரென்பதை படிப்பவர்களின் சிந்தனைக்கே விட்டு விடுகின்றோம்.

அத்தமிழ்க் கடவுளுக்கு கல் நாட்டி வழிபடுவது (பிற்காலத்தில் இலிங்கம் என்றனர்),

தமிழர் மரபாக இருந்துள்ளது.

இக்கல்வழிபாடுதான் பிற்காலத்தில் சுற்றளிகளாக வளர்ச்சி பெற்றன. (சுற்றளி = சுற்கோயில்)

கல்லை நாட்டியவன், அதற்கு நாள்தோறும் வணக்கம் செலுத்த முயன்றான். அதன் படி, கல்லை நீரால் கழுவி, நெய்யைப் பூசினான்.

கல், மழையிலும் வெயிலிலும் இருந்ததை அறிந்த மாந்தன், அதன் மேல் ஒரு துணியைப் போர்த்தினான். துணியும் விரைவில் அழிந்து போனதைக் கண்டான்.

எனவே, ஒரு சிறிய கூரையை வேய்ந்தான். கூரையும் நெடுநாள் அழியாமல் இருப்பதில்லை.

ஆகவே, அழியாத அளவில் கற்களைக் கொண்டு சிறிய கோயிலை அமைத்தான்.

அச்சிறிய கோயில், பல்வேறு நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் கற்றளியாயிற்று.

அக்கோயிலின் நடுவே அக்கல் இருந்தது. அந்த இடம் கருவறை எனப்பட்டது.

கோயில்கள் எவ்வாறு கட்டப்பட வேண்டும் என்பதைப் பட்டுணர்ந்த மாந்தன், அதற்கான விதிகளை வகுத்தான். அவை ஆகம விதிகள் எனப்பட்டன.

ஆகம் என்பது, அகம் என்ற சொல்லின் விரிவாகும்.

மாந்தனின் மார்பும், மார்புக்குள்ளிருக்கும் இதயமும் போல, கற்றணியும் கருவறையும் உருவகப்படுத்தப்பட்டன. மார்பை விளக்கும் தமிழ்ச்சொல்லே ஆகம் எனப்பட்டது.

எனவே, ஆகமவிதிகளை உருவாக்கியவன் தமிழ்நேயன்றி பிறர் அல்லர்.

அண்மையில் திருவல்லிக்கேணி பார்த்த சாரதிக் கோயிலில், ஆகமவிதிகள் அடங்கிய தமிழ் ஒலைச் சுவடிகள் கிடைத்தன. அச்சுவடிகளில் உள்ளவற்றை, சமற்கிருதத்தில் ஒருவர் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அம்மொழி பெயர்ப்புச் சுவடிகளும் அக்கட்டிலேயே இருந்தன. மொழிபெயர்ப்பு முற்றுப் பெறாமல் இருந்தது. மொழி பெயர்த்தவர் இறந்து போயிருக்க வேண்டும் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இரு மொழிச் சுவடிகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, சமற்கிருத மொழி பெயர்ப்பில் ஏராளமான தவறுகள் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. தில்லையில் மறைந்து கிடந்த தமிழ்ச் சுவடிகள் மீட்கப்பட்டதுபோல், இச்சுவடியும் மீட்கப்பட்டது இறைவனின் திருவருளே எனப் பாவாணர் கூறுவது பொருத்தமானதே. தமிழில் எழுதப்பட்டிருந்த மூல ஆகமவிதிச் சுவடிகளை சமற்கிருதத்தில் மொழிபெயர்த்துவிட்டுப் பின்னர் மூலத்தை அழித்துவிட்டனர் என்ற கூற்று, திருவல்லிக்கேணி ஒலைச் சுவடிகளால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. தற்போது உள்ள சமற்கிருத ஆகமவிதிகள் தமிழினின்றும் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டவைகளே என்பது உறுதியாகின்றது. தமிழ் மூலத்தில் இருந்த உண்மையான விதிகள், சமற்கிருத மொழி பெயர்ப்பில் பல தவறுகளைக் கொண்டுள்ளன எனக்

கருதலாம் மேலும் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டபோது, தமக்குச் சார்பான பல செய்திகளையும் இடைச்செறுகல்களாக அதில் திணித்துள்ளனர் என்பதையும் திருவல்லிக் கேணிச் சுவடிகள் தெளிவாக்குகின்றன.

யாக்கோபு இவ்வாறான நடுகல் ஒன்றை நட்டு வழிபட்டான் என்ற செய்தியை விவிலியம் விளக்குகின்றது. பெத்தல் (Beth-el) என்ற இடத்தில் நடப்பட்ட நடுகல்லும், செக்கெம் (Sechem) நடுகல்லும் குறிப்பிடத்தக்கன.

திருமணங்கள்:

மேற்கித்திய நாடுகளில், வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்டு நிகழ்வுற்ற திருமணங்கள் பற்றிப் பல்வேறு செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. எபிரேய மொழியில் திருமணம் என்ற பொருளைக் குறித்த நேரிடையான சொல் இல்லை. தற்கால எபிரேய மொழியில் நிகுயிம் (Nizum) என்ற சொல்லும், அரபு மொழியில் நிக்கா என்றும், பாரசீக மொழியில் ro (shadi) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. திருமணம் செய்து கொள்ளாதிருப்பது தன்னலம் என்றும், அது சாத்தானுக்குத் துணைபோகும் செயல் என்றும் நபிகள் நாயகம் கூறுகிறார். அவருடைய நண்பர்களில் ஒருவரான உஸ்மான் இபின் மாகன் என்பவர், திருமணம் செய்து கொள்ளாதிருப்பதைக் கண்டித்தார். (Mishkatī Book XIII: Chapter I) ஒருவன் இருவரையோ அதற்கு மேற்பட்டவர்களையோ திருமணம் செய்து கொண்டிருந்தான். அபிறகாமுக்கு இருவர், யாக்கோபுக்கு இருவர் என்றவாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. சாலமன் மன்னன் 700 மனைவியரையும் 300வைப்பாட்டிகளையும் வைத்திருந்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது.³⁶¹ (I Kingsi 11:3). ஒரு பெண் பலரை மணந்து கொண்ட செய்திகள் இல்லை. கணவன் இறந்தபின் மறுமணம் செய்து கொண்டவர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. (கிளியோ பாத்ரா) இந்திய வரலாற்றில் மன்னர்கள் பலரை மணந்துகொண்ட செய்திகள் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில் சங்ககாலத்தில் பல மனைவியரை மணந்து கொண்ட தமிழ் மன்னர்களைப் பற்றிய செய்திகள் இல்லை. ஆரியக் கதைகள் பல மனைவியர்களைக் கொண்டது. பத்துத் தேர்க்காரன் (தசரதன்) என்ற மன்னனுக்கு 6000 மனைவியர் இருந்ததாக இராமாயணம் கூறுகிறது. ஆனால் இராமன் சீதையை மட்டுமே மணந்ததாகவும் கூறுகின்றது.

தமிழ்க் கடவுளர்களும் பெரும்பாலும் ஒரு மனைவியையே கொண்டிருக்கின்றனர். ஆரியக் கலப்பில், முருகனுக்கு இரு மனைவிகள் என்ற கதை உருவாக்கப்பட்டது. தமிழர் திருமணங்கள் பெற்றோர்களின் ஒப்புதலுடனும், நாயகன் நாயகி மனமொத்தும் நிகழ்ந்தன. பூப்பெய்திய தன்மகளுக்கு, ஆற்றலுள்ள வலுவான உடல்வாட்டமுள்ள ஒருவனை, போட்டிகள் நடத்தித் தேர்வு செய்தல் ஒரு தந்தையின் வழக்கமாகவும் இருந்தது. வட்டக்கல்லைத் தூக்குதல், காளையை அடக்குதல் போன்ற வீற விளையாட்டுகளும் நிகழ்வுற்றன. பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் தலைவனும் தலைவியும் ஓடிப்போதலும் உண்டு. (உடன் போக்கு - eloping)

மடலேறுதல்³⁶²: தலைவியை விரும்பிய தலைவனுக்கு பெண் கொடுக்க, பெற்றோர் மறுப்பதும் உண்டு. அவ்வாறு மறுக்கப்பட்ட ஆண்களில் சிலர் மடலேறும் வழக்கை மேற்கொள்வர். தலைவியின் மேலுள்ள காதலால் உந்தப்பட்ட தலைவன், பெண்ணின் பெற்றோரை மிரட்டிப் பணியவைக்கும் வன்முறை நிகழ்வே மடலேறுதலாகும். நீராடையை உடுத்திக் கொண்ட தலைவன் தன் தலைவியின் வீட்டின் முன் அல்லது அவளது ஊரின் நடுவில், தனியாளாய் வந்து உட்கார்ந்து விடுவான். தலைவியின் உருவம் வரையப்பட்ட துணியை, பதாகை போன்று கையில் பிடித்தவாறு, அத்துணியை உற்று நோக்கிய வண்ணம் அமர்ந்திருப்பான். இந்நிகழ்வைக் கண்ட ஊர் மக்கள், ஓர் உடன்பாட்டுக்கு உட்படுகின்றாயா எனக் கேட்பர். தலைவனும் அவர் உடன்பாட்டினை ஏற்றுக் கொள்வான். பனை மட்டையால் செய்யப்பட்ட புரவி போன்ற இருக்கையில் அவனை அமர்த்தி, அவனை ஊரைச் சுற்றி இழுத்துச் செல்வர். பனையின் கருக்கு அவன் உடலில் பல இடங்களில் காயங்களை ஏற்படுத்திக் குருதியைக் கொட்டவைக்கும். காயத்தின் வலிகளைப் பற்றி கருத்தில் கொள்ளாது, தலைவன் மடல் ஏறிவருவான். தலைவனின் நெஞ்சுறுதியைக் கண்ட பெண்ணின் பெற்றோர், அத்தலைவனுக்கே தம் பெண்ணை மணமுடித்து வைப்பர்.

காதல் மிக்கவர்கள் மடலேறுவார்கள் - தலைவன் கூற்று.

மாவென மடலூர்ப் பூவென - குறுந்தாகை, 363

“பொன்னைப் போன்ற ஆவிரையின் புதிய பூக்களை நெடுங்கக் கட்டிய, பலவாகிய நூல்களையுடைய மாலைகளை

அணிந்த (தலைவன்), பனங்கருக்கால் உண்டாக்கப்பட்ட மனச் செருக்கையுடைய, புரவியை அதன் கழுத்தில் பூட்டிய மணி ஒலிக்கும் படி ஊர்ந்து, நாணத்தைத் தொலைத்து, மிக்க நினைவையுடைய உள்ளத்தேயுள்ள காதல்நோய் மேலும் மேலும் மிகுதியாக, இவனால் (தலைவியால்) உண்டாக்கப் பட்டது இக்காதல் நோயென்று தலைவன் கூற, அக்கோலத்தைக் கண்ட அவ்வூரில் உள்ளோர் அனைவர் முன்னே நின்று தலைவியினுடைய பழியினைக் கூறுவான். உறுதியான முடிவை அறிந்திருத்தலால், (அதனைத் தெரிந்து கொண்டு) இவ்விடத்தினின்றும் வெளியேறும் பொருட்டு உள்ளேன்.”

குறுந்தொகை கூறும் அப்பாடலைக் காண்க.³⁶⁴

பொன்னே ராவிரைப் புதுமலர் மிடைந்த
பன்னூன் மாலைப் பனைபடு கலிமாப்
பூண்மணி கறங்க வேறி நாணட்
பழிபட ருண்ணோய் வழிவழி சிறப்ப
இன்னள் செய்த திதுவென முன்னின்
றவன்பழி நுவலு மிவ்வூர்
ஆங்குணர்ந் தமையினிங் கேடுமா ருளெனே.

—மதுரைக் காஞ்சிப் புலவன், பாடல் 173.

பெற்றோர் இசைவுடன் நடக்கும் திருமணத்துக்கு முன்பாக, திருமண உறுதிப்பாட்டு நிகழ்வு நடைபெறும். இருவீட்டாரும், உறவினர்களும், ஊர்ப் பெரியோர்கள் முன்பு, இன்னார் பெண்ணை இவருடைய பிள்ளை மணப்பது என ஓலையில் எழுதி பெரியோர்கள் சான்றுக் கையொப்பம் இடுவார்கள். இந்த நிகழ்வை “ஓலை எழுதுதல்” என்று கூறுவர்.³⁶⁵ தற்போது எவரும் இச்சொற்களைப் பயன்படுத்துவதில்லை. நிச்சயதார்த்தம் என்ற சமற்கிருதச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றனர். நில் +செய் =நிற்கெய் = பலவாறும் சிந்தித்து முடிவு செய்தல். தார் என்பது நீரைக் குறிப்பது.

தார் - தாரை; நீர்த்தரை, மழைத்தாரை எனவிரியும்.

நீர்வார்த்துப் பெண்ணைக் கொடையாக அளிப்பது ஆரிய மரபு தார் - தார்த்தம். இதனை பானிக் கரணம் என்றும் கூறுவர். பானி = நீர் (சமற்கிருதம்).

கரணம் தமிழ்ச்சொல்லே, இரு கரம் பிடித்து இணைத்து வைத்தல். கரம் + அணம் = கரணம்.

அக்காலத்தில் தமிழ்த்திருமணங்கள் ஏழு நாள் விழாவாக இருந்தன. திருமணம் செய்து கொள்ள இருக்கும் பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் நலம் பெற்றுவாழ, வாழ்த்தி அவர்களது உடன்பிறப்புகள் விருந்தளிப்பர். நலம் எங்கும் தங்குக என்ற வாழ்த்துவர். அது நலங்கு என்றும் நலுங்கு என்றும் சுருங்கிப் போயிற்று. ஆரியத் திருமணங்கள், தமிழர் திருமணத்துக்கு மாறுபட்டது. தமிழர்கள், தங்களது மரபின் முதியவரை முன்னிறுத்தி, அவர் தலைமையில் திருமண நிகழ்வை நடத்துவர். இடைக் காலத்தில் பிராமணர்கள் தமிழ்த்திருமணங்களின் ஊடே புகுந்தனர். ஆரியரின் கருத்துப்படி, தமிழன் (குத்திரன்) திருமணம் செய்வதற்குத் தகுதியற்றவன் என்பதால், அவனை மூணேழுக்கால் நாழிக்கு மட்டும், அவனுக்குப் பூணூல் அணிவித்து, பிராமணனாக மாற்றுகிறார்களாம். திருமணத்தில் பிராமணன் சொல்லும் மந்திரங்கள், தமிழர்களை, குறிப்பாக மணப்பெண்ணைச் சிறுமைப்படுத்துவதாகும்.

“இந்த மணப்பெண்ணை ஏற்கனவே அக்கினியும், வாயுவும், கந்தருவர்களும் புணர்ந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிறைவான இன்பத்தை இப்பெண் கொடுத்திருக்கிறாள். ஆகவே, அத்தகைய இன்பத்தை உனக்கும் இந்த மணப்பெண் அளிப்பாள்,” என, மணமகனைப் பார்த்து புரோகிதன் கூறுகிறான். இச்செய்தியை அக்கினிகோத்திரம் தாத்தாச் சாரியார் என்கிற, பிராமணசமய வேத விற்பன்னர், தனது நூலான “இந்து மதம் எங்கே போகிறது?” என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார். மந்திரத்தின் பொருள் புரியாத தமிழர்கள், அனைத்து மந்திரங்களையும் மறந்துவிடாமல் கூறுங்கள் என்று புரோகிதனைப் பார்த்துக் கூறுவது நல்ல நகைச்சுவை என்று தாத்தாச்சாரியார் கூறுகிறார். (எனக்குத் தெரிந்த பிராமணர் ஒருவர் இருக்கிறார். சீனுவாசன் என்பது அவரது பெயர். அவர் மகிழுந்து ஓட்டுநராக இருக்கிறார். அவருடைய உறவினர்கள் புரோகிதம் செய்பவர்கள். கடுமையான திருமணத் தேதியில், திருமணம் செய்விக்க பிராமணர்கள் கிடைக்காமல் இவரைச் சிலர் அணுகியுள்ளனர். எனக்கு முழுமையான மந்திரங்கள் தெரியாது என மறுத்தபோதும், தெரிந்தவரையில் சொல்லி நடத்தி வையுங்கள் என அழைத்துள்ளனர். திருமண மந்திரங்களில் ஒன்றுகூட அவருக்குத் தெரியாது. அவரது

பள்ளிப்பருவத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ். என்ற அமைப்பில் உறுப்பி னராக இருந்தாராம். பாரதமாதாவைப் போற்றி சமற்கிரு தத்தில் ஒரு பாட்டு சொல்லிக் கொடுத்தார்களாம். அப்பாட் டையே பலமுறைச் சொல்லி அத்திருமணத்தை நடத்தி வைத்ததாக, சீனு என்னிடம் ஒருமுறை கூறி, தமிழர்களை மடையர்கள் என்று சொல்வதை நான் அப்போது முற்றி லுமாக ஏற்றுக் கொண்டேன் என்றார். சீனுவைப் போன்று எத்தனைபேர் திருமணம் நடத்தி வைத்திருக்கிறார்களோ!)

அக்காலத்தில் பெண்ணுக்குச் சீர் கொடுத்துத் திருமணம் செய்து கொண்டனர். சீர் என்பதற்குத் தமிழில் செல்வம் என்ற பொருளும் உண்டு. தலைவியை மையப்படத்திய குடும்பமே தமிழ் நாட்டில் இருந்தது. பெண்ணை மணக்க விரும்பிய ஆண், பெண்வீட்டில் சில காலம் தங்கி, மாமனாருக்குத் துணையாக, வேளாண்மை போன்ற தொழில்களில் ஈடுபடு வதுண்டு. அண்மைக் காலம் வரையில் கூட இந்த வழக்கு இருந்தது. பெண்ணுக்கு அளிக்கப்பட்ட சீரின் ஒருவகை யாகவே இப்பணியை (servitude)க் கருதலாம்.

பரத்தையரும் தமிழகத்தில் வாழ்ந்திருந்தனர்.³⁶⁶ தலைவன் சில காலம் பரத்தையுடன் வாழ்வதும் பின்னர் தலைவியிடம் திரும்புவதும் நடைமுறையில் இருந்தது. பரத்தையரில் பலர் திருமணம் செய்து கொள்வதில்லை. வாழ்நாள் முழுவதும் ஒருவனையே சார்ந்து வாழ்ந்த பரத்தையரும் இருந்தனர். பணத்துக்காகப் பலருடன் கூடிவாழ்ந்த பரத்தையரும் இருந் தனர். ஒருவனையே சார்ந்திருந்த பரத்தையர் உயர்வாகவும், பலரைச் சார்ந்து வாழ்ந்தவர் இழிவாகவும் கருதப்பட்டனர். பரத்தையர் மனைவிக்குரிய இடத்தில் வைக்கப்படவில்லை. கோவலனைச் சார்ந்து வாழ்ந்திருந்த மாதவியைப் பற்றி சிலம்பும் மேகலையும் விளக்குகின்றன. சங்ககால இலக்கியங் களில், ஆண்களின் பாலியல் நுகர்வுகள் பெருமளவில் இருந்தன என்பதை அறியலாம். ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பது இலக்கியங்களில் மட்டுமே வலியுறுத்தப்பட்டது.

ஒரு தலைவன் - தலைவியைச் சார்ந்த மக்கள் பல்கிப் பெருகியபோது, அவர்கள் ஓரிடத்திலேயே வாழ்ந்திருந்தனர். மக்கள் கூட்டம் பெருகியபோதும், அஃ டியிருப்புகள் ஊர் என்ற தகுதியைப் பெற்றன. அக்காலத்தில் ஓரூரில் இருந்த வர்கள் உறவினர்களாகவே இருந்தனர். சீரின் இடத்திற்குக்கடி யாலும், தொழிலில் ஈடுபட்டோரும், வேழபூங்களுக்கும் குடி

பெயர்ந்தனர். இவ்வாறு உறவுகள் பல்கிப் பெருகின. இக்கைய பெருக்கம் சார்ந்த கூட்டமே, பிற்காலத்தில் சாதிகள் என்று அறியப்பட்டன. தமிழர்கள், தங்களுடைய உறவுகளை, பங்காளிகள் என்ற தந்தை - மகன், அண்ணன் - தம்பி என்றவாறும், உறவுமுறையார் என்ற மாமன் - மைத்துனர் என்றவாறும் வகுத்துக் கொண்டனர். பங்காளியர் உறவுகளில் திருமணங்கள் செய்து கொள்வதில்லை. காதல் திருமணங்கள் கூட நடைபெறுவதில்லை. இந்நடைமுறை இப்போதும் கூட நாட்டுப்புறங்களில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். இவ்வாறான உறவுமுறைகள், வெள்ளைக் கார நாடுகளில் கடைப்பிடிக்கப் படுவதில்லை. அகவையில் சிறிய வளாயினும், சிற்றன்னை, தங்கை போன்ற தூரத்து உறவுகளில் கூட, தமிழர் திருமணம் செய்து கொள்வதில்லை. தந்தைவழி உறவுத் திருமணங்கள் நிகழ்வதே இல்லை. மாறாகத் தாய்வழி உறவுகளே, திருமண உறவுகளாயிருந்தன. இந்நிலை தற்போதும் தொடர்கின்றன.

நல்ல நாள் பார்த்துத் திருமணம் செய்து கொள்வதும் தமிழர் நடைமுறையில் இருந்தது. நல்ல நாள் என்பது, நிலவின் சுழற்சியில், நிலவு குறிப்பிட்ட மீன் கூட்டத்தில் தங்கும் நாள் எனலாம். குறிப்பாக, நிலவு, சகட ஓரையில் (கூட்டத்தில்) தங்கும் நாளை நன்னாளாகக் கருதினர். வளர்பிறைக் காலம் ஏற்கப்பட்டது. நன்னாளைக் கணித்துக் கூறிய நிமித்திகன் அல்லது வள்ளுவன் வானியல் அறிவு பெற்றிருந்தான். பொதுவாக அவனைப் பார்ப்பான் என்றனர். பார் என்பது, கோள்களைப் பார்ப்பது என்ற பொருளிலே அறியப்பட்டது. அக் காலத்துப் பார்ப்பான், புரோகிதனாக இருந்ததில்லை. தமிழர் சமயத்தின் மரபுகளை விளக்கும் ஆசிரியனாகவே இருந்தான். மூப்புடைய பார்ப்பான், திருமணங்களை நடத்தி வைத்தான். பார்ப்பான் என்பது தமிழ்ச் சொல்லே என்பதையும், இலக்கியங்கள் கூறும் பார்ப்பான் தமிழனே என்பதையும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். பார்ப்பானுக்குத் தமிழ்நாட்டில் இருந்த செல்வாக்கை உணர்ந்து கொண்ட ஆரியர்கள், பார்ப்பான் செய்த பணிகளைத் தாங்களே மேற்கொண்டு, தங்களையும் பார்ப்பான் என அறிவித்துக் கொண்டனர். பார்ப்பான் என்ற சொல், சங்க இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. அவை, மூலத்தில் குரவன் என்ற சொல்லால் அறியப்பட்டிருந்தன. என்பதை, எல்லீசு என்ற ஆங்கிலேயர் குறிப்

பிட்டுள்ள புறநானூற்றுப் பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது. ஆனால் பிற்காலப் பதிப்புகளில், குரவன் என்ற சொல்லிற்குப் பதிலாக, பார்ப்பான் என்ற சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. இது பதிப்பித்தவர் செய்த இடைச்செறுகல் என கருதவும் இடமளித்துள்ளது. கோவலன் திருமண நிகழ்வை, சிலப்பதி காரம் விளக்குவதை நோக்குக.

மாலைதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூணகத்து
நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்
வானூர் மதியஞ் சகடணைய வானத்துச்
சாலி யொருமீன் றகையாளைக் கோவலன்
மாமூது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிட
தீவலஞ் செய்வது.....

— சிலப்பதிகாரம், 368

ஒரு வீட்டில் இரு பெண்கள் திருமண அகவையில் இருக்கும் போது, மூத்தோளை விடுத்து இளையவனுக்குத் திருமணம் செய்வது இல்லை. இம்மரபு தொன்று தொட்டுக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. மூத்தவன் குறைபாடுகள் கொண்டவளாயிருந்தால், இளையவளின் திருமணம் சிலகாலம் தடைபட்டுப் போவதும் உண்டு. இருந்தாலும் தமிழர்கள் இவ்வழக்காற்றில் உறுதியாக இருந்தனர்.

மேற்கண்ட தமிழரின் நடைமுறைகள், அபிறகாமின் காலத்தில், அவனது குடும்பத்திலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தன என்பதை, விவிலியம் விளக்குகின்றது. பிள்ளைப் பேறின்றி இருந்த அபிறகாமுக்கு இசுமயெல்லைப் பெற்றுத்தந்த பணிப்பெண் ஆகார் என்பவளுக்கு, மனைவிக்குரிய இடம் அளிக்கப்படவில்லை. அபிறகாம் தன் மகன் இசாக் என்பவனுக்கு பெண்பார்க்கச் சென்றவர்கள், பெண்ணுக்கு அளிக்க பட இருந்த சீர்களை எடுத்துச் சென்றனர். தமிழர்களைப் போலவே, யாக்கோபு தன் தாய் மாமன் மகளை (மகளிரை) மணந்தான். யாக்கோபுவின் திருமணம் நிகழ்வுற்றது பற்றி, விவிலியம் விரிவான விளக்கங்களைத் தந்துள்ளது. தாய் மாமன் இலவன் வீட்டில் சிலகாலம், தன் மாமனுக்கு உதவியாக யாக் கோபு, ஆடுமாடுகளை மேய்க்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டான். இதுவும் தமிழர்களிடையே அறியப்பட்டிருந்த நடைமுறை யாகும். தன் மாமனின் பெண்டிர் இருவரில் பீளை என்பாள் அழகற்றவளாகவும், இராக்கேல் என்பவள் அழகானவளாகவும்

இருந்தாள். இராக்கேலை விரும்பிய யாக்கோபு, அவளையே மணக்க விரும்பினான். ஆனால் இலவன், தன்முத்த மகளிருக்க இளையவளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க ஒப்பவில்லை. எனவே பீளையைத் திருமணம் செய்து கொண்டு, அதன்பின் 7 ஆண்டுகள் பணிகள் மேற்கொண்டு, பிறகு இராக்கேலை மணக்கிறான் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. (பீளை என்பவன், இராக்கேலின் அடிமைப் பெண் என்று கூறப்பட்டாலும், அவளது உடன்பிறப்பே என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்).

இசுராயெல் நாட்டில், திருமணம் என்பது சமயம் தொடர்பானதாகவோ, அல்லது பொதுவிழாவாகவோ இருந்த தில்லை. இரு குடும்பங்கள் பேசி முடிவு செய்து கொள்ளும் குடும்பவிழாவாகவே அறியப்பட்டது. இவ்வொப்பந்தத்தில் மணமகனோ மணமகளோ பங்கேற்பதில்லை. தந்தை அல்லது உடன்பிறப்புகளே பேசி முடித்தனர். இருப்பினும் தங்கள் திருமணம் தொடர்பான கருத்துகளைக் கூற ஆணும் பெண்ணும் உரிமை பெற்றிருந்தனர். சிலர் பெற்றோரின் எதிர்ப்பிலும் திருமணம் செய்து கொண்டனர்.³⁶⁹ சாம்சோன் (Samson) தன்விரும்பியவாரும் (Judges 14:2) இசாக்கின் மகன் ஈசா, தன்விருப்பப்படியும்³⁷⁰ (Gen. 26:34) திருமணம் செய்து கொண்டதாக விவிலியம் கூறுகிறது.

பெண்ணுக்கு அளிக்கப்பட்ட சீர், மொகர் (Mohar) அல்லது மோகர் என்று சொல்லப்பட்டது.³⁷¹ மொகர் என்பது, தற்போது அளிக்கப்படும் தட்சிணை என்ற பொருளில் சொல்லப்படவில்லை (தகுதிக்கு இணையான பொருள், தக்கிணை, தட்சிணை எனத் திரிந்தது). இந்த மொகர் பணமாகவும் உழைப்பாகவும் கொடுக்கப்பட்டன. (Exodus 22:16) திருமணத்துக்கு முன்பே தன் பெண்ணிடம் உறவு கொண்டதாகக் கருதப்படுபவன், 50 செக்கல் என்ற வெள்ளிப்பணத்தை தண்டமாக அளிக்கவேண்டும். (Deut. 22:28). திருமணத்திற்கான வயது வரம்புகள் எவையும் இல்லை. பெண் பூப்படைந்தவுடன், விரைவாகத் திருமணம் செய்துவைக்கப்பட்டாள். பெண்கள் இளம் வயதிலேயே மணமுடிக்கப்பட்டனர் எனலாம். தாலி கட்டி, தனது பெண்ணை உரிமையாக்கிக் கொள்வதைப்போல், மேற்கே ஆண்டவன் தனது ஆடையைப் பெண்மீது போர்த்தி அவளை மனைவியாக ஏற்பான்.³⁷² (Ezek., 16:18) இசுராயெல் திருமணம் ஒருவாரகாலம் நிகழ்ந்த

தாக விவிலியம் கூறுகிறது.³⁷³ (துநச., 7:34). பந்தற்கால் நடுவதி
லிருந்து மணவிழா, இறுதிநாள் வரையில் 7 நாள் விழா
தொடர்ந்தது.

பொதுவாக, பாபிலோனியர் ஒருவரையும் அசீரியர்
பலரையும் மணந்தனர். பலர் மணமகள் குடும்பத்தோடு
இணைந்து வாழ்ந்தனர்.³⁷⁴ மணமகன் வீட்டிற்குப் பெண் வருவ
தில்லை, யாக்கோபு, மோசே போன்றவர்கள் அவ்வாறு வாழ்ந்
திருந்தனர். பலரை மணப்பது பரவலாக அறியப்பட்டிருந்
தாலும், அது பலராலும் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண
லாம். சாலமன் பலரை மனைவியராக்கிக் கொண்டதும், பலரை
வைப்பாட்டிகளாக வைத்துக் கொண்டதும் கூட கண்டனத்
திற்குள்ளாயிற்று.³⁷⁵ (Deut., 17:17)

பரத்தையர் பரவலாக அறியப்பட்டிருந்தனர். மெசபத்
தோமியா, இசுராயெல் போன்ற நாடுகளில் கோயில்களில் பல
பெண்கள் இருந்தனர். தேவரடியார் என்றவாறு பிற்காலத்தில்
அறியப்பட்டதை ஒப்பு நோக்குக. தேவரடியாரைப்போன்று
அவர்கள் கலைச்சேவைகள் செய்யவில்லை. மாறாக பாலுறுறவு
கொள்ளவே அவர்கள் கோவிலில் வாழ்ந்தனர். ஆண்டுத்
தொடக்க நாளிலும், திருவிழாக்களிலும், பொதுப் பாலுறுறவு
நிகழ்வுகள் (Public ritual prostitution) சமயத்தின் முறைப்படி
நிகழ்வுற்றன. அக்கோயில் பெண்களை, பெண் கடவுளராகக்
கருதி (இன்னினா, இசுதார், அசுதார்) அவர்களோடு உறவு
கொண்டனர்.

விவிலியம் பரத்தையர் பற்றி விரிவாகக் கூறுகிறது.³⁷⁶
பொதுப் பரத்தையரும் கோயில் பரத்தையரும் வெவ்வேறான
வர்கள். கோயில் பரத்தை புனிதமானவளாகக் கருதப்பட்டாள்.
பொதுப் பரத்தையரின் அழகிலும் சொற்களிலும் மயங்கி
இளைஞர்கள் கெட்டுப் போவதைப் பற்றி அறிஞர்கள்
எச்சரித்துள்ளனர். பரத்தைத் தொழில் செய்வோர் கடவுளுக்கு
முன்பு குற்றம் புரிந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். ஓரினச்
சேர்க்கை பற்றியும் விவிலியம் குறிப்பிடுகிறது. முறையான
மணவுறுறவு இன்றி, மற்ற உறவுகளும், ஓரினச்சேர்க்கைகளும்,
விலங்குப்புணர்ச்சிகளும், மோசேயின் சட்டத்தில் தடுக்கப்
பட்டிருந்தன. சோதோம் என்ற நகரில் பெருமளவில் ஓரினப்
புணர்ச்சிகள் நிகழ்வுற்றதற்காக, அந்நகரையே கடவுள்
தீக்கிரையாக்கினார் என்று விவிலியம் கூறுகிறது.

சோதோம் (Sodom) என்ற சொல், பிற்காலத்தில் அவ்
 லுருக்கு வைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அவ்வூரின் இயற்
 பெயர் தெரியவில்லை சோதோம் என்ற சொல்லுக்கு ஓரினப்
 புணர்ச்சி என்று பொருளாகும். அவ்வுருவை Sodomy என்ற
 இலத்தீன் சொல் விளக்குகின்றது.³⁷⁷

சுள் - சூர் - சூர்த்து - சூர்த்தம்: சுருங்கி விரியும் தன்மை
 கொண்ட உறுப்பு, எருவாய். சூர்த்தம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே,
 சோதோம் எனத் திரிந்துள்ளதை நோக்குக. கழிச்சல் நோயை,
 சூதபேதி எனக் குறிப்பிடுவதையும் ஒப்பு நோக்குக. சூதம்-
 சோதோம்.

ஒருவனையே சார்ந்துள்ள மகளிரை பரத்தையர் என்று
 எபிரேய மரபு கூறுவதில்லை. பிளகசு (Pilages) என்ற எபிரேயச்
 சொல், வைப்பாட்டி (Coneubine) என்ற பொருளைத் தருவ
 தாகும். தமிழகத்தைப் போலவே, வைப்பாட்டிக்கு மனைவியின்
 இடம் அளிக்கப்படுவதில்லை. அடிமைப் பெண்ணைக்கூட
 சிலர் வைப்பாட்டிகளாக வைத்திருந்தனர். வைப்பாட்டிகளின்
 பிள்ளைகளுக்கும், மனைவி வழிபிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்
 பட்ட உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன. புகழ்பெற்ற பாபிலோனிய
 மன்னன் அமுராபி அளித்துள்ள சட்டங்கள் இதனை உறுதி
 செய்கின்றன.³⁷⁸ (ANET, 173)

தற்காலத்தில் பதிவு அலுவலகங்களில், அதிகாரிகள்
 முன்னிலையில் திருமணப்பதிவுகள் நடப்பதைப் போல்,
 பாபிலோனில் திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன.

தமிழர்களின் காதல் வாழ்க்கை:

ஒருநாள் தலைவியின் தோழி, தலைவியின் அன்னையிடம்
 சென்று கூறுகிறாள்: அம்மா! நீ வாழ்க! நான் சொல்லப்
 போகும் செய்தியினை விரும்பிக் கேளுங்கள். ஒளி பொருந்திய
 நெற்றியையும், வளர்ந்த மெல்லிய கூந்தலையும் உடைய என்
 தோழியின் உடலில் தோன்றும் மாறுதல்களையும், கைகள்
 இளைத்ததால், கையினின்றும் வளையல்கள் கழன்று விடுவ
 தால் ஏற்படும் மெலிவினையும் கண்டு, அவள் ஏதோ கடுமை
 யான நோய்க்கு உட்பட்டாள் என அறிந்து காரணம் கேட்டு
 (கட்டு)விச்சி, வேலன் ஆகியோரிடம் சென்று கேட்டார்கள்.
 அது தெய்வக் குற்றத்தால் ஏற்பட்டநோய் என்று பலரும் கூற,
 தெய்வத்தைப் பாடியும், படையல் செய்தும், வணங்கித்

தொழுதும், பூசெய்வித்தும், பல்வேறு கடவுளருக்கும் நறுமணப் புகை. காட்டியும் வழிபாடு செய்தீர்கள். அவளது நோய் இன்னது என அறியாமல் துன்பப்படுகின்றீர்கள். அந் நோய்க்கான காரணத்தை நானும் அறிந்துகொள்ளவில்லை. பின்பு அவளிடம் நெருங்கிக் கேட்க, அவள் நடந்த உண்மைகளை என்னிடம் சொன்னாள். அவற்றைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள்.

“முத்து, மணி, பொன் ஆகியவற்றால் செய்த அணிகலன்கள் சீர்கேடு அடைந்தால் அவற்றைச் சீர் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் நற்பண்பும், ஒழுக்கமும், பெருமையும் சிறிதளவாகினும் குறையுமேயானால், அதனால் வரும் பழிசொல்லைத் துடைத்து இழந்த புகழை மீண்டும் பெறுவது கடினமானதாகும். தொன்மையான நூல்களைக் கற்ற சான்றோர்களுக்கும் இழந்த புகழை மீண்டும் நிலைநாட்டுதல் எளிதன்று.”

என்தோழி ஒரு நாள் என்னிடம் கூறியதை உங்களிடம் சொல்கின்றேன். “என் தந்தையின் காவலையும் மீறி நானும் என் தலைவனும் பல்வேறு நிலைகளில் ஆராய்ந்து செய்து கொண்ட மணம் எங்களுடையது என்று, என் தாய் முதலிய வர்களிடம் சொல்லும்போது பழி ஏற்படுமோ? நானும் என் தலைவனும் ஒழுக்கம் கெடாமல் பாதுகாத்தோம். இச்செய்தியினைக் கூறிய பின்னரும், என் தலைவன் ஒழுக்கம் கெடாமல் நடப்பாராயின் சரியென ஏற்போம். ஒழுக்கம் கெடுவாராயின் இப்பிறவியில் வேறு எவரையும் மனக்காமல் பொறுத்திருப்போம். மறுபிறப்பிலாவது இணைவோம்,” என என் தோழி வருந்திக் கூறினாள்.

“போர் செய்யும் இரு வேந்தர்களை சந்துசெய்து, இருவரையும் இணைப்பதற்கு சான்றோர்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளைப் போல, உங்களுடைய காவலுக்கும், என் தோழியின் துன்பத்துக்கும் இடையே அகப்பட்டு, அஞ்சி வருந்துகிறேன். நன்மை, குடிச்சிறப்பு, நற்குணம், உதவி ஆகியவற்றை ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்து எண்ணாமல் என் தோழி செய்து கொண்ட அவள் உயிருக்குக் காவலாகிய இம்மணம் நடப்பதற்கு முன்பு நிகழ்ந்தவற்றை நீங்கள் உணரும்படி கூறுகின்றேன். என் மீது சினம் கொள்ளாதீர்கள்.

நீங்கள் என்னையும் என் தோழியாகிய உங்கள் மகளையும் திணைப்புனம் காக்க அனுப்பிவைத்தீர்கள். நாங்கள் இருவரும்

பரண்மேலிருந்து கிளிமுதலியவற்றை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தோம். பின்னர் மலையருவியில் விருப்பமுடன் குளிக்கச் சென்றோம். நீராடிய பின்பு நாங்கள் விரும்பிய பாடல்களையெல்லாம் பாடினோம். செங்காந்தள் போன்ற மலர்களைப் பறித்தோம். அவற்றை அகன்ற பாறையிலே குவித்துக் கொண்டே அணிந்து கொண்டு, அசோக மரத்தின் நிழலில் இருந்தோம். அப்போது ஓர் அழகன் வந்தான். அவன் எண்ணெய்யும் மயிர்ச் சாந்தும் பூசி, விரலால் புலர்த்தி, அகிற்புகை ஊட்டிய வண்டுகள் மொய்க்கின்ற குறிஞ்சியில் பலவகை மலர்களை அணிந்திருந்தான். பிச்சிமலரால் செய்த ஒற்றை வடத்தை அணிந்திருந்தான். ஒரு காதில் அசோகத் தளிரைச் செருகியிருந்தான். மார்பில் அணிந்திருந்த பூமாலை, அணிகலன்களாக விளங்கியது. கையில் அழகிய வில்லொன்றை ஏந்தியிருந்தான். அம்புகளை தெரிந்து பிடித்து, இடையிலே கச்சை கட்டி, காலில் வீரக்கழல் அணிந்திருந்தான். அவனுடன் வந்த நாய்கள் குரைத்தன. எங்களையும் சுற்றி வளைத்தன. நாங்கள் அந்நாய்களுக்கு அஞ்சி வேறிடத்துக்கு விரைந்து சென்றோம்.

அப்போது அவன் எங்கள் அருகே வந்து அஞ்சவேண்டாம் எனக்கூறி, இனிய சொற்களால் எங்களிடம் உரையாடினான். எங்களைப் புகழ்ந்து பேசியவன், “இளம் மகளிரே, எனக்கு முன்பாக யானை முதலிய விலங்குகள் இப்பக்கம் வந்தனவே, அவற்றைக் கண்டீரோ,” என்றான். நாங்கள் பதிலேதும் கூறவில்லை. கலங்கிய அவன், ‘என்னிடம் நீங்கள் யானை முதலிய விலங்குகளைப் பற்றிக் கூறாவிட்டாலும், என்னுடன் ஒரு சொல் பேசக்கூடாதா?’ என்றான். பூங்கொம்பு ஒன்றை எடுத்து எங்களை அச்சப்படுத்திய நாய்களை விரட்டினான். அப்போது, வேடன் ஒருவனால் துரத்தப்பட்ட ஒரு யானை, மதங்கொண்டு, மரங்களை முறித்தவாறு எங்களை நோக்கி ஓடிவந்தது. நாங்கள் எங்கள் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள புகலிடம் காணாமல் நடுங்கி, வெறியுற்ற மயிலைப் போல, எங்கள் நாணத்தையும் விட்டு அந்த அழகனிடம் நெருங்கினோம். அவன் ஒரு அம்பை எடுத்து அந்த யானையின் முகத்தில் ஆழமாகப் பதியுமாறு எய்தான். அதனால் அந்த யானை அகன்று சென்றது. பின்னர் நாங்கள் இருவரும் கைகோர்த்துக் கொண்டு ஆற்றுவெள்ளத்தில் குதித்தோம். நீரோட்டத்தில் எங்கள் கால்கள் நிற்க இயலாமல் தளர்ந்தன. எங்களை திரை அடித்துச் செல்லத் தொடங்கியது. அங்கே

உடன்வந்த தலைவன், நீரினின்றும் எங்களை விடுவித்து, அஞ்சாதே எனத் தோழியிடம் கூறி, அவளது நெற்றியைத் தடவினான். இக்களவொழுக்கம் நீள வேண்டும் என எண்ணி, என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தான். அப்போது இயல்பான நாணமும் அச்சமும் தோழிக்குத் தோன்ற, அவனிடத்திலிருந்து விலக முயன்றாள். அவனோ அவளை விடாது பற்றித்தழுவிக்கொண்டிருந்தான். பின்பு அம்மலைத்தலைவன், தோழியின் உள்ளத்தில் எழுந்த திருமண வேட்கையை அறிந்து சொன்னான்: “விருந்தினர்களுக்குக் கொடுத்து எஞ்சிய உணவை நீ எனக்குக் கொடுக்க, நான் அதனை உண்பது சிறந்தது,” என்றான். இதனால் இல்லறம் சிறந்தது என அறிவித்தான். மலையில் உள்ள முருகக் கடவுளை வாழ்த்தி, தோழியைப் பிரியேன் எனச் சூளுரைத்தான். எங்களைத்தெளிவித்து அருவி நீரைக் குடித்தான். அதனால் என் தோழி அவனுடன் நெஞ்சு பொருந்தினாள். சோலையில் களிறுதரும் புணர்ச்சியை, அன்றைய பகல் பொழுதில் இருவரும் போக்கினர்.

சூரியன் மறையத் தொடங்க, மான் கூட்டம் மரத்தடியில் வந்து கூடின. கன்றுகளை நினைத்து மன்றங்களில் புகுந்தன. அன்றில்கள் கூவின. பாம்புகள் இரைதேடுவதற்காகத் தம் மணியை உமிழ்ந்தன. கோவலர் ஆம்பல் பண்ணை எழுப்பினர். ஆம்பல் போதுகள் மலர்ந்தன. மகளிர் விளக்கை ஏற்றினர். அந்தணர்கள் மாலைக் கடன்களை முடித்தனர். வேடர் பரணின் மேல் நெருப்பை எரித்தனர். மேகங்கள் மலையைச் சூழ்ந்தன. காட்டில் விலங்குகள் முழங்கின. பறவைகள் காட்டில் ஒலித்தன. மாலைக் காலம் வந்தது. என் தோழியை நோக்கி, “உன்னுடைய கையை உனது சுற்றத்தார் பற்றி எமக்குத் தர, நாட்டிலுள்ளோர் வெளிப்பட அறியும் திருமணத்தைப் பின்பு முடிப்போம். சில நாள் வருந்துதலை நீக்குவாயாக,” என்று அன்புடைய சொற்களைக் கூறி, எம்மோடு வந்து, நீர்த் துறையில் எங்களை விட்டுப் பிரிந்தான். அன்று முதல் இராப் பொழுதில் என் தோழியைக் காண வருகின்றான். அவ்வாறு வரும் காலங்களில் ஊர்க்காவலர் சுற்றி வந்தாலும், நாய்கள் குறைத்தாலும், தோழி துயில் நீங்கினாலும், நிலவு எரித்தாலும், தோழியைச் சேராமல் சென்றிடுவான். நாங்கள் செய்த குறி பிழைத்தாலும் அதற்காகச் சினம் கொள்ள மாட்டான். அவன் இளமையானவன். தனக்குரிய செல்வத்தாலும் நற்குணங்களாலும் சிறந்திருப்பவன்.

அவன் நம் ஊருக்கு வரும் போதெல்லாம், அவனுக்கு நேர இருக்கும் துன்பத்தை எண்ணி தோழி வருந்துவாள். தலைவன் வருகின்ற இரவில் புலியும் சிங்கமும் கரடியும் காட்டுப் பசுவும் யானையும் இடியும் பாம்பும் முதலைகளும், கொடி படர்ந்துள்ள பாறைகளும், பேய்களும், பெரும் பாம்பும் தலைவனுக்குத் துன்பம் தருமே என எண்ணி, ஒவ்வொரு நாளும் தோழி கண்ணீர் சிந்துவாள். வலைப்பட்ட மயில்போல அழகு குலைந்து கலங்கி நிற்கின்றாள். அவளைக் காத்தல் வேண்டும் என செவிலித்தாயிடம் தோழி அறத்தோடு நின்றாள்.

மேற்கண்ட நிகழ்வு கற்பனையாகக் கபிலரால் சொல்லப் பட்டது. குறிஞ்சி நிலத்துக் காதலைப் பரணர் மேற்கண்ட வாறு, குறிஞ்சிப்பாட்டில் விளக்குகிறார். 261 வரிகளும், இரண்டு நேரிசை வெண்பாக்களும் கொண்ட குறிஞ்சிப் பாட்டு, தமிழரின் களவொழுக்கத்தைத் தெளிவாக விளக்குகின்றது. மேலும் தமிழ் நாட்டில் இருந்த, இருக்கின்ற மலர்களைக் கபிலர் பட்டியலிடுகிறார். மேற்கோள் பகுதியில் காண்க. அக்காலப் புலவர்கள் இயற்கையோடு எவ்வாறு ஒன்றியிருந்தனர் என்பதற்கு மலர்ப்பட்டியல் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். திருமணத்துக்குரிய பொருத்தங்கள் (30-32) பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.³⁸⁰ திருமண முறையும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.³⁸¹ (231-232)

அறத்தோடு நிற்கும் காலத் தன்றி

அறத்தியல் மரபிலள் தோழி என்ப - தொல்காப்பியம்,³⁸² 1152.

தோழி அறத்தோடு நின்றலையும் செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்ற வழியையும் தொல்காப்பியம் பின்வருமாறு உரைக்கின்றது.

எளித்தல், ஏத்தல், வேட்கை உரைத்தல்,

கூறுத லுசாஅதல், ஏதிடு, தலைப்பாடு

உண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ

அவ்எழு வகைய என்மனார் புலவர் - தொல்காப்பியம், 1153.

வடநாட்டு மன்னன் பிரகத்தனுக்கு, தமிழ்ப் பண்பாட்டை விளக்கும் வகையில் கபிலர் குறிஞ்சிப்பாட்டினை எழுதியுள்ளார்.³⁸⁴

பாரி மன்னன் இறந்துபட்டான். அவன் மகளிர் இருவர் திருமண அகவையில் இருந்தனர். பாரியின் நண்பர் கபிலர்.

பாரி மகளிரைத் தம் மகள்களாக ஏற்றுக் கொண்டவர். விச்சிக் கோன் என்ற மன்னனையும், இருங்கோவேளையும் அணுகி, பாரி மகளிரை மணக்க முன்வாருங்கள் என்று கபிலர் வேண்டுகிறார். தந்தையை இழந்த மகளிர்க்குத் தந்தையாகப் பெரியோர் பலரும் இருந்து திருமணத்தை முடித்தனர். மணமகளின் மரபு கெடாதவாறு, அவனுக்கேற்ற மணமகனைத் தேர்வு செய்தனர். விச்சிக்கோனை வேண்டும் பாடல் (200) புறநானூற்றில் காணப்படுகின்றது.

படுமணி - யானைக் பறம்பின் கோமான்

நெடுமாப் பாரி மகளிர்; யானே

தந்தை தோழன், இவர் என் மகளிர்;

அந்தணன், புலவன், கொண்டுவந் தனனே: - புறநானூறு³⁸⁵

ஊர் அனைத்தையும் இரவலர்க்கு வழங்கி உயர்ந்தவன்; அணியோடும் தான் ஊர்ந்து வந்த தேரையும் முல்லைக்கு வழங்கியவன்; தொலையாத நற்புகழும் களிற்றுப் படையும் உடையவன்; பறம்பிற் கோமான், அப்பாரியின் மகளிர் இவர். யானோ அந்தணன், புலவன் இவரை அழைத்து வந்தேன். இவர் தந்தையின் தோழன் யான். ஆதலின் இவர்களும் எனது மகளிரே ஆவர் என, கபிலர் இருங்கோ வேளிடம் உரைப்பது, திருமணத்திற்குப் பெரியோரின் அறிவுரையை எடுத்துக் காட்டும்.

மணம் முடிக்க, நாள் பார்க்க, கடவுளை அணுகியதை கலித்தொகை³⁸⁶ விளக்கும். திருமண நிகழ்வில் மணமுழவு ஒலிக்கப்படுவதையும் கலித்தொகை³⁸⁷ எடுத்துரைக்கின்றது.

தலைவன், தலைவி, தோழி ஆகியோரது உணர்வுகளை வெளிக்காட்டும் உயர்ந்த இலக்கியம் நற்றிணை ஆகும். தலைவன் எப்போது வருவான், தம்மை மணப்பான் என்பதை அறிய தலைவி குறிகேட்கும் செய்தியை, நற்றிணை விளக்குகின்றது.

திருந்துஇழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப - நற்றிணை,³⁸⁸

தலைவன் ஒருவன் தலைவியைக் காதலிக்கின்றான். பொருள் ஈட்டி வந்தபின்தான் அவனைத் திருமணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என நினைக்கின்றான். பாதிப் பொருள் ஈட்டிய நிலையில், தலைவியின் நினைவு அதிகமாகிறது.

அவளைப் பார்க்கத் தூண்டுகிறது. மீதிப் பொருளையும் ஈட்டாமல் திரும்புவது சரியன்று என அறிவு கூறுகிறது. உணர்வுக்கும் அறிவுக்கும் இடையே சிக்கித் தவிக்கும் கயிறாக அவன் உடலும், யானைகளாக அவனது உணர்வும் அறிவும் உருவகம் செய்யப்படுகின்றன. நற்றிணையின் 284ஆம் பாடலாக இச் செய்தி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

நீத்தார் சடங்குகள்:

உலக நாகரிகங்கள், நீத்தாருக்கென தனித்தனியான சடங்குகளைக் கொண்டுள்ளன. எபிரேய, பாபிலோனிய மக்கள், தமிழர்கள் கொண்டிருந்த சடங்குமுறைகளையே பின்பற்றினர் எனலாம். இதுபற்றிய சிறுகுறிப்பு ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. வாய்க்கட்டு, கைக்கட்டு, கால்கட்டு என நீத்தாருக்கு உறுப்புகளைக் கட்டுதல், மாரடித்தல், ஒப்பாரி வைத்து அழுதல், வாடகைக்குப் பெண்களை அழைத்து வந்து ஒப்பாரி வைக்கச் சொல்லுதல் போன்ற தமிழகத்து நடைமுறைகள் மேற்கேயும் இருந்தன. தமிழர்கள், நீத்தாரை அமரவைத்தே புதைத்தனர் என்பதற்கானச் சான்றுகள், அரிக்க மேடு ஆதித்தநல்லூர் போன்ற ஊர்களில் கிடைத்த முதுமக்கள் தாழிகளினின்றும் தெரிய வருகின்றன. தற்போதும் சில இடங்களில் நீத்தாரை வீடுகளில் அமர வைத்திருப்பதும், பாடைகளில் அமரவைத்தே தூக்கிச் செல்வதும் நடைமுறையில் உள்ளன. அமர வைக்கப்பட்ட நீத்தாரை, அமரர் என்றும் அழைத்தனர். அமரர் என்பது சமற்கிருதச் சொல்லெனத் தவறாகக் கருதுகின்றனர். அமரர் என்ற சொல்லை சமற்கிருதமும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதால் வந்த குழப்பமே, அமரர் சமற்கிருதச் சொல்லே என மயங்கி யதற்கான காரணமாகும்.

முதுமக்கள் தாழிகளில், உணவுப் பொருட்கள், நெய்க் குடுவை, நீத்தாருக்கு விருப்பமான பொருட்கள் ஆகியவையும் வைக்கப்பட்டன. தற்காலத்திலும் எரிக்காமல் அடக்கம் செய்யப்படும் சிலருக்கு, அவ்வாறான பொருட்கள் வைக்கப்படுகின்றன. இந்த நடைமுறை எகிப்திய பிரமிடுகளிலும் பின்பற்றப்பட்டன. இறந்த பின்பும் அவர் வாழ்கிறார் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில், அவருக்கு அப்பொருட்கள் பயன்படும் என்ற உணர்வில் வைக்கப்பட்டன. முதுமக்கள் தாழிகள் சிறிய அளவிலான கூடுகளாகும். பிரமிடுகள் பெரும்

அளவிலான கற்றளிகள் ஆகும். கி.மு. 8000 ஆண்டுகளில் கட்டப்பெற்ற பாபிலோன் கோபுறம் போன்று, கி.மு. 3000 - 2000 ஆண்டுகளில் எகிப்தில் எழுப்பப்பட்ட பல்வேறு பிரமிடுகள், அக்கால மக்களின் கட்டிடப் பொறியியல் அறிவிற்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும். மிகவும் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டு எழுப்பப்பட்ட பிரமிடுகள், காலங்களைக் கடந்தும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

பிரமிடு (Pyramid) என்ற சொல்லுக்கான விளக்கங்கள் தெளிவாக இல்லை. இது எகிப்தியச் சொல்லா அல்லது கிரேக்கச் சொல்லா என்பதில் குழப்பம் உள்ளது. ஓரசய அணை (புறமிடு) என்றவாறு கிரேக்க மொழியில் சொல்லப்பட்ட டுள்ளது. தாழிகளைச் சிற்றிடு (Small domes) என அழைத்தனர். பெரிய அளவிலான கூடுகள், பெரும் இடு என அழைக்கப்பட்டன. பெரும்இடு, பிரமிடு எனத்திரிந்தது என்க. புறமிடு என்ற கிரேக்கச் சொல், நீத்தாரை உள்வைத்து, புறத்தே எழுப்பப்பட்ட கட்டிடம் என்ற பொருளைத் தருகின்றது. இந்த இருமொழிச் சொற்களும், தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டவைகளே. (மேலும் விளக்கங்களை, எகிப்தியர் என்ற தலைப்பில் காண்க)

எபிரேய மொழியில் நீத்தாரைக் குறித்த இரங்கற்பாக்கள் நிறைய உள்ளன. குறிப்பாக எசெக்கியல், பல்வேறு பாடல்களைப் பதிவு செய்துள்ளார். தமிழ்விவிலியம் கூறும் சங்கீதம் என்ற தலைப்பில் (Psalms) வரும் பாடல்களில் பல நீத்தாரைப் புகழ்கின்றன. எபிரேய மக்களின் நீத்தார் நிகழ்வுகளுக்கும், மெசபத்தோமிய மக்களின் நடைமுறைகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் உள்ளன. நீத்தாருக்கு மட்டுமின்றி, நாட்டின் துயர நிகழ்வுகளும், இரங்கற்பாடல்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, பாபிலோனியர் படையெடுப்பு, எருசலேம்தேவாலயம் இடிக்கப்பட்டது போன்ற மேற்கித்திய வரலாறுகளை நோக்கும்போது தமிழர்களின் பல்வேறு நடைமுறைகள், சடங்குகள், வணக்க முறைகள், வாழ்வியல் முறைகள் அனைத்தும் சிற்சில மாற்றங்களுடன் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதை அறியலாம்.

இரங்கற் பாடல்கள் அவலச் சுவைச் சுவையுடைய பாடல்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

எபிறேய மக்கள் தங்கள் இரங்கலைப் பலவாறு வெளிப்படுத்தினர். இந்நடைமுறைகள் அனைத்தும் தமிழர் வழக்காறுகளை நினைவுபடுத்துகின்றன. இறந்தவர் வீட்டிற்கு இரங்கலைத் தெரிவிக்கச் செல்வதும், இறந்தவரின் உடலைத் தொடுவதும், இறங்கல் தெரிவித்தவரின் உடலைத் தொடுவதும் தீட்டாகக் கருதப்பட்டது. தீண்டுதலைச் சூறத்தல் சுருங்கி தீட்டு (தீண்டு) எனப்பட்டது. இந்த நடைமுறை தமிழர் மரபாகும். எபிறேய மக்கள் இரங்கல் நாளென ஏழுநாள் (ஒருவாரம்) ஒழுகினர்.

சட்டத்தொகுப்பு

முதன்முதலில் நாட்டுக்கான சட்டத்தொகுப்பை வெளியிட்டவன், அமுராபி என்ற பாபிலோனிய மன்னனே என்று வரலாறு கூறுகிறது. இதுவே முதல் சட்டத்தொகுப்பு என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அமுராபியின் சட்டங்களில், பல்வேறு தமிழரின மரபுகளும் வழக்காறுகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. தனியொரு மாந்தனின் உரிமைகள் அச்சட்டங்கள் வழியே பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. சட்டத்தின் ஆட்சி நடைபெற்றது. அடுத்து மோசே அளித்துள்ள சட்டங்கள் சிறப்பானவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. மோசேயின் சட்டங்கள் சமயம் சார்ந்தும் சமூகம் சார்ந்தும் எழுதப்பட்டவைகளாகும். மக்கள் செய்யவேண்டியவை எவை, தவிர்க்க வேண்டியவை எவை என விளக்கப்பட்டுள்ளன. மோசேயின் சட்டங்களில் கண்டுள்ள பல செய்திகள், தமிழரின் வாழ்வியல் நடையோடு தொடர்புடையவை. குறிப்பாக, குற்றங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட ஒறுப்புகள், தமிழரின் கண்ணைச் சட்டங்களை நினைவூட்டுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களிலும் குறிப்பாக, திருக்குறளில் காணப்படும் அறவுரைகள், மோசேயின் சட்டங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. அறன் வலியுறுத்தல் மோசேயின் சட்டங்களில் பரவலாக அறியப்பட்டுள்ளன. குற்றங்களுக்கு மோசே அளித்த ஒறுப்புகள் கடுமையானவை. கண்ணைப் பறித்தவனின் கண்ணைப் பிடுங்குவதும், பல்லை உடைத்தவனின் பல்லை உடைப்பதும், உயிரைப் பறித்தவனின் உயிரை எடுப்பதும் மோசே சட்டங்களில் இடம் பெற்றிருந்தன. திருக்குறள், இச்சட்டங்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டு, இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவைகளே செய்க என்ற அறனை வலியு

றுத்துகிறது. மோசே சட்டங்களுக்கு பிற்காலத்தில் விளக்கம் அளித்த இயேசுவின் அறிவுரைகள், திருக்குறள் சிந்தனைகளை நூற்றுக்கு நூறு வெளிப்படுத்துகின்றன.

இயேசுவின் அறிவுரைகளில் மிகுந்து காணப்படும். திருக்குறளின் கருத்துகளால் உந்தப்பட்ட தமிழ்ச்சிந்தனையாளர்களில் சிலர், திருக்குறளைத் தழுவின இயேசுவின் அறிவுரைகளையும் அறவுரைகளும் இருந்தன என்றனர். மேலும் சிலர், இயேசுவின் கருத்துகளையே திருவள்ளுவர் ஏற்றுக்கொண்டார் என்றும், திருக்குறள் கிறித்துவ நூலே என்றும் வாதிட்டு வருகின்றனர். தமிழர் கைக்கொண்டிருந்த அறநெறிகளையே திருவள்ளுவர் தனது பாடல்களில் வெளிப்படுத்தினார் எனலாம். திருக்குறளில் உலகளாவிய மாந்த நேயம் வெளிப்படுகின்றது போன்றே இயேசுவின் அறவுரைகளும் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறான தொடர்புகளைக் கொண்டு இயேசுவையும் வள்ளுவரையும் சிலர் இணைத்துப் பார்க்கின்றனர். வள்ளுவருக்கும் இயேசவுக்கும் உள்ள தொடர்பு ஒருவரையொருவர் சந்தித்துக் கொண்டதாலோ அல்லது புனித தோமையர் இயேசுவின் கொள்கைகளை வள்ளுவருக்கு விளக்கியதாலோ நிகழ்வுற்றதன்று. அது முற்றிலும் இனம் சார்ந்த மரபுத் தொடர்பே என உறுதியாகக் கூறலாம். மோசே அறிவித்த சட்டங்களில் முழுமை பெறாத தமிழரின் வாழ்வியல் முறைகள், இயேசுவின் அறிவுரைகளில் முழுமையாகக் காணப்படுகின்றன. எபிரேயர்கள் தமிழரின் இன, மொழிவழிகளில் வந்தவர்களே என்பதை நினைவில் கொள்க.

தூய்மை³⁹⁰ - தூய்மையற்றவை:

உண்ணும் உணவில் தூய்மையை மோசேயின் சட்டங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. பிளவுபடாத குலம்புகள் உள்ள விலங்குகள் உண்பதற்கேற்றவையன்று. ஒட்டகம், மலைநாய், முயல், பன்றி என அப்பட்டியல் நீள்கிறது. பன்றி வெறுப்புக் குரிய தூய்மையற்ற விலங்காகக் கருதப்பட்டது. உரிக்கப் படாத தோலையுடைய விலங்கை உண்ணக்கூடாது என்ற விதியின்படி, பன்றி விலக்கப்பட்டது. செதில்கள் இல்லாத மீன்களை உண்ணக்கூடாது. செத்தவற்றை உண்ணும் பறவைகளும் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தன. இணைக்கப்படாத ஒற்றைக் கால்களையுடைய பூச்சிகள் (வெட்டுக்கிளி போன்றவையன்று) மறுக்கப்பட்டிருந்தன. ஊர்வன எவற்றையும் உண்ணக்

கூடாது. இயற்கையாய் இறந்த விலங்குகள், விலங்குகளால் கொல்லப்பட்ட விலங்குகள் என பட்டியல் நீளும்.³⁹¹

தொழு நோயாளிகள் தொடத்தக்கவரல்லர். தொழு நோய் மிகக் கொடிய நோயாக அப்பகுதியில் கருதப்பட்டது. நோய்களே தொழும் நோய் என்பதால், தொழு நோய் எனப்பட்டது. பெரு நோய் என்றும் அழைப்பர். தொழு நோயாளி ஊருக்குள் வாழ அனுமதிக்கப்படவில்லை.

ஆண் அல்லது பெண்ணின் பிறப்புறுப்பினின்றும் வெளிப்படும் எந்நீராயினும் அது தூய்மையற்றதே. மாதவிலக்குகாலப் பெண் தூய்மையற்றவள். பெரும்பாடு நோய் கொண்டவளும் தூய்மையற்றவளே. (பெரும்பாடு: Abnormal discharge of blood). ஆண் குழந்தையைப் பெற்றவள் 7 நாள் தனித்தும், பெண் குழந்தையைப் பெற்றவள் 14 நாள் தனித்தும் இருக்க வேண்டும். அடுத்த 33 நாள் வரையில் பாலியல் உறவு கொள்ளக் கூடாது என்ற விதி ஆண் குழந்தையைப் பெற்றவளுக்கும், 66நாள் பெண் குழந்தையைப் பெற்றவளுக்கும் விதிக்கப்பட்டது. உடலுறவு கொண்ட நாளில் ஆணும் பெண்களும் தூய்மையற்றிருப்பார்கள். ஒரு கணவனை சட்டப்படி முறித்துக் கொண்ட எவளும், அடுத்து ஒரு கணவனை மணக்கும் வரை, முதற் கணவனோடு தொடர்புகொள்ளக்கூடாது. உடலுறவு கொண்டவர்கள் குளித்து முழுகும் வரை தூய்மையற்றவர்களே. உடலுறவு கொண்டவர்கள் குளிக்காமல் வேறு எந்தப் பணிகளையும் மேற் கொள்ளக்கூடாது.³⁹²

மேற்கண்ட சட்டங்கள் சமயத்தின் பெயரால் சொல்லப்பட்ட நல்வாழ்வுச் சட்டங்களாகும். தமிழர்கள், மேற்கண்ட சட்டங்களை விதித்துக் கொள்ளவில்லையென்றாலும், மரபு வழக்காறுகளாக அவற்றைப் பின்பற்றி வந்துள்ளனர். பாலியல் உறவு, குழந்தை பிறப்பு போன்றவைகளில், தமிழரின் நடைமுறைகள், மேற்கண்ட சட்டங்களில் காணப்படுகின்றன. மனிதனை மனிதன் தொடுவது தீட்டு என்று ஆரிய பிரமாணங்கள் கூறின. ஆரியரைத் தவிர்த்த மற்றவர் அனைவரும் தூய்மையற்றவர்கள் என்றே மனுநூல் கூறுகின்றது. குறிப்பாக இறைச்சி உண்பவர்கள் அனைவரும் தூய்மையற்றவரே. தொடக்கத்தில் ஆரியர்கள் ஆடுமாடுகளையும் விலங்குகளையும் உண்டு வாழ்ந்தவர்களே. சமண புத்த சமயங்களின் தாக்கங்களினாலும், புத்தத்துறவிகள் மீது மக்கள் கொண்ட

ருந்த மதிப்பின் காரணமாகவும், ஆரியர்கள் புலால் மறுப்புக் கொள்கைக்குள் புகுந்தனர். அக்காலத்து மக்களால் உண்ணப் பட்ட விலங்குகள், நாட்டுக்கு நாடு, சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் மாறுபட்டிருந்தன. தமிழ் நாட்டில் வேடர்கள், பன்றி இறைச்சியை கள்ளுடன் கலந்து உண்டனர் என்று சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. சீனர்களும் சப்பானியர்களும் பாம்புகளை உண்டனர். இசுலாமியர் ஒட்டகங்களை குர்பானி செய்துவிட்டு உண்டனர்.

இயேசு கூறினார், “உன் வாய்க்குள் செல்லும் எதுவும் தூய்மையற்றதாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. உன் வாயினின்று வெளிப்படும் அனைத்தும் தூய்மையானவைகளாக இருக்கவேண்டும்.” இந்தக் கருத்து வாய்மையை வலியுறுத்துவதாகும். இதனைத்தவறாகப் புரிந்து கொண்ட யூத குருமார்கள், இயேசு விலக்கப்பட்ட உணவையும் உண்ணச் சொல்லி, யூத சட்டங்களை மீறி விட்டார் என்றனர்.

தோற்றமும் உடைகளும்:

தோற்றங்களும் உடைகளும் நாட்டுக்கு நாடு மாறுபடுகின்றன. தோலின் நிறம் கருப்பு, பழுப்பு, செம்பழுப்பு, வெள்ளை, மஞ்சள் கலந்த வெள்ளை என்றவாறு உலக மக்களின் நிறங்கள் மாறுபடுகின்றன. இந்நிறங்கள் அவர்கள் வாழும் சூழலில் இயற்கையாக அமைவன. வெப்பநாட்டுக் கருப்பர் குளிர் நாட்டில் தொடர்ந்து வாழும்போது, அவரது பிற்காலத் தலைமுறை வெளுத்துப் போகிறது. ஆடைகளும் குளிர், வெப்பச் சூழலுக்கு ஏற்ப மாறுபடுகின்றன. தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் நார்வே போன்ற நாடுகளுக்குச் செல்லும் போது, வேட்டி சட்டை அணிய இயலாது.

ஆதி காலத்துத் தமிழர்கள் இருப்பில் ஒரு நான்குமுழத் துணியையும், மார்பில் ஒரு இருமுழத் துணியையுமே ஆடையாகக் கொண்டிருந்தனர்.³⁹³ செல்வர்கள், மன்னர்கள் கூட சட்டை என்ற சொக்காயை (சிவப்பு ஆடை) அணிவதில்லை. பெண்கள், 8 முழச் சேலையை மட்டுமே அணிந்து, முன் தலைப்பால் மார்புப் பகுதியை மறைத்துக் கொண்டனர். பின் பகுதியில் குயவம் (கொசவம் என்பது வழக்குச் சொல்) என்ற மடிப்பைத் தொங்கவிட்டுக் கொள்வர். செல்வர்களும் மன்னர்களும் சார்ந்த இல்லத்துப் பெண்கள், மார்புக் கச்சையை

அணிந்திருந்தனர். நாடகத்தில் அல்லது நாட்டியமானும் பெண் மார்புக் கச்சை அணிந்திருந்தாள். இத்தகைய உருவங்களையே சிலைகளாக வடித்தனர். தற்கால ஓவியர்கள், அக்காலத்துப் பெண்கள் அனைவரும் மார்புக்கச்சை அணிந்திருந்தனர் என்றவாறு ஓவியங்களைத் தீட்டுகின்றனர். கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் டோமிங்கோ பயஸ் (Domingo Pious) என்ற போர்த்துக்கீசியப் பயணி, கிருஷ்ண தேவராயர், இடையில் ஒரு வேட்டியை மட்டுமே அணிந்திருந்து, அரச அவையில் வீற்றிருந்ததாகத் தனது குறிப்பில் தெரிவிக்கின்றார். செல்வர்களும் மன்னர்களும் பட்டாடைகளை உடுத்தினர் எனலாம்.

தமிழரின் நிறம் கருங்கருமையன்று. அது மாநிறம் அல்லது (olive complexion) என்று சொல்லப்படும். பாபிலோனிய, எபிரேய, எகிப்தியர்கள் பழுப்பு கலந்த கருமை நிறத்தில் இருந்தனர். கிரேக்கர் முதலான ஐரோப்பியர் வெண்மை நிறத்தில் இருந்தனர். ஐரோப்பாவில் கூட வெள்ளைக்காரர்களின் நிறம் சிறிதளவு வேறுபடுகின்றது. ஐரோப்பாவில் ஒருவர் எந்த நாட்டைச் சார்ந்தவர் என்பதை அவருடைய வெண்மை நிறத்தில் காணப்படும் சிறிய மாறுபாட்டைக் கொண்டு, ஐரோப்பியர்கள் கூறிவிடுகின்றனர். இந்த வேறுபாட்டை நம்மால் அறிய இயலவில்லை. சீனர்களும், சப்பானியர்களும் ஒரே வகையான முகவெட்டைக் கொண்டவர்களாக நாம் கருதுகிறோம். ஆனால், அவர்களுடைய முகத்தோற்றத்திலும் மாறுபாடுகள் உள்ளன. ஆப்பிரிக்க இனத்தவர் கடுங்கருமை நிறம் கொண்டவர்கள். அவர்களும், சில வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளனர் எனலாம். எனவே தசையின் நிறம் என்பது அவர்கள் வாழும் சூழலால் தோன்றியதே என்க. பேகம் மொழி, அவர்களது மூக்கு, வாய், கன்னம் போன்ற பகுதிகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

தமிழர்கள் வேலை செய்யும் காலங்களிலும், பயணங்களின் போதும் தலைப்பாகை அணிவர். அதற்கென தனியாக எந்தத் துணியையும் அவர்கள் பயன்படுத்துவதில்லை. துண்டையே தலைப்பாகையாக அணிந்தனர். மன்னர்கள் தங்களுடைய அதிகாரச் சின்னமாக, முடியை அணிந்தனர். தலைப்பாகை, தலைக்குப் பாதுகாப்பாகவும், முடிகள் (Crowns) அணிகலன்களாகவும் கருதப்பட்டன. உண்ணும்

போதும், உறங்கும் போதும் தமிழர்கள் தலைப்பாகையைப் பயன்படுத்துவதில்லை. ஆண்கள் தங்கள் உறுப்பிற்கு மேல் கோவணம் என்ற சிற்றரையை அணிந்தனர். கோவணம் என்பது சிறப்பான துணி என்ற பொதுப் பொருளைத் தரும். இலங்குதல் என்ற சொல், ஒளிர்தல் - நிமிர்ந்து நிற்கல் - காட்சிக்குப் புலனாதல் என்ற பொருளைத் தரும் ஆணின் உறுப்பு என சிறப்புப் பொருள் அளிக்கப்பட்டு, இலங்கம் எனப்பட்டது. இலங்கத்தை மூடும் கோடு (நீண்டதுணி) இலங்கோடு எனப்பட்டது. சமற்கிருதம், இலங்கம் என்ற சொல்லை, லிங்க எனத் திரித்துக் கொண்டது. லங்கோட் என பிறமொழிகளில் அச்சிறுதுணி அழைக்கப்பட்டது.

பெண்கள் இரவிக்கை போன்ற சட்டைகளை அணிந்திருக்கவில்லை. பெரும்பாலான தமிழ்ப் பெண்கள், சேலையால் தங்கள் மார்பகத்தை மூடிக்கொள்வர். கடந்த நூற்றாண்டின் இடைப்பட்ட காலம் வரையில் கூட (1950) நாட்டுப்புறப் பெண்களில் பலர் இரவிக்கை அணியாமலேயே இருந்தனர். 1962ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வென்ற செகதாம்பாள் வேலாயுதம் (உடையார்பாளையம் வேலாயுதம் அவர்களின் மனைவி) என்பவர், சட்ட மன்றம் சென்றபோதுதான் இரவிக்கை அணிந்து சென்றார் என்பது, இரவிக்கை தொடர்பான அண்மைக் காலச் செய்தியாகும். பெண்கள் பாவாடை என்ற உள்ளாடையை அணிந்திருந்தனர். கணுக்கால்கள் தெரியாத அளவிற்கு சேலை உடுத்தனர். பொது இடங்களில் செல்லும் போது, வலதுகையின் மேற்புறம் வெளியே தெரியாதவாறு சேலையால் மூடிக்கொண்டனர். சேர நாட்டுப் பெண்கள், தங்கள் பின் பகுதியை மறைக்க விசிறி மடிப்பு போன்றவாறு குயவத்தைச் செருகியிருந்தனர்.

குமரிக் கண்டத்து 'ஆடைகளே தமிழ்நாட்டிலும் தொடர்ந்தன. தமிழ்நாட்டை விட்டு சிந்துவெளியில் குடியேறிய தமிழர்கள், தங்கள் உடைகளில் மாற்றம் கண்டனர். குளிர்கால உடைகளைப் பயன்படுத்தினர். சிந்து வெளியினின்றும் மேற்கே சென்ற தமிழர்கள் முற்றிலுமாகத் தங்கள் உடைகளை மாற்றிக் கொண்டனர். உடல் முழுவதையும் மறைக்க அங்கிகளைப் பயன்படுத்தினர். இருந்தாலும், அபிரகாமும் அவனது மகன் இசுமையெல்லும் தங்களுடைய வழிபாட்டின்

போது, தங்களது முன்னோர்களின் உடையான வேட்டியையும் துண்டையும் அணிந்திருந்தனர் என்பது, தங்கள் மரபு ஆடைகளை அவர்கள் மறந்துவிடவில்லை என்பதையுணர்த்தும். நீண்ட துணியிலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்பட்டதே வேட்டி எனப்பட்டது. வெள்ளாடை என்றும் சிலர் பொருள் கூறுவர். துண்டிக்கப்பட்ட துணி, துண்டு எனப்பட்டது. சே=நீளமான (8 முழங்கள்) துணி யெனப்படும். அல் = மறைவை மறைப்பது. ஐ = அழகான. சே + அல் + ஐ என்ற சொற்களே சேலை எனப்பட்டது. தொல்தமிழ்ப் பெண்கள் சட்டை அணியாததால், அதற்குத் தமிழில் சொல் இல்லை. பாவாடை என்பது, பா= பரவுதல், பரவலாக, இடுப்பைச் சுற்றி என விரியும். பா+ஆடை= பாவாடை.

மேற்கில் தமிழர்கள் அணிந்த உடைகள்: உடைகள், மாந்தனின் மானத்தைக் காப்பதற்கே என்றுவிவிலியம் கூறுகிறது. குற்றவாளிகள் ஒறுக்கப்படும்போது, அம்மணமாக அவர்களைச் சிறையில் அடைப்பர். மன்னர்கள், குட்டைப் பாவாடை போன்ற உடையை அரையிலும், கழுத்தில் அரை அடி அகலமுள்ள வட்டமான அட்டிகையையும் அணிவர். குறிப்பாக எகிப்திய பாரோக்கள் இவ்வுடையை அணிந்தனர். அசீரிய கனானிய மன்னர்கள், பல வண்ணத் துணிகளில் உடைகளை அணிந்தனர்.³⁹⁴ (ANEP, 352-355) தோலால் ஆன இடைக்கச்சையில், (Belt) சிறுகத்தியை இணைப்பதற்கான கொக்கிகளும், சிறுபையும் இருந்தன. ஒட்டக மயிரால் ஆன உடைகளை, இறைப்பற்றாளர்களும், தூதர்களும் (prophets) அணிந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. கழுத்துக்கும் மார்புக்கும் குறுக்கே பாவாடை போன்ற துணியை, போர்வீரர்கள் அணிந்திருப்பர். மீனவர்கள் பெரும்பாலும் அம்மணமாக தொழில் செய்ததாக, சில படங்கள் மூலம் தெரியவருகின்றது. கலிலேயக் கடலில் மீன்பிடித்தவர்கள் அவ்வாறே காணப்பட்டனர். அம்மணம் என்பதற்கு ஆடையின்றி இருப்பது என்றவாறும், அரையில் மிகச் சிறிய துணியை உடுத்தியிருத்தல் என்றவாறும் இருவேறு பொருளை ஆய்வாளர்கள் தருகின்றனர். மக்கள் பார்வையில் எவரும் அம்மணமாக இருப்பதில்லை என்றும், குறைவான ஆடையுடுத்திய மீனவர்கள் போன்றோரை, அம்மணமாக இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து.

பொதுவாக அறியப்பட்டுள்ள படங்களைக் காண்கையில், நீண்டஅங்கி போன்ற ஆடைகளை ஆண்கள் அணிந்துள்ளனர். இடையில் துணிக்கச்சை காணப்படுகின்றது. மிதியடிகள் இல்லாமல் எவரும் வெளியே செல்வதில்லை. யூதர்கள் தலையில் ஒரு வட்டக் குல்லாய் வைத்திருப்பர். தற்காலத்திலும் யூதர்களை அறிமுகப்படுத்துபவை அவ்வட்டக் குல்லாய்களே. யூதர்களின் இந்த வழக்கு, கிறித்துவசமயத்திலும் ஒட்டிக் கொண்டது. சிறிய வட்டக் குல்லாய்களை சமயத்தலைவர்கள் அணிகின்றனர். ஆயர்கள் (Bishops) சிவப்பு வட்டக் குல்லாய்கள் அணிவர்.

போப்பாண்டவர் மட்டுமே வெள்ளை வட்டக் குல்லாய் அணிவார். இவ்வழக்கு, தலைப்பாகை அணிதல் என்ற தொன்று தொட்டு கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும் நடைமுறையில் ஒரு மாற்றமே பின்னர் அது இனத்தின் அடையாளமாகவும் கருதப் பட்டது. அராபியரும் இந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். அதன் தொடர்ச்சியாக இசுலாமியர் குல்லாய் அணிகின்றனர்.

பெண்கள் அணிந்திருந்த ஆடைகள், உடல் முழுவதையும் மறைக்கும் வகையில் இருந்தன. பருத்தி, லினன் போன்ற துணிகளால் ஆன உடைகளைப் பெண்கள் அணிந்திருந்தனர். தலையில் முக்காடு இருந்தது. தலையை முக்காடிட்டுப் பெண்கள் மறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது விதியாகவே சமயச் சட்டங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அன்னைமறியின் படங்களைப் பார்ப்பவர்கள், யூதப் பெண்கள் அணிந்திருந்த ஆடைகள் பற்றிப் புரிந்துகொள்ளலாம். தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் முக்காடிட்டுக் கொள்வதில்லை. வடநாட்டுப் பெண்கள் முக்காடு அணிந்து கொள்வது, இசுலாமிய ஆட்சித் தாக்கங்களினால் ஏற்பட்டது என்பர். விழாக்காலங்களில், பெண்கள் வண்ணங்களில் உடைகளை அணிவர்.³⁹⁵

மேற்கித்திய நாடுகளில் அக்கால வழக்கப்படி ஆண்களும் பெண்களும் தலையை மூடியிருந்தனர். பாலை நிலத்து மண் புயலினின்று தம்மைக் காத்துக் கொள்ளவும், குளிர் காலத்தில் குளிரைத் தடுக்கவும், தலைமூடி காற்றில் பரவாமல் தடுக்கவும், இம்முடாக்கு பயன்பட்டது. வேலை செய்யும் போது, மேலாடைகளை (cloak) அணிவதில்லை. ஆண்களின் உடைகளும், பெண்களின் உடைகளும் மாறுபட்டிருந்தன. பெண்களின் உடைகளை ஆண்கள் அணிவதும், அதுபோலவே

ஆண்களின் உடைகளைப் பெண்கள் அணிவதும் தடை செய்யப்பட்டிருந்தன. அவரவர் உடைகளையே பயன்படுத்த வேண்டும். வறியன் ஒருவன் உனது ஆடையைக் கேட்டால், உனது மேலாடையையும் சேர்த்துக் கொடு என்று இயேசு கூறியதாக விவிலியத்தில் காணலாம்.

மன்னர்கள் அணியும் குட்டைப் பாவாடை, ஈசோர் (Ezor) என்றும், மேலாடை மெயில் (Meil) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. மெய்யை (உடலை) மூடுவது மெயில் எனத் திரிந்தது.

எகிப்தியர்

எகிப்தியர்கள், கி.மு. 4000 ஆண்டுகளில் தங்களுடைய நாகரிகப் பண்பாட்டுத் துறைகளில் சிறந்திருந்தனர். இருப் பினும் எகிப்தில் மக்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வாழ்ந்திருந்தனர். ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் அமைந்திருந்த அப்பகுதி, இன்றும் அப்பெயராலேயே, ஏறக்குறைய பண்டைய நிலப்பகுதிகளையே கொண்டுள்ளது. எகிப்தியர்கள் ஏற்படுத்தியிருந்த வரலாற்றுச் சின்னங்களால், அப்பகுதி துண்டாட இயலாத நிலையில் இருந்தது. ஆப்பிரிக்காவின் வரலாற்றே எகிப்தினின்று தொடங்குவதாகவும் சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். எகிப்தின் நாகரிகமும், மெசபத்தோமிய நாகரிகமும் சமகாலத்தில் மலர்ந்தவை என்றாலும், இவ்விரு நாகரிகங்களும் வெவ்வேறு கூறுகளில் காணப்பட்டன. ஆட்சித்துறையில் தனித்திருந்தன. எகிப்தின் சினை மலைப்பகுதியில் தொடங்கி, நடுத்தரைக் கடலின் கிழக்குப் பகுதி வழியே நீண்டு, மெசபத்தோமியாவில் நிலை கொண்டு, பாரதீக வளைகுடாவை நோக்கித் திரும்பிய பகுதிகளை அக்காலத்தில் பிறைநிலா வளமைப் பகுதிகள் (Crescent fertile) என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இப்பகுதிகள் வழியே தடையில்லா வணிகமும், சாலைகளும் நிலை பெற்றிருந்தன. ஒரு நூற்றாண்டு காலம் நீங்கலாக, எகிப்தை வெளி நாட்டினர் எவரும் ஆண்டதில்லை. கிறித்துப் பிறப்பாண்டு களுக்கு முந்திய சில நூற்றாண்டுகளில் கிரேக்கர்களும், பிந்திய சில நூற்றாண்டுகளில் உரோமரும் எகிப்தை ஆண்டனர்.

எகிப்தியரின் ஆட்சிக்காலம், பழங்காலம் (archaic period, 3300 - 2850 B.C.) தொன்மை அரசு (Old Kingdom, 2850 - 2052 B.C.), முதல் இடைக்காலம் (first intermediate period, 2190 - 2052 B.C.), இடைக்காலம் (Middle Kingdom, 2052 - 1778 B.C.), இரண்டாம் இடைக்காலம் (second intermediate period, 1178 - 1610 B.C.) புதிய அரசுக் காலம் (new kingdom, 1610 - 1085 B.C.), பிற்காலம் (late period, 1085 - 332 B.C.), கிரேக்கர்கள் காலம் (Greek period, 332 - 30

B.C.), உரோமர் காலம் (30 B.C. - 323 A.D.) என்றவாறு வகுக்கப் பட்டுள்ளது.¹

இருப்பினும் கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில், எகிப்தில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. எகிப்தின் மேல் பகுதியிலும் (northern or upper), கீழ்பகுதியிலும் (southern or lower) மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர். இவ்விரு பகுதிகளுக்கும் தனித்தனியான தலைநகரங்கள் இருந்தன. அக்காலத்தில் இருந்த அரசுகள் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லை. எகிப்து நாட்டின் நன்கொடை என அறியப்படும் நீலாறு (நைல்) தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கிப் பாய்ந்து அந்நாட்டை வளப்படுத்தியது. இந்த ஆற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட வேளாண்மையும் பிற தொழில்களும் அங்கே அறியப்பட்டதால், எகிப்தை இரு பகுதிகள் என அழைப்பதைவிட ஒரே நாடு என அழைப்பதே பொருத்தமானதாகும். கீழ்ப் பகுதியின் அரசு, செம்முடியையும் (red crown) நெடுங்கோரைப் பூவையும் (Papyrus flower) தனது அரசாங்கச் சின்னங்களாகக் கொண்டிருந்தது. வெண்முடியையும் (white crown), தாமரை அல்லது அல்லியையும் (Lotus or lily), அரசு சின்னங்களாக மேல்பகுதி அரசு கொண்டிருந்தது.²

எகிப்தின் தொன்மைக்கால வரலாற்றை பல்வேறு கோயில்களின் கல்வெட்டுப் பதிவுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. எகிப்தை ஆண்ட மன்னர்களின் பட்டியலை, கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் மானதோ (Manetho) என்ற சமயகுரு வரன்முறைப் படுத்தினார்.³ மானதோ எகிப்திய மன்னர்களின், 30 மரபுகளை (dynasties) வரிசைப்படுத்தினார். கடைசி அல்லது இறுதி மரபு, கி.மு. 333 ஆம் ஆண்டில் பாரசீகர் படை எடுப்போடு நிறைவு பெறுகின்றது. மானதோவிற்கு முன்பு அறியப்பட்டிருந்த பதிவுகளிலிருந்து எகிப்தை ஆண்டு முதன் மன்னர் மரபு கி.மு. 4241ஆம் ஆண்டில் தொடங்குகின்றது. தற்கால ஆய்வாளர்கள், முதல் மன்னர் மரபு, கி.மு. 3000 (Historian Schariff suggests 2850 B.C.) முதல் தொடங்குவதாகக் கூறுகின்றனர்.

எகிப்தில் வாழ்ந்திருந்த முதல் இனம் எதுவென்பதில் ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன.

1. Kingdoms: D.O.B. pp. 213-215.
2. Crowns: Egypt, Lonely Planet, p. 15., D.O.B., p. 213.
3. Manetho: D.O.B., p. 213.

அக்காலத்தில் அறியப்பட்டிருந்த விவிலியமே வரலாற்று நூலாகவும் கருதப்பட்டதால், விவிலியம் தரும் செய்தி களையே அடிப்படையாகக் கொண்டு, நோவா என்பவனின் மகன் ஆம் (Ham, the second son of Noah) என்பவனின் மரபினரே எகிப்தில் குடியேறி வாழ்ந்தனர் என்று கூறினர். இம்மரபின் கிளைகளாக, அரேபிய, எத்தியோப்பிய, சோமாலிய மக்கள் பிரிந்தனர் என்றும் கூறினர். கல் இனத்தார் (Gallas), பெர்பர் இனத்தார் (Berbers), சோமாலியர் (Somalis) ஆகியோர், அம் மரபினரின் கிளைகளே எனக் கருதுகின்றனர். மேலும் சில ஆய்வாளர்கள், செமிட்டிக் (நோவாவின் முதல் மானுடைய மரபு) இனமும், ஆமெட்டிக் (Hametic) இனமும் கலந்த இனமே, தற்காலத்தில் அறியப்படும் எகிப்தியக் குடிகள் என்கின்றனர். தற்காலக் குடிகளை பெல்லகின் (fellahim) என அழைக்கின்றனர்.

நோவாவின் மக்கள் குடியேற்றம், பாபிலோனில் கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் நிகழ்வுற்றிருக்கலாம் என, தற்கால ஆய்வுகள் வழியே கருதப்படுவதாலும், அம்மக்களின் மரபினரே எகிப்திலும் குடியேறியதாக கருதப்படுவதாலும், ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி, கி.மு. 9000 - 8000 ஆண்டுகளில் அக்குடியேற்றங்கள் நிகழ்வுற்றிருக்கலாம் என்பர். இக்கூற்று விவிலியச் செய்தியின் அடிப்படையில், சமய நோக்கில் கூறப்பட்டது. நோவாவின் மரபினர் எகிப்தில் குடியேறுவதற்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, எகிப்தில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என அண்மையில் யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தால் வெளியிடப் பட்ட ஆப்பிரிக்க வரலாறு கூறுகிறது. முதல் மாந்த இனம் தோன்றியதும், வாழ்ந்ததும், வளர்ந்ததும் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் தான் என்பது, தற்கால வரலாற்றாய்வாளர்களின் முடிவாக உள்ளன. தான்சானியா தொடங்கி, எகிப்து வரையி

1. Ethnography: The origins of the people of ancient Egypt are shrouded in the obscurity of pre-history and scholars are not in agreement on its racial origins. It is proposed that the earliest population belonged to a Hametic African peoples of the Gallas, the Somalis and the Berbers have arisen. During the pre-historic period Egypt was probably invaded by some Semitic peoples from Western Asia. Before the historic period the two groups had merged into a single type which most scholars, arguing from ancient art and skeletal remains, believe has preserved itself in the Fellahin population of modern Egypt - D.O.B., p. 213.

லான 1000 அயிரத் தொலைவிற்கு (கி.மீ) தெற்கு வடக்காக, பழங்கால மக்களின் மண்டையோடுகள் கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளன. அவை 6 இலக்கம் முதல் 2 இலக்கம் வரையிலான காலத்தில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்த செய்திகளை உறுதிப்படுத்துகின்றன. எனவே, எகிப்தில் மக்கள் வாழத்தொடங்கிய காலம், தற்கால ஆய்வாளர்களின் (விவிலியச் செய்தி) கொள்கைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளது எனலாம்.

எகிப்து - பெயர்க்காரணம்:

எகிப்து என்ற சொல், க + படை (Ka + Pata) என்ற இரண்டு தமிழ்ச் சொற்களின் மூலத்தைக் கொண்டது என்பதை அறியும் போது வியப்பாக உள்ளது. க என்ற முதல் உயிர்மெய், தமிழில் கடவுளைக் குறித்தது. படைப்புகளின் முதல்வனாகக் கடவுள் கருதப்படுவதால், க என்பது, எண் ஒன்றையும் தமிழில் குறித்தது. சிந்து வெளித் தமிழ் எழுத்தில் 1 என்ற ஒன்றைக் கோடு, தொடக்கத்தில் எண் ஒன்றைக் குறித்தது. பிற்காலத்தில் ஒரு படுக்கைக் கோடு இணைந்து, + கூட்டல் குறிப்பால் எழுதப்பட்டது. + என்ற கூட்டல் குறி, எண் ஒன்றையும் கடவுளையும் குறித்தது. இன்னும் பிற்காலத்தில் + என்ற குறியில் மாற்றம் தோன்றியது. கடவுளின் செயல்களும், ஆற்றல்களும் ஒரு காலத்தோடு நின்று விடுவதில்லை. மாறாக மாறாத இயக்கத்தையும் சுழற்சியையும் கொண்டுள்ளன என்பதை (Perpetual movement) விளக்க, + என்ற குறியில், சுழற்சியை விளக்க, என்றவாறு மாற்றம் செய்தனர். சுழற்சி என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, சுவஸ்திக் என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. அதற்குப் பல்வேறு விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டன. இக்குறியீட்டைத் தமிழர்களே அறிமுகம் செய்தனர். சாக்கடலுக்கு அருகேயுள்ள குகையொன்றில் இந்த சுழற்சிக்குறியீடு, பொறிக்கப்பட்டுள்ளதை ஆய்வாளர்கள் அண்மையில் கண்டு பிடித்துள்ளனர்.

க என்பது கடவுளைக் குறித்தது என்ற சிந்தனை, சிந்துவெளி மக்களிடமும் இருந்தது. க என்ற ஓரெழுத்துச் சொல், பலவாறாக சிந்துவெளிச் சொற்களில் காணப்படுகின்றன. க என்ற சொல்லுக்கு, கடவுள், காப்பாளன், தலைவன், பெரியவன் என்றவாறு ஆய்வாளர்கள் பொருள் கூறுகின்றனர். (Ka = god, gaurdian, protector, chieftain). எகிப்தியர்களும் க என்ற

1. Skeleton remains of Tanzania: J.B.C., 219.

சொல்லை, கடவுளாகவே கருதினர். மெம்பிஸ் நகரிலிருந்த கோயிலில் குடிகொண்டிருந்த கடவுள் க என்றும், அக்கடவுளுக்குப் படைக்கப்படும் இடமாகிய கோயிலை படை என்றும் எகிப்தியர்கள் அழைத்தனர். (Ka + Patah = Palace of the ka of P atah). க + படை → படா என்று திரிந்துள்ளது. கப்டா, கப்டா, கப்டோஸ் என கிரேக்க மொழியில் சொல்லப்பட்டது. அழகிய அத்தேவாலயத்தைக் குறிக்க, ஐ (ai) என்ற சொல்லை பிறகு இணைத்தனர். தமிழில் ஐ என்பதற்கு அழகு என்பதே பொருளாகும்.

கப்டோஸ் → ஐ கப்டாஸ் (Ai - Kaptos) எனப்பட்டது.

Ai - Kaptos, Ai - gyptos என்றவாறு இலத்தீன் மொழியில் எழுதப்பட்டது.

K மற்றும் G என்ற எழுத்துகள் க என்ற ஒலிப்பையே தருபவைகளாகும்.

Pake என்ற கிரேக்கச் சொல், Page என்று எழுதப்பட்டதை ஒப்பு நோக்குக.

பகை என்ற சொல், பகே (Page) என்று இலத்தீனில் சொல்லப்பட்டது.

ஆங்கிலத்தில் அது பேஜ் எனப்பட்டது. பகே என்பது, பகு - பக - பக்கம் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே என்க.

Ai என்ற முன்னொட்டுச் சொல், ஆங்கில் E என்றவாறு திரிபுபட்டது.

Ai - gyptos → E - gypt என ஆங்கிலத்தில் திரிந்தது. இச்சொல்லை, ஈகிப்ட் என்றே தொடக்கத்தில் ஒலித்தனர். ஈகிப்ட் - ஈஜிப்ட் என பிறகு ஒலிக்கப்பட்டது.

Egypt என்ற ஆங்கிலச் சொல், எகிப்து எனத் தமிழில் அறியப்பட்டது.

பல்வேறு மொழிகளில் பலவாறாக சொல்லப்பட்டு, Egypt என ஆங்கிலத்தில் அறிமுகமான அச்சொல்லில், க + படை என்ற தமிழ்ச் சொற்களே மூலமாக உள்ளன என்பதை அறிக.

Egypt என்பது, வெளிநாட்டினர் அழைத்துக் குறிப்பிட்ட பெயரே.

1. Egypt's name: Our word Egypt is derived from the Greek word Gyptos and Aigyptos, probably derived from the Egyptian word Ka and Patah, the palace of the Ka of Patah, a name of Memphis. Aigyptos turned as Egypt in English. - Ibid.

எகிப்தியர்கள், தங்கள் நாட்டை க + மெட் அல்லது இ + மெட் என அழைத்தனர்.

கீழ்மேடு என்பதே Kemet எனத் திரிந்துள்ளது. நீலாறு (Nile) தோன்றுமிடத்தை மேல்மேடு எனக் கருதி, அதன் கழிமுகப் பகுதியை கீழ்மேடு என்றனர்.

தவி (Tawi) என்ற சொல்லாலும் தங்கள் நாட்டைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நம் நாட்டிற்கு இந்தியா (India) என்ற பெயரைச் சூட்டியவர்கள் ஐரோப்பியர்களே.

இந் - தூ - யிஸ் (Ind - u - is) என்ற பாரதீக மொழியில் இந்தியா அழைக்கப்பட்டது. இந்தியா என்பது மேற்கித்தியர்களின் பார்வையில் சிந்துவெளியை அல்லது வட இந்தியாவையே குறித்தது. தொன்மைக் காலத்திலும், ஆங்கிலேயர்கள் வருவதற்கு முன்பும், இந்தியா என்ற ஒரே நாடு அறியப்படவில்லை. அது பல நாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. ஆங்கிலேயர்களே அவற்றைத் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து, இந்தியா எனப் பெயரிட்டனர். பாரத, பாரதம், இந்துஸ்தான் என்றவாறு சில பெயர்களால் இந்தியா அழைக்கப்படுவதை ஒப்புநோக்குக.

அவ்வாறே தவி என்றும் எகிப்து அழைக்கப்பட்டது. இச்சொல்லுக்கு இரண்டு நாடுகள் என்பதே பொருளாகும். வடக்கு மற்றும் தெற்கு (கீழ் - மேல்) நாடுகள் இணைந்த பகுதிகளை தவி (Tawi) என அழைத்தனர்.

து என்ற தமிழ்ச்சொல், துண்டாக்கு, துண்டி என்றவாறு அறியப்படும். து - துள் - துண் - துண்டு என விரியும்.

ஒன்றை இரண்டாக்குவதே துண்டித்தல் எனப்படும். துண்டாடுதல் துவர் = பிளவு. துவரா = பிளவுபடாத.

து - துவ் - துவ்வு = துண்டித்தல். துவி = இரண்டு.

துவி என்ற தமிழ்ச்சொல், த்வி (twi) என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

தவி என எகிப்திய மொழியில் திரிந்தது. two என ஆங்கிலத்தில் விரிந்தது.

1. Kenet and Tawi: The Egyptians themselves called their country Kemet, the blackland or commonly Tawi, the two lands, upper and lower Egypt, the valley and delta - Ibid.

தவி என்பது துவி என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்க.

(Tawi = the two lands, upper and lower Egypt, the valley and delta).

எபிரேய மொழியில் எகிப்து, மிஸ்ரயிம் (mizraim) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பாபிலோனிய மொழியில் (அக்காடிய) முசுறு (musru) எனவும், அரபு மொழியில் மிசர் (misr) எனவும் சொல்லப்பட்டுள்ளன.³⁹³

எபிரேய மொழியில் மிஸ் (miz) என சொல்லுக்கு, விரிந்த பரந்த என்று பொருள். இது முன்னொட்டுச் சொல்லாகவும் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது.¹

மிஸ்ரக் (mizraikh) = கிழக்குத்திசை. விரிந்துள்ளது என்ற பொருளில்.

மிஸ்ரன் (mizron) = பெரிய அளவிலான போர்வை அல்லது துப்பட்டி.

மிஸ்ஸுக் அவிர் (mizuk - avir) = விரிந்துள்ள காற்று மண்டலம்.

எனவே மிஸ் (miz) என்பது விரிந்த அல்லது பரந்த என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். அதே பொருளில் பரந்தநாடு எகிப்து என்றவாறு, மிஸ் ரயிம் எனப்பட்டது.

மீ என்ற தமிழ்ச்சொல், விரிந்த, பரந்த, உயர்ந்த என்றவாறு பொருள் தரும்.

மிசை என்பதும் மீ என்ற வேரின் நீட்சியே.

மிசை -மிஸ் (miz) என எபிரேய மொழியில் திரிபுபட்டுள்ளது.

அர என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, சிவப்பு என்ற பொருளும் உண்டு.

அர - அரத்து - அரத்தம் என விரியும்.

நீலாற்றின் இருபக்கங்களும் செம்மண் நிலப்பகுதிகளாக உள்ளன என்பதை அறியலாம். எனவே மிஸ்ரயிம் என்ற சொல், பரந்து விரிந்த செம்மண் நிலப்பகுதி என, எகிப்து அழைக்கப் பட்டது.

எகிப்தின் கொடை:

எகிப்தின் கொடையாக நைல் (Nile) ஆறு சொல்லப்படுகின்றது. எகிப்து தனிநாடாகக் கருதப்பட்டாலும், அது ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் பண்பாட்டு வழக்காறுகளிலிருந்து பிரிக்க இயலாத பகுதியாகும். எகிப்தை நீக்கிய ஆப்பிரிக்க வரலாறு இல்லை எனலாம். உலகின் இரண்டாவது மிக நீளமான ஆறு நைல். அரபு மொழியில் நகர் - என் - நில் (Nahr -

1. Hebrew name: In the Old Testament of the Bible, Egypt is called Misraim (Akkadian Musru and Arabic Misr.) - Ibid.

en - Nil) என்று சொல்லப்படுகின்றது.' நகர் என்பது ஆற்றைக் குறித்து, மேற்கித்திய மொழிகளில் சொல்லப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். எபிரேய, அக்காடிய, அரபு மொழிகளில் நகர் என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்படுகிறது. காசுமீரத்து மொழியிலும் நெகர் (Nehr) என்ற சொல் ஆற்றைக் குறித்தது. ஆற்றங் கரையில் வாழ்ந்து வந்த காசுமீர் பிராமணர்களை (பண்டிதர்களை) நெக்ரு என அழைத்தனர். இந்தியாவின் முதல் தலைமை அமைச்சரான சுவகர்லால் நெக்ரு (Nehru - நேரு என்று அழைத்தனர்), அப்பிராமணப் பெயரோடு இணைந்து, பண்டிட் சுவகர்லால் நேரு என அழைக்கப்பட்டார். நகர் என்பது, நகர்தல் என்றவாறு பொருளைத் தரும் என்ற விளக்கம் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டுள்ளது.²

நைல் ஆறு பல நாடுகளைக் கடந்து வருவதால், ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. நடு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள புருண்டி பகுதியில் (Burundi) பகுதியில் தோன்றி, நடுத்தரைக் கடலில் இணையும் நைல் ஆறு, 6695 அயிரம் (கி.மீ) அல்லது 4160 கல் (மைல்) நீளம் கொண்டது. புருண்டியில் அது உலுவிரோன்சா (Luvironza) என அழைக்கப்படுகிறது. அதன்பிறகு வடகிழக்கு, வடக்குத் திசைகளில் பாய்கின்றது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நைல் பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. பின்னர் விக்டோரியா என்ற ஏரியில் விழுகின்றது. ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் மூன்று பெரிய ஏரிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். கயோகா, ஆல்பர்ட் என்றும் நைல் சொல்லப்படுகின்றது. உகாண்டா (தற்காலப் பெயர்)வில் நைல், வெள்ளை ஆறு எனப்படுகின்றது. அதற்குக் காரணம் யாதெனில், பனி உருகி ஓடிவரும் நைல், வெண்ணிறமாகக் காட்சியளிப்பதே. கார்த்தூம் (Khartoum) என்ற இடத்தினின்றே, அது சமதரையில் ஓடத் தொடங்குகிறது. இப்போது, அது நீலநிறமாகத் தோன்றுகிறது. கார்த்தூமிலிருந்து 3000 அயிரத்தொலைவு, அல்லது 1900 கல், சமவெளியில் வடக்கு நோக்கி ஓடி, எகிப்தை வளப்படுத்தி, நடுத்தரைக் கடலில் கலக்கின்றது. கபடை என்ற கோயில் உள்ள மெம்பிஸ் நகரை அரை வட்டமாகச் சுற்றிச் செல்கிறது. நைல் ஆற்றினால் வளம் பெற்ற நாடுகளில் முதன்மையானது எகிப்து எனலாம். கார்த்தூம் என்ற இடத்தினை முதன்

1. Miz: Hebrew Phrase Book, p. 242.

2. Arabic name: Nahr - in - Nil - Is. Encyl., p. 526.

முதலாகக் கண்டறிந்து வெளியிலகிற்கு அறிவித்தவர் சேம்சு புருசு என்ற ஐரோப்பியராவார்.³⁹⁶ இவர் ஐந்தாண்டுகள் செலவிட்டு, நைல் ஆற்றின் உண்மைகளைக் கண்டறிந்தார். (1768 - 73).

நைல் ஆற்றுக்கு வளமான வண்டல் மண்ணைச் சேர்ப்பவை உரோசட்டா (Rosetta) தமிழட்டா (Damietta) ஆறுகளாகும். எகிப்தியக் கழிமுகப் பகுதியில் நைல் ஆறு ஒரு அயிரம் அகலம் கொண்டுள்ளது (2800 அடிகள்). நடு ஆப்பிரிக்காவின் மலைத் தொடரிலிருந்து, பனிக்கட்டிகளையே அவ்வாறு அடித்துக் கொண்டு வருகின்றது. கார்த்தூமில் அது நீலமாக மாறுகிறது. கி.மு. 6000 ஆண்டுகளில், நைல் ஆற்றுச் சமவெளிகளில் வேளாண்மை நடைபெற்றதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். நடுத்தரைக் கடலைக் கலக்கும் முன்பாக அது ஏழு கிளைகளாகப் பிரிகின்றது.

எபிரேய மொழியில் நைல் ஆற்றை ஆயாறு (Hayor) என அழைக்கின்றனர்.³⁹⁷ இது எகிப்தியச் சொல்லே என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஆறு என்ற தமிழ்ச் சொல், யோர் எனத் திரிந்துள்ளது. ஆ என்பது தொடக்கம், தொடங்கி நீளுதல் என்ற பொருள் கொண்டது. யோர் (Yor) என்ற சொல், இசுராயெல் நாட்டின் ஆறான யோர்தான் (Yordan) என்ற பெயரிலும் உள்ளதை நோக்குக. ஆறுகளை அதன் நீளத்துக்கு ஏற்றவாறு, ஆறு, நகர், வடி என்றவாறு எபிரேய மற்றும் எகிப்திய மொழிகளில் அழைக்கின்றனர். இவை மூன்றும் தமிழ்ச் சொற்களே.

கிரேக்கர்கள் தங்கள் பார்வையில், நைல் என்ற பெயரைச் சூட்டினர். நைல் என்ற சொல்லின் பொருள் பின்வருமாறு அறியப்படும்.

1. நீர் என்றவாறும், 2. நீளமானது என்றவாறும், 3. நீல நிற ஆறு என்றவாறும் பொருள் கொள்ளலாம்.

1. நீர் : நீரென்பது பிற்காலச் சொல்லாகும். தண்மையான பண்பைக் கொண்டிருப்பதால் அது தண்ணீர் எனப்பட்டது. வெம்மையானது வெந்நீர். சுடு தண்ணீர் எனச் சிலர்பேச்சு வழக்கில் கூறுவர். குடும் தண்மையும் இணைந்த நீர் எதுவுமில்லை.

நில் என்ற மூலச் சொல், அசையாத நிலையைக் குறிப்பது.

நீல் என்பது, அசையும் அல்லது நகரும் நிலையைக் குறிப்பது. நகர் (எபி) = ஆறு.

நீல் என்பதே பழந்தமிழ்ச் சொல்லாகும். நீல் - நீர் எனப்பட்டது.

தமிழின் கிளைமொழியான தெலுங்கில் நீரை, நீல் என்றே கூறுவர்.

நீல் என்ற நீரின் நிறம் பற்றி, அது நீலம் என்று சொல்லப்பட்டது.

தமிழர்கள், நீலம், பச்சை, கறுமை ஆகிய நிறங்களை ஒன்றாகவே கருதினர்.

திருமாலை மேற்கண்ட மூன்று நிறங்களிலும் தமிழர்கள் கண்டனர்.

மால் என்ற சொல்லின் பெருமையை உணர்த்த, திரு என்ற அடைமொழி, அடைச்சொல் இணைக்கப்பட்டு, திருமால் என்றானது.

மா + அல் = மால்; கடுமையான கறுமை நிறம்.

நீல வண்ணக் கண்ணன், பச்சைமா மலைபோல் மேனி, கார்வண்ணன் என்றவாறு திருமால் அழைக்கப்படுகிறான்.

வண்ணம் பற்றியும், நிறம் பற்றியும் தெளிவான சிந்தனை தொல் தமிழரிடம் இருந்தது.

வண் என்ற மூலச் சொல்லுக்கு, வளைவு என்பதே பொருளாகும்.

வண்ணுதல் = வளைதல்.

வண் + அக்கம் = வணக்கம். அக்கம் = முன்புறம்; பக்கம் = வல, இடப்புறம்.

அக்கம் பக்கம் என்ற வழக்கை நோக்குக.

வணக்கம் = முன்புறமாக உடலை வளைத்து வரவேற்றல், வணங்குதல்.

வண்ணம் = வளைவானது.

வானில் தோன்றிய வண்ணம் அல்லது வளைவு வானவில் எனப் பட்டது.

வில் என்பது, வல் என்ற ஆற்றலை, திறமையை விளக்கும் சொல்லாகும். அது வளைவு என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டவில்லை.

பிற்காலத்தில் வளைவு என்றும் சொல்லப்பட்டது.

வானில் தோன்றும், வளைவில் தோன்றும் வில், நிறப் பண்புகளால், அது வண்ணம் எனப்பட்டது.

வண்ணம் என்பது, தொடக்கத்தில் நிறத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படவில்லை.

வானில் தோன்றும் அல்லது வண்ணத்தில் தோன்றும் ஒளி வேறுபாடுகளை வண்ணம் என்றனர்.

வண்ணம் நிறம் என்ற பொருளைப் பெற்றது.

வண்ணத்தின் மூலப் பொருள் வளைவு என்பதே. ஆகு பெயராக வந்தது.

வண்ணம் = வளைவான கரைகளையுடைய குளம் அல்லது ஏரி.

வண் + அன் = வண்ணன், வண்ணான் எனப்பட்டது.

வண்ணான் = வளைவான குளத்தில் துணிகளை வெளுப்பவன்.

வண்ண வண்ணத் துணிகளை வெளுப்பவன் என்ற கருத்து தவறானது.

வண்ணம், வர்ண என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

2. நீலம் : நில, நிறநல் என்ற பொருளின் அடிப்படையில் சொல்லப் பட்டது.

நிறநல்: நிலைத்திருத்தல் அல்லது மாறாதிருத்தல்.

நில - நிறநல் - நிறம் என விரிந்தது.

நிறம் நிலைத்து நிற்பது: எச்சுமலிலும் மாறாத தன்மை கொண்டது.

வண்ணம் நிலைத்திருப்பதன்று, மாறக் கூடியது.

எனவே, நிறம் வேறு வண்ணம் வேறு என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

ஆங்கிலத்தில் வண்ணம், நிறம் ஆகிய பொருளை வேறுபடுத்தும் சொற்கள் இல்லை.

மாறாக, கலர் (colour) என்ற சொல் அறியப் படுகின்றது.

colour : the properth possessed by an object of producing different sensations on the eye as a result of the way it reflects light - Oxford.

கல் - கல - கலத்தல் : பல்வேறு கூறுகள் இணைதல் அல்லது கலத்தல்.

கல் - கல - கலுத்தல் : கலத்தல்.

கலுழி : பல்வேறு பொருட்கள் கலந்து வரும் ஆறு.

கலுழன் : பல்வேறு நிறங்களைக் கொண்ட பறவைக்கோ அல்லது கருடன்.

கருடன் (சமற்கிருதம்), கலுழன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்க.

தமிழர்கள் நிறங்கள் ஐந்தென வகுத்தனர். சிவப்பு, வெள்ளை, கறுமை, பச்சை, மஞ்சள் என்று சொல்லப்படும். நீலம், ஊதா, பழுப்பு போன்றவை மேற்கண்ட அடிப்படையான ஐந்து நிறங்கள் கலத்தலால் ஏற்படும் வண்ணங்கள்.

மேற்கண்ட ஐந்து நிறங்களுக்கு மட்டுமே தமிழில் இரட்டிப்புச் சொற்கள் உள்ளன. செக்கச் செவ்வர், வெள்ளை வெளேர். கன்னங் கறேர், பச்சைப் பச்சைல். மஞ்ச மசேர் என அவை விரியும். நீலம், பழுப்பு. ஊதா போன்ற வண்ணங்களுக்கு இரட்டிப்புச் சொற்கள் இல்லை.

சிவப்பு : சிவ - சிவ = சுருங்குதல், சிறுத்தல், சிவ்வெனத் தோன்றுதல். பச்சையான இலை, காய்ந்து சுருங்கி, பழுப்பு வண்ணமாகிறது. பழுப்பு என்பது, பழுத்தல் அல்லது முதிர்்தல் என்ற பொருளில், அது வண்ணத்துக்குரிய சொல்லாயிற்று. பழுப்பு, சிவப்பின் ஒளிமாற்றமே.

சிவ் - சிவ - சிவம் : செம்மைத்தன்மை, சிவப்பு, செந்நிறம்.

சிவம் - சிவன் : (Siba) என எபிரேய மொழியில் திரிந்து, செந்நிறத்தை விளக்கும்.

சிப (எ.பி.) - சிபா (Sheba) என விரிந்தது. சீபா = எத்தியோப்பிய அரசியின் பெயர். தமிழ் நாட்டிலும் பலர் தம் பெண் குழந்தைகளுக்கு சீபா எனப் பெயர் சூட்டுகின்றனர். சீபா என்ற எபிரேயச் சொல்லின் பொருளை எத்தனை பேர் அறிந்திருக்கிறார்கள் எனத் தெரியவில்லை.

சிவ் - செவ் - செம் - செம்மை = செந்நிறம்.

செம்மை, செம் (Shem) என எபிரேய மொழியில் திரிந்தது.

செந்நிறமான கடவுள் (சிவன்) குறைவற்றவன், முழுமையான பண்புகளைப் பெற்றவன் என்பதால், செம்மை என்பது முழுமை, குறைவின்மை என்ற பொருளில் உணரப்பட்டது.

செம்மை = சிவந்த தன்மை.

செம்மை = குறைவற்ற, குற்ற மற்ற தன்மை.

செம்மொழி, செம்பொன், செம்மல் ஆகியவை குறைவற்ற அல்லது நிறைவான என்ற பொருளிலும்

செம்மொழி, செம்மரம், செம்புலம் ஆகியவை நிறத்தின் அடிப்படையிலும் சொல்லப்பட்டன.

செந்நீர் என்பது செம்மை + நீர் எனப்பிரியும்.

நல்லநீர் என்றும், குருதி அல்லது இரத்தம் என்றும் பொருள் விரியும்.

அர் என்ற வேர்ச்சொல், அரி என விரிந்தது.

அரி - அரை = சிதைத்தல், பிளத்தல், ஒறுத்தல்.

அரி - அரை = ஒருயிரைச் சிதைப்பது அல்லது கொல்வது.

அரை - அரைத்தம் = சிதைப்பதால் வெளிப்படும் குருதி (குருத்து - ஊற்று).

அரைத்தம் அல்லது அரித்தம், அரத்தம் என்றானது.

அரத்தம் - ரத்த என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

அரத்தம் (தமிழ்) → ரத்த (சமற்கிருதம்) - ரெட் (ஆங்கிலம்) Rath - Red.

ரெட் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான மூலச் சொல் இல்லை.

அர் - உர் - உரி - உரு - உருத்தல் = சிதைத்தல், சிதைப்பதால், வெளிப் படும் பகுதி.

உருத்து - உருத்தன் = சிவன், சிவந்தவன். அரத்தன் என்றும் சொல்லப் பட்டான்.

உருத்தும் அரன் → உருத்தரன் → உருத்திரன் = சிவன்.

உருத்திரன் → ருத்ர என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

சிவப்பு தன் நிலையில் மாறாததால், அது நிறம் என்றே சொல்லப் படும்.

வெள்ளை : கதிவரன் தோன்றும் போது ஒளிரும் இளம் வெயிலை இளஞ்சிவப்பு என்றும், உச்சி வெயிலை வெள்ளி போல் வெளுத்தல் என்றும், மாலை நேரத்து வெயிலை, மஞ்சள் வெயில் என்றும் அழைப்பர்.

வெள் + தீ = வெள்ளி - வெள்ளி. தீயென்பது விண்மீனைக் குறித்தது. வெள்ளி = வெண்மையான ஒளியைக் கொண்டு, அவ்விண்மீன் வெள்ளியென்றே அழைக்கப்பட்டது.

உச்சி வெயில் அனைவரது உடலையும் சுள்ளெனத் தைக்கும்.

உச்சி வெயிலை வெள்தீ - வெள்ளி என்றும் கூறுவர்.

சுள் + தை = சுதை எனப்படும். சுதை = வெண்மை, வெள்ளை.

சுதை → சுத் என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

சுத் - சுதா (சுதை) எனப்பட்டது. பெண்களில் சிலருக்கு சுதா எனப்பெயர் சூட்டுவர். பொருள் உணர்ந்து பெயர் சூட்டுகின்றனரா?

சுத் - சுத்த (சம) = தூய்மை.

சுத்தம் எனத் தமிழில் கூறினர்.

சுத்தம், தமிழ் மூலத்தில் தோன்றித் திரிந்த சமற்கிருதச் சொல்லே.

வெள் : மூலச்சொல், வெளுப்பாயிருத்தல்.

வெள் + ஐ = வெள்ளை. ஐ = அழகு.

வெள்ளை = அழகான வெண்மை நிறம் என்பது பொருள்.

வெள் - வெண் - வெண்மை.

வெண்சீர், வெண்தளை, வெண்பா, வெண்டமிழ், வெண்கவி ஆகிய சொற்களில் அறிப்படும் பொருள் வெள்ளையைக் குறிப்பதாகாது; உயர்வைக் குறிக்கும்.

வெண் கடுகு, வெண்கதிர், வெண்கல், வெண் கலம், வெண்காயம், வெண்குட்டம், வெண்டேர் (கானல் நீர்), வெண்ணிலம், வெண்ணெய் ஆகிய சொற்கள் நிறத்தைக் குறிப்பன.

வெள்ளை முத்து : வெள்ள முத்து எனச்சிலர் எழுதுவர்.

வெள்ளை முத்து : அரிசியைக் குறிக்கும்.

வெள்ள முத்து : நீர்த்துளியைக் குறிக்கும்.

பச்சை முத்து : பாசிப்பயறு.

மஞ்ச (ள்) முத்து = சோளம்.

கா(ர்)த்த முத்து = அரிசி அல்லது நெல்.

சோ(ன)ன முத்து = பணித்துளி.

சோண முத்து = தீப்பிழம்பு (சமற்கிருதத் திரிபுச்சொல்). சேய் + அணம்
= தொலைவிலுள்ள தீ அல்லது நெருப்பு. விண்மீனைக் குறிப்பது.

கருமை - கறுமை:

க என்ற தமிழின் முதல் உயிர்மெய், கடவுளைக் குறித்தது.

க + உரு = கரு = கடவுள். உருவமாய் உள்ள கடவுள்.

கரு = உயிரும் உடலும் கலந்த அணு. பார்வைக்குப் புலனாகாதது,
கருமையானது.

கரு = மறைவு, இருட்டு, காணவியலாத கடவுள், தாயின் வயிற்றில்
உள்ள அணு.

கரு = கண்ணுக்குப் புலப்படாத உயிரணு.

சினை = கரு முற்றிய நிலை, கண்ணுக்குப் புலப்படும்.

சூல் = சினை, சூல் ஆகியவை வெவ்வேறு பொருளைக் கொண்டவை.

கரு = மாறக் கூடிய, வளரக்கூடிய தன்மை கொண்டது.

கருமெய் - கருமை = கடவுள் தந்த உடல், வளர்ச்சித் தன்மை
கொண்டது.

கரு அறை = தாயின் வயிறு, இருட்டான அறை.

கரு + அத்தன் = கருத்தன், கடவுள், கருவைத் தந்தவன்.

கருத்தன் - கர்த்தா எனத் திரிந்தது. (சம).

கரு = மையப் பொருள்; மையம் என்பதே கண்ணுக்குத் தெரியாத
கரும்புள்ளி எனப்படும்.

உருத்து = வெளிப்படுத்து; கரு + உருத்து = கருத்து = எண்ணம்.

கரு = செயல்; கருமம் = செயல்பாடு. கர்மா எனத் திரிந்தது (சம).

கரு + அணைதல்; கருஅணை = கடவுளின் இணைப்பு.

கரு அணை → கருணையாயிற்று. கருணா எனத் திரிந்தது (சம).

கரு - கருமை = உருவத்திலும் நிறத்திலும் மாற்றம் பெறக் கூடியது.

பலகாலம் வெயிலில் வேலை செய்பவன் கருத்துப் போகிறான்.

மீண்டும் நிழலில் சிலகாலம் இருக்கும்போது அக்கருமை
மறைந்து போகிறது.

எனவே கருமை என்பது, கூடவோ, குறையவோ நிகழக் கூடியது,
மாறக் கூடியது.

கருமை : சினம், சினத்தல்; சில பொழுதில் தணியக் கூடியது.

கருமை : பகை; இதுவும் நிலையானதன்று; பகைமை மறைந்து நட்பாகக் கூடும்.

ஆனால் கறுமை என்பது மாறாதது.

கறு - கறார் = கண்டிப்பு, மாறாத நிலைப்பாடு.

நிறம் என்ற சொல்லின் வல்லின றகரம் போல், கறு என்பதும் மாறாதத் தன்மையுடையது.

கறுப்பன் : ஆப்பிரிக்க மக்களின் நிறம் என்றும் மாறாதது.

கறத்தல் : பாலைக் கறத்தல்; கறந்த பால் மடியேறாது.

கறகறவெனல் : பேச்சில் ஒலியைக் கூட்டிப் பேசுதல்.

கறங்கல் : கறுப்பு நிறப்பேய்.

கறங்கு : மாற்றமில்லாத, நிற்காத சுழற்சி.

கறளை : குள்ளன். உயரமாக வளர இயலாதவன்.

கறாளி : அடங்காத்தன்மை.

கறி : மிளகு, மாறாக் கறுமை.

கறித்தல் : பல்லால் வலிந்து கடித்தல்.

கறுத்தல் : மேலும் மேலும் கறுமையாதல் (to grow black).

கறுப்பு : தொடர்ந்த கறை, நீங்காத கறை.

கறுப்பன், கூர்க்கறுப்பன், கறுப்பி, கறுவு, கறை, கன்னங் கறேல் என்ற சொற்கள் மாறாத் தன்மை கொண்டவை.

கருமை - கறுமை ஆகிய சொற்களிடையே காணப்படும் இடையின, வல்லின ரகரம் மற்றும் றகரம் பொருள் வேறுபாட்டை விளக்குவன.

ரகம் மென்மையையும், மாற்றங்களையும் விளக்கும்.

றகரம் வன்மையையும் மாறாத் தன்மையையும் விளக்கும்.

பச்சை : பள் என்ற வேர்ச்சொல், பள்ள - பள்ளம் - பள்ளர் - பள்ளி என விரியும்.

பள்ளம் : தாழ்ந்த இடம்; நீர்ப்பிடிப்புள்ள இடம்.

பள்ளர் : வேளாளர், உழவர். பள்ளி என்பதும் உழவரைக் குறித்த சொல்லே.

பள்ளு : உழவர் பற்றிய, உழவர் பாடும் பாடல்.

செய் : செய்தல், உண்டாக்குதல், தோற்றுவித்தல், வளர்த்தல் என விரியும். குறிப்பாக இச்சொற்கள் பயிர்களைச் செய்தல் அல்லது வேளாண்மையைக் குறிக்கும்.

நன்செய் : நல்ல பயிர்கள், குறிப்பாக நெல், வாழை, கரும்பு, உழுந்து போன்றவை. இவை நீர்ப்பாங்கான இடத்தில் பயிரிடப்படும்.

புன்செய் : காடு வெட்டி சீர்திருத்தம் செய்த, மழையை நம்பியுள்ள நிலம்.

பள்செய் : நன்செய் நிலத்திற்கான மற்றொரு சொல். பள்ளமான நீர்நிறைந்த இடத்து வேளாண்மை.

பள்செய் → பச்சை என விரிந்தது. பச்சை : பசேல் எனத் தோன்றும் பயிர்கள்.

பச்சை என்ற சொல், பயிர்கள் வழியில் தோன்றியது.

பச்சை, இலைப்பச்சை, இளம்பச்சை, கரும்பச்சை, கிளிப் பச்சை எனவிரியும்.

பச்சையம்மன் : இந்திரனையும் பச்சை என்பதால், அவன் மனைவி பச்சையம்மன் ஆனார்.

பச்சை என்ற சொல், இளமையைக் குறித்தும் சொல்லப்பட்டது, முழுமையையும் குறிக்கும்.

பச்சைக் கள்ளன், பச்சைத் தேவடியாள், பச்சைப் பொய்யன் என விரியும்.

பச்சைப் பச்சையாகப் பேசுகிறான் என்ற வழக்குத் தொடர், அவையில் சொல்லக்கூடாத சொற்களைப் பயன்படுத்துதலைக் குறிக்கும்.

பச்சை, பை என்றும் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது.

பைந்தளிர், பைங்கிளி, பைம்புல் என விரியும்.

மஞ்சள் : மல் என்ற வேர்ச் சொல்லுக்கு ஆற்றல், வலிமை எனப் பொருள்.

மல் + கு : மல்கு → மங்கு என விரிந்து, குறைதல், ஆற்றல் குறைதலைக் கூட்டும்.

மங்கல் - மஞ்சல் - மஞ்சள் எனப்பட்டது.

மங்கு - மஞ்சு, பொங்கு - பொஞ்சு, இங்கே - இஞ்சே, எங்கே - எஞ்சே என்றவாறு.

மங்கல் - மஞ்சள் ஆனது.

மங்கல் - மஞ்சள் : மூல நிறமான சிவப்பு, மங்கிய நிலையில் மஞ்சள் எனப்பட்டது.

மஞ்சள் : தரைக்குக் கீழே கிழங்காகப் பயிராகும் செடி.

விடத் தன்மையை முறிக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டது, உணவுப் பொருள்.

மஞ்சள் : நற்கூறுகளை அழைக்கும் நிறம். தமிழர் மிகவும் விரும்பிய நிறம்.

நன்னிகழ்வுகளில் மஞ்சள் இடம் பெறும்.

பெண்கள் பூப்பெய்திய விழாவில், மஞ்சள் நீரால் ஆட்டுவர்.

நீலம் : அடிப்படையான ஐந்து நிறங்களில் நீலம் சொல்லப்படவில்லையென்றாலும், பச்சையும் மஞ்சளும் கலந்து, நீலம் எனப்பட்டது.

நீலம் தமிழ் வேரினின்று விநிந்த தமிழ்ச்சொல்லே. பொதுவாக, நீர் தொடர்புடையவை, நீலம் என்று அழைக்கப்படும்.

நீலம் : நீல வண்ணம், நீலச்சாயம், மணிவகையில் ஒன்று (Saphire), கருமை, இருள், கருங்குவளை, விடம், காற்று, கடல், வானம், பனை மரம் (நீலப்பனை), மேகம் (நீலமேகம்) எனவிரியும்.

நீலகண்டன் (சிவன்), நீலகண்டி (கெட்ட பெண்), நீலகாயம் (கண் நோய்), நீல வழுதுணம் (கத்தரிக்காய்), நீலக் காக்கட்டான் (ஒரு வகைப் பூண்டுச் செடி), நீலப்பூ (கரந்தை) என விரியும்.

நீலன் : காரிக்கோள் (சனி), வாரைப் படைத்தலைவன் (இராமாயணம்), கொடியவன்,

நீலி : கொடியவன். நீலன் என்ற வணிகனைக் கொன்ற அவன் மனைவி. அவுரி (நீலிப் பூண்டு), கருமை, காளி, கொற்றவை, மருதோன்றி (மருதாணி).

3. நீளம் : உலகின் நீண்ட ஆறுகளில் இரண்டாவது இடத்தில் சொல்லப்படுவது நைல் ஆறாகும். நீள் - நீள - நீளம் என்ற பொருளிலும் நைல் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம்.

எவ்வகையில் நைல் என்ற சொல்லை ஆய்வு செய்தாலும் அது, நீர், நீளம், நீலம் என்ற தமிழ்ச் சொற்களின் திரிபாகவே உள்ளது என்பதால், அவ்வாற்றுக்குத் தமிழ்நே பெயர் வைத்தான் என்ற கருத்து உறுதிப்படுகின்றது. மேலும் எபிரேய, அக்காடிய, அரபுச் சொற்களும் தமிழ் மூலத்தையே கொண்டுள்ளன என்பதும் தெளிவாகின்றது.

நைல் ஆற்றின் இரு புறங்களிலும் நீண்டு வளர்ந்திருந்த கோரைகளிலிருந்தே, பாப்பிரசு எனப்படும் தாளை எகிப்தியர் உருவாக்கினர்.³⁹⁸ கி.மு 3000 ஆண்டுகளிலேயே பாப்பிரசுத்தாள் செய்யப்பட்டது.³⁹⁹ தமிழகத்தில் எகிப்தியச் சூழல்கள் இல்லா மற்போனதால், தமிழர்கள் ஓலைகளையே நம்பியிருந்தனர். ஆனாலும் பாப்பிரசு தாள் பற்றித் தமிழ் வணிகர்கள் மூலமாக, தமிழர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. நைல் ஆற்றின் பச்சைக் கோரையை, கி.மு. 2000 ஆண்டுகளில், போனீசியர்கள் வணிகப் பொருளாக விலைக்கு வாங்கி, அவைகளை, தங்கள் துறைமுகம் ஒன்றில் குவித்து, பின்னர் கிரேக்கம் முதலான ஐரோப்பிய நாடுகளில் விற்றனர். இவ்வாறு கோரைகள்

குவிக்கப்பட்ட துறைமுகம் பைப்புல்லோசு (Byblos) என கிரேக்கர்களால் அழைக்கப்பட்டது.

பிரமிடுகள் கட்டப் பெற்றபோது, பெரும் அளவிலான வடிவமைக்கப்பட்ட கற்கள், நைல் ஆற்றின் வழியே அடிமைகளால் கொண்டுவரப்பட்டன என்பதை விளக்கும் சிற்பங்கள், எகிப்திய கோயில்களில் காணப்படுகின்றன. மோசே என்ற எபிரேய மக்கள் தலைவன் பிறந்து சில நாளில், ஒரு பேழையில் வைத்து நைல் ஆற்றில் விடப்பட்டான் என்பதை விவிலியம் விளக்குகிறது.

பிரமிடுகள்:

உலகின் பழங்காலம் முதல் தற்காலம் வரையில், வியப்புக்குரிய கட்டிடக் கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக பிரமிடுகள் விளங்குகின்றன. முதல் பிரமிடு கி.மு. 2800 ஆண்டுகளில் கட்டப்பட்டதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். பெரியதும் சிறியதுமாகப் பல பிரமிடுகள் கட்டப்பட்டன. பல்வேறு அடுக்குகளைக் கொண்ட பிரமிடுகள், சதுரக் கூம்புப் பிரமிடுகள் என்றவாறு கட்டப்பட்டன.⁴⁰⁰ இடைக்காலத்தில் பல சிறிய பிரமிடுகள் அழிக்கப்பட்டன. பிரமிடுகளுக்குள் விலையுயர்ந்த செல்வங்கள் கொட்டிக் கிடக்கின்றன என்ற தகவல்களால் சில கொள்ளைக்காரர்களால் அவை தகர்க்கப்பட்டன.

இறந்துப்பட்ட மன்னர்களைப் புதைப்பதற்கென்றே பிரமிடுகள் கட்டப்பட்டன என்பது பொதுவான கருத்து. மன்னர்கள் கடவுளின் மறு உருவங்கள் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே இருந்தது. மன்னர் இறந்தபின், அவரது உடல் அழியாமல் இருந்தால், அவர் மறுஉலகில் உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருப்பர் என்றும், தீய உருக்கள் (பேய்கள் போன்றவை) மன்னரின் உடலை அழித்துவிடாமல் காப்பதற்கே பிரமிடுகள் கட்டப்பட்டன என்றும் கருதப்படுகின்றது. இறந்தவரின் உயிரைப் பாதுகாப்பாக க என்ற கடவுள் மேல் உலகிற்கு அழைத்துச் செல்கிறார் என்ற நம்பிக்கையும் இருந்தது. க என்ற கடவுளே எகிப்தின் முழு முதற்கடவுளாக அறியப்படுகிறான். பிற்காலத்தில் எகிப்தின் இருநாடுகளும் இணைக்கப்பட்ட பிறகு, க என்ற சிறப்பை இழந்து, இறந்தோருக்கான கடவுளாகக் கருதப்பட்டான்.

பிரமிடுகளின் அடிக்கட்டுமானம், சதுரம், செவ்வகம், பலகோணம் என்றவாறு அமைக்கப்பட்டன. முப்பட்டை

வடிவில், நுனியில் கூர்மையாக முடியுமாறு மேல் அமைப்பு கட்டப்பட்டது. கொலம்பியாவில் கட்டப்பட்ட பிரமிடு போன்ற கோயில்கள், மேல்பகுதி தட்டையாக இருக்குமாறு அமைக்கப்பட்டன. எகிப்தியப் பிரமிடுகளில், மிகப் பெரியதும் உயரமானதும், கயோப் (செயோப் - Cheops) என்ற பிரமிடே ஆகும். 146 மீட்டர் அல்லது 480 அடி உயரமும், 230 சதுர மீட்டர் அல்லது 755 சதுர அடியும் கொண்டது. 2352000 கன மீட்டர் அல்லது 27688000 கன அடிக் கொள்ளளவும் கொண்டது. ஒவ்வொரு கல்லும் 2.5 டன் எடை கொண்டது. கயோப் பிரமிடு 25,00,000 டன் எடையுடையது. தற்காலச் சுமையுந்து (Lorry)க் கணக்குப்படி, ஒரு சுமையுந்து 10 டன் அளவில் கற்களை ஏற்றிவந்தால், 2,50,000 சுமையுந்துச் சுமையென கணக்கிடலாம்.⁴⁰¹

கற்களால் கட்டிடம் சுட்டும் முறை, பிரமிடுகள் கட்டப் பட்ட காலங்களில்தான் தொடங்கப்பட்டது என்பர். இக்கற்கள் யாவும் 200க்கும் அதிகமான அயிரத் தொலைவில் (கி.மீ) இருந்த பாறைப் பகுதிகளில் வெட்டியெடுக்கப்பட்டன. நைல் ஆற்றில் படகுகள் வழியே அவை கொண்டு வரப்பட்டன. கற்களை உடைத்து, அதன் 2.5 டன் அளவுள்ள சதுரக் கற்களாகச் செதுக்கவும், அவைகளைப் படகுகளில் ஏற்றவும் பல்லாயிரக்கணக்கான அடிமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டனர். அவர்கள் தங்குவதற்கான குடிசைகளும், உணவுக் கூடங்களும் உருவாக்கப்பட்டன. கற்களை நைல் ஆற்றுக்குக் கொண்டுவர உருளைகள் கொண்ட நீளமான வண்டிகள் பயன்பட்டன. அவற்றை நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இழுத்து வந்து படகுகளில் ஏற்றினர். அதேபோல், படகுகளிலிருந்து கற்களை இறக்கவும் உரிய இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லவும், பல்லாயிரம் அடிமைகள் அமர்த்தப்பட்டனர். கற்களை மேலே தூக்கவும், அவற்றை உரிய இடத்தில் பொருத்தவும் சாளரங்களும் முட்டுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. கிணற்றில் நீர் இறைப்பதைப் போன்று, உருளைகளைப் பயன்படுத்தி கற்கள் மேலே தூக்கப் பட்டன. சரியான இடத்தில், சரியான அளவில் பொருத்த திறமை மிக்க பொறியாளர்கள் இருந்தனர். கற்களை எந்தச் சாந்துப் பொருளையும் பயன்படுத்தி அவர்கள் இணைக்கவில்லை. மேல் பூச்சுக்கென, களிமண்ணையும் கோரைத் துண்டுகளையும் இணைத்து, கலக்கி, புளிக்க வைத்து, பிறகே பயன்படுத்தினர். களி மண்ணையும், கோரைத் துண்டுகளையும்

கலக்க, வெட்டப்பட்ட பள்ளங்களில், அடிமைகள் கால் களால் மிதித்தே அவற்றைக் கலந்தனர்.

மேற்கண்ட பணிகளில் பத்து இலக்கத்துக்கும் மேற்பட்ட அடிமைகள் ஈடுபடுத்தப்பட்டதாக விவிலியக் குறிப்புகளில் காணப்படுகின்றன. இவையன்றி அரண்மனைகளும் பெருங் கோயில்களும், கட்டிடங்களும் கூட அடிமைகள் கட்டியவைகளே. எகிப்திய மன்னர்கள், இவ்வளவு பெரும் அளவிலான அடிமைகளை எவ்வாறு பெற்றனர் என்பதற்கான சான்றுகள் தெளிவாக இல்லை. இப்பணிகளுக்கென அடிமைகளுக்கு ஊதியம் எதுவும் வழங்கப்படவில்லை. அரைகுறையான உணவும், நீரும், தூய்மையற்ற குடியிருப்புகளுமே அளிக்கப்பட்டன. ஒரு பிரமிடைக் கட்டி முடிப்பதற்குள் பல்லாயிரக் கணக்கான அடிமைகள் தங்கள் உயிரை இழந்தனர். அடிப்படையான மருத்துவ உதவிகள் இன்றி, நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்தவரும் பல்லாயிரம் அடிமைகளாவர். பிரமிடுகளின் அமைப்பையும், பெருமைகளையும் கண்டு வியக்கும் நேரத்தில், அவை உருவாக எத்தனை உயிர்கள் 'காவு' கொடுக்கப்பட்டன, எவ்வளவு பேர் தங்களது குருதியைக் கொட்டினர் என எண்ணிப் பார்த்தால், வியப்பு மறைந்து இரக்கவுணர்வே மேலிடும்.

இது ஒரு புறமிருக்க, பிரமிடுகளைக் கட்ட அவர்கள் கொண்ட பொறியியல் நுணுக்கங்களும், கணக்கியல் அறிவும், அக்கால அறிவர்களின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தற்காலத்தில் கணக்கியலில் பயன்படுத்தப்படும் அத்தனைச் சூத்திரங்களும் தேற்றங்களும் பிரமிடுக் கட்டமைப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வட்டம், சதுரம், செவ்வகம், பல கோணம், முக்கோணம், செங்கோண முக்கோணம், 360 பாகைக் கணக்கு பரப்பளவு, கொள்ளளவு, எண்களின் மடங்கு போன்ற கணிதத்தின் அத்தனை கூறுகளும் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன என்பதே பிரமிடைக் காட்டிலும் வியப்பான செய்தியாகும். இக்கணக்கியலை அவர்கள் யாரிடமிருந்து கற்றார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. குறிப்பாக 0 என்கிற பாழ் எண்ணின் மதிப்பையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர் எனலாம்.

எகிப்தியர்கள் பெற்றிருந்த கணக்கியல் அறிவை, பாபிலோனியர்களும் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதாலும், இவ்விரு

நாட்டவரும் ஒரு மரபினரே என ஆய்வாளர்கள் கருதுவதாலும், இவ்விரு நாட்டவரின் முன்னோர்கள், கணக்கியலில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்கள் என்பது புலனாகிறது. கி.மு. 8000 ஆண்டுகளில் கட்டப்பட்டதாக அறியப்படும் பாபிலோன் கோபுரம் முற்றிலும் சுட்ட செங்கற்களால் கட்டப்பட்டு, விடுமண் (Cement) என்ற சாந்து பயன்படுத்தப்பட்டது என குறிப்புகள் கூறுகின்றன. ஆனால் பிரமிடுகள் கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டன என்பது, கட்டிடக் கலையில் எகிப்தியரின் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது எனலாம். எகிப்தியரும், பாபிலோனியரும், நோவாவின் மரபில் தோன்றியவர்களே என விவிலியம் கூறுவதை ஒப்பு நோக்க வேண்டும்.

எகிப்தியப் பிரமிடுகளின் அடித்தளப் பரப்பும், உயரமும், சுற்றளவும் துல்லியமான கணக்கியல் கூறுகளின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்டுள்ளன என தற்கால ஆய்வாளர்கள் வியந்து போற்றுகிறார்கள். பிரமிடுகளின் உட்பகுதியிலுள்ள சூழல், குளிர்ச்சி நிறைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. வெப்பத்தின் தாக்கம் முற்றிலும் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சூழலை, உலகமெங்கும் செயற்கையாக மாந்தனால் உருவாக்க முடியுமானால், உலகிலுள்ள மரம் செடி கொடிகள் அனைத்தும் குறுகிய காலத்தில், பன்மடங்கு வளர்ந்து பெருகிவிடும் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். பிரமிடுக்குள் ஒருவர் தூங்க முனைந்தால் நாள் கணக்கில் அவரது உறக்கம் நீளும். பெண்களுக்கான சுரப்பிகள் பலவாறு தூண்டப்படும். அவர்களது மாதவிலக்குகளின் இடைவெளிகள் மாறிப்போகும். ஒரு சவரக் கத்தியின் கூர்மை பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கும். பழங்கனும் காய்கறிகளும், பல ஆண்டுகளுக்குக் கெட்டுப் போகாமல் இருக்கும்.⁴⁰² இத்தகைய அறிவியல் சாதனைகளை நிகழ்த்தியவர்கள் யார் என்பதையும், அவர்களின் முன்னோர்கள் யாவர் என்பதையும் பல்லாண்டுகளாக வரலாற்றாய்வாளர்கள் ஆய்வு செய்து வருகின்றனர். ஆப்பிரிக்க நாட்டு வரலாற்றைத் தொகுத்தவர்களில் பலர், மதாம் பிளாவட்ஸ்கி என்கிற பிரெஞ்சு வரலாற்று ஆய்வாளரின் கூற்றை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றனர். ஆப்பிரிக்க மக்களின் முன்னோர் எகிப்து நாட்டினின்றும் வந்தவர்கள் என்பதை உறுதி செய்கின்றனர். ஆப்பிரிக்கர்களிடையே இன்று அறியப்படும் 1600 வகையான மொழிகள், குறிப்பிட்ட நான்கு மொழிகளின்றும் கிளைத் தவைகளே என்பதை ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்கின்றனர்.

பெர்பர் (Berber), பண்டு (Bantu), நைஜர் (Niger) சுவாகிலி (Swahili) என்பவையே அந்த அடிப்படையான நான்கு மொழிகள் என்பர். இந்நான்கு மொழிகளின் மூலம், எகிப்திய மொழியில் உள்ளதென்றும் கூறுவர். எகிப்திய மொழியின் மூலம் மெசபத்தோமிய மொழியில் உள்ளதென்பர். மதாம் பிளாவட்ஸ்கி (Madame Blavotski) கூறுகிறார். “ஆப்பிரிக்க நான்கு மொழிகளின் மூலக்கூறுகள் எகிப்திய மெசபத்தோமிய மொழிகளில் உள்ளன என்பது ஓரளவுக்கு உண்மையே என்றாலும், உண்மையில் அவை, தென்னிந்திய திராவிட (தமிழ்) மொழிகளிலிருந்து கிளைத்தவையே என உறுதியாகக் கூறலாம்” என்கிறார். 403 மதாம் பிளாவட்ஸ்கி, ஆப்பிரிக்க மொழிகளையும் தமிழையும் ஆய்வு செய்தவர் என்பதும், சென்னையில் பலகாலம் அவர் தங்கியிருந்தவர் என்பதும் நோக்குதற்குரியதாகும். எகிப்திய மொழி செமிட்டிக் மொழியின் கிளையே என்பதை ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். செமிட்டிக் உள்ளிட்ட எபிரேய மொழியும் கூட தமிழ் மொழியின் கிளைமொழிகளே என்பதை பல்வேறு நூல்களின் வாயிலாகவும், இந்நூலிலும் நிறுவியுள்ளோம்.

எகிப்து என்ற நாட்டின் பெயரே, தமிழ் மூலத்தில் உள்ளதையும், நைல் ஆறும் அதற்கு வழங்கப்படும் பல்வேறு பெயர்களும் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டவைகளே என்பதையும் மேலே விளக்கியுள்ளோம். பிரமிடு என்பது கிரேக்கச் சொல்லாயினும், அதுவும்கூடத் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்பதையும் விளக்கியுள்ளோம். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இறந்து போன தமிழர்களை, தமிழ்நாட்டில் தாழிகளில் வைத்து அடக்கம் செய்தனர் என்பதை ஆதித்த நல்லூர் மற்றும் அரிக்கமேடு பகுதிகளில் கிடைத்த தாழிகளால் உறுதி செய்யலாம். அம் முதுமக்கள் தாழிகளின் வயது கி.மு. 500 அல்லது கி.மு. 1000 என தொல்லியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவது முற்றிலும் தவறான தகவல் என்பதை அறியலாம். கி.மு. 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்த தமிழருடைய வரலாற்றை இந்த அறிஞர்களால் அறிய இயலவில்லை. தமிழ்நாட்டில் எந்த அகழ்வாய்வில் எப்பொருள் கிடைத்தாலும், அதன் வயது 1000 - 500 கி.மு. என்பதையே கிளிப்பிள்ளை போல் மீண்டும் மீண்டும் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கூறிக்கொண்டு வருகின்றனர். தமிழர்களின் தொன்மைக்கால வரலாற்றைப் பின்னுக்குத் தள்ளி, வரலாற்றைத் திசைதிருப்பும் தமிழ்நாட்டுத் தொல்லியல்

ஆய்வாளர்களின் கூற்றை ஏற்காமல் மறுக்க வேண்டும். உண்மையில் ஆதித்த நல்லூர், அரிக்கமேடு முதுமக்கள் தாழிகளின் காலம், கி.மு. 6000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகும். எகிப்தியத் தமிழன் உருவாக்கிய பிரமிடுகளின் முன்வடிவம் முதுமக்கள் தாழிகளே என்பதை இனிமேலாவது ஆய்வாளர்கள் உணரவேண்டும். முதன் முதலில், தாழிகளில் இறந்தோரை அடக்கம் செய்தது தமிழர்களே. இறந்தவரின் உடலோடு, அவர் விரும்பிய பொருட்களை வைத்துத் தமிழர் அடக்கம் செய்தனர். அப்பொருட்கள் யாவை என்பதை தாழிகளில் கண்டறியலாம். தாழிகளை காற்றுப் புகாதவாறு மூடி, நிலத்தில் புதைத்தனர். இதே முறைதான் (Formula) எகிப்தில் பெரிய அளவில் பிரமிடுகளாக வெளிப்பட்டுள்ளன. தாழிகளைச் சிற்றிடு எனும் போது (small cabin), பேரிடுக்களை பிரமிடுகள் (பெரும் இடு) என்கிறோம்.

எகிப்தியச் சமயம்:

எகிப்தியச் சமயம் பல்வேறு கடவுள்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு வழிபாட்டு முறையும், கடவுளும் இருந்தனர். கி.மு. 4000 ஆண்டுத் தொடக்கம், இக்கடவுளர் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. எகிப்தியச் சமயம் இயற்கையின் பாற்பட்டது. இயற்கையில் காணப்படும் பல்வேறு விலங்குகள், பறவைகள் வணக்கத்திற்குரியனவாய் இருந்தன. ஒவ்வொரு பகுதிக் கடவுளுக்கும் (Regional god) ஒரு விலங்கு அல்லது பறவை உறவாக்கப்பட்டிருந்தது. பிற்காலத்தில் அப் பகுதிக் கடவுளும், விலங்கும் இணைக்கப்பட்டு, அவ்விலங்கின் தலையும், மாந்த உடலும் கொண்டு அக்கடவுள் உருவகப்படுத்தப்பட்டான். ஒவ்வொரு விலங்கும் பறவையும் கொண்டுள்ள சிறப்புத் தன்மையை, ஆற்றலை அக்கடவுளுக்கும் ஏற்றினர். பாபிலோனியக் கடவுளர் மாந்தத் தலையும், விலங்கின் உடல்களையும் கொண்டிருந்தனர். எகிப்தியக் கடவுளர், விலங்கின் தலையையும், மாந்த உடலையும் கொண்டிருந்தனர். ஆடு, பசு, நரி, முதலை, பூனை, பாம்பு, கழுகு, வல்லூறு என அவை விரியும். நாயும் சிங்கமும் கூட, வணக்கத்துக்குரியவைகளாயின.⁴⁰⁴

பகுதிக் கடவுளரில் ஏராளமான பெண் கடவுளர் இருந்தனர். பெண் கடவுளர் ஆண் கடவுளரைவிட வலிமையுடையவர்களாக அறியப்பட்டிருந்தனர். எகிப்தியக் குமுகாயம், பல்வேறு குழுக்களை (clan) அடிப்படையாகக் கொண்டி

ருந்தது. அக்குழுத் தலைமை, பெரும்பாலும் பெண்களிடமே காணப்பட்டது. பாபிலோனிலும் அதன் சுற்றுப் பகுதிகளிலும் ஆண் தலைமையிலான குழுக்களும் (patriarchal) எகிப்தில் பெண் தலைமையிலான குழுக்களும் (matriarchal) இருந்தன. பெண்களுக்குச் சிறப்பினை எகிப்தியர்கள் அளித்திருந்தனர். தமிழ்நாட்டில் கூட, பெண்கள் தலைமை வழியிலான குடும்பங்கள் இருந்தன எனச் செய்திகள் கூறுகின்றன. அண்மைக் காலம் வரை அறியப்பட்ட தாயன்மார் முறை அதற்கான எடுத்துக்காட்டாகும். சேர நாட்டின் குடும்ப அமைப்பு தாய் வழியிலேயே கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. குடும்பத்தின் செல்வத்திற்கு பெண்ணே உரிமையுடையவளாகக் கருதப்பட்டாள்.

எகிப்தியக் கடவுளரில் பிற்காலத்தவர் மாறுபட்டிருந்தனர். முன்னோர் வழிபாட்டு முறை (tribal worship) பரவலாக அறியப்பட்டிருந்தது. தங்கள் குழுவின முன்னோர்களே தங்களை வழி நடத்துவதாகவும் நம்பப்பட்டது. தமிழரின் முன்னோர் வழிபாடும், ஆரியர்களின் பிதிர்கள் வழிபாடும், எகிப்தியர்களின் குழுத்தலைமை வழிபாடும் ஒரே மூலக் கூறுகளைக் கொண்டவையாகும்.

இரண்டு எகிப்தியப் பகுதிகளும் இணைக்கப்பட்ட பிறகு, அந்நாட்டுக்குப் பொதுவான கடவுள் (cntralised god) அறிமுகம் செய்யப்பட்டான். பகுதிக் கடவுளர் படிப்படியாக மறக்கப்பட்டனர். ஒருங்கிணைந்த எகிப்தின் முதற்கடவுளாக ஓரஸ் (Horus) அறியப்படுகிறான். இவனே கபடா (Kapatah) என்ற மெம்பிஸ் நகரக் கடவுளாவான். கபடா பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. கபடா, ஓரஸ் ஆகியோர் தமிழ்க் கடவுளரே. ஓரஸ் கடவுள் கி.மு. 3000 - 2100 ஆண்டுகளில் சிறப்பிக்கப்பட்டான். ஓரை என்ற தமிழ்ச்சொல், விண்மீன்கள் கதிரவன் ஆகியவற்றோடு தொடர்பு கொண்டதாகும். ஓரை - ஓரஸ் எனத் திரிந்தது என்க. ஓரை - ஓரா (hora) என கிரேக்கத்தில் சொல்லப்பட்டது.

கி.மு. 2000 ஆண்டுகளில் (குறிப்பாக கி.மு. 2100 - 1800) அதன் (Aten) என்ற பெயரில் சூரியக் கடவுள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டான். ஆதவன் - ஆதன் ஆகிய பெயர்களில் உள்ள தொடர்பை நோக்குக. இவனை இரா (Ra) என்றும் அழைத்தனர். சூரியனோடு தொடர்புடைய கடவுளர் ஆதன்

ரா, ஓரஸ், ஓசிரிஸ், ஆமோன், ஆணர், சிவக்கு, முண்டு என விரியும். சிவக்கு என்ற சொல், சிவப்பு என்ற சொல்லின் திரிபே என்க. சொக்கர் (soker) என்ற கடவுளும் கதிரவனோடு தொடர்புடைய கடவுளே சொக்கன், சொக்கர் ஆகியவை தமிழ்ச் சொற்களே. சொக்குதல் என்பதற்கு ஒளிர்தல் என்பதே பொருளாகும். மதுரை வாழ் சிவனை, சொக்கன் என்றே அழைப்பதை ஒப்பு நோக்குக. வானக் கடவுளரும் (sky gods), நிலக் கடவுளரும் (earth gods) கூட அறியப்பட்டிருந்தனர்.

ஓரஸ் கடவுள் பிற்காலத்தில் ஓசிரிஸ் (Osiris) எனப் பட்டான். இவனே வேளாண்மைக் கடவுளுமாவான். நாட்டின் வளமைக்கு இவனே முழுமுதற் காரணமாவான். ஓசிரிஸ் அவனது உடன் பிறப்பான சேத் (seth) என்பவனால் கொல்லப்படுகிறான். அவனுடைய உடலை எகிப்து முழுவதுமாக வீசி எறிந்து விட்டான். ஓசிரிசின் மனைவி இசிஸ் (Isis) என்பவள், அவ்வுடல் உறுப்புகளை இணைத்து, மீண்டும் உயிர் கொடுக்கிறாள். ஓசிரிஸ் - இசிஸ் இணையின் மகனான ஓரஸ், சேத்தைக் கொல்கிறான். (சேது - தமிழ், சேத் - எபிரேயம், சேத் - எகிப்தியம்) இவ்வாறு இறந்து மீண்டும் உயிர்த்த ஓசிரிசுக்கு ஆண்டுதோறும் விழா எடுக்கப்பட்டது. சுமேரியக் கதையில் வரும் தமுழ் என்பவனை, அவன் காதலி அவன் இறந்தபின் உயிர்ப்பிக்கின்ற கதைப்பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மைத் தொழிலில் விதைப்பதும் (பிறப்பது), அறுவடை செய்வதும் (இறப்பது) என மாறிமாறி வரும் நிகழ்வுகளையே, கடவுளரின் பிறப்பும் இறப்புமாகக் கூறியுள்ளனர் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

எகிப்தியர்கள் நிலவை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாள் காட்டியையே பயன்படுத்தி வந்தனர். எகிப்தியத் திருவிழாக்கள் அந்நாட் காட்டியின் அடிப்படையில் கொண்டாடப்பட்டன. விதைப்புத் திருவிழா பதினெட்டு நாட்கள் நடந்தது. சமயத் தலைவன், முதன் முதலில் ஏர்கட்டி உழத் தொடங்கும் நாளையும் விழாவாகக் கொண்டாடினர். தமிழ்நாட்டில் நல்லேர் கட்டுதல் என்ற வழக்கு தற்போதும், நாட்டுப் புறங்களில் நடைமுறையில் உள்ளதை ஒப்பு நோக்குக.

மறுபிறப்பு என்ற நம்பிக்கை எகிப்தியரிடையே காணப்படவில்லை. மாறாக மறுஉலக வாழ்வு (மோட்சம், நரகம்)

பற்றிய நம்பிக்கைகள் பரவலாக இருந்தன. இறந்தவனின் உயிரைக் என்ற கடவுள் பாதுகாத்து, அவர்களை உரிய இடத்தில் சேர்ப்பிப்பான் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. பாதுகாக்கப் படாத உடலை, பேய்கள் (monsters) தின்றுவிடும் எனவும் நம்பினர். அதன்வழியில் உருவானவைகளே பிரமிடுகள் ஆகும். ஓர் உயிரை மோட்சத்தில் சேர்ப்பதற்கு, பல்வேறு மந்திர தந்திர வேலைகளும் (magical rituals) சமயத் தலைவர்களால் செய்யப்பட்டன. கெட்டவர்களும் அடிமைகளும் இருட்டுலகத் திற்குச் (நரகத்துக்கு) செல்வர் என நம்பப்பட்டது. மன்னனுக்கும், சமயத் தலைமைக்கும், உரிமையாளனுக்கும் கீழ்ப்படிந்து வாழும் ஓர் அடிமை, இருட்டுலகிற்குச் செல்லமாட்டான் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இவைகள் எல்லாம் அடிமைகளை அடக்கியாவதற்குச் செய்யப்பட்ட தந்திரங்களே என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

தொல் தமிழ்நாட்டில் அடிமை முறை என்ற ஒன்று இருந்ததேயில்லை. சிந்துவெளியிலும் இருந்ததற்கானச் சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் மேற்கில் குடியேறிய தமிழர்கள், அங்கு வாழ்ந்திருந்த நாகரிகமற்ற பழங்குடி மக்களை தங்களது வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். யூதர்கள் தங்களுக்கென ஒரு நாடு கிடைக்கும் வரை அடிமைகளை வைத்துக் கொள்ளவில்லை. யூதர்கள் எகிப்தில் அடிமைகளாயிருந்தவர்களே. ஆனால் பிற்காலத்திய முதலாளித்துவ சமூகக் கட்டமைப்பில், யூதர்களும் அடிமைகளை வைத்துக் கொண்டனர். ஆரியர்கள் வடக்கு மெசபத்தோமியாவிலிருந்தே (அனதோலியா) இந்தியாவுக்கு வந்தனர் என்ற கருத்து தற்போது வலுப்பெற்று வருகிறது. ஆரியர்களின் தாய்நாட்டிலும் அடிமை முறை இருந்ததை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். இந்தியச் சூழலில் அடிமை முறை ஏற்படையதன்று என்று கருதிய ஆரியர்கள், சாதிப்பாகுபாட்டு முறையை அறிமுகம் செய்தனர். மேற்கில் அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையிலும், இந்தியாவில் சாதிக் கொடுமையை ஒழிக்க இயலவில்லை.

இந்தியாவில் ஆரியர்கள், சமயம் தொடர்பான நிகழ்வுகளில் தலைமையேற்கத் தொடங்கிய காலம், கி.பி. 500 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே எனலாம். இந்தியா முழுமைக்கும் அவர்களுடைய தலைமை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. மன்னர்களும் அவர்களது சமயத்தலைமைக்கு இசைவளித்தனர். இருந்தாலும்,

மன்னர்களுக்கும் ஆரிய சமயத்தலைவர்களுக்கும் முரண்பாடுகள் தோன்றவில்லை. மன்னர்களை நயந்தும் போற்றியும் தங்கள் தலைமையிடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டனர். இசுலாமியர் இந்தியாவை ஆண்டபோதும், பிறகு வந்த ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலும் ஆரியப் பிராமணர்கள் எதிர்ப்புகளின்றியே வாழ்ந்திருந்தனர்.

ஆனால் எகிப்து நாட்டில் சமயத்தலைமை மிகுந்த வலிமை பெற்றிருந்தது. காரணம் யாதெனில் அவர்களே, படித்தவர்களாகவும் அறிவாளிகளாகவும், மருத்துவர்களாகவும் வானியல் அறிஞர்களாகவும், கணக்கியல் மேதைகளாகவும் விளங்கினர். இத்தகைய அறிவு மரபு வழியில் மடை மாற்றம் செய்யப்பட்டது. பொது மக்களுக்கு அத்தகைய கல்வி புகட்டப்படவில்லை. மன்னர்களும் சமயத் தலைமையைச் சார்ந்தே இருக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்களது ஆட்சி நிலைக்க, சமயத் தலைமையின் உதவி தேவைப்பட்டது. இவ்வாறு கட்டுக்கடங்காத அதிகாரங்களைக் குவித்துவைத்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தலைமை பலநேரங்களில் மன்னர்களை மதிப்பதுகூட இல்லை. கி.மு. 1700 - 1400 ஆண்டுகளில், சமயத்தலைவர்கள் மிகுந்த வலிமையோடு காணப்பட்டனர். அமனோதிப் (Amenotep, 1419 - 1402 B.C.) ஆட்சிக் காலத்தில், சமயத்தலைவர்கள் கடுமையாக ஒடுக்கப்பட்டனர்.⁴⁰⁵ சமயத் தலைமையை மன்னனே ஏற்றுக் கொண்டான். இருப்பினும் அடுத்தடுத்து வந்த மன்னர்கள் காலத்தில் சமயத்தலைமை மீண்டும் எழுச்சி பெற்றது.

சமயத் தலைமை அறிந்திருந்த மருத்துவம் சார்ந்த அறிவு, அவர்களின் செல்வாக்கை உயர்த்தக் காரணமாயிற்று. உடலோம்பும் காலை, மூச்சுப் பயிற்சி, சரியான உணவு முறை, என அறிவியல் சார்ந்த மரபறிவும், பச்சிலைகள் மூலிகைகள் என இயற்கை சார்ந்த நுண்ணறிவும் மருத்துவத்துறையில் சிறந்து விளங்க அடிப்படைகளாயின. இம்மருத்துவ முறைகளோடு, அறுவை மருத்துவம், எலும்பு மருத்துவம், மனநோய் மருத்துவம் என தற்கால மருத்துவத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் அவர்கள் சிறந்து விளங்கினர். பாம்புக் கடிக்கு அவர்கள் தந்த மருந்து உடனடியாக விடத்தை இறக்கி, கடிபட்ட வனை குணமாக்கியது. இந்த மரபு சார்ந்த மருத்துவ முறை பாபிலோனியரிடமும் இருந்தது. ஆனால் சமயத் தலைவர்கள், இயற்கையோடும், அறிவியல் சார்ந்தும் அறியப்பட்ட

மருத்துவ முறையை, பல்வேறு புரியாத சொற்களை ஒலித்துக் கொண்டும், உடல் அசைவுகளையும் வெளிப்படுத்தியும் செய்து வந்ததால், மக்கள் அவர்கள் அறிந்திருந்த மந்திரக் கலை மூலமே நோய்கள் குணமாயின என நம்பினர். ஒரு வகையில் சமயத்தலைமை, வேடதாரிகளாகவே இருந்தனர். இந்த மாய மந்திர முறை (Black magic) யைப் பயன்படுத்தி தீய உருக்களை ஓட்டவும், இறந்தவரின் உயிர்களை மறு உலகத்திற்கு அனுப்பவும் இயலும் என மக்களை நம்பவைத்தனர். வாழும் காலத்தில் செல்வம் படைத்தவர்கள், பெருமளவிலான தொகையை சமயத்தலைமைக்கு அளித்து, தாம் இறந்த பின்பு, மறுஉலகில் மகிழ்வுடன் வாழ உறுதி செய்து கொண்டனர். இம்மந்திர முறையால் பாம்புக்கடி, முதலைக்கடி, விலங்குத் தாக்குதல் போன்றவற்றிலிருந்தும், மக்களைக் காக்க இயலும் எனவும் நம்பவைத்தனர். சூரியன் தொடர்ந்து ஒளிதரவும் நைல் ஆற்றில் நீர்வரத்துப் பெருகவும், மழை பெய்யவும், சமயத் தலைமை மந்திரங்களை ஒதி வந்தது. இவ்வாறான மருத்துவ முறைகளால், சமயத் தலைமை மக்களிடமும் மன்னனிடமும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. இதன்வழியில் ஏராளமான காணிக்கைப் பொருட்களும் நன்கொடைகளும் குவிந்தன. மன்னனுக்கும் சமமான செல்வங்களை சமயத்தலைமை பெற்றிருந்தது.⁴⁰⁶

இராம் சேஸ் III என்ற மன்னன் காலத்தில், எபிரேய மக்கள் முற்றிலுமாக எகிப்தை விட்டு வெளியேறிவிட்டதால், மன்னனுக்குப் பெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் சமயத் தலைமையுடன் நீக்குப் போக்காக மன்னன் நடந்து கொண்டான். ஆரிஸ் பாப்பிரஸ் (Harris Papyrus) என்ற ஆவணத்தின் மூலம் கோயில்களுக்கு உரிமைகளாயிருந்த செல்வங்கள் பற்றிய பட்டியல் வெளிப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட மன்னனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.பி. 1300 - 1200) கோயில்களின் செல்வப்பட்டியல் வருமாறு :⁴⁰⁷

வேளாண்மைக்கான நிலம் மற்றும் பிறநிலங்கள் : 3000 சதுரக் கிலோ மீட்டர்கள்.

திபே (The bes) நகரக் கோயிலுக்க மட்டும் : 2393 சதுரக் கிலோ மீட்டர்கள்.

கோயில்களில் பணியாற்றிய அடிமைகள் : 1,03,175 பேர்.

திபே நகரத்துக் கோயில் அடிமைகள் : 81,322 பேர்.

திபே நகரத்துக் கால் நடைகளின் எண்ணிக்கை : 4,90,000.

அமோன் நகரத்துக் கோயில் வருமானம் ஆண்டுக்கு : 3, 20,000 சாக்குகள் (தவசங்கள்).

ஓயின் எனப் படும் தேறல் குடுவைகள் : 25,000.

(ஆயிரக் கணக்கான கால் நடைகள், உண்ணும் பறவைகள்)

வெள்ளி : 1000 கிலோவுக்கும் கூடுதலாக.

பொன் : 52 கிலோவுக்கும் கூடுதலாக.

மேற்கண்ட பட்டியல் ஓராண்டு வருமானமாகும். இவையன்றி, மன்னர்கள் பொது மக்கள், நோயாளிகள், மறுவாழ்வு கோருபவர்கள், எதிர்காலம் கேட்பவர்கள், பிள்ளைப் பேறு கேட்பவர்கள், பாலியல் நுகர்வில் வலிமை பெற விரும்புகிறவர்கள் அளிக்கும் தொகைகள், நன் கொடைகள் ஆகியவை தனி வருமானங்களாகும். இவையன்றி திபே நகரத்துக் கோயிலில் ஓரண்டுக்கு 60 திருவிழாக்கள் நடைபெறும். அத்திருவிழாக்கால வருமானமும் உயர்ந்து காணப்பட்டது. இறந்த மன்னரை பிரமிடுக்குள் வைக்க செய்யப்படும் ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் சமயத்தலைமைக்கே தெரியும். இறந்த உடலை எவ்வாறு பதப்படுத்துவது என்ற மருத்துவ முறையை சமயத் தலைவர்களே அறிந்திருந்தனர். பிரமிடுகளைக் கட்டுவதற்கான தொழில் நுட்பமும் அவர்களிடமே இருந்தது. இவ்வாறான பிரமிடுச் சடங்குகளுக்கான ஊதியம் மிக உயர்வானது.⁴⁰⁸

எகிப்திய அறிவியல், சமயம் சார்ந்தே காணப்பட்டது. ஆலயங்கள் கட்டுவதும், அவற்றிற்கு வண்ணம் பூசுவதும், ஆலயச் சுவர்களில் சிற்பங்களை வடிப்பதும், சிற்பக் கலைஞர்களுக்குத் திட்ட வரைபடம் அளிப்பதும் சமயத் தலைமையே. அரசாங்கம் மற்றும் கோயில்கள் தொடர்பான ஆவணங்களைப் பதிவு செய்ய, சமயத்தலைமையையே நாடினர். எழுதப்படக்கூடிய தெரிந்தவர்களும் அவர்களே. இவ்வாறான கல்விமுறையை சமயத்தலைவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தாருக்கே அளித்துவந்தனர். பொதுமக்கள் எழுதப்படக்கூடிய தெரிந்து கொள்ளக் கூடாது எனக் கருதினர். எனவே, எழுதுவதும் படிப்பதும் கூட, ஏதோ மந்திர தந்திர நடவடிக்கை போலும் என மக்களும் நம்பினர்.⁴⁰⁹

கிரேக்க வரலாற்றறிஞர் எரடோட்டஸ் (Herodotus) இவ்வாறு எழுதிவைத்துள்ளார் :⁴¹⁰

“எகிப்திய குருமார்கள் தாங்கள் பெற்றிருந்த கல்வியில், சில கழுக்கமான அறிவியல் கூறுகளை (secret science) அறிந்திருந்தனர். மூலிகை மருத்துவத்தில் சிறந்திருந்த குரு மார்கள், அம்மூலிகைகளாலேயே நோய் விடுபடுகிறது என்ற உண்மையை மறைத்து, தங்களுடைய ஆற்றலால்தான் அவ்வாறு நிகழ்கிறது என மக்களை நம்பவைத்தனர். வானியல் தொடர்பான மிகச் சிறந்த அறிவை குருமார்கள் பெற்றிருந்தனர். கதிர்வனின் சுற்று, நிலவின் சுற்று, கோள்களின் சுற்று, விண்மீன்களின் இருப்பிடம் மற்றும் நகர்வுகள் ஆகியவற்றைத் துல்லியமாகக் கணித்து, இதன்வழியில் நிலவை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாள் காட்டியைக் கொண்டிருந்தனர். காருவா, வெள்ளுவா நாள் பற்றிய குறிப்புகள், சூரிய மதி மறைவு நாள் (eclipses) பற்றிய குறிப்புகளை முன் கூட்டியே அறிவித்தனர். மிகச்சிறந்த கணக்கியல் அறிவைப்பெற்றிருந்ததால், பிரமிடுகள் போன்ற கட்டிடங்களையும் உருவாக்கினர். முடிவாக, குருமார்கள் மிகவும் உயர்ந்த, ஆழமான கல்வியைப் பெற்றிருந்தனர். அக்கால அளவில் அவர்கள் பெற்றிருந்த கல்வியறிவு மிகவும் போற்றுவதற்குரியது.”

எரடோட்டஸ், எகிப்தியர்களைப் பற்றி சரியான கருத்தையே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் எனக் கருதலாம்.

மேற்கண்டவாறு, குருமார்கள் மக்களை மூடநம்பிக்கைகளிலும் மந்திர தந்திரங்களிலும் ஈடுபடுத்தி வந்த காலத்திலும், எகிப்தில் சிந்தனையாளர்களும் இருந்தனர். குருமார்களின் கொள்கைகளையும் செயல்பாடுகளையும் தீவிரமாக எதிர்த்து வந்தனர். கடவுள் மறுப்பும், கடவுள் பெயரால் மக்கள் சுரண்டப்படும் சூழலையும் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இடைக் காலத்தில் (கி.மு. 1500) எழுதப்பட்ட நூல் ஒன்று (The song of the Harp Player) எகிப்தில் கிடைத்துள்ளது. இறந்தபிறகு உயிர் மறு உலகம் செல்வது தொடர்பாக, நூலாசிரியர் தனது கடுமையான கண்டனத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்.

சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும், ஏழைகளும், அடிமைகளும் அவ்வப்போது குருமார்களை எதிர்த்துப் போர்க்குரல் எழுப்பியுமுள்ளனர். இவ்வாறான பல்வேறு போராட்டங்களைப் பற்றிய செய்திகளை, கி.மு. 7ஆம் நூற்றாண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட “லேடன் பாப்பிரஸ்” குறிப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.⁴¹² இக்குறிப்புகளில் (Papyrus

document of Leydon) சமூகத்தில் ஏழைகளின் நிலைமைகள் வெகுவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு எதிர்த்த குழுக்களையும் சிந்தனையாளர்களையும் கொண்டு குவித்த செய்திகளும் அக்குறிப்புகளில் காணப்படுகின்றன.

பழந்தமிழகத்தில், கடவுள் நம்பிக்கை கொண்ட மக்களும், அவர்களை வழிநடத்திய சமயத் தலைவர்களும் இருந்துள்ளனர். தமிழ்நாட்டு சமயத்தலைமை, பெரதுமக்களைக் கொடுமைப்படுத்தியதாகவோ, சுரண்டிப் பிழைத்ததாகவோ குறிப்புகள் எவையுமில்லை. மக்களை அறவழிகளில் ஈடுபடுத்தவே சமயத் தலைவர்கள் முயன்றுள்ளனர். பிற்காலத்தில் தமிழகத்தில் சமயத் தலைமையேற்ற ஆரியர்களைப் போன்று, கடவுளுக்கும் மக்களுக்கு இடையிலான தரகர்களைப் போன்று, தம்மை அறிவித்துக் கொள்ளவில்லை. அந்தணர், பார்ப்பார் என அறியப்பட்ட தமிழ் அறநெறியாளர்கள் மொழியையும் இனத்தையும் காக்கவும் ஒற்றுமைப்படுத்தவுமே முயன்றுள்ளனர். இவ்வாறான கடவுள் நம்பிக்கையும் அது தொடர்பான தொன்மக் கதைகளும் ஒரு புறம் நிகழ்ந்துவர, கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையாளர்களும் தமிழகத்தில் இருந்துள்ளனர். பக்குடுக்கை நன்கணியார் என்ற புலவர், கடவுள் மறுப்பாளராகவே அறியப்படுகிறார். இருப்பினும் நம்பிக்கைகளும், பகுத்தறிவும் தமிழகத்தில் எக்காலத்திலும் முரண்பட்டதாகவோ, சமயப் பூசல்களை உருவாக்கியதாகவோ சங்க இலக்கியங்கள் கூறவில்லை.

ஆரியருடைய தமிழக வருகைக்குப் பின்னரே (கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு), தமிழகத்தில் சமயப் போர்கள் தூண்டி விடப்பட்டுள்ளன. ஆரியர்களின் சாதிப் பாகுபாடு, வேள்விகள், சடங்குகள் ஆகியவற்றை எதிர்த்தவர்கள், அரசாங்க உதவியுடன் கொல்லப்பட்டனர். பல்லாயிரம் சமணர்கள் கழுவேற்றப்பட்டதாக அறியப்படும் செய்தி, சமயப் போருக்கான எடுத்துக் காட்டாகும். ஆரியர்கள் விரும்பாத புத்த சமணச் சமயங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. அவர்தம் கோயில்களும் குறையாடப்பட்டன. (நாகையில் புத்த ஆலயம் இவ்வாறு குறையாடப்பட்டது.) பிராமணர்களின் சுரண்டல் கொள்கையை எதிர்த்த சித்தர்கள் என்ற கடவுள் மறுப்பாளர்கள் நாட்டை விட்டே துரத்தப்பட்டனர். பலர் காடுகளில் ஒளிந்து வாழ்ந்தனர். பலர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். சைவம் வைணவம் என்ற பிரிவுகளை ஆரியரே உருவாக்கினர். அப் பிரிவுகளுக்கிடையே மோதல்களையும் வெடிக்கச் செய்தனர்.

எகிப்தியக் குருமார்களைப் போன்ற கொள்கையைக் கொண்டிருந்த ஆரியர்கள், தங்களுடைய கொள்கைகளில் வெற்றியும் பெற்றனர். அதன் தொடர் நிகழ்வுகள் தற்காலத்திலும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை எனலாம்.

எகிப்தில் கி.மு. 10000 - 8000 ஆண்டுகளில் குடியேறி வர்கள், தமிழர்களே என்பதை அறியலாம். அக்குடியேற்றத்துக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்த பழங்குடியினர் நாகரிக மற்ற வரையும், கல்வியறிவற்றவரையும் இருந்தனர். எகிப்தில் ஒரு புதிய தொடக்கத்தைத் தமிழ்க்குடி பெயர்ந்தோரே உருவாக்கினர். எகிப்தில் அறியப்படும் பல்வேறு சிறப்புகளும், தமிழ்க் குடியேற்றத்துக்குப் பிறகு தோன்றியவைகளே. தொடர்ந்து தமிழகத்துக்கும் எகிப்துக்கும் இடையே பல்வேறு தொடர்புகளும் அறியப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக வணிகத்தொடர்பு வலுப்பெற்றிருந்தது. எகிப்தியச் சமயமும், அதன் கடவுளரும் தமிழ் மரபுக் கடவுளரின் மறுஉருவங்களே எனலாம். எகிப்துக்கும் லிபியாவுக்கும் இடைப்பட்ட பாலை நிலத்துக்கு அக்காலத்தில் சிவன் பாலைவனம் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டிருந்தது. அது கடவுளின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது என்பதைவிட, சிவந்த மண் நிறைந்திருந்ததால் அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது எனலாம். எகிப்தில் புதிய தொடக்கத்தையும் மறுமலர்ச்சியையும் உருவாக்கியவர்கள் குடியேற்றத் தமிழர்களே என்பதற்கு பல்வேறு சான்றுகளைக் காட்டி நம்மால் நிறுவ இயலும்.

எகிப்திய வரலாற்றைப் பின்வருமாறு பகுக்கலாம்:⁴¹³

1. குடியேற்றத் தமிழர்களின் காலம் : கி.மு. 10000 - 4000.
2. பாரோ மன்னர்களின் காலம் : கி.மு. 3500 - 341.
3. கிரேக்கரின் ஆட்சிக்காலம் : கி.மு. 332 - 30.
4. உரோமரின் ஆட்சிக்காலம் : கி.மு. 30 - கி.பி. 638.
5. அராபியர்களின் ஆட்சிக்காலம் : கி.பி. 640 - கி.பி. 1517.
6. துருக்கியரின் ஆட்சிக்காலம் : கி.பி. 1517 - கி.பி. 1882.
7. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலம் : கி.பி. 1882 - கி.பி. 1952.
8. விடுதலை பெற்ற எகிப்து : கி.பி. 1952 முதல்.

குறிப்பு: குடியேற்றத் தமிழர்களின் வரலாறு எந்தப் பதிவுகளிலும் கிடைக்கப் பெறவில்லையாயினும், பாரோக்களின் ஆட்சிக்காலக் குறிப்புகள், தமிழரின் நாகரிகப் பண்பாட்டு சிறப்புகளை விளக்குகின்றன எனலாம்.

போனீசியர்கள்

போனீசியா (Phoenicia) என்ற நாடு, நடுத்தரைக் கடலின் கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்திருந்த ஒரு சிறிய நாடாகும். தற்காலத்திய இலெபனான், சிரியா ஆகிய நாடுகளின் பகுதிகளைக் கொண்டது. கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில், அந்நாடு அறியப்படவில்லை. போனீசியர்கள் யார்? அவர்களது முன்னோர் யாவர்? அவர்கள் எந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்திருந்து போனீசியாவில் குடியேறினர்? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு வரலாற்றில் தெளிவான விடை அளிக்கப்படவில்லை. வடக்கிலிருந்து தெற்காக 250 கல் (mile) நீளமும், கிழக்கிலிருந்து மேற்காக 160 கல் அகலமும் கொண்ட அச்சிறிய நாடு, அரசியல் அதிகாரம், ஆளுமை, கலை, நாகரிகம் போன்ற கூறுகளால் பேசப்படவில்லை. உலகளாவிய வணிகமும், அவ்வணிகத்தை மேற்கொள்ள அவர்கள் மேற்கொண்ட கடற்செலவுகளுமே அவர்களை வரலாற்றில் நிலைநிறுத்தியது.⁴¹⁴ கி.மு. 1500 ஆண்டுகளில் அவர்கள் கண்டுபிடித்த புதிய எழுத்துமுறை, இன்றைய மேற்கித்திய எழுத்து முறைகளுக்கு எல்லாம் அடிப்படையாக அமைந்தது. எழுத்துத் துறையில் ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள் போனீசியர்கள் என்றால் மிகையாகாது.

போனீசியாவின் கிழக்குப் பகுதி பனிமலைகள் சூழ்ந்த பகுதியாயிருந்ததால், அங்கிருந்து தோன்றிய சில ஆறுகள் மேற்காகவும், தெற்காகவும் ஓடி அந்நாட்டை வளப்படுத்தின. நல்ல வளமான மண்ணைப் பெற்றிருந்த அந்நாட்டில் கோதுமை, பார்லி முதலிய தவசங்களும், ஏராளமான பழங்களும் விளைவிக்கப்பட்டன. கோடையில் கடும் வெப்பம் நிலவிய போதிலும், சீரான வெப்பநிலை பிற காலங்களில் நிலவியது. பாலத்தீனம் என்று அழைக்கப்பட்ட (தற்காலத்திலும் அதே பெயரால் அப்பகுதி அழைக்கப்படுகிறது) போனீசியாவின் தென்பகுதியைவிட, இயற்கையான துறைமுகங்களை போனீசியா

பெற்றிருந்தது. போனீசியாவின் கிழக்கிலிருந்த பனிமலைத் தொடர், அந்நாட்டிற்கு இயற்கை அரணாகவும் விளங்கியது. கிரேக்கர்கள் எழுச்சி பெறும் காலம் வரை (கி.மு. 700), போனீசியர்களே கடல் மேலாண்மையில் சிறப்புற்று விளங்கினர்.⁴¹⁵

போனீசியர்களின் முன்னோர் யார் என்பது அறியப்படாத புதிராக இருந்த போதிலும், சில ஆய்வாளர்கள், அவர்களைக் கனானியருடனும், இசுராயெல் இனத்தாருடனும் தொடர்புபடுத்துகின்றனர். இது முரண்பாடான செய்தியாகவும் உள்ளது. எவ்வாறெனில், கனானியருக்கும் இசுராயெல் இனத்தாருக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர். கனானியர் அந்நாட்டின் பழங்குடியினர் என்றும், இசுராயெல் மக்கள் வெளிநாட்டினர் என்றும் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே, இசுராயெல் இனத்தோடு போனீசியர்களுக்குத் தொடர்புண்டு எனக் கருத பல்வேறு சான்றுகள் உள்ளன. போனீசியர்கள் தங்களை, சிதோனியர்கள் (Sidonians) என அழைத்துக் கொண்டனர். போனீசியர் என்ற பெயர், அவர்களுக்குக் கிரேக்கர்களால் சூட்டப்பட்டதாகும். போனீசியா என்ற சொல், போனிக்ஸ் (Phoenix) என்ற சொல்லினின்றும் மருவியது என்பர்.⁴¹⁶ போனிக்ஸ் என்பதற்கு உண்மையான பொருள் அறியப்படவில்லை என்றாலும் அச்சொல் சிவப்பு, பழுப்பு, செம்பழுப்பு என்ற பொருளைத் தருவதாகக் கூறுகின்றனர். செம்பழுப்பு நிறமான ஒரு வண்ணத்தை அவர்கள் கண்டுபிடித்து அதனை வணிகப் படுத்தினர் என்பதால், போனிக்ஸ் என்பது செம்பழுப்பு நிறமே எனக் கூறினர். இது முற்றிலும் தவறான கண்ணோட்டமாகும். கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில், போனீசியர்களின் நிலைப்பாடு, போனீசியாவில் அறியப்பட்டிருந்தது என்பதை வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

போனீசியர்களின் வரலாற்றில் அவர்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தில் சிறப்புற்றிருந்ததாகவோ, பிற நாடுகளின் மீது படையெடுத்து வென்றதாகவோ செய்திகள் இல்லை. கி.மு. 3000 ஆண்டுத் தொடக்கம், போனீசியாவில் நிலை கொண்டு யோனீசியர்களை, எகிப்திய மன்னர்கள் தங்களது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். கனான் (பிற்கால இசுராயல் நாடு) உள்ளிட்ட பகுதிகளும் எகிப்தியரின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தன.

இப்பகுதியில் எகிப்திய ஆட்சிக் கெதிராகக் கலகங்கள் தோன்றி, புரட்சிகள் வெடித்த போதும், எகிப்தியர்கள் அவ்வப் போது அவற்றை முறியடித்து வந்துள்ளனர்.²¹⁷ எகிப்தியர் களும், போனீசியர்களை தங்கள் வணிக நலனுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இருப்பினும் எகிப்தியர் மீது போனீசியர்களுக்கு உள்ளார்ந்த உறவு மலர்ந்து விடவில்லை. எகிப்தியருக்குப் பிறகு சில காலம் (கி.மு. 1200-700) விடுதலை பெற்ற உணர்வுடன் இருந்த போனீசியர்களை, கி.மு. 700 ஆண்டுகளில், அசீரியர்கள் தங்கள் கட்டுப் பாட்டில் வைத்திருந்தனர். கி.மு. 1200 ஆண்டுகளில், எகிப்தில் அடிமைகளாக வாழ்ந்திருந்த எபிரேயர்கள், மோசே தலைமையில் வெளியேறி, கனான் என்ற நாட்டைப் போரிட்டு வென்றனர். அப்பகுதிக்கு இசுராயெல் என்ற தங்களது முன்னோரின் பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டனர். (அபிறகாமின் பெயரன் யாக் கோபுவுக்கு இசுராயெல் என்ற பெயரும் உண்டு.) இசுராயெல்லில் எபிரேயர்களின் ஆட்சி தொடர்ந்த போது, போனீசியர்கள், எபிரேயர்களுடன் நல்லுறவு கொண்டிருந்தனர்.

இசுராயெல் நாடு இரண்டாகப் பிளவுபட்ட போது (கி.மு. 850), அந்நாட்டின் ஆளுமை வலு குறைந்து போயிற்று. பின்னர் அசீரியர் போனீசியாவைக் கையகப்படுத்திக் கொண்டனர். அசீரியருக்குப் பிறகு பாரசீகப் பேரரசில் போனீசியா கொண்டுவரப்பட்டது. பாரசீகர்களின் கடற்படைக்குப் போனீசியர்கள் பெருமளவில் உதவி புரிந்தனர். பாரசீகக் கடற்படையே, போனீசியர்கள் மேற்பார்வையில் தான் இயங்கின எனக் கூறுவாரும் உண்டு. பாரசீகப் பேரரசை அலெக்சாந்தர் வென்றபிறகு, போனீசியா கிரேக்கர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தது. இருப்பினும் கிரேக்கர்களால் எவ்வகையான இடையூறுகளும் போனீசியாவிற்கு ஏற்படவில்லை. கி.மு. 64 ஆம் ஆண்டு, போம் பேயி (Pompey) என்ற உரோமப் படைத் தலைவன், போனீசியாவை உரோமர் ஆட்சிக்குட்படுத்தினான்.⁴¹⁸

போனீசியா என்பது ஒரு நாடு எனக் குறிப்பிடுவது கூட தவறான சிந்தனையே எனலாம். அது பல்வேறு நகர் ஆட்சிகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நாடு என்பதே பொருத்தமானதாகும். தையர் (Tyre), பிப்லோஸ் (Byblos), அர்வாட் (Arwad), உகாரித் (Ugarit) போன்ற நகரங்கள், தனித்தன்மையுடன் சில குழுத்

தலைமைகள் ஆண்டு வந்தன. அக் குழுவினர் மரபு வழியில் ஆட்சி புரிந்தனர். தங்களுக்குள் பல் வேறு காரணங்களால் முரண்பட்ட அந்நகர் அரசுகள், பொதுவாக அமைதியை அப்பகுதிகளில் பேணிக் காத்துவந்தனர். போனீசியர்கள் எக்காலத்திலும் போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டவர்கள் அல்லர்; அவர்கள் அதனை விரும்பியதுமில்லை. அவர்களது முழுக்கவனமும், வணிகத்திலேயே ஈடுபாடாக இருந்தது. தங்களுக்கு இடையூறுகள் செய்யும் பிற அரசுகளுக்கு, அவ்வப்போது கப்பம் கட்டி வந்தனர். இதனால் வெளிநாட்டு அரசுகள் போனீசியர்கள் அவர்கள் போக்கில் செல்ல விடுத்தனர். இதனை ஒரு அரசு தந்திர நடவடிக்கை (Political diplomacy) என்றே ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.³¹⁹

போனீசியர்களின் அடிப்படையான தொழில் வணிகம் ஆகும். அவ்வணிகத்துக்குத் தேவையான பொருட்களை அவர்களே உருவாக்கிக் கொண்டனர். வேளாண்மை, தொழில் துறை, நுண்பொருள் செய்தல், கலைப் பொருட்களை உருவாக்குதல் போன்ற தொழில்களில் அவர்கள் ஈடுபாடு காட்டினர். ஏனெனில், இவ்வகையான பொருட்களே அவர்களின் வணிகத்துக்குத் தேவைப்பட்டன. எகிப்து போன்ற நாடுகளில், பெருமளவில் கோரைகளை வாங்கி, அவற்றை கிரேக்கம், இத்தாலி போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் விற்று வந்தனர். கடற்சிப்பிகளிலில் இருந்து அவர்கள் உருவாக்கிய நீலம், செம்பழுப்பு, ஊதா போன்ற வண்ணக் கலவைகள் (paints) அக்கால உலகில் எவரும் அறிந்திராத கழுக்கமான தொழிலாகும். இத்தொழில் பற்றிய கழுக்கங்களை, பிறருக்கு அவர்கள் வெளிப்படுத்தவில்லை. இவையின்றி, பல்வேறு கவர்ச்சிப் பொருட்களை (Luxury goods)யும் அவர்கள் உருவாக்கினர்.³²⁰

தங்களுடைய வணிகத்தை விரிவு படுத்த நடுத்தரைக் கடலைச் சுற்றியிருந்த நாடுகள் அனைத்திலும் தங்களுக் கென குடியிருப்புகளை (Colonies) ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். நடுத்தரைக் கடலைச் சுற்றியிருந்த நகரங்கள் அனைத்தும் போனீசியர்களின் வணிகப் பொருட்களால் நிரம்பி வழிந்தன. சைப்ரஸ், சிசிலி, சார்டீனியா, ஸ்பெயின் தீவக் குறை, கிரேக்கம் என அவர்களது வணிக அதிகாரம் விரிவடைந்தது. அக்காலத்தில் போனீசியர்களுடன் போட்டியிட எந்நாட்டிற்கும்

அடித்தளம் இருந்திருக்கவில்லை. சில ஆய்வாளர்கள் கூறும் செய்திகளின்படி, ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தையே அவர்கள் சுற்றி வந்தனர் எனவும் அறியப்படுகின்றது.⁴²¹

தையர், திரே, தீர் (Tyre) என்றவாறு பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்ட போனீசியத் துறை முகம், இயற்கையாக அமைந்திருந்த மிகச் சிறந்த நகரமாகும். இன்னும் சொல்லப் போனால், போனீசியாவின் மற்ற துறை முக நகரங்களை விட எப்போதும் ஆரவாரமான நகராக தையர் இருந்தது. இப் பெயருக்கான காரணம் யாதெனில், உள்நாட்டை யொட்டி ஒரு நிலப்பகுதி கடலில் தனியே அமைந்திருந்தது. (தமிழ் நாட்டின் இராமேசுவரம் போன்று) அந்நிலப் பகுதியையே தையர், திரே, தீர் என்றவாறு அழைத்தனர். அப்பகுதியில் ஏராளமான மரக்கலங்கள் வந்து போயின. தீர் துறை முகத்தைப் போன்று கிழக்கு நாட்டில் அறியப்பட்ட துறைமுகம் முசிறி ஆகும். தீர் நகருக்கும் முசிறிக்கும் நெருங்கிய வணிகத் தொடர்புகள் இருந்தன. தீர் நகரத்து வணிகர்களே பெரும்பான்மையான நடுத்தரைக் கடல் சார்ந்த நகரங்களைத் தம் வணிக மையங்களாகப் பயன்படுத்திவந்தனர். இதனால் தீர் நகரத்து மரக்கலங்கள் நடுத்தரைக் கடலை எப்போதும் சூழ்ந்திருந்தன. இதனைக் கண்ட கிரேக்கர்கள், நடுத்தரைக் கடலை, “தீர் நகரத்தார் கடல்” என்றே குறிப்பிட்டனர். இதுவே terranian sea எனப்பட்டது அட்லாண்டிக், அரபிக் கடல்களைப் போன்று ஆழமற்ற கடலாக அது இருந்தது.⁴²² மேலும் அது ஒரு பெரிய ஏரியைப் போன்று, சுற்றிலும் நாடுகளால் சூழப் பெற்றிருந்தது. அதனால் medi என்ற கிரேக்கச் சொல்லையும் இணைத்தனர்.

மத்தி - மத்திய என்ற தமிழ்ச் சொல், மத்ய என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

மத்தி - மெடி (Medi) என கிரேக்கத்தில் திரிந்தது.

மெடி - மிட் (Mid) என ஆங்கிலத்தில் திரிந்தது.

இச்சொற்களை இணைத்தே கிரேக்கர்கள் Medi - terranian sea என்றவாறு கூறினர். இதனை மத்திய தரைக்கடல் என்றும், நடுத்தரைக் கடல் என்றும் கூறுகிறோம். தரை என்ற சொல், தையர், திரே, தீர், என்றவாறு சொல்லப்பட்ட Tyre என்ற நகரத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. தரை என்ற சொல், சமற்கிருதத்தில் த்ர (dra) எனத் திரிந்தது.

எபிரேய மொழியில் தெரா (Terrah) எனத் திரிந்தது.

கிரேக்க மொழியில் திரே (Terre) எனத் திரிந்தது.

ஆங்கிலத்தில் தெர்ர (Terra) எனத் திரிந்தது.

போனீசிய மொழியில் தீர் (Tyre) எனத் திரிந்தது.

எனவே, மெடிட்டரேனியன் என்ற சொல், முழுக்க முழுக்க தமிழ்ச் சொற்களை மூலமாகக் கொண்டது என அறியலாம். (ஆங்கிலத்தில் அறியப்படும் terra, terracotta, terranian, territory, terrorist போன்ற சொற்கள், தரை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபுகளே என்க.)

போனீசியர்களின் கவர்ச்சிப் பொருட்களான கலைப் படைப்புகள் எவையும் அவர்கள் முதன் முதலில் கண்டு பிடித்தவை அன்று. ஏற்கனவே எகிப்தியர், கிரேக்கர், மெச பத்தோமியர் போன்ற இதர நாட்டவர் கண்டு பிடித்த மூல உத்திகளைக் கொண்டு, அவர்கள் நாட்டுப் பொருட்களை, புதிய பார்வையில் புதுக்கி அளித்ததில் போனீசியர்கள் நிகரற்ற வர்களாயிருந்தனர். மூலப் பொருட்கள் வணிகச் சந்தையில் போட்டியிட முடியாத அளவுக்கு போனீசியப் படைப்புகள் சிறந்திருந்தன. போனீசியக் கலைஞர்கள் மிகமிக நுட்பமான பொருட்களை உருவாக்கித் தந்தனர். அவை, அதுவரையில் அறியப்பட்ட பொருட்களை விட தொழில் கவர்ச்சியும் கொண்டிருந்தன. இவ்வாறான நுட்பமான கலைப் பொருட்களின் படங்கள் இன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளன.⁴²³ (ANEP).

போனீசியரின் கடல் மேலாண்மை: தீர் என்ற சொல் தரையைக் குறித்தது போன்று, சிடோன் அல்லது சிதன் (Sidon) என்ற சொல், நீரைக் குறித்தது எனலாம். ஆனால் சிதன் என்ற சொல்லுக்கான பொருள் தெரியவில்லை என்றும், அது எம்மொழிச் சொல் என அறிய இயலவில்லை என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். உண்மையில், சிதர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, சிதன் என்று திரிபுபட்டுள்ளது.

சிந்து என்ற தமிழ்ச் சொல், நீர்ச் சொரிதலைக் குறித்தது.

சிதர் - சிதன் என நீண்டு, நீர் தெறித்தலைக் குறித்தது, பரவுதலையும் குறித்தது (Spread).

சிதர், பரவுதலைக் குறிப்பதால், பரவை என்ற கடலையும் குறித்தது.

சிதர் - சிதன் எனத் திரிந்து, கடலையே குறித்தது.

பெய்ருட்டிலிருந்து 25 கல் தெற்கே உள்ள சேய்தா (Saida) என்ற தற்கால நகரமே சிதன் என்று ஆக்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டது. சேய்தா என்ற சொல்லும் கூட, கடல் என்ற பொருளைக் குறிக்கும் தமிழ்ச் சொல்லாகும். பெத் - சேய்தா (Beth - Saida) என்ற ஊர் அக்காலத்தில் இசுராயெல் நாட்டில் அறியப்பட்டிருந்தது. சே என்பது மீனைக் குறித்ததொரு தமிழ்ச் சொல்லாகும். அது சேல் எனவும் நீண்டது. பெத் சேய்தா என்பது, மீன் பிடிக்கும் ஊர் என்ற பொருள் கொண்டது (house or hamlet of fishing). இது கலிலீ கடற்கரையில் இருந்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது. (மத்தேயு, 11:21). இதுவே இயேசுவின் தலைமைத் தொண்டரான பேதுரு (Peter) என்பவரின் ஊராகும். (உலூக்கா, 10:13).

சிதன், போனீசிய கடற்கரை துறைமுகமும் ஆகும். அக்காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்த நான்கு போனீசியத் துறைமுகங்களுள் சிதனும் ஒன்றாகும்.⁴²⁵ போனீசியர்கள் போர்த்திறமையற்றவர்கள். தங்கள் முழுக் கவனத்தையும் வணிகத்தில் ஈடுபடுத்தியிருந்ததால், நிலையான படை எதனையும் அவர்கள் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அதனாலேயே போனீசியா பல்வேறு வெளிநாட்டுத் தாக்குதல்களுக்குள்ளாகியது. எனினும் தங்களுடைய வணிக மரக்கலங்களில், கடற் கொள்ளைக்காரர்களைத் தடுக்க, ஒரு சிறு மறவர் படையைத் தங்கள் மரக்கலத்தில் எப்போதும் நிலையாக வைத்திருந்தனர். எந்தவொரு கடற் கொள்ளையரின் மரக்கலமும் துரத்திச் சென்று, போனீசியரின் மரக்கலத்தை மடக்க இலாது. அதற்கான காரணம் என்னவெனில் மற்றெந்த நாட்டு மரக்கலங்களை விட, விரைவாகத் தங்கள் மரக்கலங்களைச் செலுத்துவதற்கான ஆற்றலும் திறமையும் போனீசியர்களிடமிருந்தன. விரைந்து மரக்கலம் செலுத்தும் நுட்பத்தையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அந்தக் கழுக்கத்தை (Secrecy)ப் பிறரால் அறிய இயலவில்லை. எந்த வொரு அலைகடல் பகுதியிலும், நங்கூரமிட்டுக் கப்பலை நிறுத்தும் நுட்பத்தையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அவ்வாறு கப்பலை ஆழ்கடலில் நிறுத்து கின்ற நுட்பத்தை வேறு நாட்டவர் எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை.⁴²⁶

மேலும் அக்காலத்தில் மரக்கலத்தில் துடுப்பு வலிப்பவர்கள் நிறைய பேர் இருந்தனர். மரக்கலத்தின் பெரும்பகுதியை

அவர்களே இடம் பிடித்துக் கொண்டதால், பொருட்கள் குறைவாகவே மரக்கலத்தில் எற்றப்பட்டன. ஆனால் போனீசியர்களின் மரக்கலங்களில் துடுப்பு வலிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிகமிக குறைவாகவே இருந்தது. மேற்கே, மரக்கலத்தைச் செலுத்துவதற்குப் பாய் மரங்களை முதன் முதலில் அறிமுகம் செய்தவர்கள் போனீசியர்களே எனலாம். காற்றை எதிர்த்தும் கூட பாய்களைத் திருப்பி, மரக்கலத்தை இயக்கும் வித்தையை அவர்கள் சுற்றிருந்தனர்.⁴²⁷

போனீசியர்களின் வணிக நகரங்கள், நடுத்தரைக் கடலைச் சுற்றியுள்ள நாடுகளில் அமைந்திருந்ததால், மரக்கலத்தில் பெரு மளவிலான பொருட்களை ஏற்றிச் செல்ல புதுப்புது நுட்பங்களைக் கண்டுபிடித்தனர். நடுத்தரைக் கடல் நாடுகள் மட்டு மின்றி, தொலைவில் இருந்த கிழக்கித்திய நாடுகளுக்கும் அவர்கள் மரக்கலங்களைப் பயன்படுத்தி வணிகத்தை விரிவு படுத்தினர். அவர்கள் முசிறி, கொற்கை போன்ற தமிழகத் துறை முகங்களுக்கும் வந்து போயினர். தமிழகத்தின் தேக்கு மரம், மிளகு போன்ற நறுமணப் பொருட்களை, முதன் முதலில் மேற்கு நாடுகளில் அறிமுகம் செய்தவர்கள் போனீசியர்களே. கி.மு.2000 ஆண்டு முதற்கொண்டு போனீசியர்களின் தமிழ் நாட்டுத் தொடர்பு இருந்துள்ளது எனலாம். ஆன் சுசிபி (Anne Jousiffe) என்ற இன்றைய இலெபனான் நாட்டின் வரலாற்று ஆய்வாளர் பின்வருமாறு கூறுகிறார். “தென் இந்தியாவில் அவர்கள் வணிகம் செய்ய வந்த போது, அங்கு நிலவிய நாகரிக, சமய, பண்பாட்டுத் கூறுகள், தம்முடையதைப் போன்றே அமைந்திருந்தன, தமது வாழ்க்கை முறையைப் போன்றே அங்கும் காணப்பட்டன என்பதால், தம் இனம் எங்கேயிருந்து குடிபெயர்ந்து வந்தது என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொண்டனர்”, எனக் கூறுகிறார்.⁴²⁸ (Voyages of exploration took them as far South as India where their cultural influence has been identified - Anne Jousiffe) தென் இந்தியா என்று ஆன் குறிப்பிடுவது தமிழகத்தையே எனலாம். மேலும் தங்கள் மரக்கலங்கள் எவ்வாறு புதுப்புது உத்திகளுடன் வடிவமைக்கப்பட்டு இருந்தனவோ, அவ்வாறான மரக்கலங்களும் அதற்கும் கூடுதலான, பெரிய மரக்கலங்களை முசிறித் துறை முகத்தில் கண்டனர். எபிரேயர் எனப்படும் யூதர்களையும், கிரேக்கர்களையும் தமிழகத்துக்கு அறிமுகம் செய்தவர்கள் கிரேக்கர்களே. இவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் எவையும் தொல்காப்பியத்தில் காணப்பட

வில்லை என்பதால், தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு.2000 ஆண்டு களுக்கு முற்பட்டது எனக் கருத இடம் உண்டு.

சங்க இலக்கியங்கள் யாவனர்களை யவனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றன. இவர்கள் அராபியர், யூதர், போனீசியர், கிரேக்கர், எகிப்தியர் எனப் பொதுச் சொல்லாக யாவனரைக் குறிப்பிடுகின்றனர். மெய்க்காப்பாளர்கள், அந்தப் புறக் காப்பாளர்கள் போன்ற பணிகளுக்கு (ஏறக்குறைய வேலை யாட்கள்) யூதர்களோ, போனீசியர்களோ, அராபியரோ இருந்திருக்க வாய்ப்புகள் இல்லை. ஏனெனில் இவர்கள் அனைவரும் பெரும் வணிகர்களாயிருந்தனர். வேலைக்காரர் போன்ற பணிகளில் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு இருந்திருக்க வில்லை. போனீசியர்களின் மரக்கலங்களில் பணியாற்றியவர்கள் அனைவரும் கிரேக்கர்களே. வட இந்தியாவில் கிரேக்கர்கள் அறியப்படு முன்பே, தமிழ் நாட்டில் கிரேக்கர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்திருந்தனர்.

தற்போதுள்ள சூயெஸ் கால்வாய் போன்று, கி.மு.2000 ஆண்டுகளிலேயே, செங்கடலையும் நடத்தரைக் கடலையும் இணைக்கும் கால்வாய் ஒன்று வெட்டப்பட்டிருந்ததாக எகிப்திய பாப்பிரஸ் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. ⁴²⁹ இக்கால்வாய்களில் நீரைவிடவும் தடுக்கவும் மதகுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் செய்திகள் உள்ளன. மோசே தன் மக்களைக் கடக்க வைத்தது செங்கடலை அல்ல வென்றும், இக்கால்வாயையே கடந்து வந்தனர் என்றும் தற்கால ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இக்கால்வாயில் மரக்கலப் போக்கு வரத்தும் நிகழ்ந்துள்ளன. அதன் வழியே போனீசிய மரக்கலங்கள், ஆப்பிரிக்காவின் வட கிழக்குப் பகுதியில் நுழைந்து, செங்கடலைக் கடந்து, இந்தியப் பெருங்கடல் வழியே தன்னம் பிக்கை முனையைக் சுற்றிக் கொண்டு, அட்லாண்டிக் கடல் வழியே, ஸ்பெயின் பகுதியில் ஜிப்ரால்டர் நீர் சந்திப்பு வழியே மீண்டும் போனீசியாவைச் சென்றடைந்தன. ஆப்பிரிக்காவைக் கடல்வழியே முதன் முதலில் சுற்றியவர்களும் போனீசியர்களே என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இதற்கு நான்கு ஆண்டுகள் பிடித்ததாக எரடோட்டாஸ் கூறுகிறார். இப்பயணத்தில் சூரியன் பல் வேறு திசைகளில் மறைந்ததாக போனீசியர்கள் குறிப்பிடுவதையும் எரடோட்டாஸ் பதிவு செய்துள்ளார்.

தீர் நகரத்து மன்னன் அகிராம் (Ahiram) இசுராயெல் மன்னர்கள் தாவிது அவனது மகன் சாலமன் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தவன். இருவரிடமும் நட்பு கொண்டிருந்தான்.⁴³⁰ சாலமன் எருசலேம் நகரில் கட்டிய தேவாலயத்துக்கு வேண்டிய தேக்கு உள்ளிட்ட மரங்களை அளித்து உதவியவன். அதற்கு இணையாக, உணவுத் தவசங்களையும், பின்னால் கலிலீக்கு அருகில் இருந்த சில ஊர்களையும் அகிராமுக்கு சாலமன் அளித்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது. சாலமனின் விருப்பத்திற்கிணங்க செங்கடல் பகுதியில் (அகுவாபா) இசுராயெல் நாட்டுக் கென ஒரு துறை முகத்தை அமைத்துக் கொடுத்தான். அத்துறைமுகம் ஓவிர் (Ophir) என அழைக்கப்பட்டது. அத்துடன் ஏராளமான மரக்கலங்களையும், மீகாமர்களையும் கூட அளித்து உதவினான். அகிராம் காலத்தில் (969 - 935 கி.மு.) போனீசியாவின் கடல் வணிகம் விரிந்து பரந்திருந்தது. சாலமனுக்கும் அகிராமுக்கும் இடையே அறிவுப் போட்டிகள் அடிக்கடி நிகழும் என குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.⁴³⁰

எருசலேம் தேவாலயத்துக்கான மரம் மற்றும் செம்பு போன்ற பொருட்கள், தமிழகத்தின் சேர நாட்டிலிருந்து போனீசியக் கப்பல்களில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன என்று செவிவழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன. செம்புக் கலைஞர்களும், மரத்தச்சர்களும் கூட, சேர நாட்டினின்றே வரவழைக்கப்பட்டனர் என்பர். எருசலேம் தேவாலயம் தேக்கு மரங்களால் கட்டப்பெற்று, செப்புப் பாளங்களால் வேயப்பட்டது. அகிராம் சாலமனுடக்கு கட்டிடக் கலைஞர்களைக் கொடுத்த செய்தியை விவிலியம் விளக்குகின்றது.⁴³¹ (I Kings, 7:13). செங்கடலில் கட்டப்பட்ட புதிய துறைமுகம் வழியாகவே தமிழ்நாட்டுப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. தமிழ் நாட்டில் இருந்த உவரி (தற்போது பெருமை குன்றியுள்ளது) என்ற துறைமுகத்தின் அமைப்பைப் போலவே உருவாக்கப்பட்ட செங்கடல் துறைமுகம், உவரி என்றே பெயர் சூட்டப் பெற்றதாகவும் அது ஓபிர் என அழைக்கப்பட்டதாகவும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சேர மன்னர்களுக்கும் சாலமனுக்கும் இடையே நட்புறவை உருவாக்கியவன் அனிராம் என்றே கூறுவர்.

போனீசியர்கள் கவர்ச்சிகரமான கலைப் பொருட்களை உருவாக்குவதில் சிறந்து விளங்கினர். செம்பு, வெள்ளி, பொன்

ஆகியவைகளால் செய்யப்பட்ட அழகுமிக்க அணிகலன்கள் அவர்களின் தொழில் நுட்ப அறிவை விளக்குவன. சில வரவாற்று ஆசிரியர்கள், இத்தகைய தொழில் நுட்பக் கலைஞர்களை, போனீசியர்கள் தமிழகத்தினின்றும் வரவழைத்து நல்ல ஊதியம் கொடுத்து, அவர்தம் படைப்புகளை வணிகப் பொருட்களாக சந்தையில் விற்பனா எனக் கூறுவர். பிறருடைய உழைப்பில் வெளிப்பட்ட அரிய கலைச் சொத்துக்களை தம்முடையதாக அறிவித்துக் கொள்ளும் திறமை போனீசியர் அனைவருக்கும் இருந்ததாகவும் கூறுவர். ஓமர் என்ற கிரேக்கக் கவிஞர் எழுதிய இலியட் (Iliad) என்ற இலக்கியத்தில், மிக விரைந்து கழலும் கோப்பை ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.⁴³² சுற்றிவிடும் போது நீண்ட நேரம் கழலும் அக் கோப்பை போனீசியர்களால் செய்யப்பட்டது என ஓமர் குறிப்பிடுகிறார். இக்கோப்பையின் சிறப்பு யாதெனில், ஊசி முனையில் நிற்கும் அக்கோப்பையின் மையப் புள்ளியை சரியான இடத்தில் அமைத்ததுதான் என்பர். சிதன் நகரத்து வணிகப் பொருளாக அக்கோப்பை கருதப்பட்டது. இது போன்று வெள்ளியில் செய்யப்பட்ட கோப்பை ஒன்றையும் குறிப்பிடுவர். ஏதென்சு நகரத்து பெண் கடவுளுக்கு கென (Goddess Athene) உருவாக்கப்பட்ட ஓராடையில் பதிக்கப் பட்டிருந்த மணிகளும், வண்ணக் கைவேலைப்பாடுகளும் (embroidery work), வானத்து விண்மீன்களைப் போல் மின்னின என்று கூறப்படுகிறது. இதனை எகபா (Hecaba) என்ற பெரும் பணக்காரி, ஏதென் கடவுளுக்கு நன்கொடையாக அளித்தாள் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.⁴³³

பழுப்பு, நீலம், ஊதா வண்ணங்களை கடல் கிளிஞ்சல் களிலிருந்து உருவாக்கும் முறைகளை போனீசியர் அறிந்திருந்தனர். தேங்காய் அளவிலான சங்குகள் போன்ற கிளிஞ்சல் களைப் பொறுக்கி எடுக்க ஆழ்கடலில் முழுகுவோர் பலர் இருந்தனர். அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட சங்குகள் தீர் துறை முகத்தைச் சுற்றிலும் பெருமளவில் கிடைத்தன. அச்சங்குகளுக்குள்ளிருக்கும் சதைப்பற்றான துண்டத்தை எடுத்து வேகவைத்து, பின்னர் உலர்த்தி எறிந்துவிடுவர். கொதிநீரை தன்மைப்படுத்தி, அதனுடன் பல்வேறு பொருட்களைக் கலப்பதால், வண்ணக் கலவை உருவாயிற்று. இது பல்வேறு வண்ணங்களிலும் உருவாக்கப்பட்ட இத்தொழில் நுட்பம் கழுக்கமாக போனீசியர்களால் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளது. இதற்குப்

பிற நாடுகளில் நல்ல சந்தைவிலை கிடைத்தது. சங்குச் சதைகளை வேக வைப்பதால் எற்படும் கடும் நாற்றைத்தைத் தவிர்க்க, மக்கள் வாழிடங்களுக்கு அப்பால் இத்தொழில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

எழுத்துச் சீர்திருத்தம்:

போனீசியர்களின் மற்றொரு கண்டுபிடிப்பாக, அவர்கள் அறிமுகம் செய்த எழுத்து முறை கருதப்படுகின்றது. போனீசியர்கள் பேசிய மொழி வடக்கு செமிட்டிக் இனத்தைச் சார்ந்ததாக ஆய்வாளர்கள் வரன் முறைப் படுத்தியுள்ளனர். இம்மொழி எபிரேயம் மற்றும் மோவாபியர் (Moabite) மொழியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. தமிழும் மலையாளமும் போல எனக் கருதலாம். இப்புதிய எழுத்துமுறை கண்டுபிடிக்கப்படும் முன்பு, பட எழுத்து முறையும் (Hieroglyphs), ஆப்பு எழுத்து முறையும் (Cuneiform) நடைமுறையில் இருந்தன. இவை மிகவும் சிக்கலான எழுத்து முறையாகும். இதில் எழுதியதை மீண்டும் படிக்க ஒரு சிலரால் மட்டும் முடிந்தது.

பெரும் வணிகர்களாக விளங்கிய போனீசியர்களுக்கு, தங்கள் வணிக நடவடிக்கைகளைப் பதிவு செய்யவும், கணக்குகளை விளங்குமாறு குறித்து வைக்கவும், வரவு செலவுகளை சரிபார்க்கவும் பழைய முறைகள் எளிதாக இல்லை. எனவே, தங்களுடைய வணிகத்தை மையப்படுத்தி, புதிய எழுத்து முறையை போனீசியர்கள் கண்டு பிடித்தனர். இந்தப் புதிய முறையில், 22 எழுத்துகள் இருந்தன. 33 ஒலிகள் இருந்தன. மீதம் இருந்த 11 ஒலிகளை, அந்த 22 எழுத்துகள் சில வற்றின் மேல், பக்க, அடிப்பகுதிகளில் புள்ளிகள் இட்டும், கோடுகள் வரைந்தும் நிறைவு செய்தனர். இப்புதிய முறையை, தங்கள் வணிகம் நடைபெற்ற நாடுகளில் எல்லாம் அறிமுகம் செய்தனர். கிரேக்கத்தில் கூட இப்புதிய முறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. மிக விரைவாக எழுதவும், எழுதியதை மீண்டும் படிக்கவும் இம்முறை பயன்பட்டதால், கிரேக்கர்கள் இம்முறையை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

கிரேக்கத்தினின்று இலத்தினுக்கும், இலத்தீனிலிருந்து பிற ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் இப்புதிய முறை பரவியது.⁴³² இன்றைய ஐரோப்பிய மொழிகள் பயன்படுத்தும் எழுத்துகள், போனீசியரின் எழுத்து முறையைத் தழுவியதே. ஆங்கிலத்தில்

உள்ள 26 எழுத்துகளும் கூட போனீசிய எழுத்து முறையின் நீட்சியே எனலாம். இப்புதிய முறையை அறமாயிக், எபிறேயம் போன்ற மொழிளும் ஏற்றுக் கொண்டன. கி.மு.1000 ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்ட எபிறேய மொழி, போனீசியரின் புது எழுத்துமுறையைக் கொண்டதே எனலாம். கி.மு.5 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்த கிரேக்க வரலாற்று ஆய்வாளரும் தந்தையுமான எரடோட்டஸ், இப்புதிய எழுத்து முறைபற்றிப் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.⁴³⁵

“போனீசியர்களின் புதிய எழுத்து முறை கையாள்வதற்கு எளிதாக இருந்தது. அறிஞர்கள் மட்டுமின்றி, பொதுமக்களும் இம்முறையை எளிதாகக் கையாளலாம். காட்மஸ் (Cadmus) என்ற போனீசிய வணிகரும் அவருடைய குழுவினரும், இப் புதிய முறையை கிரேக்க நாட்டில் அறிமுகம் செய்தனர். இப்புதிய முறைக்கு போனீசியர்கள் எந்தப் பெயரையும் சூட்டவில்லை. ஆனால் கிரேக்கர்களே அம் முறைக்கு போனீசிய எழுத்து முறை என்ற பெயரைச் சூட்டினர் (Phoinikia grammata).”

சொற்கள் எவ்வாறு ஒலிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வரன்முறைப் படுத்தும் புதிய தற்கால பொனிடிக் (Phonetic) என்ற சொல், மேற்கண்ட சொல்லின் அடிப்படையிலேயே வைக்கப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக Photograph என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை, Fautograf என்றவாறு ஒலிக்க வேண்டும் என்பர்.

போனீசியரின் புதிய எழுத்துமுறை மிக விரைவில் பன்னாட்டு வணிகத்தொழிலில் பயன்பாட்டுக்கு வந்தது. பல நாடுகளிலும் நல்ல வரவேற்பு கிடைத்தது. தற்கால மொழியில் ஆய்வாளர்கள் இந்தப் புதிய முறையில் மறைந்துள்ள ஐயத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர். உண்மையில் இப்புதிய முறை போனீசியர்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதா என்ற வினாவை எழுப்புகின்றனர். தற்கால ஆய்வுகள், முற்கால எழுத்து முறைகள், பல்வேறு நாடுகளில் எவ்வாறு எழுதப்பட்டன என்ற உண்மையை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளன. அந்த நோக்கில் பார்க்கும் போது, போனீசியர்களின் எழுத்து முறை, புதிய முறை அல்ல வென்பதையும், அது கிழக்கித்திய எழுத்து முறையில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டதே என்பதையும் ஆய்வாளர்கள் உறுதிப் படுத்துகின்றனர்.⁴³⁶ ஏற்கனவே கூறிய

படி, எந்தவொன்றையும், போனீசியர்கள் தங்கள் தனித்திறமையால் செம்மைப்படுத்தி, புதிய வொன்றாக வெளிப்படுத்துவதில் வல்லவர்கள் என்பதை மீண்டும் நினைவு கூர்தல் வேண்டும். அதே முறையில்தான் எழுத்துக்கும் புதிய வடிவத்தையும் பொலிவையும் போனீசியர்கள் கொடுத்துள்ளனர் என அறிய முடிகிறது.

கிழக்கித்திய முறை (Oriental source) என்று ஆய்வாளர்கள் கூறினாலும், அது எந்த நாட்டு முறை என்பதை அவர்கள் விளக்க வில்லை. ஆனால் உண்மையில் அது தமிழ் வரி வடிவங்களைச் செம்மைப் படுத்தி, எழுத்துகளின் எண்ணிக்கையைச் சுருக்கியதே என நம்மால் கூற இயலும். கி.மு. 1500 ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் நடை முறையில் இருந்த எழுத்து முறை தமிழ் எழுத்து முறையின் வளர்ச்சியே எனலாம். இந்த எழுத்து முறையை பிராகிருதம், பிற்காலச் சமற்கிருதம் ஆகிய மொழிகள், தம் இணக்கத்துக்கு ஏற்றவாறு மாற்றிக் கொண்டன. தொல் தமிழ் வரிவடிவங்கள் நூற்றாண்டுகள் வழிக் காலப் போக்கில், சிற்சில மாறுதல்களைப் பெற்று வந்துள்ளன. சிந்து வெளித் தமிழ் எழுத்துகள் கூட, முந்தியதும் பிந்தயதுமாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.⁴³⁷ பிந்திய தமிழ் எழுத்துகள் 30 (உயிர் 12, மெய் 18) என்ற அளவில் இருந்தன. அவற்றிற்கான வரி வடிவங்களும் தெளிவாகக் கிடைத்துள்ளன. இவற்றை ஆரியர்கள் பிராமி என்ற புதுப் பெயர் சூட்டி அழைத்தனர். “பிராமி எழுத்துகள்” ஆரியர் இந்தியாவுக்குள் நுழையு முன்பே நடை முறையில் இருந்தவை என்பதால், ஆரியருக்கும் இவ்வெழுத்துமுறைக்கும் தொடர்பில்லை எனலாம். இந்தப் புதிய தமிழ் எழுத்து முறை கி.மு.1500 ஆண்டுகளில் (சிந்துவெளி அழிவிற்குப் பிறகு) தமிழறிஞர்களால் சிர்திருத்தம் செய்யப் பட்டது என, ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.⁴³⁸

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, போனீசியர்கள் இந்தியாவுடன் குறிப்பாகத் தமிழகத்துடன் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். தமிழகத்தில் அவர்கள் தமிழ் எழுத்துமுறை சிறப்பாகவும், ஏற்புடையதாகவும் இருந்ததை அறிந்த போனீசியர்கள், தமிழ் எழுத்துகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, புதிய முறையை மேற்கில் அறிமுகம் செய்தனர் என்பதே ஆய்வுகள் தரும் உண்மைச் செய்திகளாகும். அசோகன் காலத்தில் தான் புதிய எழுத்துமுறை அறிமுகம் செய்யப்பட்ட.

தாக, தமிழகத்தின் தொல்லியல் அறிஞர்கள் (!) கூறிவருகின்றனர். இன்னும் சிலர், கி.மு. 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் மொழிக்கென எழுத்துகள் இருந்ததில்லை என்று கூறுகிறார்கள். மேலும் சிலர் சமற்கிருத எழுத்து முறையினின்றே தமிழ் எழுத்துகள் தோன்றின என்கின்றனர். சமற்கிருத எழுத்துக்களே, கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகே அறிமுகம் செய்யப்பட்டன என வரலாறு கூறுகிறது. கி.மு. 200க்கு முன்பு தமிழுக்கு எழுத்துகள் இருந்ததில்லை என்றால், தொல் காப்பியமும் சங்க நூல்களும் எவ்வாறு எழுதப்பட்டன என அறிவியல் நோக்கு கூட இல்லாத தொல்லியல் ஆய்வாளர்களை, தமிழ்ப் பகைவர்கள் எனக் கூறுவதைத் தவிர வேறென்ன சொல்ல முடியும்.

அசோகருடைய கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் எழுத்துகள், தமிழர் அறிமுகம் செய்த புதிய எழுத்துவடிவங்களே. அவ்வாறு கி.மு. 1500 ஆண்டுகளில் அறிமுகம் செய்த எழுத்து முறையைத் தான் போனீசியர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பதை நம்மால் மெய்ப்பிக்க இயலும். தமிழின் 30 எழுத்துகளை 22 ஆகக்குறைத்து, விடுபட்ட எழுத்துகளுக்கு புள்ளிகளையும் கோடுகளையும் கொடுத்து ஒலிகளைப் பெற்றுக் கொண்டனர். போனீசிய எழுத்துமுறையைக் காட்டும் அகிராம் என்ற மன்னனின் குறிப்புகள் (கி.மு.650) எடுத்துக் காட்டுகளாக உள்ளன.⁴³⁹ போனீசிய புதிய முறையில் எபிரேய மொழியும் எழுதப்பட்டது என்பதை இசுராயெல் மன்னன் மேழன் என்கிற மேஷ மன்னன் (Mesha) வெளியிட்டுள்ள கல்வெட்டுச் செய்திகள் புலப்படுத்துகின்றன.⁴⁴⁰ போனீசியர்கள் இந்திய (தமிழ்) எழுத்துகளைத் தான் எடுத்துக் கொண்டனர் என்பதற்கு மேலும் ஒரு சான்று யாதெனில், அசோகனின் கல்வெட்டு எழுத்துகளும், மேழமன்னனின் எபிரேய எழுத்துகளும் ஒன்று போல் உள்ளன.⁴⁴¹ எனவே அசோகன் புதிய முறையைக் கண்டுபிடிக்க வில்லையென்பதும், தனக்கு முன்பு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட எழுத்து முறையையே பின்பற்றினான் என்பதும் தெளிவாகின்றது. தமிழ் எழுத்துகளிலிருந்து, நூற்றாண்டுகள் தோறும் எவ்வாறு போனீசிய, எபிரேய, அறமாயிக் கிரோக்க எழுத்துகள் மாற்றம் பெற்றன என்பதை வரைபடத்தில் காண்க. சமற்கிருத எழுத்துகளைத் தழுவின உருவாக்கப் பட்டன என்பதை வரைபடம் விளக்கும். எனவே, இந்தியாவிலும் மேற்கு நாடுகளிலும் அறியப்பட்டுள்ள இன்றைய

எழுத்து முறை, தமிழ் எழுத்து மூலத்தினின்றும் விரிந்தவைகளே என்பதை அறியலாம். வெள்ளக் காலத்துக்கு முன்பே, அதாவது குமார்க்கண்டம் நிலை பெற்றிருந்த காலத்திலேயே (கி.மு. 20000) தமிழுக்கு எழுத்து வடிவங்கள் இருந்தன என்று பாவாணர் கூறுகிறார்.⁴⁴² எனவே, போனீசியர்கள் புதிய எழுத்து முறையைக் கண்டு பிடித்து அறிமுகம் செய்யவில்லை; அது கிழக்கித்திய மொழியினின்றும் பெயர்க்கப்பட்டதே என மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள் கூறும் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதே. போனீசியர்கள் தமிழ் இனத்தின் ஒரு கிளை என்பதாலும், தம் இனத்தின் எழுத்துமுறையை அவர்கள் மேற்கில் அறிமுகம் செய்தது, தமிழுக்குப் பெருமையே யன்றிச் சிறுமையன்று. தமிழ் எழுத்து முறையை மேற்கில் அறிமுகம் செய்த தமிழர்களாகிய போனீசியர்களுக்குத் தமிழுலகம் நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

போனீசியச் சமயம் :

போனீசியர்களின் முன்வரலாறு தெளிவாக்கப்படவில்லை. அவர்களை செமிட்டிக் இனத்தோடு ஆய்வாளர்கள் தொடர்பு படுத்தினாலும், உண்மையில் அவர்கள் செமிட்டிக் இன மக்களே என்பதற்கானச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. எபிரேயர்களை வெளிநாட்டவர் எனக் கூறும் ஆய்வாளர்கள், அவர்களது மொழியை செமிட்டிக் குடும்பத்தோடு இணைத்துள்ளனர். ஆய்வாளர்கள் வகுத்த இனக் கொள்கையும், மொழிக் கொள்கையும் குழப்பங்கள் நிறைந்ததாகவே காணப்படுகின்றன. தற்கால வரலாற்று ஆய்வாளர் ஆன் (Anne) போனீசியர்களைத் தமிழகத்தோடு தொடர்பு படுத்துகிறார். இந்த முரண்பாடுகள் ஒரு புற மிருக்க, போனீசியர்களின் சமயமும் வழிபாட்டு முறைகளும் எபிரேய மக்களின் வழிபாட்டு முறைகளோடு தொடர்புடையன. மோசே என்பான் தம் மக்களுக்குக் கென புதிய சமயம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்தபோது, அனைத்து எபிரேய மக்களும் மோசே சமயத்தில் இணைந்து விடவில்லை. எபிரேய மக்கள் தொடக்கத்தில் எல் தெய்வத்தையும் காணையையும் வழிபட்டு வந்தனர். தொடர்ந்து தங்கள் வழிபாட்டு முறையில் மோசே சமயத்தில் இருந்தவர்கள் மட்டுமே எபிரேய மக்கள் விவிலியம் என்றவாறு சுட்டுகின்றது. இது தவறான கண்ணோட்டமாகும். மேலும் அபிரகாமின் வழிவந்தவர்கள் மட்டுமே எபிரேயர்கள் என விவிலியம்

சுட்டுவதும் தவறான பார்வையாகும். அபிறகாமைப் போன்ற பல குழுக்கள் எபிறேய இனத்தவராயிருந்தனர். அவர்கள் விவிலியச் செய்திகளில் விடுவிக்கப்பட்டனர். அவ்வாறு அபிறகாம் மரபையும், மோசேயின் சமயத்தையும் சாராத எபிறேயர்களே போனீசியர்கள் எனப்பட்டனர்.⁴⁴³ கிரேக்கர்கள், இம்மக்களை போனீசியர் என அழைத்தது பிற்கால நிகழ்வே.

சமயத்தால் பிரிந்து போன எபிறேயர்களையே போனீசியர் என கிரேக்கர்கள் அழைத்தனர். மோசே தலைமையில் இணைந்தவர்கள் போரிடவும், புதிய நாட்டைக் கைப்பற்றவும், அதனை ஆளவும் தலைப்பட்டு, நகர வாழ்க்கையை மேற் கொண்ட போது, இவர்களைச் சாராத எபிறேயர்கள், முன்னவர்களின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து விலகி, வணிகம் தொடர்பானவற்றில் கவனம் செறுத்தலாயினர். இருப்பினும் மோசே வழி எபிறேயர்கள் தம் இன மக்களே என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்ததால் அவர்களோடு நல்லுறவே கொண்டிருந்தனர். இவ்வுறவு சாலமன் - அகிராம் மன்னர்களின் நெருக்கங்களால் உறுதிப் படுத்தப் பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

போனீசிய நகரங்கள் தன்னாட்டுப் பகுதிகளாக விளங்கின. ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஓர் ஆண் - பெண் இணையாக கடவுள், பாதுகாவல் கடவுளாக இருந்தது (Patron gods). போனீசியரின் கடவுளரில் சிறப்புக்குரியவர்கள் எல் (El) மற்றும் வால் (Vaal) எனப்பட்டனர்.⁴⁴⁴ எல் கடவுளும் வால் கடவுளும் ஒருவரே எனவும் சில ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். வால் என்ற கடவுளின் பெயர், ஆற்றலையும், ஆளுமையையும், முழுமையையும் குறிப்பதாகக் கருதுகின்றனர். வால் என்ற சொல், உகாரியக் கடவுள் பெயராக பால் (Baal) எனத் திரிந்துள்ளது.⁴⁴⁵

எல் கடவுள் : இக் கடவுள் பற்றிய விளக்கம் ஏற்கனவே சொல்லப் பட்டுள்ளது.

வால் கடவுள் : வால் என்பது சரியான, திரிபு படாத தமிழ்ச் சொல்லே என்க.

வல் என்ற மூலச் சொல், உயர்வு, மேன்மை, உறுதி, ஆற்றல், ஆகிய பொருளைத் தரும்.

வல் - வல்ல - வல்லவன் = ஆற்றலுள்ளவன், வல்லோன்.

வல் வில் = ஆற்றலுள்ள வில். வல்லில் ஓரி = வில்லை இயக்குவதில் வல்லவன்.

வல் வில் குட்டுவன் : ஒரே அம்பு பலபொருட்களை ஊடுருவிச் செல்லு மாறு திறனுடையவன், குட்டுவன்.

வல் - வலம் : ஆற்றல் ; வலம் - வலக்கை = ஆற்றலுள்ள கை.

வலம் = வலி, ஆற்றல், ஆணை, ஏழன் உருபு.

வல - வலி - வலித்தல் : ஆற்றலுடன் செல்தல்.

வல் - வல்லம் = மேடு, உயர்ந்த நிலப் பகுதி.

வல் = உயரமான. இதுவே, வால் (Wall) என உயர்ந்த சுவற்றைக் குறித்தது (ஆங்கிலம்).

வல்லகம் = உயர்வான இடத்திலுள்ள வீடு மற்றும் ஊர்.

வல்லகம் = வில்லக (Villaga) - வில்லேஜ் (Village) எனத் திரிந்தது.

வில்லா (Villa) என ஆங்கிலச் சொல், வீட்டைக் குறித்தது.

வல் - வால் என நீண்டது.

வால் : தூய்மை, மிகுதி, நன்மை, வெண்மை எனவும் சொல்லப் பட்டது.

வெண்மை, களங்கமற்ற, குற்றமில்லாத தன்மையைக் குறிக்கும்.

வால் அவிழ் = வெண்சோறு ; வால் கிணர் = வெள்ளிய பூங்கொத்து ;

வால் எக்கர் = வெண்ணிற இடுமணல் ; வால் எயிறு = வெண்ணிறப் பல்.

வால் தார் = வெள்ளிய தார் ; வால் நிறம் = வெள்ளை நிறம்.

வால் - வாலன் = ஆற்றலுள்ள இளைஞன். வாலன் - வாலிபன் எனத்திரிந்தது(ச)

வால் - வாலன் - வாலி = ஆற்றலுள்ளவன்.

வால் = நீண்ட என்ற பொருளிலும் சொல்லப்பட்டது. (tail).

வால் அறிவன் : தூய்மையான இறைவன் ; அறிவன் = அனைத்தையும் அறிந்தவன்.

வால் அறிவன் : நன்மைகள் மிகுந்துள்ள இறைவன்.

வால் அறிவன் : நிறைகளைக் கொண்ட இறைவன்.

வால் அறிவன் என்றவாறு வள்ளுவர் பயன்படுத்தியதை நோக்குக.

வால் என்பது இறைவனோடு தொடர்புடைய சொல் என்பதால், போனீசியக் கடவுள் வால், தமிழ்க்கடவுளே எனலாம்.

மற்ற கடவுள் :⁴⁴⁶

எல், வால் ஆகியோரைத் தொடர்ந்து,

ஆதன் (Adon) = தலைவன் என்ற வாறு (Master) சொல்லப் பட்டுள்ளது.

ஆதன் = தலைவன் ; ஆதன் அழிசி, ஆதன் ஓரி, ஆதன் நுங்கன் ஆகியோர் சங்க காலத்திய மக்கள் தலைவர்களாவர்.

மெலக் (Melek) : கடவுள், தலைவன். மேல் எக்குதல் = உயர்ந்து இருத்தல்.

மேல் கார்ட் (Melkart) : ஒரு கடவுள். தீர் நகரத்தின் மேற்குத் திசையைக் காத்த கடவுள்.

பாலட் (Baalat) அல்லது வாலட் (Vaalat) : வாலை அடுத்து இருந்த பெண் கடவுள். அடுத்தல் : நெருங்கியிருத்தல். வால் அடு = வாலட் எனத்திரிந்தது. வால் கடவுளின் மனைவி.

வால் அம்மோன் (Vaal ammon) : பெண் கடவுள். வால் + அம்மா = வாலம்மா.

வாலம்மா என்ற பெயர் தற்போதும் தமிழ் நாட்டில் வழக்கில் உள்ளது. இதனை சமற்கிருதம் கலந்து வாலாம்பா என்றனர். அம்மா (த) → அம்பா (ச). வால் அம்மோன் என்பது, வாலம்மா என்ற சொல்லின் திரிபே.

மேலே கூறிய கடவுளர் பெயர்களால், போனீசியரின் தொடக்கக் கால கடவுளர் பலர் இருந்தனர். தொடர்ந்து போனீசியர், எகிப்தியர், அசிரியர், பாபிலோனியர், பாரசீகர் போன்று வெளி நாட்டவரால் தாக்கப்பட்டு அவர்களது ஆளுகையின் கீழ் கொணரப்பட்ட போது, அந்தந்த நாட்டுத் தெய்வங்களின் தாக்கங்களும் போனீசியாவில் புகுந்தன. அசுதார் (Ashtar) என்ற பாபிலோனியப் பெண்கடவுளும் (தமிழ் என்பவனின் காதலி), அசிரியர்களின் இராமன் (Ramman) என்ற கடவுளும் (ராம, ராமா, ராமன் போன்ற சொற்கள் மேற்கே பெருமளவில் அறியப்பட்டிருந்தன) போனீசியக் கடவுளோடு இணைந்தனர். இவ்வாறு பல்வேறு தெய்வங் களை வழிபடும் சூழல், பிற்காலப் போனீசியாவில் தோன்றியது.

சமய வழக்குகளும் வழக்காறுகளும்:

செமிட்டிக் மற்றும் இசுராயெல் மக்களிடம் காணப் படாத கொடுமையான, கடுமையான வழக்காறுகள் போனீசியரிடம் காணப்பட்டன. இசுராயெல் மக்களிடமும் அத்தகைய வழக்காறுகள் இருந்திருக்க வேண்டும். மோசேயின் புதிய சமயம், அம்மக்களை முற்றிலுமாக மாற்றியமைத்து விட்டது எனலாம். தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற பல்வேறு நிகழ்வுகள், போனீசியரின் சமய வழக்காறுகளில் ஒற்றுமைப் படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் சமூகத்தின் எதிர் மறையான கூறுகளை, நிகழ்வுகளை முற்றிலுமாகத் தவிர்த்துப் பதிவு செய்துள்ளன என்பதை அறியலாம். சமூகத்தில் வன்முறைக்கு,

ஓழுக்கக் கேட்டிற்குச் சார்பான செய்திகள் அனைத்தும் முற்றிலுமாக சங்க இலக்கியங்களில் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன என அறியமுடிகின்றது. ஆனால் இடைக்காலத்தில் தொடர்ந்த வன்முறைகள், மூட நம்பிக்கைகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இதற்குக் காரணம் யாதெனில், இடைக்காலத்தில் தமிழகத்தின் சமூகக் கட்டுக்கோப்பு சிதைக்கப்பட்டது. குறிப்பாக ஆரிய வருகைக்குப் பின் விலங்குத்தனமான மூடநம்பிக்கைகள் துளிர்ந்தன. பலரைத் திருமணம் செய்து கொள்வது, கடவுளின் பெயரால் அவற்றை நேர்மைப் படுத்துவது, சமூக நலன்களைக் கருத்தில் கொள்ளாது, ஆரியக் கூறுகளை எற்றுக் கொண்டது; ஆரியர்களை மையப் படுத்தி ஆலயங்களை எழுப்பியது; அவ்வாலயங்களில் மாந்தப் பலிகளைக் கொடுத்தது என கடவுள் நேயமற்ற நிகழ்வுகள் நடந்தேறின. பூசாரிகள் தெய்வத்தின் பெயரால் சொல்லிய செய்திகள், மாந்தக் காவுகளை ஊக்குவித்தன. அண்மைக் காலங்களில் கூட கடவுளுக்கு மாந்தக் காவுகள் கொடுப்பது நடந்தேறின.

இது போன்ற நிகழ்வுகள் போனீசியரின் சமய வரலாற்றில் காணப்படுகின்றன. நகரக் கோயில்களில் நன்கொடைகள், காணிக்கைகள் மூலம் ஏராளமான செல்வங்கள் குவிக்கப்பட்டன. அக் கோயில் பூசாரிகள், மாந்தக் காவுகளை ஊக்குவித்தனர். குறிப்பாக, வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பாளர்கள், நகரங்களைத் தாக்க வரும்போது, மாந்தப்பலிகள் கொடுத்தால் அவர்கள் திரும்பிவிடுவார்கள் என்ற நட்பிக்கையை வளர்த்தனர். குற்றவாளிகள் தாமே முன்வந்து பலியாயினர். குறிப்பாக சிறு குழந்தைகளும் கடவுளுக்கு விருப்பமானவை என நம்பவைக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வுகள் பற்றி வரலாற்றாய்வாளர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். அக்கால நகரக் கோயில்களை அகழ்வாய்வு செய்த போது, ஏராளமான குழந்தைகளின் எலும்புக் கூடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. மெலக் (Melek) என்ற கடவுள் மாந்தக் காவை விரும்பியதாக மக்கள் நம்பினர். இது போன்ற கொடுமை மேற்காசியாவில் வேறெந்த நாட்டிலும் நிகழ்வுற்றதாகத் தெரியவில்லை.⁴⁴⁷

போனீசியக்கடவுளர்களின் உருவங்களும், படங்களும் அகழ்வாய்வுகளில் கண் டெடுக்கப்பட்டன. அவை பெரும்பாலும் மாந்த உருவத்திலேயே உள்ளன. விலங்குகளில் காளையே வணக்கத்துக்குரிய தாயிருந்தது. இவற்றை இலிங்க

வழிபாட்டின் கூறுகள் என்றே ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். கூம்புக் கற்களும் பாறைக் கற்களுள் மட்டும் உடைய கோயில்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.⁴⁴⁸

கடல் வணிகத்தில் சிறந்து விளங்கிய போனீசியர்கள், கடல் தொடர்பான எந்தக் கடவுளையும் வணங்கியதாகத் தெரியவில்லை. எந்தக் கடவுளும் வணிகக் கடவுளாக (Patrons of seafaring trade)ச் சொல்லப்பட்டவில்லை. பெரும்பாலும் வேளாண்மை, கால் நடை வளர்ப்பு போன்ற தொழில் சார்ந்த கடவுளர்களே அறியப்பட்டுள்ளனர்.⁴⁴⁹ அதுபோல் போருக் கான கடவுள் எவரும் அறியப்படவில்லை. இக்கடவுளரின் வணக்கமுறைகளும், மூலமும் எவ்வாறெனில், மற்ற மேற்காசிய நாடுகளின் வழிபாட்டு முறைகளுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாக போனீசியரின் வாழ்க்கை முறை அமைந்திருந்தது. கி.பி. 1929 ஆம் ஆண்டில், இன்றைய இலெபனானின் வடக்குப் பகுதியில் நடைபெற்ற அகழ்வாய்வுகள், போனீசியர் பற்றிய ஏராளமான செய்திகளை அளிக்கின்றன. பதிவு செய்யப்பட்ட குறிப்புகளும் ஏராளமாகக் கிடைத்துள்ளன.

நகர ஆட்சிகள்:

போனீசியா என்பதை ஒரு நாடு என்று கூறுவதை விட, தனித்தனி நகரங்கள் தங்களுக்கென ஆட்சி முறைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டநாடு எனக் கூறுவதே பொருத்தமானதாகும். குறிப்பாக, துறை முக நகரங்களான பிப்ளோஸ், தீர், சிதன், பெய்ரூத் போன்ற நகரங்கள் தன்னாட்சி கொண்ட நகரங்களாக விளங்கின. பிப்ளோஸ் (Byblos) என்பது கோரைப் புற்களைப் பெருமளவில் எகிப்தினின்று இறக்குமதி செய்ய பயன்பட்ட துறைமுகம் என்பதால், அவ்வுருக்கு Bible என்ற வழியில், அப்பெயர் ஏற்பட்டது என்பர்.⁴⁵⁰ கெபல் என்பது அதன் இயற்பெயராகும். இது கப்பல் என்ற சொல்லின் திரிபு.

போனீசிய நகரங்களில் பெய்ரூத் எனப்படும் துறைமுகம் பிற்காலத்தியது என்றாலும், அதுவும் வணிக நோக்கில் சிறப்புக்குரியதாக அமைந்திருந்தது. பெய்ரூத் இருந்த பகுதியில் நிறைய நீருற்றுகள் இருந்ததாகவும், அதனாலேயே அப்பெயர் ஏற்பட்டதாகவும் கூறுகின்றனர்.⁴⁵¹ நீர் என்ற தமிழ்ச் சொல், பீர் என மேற்காசிய மொழிகளில் திரிந்துள்ளது. இது தற்போது தேறல் வகைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. நீர் எவ்வாறு பீர் (Beer) எனத்திரிந்தது எனத் தெரியவில்லை. நிலத்தினின்றும்

பீறிட்டுக் கிளம்பியதால், அவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். நீர் ஊற்று என்ற தமிழ்ச் சொல்லே பீருட் (Beerut) எனத் திரிந்தது எனலாம். பிற்காலத்தில் அது பெய்ரூட் (Beirut) என அழைக்கப்பட்டது. தற்கால இலெபனான் (அக்கால போனீசியா) நாட்டின் தலைநகராக பெய்ரூட் உள்ளது.

இலெபனான் (Lebanan) என்ற பெயர்கூட, தமிழ் மூலத் தினின்றே திரிபுபட்டுள்ளது. இலெபன் (Leban) என்பவனைப் பற்றி ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. யாக்கோபு என்பவனின் மாமனார் (தாய்மாமனும் கூட) தான் இலெபன் என்பவனாவான். லெபன் என்ற சொல்லுக்கு வெண்மை (White) என்று எபிரேய மொழியில் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. லெபன் என்பது இலவன் என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபே என்க. இலவு என்பதற்கு வெண்மை என்பதே பொருளாகும். இலவு, இலவம் பஞ்சு போன்ற சொற்களை ஒப்பு நோக்குக. லெபன் என்பவன், சற்று வெண்மை நிறமாக இருந்ததின் காரணமாக வெள்ளையன் என்றவாறு லெபன் என்று அழைக்கப்பட்டான். இதே சொல்லான லெபன் + ஆன் என்றவாறு, தற்போதைய நாடு அழைக்கப்படுகிறது. இப்பெயருக்கான பொருள் விளக்கத்தில், வெள்ளைப் பனிமூடிய நாடு என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.⁴⁵² இன்றைய இலெபனானின் கிழக்குப் பகுதியில் ஆண்டு முழுவதும் பனி மூடிய மலைகள் இருப்பதால், பனியின் வெண்மை கருதி இலெபனான் என அழைக்கப்பட்டது. இலெபனால் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்ட பெயரே என்க.

போனீசியர்கள் தமிழர்களா?

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு சமயம், மொழி, வழக்குகள், வழக்காறுகள், தொழில், வணிகம் போன்ற பல்வேறு கூறுகளில், தமிழ்மொழியோடும் இனத்தோடும் தொடர்பு கொண்டுள்ள போனீசியர்கள், எக்காலத்தில் தமிழகத்தினின்றும் குடிபெயர்ந்தனர் என்பதற்கானச் சான்றுகள் இல்லை. இருப்பினும் போனீசியர் என்பார். எபிரேய மொழி பேசிய மக்கள் கூட்டத்தைச் சார்ந்தவர்களே என்பதை அறிய முடிகின்றது. பல்வேறு கூட்டத்தார், பல காலங்களில் மேற்கே குடிபெயர்ந்த போதிலும், சுமேரியரும் போனீசியருமே கடல் மேலாண்மையில் சிறந்து விளங்கினர் என வரலாறு கூறுகிறது. கி.மு. 1500 ஆண்டுகளில் முசிறித்துறைமுகம் தமிழகத்தில்

சிறப்புற்று விளங்கியது. கிழக்கே சீனா (காண்டன் நகரம்) விலிருந்தும் ஏராளமான மரக்கலங்கள் கொற்கைத் துறைமுகத்தை வந்தடைந்தன. சீனர்கள் மேற்கே செல்வதைத் தவிர்த்தனர். தங்களது வணிகப் பொருட்களை முசிறியில் இறக்கி விட்டு, மேற்கித்திய பொருட்களை பெற்றுச் சென்றனர். அதேபோல் மேற்கிலிருந்து வந்த மரக்கலங்கள், முசிறியைத் தாண்டி கிழக்கே செல்லவில்லை. எனவே, முசிறித் துறைமுகம் கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்கும் இடைப்பட்டு, பெருவணிக நகராக விளங்கியது. போனீசியர்கள், தங்களது இனத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் தமிழகத்தில் இருப்பதை உணர்ந்து கொண்டனர் என ஆன் போன்ற ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

போனீசியர் என்ற கிரேக்கச் சொல் எவ்வாறு குட்டப் பட்டது, அதன் பொருள் என்ன என்று பார்க்கும்போது, அது வணிகம் என்ற பொருளையே தருவதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, போனீசியர் என்றால் வணிகர்கள் என்றே பொருள் கொள்ளப்பட்டது. இச்சொல்லின் தமிழ் மூலத்தை இனிக் காண்போம்.

பண் என்ற தமிழ் மூலச் சொல்லுக்கு, பண்ணுதல் அல்லது செய்தல் என்பதே பொருளாகும்.

பண் - பண்ணல் = செய்தல் அல்லது உருவாக்குதல்.

பண் - பண்ணல் - பண்டம் : வணிகப்பொருள்.

வணிகர்கள், விற்பனைக்குரிய பொருட்களை, பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் கொள்முதல் செய்வார்கள். இவ்வாறு பொருட்களை வாங்கிச் சேர்ப்பதையே பண்ணல் - பண்ணுதல் என்றனர்.

பண்ணிய பொருட்கள், பண்டம் எனப்பட்டன.

பண்டம், பண்ணியம் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

பண்ணியம் : சேர்த்தல், கட்டுதல், ஆயத்தம் செய்தல்.

பண்ணை : பல்வேறு பொருட்களை விளைவிக்கும் பெருநிலப்பகுதி.

பண்ணையார் : அந்நிலப் பரப்பின் உரிமையாளர்.

பண்ணை : பண்டங்களை குவித்து வைக்கும் மேல் தட்டு.

பணி : வேலை, தொழில் (வேளாண்மை, தச்சு, வணிகம் போன்றவை).

பண்ணியம் : வணிகத்துக்கான பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்தல்.

பண்ணியர் : அவ்வாறு கொள்முதல் செய்வோர், வணிகர்கள்.

பண்டக் கலம் : வணிகப் பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லும் வண்டி, மரக்கலம் போன்றவை.

ம. சோ. விக்டர்

பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் தன்னை⁴⁵³ - மணிமேகலை, 26:23.

வணிகப் பொருட்களை ஏற்றிச் சென்ற சங்கமன் என்ற வணிகனை
மணிமேகலை குறிப்பிடுகின்றது.

கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழு⁴⁵⁴

- மணிமேகலை, 7:124.

பண்டங்களை விற்போர்; பண்ணியம் செய்வோர்:

பல்வேறு பண்டமொடு ஊண்மலிந்து கவினி,

மலையவும் நிலத்தவும் நீரவும் பிறவும்

பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன் கொண்டு

சிறந்த தேர்த்துப் பண்ணியம் பகர்நரும்⁴⁵⁵

- மதுரைக்காஞ்சி, 503 - 506.

காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் வணிக நடைமுறைகள் பற்றி,
பட்டினப்பாலை விளக்குகின்றது. மரக்கலங்களிலிருந்து இறக்
கப்பட்ட பல்வேறு நாட்டுப் பொருட்களும், மரக்கலங்களில்
ஏற்றி இறக்குகின்ற பொருட்களும் மலைபோல் குவிந்து கிடந்தன.
அப்பொருட்களின் மூடைகளில், சுங்க அலுவலர்கள் புலிச்
சின்னத்தைக் குத்தி சுங்கம் தண்டினர்.

நீரினின்றும் நிலத்து ஏற்றவும்

நிலத்தினின்று நீர்பரப்பவும்

அளந்தறியாப் பலபண்டம்

வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி

அருங்கடிப் பெருங்காப்பின்

வலியுடை வல்அணங்கினோன்

புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி

மதிநிறைந்த மலிபண்டம்

பொதிமூடைப் போர் ஏறி

மழைஅடு சிமைய மால்வரைக் கவாஅன்

வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போல⁴⁵⁶

- பட்டினப்பாலை, 129 - 139.

வணிகர்கள், தங்கள் பொருட்களை பொன்னுக்கும்,
பண்டங்களை மாற்றிக் கொள்வதற்கும் இசைந்தனர். இதனைப்
பண்டமாற்று முறை என்பர். எடுத்துக்காட்டாக நெல்லைக்
கொடுத்து உப்பைப் பெறுவதைக் காண்க.

வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி⁴⁵⁷

- பட்டினப்பாலை, 29:30.

மீனைக் கொடுத்து நெல்லைப் பெற்றது பற்றிய செய்தி.

அஞ்சில்ஓதி அசைநடைப் பாண்மகள்
சின்மீன் சொரிந்து பல்நெல் பெறு⁴⁵⁸

- ஐங்குறுநூறு, 49:1-2.

முசிறியில் மேலைநாட்டு யாவனர் வந்த மரக்கலங்கள்,
பொன்னைக் கொடுத்து நறுமணப் பொருட்களைப் பெற்றுச்
சென்றனர். இங்கு யவனர் எனக் குறிப்பிடப்படுவோர் போனீ
சியர் உள்ளிட்ட மேலை நாட்டவரே.

அள்ளிஅம் பேரியாற்று வெண்நுரை கலக்க
யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளம்கெழு முசிறி ஆர்ப்பு எழ⁴⁵⁹

- அகநானூறு, 149:8-11.

கன்னியொருத்தியை மணக்கப் பலர் வருகின்றனர். ஏராள
மான பரிகப் பொருட்களையும் தருகின்றனர். குட்டுவனின்
முசிறி நகரத்தையொத்த செல்வத்தைக் கொடுப்பினும் என்
மகளைத் தரேன் என மறுக்கிறான் தந்தை. பரணர் அப்பரிகப்
பொருட்களை விளக்குகிறார். இதன் மூலம் பொருட்களின்
குறிப்பு புலப்படுகின்றது.

மீன் கொடுத்து நெல் குவைஇ
மிசை யம்பியின் மனை மறுக்குந்து
மனைக் கவைஇய கறிமூ டையால்
கலிச் கம்மைய கரைகலக் குந்து
கலந் தந்த பொற் பரிசம்
கழித் தோணியான் கரைசேர்க் குந்து
மலைத் தாரமும் கடல் தாரமும்
தலைப் பெய்து வருநர்க்கு ஈய⁴⁶⁰
புலைங் கள்ளிப் பொலந்தார்க் குடவன்
முழங்கு கடல் முடிவின் முசிறியன்ன
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்து கொடுப்பினும்
புரையர் அல்லோர் வரையலன், இவள் என⁴⁶⁰

- புறநானூறு, 343.

சில நேரங்களில் பந்தயம் கட்டிச் சிலர் விளையாடுவர். பந்தயத்துக்கு வைக்கப்படும் பொருளை பணையம் என்பர்.

பண்ணியம் - பணையம் : பந்தயப் பொருள்.⁴⁶¹
(புறநானூறு, 316:5-7)

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளால், பணி - பணியம் - பண்ணியம் - பண்ணியர் போன்ற தமிழ்ச் சொற்கள் வணிகத் தொடர்புடையவை எனக் கண்டோம்.

சமற்கிருதத்தில் வணிகத்தைக் குறிக்க பணி (Pani) பணிஸ் (Panis) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.⁴⁶² இரிக்கு வேதத்தில் இச்சொல் காணப்படுகின்றது. (எஸ்.ஆர். இராவ், லோத்தன், ப. 139).

பணி என்ற சொல்லே, குசராத்தில் உள்ள வணிகர்களைக் குறிக்க பணியா (Banias) என்று சொல்லப்படுகிறது. செட்டி என்ற சொல் சேட்டு எனத்திரிந்தது.

எனவே, பணி என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, கிரேக்கத்தில் பணி - பொணி - பொணீசியர் என்று சொல்லப்பட்டது என்க. பொணீசியர் என்பது தமிழ் மூலத்தைக் கொண்ட சொல்லே.

பணியர் என்பது, பணிகர் - வணிகர் என மருவியது.

வண் என்பதற்கு வளைவு, சுற்று, வட்டம் என்று பொருளாகும்.

பல்வேறு நாடுகளைச் சுற்றி வரும் அல்லது வண்ணி வரும் நிலையில், வண்ணியர் - வணியர் - வணிகர் எனப்பட்டனர்.

வாண் என்பதற்கு ஒளி என்பது பொருள். வாண் - வாணம் = ஒளியைத்தரும் வெடி.

வாணம் = பொன்னையும் குறிக்கும்.

வாணிகர் = பொன்னைப் பெறுவோர்.

வாணியன் = செக்கிலிப் பொருளைப் பெறுபவன்.

தற்காலத்தில் வியாபாரம், வியாபாரி என்றவாறு சொல்லப்படுகின்றது.

பாரம் என்பது மூடைகளைக் கொண்ட சுமை.

வியல் = பரந்து விரிந்த (நாடுகள் அல்லது ஊர்கள்).

வியல் பாரம் - வியாபாரம் என்றானது. வியல் ஆழன், வியாழன் என்றானதை ஒப்பு நோக்கு. வியல் - வியா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

சந்தை என்ற சொல், சடுதியில் அல்லது விரைவில், தைக்கப் படுவது அல்லது சேர்க்கப்படுவது.

சடு + தை = சடுந்தை, சந்தை. விரைவில் கூடிக் கலையும் வணிகர் கூட்டம்.

சந்தி - சந்தை எனவும் பொருள் விரியும்.

நாயக்கர்கள் காலத்துக்குப்பிறகு, நகர்ப்புறங்களை விடுத்து பட்டி தொட்டிகளில் எல்லாம் சந்தைகள் கூடத் தொடங்கின. ஐரோப்பியர்கள், பட்டி தொட்டிகளுக்கெல்லாம் சென்று பொருட்களைக் கொள் முதல் செய்தனர். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் வாரம் ஒரு முறை கூடும் வணிகர் கூட்டம், மொத்தமாகப் பொருட்களை விற்பனை செய்தனர். சில்லரை விற்பனை இல்லை. பட்டிகளில் கூடும் மொத்த விற்பனைக் கூடங்கள், பேட்டை என அழைக்கப்பட்டன. பேட்டை: வணிகர்கள் கூடுமிடம். இது பிற்காலச் சொல்லாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. In the beginning, Genesis, Bereshith : Commentary on Primitive History - The Jerome Biblical Commentary, Chapt. 2 : 14-15, p. 10.
2. அப்பு - அப்பி : அப்பு அணை கிடந்தோன் - நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம்.
3. Abyss : பெருங்கடல் போன்ற காரிருள்.
The premordial ocean according to the ancient semitic casmogony. - The New American Bible, p. 5.
4. Olam: எபிநேய மொழியில் தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் உணரப்படும் உலகம் (World) என்ற சொல் இல்லை. ஓலம் என்ற சொல், விண்ணுலகத்தையும் மண்ணுலகத்தையும் இணைத்த சொல்லாகும். (heaven and earth). பழைய கிரேக்க நூல்களில், காசு மாக (Kosmos) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
There is no single word in Hebrew which can be translated world. When the visible universe is mentioned in a single phrase it is heaven and earth; but this world was a sum of conflicting forces. - Dictionary of the Bible, P. 942.
5. ஆவி: ஆறுமுக நாவலர், செய்தி 1.2.2012 நாளிட்ட "தமிழர் சமயம்" ஆசிரியர் தே. தேவகலா.
6. Kri : மாசியா (Maasiah) என்ற எபிநேயச் சொல், மெசியா எனத் தவறாகத் தமிழில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மாசியா என்பதற்கு, தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட (anointed one) என்பது பொருள். மாக் (தமிழ்) குற்றம், தீமை, கருமை, மாசில்லா = குற்றமற்ற, தூய்மையான அல்லது தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட மாக் = கருமை. மாசியா (எபி.), Kristos என்று கிரேக்கத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவையிரண்டும் கரு என்ற தமிழ் மூலப் பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சொற்களே.
Kristos (கிரேக்கம்) → Christus (இலத்தீன்) → Christ (ஆங்கிலம்).
7. Allah: அல்லா(ஹ்) அல் = மறைவு; ஆ = தொடக்கம்; இரண்டு சொற்கள். அல்லா(ஹ்): முதலானவன்; கண்ணுக்குப் புலனாகாதவன்.

8. El: The Hebrew words for divine being are El, Elohim, Eloah and Elshaddai. The third of these is relatively rare and appear most frequently in poetry, but there is no difference in meaning between Eloah and the first two words. El represents the common word for deity in the Semitic languages. (Akkadian Ilu, Arabic Ila). El appears as a personal name of the head of the pantheon of Ugarit: Etymologically there is no clue to the radical meaning of El. (எல் என்ற சொல்லுக்கான மூலமும் பொருளும் தெரியவில்லை என்பது விவிலிய ஆய்வாளர்களின் கருத்து.) - D.O.B., P. 316.
9. எல்: நாலடியார், 8.
10. Day: The Mesopotamian division of day light into 12 double hours and the night into three watches. During the period of Jesus the Jews had adopted the Greek division of the day into 12 hours from sun rise to sunset; the length of the season of the year. (Matthew Gospel, 20:3, 5, 6) - D.O.B, p. 181.
11. Lunar month: Glossary of the Madras Presidency, pp. 492-93.
12. கலை: தொல்காப்பியம், பொருள். 1545.
13. ஞாயிறு சுழற்சி ஆண்டு: 365 நாள், 6 மணி, 9 நிமையம், 9.64 நொடி. - Glossary of the Madras Presidency, p. 489.
13. Yom: J.B.C., Chapt. 2:10-15, P. 10.
14. ஊழி: ஊழி உய்க்கும் பேருதவி ஒழியாய் காவேரி - சிலப்பதிகாரம், 7:27:2.
15. Yuga (Sanskrit) : An age of the world, long mindane period of years; of which there are four, viz. 1. Krita or satya, 2. Treta, 3. Dvapara, 4. Kali, of which the first three have already elapsed, while the Kali which began at midnight between the 17th and 18th February, 3102, B.C. is that in which we live, the duration of each is said to be respectively, 1,728,000; 1,296,000; 864000; and 432,000 of men; the four yugas comprise an aggregate of 4,320,000 years, followed by a great yuga.
- A Sanskrit - English Dictionary, M. Monier - Williams, p. 854.
16. Dra - Dravida : A district on the east coast of Deccan.
- Ibid, p. 501.
17. Terah (Hebrew) : Meaning uncertain, A personal name; Father of Abraham.

Terah (Hb.), is said as Azar in Arabic. Terah is the father of Ibrahim (Abraham) - Surah vi:74; "And when Ibrahim (A), said to his father Azar, Takest thou images as Gods?" For I see thee and thy people in Manifest error.

The eastern authors unanimously agree that he was a statuary, or carver of idols: and he is represented as the forst who made images of clay, pictures only having been in use before, and taught that they were to be adored as gods. However we are told that his employment was a very honourable one, and that he was a great lord, and in high favour with Nirmod, whose son - in - law he was excellent in his art. Some of the Robbins say Terah was a priest and chief of the order.

- Concise Islamic Encyclopedia, pp. 43 - 44.

18. யா : குறுந்தொகை, 37.
19. Yam - sup : Red sea is mentioned several times in the Bible, the Hebrew name yam - sup which almost certainly means "Sea of reeds".
- D.O.B., p. 723.
20. Dead Sea: Yam ammalah, salt sea, Yam ha Arabah, sea of the Arabha, Hay - yam - hakkadmoni, the eastern sea.
21. தரு : கொடுத்தல்; நிலந்தரு திருவி னிழல்வாய் நேமி - சிலப்பதிகாரம், 15:1.
தரு : மரம்; தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து. - சிலப்பதிகாரம், 5:145.
22. Planet: Wanderer. புலம் பெயர்பவன்; புலம்நாடி என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபாக இருக்கலாம்.
23. Shamesh (sun) : The Hebrew word Semes is cognate to the Akkadian Shamash, a solar deity who was a god of justice. - D.O.B., p. 852.
24. Incense : In the time of Ezekiel, a cult of the sun with incense was conducted in the temple.
- Ezekiel, 8:16.
25. Stand still: The sun is set to stand still during Joshua's battle at Gideon and to recede 10 steps.
- Joshua, 10:12-14.
24. செஞ்சுடர் : பஞ்சு வெண்டிரிச் செஞ்சுடர் நல்லில் - குறுந்தொகை, 353:5.

27. El: The Hebrew words for divine being are El, Elohim and Elah. - D.O.B. p. 316.
28. Shem (Hebrew) : Etymology uncertain. Eldest son of Noah. Genesis, 5:32.
29. Semitic : Derived from the word Shem. The Semitic people are Elamites, Assyrians, Hebrews, Arameans and Arabian tribes. The Semitic language group is arranged artificially as follows.
Northeast Semitic: Akkadian (Babylonia and Assyria)
Northwest Semitic (Upper Mesopotamia): Aramaic, Canaanite, Phoenician, Hebrew.
Southern Semitic (Arabia, Ethiopia), Arabic Ethiopic. - D.O.B. p. 785.
30. Assyrians : Assur (Hebrew), etymology uncertain. The god of the city and people was also called Ashur; the name of the city may be derived from the god - D.O.B., p. 63.
31. இங்கள் : சிலப்பதிகாரம், 4:3-4.
31. Moon : A number of Semitic peoples worshipped a moon god, called Wadd in S. Arabia, Shahr by the Arameans, Yarah by Amorites. Yerah is the word for the month and the moon. Hodes means New Moon. - D.O.B. pp. 115, 585.
32. ஈர் : ஈரசை கொண்டும் மூவசை புணர்ந்தும் - தொல், பொருள், 1269.
33. Hodes : New moon. D.O.B., p. 115.
34. Sin : The Akkadian moon god was sin. Ur in ancient Babylon was the seat of Sin's worship. - Ibid, p. 585.
35. Nannar : The Sumerian moon god was called Nannar - Ibid.
36. Babylonian Calender. According to the Talmud the observation was made in Jerusalem and transmitted through the country by signal fires, but the antiquity of this practice is not attested. In early Israel the months were distinguished by number until the Canaanite names of the months were adopted of which four appear in the Bible. With the names the early Israelites probably adopted the Canaanite calender in substance. After the exile in Babylon (587 B.C) the Babylon names of the months were adopted - Ibid.
37. New year : The old Testament of the Bible exhibits two points for the beginning of the year. The Babylonian calender and the

Hebrew numeration of the months both begin in the spring with the first of Nisan. The feast of the New year, however, was celebrated on the first of Tishri, the seventh month, in the autumn. Evidence is lacking to show the origin and relationship of these two calenders. The Nisan new year is attributed to Moses (Exodus, 12:20) but it could easily have been traditional before the time of Moses, especially since the patriarchs were of Mesopotamian origin, and Canaan was under Mesopotamian cultural influence during much of the early second millennium B.C. Hence it appears likely that the autumn new year was of Israelite origin - D.O.B., p. 115.

38. Astronomy and the Rig Veda : The Rig Veda is really the only original work of the three (triple veda) and much the most ancient, the oldest of its hymn being assigned by some who rely on certain astromical calculations to a period between 4000 B.C and 2500 B.C., before the settlement of Aryans in India, and by others who adopt a different reckoning to a period between 1400 B.C. and 1000 B.C., when Aryans had settled down in the Punjab. - A Sanskrit - English Dictionary, M. Monier Williams, p. 1015.
39. Varusha : Rain, raining, a shower, a cloud, later on a year
Varshat : whole year
Varshena : within a year
Varshe : every year
- Ibid, p. 926.
40. Restoration : The exaltation of god, the symbols of royalty were restored to the king during the new year feast. - D.O.B., p. 613.
41. Jewish New Year : The new year observance is characterised by the use of the holocost of the horn and the recitation of tests which allude to the judgement and the kingship of Yahweh. - Ibid, p. 614.
42. தாமி : வானியலும் தமிழரும். ம.சோ. விக்டர், பட்டம் 2.
43. Phoenician star : Polaris, named by the Greeks.
- Allen, Star Names, p. 450.
44. Star of Bethlehem : The coming of the age of Pisces, the new world order, was lagerly awaited, heralded in 6 B.C., by a triple

conjunction, Virgil announced it would be the return of the golden age. This triple conjunction was the astronomical highlight of the time eagerly awaited and watched and was latter named, in christian mythology, the star of Bethlehem. This association is more of an attempt by Christianity to claim Christ is the herald of the new age, rather than having any real basis in historical facts.

- Hamlet's Mill, De Santillana, p. 244.

45. அணுக்கள் : நில நீர் திக்காற்றென நால்வகையின - மணிமேகலை, 27:116.
46. Ruah : Ruah Elohim, the mighty storm wind. Together these are a concrete image of the formless essentially opposed to the order of creation. Their primitive pagan connotations have been nullified in Priestly Traditions theology of the absolute Lord. If Ruah Elohim is to be translated the "wind of god" the concept of importance is constricted with the vivifying power of god. - J.B.C., p. 10.
47. உரு : உணர்வுள் ளடங்க உருவாய்த் தோன்றியும் - மணிமேகலை, 30:156.
48. Ruah : Jewish Quarterly Review, pp. 174 - 182.
49. Image : The conception of the meaning and value of image is difficult to analyse and it is not possible to arrive at a coherent rationalisation of image.
- D.O.B., p. 384.
50. Adappa : Mesopotamian Adam.
- History of Religion, Sergei Tokarev, p. 212.
51. ஆ : பரிபாடல், 11:31.
52. Adam : There is a play on words in Hebrew between Adam (Man) and Adama (ground) - N.A.B., p. 6, fn.No. 2:7.
53. மன்பது : பரிபாடல், 15:52.
54. மன்பதை : புறநானூறு, 210.
55. மன்பதை = பதிற்றுப்பத்து, 77:3.
56. Em - manu - el: Im - manu - el (Hebrew); meaning "god is with us. The name given by Isaiah to the infant whose birth is an-

nounced. Isaiah, 7:10 - 17 (Bible)”

கடவுள் நம்மோடு இருக்கிறார் என்ற மொழிபெயர்ப்பு கூடச் சரியானதன்று. எதிர்காலத்தில் பிறக்கப் போகும் இயேசுவைக் குறித்து, இசையா என்ற இறை அறிவிப்பாளர் அறிமுகப்படுத்திய பெயர் இது. அக்குழந்தை “இந்தக் குழந்தை மாந்த உடலைப் பெற்றுள்ள கடவுள்”, என்பதே அதன் பொருளாகும்.

எம் - மனு - எல் (கிரேக்கம்) - எம்மனு = எம்முடைய மாந்தன்.

இம் - மனு - எல் (எபிரேயம்) - இம்மனு = இந்த மாந்தன் இரண்டுமே தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்டவை.

57. Man : concise oxford, p. 865.

58. Man (Tamil) → Manu (Hebrew) → Manu (Sanskrit) → Mines (Greek) → Manes (Lydian) → Minos (Crete) → Mines (Egyptian) - Taken from various sources.

59. Man : “The Lord God then built up into a woman. When he brought her to the man, the man said...”
- Genesis, 2:22-23.

60. Man and woman. Isha = woman; Ish (Man).
- J.B.C., p. 12.

61. Seventh day: “So, God, blessed the seventh day and made it holy, because on it he rested from all the work he had done in creation.” Genesis, 2:3.

62. Sabbath : Sabbat (Hebrew). The seventh day of the week in the Israelite and Jewish calender. From early Israelite times the sabbath was holy day marked by religious and most probably some kind of cultic observance; but its antiquity and the nature of the earliest observances cannot be determined with full clarity.

காரிக்கிழமையை (சனி) தமிழர்களும் ஓய்வு நாளாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தற்போதும், காரிக்கிழமைகளில் ஊர்ப்பயணம் நன்னிகழ்வுகளைத் தமிழர்கள் தவிர்த்து வருகின்றனர். பின்னால் வந்த ஆரிய மரபு சனிக்கிழமையை கெட்ட நாளாக (evil day) மாற்றி அதற்கொரு தொன்மக் கதையையும் கூறியது. சனிக்கிழமையை ஓய்வு நாளாகக் கடைப்பிடிப்பதின் தொடக்க மூலமும் தெரியவில்லை என்கின்றனர் மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள். அவை தமிழ் மரபில் உள்ளன எனலாம்.

63. Sabt : To cease, to close - D.O.B., p. 751.

64. சாத்தன் - சாத்தம் = ஆகமம்:

ஆகமம் என்பது அகத்தைக் குறித்தது. நெஞ்சுக்குழி எனலாம். அது தசையாலும் எலும்புகளாலும் மூடப்பட்டுள்ளது.

சாத்து = சாத்தம் = மூடப்பட்டது அல்லது ஆழமானது.

மெய்ப்பிரத்திய மனு மானஞ் சாத்தம் - மணிமேகலை, 27:83.

உடலுக்கு நெஞ்சு (ஆகமம்) எவ்வாறு உயர்வானதோ, சமயம் தொடர்பானவற்றிற்கு ஆகமம் (சாத்தம்) உயர்வானது, வழிகாட்டுதலைத் தருவது.

65. Beer Sheba (Hebrew) : the name is literally well of seven. - D.O.B., p. 86.

66. Beerot (Hebrew) : Springs or wells. The modern city Beirut is derived from Beerot - Ibid.

67. Seven : The number seven is significant in almost every culture, but the reason for this significance is too obscure to be explained some have suggested that it comes from the seven planets, but the number is significant among peoples who are ignorant of the seven planets. Others suggested that it comes from the four phases of the moon, which come in periods of seven days; the week therefore is the original number from which the significance is derived. Seven as a meaningful number appears in Mesopotamia, Egypt, Canaan and Israel. A seven headed dragon is slain by Baal in the mythology of Ugarit. The significance of 7 in the Bible is fairly obvious; it means totality, fullness, completeness. At times it is multiplied by 7 x 7 or 7 x 70; this does not signify excess, but rather the removal of limit implied in totality. - D.O.B., p. 794.

Origin : Seven from seafon, German origin.

Fon என்பது பாண் என்ற சொல்லின் திரிபாக இருக்கலாம்.

Phone என்ற ஆங்கிலச் சொல், Phonne என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் விரிவு.

Phone = ஒலி, Fon என்பதும் ஒலியைக் குறித்தது.

இடையோடு தொடர்புடைய பாண் என்ற சொல்லே, எழு - ஏழ் என விரிந்து ஏழு எனப்பட்டது.

68. Genesis, 6th version onwards of the second chapter upto its end, is said as "the second story of creation."

69. Eden : Used here as the name of a region in South Mesopotamia, the term is derived from the Sumeria word EDEN, "Fertile Plain"; a similar sounding Hebrew word means "delight"; the garden in Eden therefore be understood as the "garden of delight", so that through the Greek version, it is now known also as "Paradise", literally a "Pleasure park." - N.A.B., p. 7.
70. இடம் : புறநானூறு, 40:10-11.
71. இடம் : பரிபாடல், 7 : 5.
72. இடன் : புறநானூறு, 251 : 1-2.
73. இடன் : குறுந்தொகை, 265 : 2-3.
74. Eden : N.A.B., p. 7.
75. East : 1. God planted a garden in Eden, in east - Genesis, 2:8.
2. When he expelled the man he settled him east - Gen., 3:24.
3. Cain then left the Lord's presence and settled in the land of Nod, east of Eden - Gen., 4:16.
4. While men were migrating in the east, - Gen., 11:2.
76. India : Indu - u, hi - in - du - is, mentioned as the eastern limit of the empire of Ahasuerus - Esther, 1:1; 8:9.
77. India : Hoddu or Oddu is the Hebrew word for India. - D.O.B., p. 387.
78. Dilmun : Utrapishtim (hero of the Mesopotamian and Sumerian flood story) and his wife were transferred after the deluge to enjoy immortality at the mouth of the rivers, Dilmun, the land of the living, in the Sumerian flood story. - D.O.B., p. 211.
(During the period of Indus Valley civilization, Dilmun was identified as a harbour in the Persian gulf, now known as Qatar.)
79. Eden : Arabic Adn, which Al - Baizawi says means "a fixed abode". The Hebrew is generally understood by Hebrew scholars to mean "pleasure" or "delight". The Muslim commentators are agreed in calling in the "Jannatu Adn" or garden of Eden. The word Jannatu Adn occur ten times in the Quran.
- Concise Islamic Encyclopedia, p. 122.
80. Eden : Quoting from Al - Baizawi - Ibid, p. 122.
81. Ceylon : When Adam and Eve were cast out of Paradise, Adam fell on the isle of Ceylon or Sarandip.

82. Jiddah : Eve fell near Jiddah in Arabia and after a separation of 200 years, Adam was on his repentance, conducted by the angel Gabriel to a mountain near Makkah where he knew his wife Eve, the mountain being thence named Arafah (the place of recognition) and that he afterwards retired with her to Ceylon where he continued to propagate their species. - Ibid.
83. Knowledge tree : The Lord gave man this order, "you are free to eat any of the trees of the garden except the tree of the knowledge of good and bad from that tree you shall not eat; the moment you eat from it, you are surely deemed to die." - Genesis, 2:16-17.
84. Pishon : Pison (Hebrew), one of the four rivers of Eden (Gen., 2:11); it can be identified with no known stream and is probably an imaginative feature of the account. - D.O.B., p. 678.
85. Gihon : Meaning uncertain. One of the four rivers of Paradise which flows around the land of Cush. (Gen., 2:13) This river cannot be identified with known geographical reality and probably as a creation of early folklore, is not intended to be so identified. - D.O.B., p. 309.
86. Tigris : Hiddekel (Hebrew), Idikalat (Akkadian), Idigna (Sumerian), meaning fast flowing, a river of Mesopotamia. - D.O.B., p. 890.
86. கலுழ் : குறுந்தொகை, 200:1.
87. கலுழ்தல் : மேலதே, 339:6.
88. கலுழி : மேலதே, 327 : 4.
89. இடி : மேலதே, 238:1.
90. Shinar : River Tigris and the delta of Tigris. - N.A.B., Biblical Dictionary, p. 209.
91. எபிரேய மொழி பேசும் மக்கள், ஆற்றுக்கு (தெகிரீசு) அப்புறத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்ற குறிப்பு காணப்படுகின்றது.
Hebrew : A member of an ancient people living in what is now Israel and Palestine, who established their kingdoms of Israel and Judah.
Origin : From old French Ebreu, via Latin from late Greek, Hebraios, from Aramaic Ibray based on Hebrew Ibri, understood to mean "one from the other side of the river." - Oxford concise, p. 660.

Habiru or Appiru: Numerous Middle East documents from the 12th to the 20th centuries B.C., and steaming across to Mesopotamia, speak of a people called Habiru and also in Egypt, "Appiru". The etymology of the name is not clear.

(Refer the Tamil word Appura - Appurathu with Appiru and connect the word Ibri, to mean, one from the other side of the river.)

92. Euphrates : Perat in Hebrew. - D.O.B., p. 253.
93. Mud (Hebrew) : To die or deemed to die. Gen. 21:16-17.
94. Eve: The name of the first woman. Hawwah the word in Hebrew and Arabic are to be said as an expansion of the Hebrew word Aayah, meaning to live. - D.O.B., p. 254.
The name Aayah was given her by Adam after the first sin and for the biblical author means "mother of all living", a popular etymology. Eve derives from Aayah.
95. Rib : All the expressions - the rib of uncertain meaning; perhaps connected with the Sumerian word, meaning rib and life, bone of my bone and flesh of my flesh. It is insisted that women is neither an animal nor the helper to man or husband. - J.B.C., p. 12.
96. Naming : "So, the Lord formed out of the ground various wild animals and various birds of the air, and he brought them to the man to see what he would call them; whatever the man called each of them would be its name. The man gave names to all cattle, all the birds of the air and all the wild animals."
- Genesis, 2:19-20.
97. தொல்காப்பியம், சொல்., 640.
98. Sarap (Hebrew) : This word is used to mean a particular type of serpent - Numbers, 21:6.
Isaiah speaks about the flying sarap - Is., 14:29.
99. Serpant : Occurs in the Quran once for the serpent made from Moses' rod (Surah vii:107). The word use is Su-ban - Islamic Encyclopedia, p. 703.
100. Nahas (Hebrew) = Serpent. - D.O.B., p. 602.
101. Nahas : The king of Ammon. - I Samuel, 11., II Sam. 10:2.

102. Naham : The name Noah is connected phonetically with the word Nahams. The biblical author understood this is uncertain. - J.B.C., p. 15.
103. Serpant : There are atleast 33 species of serpants in Palestine, several of them venomous, and allusions to the serpent are common in the Bible. As a symbolic figure the serpent is important in the religions of the ancient neareast and in the Bible. The serpent is a demonic figure in many regions of the world, and it is such in the mythology of Mesopotamia, Persia, Egypt, Greece and Rome. As a demonic figure it may be beneficent or malificent. The serpent is a divine or demonic symbol on Mesopotamian boundary stones (The Ancient Near East in Pictures 519, 520) and is included among the gods who are invoked to bring imprecations on the trespasser of a boundary. A serpent headed dragon appears on the Ishtar gate of Babylon as a guardian spirit of the gate (ANEP, 761). More commonly it is a malificent demon; there can be no doubt of its character where it is grasped in the hand of the Lamashtu (demon) of Mesopotamia (ANEP, 657). The repulsive demon partly represented in ANEP 658 has tail and penis terminating in serpent's heads.

The serpent is not only a demonic figure, it is also a divine figure or a divine emblem, but its symbolism here becomes obscure. Its association with the deities of fertility, however, is assured. The nude Canaanite goddess of fertility is represented in Egyptian scenes grasping a serpent in the hand (ANEP 470-474). It is possibly represented as draped around a goddess (ANEP, 480); this representation is regarded as certain by W.F. Albright for a plaque of a goddess which he discovered in Tell Beit Misrim (Egypt).

As a celestial demonic figure, the emisary of Yahweh the serpent is noticed under SERAPH. The serpent is a cosmic figure appears in some old Testament allusions: Yehweh smites the fleeing serpent, the twisted serpent and the dragon in the sea. (Jb. 26:13; Is. 27:1) The identification of serpent with Satan occurs only in the late Jewish literature no concept of demonic figure such as satan can be traced in Israelite belief of the period Genesis 3 must be dated. - D.O.B., pp. 789, 790, 791.

104. Serpent : Now the serpent was the most cunning of all the animals that Lord God had made. - Genesis, 3:1.

105. பாம்பு : Snake என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான மூலம் ஐரோப்பிய மொழிகளில் இல்லை.

சனுக்கு : வளைவு. வட்டமிட்டுப் படுத்திருப்பது.

சனுக்கு - Snake எனத் திரிபுபட்டிருக்கலாம்.

Gobra : பாம்பு. கோ + அரா = பாம்புகளின் தலைவன்.

கோவரா → கோப்ரா எனத் திரிந்தது.

Hydra : கிரேக்கச் சொல். நீர்ப்பாம்பு எனப்பொருள்.

தென்வானில் அறியப்படும் ஒரு விண்மீன் கூட்டம்.

Hyder = நீர். சிதர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபு. அரா = பாம்பு.

106. Satan : It is a proper name and is a development of later thought. Diabolos is a Greek word, equalent to devil in English and satan in Hebrew.

Diabolos (Greek) : Accuser, slanderer.

The basic meaning of satan is an accuser in a court of law; most occurrences of the word in the Bible, however show its use in the metaphorical sense of adversary.

- D.O.B., p. 774.

107. Aayah - Yehoah : Three questions can be distinguished, philological, historical and theological. The philological problem is this. What does yohoah really mean? The Bible links it with the verb ayah, to be. It is however practically certain that the form yehoah cannot be derived from ayah. In Hebrew the root yehoah means to desire, but this renders no meaning. The name is not Hebrew, and it may well be that it underwent transformation when it was adopted into Hebrew tongue. The name also appears in the form yaa, yaahu, yaaw. - N.A.B., p. 248, Dictionary and Concordance.

108. ஆய்தம் : அவைதாம்

குற்றிய விகரம் குற்றிய லுகரம்

ஆய்தம் என்ற

முப்பாற் புள்ளியும் எழுத்தோரன்ன - தொல், நூன்மரபு.

109. Cherub : In the Bible the cherubim are being distinct from the category of angels, and have their own well defined functions. Nothing is said in the Bible about how these cherubim looked. We can gather some idea of this however from the description

of the cherubim who support and transport the throne of god in the vision of Ezekiel (9:3, 10:1). They are living beings with human and animal traits. The cherubim would not be much different from animal figures, perhaps that of a lion or bull with wings and the face of man which in Egypt and Mesopotamia were guardian spirits at the entrance to their temples and on the royal thrones.

- N.A.B., p. 27.

110. Kayin : The Hebrew name Kayin and the term Kaniti (I have produced) present another play on words. - N.A.B., p. 7.

111. Twins : Each of them (Habil and Qabil) being born with a twin - sister, when they were grown up, Adam, by god's direction, ordered Kain to marry Abel's twin - sister, and Abel to marry Kain's; (for it being the common opinion that marriages ought not to be had in the nearest degrees of consanguinity, since they necessarily marry their sisters it seemed responsible to suppose they ought to take those of the remoter degree); but this Kain refusing to agree to because his own sister was the prettiest, Adam ordered them to make their offerings to god - Islamic Encyl. p. 11.

112. Kenites : A non - Israelite clan closely associated with Kain, the town, connected with Kain. The story of Kain, the eponymous ancestors of the Kenites as the first murderer can scarcely have come from the Kenites, particularly since Kain appears as a peasant. - D.O.B., p. 472.

113. Kain : Arabic Qabil. Abel : Arabic Habil - Is. En. p. 69.

114. Abel : Hebrew - Habel. Ibid, p. 10.

115. Burial : And he (Kain) knew not what to do with him (Abel) : for he was the first dead person upon the face of the earth of the sons of Adam. So he carried him upon his back and god sent a raven, which scrapped up the earth with its bill and its talons and raised it over a dead raven that was with it until it hid it, to show him he should hide the corpse of his brother.

- Ibid, p. 10.

Machapelah : Hebrew, Am - Makka - Pelah.

Etymology uncertain. A name given to a cave and the field in which the cave was situated, purchased by Abraham as a family burying ground at Hebron - Genesis, 25:9.

116. இடுகாடு : சிலப்பதிகாரம், 9:20-21.
117. Kain..... and become a restless wanderer on the earth, anyone may kill me at sight.
- Genesis, 4:14.
118. Tattoo : So the Lord put a mark on Kain.
- Genesis, 4:15.
119. Tattoo : Do not lacerate (cut or scratch) your bodies for the dead (or alive) and do not tattoo yourselves. I am the Lord. - Genesis, Levi., 19:28.
120. Nod or Nodu : Kain then left the Lord's presence and settled in the land of Nod east of Eden. - Genesis, 4:16.
121. Ceylon : The Mohammadans say that when they (Adam and Eve) were cast down from Eden, Adam fell on the isle of Ceylon or Saramdip.

இலங்கைக்குச் சரண்தீவு என்ற பெயர் அக்காலத்தில் வழங்கப் பட்டிருந்தது. ஆதாம் சரணடைந்த தீவு என்பது பொருள்.

Saran dip = சரண தீவு - Is. Encyl., p. 20.
122. ஆ - பெல் : எபிரேய மொழியில் உடன் பிறந்தவனை, “அக்” என அழைத்தனர். தற்கால எபிரேயம், அக் (Akk) என்கிறது. அது அக் என்ற சொல்லின் தற்கால நீட்சியாகும். தமிழில் அக் என்ற சொல், உடன்பிறந்தாளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அக் என்பது, அக்கை என்றும் (sister) அக்காள் என்றும் உள்ளன. எனவே, தொடக்ககாலத் தமிழில் அக்கை என்பது உடன்பிறந்தாளையும், அக்கன் என்பது உடன் பிறந்தானையும் குறித்திருக்க வேண்டும்.

அக்கன் - அக்கம் = அருகே, பக்கத்தில், அடுத்து என்ற பொருளில் காண்க.

Ah (Hebrew) = In Hebrew Ah ordinarily translated brother. - N.A.B., p. 25.

Akh (Modern Hebrew) = Brother - Hebrew Phrase Book, p. 192.

அக் + எல் = இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட உடன் பிறப்பு.
அக் + எல் = அக்பெல் - அபெல் எனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம்.
123. கல்லறை : காயன், ஆபேல் கல்லறை என்று நம்பப்படும் இரு கல்லறைகள் இராமேசுவரத்தில் உள்ளன. நூலாசிரியரால் நேரில் சென்று விளக்கம் பெறப்பட்டது.

124. Smith : The name Kain also suggests that he once was identified as the inventor of metal working, which in the tradition of Genesis has passed his descendant "Tubal Kain." - D.O.B., p. 113.
125. Iron : The Hebrew word for iron, barzel, Akkadian Parsillu of foreign origin but the etymology is now known. - D.O.B., p. 395.
In the time of Samuel, the Philistines permitted no iron smith in Israel and compelled the Israelites to bring the tools from the Philistine smiths - I. Samuel, 13:19.
126. தமிழகத்தில் இரும்பு : தொல் தமிழ்நாட்டின் சேலம் பகுதியில் இரும்பு வெட்டி எடுக்கப்பட்டதாகவும், அதனைக் காய்ச்சி வடிக்கவும், துண்டுகளை ஒன்றிணைக்கவும் தமிழர் அறிந்திருந்தனர் என்றும், ஏராளமான இரும்புக் கட்டிகள், சிந்துவெளிக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன என்றும், சிந்துவெளி ஆய்வாளர் டாக்டர் இரா. மதிவாணன் கூறுகிறார். தமிழ்நாட்டில் இரும்பின் பயன்பாடு கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது எனவும் கூறுகிறார். (Indus Script - Dr. R. Mathivanan).
127. Iron : Arabic, al - Hadid. The title of Surah vii : in the Quran, in the 25th verse of which it is said, "We (god) sent down iron, in which, are both keen violence and advantages to men" Zamakhshari says that Adam brought down with him from Paradise (Eden) five things made of iron, viz, an anvil, a pair of tongs, two hammers, a greater and lesser and a needle. - Is Encyl., p. 244.
128. Iron : Small iron objects appear in predynastic times in Egypt and in the third millennium B.C., in Mesopotamia and Asia Minor. In Egypt the percentage of nickel in the iron objects indicates that they were made of meteoric iron; the Egyptians name for iron means "metal from heaven". Iron was a rare metal in Hammurabi's time (1728 - 1686 B.C.) and was exchanged for silver at the proportion of 1:8. Iron becomes much more plentiful after 1400 B.C. The Hittites exercised a monopoly of the making and merchandising of iron for a short period. - A Lucas, Ancient Egyptian Materials and Industries, pp. 274-275.
129. Enoch : Hebrew - Enok, meaning uncertain, an antediluvian patriarch mentioned in the Cainite geneology as the son of Cain and the father of Irad.
130. Idris : A prophet mentioned twice in the Quran (Surah XIX:56, 57; Surah XXI:85) Al - Baizau says Idris was of the posterity of

Seth (Shis) and a forefather of Noah and his name was Uhnukh (Enoch, Hebrew consecrated). He was called Idris from dars, "to instruct" from his knowledge of divine mysteries and thirty portions of god's sacred scriptures were revealed to him. He was the first person who learned to write and he was the inventor of science, astronomy and arithmetic. Hussain says that Idris was born one hundred years after the death of Adam. The Jalalam says, the meaning of the words, "We (god) raised him to a lofty place, is that he liveth either in the fourth heaven or in the sixth or seventh heaven or that he was raised up from the dead and taken to Paradise. It is said that Idris was the special friend of one of the angels of heaven and that the angel took him up to the heavens. Islamic Encyl. p. 214.

131. En - men - dur - anna : J Chaîne has pointed out some interesting points of resemblance between Enoch and En - men - dur - anna of the antediluvian king of Mesopotamia. He was the seventh of the kings and Enoch is the seventh from Adam. Anna was the king of Sippar, the city of sun god and the age of Enoch, 365 years, the number of days in the year, it was very probably a solar reference. Anna is described as the lord of oracles, the guardian of divine mysteries and skilled in divination. J. Chaîne also suggests that the assumption of Enoch was transferred to Enoch from the Mesopotamian here of deluge, ut - na - pishtim (of biblical Noah). - D.O.B., p. 239.
132. Ethiopic texts : There are many points much more explicit in the Ethiopic book of Enoch. - D.O.B., p. 239.
133. A city : Enoch was a city planned and formed by Enoch's father Cain. - Genesis, 4:17.
134. Elijah : Some commentators think Idris and Elijah are the same persons. But the accounts given seem to identify him with Enoch. - Is. Encyl., p. 214.
135. Elam : The ancient territory of Elam lay to the East and North East of the Valley of the Tigris and the Euphrates in the Zargos mountains. - D.O.B., p. 224.
136. Seth : Set, Hebrew, son of Adam and Eve with whom Yehweh (god) replaced Abel, whence the fanciful explanation of his name, father of Enosh. - Genesis, 4:25.

137. Seth : Arabic shis. Third son of Adam A prophet to whom it is said God revealed fifty small portions of scriptures. In the fourth century (A.D.), there existed in Egypt, a sect of gnostics calling themselves sethians who regarded Seth as a divine emanation, which will account for Mohammed classing him as an inspired prophet with a revelation.
- Is. Encyl. p. 704.
138. Sethu : A Sanskrit - English Dictionary, p. 1246.
139. Sethu : Ibid.
140. Set : Concise Oxford English Dictionary, p. 1317.
141. Ten generations : Although Genesis chapter 5, have its highly schmatic form, belongs to the relatively late "Priestly document". It is based on very ancient traditions. The primary purpose is to bridge the genealogical gap between Adam and Abraham. Adams line is traced through Seth, but several names in the series are the same as, or similar to, certain names in Cain's line. The long life spans attributed to these ten ante deluvian patriarchs have a symbolic rather than a historical value. Babylonian tradition also recorded ten kings with fantastically high ages who reigned successively before the flood. D.O.B., p. 8.
142. Lemech : Lemech took two wives; the name of the first was Adha and the name of the second Zilla. Adha gave birth to Yaabal the ancestor of all who dwell in tents and keep cattle. His brother's name was Yubal; he was the ancestor of all who play the lyre and the pipe. Zilla on her part gave birth to Tubal Cain, the ancestor of all who forge instruments of bronze and iron. The sister of Tubal Cain was Naamah - Genesis, 4:19-22.
143. Instrument play : Whenever the spirit from god seized Saul, David would take up the harp and play and Saul would be relieved and feel better.
- I Samuel, 16:23.
144. Elijah : II Samuel, 3:15.
145. Sennacheib : II Samuel, 19:35.
146. David : II Samuel, 6.
147. Top : It was probably a hand drum like the tom - tom. D.O.B., p. 593.

148. Kinner : It was the lyre, the strings, made of the intestines of sheep were stretched across a sounding board with an aperture and attached to a cross bar. - Ibid.
149. Azor : It is thought to be a zither, a rectangular instrument with ten strings - Ibid.
150. Neebel : It was the harp - Ibid.
151. Ugab : It is very popularly a flute. It is represented as a hollow reed pipe with finger holes near one end. - Ibid.
152. Haalil : It is now thought to be the oboe, the double pipe is common in art. - Ibid.
153. Keren and Sopar : The general word for horn is Keren, the Sopar is the ram's horn which is still used in modern synagogues (Jewish temples). - Ibid.
154. Hesoserah : It was a metal trumpet - Ibid.
154. Seleslim and Mestiltayim : They were eymbals - Ibid.
155. Menanim : Sellers believe that the meanamin was the same as the Egyptian's sistrum a handled metal loop with a hole through which wires were inserted, it gave a jingling sound when shaken. - Ibid.
156. Nephilum : At that time the Nephilum appeared on earth (as well as later), after the sons of heaven had intercourse with daughters of man who bore them sons. They were the heroes of old, the men of renown. - Genesis, 6:4.
157. Noah : According to the Genesis, chapters 5 and 6.
158. அம்மணம் : ஆடையின்றிக் கிடந்த தன் தந்தையுடன் ஓரினப் புணர்ச்சியில் ஈடுபட்டதாக, ஆம் என்பான் மீது குற்றம் சாட்டி, தலை குறிப்புகள் விளக்குகின்றன. இதுவே நோவா, அவனை கடிந்து கொண்டதற்கான காரணம் என்றும் கூறுகின்றன. விவிலியம் அச்செய்தியை மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுகிறது என்பர்.
159. Noah : Meaning uncertain. May be connected with the word "rest". - D.O.B., P. 618.
160. Naham : Noah in phonetically connected with the word Naham, "to console." - J.B.C., p. 15.

161. நாவாய் : புறநானூறு, 66:1.
162. நாவாய் : மணிமேகலை, 11:15.
163. நாவாய் : மேலதே, 16:17.
164. நாவாய் : சிலப்பதிகாரம், 14:74.
165. நாவாய் : மணிமேகலை, 26:85.
166. நாவாய் : பரிபாடல், 10:39.
167. பரிபாடல்.
168. Noah's Ark : Al - Baizawi says that Noah was two years of building the ark, which was 300 cubits long, 50 wide and 30 broad and was made of Indian Plane tree that consisted of three storeys, the lowest for the beasts, the middle for men and women (who were seperated from each other) and the highest for birds. - Is. Encyl. p. 36.
169. Indus - Lothal, the Indus Valley Civilization, S.R. Rao, p. 96.
170. Sumerians : They probably entered Mesopotmia, via the Persian gulf about 3000 B.C. - D.O.B. p. 849.
171. Phoenicians : The vessels themselves had improved greatly during the Phoenician era, relying on sail power rather, than teams of oars (power) men which left more room on board for cargo.
Voyages of exploration took them as far as South India where their cultural influence had been identified.
- Facts about Lebanon, p. 14.
172. Lothal : The port city and harbour of Indus Valley. - Lothal, S.R. Rao, p. 96.
173. பரிபாடல், 11:107-108.
174. அம்பி : பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியும்
அரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும் - சிலப்பதிகாரம், 13:176-177.
175. புனை: வான்புனை றென மற்றவட குரைப்போன் - மணிமேகலை, 18:65.
176. திமில் : திமில் மேற் கொண்டு திரைச்சுரம் நீந்தி - நற்றிணை, 111:6.
177. நாவாய் : முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும் - புறநானூறு, 13:5.
178. வங்கம் : வணங்கு காழ் வங்கம் புகும் - கலித்தொகை, 92:47.

179. கலம் : சிதையும் கலத்தைப் பயினைற் றிருத்தும் - பரிபாடல், 10:54.
180. தோணி : தோணி இலக்குவான் தொல்லை - நாலடியார், 136:1.
181. ஓடம் : அகலிரு விசும்பிற் கோடம் போல - அகநானூறு, 101:12.
182. படகு : கடடும் கடலில் நெடும் படவில் - திருச்செந்தூர் பிள்ளைத் தமிழ், 44:1.
183. மதலை : பரவரும் மதலைகள் மதகரி சொரிவன - குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ், 38:1.
184. மிதவை : வெண்குடை மிதவையர் நன்கிடைத் தேரினர், - பரிபாடல், 6:35.
185. சோங்கு : பாரச் சோங்கு மிதக்கவே - திருவாரூர் பள்ளு, 26:9.
186. தெப்பம் : தலைதரு தெப்பமென - செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத் தமிழ், 43:4.
187. கைப்பரிசு : கைப்பரிசு காரார் போல் அறிவான - தாயுமானவர் திருப்பாடல்கள், 12:2:9.
188. கப்பல் : தேகநிலையல்லவே உடைகப்பல் - மேலதே, 9:11:11.
189. Tebah: The ark is mentioned as Tebah in Hebrew - J.B.C., p. 15.
190. Abba : Father. Emphatic from of Ab, employed in vocative, a word uttered by Jesus and employed by early christian. - Mark 14:36, and Romans, 8:15.
191. கலங்கரை விளக்கம் : பெரும்பாணாற்றுப்படை, 347 - 349.
192. கலங்கரை விளக்கம் : சிலப்பதிகாரம், 6:141.
193. மாப்பறவை : நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம், 992:3-4.
194. Ararat : Meaning uncertain, the region inwhich the ark of Noah settled after the deluge (Genesis, 8:4). It is identical with Urartu mentioned of ten in the Assyrian records of the 7th and 9th centuries B.C. Urartu was located in the mountains of Armenia around Van lake. - D.O.B., p. 51.
195. Ark : The ark (of Noah) is said to have rested on the mountain al - Judi. - Is. Encyl., p. 36.
196. Aram : Padan Aram, Armenia are the locations called after the name Aram, the grandson of Noah. The element Paddan is uncertain. Aram designates Aram or Aramean. Aram Paddam is also called Aram - Naharaim. - D.O.B., p. 630.

197. Aramaic : The language of Arameans and possibly of the Hebrews before their settlement in Canaan. - D.O.B., p. 50.
198. அராரத் : மேலும் விளக்கங்களுக்கு, “நோவா ஒரு வரலாற்று மாந்தனா?” (ம. சோ.விக்டர்) என்ற நூலைக் காண்க.
199. Semitic : On the basis of Genesis, 10:21-31, the name Semitic has been since 1781 A.D., (Schlozer and Eichhorn) applied to a group of languages and of peoples of the Near East. Genesis 10 is partly artificial and includes under Hametic (of Ham) peoples who were ethnically and linguistically Semitic. - D.O.B., 785.
200. Table of Nations : The principles of the grouping of the peoples under the sons of Noah are geographical; peoples who live in adjoining lands and who speak cognate languages are grouped together thus, the sons of Yaapeth are Indo - European, the sons of Shem are Semitic (the name is retained by modern ethnology) and the sons of Ham are Hametic, i.e., African. The Elamites are included in the Semitic Canaan and Arabian tribes are included with the Hamites, possibly as a reflection of the long Egyptian dominion over these territories. - D.O.B., p. 865.
201. Semitic : The Semitic language group is arranged artificially as follows :
 Northeast Semitic (Babylonia and Assyria) : Akkadian with Babylonian and Assyrian dialects.
 Northwest Semitic (Upper Mesopotamia Syria and Palestine).
 Aramaic Canaanite Phoenician and Hebrew.
 South Semitic (Arabia, Ethiopia) : Arabic, Ethiopic. - D.O.B., p. 785.
202. Semitic : Genesis, 10 : 21 - 31 includes among Semitic peoples Elamites, Assyrians, Hebrews, Arameans Arabian tribes, Chaldeans and Ugarits. - I bid.
203. Yaavan : A Hebrew name, the meaning of the word is uncertain. He is the son of Yaapeth (the prefix word Yaa is seen in the father and his son's name). Yaavan is derived as Ion in Greek, which is not the original word in Greek. He is the father of Greeks and Indo - European people. - D.O.B., p. 414.
 அயோன் என்பதை மூலச்சொல்லென தமிழறிஞர்கள் தவறாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கின்றனர். யாவன் என்ற சொல்லின் கிரேக்கத் திரிபே அயோன் என்பதாகும். யாவன் என்பதே; யவன் - யவனர் என்று தமிழில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. யாவன் என்பதற்கு தெற்குப்

பகுதியைச் சார்ந்தவன் என்று எபிதேய மொழி பொருள் கூறுகிறது. யாவன், சரியான திரிபுபடாத தமிழ்ச் சொல்லாகும்; யகர ஒற்று தமிழில் சொல்லுக்கு முதலில் வராது என்ற விதி, எபிதேய மொழிக்கும் பொருந்தும். எபிதேய மொழியிலும் யகர ஒற்று சொல்லுக்கு முதலில் வராது. யவன் என்றவாறு எபிதேயத்தில் சொல்லப்படவில்லை. தமிழ் இலக்கியங்கள், யவன் - யவனர் என்று தவறான புரிதலில் அச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளன. யவனர் என்பது தான் திரிபுச் சொல். யாவன் என்பதே மூலச்சொல். அயோன் கிரேக்கத் திரிபுச் சொல். இனிமேலும், அயோன் என்ற சொல்லில் இருந்துதான் யவன் - யவனர் என்ற சொல் பிறந்தது என தமிழறிஞர்கள் கூறாதிருப்பார்களாக.

204. Hittites : A people of Asia Minor and North Syria known from Egyptian records, as Kheta from Assyrian records, as Hatti from biblical records. The Hittites are known from their own records and remains only since excavations begun at Bhoghazkoy in Turkey, in 1906. Bhoghazkoy alone yielded extensive ruins of the royal city of the Hittites and over 10000 cunieforn records. These with records discovered at other sites, added a new chapter to the history of the ancient Near East. The Hittites are first identified about 1900 B.C., although the Hittites sites were occupied during the 3rd millennium B.C., but it is doubtful these occupants were Hittites. They themselves were Indo-European people who settled in Asia Minor before 2000 B.C. Their great royal city of Hattusas, the modern Boghozokoy, did not pass into their hands until after 1900 B.C. - D.O.B., p. 363.
205. திராவிடம், ம.சோ. விக்டர், 2011.
206. Babylon : Babel, Hebrew, Bab-ilu, Akkadian - D.O.B., p. 74. Babil, Arab. - Is. Ency., p. 44.
207. Ziggurat and Esagil : The Babel tower is now recognised as a Ziggurat, the tower which customarily stood next to a Mesopotamian temple. The tower of Babylon was called Etemenanki, "house of the foundation of heaven and earth," and was attached to Esagil, "house of the raising of the head", the temple of Mruduk. Only the foundation plan of the Ziggurat was discovered by the modern explorers; it was a square about 230 ft. on a side. some scholars think that the altitude equalled the side of the base. The appearance of the Ziggurat must be conjectured from a few more extensive remains and from cunieforn plans and the description of Herodotus. According

to this evidence to Ziggurat was constructed in an odd number of stages, three five or seven. Etemenanki, according to Herodotus, was built in seven stages, each with a different colour of brick. On the summit was a small shrine. Access was gained by stairs or ramps or a combination of both, but their construction is uncertain. It was suggested that it was like the Egyptian Pyramid. More probable is the interpretation of the Ziggurat as the "Cosmic Mountain", symbolic of earth itself. Mesopotamian seals represent a god emerging from the cosmic mountain. The Babylon tower has been also regarded as an artificial mountain, built by the first settlers of the plain who had been accustomed to worship on high places in their native mountains. The mountain then becomes the link between the heaven and the earth by which man ascends to the gods and god descends to manifest themselves on the peak.
- D.O.B., p. 74.

208. Tower : In Genesis, 11:4, "a tower which shall reach to the heavens" and is perhaps suggested in the dream of Jacob. (Genesis, 28:11-19).
209. Mt. Sinai : Meaning and etymology uncertain. In Judges 5:4 and 5:5, the early poem, Yehweh is called, "He of Sinai," the connection of god with Sinai.
210. Mt. Tabor : Meaning uncertain this mountain is one of the sites suggested in tradition for Transfiguration (of Jesus) and the name of this mountain is also paralleled with Mt. Hermon (Psalms, 89:13) and Mt. Carmel. (Jeremiah 46:18).
211. Mt. Sinai : Located between Egypt and Paran desert of Israel, known as a peninsula in the red sea in which the canal connects the Mediterranean and red sea.
212. Archaeological periods according to Albright.
  1. Pre-Historic (Before 4500 years B.C.)
  2. Chalcolithic, 4500 - 3200 B.C.,
  3. Early Bronze I, 3200 - 2900 B.C.,
  4. Early Bronze II, 2900 - 2700 B.C.,
  5. Early Bronze III, 2700 - 2300 B.C.,
  6. Early Bronze IV, 2300 - 2100 B.C.,
  7. Middle Bronze I, 2100 - 1900 B.C.,
  8. Middle Bronze II, 1900 - 1600 B.C.,
  9. Late Bronze I, 1600 - 1400 B.C.,

10. Late Bronze II, 1400 - 1200 B.C.,

11. Iron I, 1200 - 900 B.C.,

12. Iron II, 900 - 600 B.C.,

13. Iron III, 600 - 300 B.C.,

213. Tamil Traditions :

1. First Sangam Age, Before 20000 B.C.,

2. Second Sangam Age, 12000 - 5000 B.C.,

3. Third Sangam Age, 2000 - 0000.

4. Medieval Age, 0000 - 1000.

5. Pre modern Age, 1000 - 1500 A.D.,

6. Modern Age, 1500 - till date.

214. The Ages : According to the Western Tradition.

1. The stone Ages (Before 3200 B.C) : Upto 150 years ago our only sources for the knowledge of the Near East were the Bible and Heredotus. Stone (in Greek lithos) was the oldest material copper (chalkos) or bronze came next. A old stone age or Palaeolithic : The origins of man are lost in the mist of the past. Presently scientists think that our planet is about 3 billion years old that planet and animal life appeared some 500 million years ago and that the oldest certainly human fossils date from about 600,000 years ago, i.e., Java and Olduvai "Chellean" men. (For the discoveries of L. Leaky at Olduvai Gorge in Tanzania, E. Africa, see Nat Geog Sept. 1960, Oct. 1961, Jan. 1963, Feb. 1965, Nov. 1966.

A dispute exists about the human quality of older remains on the evolutionary tree, namely an australopithecine stage represented by finds in E and S Africa that go back over a million years; but there is an increasing likelihood that these older types will be accepted as men.

Java and Olduvai Chellean represent as an early human stage (homo erectus) that lasted through stages represented by finds at Heidelberg (500,000 B.C.), Peking (400,000 B.C.), Swanscombe in England and Steinheim in Germany (250,000 B.C.), down to about 40,000 years ago and the classical Neanderthal men and their contemporaries (the Cave men of the movies and Cartoons).

Beginning about 40,000 years ago fully modern Skeletons (homo sapiens) first appear in Europe. These seem to have been anticipated in South West Asia by the pre-modern types such as skull group from Mount Carmel (75,000 B.C.)

B. Middle stone ages in Mesopotamia and Near East, the Mesolithic (10000 - 7500 B.C.)

Mesolithic culture is characterised by a further intensification of the food collecting process and a gradual transition to food production (the planting of crops and domestication of animals). This first really basic change in man's way of living (the second in a sense being the Industrial Revolution of the past 200 years) took place in the near east around 10000 - 7500 B.C. (from where it rippled out to Europe and India (as far as India is concerned it is miscalculated - author 5000 - 3000 B.C.) and occurred again later and independently in the Far East and Middle America. In the Near East the centre of the Mesolithic change was the region of the hilly flanks of rain watered grassland (2000 - 5000 ft. elevation), which build up to the high mountain ridges of Iran, Iraq, Turkey, Syria and Palestine; sites reflecting this incipient era of cultivation and animal domestication have been discovered at Beldibi in Turkey, at Karim Shahr, M'lefaat, and Zawi Chemmi in Iraq, at Mt. Carmel and elsewhere.

C. Newstone age or Neolithic Age, 7000 - 4000 B.C.

D. Copper Stone age or Chalcolithic Age, 4000 - 3200 B.C.,

E. The Bronze Ages, 3200 - 1550 B.C.,

F. Early Bronze Age, 3200 - 2050 B.C.,

G. Middle Bronze Age, 2050 - 1550 B.C.,

H. Iron Age, 1550 - 1000 B.C.,

- J.B.C. pp. 672, 673, 674.

215. Ibid, p. 673.

216. Creation story of Mesopotamia : D.O.B., p. 157.

217. Babylonian religion : The great trinity Anu, Yaa and Enlil was especially significant. Anu comes from the Sumerian word An (sky). The etymology of the name Enlil is debatable; some believe it comes the Sumerian word lil (wind, breathing, shadow, spirit). In written sources Enlil is referred to as the king of floods, wind, mountain, king of the country etc. Perhaps the deity was connected with wind from the mountains bringing rain clouds, hence the origin of floods. The god Yaa or Ea was worshipped especially by sea coast communities and apparently, was the guardian of fisher men; he was portrayed as half man and half fish. At the same time he was the culture hero and he was depicted defending people from other gods. During the

country's political unification these three gods were worshipped as great national deities. Anu was inaccessible and far away, Enlil was powerful and regal, Yaa was wise and holy - History of Religion, p. 200.

218. Ningarusu : He was declared Enlils son. Ibid.
219. Innina : The goddess Innina was Sin's daughter - Ibid.
220. Ishtar : The goddess Innina became known as Ishtar. Ashtart among the Akkadians, Ishtar among the Assyrians, Astarte and Ashtar among the Semites. - Ibid, p. 201.
221. Utu : The god of Larsa Utu, connected with the sun, became known simply as Shamash or sun, Shemash among the Jews, Shams among the Arabs, Samsu and Samas among the Amorites and Assyrians. Some of the Semitic peoples (Phoenicians and southern Arabs) personified the sun deity as a female. - Ibid.
222. Ningarusu : He was renamed. Ninurta (previously read as Ninib. - Ibid.
223. Nannar : He was renamed from Sin, the patron of the city of Ur. - Ibid.
224. Nabu : Nabu was the patron of Borsippa. - Ibid.
225. Marduk : From the days of Babylonian's rise, from the beginning of the second millennium B.C., the god Marduk became to city's primary patron. He was placed at the head of a host of gods. Priests in the Babylonian temples composed myths about Marduk's supremacy over the other gods. Further more they tried to create something like a monotheistic doctrine. They claimed that Marduk was the only god, that the others were merely his various manifestations. Ninurta was Marduk's strength, Nergal was the Marduk of battle, Enlil was his power etc. - Ibid.
226. Patesi : The person incharge of the cult was the ruler of primipality - Patesi. The Patesi was the both the chief (of the country) and chief priest (among priests.) - Ibid, p. 199.
227. Patah : Patah and Ka are the origin word for Egypt Patah, the chief priest of Memphis and Pharaoh of Egypt. D.O.B., p. 212.
228. Gilgamesh : A Mesopotamian poem named after its hero Gilgamesh, two thirds god and one third man. - D.O.B., p. 311.

229. The story Gilgamesh : The epic is preserved in numerous fragments. The principal tablets come from the library of Ashur - Pani - Pal of Assiria (668 - 626) and the first dynasty of Babylon (1830 - 1580 B.C). The story is based on a text reconstructed from these Akkadian sources (ANET, 42-52). A Hittite translation is known. Much of it has now been found in Sumerian. S.N. Kramer lists the episodes. The stories must go back into the third millennium B.C., and it appears that they were a part of a cycle of heroic tales. The deluge story in particular appears to have had no original connection with the Gilgmesh cycle. There are a number of points of possible and probable contacts with the O.T. (Bible). Wherever these contacts appear the Hebrew poets and story tellers have transformed the material into a vehicle of their own beliefs. On Enkidu as a man in the state of nature changing through sexual experience into a historic man, and on the serpent which steals the plant of life (the snake of Eden garden). The deluge is transformed according to their and god principle. - D.O.B., p. 312.
Also taken from the ANET 42 - 52 and 72 - 99.
ANET = Ancient Near Eastern Texts.
229. Sumerians : The name of the earliest inhabitants of Mesopotamia, of whom there are historical records. The Sumerians are not mentioned in the Bible, but their cultural contributions to later Mesopotamian civilization, which had great influence on Israelelit'es culture, were so great and so original that they must be included in the study of the Biblical background. - D.O.B., p. 849.
230. Hebrews : Ibid.
231. Sumerian cities explored by archaeology; Ibid.
232. Sumerians : The racial type of the Sumerians is well described in their own art, but their racial connections are likewise unknown, they were not Semitic people. They probably entered Mesopotamia via the Persion Gulf about 3000 B.C. They were not aboriginal inhabitants of the country. - Ibid.
233. Rev. Fr. Heras : Journal of Bombay, 1932.
234. Sumerians : The creators of civilization in lower Mesopotamia were the Sumerians, a people unknown to us a century ago and

who will constitute one of the major mysteries of history. We are not sure of what race they were; their language is unidentified with any other known language living or dead; the time and manner of their arrival in Mesopotamia are uncertain, but it is clear that they were present in Mesopotamia by the middle of the 4th millennium and since the earliest texts known to us are in Sumerian, we assume that it was they who introduced the cuneiform system of writing.

- J.B.C., p. 673.

235. சமரி : சிலப்பதிகாரம், 12:65:3.

236. Sumerian language : The language of Sumerian belongs to the agglutinative type is, Turkish, Finnish and Hungarian. As yet it has been connected with no known language group.

- D.O.B. p. 849.

(Dr. Caldwell says that the Dravidian Tongue is closely connected with the Hebrew, Finnish and Scandinavian languages. - Winslow Tamil - English Dictionary, Introduction by M. Winslow.)

237. Ur : The etymology of the Hebrew word Ur is uncertain and the meaning is not known. D.O.B., p. 909.

238. Persian Gulf : The shore - line at the mouth of the Tigris and Euphrates has advanced atleast 65 to 70 miles in historic times by deposits of silt; Eridu and Ur the southern most Sumerian cities, once lay on the sea coast.

- Ibid.

239. Shinar : The regions of the Tigris Euphrates basin near the Persian Gulf is called in Genesis, 10 : 10 the land of shinar or shennar. This means the land of Sumerians, the ancient non-semitic occupants of the region. - J.B.C., p. 635.

240. Enuma Elish : A Sumerian epic, which illustrates the creation of the world and the deluge. The opening words of Genesis (Bible) can be compared with the opening line of Enuma Eish.

- ANET, 60.

241. Geneology : The literary from of geneology, used for a distinct religious purpose, was known to other people (from Aadam to Noah). A list of Babylonian kings and a list of ten generations

according to the Sumerian epic, show ten names before the flood; the last heroes are Noah, Utnapishtin and Seisudra. - J.B.C., p. 14.

242. God : D.O.B., p. 243.

243. Flood : ANET, 43 - 44.

244. Dilmun : Siusudra receives immortality and resides in Dilmun where the sun rises.

245. Zeus : The supreme god of the classical Greek pantheon. He is the patron of hospitality. Mountain Olympus, the residence of the gods in Greek mythology, where there was a temple of Zeus, the citizens greeted Barnabas as Zeus and Paul as Hermes. - Acts of Apostles, 14:12.

246. Sumerian Wisdom : Sumerian wisdom is an area which we are as yet not very accurately informed despite the efforts of J. Van Dijk and the studies of E. Gorden (Bibliotheca Orientalis, 17 (1960) pp. 122 - 152). The difficulty lies in the present uncertainty of translation; the Sumerian language and its complex literary expressions are not yet adequately understood. The centre of this literature of which the earliest remains date to 2400 B.C., was the e-dubba (house of tablets). Van Dijk and Gorden operating with a concept of wisdom that is too broad for biblical comparison; have delineated various literary types, such as proverbs, fables, satirical dialogues, precepts, etc. Here we shall illustrate only some of the more obvious points that Israelite and Sumerian wisdom literature have in common. - J.B.C., p. 490.

247. E - dubba : Ibid.

248. Poem : Babylonian Wisdom literature, 93.

249. Poem : Let your mouth be controlled
and your speech guarded,
Therein a man's wealth
Let your lips be very precious,
Let insolence and blasphemy be your abomination,
Speak nothing profane nor any untrue report,
A telebearer is accursed.
- Babylonian Wisdom Literature, 101 and ANET, 426.

250. Tammuz : Sumerian Dam - uzi, Tam - muz in Akkadian and Tam - muuz in Hebrew, a divine name. - D.O.B., p. 867.
251. Tammuz : He is the legendary king of Badtriba who ruled for 36000 years before the deluge. - ANET, 265.
252. Tammuz : Ibid, 109.
253. Tammuz : Ibid, 84.
254. Weeping and breast beating : Isaiah, 14:8.
255. Chorus song : II Samuel, 1:17.
256. Prefessional mourners : Jeramiah, 9:16.
257. Sivan and Tammuz : Babylonian Calender - D.O.B., p. 115.
258. Heber : A Kenite Ibri, who lived apart from his clan in Galilee. - Judge, 4:11.
259. Hebrew : The name appears most frequently as applied to Israelites by foreigners (Gen. 39:14), or by Israelites when speaking to foreigners (Gen. 40:15). It is also used by the Hebrew narrator, but it is almost always found in a context which is concerned with the relations of Israelites with foreigners. (Gen. 14:13).
260. Slaves : The Hebrew slave who is to be freed after six years of servitude is a slave of the same ethnic community as the owner and this is emphasized by the designation Hebrew. - Exodus, 21:2, Deut., 15:12.
261. Hebrew slave : The term is used in the New Testament to designate an Aramaie speaking Jew not necessarily a Palestinian Jew, since Paul, a native of Tarsus, boasts that he is a Hebrew.
262. Appiru : For many years the question of the identity of the Hebrews of the Old Testament with a people who are mentioned in a number of ancient records as the Habiru, Appiru or Hapiru has been raised. The question still cannot be answered definitely; but the information concerning this people is much more abundant in recent times and permits one to reject certain older views and to draw some limited conclusions. - D.O.B., p. 345.
263. Hebrews : This people designated in Sumerian SAGAZ appears in documents from Ur and Larsa of the 20th century B.C., and in

the documents of the Assyrian trading colony of Cappadocia in Asia Minor (2000 - 1800 B.C.) and in the Mari Texts of the 18th century.

- D.O.B., p. 346.

264. Fighting men : A fairly consistent picture emerges from the texts. The Appiru are fighting men, since most of the texts refer to their military services for a certain king or to their raids upon communities. - Ibid.
265. Urban people : It is of interest that the Hebrews are always associated with towns, and from this M. Green Berg concludes that it is unlikely that they were a nomadic people. - Ibid.
266. Nomadic people : Other scholars G.E. Wright and G.E. Mendenhall believe that the Appiru were members of Nomadic tribes who settled in the neighbourhood of cities. - Ibid.
267. Raiders : The documents from Alalakh in North Syria of the 15th century give the same description as the Appiru as fighting men, mercenaries or lawless raiders. - Ibid.
269. Status : The status of these people is above that of a slave and corresponds to the terms of a contract of indenture - Ibid.
270. Akkadian Names : The Appiru in the Nuzu document all have Akkadian names. - Ibid.
271. Amarna Texts : In the Amarna texts of the 14th century of B.C., the Appiru are prominent but only obscurely identified. - Ibid.
272. Canaanite Kings : The Appiru are associated with Abdi Ashirta, a Canaanite king and his son Asiru, who do not appear themselves as to be the same. They are rebels against Egyptian authority and are associated with Canaanite Kings either in taking cities of Egyptian satellites by assault or in persuading the peoples of cities of Egyptian satellites by assault or in persuading the peoples of cities to abandon their allegiance to the representatives of Egypt. Here also they appear as mercenary troops more frequently as lawless raiders. The degree of their in earlier records, probably reflects the more generally lawlessness of the country at that time - Ibid.
273. Foreigners : The Appiru are mentioned in the Egyptian records from the 15th to 12th centuries, here they are foreigners with the

status of slaves or unskilled labourers. Apparently they were captive in wars. - Ibid.

274. Captives : Ibid.
275. Social group : Scholars are more inclined to believe that they were a distinct social group within the various countries. This social group was found through the Fertile Crescent from Canaan to Mesopotamia. - Ibid,
276. Uprooted : M Greenberg has suggested that the core of this group was formed by uprooted propertyless persons who found a means of subsistence for themselves in various forms. - Ibid.
277. Rights : A contributory factor in their helplessness appears to have been their lack of rights as foreigners in places where they lived. - Ibid.
278. Urban people : They are usually connected with cities. - Ibid.
279. Amorites : M. Greenberg suggests that since the first mention of the Appiru is contemporary with the infiltration of the Amorites into Mesopotamia, it is possible that the original Appiru were Amorites. - Ibid.
280. Eber : According to the biblical genealogies the descendants of Eber include Arameans as well as Israelites, but in biblical usage the term Hebrew is applied only to Israelites and this is emphatically shown in Exodus (3:18; 5:3; 7:16; 9:1) where Yehweh is called the God of the Hebrews. - Ibid.
281. Appiru : The hired brigands who joined Abimelech to establish his usurpation at shechem (Judges, 9:4), the bandit troops of Jephthah (Judges, 11:3), and of David (I Samuel, 22:2) who finally hired out himself and his troops as mercenaries to the Philistines. (I Samuel, 27:1) - Ibid.
282. Hebrews - A new look :Materials taken from various texts as,
  1. The Indus Valley civilization, S.R. Rao.
  2. Lothal, and the Indus civilization, S.R. Rao.
  3. The Religion of Mohenjo - daro, Journal of the university of Bombay, Rev. Fr. Heras.
  4. Indus scripts among Dravidian speakers, Dr. R. Mathivannan.

5. History of Tamilakam, Bhishma Publication, New Delhi.1
6. The New American Bible.
7. Phoenician Script, The Facts about Lebanon.
8. The Dictionary of the Bible, Rev. Fr. John Mckenzy.
9. The Religion of Mohenjo-daro, people according to Incriptions, Journal of University of Bombay, Rev. Fr. Heras.
10. Dravidans and the West, Dr N. Lehovary.
11. Hebrew Phrase Book, Lonely Planet Publication.
12. History of Great Britain - Oxford.
13. தொல்காப்பியம்.
14. தேவநேயப் பாவாணரின் பதிவுகள்.
15. சங்க இலக்கியங்கள்.
283. Pre-historic Western Languages. Ancient Near Eastern Texts, Pritchard James, B.
284. Greek alphabets : Heredotus, the 5th century Greek historian and the "father of history" wrote that the Phoenician alphabet was introduced into Greece by Cadmus and his Phoenician followers. - Facts about Lebanon, p. 14
285. ஆரியம் : தமிழ் வரலாறு, தேவநேயப் பாவாணர்.
286. Scribes : The professional writers and readers appear in both Egypt and Mesopotamia in the earliest periods in which writing was used, who were called as scribes. The complicated system of writing both in Egypt and Mesopotamia made it even more difficult for a more than a few to master these skills. - D.O.B., p. 779.
287. Phoenician alphabets : The Phoenicians created the first real alphabet - a remarkable break through which paved the way for the great works of literature of the early Greeks and subsequently the rest of the classical civilizations including the Hebrews. - Facts about Lebanon, p. 11.
288. Development in alphabets. The adoption of Phoenician alphabet in Arabic, Hebrew, Early Greek and Latin are figured in the book "the Facts about Lebanon in page 14.

289. புள்ளி : தொல்காப்பியம், எழுத்து. 17.
290. Indus Script from right to left Indus Script Among Dravidian speakers, p. 11.
291. Emphatic Sounds : Hebrew exhibits in common with other Semitic languages certain characteristics; these include the existence of guttural consonants and the almost universal appearance of trilateral roots, the emphatic consonants.
- D.O.B. p. 780.
292. Hebrew grammer : The Hebrew Phrase Book, pp. 19-21.
293. Short ya in Hebrew : A word beginning with the letter short ya is not applied - Ibid.
294. Ben - yehuda : Hebrew scholar popularly known, Ben - yehuda. - Ibid.
295. Torah : Torah means law, the Greek word Nomos, law, to translate Torah comes into Greek from the Pentateuk. - Matthew, 15:3.
296. Bible : Biblia, Latin and Greek, plural of Biblion, "book" (diminutive) from Byblos, Papyrus. - D.O.B., p. 95.
297. Papyrus : Greek word for the Hebrew "gome, Egyptian Kom, (Kom is derived from the Tamil word Kombu) a reed which in ancient times grew abundantly in the marshes of the delta along the banks of Nile. - Ibid, p. 634.
297. Pentateuk : The first five book of the Old Testament, i.e., Genesis, Exodus, Leviticus, Numbers and Deuteronomy.
298. Pentacost : The 50th day, an Israelite - Jewish festival. - Ibid.
299. Old Testament : The Books of the Bible from Genesis through Malachi.
Book-Chapters
1. Genesis - 50
2. Exodus - 40
3. Leviticus - 27
4. Number - 36.
5. Deuteronomy - 34
6. Joshua - 24
7. Judges - 31
8. Ruth - 4

9. I Samuel - 31
10. II Samuel - 24
11. I Kings - 22
12. II Kings - 25
13. I Chronicles - 29
14. II Chronicles - 36
15. Ezra - 10
16. Nehemiah - 13
17. Tobit - 14
18. Judith - 16
19. Esther - 10
20. I Maccabees - 16
21. II Maccabees - 15
22. Job - 42.
23. Psalms - 150
24. Proverbs - 31
25. Ecclesiastes - 12
26. Song of Songs - 8
27. Wisdom - 19
28. Sirach - 51
29. Isaiah - 66
30. Jeremiah - 52
31. Lamentations - 5
32. Baruch - 6
33. Ezekiel - 48
34. Daniel - 14
35. Hosea - 14
36. Joel - 4
37. Amos - 8
38. Obadiah - 1
39. Jona - 4
40. Micha - 7
41. Nahum - 3
42. Habakkuk - 3
43. Zephania - 3
44. Haggai - 2.
45. Zecharia - 4
46. Malachi - 3.
- The New Testament from Matthew through Revelations:
47. Matthew - 28
48. Mark - 16

- 49. Luke - 24
- 50. John - 21.
- 51. Acts of the Apostles - 28
- 52. Romans - 16
- 53. I Corinthians - 16
- 54. II Corinthians - 13
- 55. Galatians - 6
- 56. Ephisiens - 6
- 57. Philippians - 4
- 58. I Thesselonians - 5
- 59. II Theselnians - 3
- 60. I Timothy - 6
- 61. II Timothy - 4
- 62. Titus - 3
- 63. Philemon - 1
- 64. Hebrews - 13
- 65. James - 5
- 66. I Peter - 5
- 67. II Peter - 3
- 68. I John - 5
- 69. II John - 1
- 70. III John - 1
- 71. Jude - 1
- 72. Revelations - 22

There are so many texts or non-biblical books which are said to be not inspired.

- 300. Guardian gods : Apparently they had a cult of clan guardians, perhaps ancestors spirits. Traces of this culture evident in biblical writings. For instance, Genesis tells about the time that Jacob and his wives fled from their father Laban, and how Rachel, one of the wives, took away their father's household idols. In Hebrew (Yiddish) texts the idols were called "Teraphim" which probably meant clan guardians. Apparently the Jews then were quite serious about the objects of clan cult. - History of Religion, p. 224.
- 301. Idols or Images : A large number of divine images (idols) have been preserved from Egypt, Syria, Palestine and Mesopotamia. They are cast in bronze, in stone, or modeled in clay Usually they are modeled with the sexual organs exeggerated. (ANEP, 469) of the interest is the contamination of Kadesh, the

Canaanite guddoesses, with Egyptian artistic motifs. (1500 - 1300 B.C.) Queen of wild beasts (ANEP, 464), god of thunder-bolt (ANEP, 476), horned cap god of Mesopotamia (ANEP, 513) god with bull (ANEP, 500) are the few attractions

302. Circumcision : The practice of cutting off the foreskin of the male organ is ancient and fairly widespread among primitive peoples even to the present time; it is estimated 200,000,000 employ in it. In the ancient Near East, the practice is certainly attested for the Egyptians, but few details are known. Herodotus asserted in the 5th century B.C., that the practise was general. The roots of the practice are difficult to trace. But the practice is not mentioned in Mesopotamian literature the metaphorical use of the words circumcision and foreskin indicate that the foreskin was regarded as a point where uncleanness was focused. - D.O.B., p. 137.

The bible attributes the introduction of this custom to Abraham who received special instructions from god. It is unclear how the custom of this practice really originated among the Jews. Some scholars believe this custom existed among the Semitic tribes of Arabia including among the Jews, from time immemorial. Others believe that it was borrowed by the Jews from the Egyptians who followed this custom, like many other peoples in Africa also since ancient times. H.O.R. - p. 227.

303. Yahweh : The name yehweh (earlier incorrectly read as Jehovah) can not be deciphered convincingly. Perhaps it was not even a Jewish word. Some scholars believe that Yehweh a divinity of the tribe that inhabited the Sinai peninsula near the borders of Egypt. This is indicated by the biblical story that Moses was married to the daughter of a Midian priest that he lived in the country of a Midian priest that he lived in the country of his father - in - law, tending his sheep and that there on Horeb mountain Yehweh first appeared and revealed his name to the shepherd before that according to the same story the Jews worshipped god by other names (Duet., 33:2).

304. Yehweh : Related with Bull - H.O.R., p. 227.

305. Yehweh : He was not always god of all Jews. At first he was not even god of Israelites - the founding core of the Jewish group of tribes. It is usually felt that Yehweh was the god of Judah and only later became the national god of all Jews, the Israelites. - Ibid.

306. People executed : Judges 3:1-3 says that god has instructed that the native population of Palestine be mercilessly annihilated.
307. Changes : The Jewish conquest of Palestine resulted in changing their economic and social system and of course their religion. The Jews gradually made the transition from a nomadic to settled life style from pastoral to agricultural communities. At the same time they intermarried with the local Canaanite population. During the wars of conquest, the so called epoch of the judges, they maintained their clan tribal system and military democracy. Campaigns against the enemy were led by elected judges, military chiefs. But two system gradually disintegrated the society became divided into the rich and poor, slaves and free people and royal power was installed. All these changes affected the religion. When they mixed with the Canaanites, the Jews began to worship Baal. The centralisation of their cult was ignored.
- H.O.R., p.204.
308. Prophets : Ibid.
309. Isaiah : Isayaahu in Hebrew means Yehweh is salvation. He lived in Jerusalem and his prophetic activity extended atleast from 742 to 701 B.C. - D.O.B., p. 397.
310. Isiah : He called on Jews, "Wash you, make you clean, put away the evil of your doings from before mine eyes; cease to do evil; learn to do well; seek judgement, relieene the oppressed, judge the fatherless, plead for the widows. - Isaiah, 1:16-17."
311. Babylonian captivity : Ibid.
312. Priests : After the conquest the Jerusalem priesthood was able to establish strict monotheism, had no rivals and had the support of the kings, Persian and other. - Ibid.
313. Four Traditions : see "Tamil and Hebrew", Ma.So. Victor, pp. 4-9.
314. Yehweh Tradition : Ibid.
315. Elohist Tradition : Ibid.
316. Deuteronomic Tradition : Ibid.
317. Priestly Tradition : Ibid.
318. How the Bible was edited : Ibid. pp. 9, 10.

319. Fanatic Christians : We know of many instances when crowds of ignorant fanatic Christians destroyed monuments of ancient culture, seeing in them the work of devil, killed scientists and artists. In 415 A.D., in Alexandria, the centre of Hellenistic education, wild christian fanatics, provoked by monks and priests, headed by Patriarch Kyril, destroyed and burned the famous library containing vast treasures of knowledge and killed Hypatia, an outstanding woman scholar, the author of valuable works on Mathematics, astronomy and philosophy.
- H.O.R., p. 356.
320. Vandalism : The distruction of monuments of arts and science in Rome by the westgoths in 410, A.D., and even more so, by vandals in 455 A.D., (Vandalism thus said) was motivated largely by religious fanaticism. - Ibid.
321. Diaspora : The next era in the history of Jewish religion was that of the Diaspora, the despersal of Jews outside Palestine. This began as easily as the Assyrian and Babylonian conquests. (7th, 6th centaries, B.C.) during the era of Hellenism many Jews lived in Egypt, Syria, Asia Minor and other Mediterranean countries. Mass scale emigration of the Jews took place after the defeat of the first and especially the second uprising of the Jews against Romans rule (A.D., 66-70, A.D., 132 - 135). Jewish colonies sprang up in all most Mediterranean countries. After the Jerusalem temple was destroyed by Tetus. Flavious (A.D. 70), the Jews lost their traditional religious centre. Thus new historical conditions emerged that substantially affected changes in the religion - H.O.R., p. 239.
322. Messaiah : A Hebrew word, "anointed" is used in the O.T. as a designation of the king of Israel, and of the for east. There are a few passages inwhich the application of the term is doubtful; some scholars suggest that the nation is meant in Hab. 3:13 and the patriarchs in Psalms, 105:15. The word is rendered in Greek by Christas whence English Christ. Thus the word Messaiahism designates a complex of biblical ideas which it is difficult to define, and the opinion of scholar on the constituents of Messianism differ widely. In general Messaiahism includes those ideas which represent the Israel of the future as identical with the universal kingdom of Yehweh.
- D.O.B., p. 569.

323. Jesus : Esua in Aramaic and Hebrew and also known as Yehoshua, and Yesa in Arabic. This name is very common in Israel during Jesus' period. The title of saviour was one of the Christian appellatives of Jesus. - D.O.B., p. 432.
324. Mary : Greek Maria or Mariam from the Hebrew word Miri or Miriam (Arab), meaning lamb, the name of several woman during Jesus' period. The lamb is the most sacrificial victim in ritual ceremonies. The flesh of the lamb was regarded as a delicacy (Deut. 32:14). The lamb is a figure of innocence. (Isaiah, 53:7).
325. Joseph : Hebrew Yosep or Yasep, meaning, "let the god add", or "let him gather" - D.O.B., p. 455.
326. The Sects : Another new phenomenon in the Jewish religion during the period of Diaspora was the appearance of a number of sects, reflecting the opinions and interests of various classes of Jewish society. We know about these sects from Josephus Flavius and other sources in early part of A.D. - H.O.R., p. 241.
327. Zadok : Orthodox priests of Jerusalem formed a sect of Zadokites named after Zadok, the legendary founder of the priestly dynasty. They were closely connected with the temple strictly observed religious traditions and rituals, and denied the existence of the "After life". After the temple was destroyed the sect disappeared. - Ibid.
328. Pharisee: Closer to the masses were Pharisees. Some western scholars have regarded them as a democratic sect or party, but actually they were simply demagogues attempting to influence the religious masses with sanctimonious piety and ostentatious observation of rituals. They were of the ruling classes by birth and apparently connected with the Synagogues. Unlike the Zadokites the Pharisees believed in the afterlife. During the Judean uprising of sixties they sided with Rome.
- H.O.R., p. 241.
329. எழுமை : திருக்குறள், 398.
330. Essenes : The lower classes, farmers and artisans comprised a third sect, the Essenes. They were communities in which the people led an ascetic life and rejected rituals. They preached common ownership of properties and consumer communism. They believed in the afterlife in which the pious were rewarded. - H.O.R., p. 241.

331. Talmud : The Talmud was compiled between the 3rd and 5th centuries by Babylonian and Palestinian Jews. It was created by upper class Jews, representative of merchants and slave owning families and in their interests.
- Ibid, p. 242.
332. Rabbis : Since the Jews did not have their own state or a secular government and because they lived in scattered communities who later were called Rabbis and the Jews sought advice from these Rabbis. - Ibid, p. 243.
333. Karaite : Spontaneous protest of the propertyless masses against the appression took the form of Karaite or Anamite movement, named after its leader Anan ben David. The karaites decisively rejected the Talmud and demanded a return to the pure teaching of Moses. This movement spread to the Black Sea area to Khazar where Judaism was the state religion in the eighth to the tenth century A.D., and later to Cremia. To this day there are Karaites in the Cremia and Lithuania. There was long standing hostility between them and the Talmud Jews.
- Ibid, p. 243.
334. Ritual instructions : Everything a religious Jew did was subject to religious ritual instructions and prohibitions relating to food, clothing, daily schedule, prayers, the observance of holidays, they told a person what could be done and when and what could never be done. When an infant boy was seven days old he was to be circumcised. Every step a religious Jew took had to be accompanied by prayer. Numerous food prohibitions and rules are still honoured to this day. In cities with a Jewish Community there are usually specialists in cutting meat according to Khosher rules such meat is sold in special shops, any other is considered as impure. These are specically rules about clothing men's clothing had to be long, made out of one kind of fabric, have pockets below the belt, and his head to be covered at all times even when sleeping A religious Jew had to have a beard and long side burns. When praying he had to put a special prayer cloth over his clothing. These were numerons rules about washing especially for women, washing had to be done in a special ritual pool without running water. Strict rules were made about obeserving the Sabbath (Saturday). It was not only forbidden to work on that day but also to cook, light a fire, carry anything in one's hands, touch money etc. - Ibid, p. 247.

335. Wife and Husband : According to Judaism women play a subordinate role in the family and society. The Talmud places numerous restrictions to women; they cannot be witnesses in court, cannot go outside without wearing a shawl etc. According to the Talmud, a wife is her husband's obedient slave. Everyday a religious male Jew prays to thank god for not creating him a woman and a woman is supposed to thank god for creating her to obey her husband.
- H.O.R., p. 247.
336. Abraham : The name is most probably a dialectal name variant of the original name Abram, identical with Abiram, "the father is exalted". The etymology implied in Genesis 17:5, where the change of name is related. - D.O.B., p. 5.
337. Appa (Abba) : Mark, 14:16 (Bible).
338. Abba : Romans, 8:15 (Bible).
339. Rama : D.O.B., p. 717.
340. Ram : The name of a Pharaoh (Ramses) whose land is said. "the land of Ramses. - Genesis, 47:11."
341. Ramses : The site is also the site of Tanis, the capital of the Hyksos and later on said as Zoan. - D.O.B., p. 717.
342. சோனகன் : தஞ்சை பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டு. குறிப்பும் விளக்கமும். கு. இராசவேலு.
343. Abraham : Taken from various sources.
344. Historical background : Older scholars dated Abraham as a contemporary of Hammurabi of Babylon (1728 - 1686 B.C.) whom they identified with Amraphel of Shinar (Gen. 14:1) This identification can no longer be retained nor can we place the five kings in any known period of Mesopotamian history, although the same and similar names occur in the first half of the 2nd millennium B.C. But it is almost certain that Abraham belongs to the period 2000 - 1500 B.C. and later in the period rather than earlier. It is no longer possible to regard Abraham as an entirely fictitious character or as the personification of a tribe, although not all the traditions concerning him have equal historical value. - D.O.B., p. 6.
345. Abraham : "Remember when Ibrahim (A) said to his father Azar (Terah), Dost thou take images as deities? Verily I see thee and

they people to be in a manifest error" - (and thus as we showed him the error of his father and his people did.) - (Surah, vi : 74 - 82).

346. Abraham : Islamic Encyclopedia, pp. 16-18.
347. Abraham - Hagar - Ishmael : Sources taken from,
  1. Dictionary of the Bible,
  2. Islamic Encyclopedia,
  3. Holy Quran,
  4. Jerome Biblical Commentary,
  5. The New American Bible.
348. Abraham and Ishmael : Surah, xix : 54.
349. Abraham and Ishmael : Surah, ii : 127.
350. Abraham and Ishmael : Surah, ii : 140.
351. Abraham and Ishmael : Surah, iv : 163.
352. Tribes of Ishmael : Isaiah, 9:7.
353. Tribes of Ishmael : Genesis, 21:20.
354. Hagar : Isl. Encycl., p. 247.
355. Blackstone : At the south east corner of the Kabah, near the door, is the famous black stone which forms part of the sharp angle of the building and is at a height of five feet above the ground. The black stone is an irregular oval about 17 inches in diameter with an undulating surface, composed of about a dozen smaller stones of different shapes and sizes.
- I.E., p. 298.
356. Ishmael : Meaning, "Let El hear", D.O.B., p. 483.
357. Kabah : Literally "A cube". The cube like building in the centre of the mosque at Makkah, which contains the Hajaru - l - Aswad or black stone.
(Hajaru = காய உரு அல்லது கருமையான உருவம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரியாக இருக்கலாம்.)
358. Jacob : Hebrew Yaakob; the etymology of Genesis, 25:26, "he will trip by the heel," from Akeb, heel, is popular. D.O.B., p. 408.
359. Abir : The divine title Abir Yakob (or of Israel) is of uncertain meaning. It is usually translated "strong one" or "champion" of

Jacob; but the word Abir means elsewhere, "Bull", a divine designation.

- Genesis, 28:15; 49:24; Isaiah, 1:24.

360. Ari - el : Meaning uncertain. Lion of El? - D.O.B., p. 53.
361. Solomon : 700 wives, I kings, 11:3.
362. மடல் ஏறுதல் : கலித்தொகை, 138, 139, 140, 141.
363. மடல் ஏறுதல் : குறுந்தொகை, 17:1.
364. மேலதே, 173.
365. ஓலை எழுதுதல் : இச்சொற்களை தமிழ்நாட்டிலுள்ள கிறித்துவ சமயத்தினர் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.
366. பரத்தையர் : பரத்தையர் செய்கையை இகழ்தல் - பரிபாடல், 20:49-58.
367. பரத்தையர் : பரத்தையரது வாழ்க்கை, மதுரைக்காஞ்சி, 559-589.
368. திருமணம் : சிலப்பதிகாரம், 1:48-53.
369. Samson : Judges, 14:2.
370. Esau : Genesis, 26:34.
371. Mohar : The contract between the families was sealed by the payment of the Mohar to the parents of the bride; on the gift made by the parents to the bride (dowry). There is some disagreement among scholars on the meaning of the Mohar and same insist that it is incorrect to translate it as price of the bride. - D.O.B., p. 548.
372. Garment : An allusion to the spreading of the husband's garment upon the wife to indicate possession. - Ezekiel, 16:18.
373. Seven days: The marriage was an occasion of community festivity; this lasted a week. - Judges, 14:12, Genesis, 29:27.
374. Polygamous : Historians of the Near East point out that the Babylonian marriage was basically monogamous, while Assyrian and Hebrew marriage was basically polygamous. - D.O.B., p. 549.
375. Protest : The 700 wives and 300 concubines of Solomon must however, be an exegregation of popular tradition, there was protest against the king. - Deut, 17:17.

376. Prostitution : The practice of prostitution in the ancient near east seems to have been under no moral censure whatever and was extremely common. A peculiar feature of Mesopotamian and Canaanite culture was ritual prostitution. To the temples of the goddess of fertility were attached bordellors served by consecrated women who represented the goddess the female principal of fertility. Cultic prostitution was especially associated with the festival of the New Year. - D.O.B., p. 700.

377. Sodomy : Practice of homo - sexual which was commonly known in the city of Sodom. The city was destroyed by a rain of fire and sulphur from the heavens. - Genesis, 19:24.

378. Concubines : ANET, 173.

379. மலர்ப்பட்டியல் : .....வள் இதழ்.

62. ஓன்செங் காந்தள், ஆம்பல், அணிச்சம்
தண்கயக் குவளை, குறிஞ்சி, வெட்சி,
செங்கோடு வேரி, தேமா, மணிச்சிகை

65. உரிதுநாறு, அவிழ்கொத்து உந்தூழ், கூவிளம்,
எரிபுரை, ஏறுமும், சுள்ளி, கூவிரம்,
வடவனம், வாகை, வான்பூங் குடசம்,
எருவை, எச்விளை, மணிப்பூங் கருவிளை,
பயினி, வானி, பல்லிணர்க் குரவம்,

70. பசும்பிடி, வகுளம், பல்லிணர்க் காயா,
விரிமலர் ஆவிரை, வேரல், குரல்,
குரீஇப் பூளை, குறுநறுங் கண்ணி,
குருஇலை, மருதம், விரிப்பூங் கோங்கம்,
போங்கம், திலகம், தேங்கமழ், பாதிரி,

75. செருந்தி, அதிரல், பெருந்தண் சண்பகம்,
கரந்தை, குளவி, கடிகமழ் கலிமாத்
தில்லை, பாலை, கல்இவர் முல்லை,
குல்லை, பிடவம், சிறுமா ரோடம்,
வாழை, வள்ளி, நீள்தறு நெய்தல்,

80. தாழை, தளவம், முள்தாள் தாமரை,
ஞாழல், மௌவல், நறுந்தண் கோகுடி,
சேடல், செம்மல், சிறுசெங் குரலி
கோடல், கைதை. கொங்குமுதிர் நறுவழை.
காஞ்சி, மணிக்குலைக் கள்கமழ் நெய்தல்,

85. பாங்கர், மராஅம், பல்பூந் தணக்கம்,
ஈங்கை, இலவம். தூங்கு இணர்க் கொன்றை,
அரும்பு, அமர் ஆத்தி, நெடுங்கொடி அவரை,
பகன்றை, பலாசம் பல்பூம் பிண்டி.

- வஞ்சி, பித்திகம், சிந்து வாரம்,
 90. தும்பை, துழா அய், கடர்ப்பூந் தோன்றி,
 நந்தி, நறவம், நறும் புன்னாகம்,
 பாரம், பீரம், பைங்குருக் கத்தி,
 ஆரம், காழ்வை, கடிஇரும் புன்னை,
 நரந்தம், நாகம், நள்ளிருள் நாறி,
 நரந்தம், நாகம், நள்ளிருள் நாறி,
 95. மாகிருங் குருந்தும் வேங்கையும் பிறவும்.
 - குறிஞ்சிப்பாட்டு, 61 - 95
380. திருமணப் பொருத்தம் : குறிஞ்சிப்பாட்டு, 30-31.
 381. திருமண முறை : மேலதே, 231-232.
 382. அறத்தோடு நிறை : தொல்காப்பியம், 1152.
 383. அறவழிகள் ஏழு : மேலதே, 1153.
 384. தொகுப்பு : குறிஞ்சிப்பாட்டு இலக்கியத்தின் தொகுப்பாகும்.
 385. கபிலர் : புறநானூறு, 201:4-7.
 386. மணநாள் பார்த்தல் : கவித்தொகை, 93:11-13.
 387. மணமுடிவு : மேலதே, 70:10.
 388. விரிச்சிகேட்டல் : நற்றிணை, 40:4.
 389. இரு உணர்வுகள் : நற்றிணை, 284 ஆம் பாடல்.
 390. தூய்மை : கலம் தொடர மகளிர் - புறநானூறு, 299:7.
 391. Clean - Unclean:
 Food : The Camel, the rock badger, the hare, the pig are forbidden to eat. - Levi, 11:2.
 Leprosy : The leper is unclean - Ibid, 13:45.
 Death : Contact with a dead body is unclean - Nm. 19:12.
 Sexual Functions : Leviticus, 15:1
 392. Leviticus, Clean - unclean.
 393. தூய்மையான உடை : புகைமுகந் தன்ன மாகஇல் தூஆடை - முருகாற்றுப்படை, 138.
 394. Skirts : ANEP, 352-355.
 395. Clothing : The clothing of women also consisted of the tunic and the cloak; the prohibition of exchanging the garments of the two sexes women were a veil. - Deut., 22:5.

396. Nile: D.O.B., p. 616.

397. Nile: Hebrew name Hayor. - D.O.B., p. 616.

398. Papyrus: Papyros - a Greekword, Hebrew Gome, a reed which in ancient times grew abundantly in the marshes of the delta in Egypt along the banks of the Nile. The reed consists of a stalk composed of rind and pith which grows 4 - 15 feet above the surface of the water and bears an umbrella shaped crown of leaves at the top. The reed was extremely useful in ancient Egypt, which was poor in wood, it was used for the manufacture of boats (ANEP, 296) baskets, ropes, cords and other articles where it could be used as a fabric. Egypt was the only producer of papyrus in antiquity and shipped it to the Near East and later to the Greek countries and Italy. It's most important use was as a material for writing. It was used for the purpose in Egypt at least in the 3rd millennium B.C., if not earlier, and it was universally used in the Greek countries by 450 B.C. The Greek word Papyrus is the word from which English word Paper and cognate words in modern languages, are derived, although paper is quite a different substance - ANEP, 296.

399. How Papyrus was made? The Papyrus sheet or scroll (book) was manufactured by stripping the rind off the reed and cutting the pith into strips. The strips were laid in vertical rows, slightly overlapping each other, and another layer of strips were spread across the first layer in horizontal rows. The sheet was beaten and pressed; after drying the sheet was finished. It cannot survive storage in damp places and if dried out becomes brittle, much like a dried leaf. In spite of this ancient Egypt has yielded over 30,000 papyrus in Greek alone. A sheet of papyrus rolled up tied and sealed. - ANEP, 265, 266 and 542.

400. Pyramids: Architecturally the Pyramid exemplified the culmination of the mortuary structures developed from the early Dynastic Period. Egypt's first Pyramid, in Pharaoh Zoser's mortuary complex at Saqqara, was a 62 m - high marvel of masonry completed in the 27th century B.C. In this early model, a series of stone mastabas were placed on top of one another in a graduated design, and sheathed in fine limestone. This was the first time stone has been used to such an extent and with such artistry and

precision. It became known as the step Pyramid. Other step Pyramids were built shortly after Zoser's reign, and have been found at Zawiyet, sheila, el-kula, Edfu and on Elephantine island. The first true Pyramid was built at Meidum at the end of the 3rd dynasty. The style attained its triumphant form in the great Pyramids at Giza.

Different theories exit concerning the construction of the Pyramids. Some Pyramids, like Zoser's step Pyramid, were solid stone, others had exterior walls supported by masonry and filled with rubble, mud and sand. It is thought that ramps were used to build each level and were extended as the Pyramid rose in height. Another possibility is that great mounds were piled up against the sides of the Pyramid and removed after completion stones were apparently moved with levers and rollers, and pulleys were used to lift the stone blocks which sealed the entrance and passage ways. A total of 70 Pyramids stretch the length of the Nile as far as South as Sudan.

- Egypt, Lonely Planet, p. 53.

401. The structure : An architectural structure on a triangular, square, or polygonal base with triangular sides meeting in a single point. In Egyptian architecture, it is a sepulchral stone monument with a square base. In Pre-Columbian architecture, it is an artificial hill with a flat top. The phrase the Pyramids usually refers to the 4th dynasty pyramids of Giza plateau on the SW outskirts of modern Cairo. The great Pyramid of Cheops (2589-2566 B.C.) is 146m / 480 ft. high, 230 m / 755 ft. square and 2352000 cu.m / 27688000 cu ft. in volume made up of 2.5 million limestone blocks each of 2.5 tonnes. - The Cambridge Encyclopedia, p. 907.
402. Pyramid healing : A form of healing which uses the electromagnetic energy thought to be mystically concentrated within the dimensions of a Pyramid. (The height of the great Pyramids is the radius of a circle whose circumference is the same as the circumference of the square base) Pyramids have been reported to enhance plant growth. Sleeping with the head inside a Pyramid is claimed to improve the quality of the sleep and possibly to induce changes in hormone levels which have been reported to cause alterations in the menstrual cycle. Pyramid storage con-

tainers are claimed to keep razor blades sharp and to prolong the life of fruit and vegetables. - Ibid.

403. Madame Blavostsky : Most of the scholars suggest, the African Berber, Bantu, Swahili and Niger are the branches of Hametic Egyptian and Semitic Mesopotamians. It is true to note that Hametic and Semitic were derived from the South Indian Dravidian languages.

- The History of Africa, UNESCO, Vol. II, p. 115.

404. Gods of Egypt : Ancient Egypt produced a wealth of gods and goddesses, animal deities, and magical practices that have captured the modern imagination. Describing the gods, goddesses and belief systems of ancient Egypt is a tricky business. First is the sheer amount of time - their history spanned some 3000 years. Next is the proliferation of local deities and the tendency over time for some of these to assume the characteristics of others. Then there are the deities' various manifestations; one god could take many forms. In addition there are a number of myths which may well echo and even more distant past and the struggle between the Upper and Lower Egypt for supremacy.

Aker : An earth god watched the western and eastern gate of the underworld. (Two gods and guards of Hindu deity).

Amun : Amun is portrayed as a man with blue coloured flesh. (Refer the god Thirumaal ram's horns).

Anubis : God of cemeteries with jackal's head and symbol of Matt (death) - மட்டல் - இறத்தல்,

Apophis : Black snake god. (Naga god)

Aten : Sun god. (Athan or Aathavan)

Horus : Sky god. (Refer the Tamil word Orai)

Isis : Goddesses of magic.

Khons : Moon god. Khones means wanderer or traveller.

Montu : God of war.

Mut : Goddesses with a lion's head.

Patah : Creator god of Memphis (Ka + Padai)

Ra : Sun god travelling with a solar boat.

Thoth : God of writing and counting, patron of scribes.

- Egypt, Lonely Planet, pp. 58 - 62.

405. King Amemhotep : H.O.R., p. 194.
406. Knowledge: Ibid, p. 196.
407. Wealth: Ibid, p. 195.
408. Rituals: Ibid, p. 196.
409. Education system : Ibid.
410. Heredotus : Ibid.
411. Free thinking : The strong religious ideology in Egypt notwithstanding, there were some signs of free thinking and a critical approach to religious dogma. Free thinking reflected the increase in social contradictions and semi unconscious protest against the exploitive society. This protest was evident also among some sections of the privilege classes. "The song of the Harp Player," a literary work written during the Middle Kingdom, vividly reflected this mood of free thinking.
- Ibid, p. 197.
412. Leyden Papyruses : Ibid, p. 197.
413. History of Egypt according to Menes.
- Lenely Planet, p. 14.
References also taken from:
1. Ancient Egyptian Religion, Cerny, J., New york, 1953.
2. Ancient Egyptian Religion, Frankfort, H., New york, 1948.
3. Egypt: It's Language and Literature, (The Bible and the Ancient Near East) W.F. Albright and G.E. Albright, New york, 1961.
4. The Splendor that was Egypt, Murray, M.A., New york, 1963.
5. The Burden of Egypt, Wilson, J.A., Chicago, 1951.
414. Phoenicia : Lonely Planet, p. 11.
415. Phoenicia : Ibid, p. 12.
416. Phoenike : A Greek word, purple red. D.O.B., p. 675.
417. Phoenicia under Foreign rulers : D.O.B., pp. 673 - 674.
418. Pompey : Ibid.
419. Political diplomacy : Ibid.

420. Molluses : Much of the wealth came from the manufacture of Tyrian people, a dye produced from the murex shell. The process was a closely guarded secret and involved harvesting the molluscs from deep water breeding grounds. Their dye sacs were extracted and mixed in various proportions, with that of another mollusc, the buccinum, producing many shades of pink and mauve. The trade of thin dye outlasted the Phoenician culture and continued on into the Middle ages.
- Lonely Planet, Lebanon, p. 15.
421. The commercial centres. D.O.B., p. 676.
422. Tyre : Lonely Planet, pp. 209 - 213.
423. Arts and Crafts : Lonely Planet, p. 15.
424. Sidon : A harbour city of Phoenicia, meaning uncertain, - D.O.B., p. 811.
425. Sidon : In ancient times Sidon had a double harbour protected by an island and was divided into two cities, the island port city and the mainland fortress. - D.O.B., p. 811.
426. Sea Power : Despite their talents in arts crafts, the Phoenicians remained a trading rather than a military force, and were always vulnerable in invasion and conquest. Their success in exploration and navigation involved a large amount of secrecy. If a Phoenician captain thought that his ship was being followed, he would risk being shipwrecked rather than reveal a secret anchor - age - Lonely Planet, p. 15.
427. Oarsmen : The vessels themselves had improved greatly during the Phoenician era, relying on sail power rather than teams of oarsmen, which left more room on the board for cargo. - Ibid.
428. Voyages to South India : Lonely Planet, p. 16.
429. Canal : It is believed that the Phoenicians may have managed to carry out the first circumnavigation of Africa, leaving via the ancient canal connecting the Nile to the Red Sea and returning via the Mediterranean. - Ibid.
430. Ahiiram : Relations between king Ahiiram and Solomon were cordial but competitive. According to the annals of Tyre, there was

a contest of wisdom between the two kings. They would each set riddles for the other. Whoever failed to guess correctly had to pay a fine. Wrong answers cost Ahiham a fortune, but he eventually sharpened his wits and turned the tables of Solomon, winning back all he had lost and more. - Ibid.

431. Ahiham : He enjoyed friendly relations with both David and Solomon. David traded with him for materials and craftsmen to build his royal palace in Jerusalem. (II Sam 5:11) Solomon also traded with him for his own projects, especially to construct the temple of Jerusalem. Solomon ceded some villages of Galilee after the work was finished (I kings, 9:10). Ahiham joined with Solomon in the Red Sea trade at Ophir, the new port constructed by Ahiham.
- D.O.B., p. 359.
432. Iliad : Apart from their trading skills, the Phoenicians were also talented manufacturers. They produced some of the finest metal work, glass and textiles in the world of the time. Sidon, in particular was famed for the quality of its goods. In the Iliad, which is set several centuries earlier. Homer describes, how at the funeral of Patroclus, Achilles offered a prize to the swiftest runner the most perfectly shaped bowl in the world. It was one made in Sidon. - Ibid.
433. Beautiful robe : The silver bowl a golden rim that Manelaus gave to Telemachus was also from Phoenicia. The beautiful robe offered by He caba to the goddess Athene, a robe stiff with embroidery and shining with the brightness of a star, was the work of Phoenician woman.
- Ibid.
434. Alphabet : Up until that time, writing had consisted of pictograms, which involved many hundred of different symbols. The complexity of early written languages meant that only learned people (scribes) could use the system. With the advent of a modern - style alphabet, writing become more accessible for ordinary people. It was an idea which had enormous impact on the literature which was developing in early Greece and gradually became the basis for all writing in the western world. - Ibid, p. 13.
435. Herodotus : The Greek, the 5th century historian and the Father of History wrote that the alphabet was introduced into Greece by

Cadmus and his Phoenician follwers. The Greeks did not, according to Heredotus, call the new letters alphabets but "Phoinikia Grammata" - i.e. Phoenician letters. The modern term Phonetics comes from the revolutionary idea of assigning symbols to corresponding sounds.

- Ibid, p. 14.

436. Adaptation : There is some question as the whether the Phoenicians actually invented the alphabet themselves or adapted the concept from any other source, especially from the Oriental source. - Ibid, p. 13.
437. Indus sripts : Indus Script Among Dravidian Speakers, Dr. R. Mathivanan, p. 19.
438. New System of Tamil letters : Ibid.
439. Phoenician scripts, according to the annals of Tyre : - Lonely Planet, p. 15.
440. Mesha : He is also known from his own inscriptions, the Moabite stone discovered in 1868 A.D. and brought to the Louvre in 1873 A.D. W.F. Albright suggests that the contents of the inscription fit a date later in the reign of Mesha between 840 and 820 B.C. the inscription is written in the 8th century B.C., Hebrew characters in a language which does not differ from the Hebrew language of the period. Several idioms and phrases parallel biblical language and show the linguistic and ideological community of Israel and Moab. - D.O.B., p. 568.
441. Ashoka Edicts : There is a similarity in letters between the Edicts of Ashoka and Mesha through which we come to a conclusion that both are same and similar. - A sanskrit - English Dictionary, Dr. Monier Williams, Introduction pages.
442. தமிழ் எழுத்துமுறை : தமிழர் வரலாறு, தேவநேயப் பாவாணர்.
443. Phoenicians : The earliest Hebrews worshipped trees, mountains, rocks, springs, sacred pillars, snakes and bulls. After yehweh became the principal deity of the Hebrews, a section of the people remained in their older faith. These people were not mentioned in the Bible. It is supposed to note that they were Phoenicians.
- H.O.R., p. 227.

444. City gods : In each city the Phoenicians worshipped both male and female local patron deities. Most of them did not have their own names, but were attached to El and Vaal. - H.O.R., p. 210.
445. Baal : A corruption of Vaal, meaning sovereign. - Ibid.
446. Gods : Adon = Master; Melek = king or leader;
Melkart = the western guardian;
Vaal ammon = the wife of Vaal.
Ramman = Assyrian god.
- H.O.R., p. 211.
447. Haman sacrifice : Cult activities took place in the Phoenician temples and were extremely elaborate. Large treasures accumulated in the temples because of constant offerings. Temple priests constituted powerful corporations, but only in their own city; therefore they could not elevate their local god over the gods of other cities, as had been done in the centralised states of Babylon, Egypt and others. The priests demanded brutal and bloody sacrifices. During important times (War, protecting war etc.) human sacrifices were offered. The worshippers of the gods were required to offer the most precious sacrifices new born babies, especially the first born were taken away from their parents and killed in front of pictures of gods. Their blood thirsty custome was indicated not only by writers in those days but was confirmed by archacological excavations uncovering large quantities of childrens bones near the remains of alters and temples. The name of the Phoenician god Melek became the noun signifying a fierce god a devourer of human lives.
- H.O.R., p. 211.
448. Rocks : Gods in Phoenicia were sometimes pictured as human beings, sometimes as a bull, or other animal, or simply in a conie shape, or as a rock, - Ibid, p. 211.
449. Sea gods : Lonely Planet, p. 212.
450. Disooveries : The discoveries (beginning in 1929) of numerous monuments from ancient Ugarit (the northern Phoenicia) near the current Ras shamra, revealed one more ancient and extremely interesting layer in the Phoenician religion, the farming communal cults of fertility deities, Elion (Alyen), Adonis and others. - Ibid.

Byblos : The Greeks called Gebel, Byblos after the Greek word for papyrus, because papyrus was shipped from Egypt to Greece via the Phoenician port. A collection of sheets were called Biblion or Book and from the Greek "ta biblia" or "the books", the English word Bible was derived. - Ibid, p. 152.

451. Beirut : The original name of the city seems to have been variously Birut, Birrayuna or Birrayat, which suggests that it was named after a well or wells (modern Arabic still uses the word Bir for well). On the other hand according to Philo in his history, Beirut was the first queen of the city all of Beirut's records of this time are buried deep and never see the light of day. - Ibid, p. 109.
452. Lebanon : It is a word derived from the Hebrew word. Leban, white. The country's eastern border is covered with south - north mountain ranges, which are ever covered with ice caps.
453. மணிமேகலை, 26:23.
454. மேலதே, 7:124.
455. மதுரைக்காஞ்சி, 503-506.
456. பட்டினப்பாலை, 129-139.
457. பட்டினப்பாலை, 29-30.
458. ஐங்குறுநூறு, 49:1-2.
459. அகநானூறு, 149:8-11.
460. புறநானூறு, 343.
461. புறநானூறு, 316:5-7.
462. Pani or Panis = Traders - Lothal, p. 139.
463. Pani = Bania in Gujarat said for traders.

நூற்பட்டியல்

- வித்துவான் க. பால சாரநாதன், திவ்வியப் பிரபந்த அருஞ்சொல் அகராதி, டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, 1994.
- நடன. காசிநாதன், கையெழுத்துக்கலை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1989.
- இரா. அரங்கசாமி, தமிழ்மொழி வரலாறும், ஒப்பிலக்கணமும்.
- புலவர் இரா. இளங்குமரன், பதிப்பாசிரியர், “தேவநேயம்”, 14 தொகுதிகள், பாவாணர் அறக்கட்டளை, சென்னை, 2004.
- முனைவர் இரா. சாரங்கபாணி, முதன்மைப் பதிப்பாளர், சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியத் தொகுப்புகள், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், 2001.
- சே.ரா. கப்பிரமணியக் கவிராயர், பதிப்பாசிரியர், தமிழ்ச் சொல்லகராதி, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1998.
- தியாகு, பதிப்பாசிரியர், விவிலியக் களஞ்சியம், விவிலிய அறிமுகம், தியான ஆசிரமம், சென்னை, 1991.
- மௌலானா சையித் அபுல் அஃலா மௌதூதி (ரஹ்), உரையாசிரியர், திருக்குர்ஆன், இசுலாமிய நிறுவனம், டிரஸ்ட், சென்னை, 2005.
- வெ. வேதாசலம், பதிப்பாசிரியர், ஆவணம், தொல்லியல் கழகம், தஞ்சாவூர், 2006.
- ந. கப்பிரமணியன், பதிப்பாசிரியர், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை, 2007.
- தமிழண்ணல் (எ) இராம. பெரிய கருப்பன், சங்க மரபு, சிந்தாமணிப் பதிப்பகம், மதுரை, 2009.

- ஏ.எஸ்.ஆர். முபாரக் பூரி, அர்ரஹீக் அல் மக்தூம், தருல் உதா, சென்னை, 2007.
- டாக்டர் சூ. இன்னாசி, பதிப்பாசிரியர், சதுரகராதி, மாதா பதிப்பகம், சென்னை, 1989.
- கணேசையர், பதிப்பாசிரியர், தொல்காப்பியம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2007.
- டாக்டர் அ. கிருட்டிணன், தமிழர் பண்பாட்டியல், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1994.
- எம். கிறித்தோபர், பரிசுத்த வேதாகமத் துணை நூல், செம்ஸ், குழித்துறை, 2008.
- எம்.ஆர்.எம் முகம்மது ஹனீபா, சொற்பிறப்பியல் - வியத்தகு உண்மைகள், உலகத் தாய்மொழி - தமிழ், எம்.ஆர்.எம். முதன் மொழிப் பதிப்பகம், திருச்சி, 2009.
- வடுவூர் நாராயணன், ருக், யசூர், ஸாம, அதர்வண வேதங்களும் பத்து உப நிஷதங்களும், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, 2009.
- முனைவர் ச.வே. சுப்பிரமணியன், சங்க இலக்கியம் மூலம் முழுவதும். மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2006.
- புலியூர்க் கேசிகள், புறநானூறு தெளிவுரை, பாரி நிலையம், சென்னை, முதல் பதிப்பு 1958.
- தொல்காப்பியம்
- சங்க இலக்கியங்கள்
- இடைக்கால இலக்கியங்கள்
- பிற்கால இலக்கியங்கள்
- தற்கால இலக்கியங்கள்

ஆங்கில நூல்கள்:

- Good News Bible, with Deuterocanonical Books, Apocrypha, Todays English Version, St. Pauls, 1975.
- Prof. Masudul Hasan, History of Islam, Adam Publishers and Distributors, New Delhi.
- Hephzibah Jesudasan, Count-Down from Solomon, Institute of Asian Studies, Chemmenchery, Chennai, 1999.
- Dr. R. Mathivanan, Indus Script Dravidian, Tamil chanror Peravai, Madras, 1995.

- **Fredrick W. Bunce**, Editor, An Encyclopaedia of Hindu Deities, Demi Gods, Godlings, Demons and Heroes, D.K. Printworld (p) Ltd., New Delhi, 1935.
- **P. Marudanayagam and others**, The Earliest Complete Grammar studies in Tolkappiyam.
- **Philip Steele**, Pocket Atlas, DP Dempsey, Italy, 1998.
- **Fodor**, Greece, Hodder and Stoughton, Aukland, 1987.
- **Baly Denis**, The Geography of the Bible, Harpers, New York, 1957.
- **A.E. Cowely**, Gesenius Hebrew Grammar, Oxford, 1910.
- **Hartman Louis, F.**, Encyclopedic Dictionary of the Bible, McGraw Hill, New York, 1963.
- **Heidal Alexander**, The Babylonian Genesis, University of Chicago, 1951.
- **Pritchard James, B.**, Editor, Ancient Near Eastern Texts, Relating to the Old Testament, Princeton University, 1955.
- **Kramer**, Samuel Noah, From the Tablets of Sumer, Indian Hills, Colorado, 1956.
- **Meissner Bruno**, Babylonian and Assyrian, Heidelberg, 1920.
- **Moscatti Sabatino**, The Face of the Ancient Orient, Double Day Anchor, New York, 1962.
- **Saggs, H.W.F.**, The Greatness that was Babylon, Hawthorn Books, New York, 1963.
- **Burrows Millar**, The Dead sea scrolls, Viking Press, New York, 1955.
- **Cross Frank, M.**, The Ancient Library of Qumran, Double Day, Garden City, 1958.
- **M. Monier Williams.**, A Sanskrit - English Dictionary, Motilal Banarsidass Pulications, New Delhi, First Publication, 1899.
- **Rev.Fr. Heras.**, Bombay Journals, 1932.

குறிப்புகள்

:

யாத்திசைப் பதிப்பகம்

50, அண்ணா நகர், அரியலூர் – 621 713

அலைபேசி: 98432 73914

மின்னஞ்சல்: yaathisaibooks@gmail.com